

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 7. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 30/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných

zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - první čtení
9. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - první čtení
10. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/ - první čtení
11. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - první čtení
12. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustína Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - první čtení
14. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 105/ - první čtení

15. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Heleny Válkové, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezeckého, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 106/ - první čtení
16. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezeckého, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení
17. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustína Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 114/ - první čtení
18. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 116/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - první čtení
20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - první čtení
21. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Andorrského knížectví o výměně informací v daňových zále-

žitostech, která byla podepsána v Madridu dne 11. června 2013 /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení

22. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013 /sněmovní tisk 101/ - první čtení
23. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 102/ - první čtení
24. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 103/ - první čtení
25. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 104/ - první čtení
26. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 109/ - první čtení
27. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný v Uherském Hradišti dne 29. října 2012 /sněmovní tisk 110/ - první čtení
28. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi

vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - první čtení

29. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - první čtení
30. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 121/ - první čtení
31. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 122/ - první čtení
32. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - první čtení
33. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé /sněmovní tisk 132/ - první čtení
34. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 133/ - první čtení
35. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vy-

slovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - první čtení

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 30/ - třetí čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - třetí čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení
40. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - třetí čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - třetí čtení
42. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
43. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE

44. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
45. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
46. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů /2/
47. Návrh na volbu členů Rady České televize
48. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
49. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 /sněmovní tisk 64/
50. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014 /sněmovní tisk 89/
51. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 95/
52. Informace o podpořeném financování za rok 2012 /sněmovní tisk 90/
53. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012 /sněmovní tisk 91/
54. Zdraví 2020 – Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí /sněmovní tisk 113/
55. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky
56. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard /sněmovní dokument 350/
57. Problematika průzkumných prací a těžby zlata v České republice /sněmovní dokument 357/
58. Ústní interpelace

59. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - druhé čtení
60. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard
61. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení
62. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 7. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 18. až 26. března 2014**

Obsah:

Strana:

18. března 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 159).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	48
Řeč poslance Pavla Kováčíka	48
Řeč poslance Václava Klučky	49
Řeč poslance Radima Fialy	49
Řeč poslance Stanislava Grospiče	50
Řeč poslance Jeronýma Tejce	50
Řeč poslance Milana Urbana	51
Řeč poslance Robina Böhnische	51
Řeč poslance Martina Kolovratníka	51
Řeč poslance Stanislava Humla	51
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	52
Řeč poslance Milana Urbana	52

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jeronýma Tejce	56
Řeč poslance Marka Bendy	56
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	57
Řeč poslance Miroslava Kalouska	57
Řeč poslance Marka Bendy	57
Řeč poslance Jeronýma Tejce	57

Usnesení schváleno (č. 160).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	58
Řeč poslance Václava Snopka	59
Řeč poslance Bronislava Schwarze	59
Řeč poslance Václava Snopka	60

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	60
Řeč poslance Václava Klučky	62
Řeč poslance Antonína Sedi	62

6. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - druhé čtení

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	64
Řeč poslance Václava Votavy	65
Řeč poslance Miroslava Kalouska	65
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	66

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně

některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	66
Řeč poslance Jiřího Valenty	67

Usnesení schváleno (č. 161).

9. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	69
Řeč poslance Ivana Gabala	72
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	73
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	77
Řeč poslance Stanislava Grospiče	78
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	79
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	79
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	80
Řeč poslance Ivana Gabala	81
Řeč poslance Františka Laudáta	81
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	82
Řeč poslance Martina Komárka	82
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	83
Řeč poslance Václava Votavy	84

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miloše Petery	86
Řeč poslance Zdeňky Soukupa	88
Řeč poslance Antonína Sedi	90
Řeč poslance Josefa Vondráška	91
Řeč poslankyně Jany Černochové	92
Řeč poslance Antonína Sedi	93
Řeč poslance Josefa Novotného	93
Řeč poslance Michala Kučery	93
Řeč poslance Josefa Vondráška	94
Řeč poslance Pavla Blažka	94
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	94

Řeč poslance Stanislava Grospiče	95
Řeč poslankyně Jany Černochové	96
Řeč poslance Stanislava Grospiče	97
Řeč poslance Josefa Hájka	97
Řeč poslance Igora Jakubčíka	98
Řeč poslance Jiřího Zimoly	98
Řeč poslance Jana Zahradníka	101
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	102
Řeč poslance Jana Volného	104
Řeč poslance Karla Šidla	105
Řeč poslance Václava Zemka	106
Řeč poslance Miroslava Kalouska	108
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	109
Řeč poslance Ivana Gabala	110
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	111
Řeč poslance Michala Kučery	111

Usnesení schváleno (č. 162).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

10. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/ - první čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	112
Řeč poslance Radka Vondráčka	115
Řeč poslance Jiřího Miholy	117

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	117
Řeč poslance Herberta Pavery	121
Řeč poslance Petra Kudely	123
Řeč poslance Františka Laudáta	123
Řeč poslance Stanislava Grospiče	124
Řeč poslance Antonína Sedi	125
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	126
Řeč poslance Karla Fiedlera	127
Řeč poslance Radka Vondráčka	128

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	128
Řeč poslance Františka Laudáta	131
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	131
Řeč poslance Stanislava Polčáka	132
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	133
Řeč poslance Radka Vondráčka	137

Usnesení schváleno (č. 163.)

19. března 2014

Další část řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	140
Řeč poslance Romana Sklenáka	140
Řeč poslance Milana Urbana	140

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	141
Řeč poslankyně Jany Hnykové	142

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 30/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	143
Řeč poslance Václava Klučky	144
Řeč poslance Miroslava Opálky	144
Řeč poslankyně Soni Markové	145
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	145
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	145
Řeč poslankyně Soni Markové	146

Řeč poslance Tomia Okamury	148
Řeč poslance Pavla Plzáka	149
Řeč poslankyně Jany Černochové	150
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	150
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	150
Řeč poslance Tomia Okamury	150
Řeč poslance Roma Kostřici	151
Řeč poslance Ivana Gabala	151
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	152
Řeč poslance Pavla Plzáka	152
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	153
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	153
Řeč poslance Karla Fiedlera	153
Řeč poslance Tomáše Jana Podivinského	154
Řeč poslance Roma Kostřici	154
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	155
Řeč poslance Tomia Okamury	155
Řeč poslance Ivana Gabala	156
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	156
Řeč poslance Pavla Plzáka	157
Řeč poslance Marka Černocho	158
Řeč poslance Josefa Hájka	158
Řeč poslance Miroslava Kalouska	159
Řeč poslance Tomáše Jana Podivinského	159
Řeč poslance Pavla Plzáka	159
Řeč poslance Marka Černocho	160
Řeč poslance Václava Klučky	160
Řeč poslance Karla Fiedlera	161
Řeč poslance Martina Novotného	161
Řeč poslance Jaroslava Holíka	161
Řeč poslance Františka Laudáta	162

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ivana Adamce	163
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	163
Řeč poslance Tomia Okamury	164
Řeč poslance Martina Komárka	165
Řeč poslance Miroslava Opálky	166
Řeč poslankyně Jany Černochové	166
Řeč poslance Františka Laudáta	167
Řeč poslance Leoše Hegera	167

Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	168
Řeč poslance Václava Klučky	170
Řeč poslance Jiřího Koubka	170
Řeč poslance Františka Laudáta	171

55. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	171
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	173
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	186
Řeč poslance Petra Fialy	186
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	187
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	191
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	194
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	195
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	196

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyřka Stanjury	196
Řeč poslance Pavla Plzáka	197
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	198
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	198
Řeč poslance Radima Fialy	200
Řeč poslankyně Jany Fischerové	200
Řeč poslance Marka Ženíška	201

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - první čtení

Řeč senátora Jiřího Bise	204
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	205

Usnesení schváleno (č. 164).

12. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/- první čtení

Řeč poslance Radima Fialy	207
Řeč poslance Václava Votavy	209
Řeč poslance Jaroslava Klačky	210
Řeč poslance Tomia Okamury	210
Řeč poslance Igora Jakubčíka	212
Řeč poslance Stanislava Polčáka	212
Řeč poslance Radima Fialy	212
Řeč poslance Václava Votavy	213
Řeč poslance Tomia Okamury	213
Řeč poslance Marka Černocho	214
Řeč poslance Radima Fialy	214
Řeč poslance Václava Votavy	214

Usnesení schváleno (č. 165).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	215
Řeč poslance Miroslava Opálky	216
Řeč poslance Miroslava Kalouska	218
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	219
Řeč poslankyně Jany Hnykové	220
Řeč poslance Miroslava Kalouska	223
Řeč poslance Miroslava Opálky	223
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	224

Usnesení schváleno (č. 166).

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	225
Řeč poslance Milana Urbana	226
Řeč poslance Ivana Adamce	226
Řeč poslance Martina Novotného	227
Řeč poslankyně Anny Putnové	228
Řeč poslance Petra Bendla	228
Řeč poslance Milana Urbana	229
Řeč poslankyně Anny Putnové	230
Řeč poslance Petra Bendla	231
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	231
Řeč poslance Milana Urbana	231
Řeč poslance Petra Bendla	232

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyřky Stanjury	232
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	233
Řeč poslance Ivana Adamce	234
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	235
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	235
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	236
Řeč poslance Martina Novotného	236
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	236

14. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Korteho, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 105/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	237
Řeč poslance Jaroslava Borky	238
Řeč poslance Stanislava Polčáka	238

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	239
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	241
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	242
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	244
Řeč poslance Stanislava Polčáka	244
Řeč poslankyně Marie Benešové	245
Řeč poslance Jana Chvojky	246
Řeč poslance Jaroslava Borky	246

Usnesení schváleno (č. 167).

15. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Heleny Válkové, Jana Bartoška, Daniela Korteho, Marka Ženiška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezceného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 106/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	248
Řeč poslance Stanislava Polčáka	249
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	251
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	253
Řeč poslance Petra Adama	254
Řeč poslance Jeronýma Tejce	255
Řeč poslance Stanislava Polčáka	256
Řeč poslance Marka Černocho	258
Řeč poslance Jana Chvojky	258
Řeč poslance Stanislava Polčáka	259
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	260
Řeč poslance Stanislava Polčáka	260
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	260

Usnesení schváleno (č. 168).

16. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Korteho, Marka Ženiška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka

Bezceného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	262
Řeč poslance Lukáše Pletichy	263
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	265
Řeč poslance Miroslava Kalouska	267
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	268
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	270
Řeč poslance Jeronýma Tejce	270
Řeč poslance Marka Bendy	272
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	274
Řeč poslance Jana Chvojky	275
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	275
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	275
Řeč poslance Stanislava Polčáka	275
Řeč poslance Ivana Pilného	277
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	278
Řeč poslance Jeronýma Tejce	278
Řeč poslance Milana Urbana	279
Řeč poslance Stanislava Polčáka	279
Řeč poslance Josefa Hájka	280
Řeč poslance Martina Komárka	281
Řeč poslance Ivana Pilného	281
Řeč poslance Jeronýma Tejce	282
Řeč poslance Stanislava Polčáka	282
Řeč poslance Miroslava Kalouska	283
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	283
Řeč poslance Jeronýma Tejce	283
Řeč poslance Pavla Plzáka	284
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	284
Řeč poslance Stanislava Polčáka	285

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

20. března 2014

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Stanislava Humla	287
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	288
Řeč poslance Václava Snopka	288

26. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 109/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	289
Řeč poslance Robína Böhmsche	290

Usnesení schváleno (č. 169).

30. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 121/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	291
Řeč poslance Jiřího Miholy	292

Usnesení schváleno (č. 170).

31. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 122/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	293
Řeč poslance Karla Raise	294

Usnesení schváleno (č. 171).

22. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013 /sněmovní tisk 101/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	294
Řeč poslance Pavla Šrámka	296
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	296
Řeč poslance Pavla Plzáka	297
Řeč poslance Jiřího Štětiny	298
Řeč poslance Leoše Hegera	298
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	299
Řeč poslance Josefa Novotného	299
Řeč poslance Václava Klučky	299
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	300
Řeč poslance Jiřího Běhounka	300
Řeč poslance Pavla Holíka	300
Řeč poslance Roma Kostřici	301
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	301
Řeč poslance Romana Váni	301
Řeč poslance Pavla Plzáka	302
Řeč poslance Roma Kostřici	302
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	302
Řeč poslance Pavla Šrámka	302

Usnesení schváleno (č. 172).

Řeč poslance Bronislava Schwarze	303
--	-----

33. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací s Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé /sněmovní tisk 132/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	304
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	304

Usnesení schváleno (č. 173).

34. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 133/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	305
Řeč poslance Karla Raise	306

Usnesení schváleno (č. 174).

54. Zdraví 2020 – Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí /sněmovní tisk 113/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	307
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	308
Řeč poslance Leoše Hegera	309
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	310
Řeč poslance Igora Nykly	311
Řeč poslance Herberta Pavery	312
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	312

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Usnesení schváleno (č. 175).

21. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Andorrského knížectví o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Madridu dne 11. června 2013 /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	313
Řeč poslance Robina Böhnische	314

Další část řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 176).

23. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 102/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	315
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	316

Usnesení schváleno (č. 177).

24. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 103/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	317
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	318

Usnesení schváleno (č. 178).

25. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 104/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	319
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	320

Usnesení schváleno (č. 179).

27. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný

v Uherském Hradišti dne 29. října 2012 /sněmovní tisk 110/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	321
Řeč poslance Pavla Holíka	323

Usnesení schváleno (č. 180).

28. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	323
Řeč poslance Roma Kostřici	324

Usnesení schváleno (č. 181).

56. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard /sněmovní dokument 350/

Řeč poslance Stanislava Humla	325
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	326
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	327
Řeč poslance Daniela Korteho	328
Řeč poslance Jeronýma Tejce	330
Řeč poslance Stanislava Polčáka	332
Řeč poslance Matěje Fichtnera	332

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Blažka	335
Řeč poslance Václava Klučky	336
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	337
Řeč poslance Stanislava Polčáka	337
Řeč poslance Matěje Fichtnera	338

Řeč poslance Ivana Pilného	338
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	339
Řeč poslance Ivana Gabala	339
Řeč poslance Pavla Blažka	340
Řeč poslance Romana Váni	341
Řeč poslance Ivana Gabala	341
Řeč poslance Stanislava Humla	342
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	343
Řeč poslance Pavla Blažka	343
Řeč poslance Jiřího Štětiny	343
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	344
Řeč poslance Stanislava Humla	344
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	345
Řeč poslance Daniela Korteho	345

Usnesení schváleno (č. 182).

Řeč poslance Zbyřky Stanjury	356
Řeč poslance Martina Kolovratníka	347

29. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	347
Řeč poslance Pavla Plzáka	348
Řeč poslance Pavla Blažka	350
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	350
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	350
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	351
Řeč poslance Pavla Plzáka	351
Řeč poslance Václava Votavy	352

Usnesení schváleno (č. 183).

32. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	352
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	353
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	354
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	355
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	355
Řeč poslance Romana Sklenáka	356
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	356

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

58. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	357
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	358
Řeč poslankyně Marty Semelové	358

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	359
Řeč poslankyně Věry Kovářové	360

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Josefa Zahradníčka	361
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	361
Řeč poslance Michala Kučery	363
Řeč poslankyně Jany Fischerové	364
Řeč poslance Petra Bendla	365

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	365
Řeč poslance Josefa Šenfelda	367
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	368
Řeč poslankyně Niny Novákové	369
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	369
Řeč poslance Lukáše Pletichy	372
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	373
Řeč poslance Jana Zahradníka	375
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	375
Řeč poslance Jana Zahradníka	377
Řeč poslance Jiřího Petru	378
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	378
Řeč poslankyně Květy Matušovské	380
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	380
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	381
Řeč poslance Bohuslava Svobody	382
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	382

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Karla Šidla	384
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	385
Řeč poslance Karla Šidla	386
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	387
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	388
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	389
Řeč poslankyně Anny Putnové	389
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	390
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	392
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	392
Řeč poslance Radima Holečka	394
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	395
Řeč poslance Radima Holečka	395
Řeč poslance Václava Zemky	395
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	396
Řeč poslance Daniela Kortehe	398
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	398

Řeč poslance Leoše Hegera	400
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí	
Andreje Babiše	401
Řeč poslance Jiřího Valenty	402
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	403
Řeč poslance Jiřího Valenty	404
Řeč poslance Vojtěcha Adama	404
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	404
Řeč poslance Ivo Pojezného	406
Řeč poslankyně Marty Semelové	406
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR	
Michaely Marksové	407
Řeč poslankyně Marty Semelové	408
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	408
Řeč poslance Ladislava Šincla	409
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR	
Michaely Marksové	410
Řeč poslance Ladislava Šincla	410
Řeč poslance Reného Čípa	411
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	411
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	413
Řeč poslance Martina Novotného	413
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí	
Andreje Babiše	414
Řeč poslance Martina Novotného	415
Řeč poslankyně Věry Kovářové	415
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jurové	416
Řeč poslance Simeona Karamazova	417
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Marcela Chládková	418
Řeč poslankyně Jany Černochové	419
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	420
Řeč poslankyně Jany Černochové	421

21. března 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Daniela Kortehe	423
Řeč poslance Romana Sklenáka	424

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	424
Řeč poslance Václava Votavy	424

Pokračování v projednávání bodu

55. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	426
Řeč poslance Milana Šarapatky	429

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	431
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	431
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	434
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	434
Řeč poslance Miroslava Opálky	435
Řeč poslance Jiřího Koskuby	435
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	435
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	436
Řeč poslance Miroslava Kalouska	436
Řeč poslance Pavla Kováčka	436
Řeč poslance Martina Novotného	437
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	437
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	442
Řeč poslance Miroslava Opálky	442
Řeč poslance Roma Kostřici	443
Řeč poslance Stanislava Grospiče	443
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	443
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	444
Řeč poslance Stanislava Grospiče	445
Řeč poslance Miroslava Kalouska	445
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	445
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	446
Řeč poslance Stanislava Polčáka	446
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	447
Řeč poslance Jiřího Miholy	447
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	449
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	449
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	450

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Leoše Hegera	453
Řeč poslance Miroslava Kalouska	454
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	454
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	454
Řeč poslance Miroslava Kalouska	455
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	455
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	455
Řeč poslance Ivana Gabala	458
Řeč poslance Antonína Sedi	459
Řeč poslance Františka Laudáta	459
Řeč poslance Martina Lanka	460
Řeč poslance Marka Ženíška	461
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	462

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Radima Fialy	462
Řeč poslance Miroslava Kalouska	463
Řeč poslance Jiřího Junka	463
Řeč poslance Ivana Gabala	463
Řeč poslance Pavla Kováčíka	464
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	465
Řeč poslance Miroslava Opálky	465
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	465
Řeč poslance Miroslava Kalouska	466
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	467
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	467

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

59. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	468
---------------------------------------	-----

25. března 2014

Další část řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	471
Řeč poslance Pavla Blažka	472
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	474
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	474
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	476
Řeč poslance Petra Fialy	477
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	477
Řeč poslance Miroslava Kalouska	478
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	479
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	480
Řeč poslance Miroslava Kalouska	480
Řeč poslance Petra Fialy	481
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jurové	481
Řeč poslance Miroslava Kalouska	481
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	482
Řeč poslance Miroslava Kalouska	482
Řeč poslankyně Olgy Havlové	483
Řeč poslance Václava Votavy	484
Řeč poslance Ladislava Velebného	484
Řeč poslance Martina Kolovratníka	485
Řeč poslance Pavla Kováčíka	486
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	488
Řeč poslance Františka Laudáta	448

Pokračování v projednávání bodu

55. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Řeč poslance Pavla Kováčíka	488
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	489

Usnesení schváleno (č. 184).

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	491
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	491
Řeč poslance Miroslava Kalouska	492
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	492

Usnesení schváleno (č. 185).

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	493
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	493
Řeč poslance Pavla Kováčka	494
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	494

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

60. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Řeč poslance Martina Kolovratníka	495
Řeč poslankyně Jany Černochové	495
Řeč poslance Jeronýma Tejce	496
Řeč poslance Pavla Kováčka	496
Řeč poslance Miroslava Kalouska	498
Řeč poslankyně Jany Černochové	498
Řeč poslance Jeronýma Tejce	499
Řeč poslance Josefa Hájka	499
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	500
Řeč poslance Bohuslava Svobody	500
Řeč poslankyně Jany Černochové	500
Řeč poslance Pavla Kováčka	501
Řeč poslance Pavla Plzáka	501
Řeč poslance Martina Kolovratníka	502

Usnesení schváleno (č. 186).

Pokračování v projednávání bodu

16. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezečného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Řeč poslance Lukáše Pletichy	504
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	504

Usnesení schváleno (č. 187).

17. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 114/ - první čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	507
Řeč poslance Vlastimila Vozky	510
Řeč poslance Radima Fialy	511
Řeč poslance Tomia Okamury	512
Řeč poslankyně Markéty Adamové	515
Řeč poslance Václava Votavy	515
Řeč poslance Martina Novotného	516
Řeč poslance Davida Kádnera	517
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	517
Řeč poslance Tomia Okamury	517
Řeč poslance Jiřího Miholy	518
Řeč poslance Martina Lanka	519
Řeč poslance Ondřeje Benešika	520
Řeč poslance Václava Votavy	520
Řeč poslance Tomia Okamury	520

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Radima Fialy	521
Řeč poslance Ondřeje Benešika	522
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	522
Řeč poslance Tomia Okamury	524
Řeč poslance Petra Adama	525
Řeč poslance Jaroslava Holíka	525
Řeč poslance Karla Fiedlera	526
Řeč poslance Marka Bendy	526
Řeč poslance Lukáše Pletichy	526
Řeč poslance Tomia Okamury	527
Řeč poslance Antonína Sedi	527

Řeč poslance Tomia Okamury	528
----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

49. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 /sněmovní tisk 64/

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	529
Řeč poslance Miroslava Kalouska	531
Řeč poslance Františka Laudáta	532
Řeč poslance Petra Bendla	533
Řeč poslance Miroslava Kalouska	534
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	535
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	537
Řeč poslance Miroslava Kalouska	537
Řeč poslance Petra Bendla	538
Řeč poslance Josefa Novotného	539
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	540
Řeč poslance Miroslava Kalouska	540
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	540
Řeč poslance Petra Bendla	543
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	543
Řeč poslance Karla Turečka	544
Řeč poslance Pavla Kováčka	544

Usnesení schváleno (č. 188).

Pokračování v projednávání bodu

17. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 114/ - první čtení

Řeč poslance Antonína Sedi	545
Řeč poslance Stanislava Polčáka	546
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	546
Řeč poslance Martina Lanka	547

Řeč poslance Tomia Okamury	548
Řeč poslance Martina Novotného	548
Řeč poslance Stanislava Polčáka	549
Řeč poslance Marka Černocho	549
Řeč poslance Tomia Okamury	549
Řeč poslance Roma Kostřici	550
Řeč poslance Stanislava Polčáka	550
Řeč poslance Martina Novotného	551
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	551
Řeč poslance Tomia Okamury	552
Řeč poslance Radima Fialy	553
Řeč poslance Jeronýma Tejce	553
Řeč poslance Karla Fiedlera	554

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Karla Fiedlera	555
Řeč poslance Františka Laudáta	556
Řeč poslankyně Jany Hnykové	559
Řeč poslance Karla Fiedlera	559
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	560
Řeč poslance Tomia Okamury	561
Řeč poslance Miroslava Kalouska	561
Řeč poslance Vlastimila Vozky	561

Usnesení schváleno (č. 189).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	562
---------------------------------------	-----

26. března 2014

Další část řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Stanislava Polčáka	563
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	563
Řeč poslance Jiřího Štětiny	564
Řeč poslance Martina Kolovratníka	564

11. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR

Michaely Marksové	565
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	567
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	568
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	568
Řeč poslankyně Věry Kovářové	569
Řeč poslankyně Anny Putnové	570
Řeč poslance Miroslava Opálky	571
Řeč poslankyně Radky Maxové	571

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Jany Hnykové	575
Řeč poslankyně Radky Maxové	577
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	578
Řeč poslankyně Věry Kovářové	579
Řeč poslance Františka Váchy	579
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	581
Řeč poslance Miroslava Opálky	581
Řeč poslankyně Věry Kovářové	582
Řeč poslankyně Anny Putnové	582
Řeč poslankyně Jany Černochovej	582
Řeč poslance Petra Kořenka	583
Řeč poslankyně Marty Semelové	584
Řeč poslance Antonína Sedi	584
Řeč poslankyně Jany Černochovej	585
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	585
Řeč poslankyně Marty Semelové	586
Řeč poslance Michala Kučery	590
Řeč poslankyně Radky Maxové	591
Řeč poslance Radima Holečka	591
Řeč poslankyně Marty Semelové	592
Řeč poslance Miroslava Opálky	592
Řeč poslance Ivana Gabala	592
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	593
Řeč poslankyně Radky Maxové	595
Řeč poslance Adolfa Beznosky	596
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	597

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	598
Řeč poslance Jiřího Miholy	600
Řeč poslankyně Niny Novákové	601
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	602
Řeč poslance Jana Zahradníka	602
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	603
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR	
Michaely Marksové	606
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	607
Řeč poslankyně Radky Maxové	608
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	608
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	608

Usnesení schváleno (č. 190).

Řeč poslance Romana Sklenáka	609
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Marka Bendy	610
--------------------------------	-----

35. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	611
Řeč poslance Roma Kostřici	612
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	613
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	613

Usnesení schváleno (č. 191).

40. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 192).

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/-třetí čtení
- Řeč poslance Václava Snopka 616
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 616
- Usnesení schváleno (č. 193).
50. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014 /sněmovní tisk 89/
- Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 617
Řeč poslance Karla Černého 618
- Usnesení schváleno (č. 194).
42. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 619
- Usnesení schváleno (č. 195).
43. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 621
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
44. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 622
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

45. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 623
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
46. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů /2/
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 624
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
47. Návrh na volbu členů Rady České televize
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 625
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
48. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 626
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 629
- Pokračování v projednávání bodu
43. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE
- Usnesení schváleno (č. 196).

Pokračování v projednávání bodu	
44. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
Pokračování tohoto bodu bylo přerušeno.	
Pokračování v projednávání bodu	
45. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
Pokračování tohoto bodu bylo přerušeno.	
Pokračování v projednávání bodu	
46. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů /2/	
Pokračování v projednávání bodu	
47. Návrh na volbu členů Rady České televize	
Usnesení schváleno (č. 197).	
Pokračování v projednávání bodu	
48. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu	
Usnesení schváleno (č. 198).	
Pokračování tohoto bodu bylo přerušeno.	
51. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 95/	
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	631

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	633
Usnesení schváleno (č. 199).	
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - třetí čtení	
Řeč poslance Václava Klučky	637
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	638
Řeč poslance Václava Klučky	638
Usnesení schváleno (č. 200).	
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - třetí čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	639
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	640
Řeč poslankyně Jany Černochové	640
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	641
Řeč poslance Ivana Adamce	641
Řeč poslance Jana Birkeho	642
Řeč poslance Jeronýma Tejce	643
Řeč poslankyně Jany Černochové	643
Řeč poslance Martina Novotného	644
Řeč poslance Ivana Adamce	644
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	645
Řeč poslance Karla Šidla	645
Řeč poslance Petra Bendla	645
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	646
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	646
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	647
Řeč poslance Zbyřky Stanjury	647
Řeč poslance Františka Laudáta	648
Řeč poslance Ivana Pilného	649

Řeč poslance Petra Bendla	649
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	650
Řeč poslance Františka Laudáta	650
Řeč poslankyně Anny Putnové	650
Řeč poslance Karla Šidla	651
Řeč poslance Jana Birkeho	652
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	652
Řeč poslance Jana Birkeho	653

Usnesení schváleno (č. 201).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

61. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení

Řeč senátora Jiřího Bise	656
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	657

Usnesení schváleno (č. 202).

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	658
---------------------------------------	-----

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 30/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Klučky	658
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 203).

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Hnykové	661
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 204).

18. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 116/ - první čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	662
---	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Pavla Kováčka	665
----------------------------------	-----

62. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Řeč poslance Martina Kolovratníka	666
---	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

44. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Řeč poslance Martina Kolovratníka	668
---	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

45. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka	668
---	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

48. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 668
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 668
- Pokračování v projednávání bodu
18. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 116/ - první čtení
- Řeč poslance Marka Bendy 670
- Řeč poslance Radima Fialy 671
- Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 671
- Usnesení schváleno (č. 205).
- Řeč poslance Romana Sklenáka 673
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - první čtení
- Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 674
- Řeč poslankyně Marie Benešové 675
- Usnesení schváleno (č. 206).
52. Informace o podpořeném financování za rok 2012 /sněmovní tisk 90/
- Řeč poslance Petra Adama 676
- Usnesení schváleno (č. 207).
- Řeč poslance Zbyřka Stanjury 676

53. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012 /sněmovní tisk 91/
- Řeč poslance Petra Adama 678
- Řeč poslance Zbyřka Stanjury 678
- Řeč poslance Petra Adama 679
- Usnesení schváleno (č. 208).
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 679
- Pokračování v projednávání bodu
62. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
- Pokračování v projednávání bodu
44. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
- Usnesení schváleno (č. 209).
- Pokračování v projednávání bodu
45. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Pokračování v projednávání bodu
48. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
- Pokračování v projednávání bodu
62. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

57. Problematika průzkumných prací a těžby zlata v České republice /sněmovní dokument 357/

Řeč poslance Robina Böhnische	681
Řeč poslance Miloše Babiše	682
Řeč poslance Michala Kučery	683
Řeč poslance Stanislava Berkovce	684
Řeč poslance Jaroslava Holíka	684
Řeč poslance Robina Böhnische	685
Řeč poslance Miroslava Kalouska	686
Řeč poslance Robina Böhnische	686
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	686
Řeč poslance Miroslava Kalouska	687

Usnesení schváleno (č. 210).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	687
---	-----

62. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Usnesení schváleno (č. 211).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Miroslavy Jermanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
18. března 2014 ve 14.00 hodin
Přítomno: 188 poslanců

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 7. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 7. schůze dne 6. března tohoto roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 7. března.

Prosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Do této chvíle mám informaci, že pan poslanec Kalousek hlasuje s kartou číslo 1 a pan poslanec Rykala s kartou číslo 2.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze – pan poslanec Hašek, karta číslo 8. Navrhují, abychom určili paní poslankyni Janu Černochovou a pana poslance Jaroslava Klačku. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Budeme hlasovat.

Prosím vás, abyste před hlasováním zaujali svá místa v sále tak, abychom mohli určit ověřovatele této schůze. (Odmlčuje se a čeká na zklidnění hluku v sále.) Lepší už to asi nebude.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby ověřovateli této schůze byla paní poslankyně Černochová a poslanec Klačka. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 139, pro 133, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 7. schůze určili poslankyni Černochovou a poslance Klačku.

Chtěl bych vám sdělit, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci: pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan poslanec Farský – pracovní důvody, paní poslankyně Konečná – zahraniční cesta, paní poslankyně Kovářová od dvou do tří hodin – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Maxová – zahraniční cesta, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Šincl – pracovní důvody, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Ale já opravdu prosím o klid, jinak nebudete vědět, kdo se omlouvá, a budete tady své kolegy marně hledat. (Opět čeká na snížení hladiny hluku v sále.)

Z členů vlády: pan ministr Chovanec – zdravotní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Pan poslanec Kostřica – náhradní karta číslo 10, pan poslanec Korte – karta číslo 9. Pan poslanec Volný – karta číslo 11.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 7. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejprve mi dovolu, abych vás seznámil s návrhem grémia.

Za prvé grémium doporučuje vyhovět žádosti pana ministra zemědělství Mariana Jurečky pevně zařadit bod číslo 49, což je tisk 64, na středu 19. března jako třetí bod.

Současně doporučuje vyhovět návrhu pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka pevně zařadit body 22 a 54 návrhu pořadu, což je tisk 101 a tisk 113, na čtvrtek 20. března po již pevně zařazených bodech, to znamená jako body 4 a 5.

Dále grémium navrhuje pevně zařadit bod 10, což je tisk 82 v prvním čtení, na středu 26. března jako první bod.

Dále vyřadit bod číslo 20 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 115.

A pokud by se nenaplnil bod Odpovědi členů vlády na písemné interpelace, projednávali bychom ve čtvrtek 20. března pevně zařazené body a poté bychom se věnovali bodům z bloku mezinárodní smlouvy a bodům z bloku zprávy, návrhy a další.

To je vše z mé strany. (V sále trvá velmi hlučná atmosféra.)

Nyní zde mám mnoho přihlášek do rozpravy. Nejdříve vyřídíme přednostní práva. Prvního jsem viděl pana poslance Faltýnka, předsedu klubu ANO, potom pana předsedu klubu KSČM. Prosím, pane poslanče.

Znovu prosím o klid. Jedná se o stanovení pořadu. Já si musím dělat poznámky, abychom všichni věděli, o čem hlasujeme, a v této atmosféře to nelze. Pokud neklesne hladina hluku, budu nucen přerušit schůzi Sněmovny.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a pánové, hezké odpoledne.

Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, dovolu, abych požádal o pevné zařazení těchto bodů: bod číslo 50, Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014, sněmovní tisk číslo 89, a bod číslo 51 Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014, sněmovní tisk číslo 95, na příští čtvrtek 27. března dopoledne po bloku písemných interpelací.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a

pánové, dovolu mi, abych vám popřál hezké dobré odpoledne. Rád bych obrátil vaši pozornost na návrh na zařazení nového bodu do našeho programu této schůze Poslanecké sněmovny. Vy si jistě dobře pamatujete, že na minulé schůzi byl projednáván bod zpráva vlády, respektive informace vlády o postupech a možnostech řešení neobvykle vysoké nezaměstnanosti. Tehdy v souvislosti s tímto bodem jsem v rozpravě slíbil, že vzhledem k tomu, že problematika nezaměstnanosti, problematika rekordně vysoké míry nezaměstnanosti je natolik závažná, že budeme tento bod jako, řekněme, průběžnou kontrolu postupu vlády zařazovat nebo navrhovat na zařazení na každé schůzi Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi, abych tento slib splnil. V této souvislosti tedy navrhuji zařazení nového bodu Informace vlády České republiky o možnostech a postupech řešení rekordní výše nezaměstnanosti v České republice. Současně vzhledem k vývoji situace do tohoto bodu navrhuji rovněž druhou část, a to informaci předsedy vlády o možných dopadech případných sankcí České republiky nebo Evropské unie vůči Rusku na nezaměstnanost v České republice a na českou ekonomiku. Navrhuji zařadit na čtvrtek dvacátého po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem nikoho nevidím, takže nejprve ti, kteří se přihlásili písemně. Pan poslanec Klučka, připraví se pan poslanec Grospič.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, žádám o pevné zařazení sněmovního tisku pod číslem 134, což je Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013, a to jako další bod po pevně zařazených bodech dopoledního jednání 7. schůze ve středu 26. 3. 2014.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Omlouvám se panu poslanci Grospičovi. S přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den. Také přeji hezké odpoledne. Vážené kolegyně, kolegové, chci vás požádat o předřazení bodu číslo 16, je to sněmovní tisk 114, do zákonů, které bychom projednávali v prvním čtení, za pevně zařazené body.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dnes?

Poslanec Radim Fiala: Pokud se na ně dostane.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud byste chtěl tento bod zařadit jako první, tak je to hlasovatelné, protože žádné pevně zařazené body na dnešek nemáme, tudíž bychom tímto bodem začínali.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedo. Ano, jako první bod v zákonech v prvním čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Nyní tedy pan poslanec Grospič a připraví se pan poslanec Tejč.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych navrhl vyřadit z programu nadcházející schůze bod číslo 8, sněmovní tisk 57 – Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy a o stanovení hranic vojenských újezdů a o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů. Když nic jiného, tak pro podporu tohoto stanoviska chci použít argument, že je stále rozdílný stav souhlasu s navrhovaným zákonem dvou krajů České republiky, a to kraje Plzeňského a kraje Středočeského.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych navrhl nový bod, který by Sněmovnu zdržel zhruba 60 vteřinami, a to návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech, s tím, že pokud by tento návrh byl přijat a bylo-li by možné projednat tento bod jako první či druhý dnes, tak bychom využili v průběhu tohoto a příštího týdne možnost schválit zákon, který má určitou transpoziční lhůtu, a Ministerstvo spravedlnosti požádalo mimo jiné ústavněprávní výbor, aby tento návrh zákona projednal ve zrychleném řízení. My tak učiníme ještě dnes večer, a bylo by tedy možné, aby se tento zákon schválil ještě na této schůzi, pokud bude lhůta zkrácena o 30 dnů. Já vás moc prosím o to, abyste tento bod, ve kterém rozhodneme o zkrácení lhůty o 30 dnů, na dnešní jednání Poslanecké sněmovny zařadili.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To byly písemné přihlášky a nyní přihlášky z místa. Pan poslanec Urban, pan poslanec Böhnisch, pan poslanec Kolovratník a pak pan poslanec Huml. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dobrý den. Já bych jako zpravodaj k bodu číslo 6, sněmovní tisk 99, energetický zákon, chtěl v souladu s již schváleným usnesením Sněmovny, která schválila zkrácené projednávání na 30 dnů, navrhnout, aby druhé čtení této novely bylo projednáno zítra a zařazeno jako pevný bod na 14. hodinu a třetí čtení bylo projednáno příští týden v úterý jako pevně zařazený bod ve 14 hodin.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den, pane předsedo. Děkuji za slovo. Já bych chtěl jménem nepřítomné paní zpravodajky Konečné požádat o pevné zařazení bodu 19, což je sněmovní tisk 77, senátní návrh zákona o ochraně ovzduší. Požádal bych o pevné zařazení na zítra jako první bod po polední přestávce. Paní zpravodajka potom bude žádat o zkrácení lhůty a výbor je připraven projednat tento zákon už ve čtvrtek na své schůzi. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud se nepletu, tak pan poslanec Urban navrhoval na zítra již jeden bod, takže pokud projde návrh pana poslance Urbana, byl by to bod číslo dvě.

Pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás rád jménem volební komise a coby předseda volební komise požádal o to, abychom pevně zařadili všechny volební body. Jsou to body 42 až 48, je jich celkem sedm. Žádám, abychom tyto body zařadili na příští týden, a to na středu 26. března na 12.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já bych chtěl poprosit o zařazení bodu 56, zřízení vyšetřovací komise ke kauze Opencard, na zítřek po pevně zařazených bodech. Důvod je jednoduchý. Pokud to zítra odhlasujeme, tak musíme také komisi složit a to by bylo až příští týden v řádných volbách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, zítra dopoledne, nebo odpoledne?

Poslanec Stanislav Huml: Já si myslím, že zítra dopoledne jako poslední pevně zařazený bod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobře. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Jednak bych chtěl vznést veto proti třetímu čtení příští úterý jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09. Není žádný důvod, abychom v úterý měli příští týden třetí čtení, když pro to máme vyčleněné jiné dny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane předsedo. Tím vetujete návrh pana poslance Urbana.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ten druhý návrh, ten první nemůžu, samozřejmě, ten druhý mohu, tak, abychom vůbec nehlasovali. A pak mám jenom prosbu na pana poslance Tejce, aby pokud možno stáhl ten svůj návrh. Já myslím, že není úplně korektní v okamžiku, kdy nám nic nehrozí, v této chvíli navrhopvat zkrácení lhůty a takhle zrychleným tempem projednat to na této schůzi. Nic nám nehrozí, všichni vědí, že v okamžiku, kdy běží legislativní proces, tak žádná sankce ze strany Evropské komise prostě nepřijde. Mohli jste to navrhnout v rámci prvního čtení, tam by to zřejmě prošlo, nebyl by žádný problém, byli bychom řádně připraveni na projednání tohoto bodu. Takhle v tomto okamžiku prostě nejsme. Ale to nemůžu vetovat, to je jenom zdvořilá prosba, že nepovažujeme za rozumné takhle se překvapovat a neočekávaně zařazovat druhé čtení. Něco jiného by bylo, kdyby to bylo v prvním čtení, tam by asi problém nebyl. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Pan poslanec Urban s alternativním návrhem, předpokládám.

Poslanec Milan Urban: Ano, pane předsedo. Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana předsedy Stanjury, na veto dvou poslaneckých klubů, a navrhnout tedy jiný termín projednávání bodu číslo 6, sněmovního tisku 99, energetický zákon – třetí čtení pevně zařadit na příští týden jako pevný bod ve 14.30 hodin ve středu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Středa 26. 3. ve 14.30 hodin. Dobrá. Žádné další přihlášky nevidím, budeme tedy hlasovat.

Jako první navrhuji, abychom se jedním hlasováním vypořádali s návrhem, který vzešel z grémia. Je s tím souhlas, nejsou proti tomu námitky? Nejsou.

Kdo souhlasí s návrhem vedení Sněmovny, aby byl upraven program tak, jak jsem četl, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 2, přihlášeno 178, pro 165, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy návrhy, které zazněly teď na plénu. Nejprve pan předseda Faltýnek, bod 50 a bod 51 na 27. 3., což je čtvrtek, po písemných interpelacích. Já mám informaci, že již teď je jasné, že písemné interpelace nebudou, to znamená, abychom ve čtvrtek v 9 hodin začali těmito dvěma body, pokud to ovšem bude schváleno.

Kdo s tím souhlasí? Zahajuji hlasování, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 3, přihlášeno je 178, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Kováčík – nový bod, který by zněl: Informace vlády ČR o možnostech a postupech řešení rekordní výše nezaměstnanosti v ČR a – v jednom bodu to chcete – informace předsedy vlády o možných dopadech případných sankcí ČR nebo EU vůči Rusku na ekonomiku ČR. Na ekonomiku a nezaměstnanost ČR. Navrhujete to na 20., což je čtvrtek, po pevně zařazených bodech, což by podle mých poznámek byl bod číslo 6. (Námitky v sále.) Pan předseda to chce jako jeden bod, tak jsem to pochopil.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se zařazením tohoto bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 4, přihlášeno 178, pro 42, proti 75, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Klučka, bod číslo 35, sněmovní tisk 134, pevně zařadit na středu 26. 3. po pevně zařazených bodech, což by bylo asi jako bod číslo 2, protože jako první bod máme bod číslo 10.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Klučky, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 5, přihlášeno 178, pro 159, proti 2, tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Fiala, bod číslo 16, tisk 114, zařadit jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 6, přihlášeno 178, pro 75, proti 49, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Grospič navrhuje vyřazení bodu číslo 8, což je tisk 57, vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, a tedy pan poslanec Grospič navrhuje vyřadit tento bod ze schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 7, přihlášeno 178, pro 69, proti 89, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Tejc, zařazení nového bodu, kterým by byl návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí se zařazením nového bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 8, přihlášeno 178, pro 126, proti 32, zařadili jsme nový bod.

Nyní bychom hlasovali o jeho pevném zařazení, protože pan Tejc navrhuje, aby tomu tak bylo na dnešek jako druhý bod.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, aby to byl druhý bod dnešního jednání, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 9, přihlášeno 178, pro 126, proti 27, tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Urban, bod číslo 6, tisk 99. Pan poslanec Urban má tedy dva návrhy, aby druhé čtení tohoto tisku bylo zařazeno na středu, tzn. zítra ve dvě hodiny, a aby třetí čtení tohoto tisku bylo zařazeno na 26. ve 14.30. Já se zeptám, zda je možné hlasovat najednou, nebo zda je zde požadavek na oddělené hlasování. Odděleně, dobrá.

Nejprve budeme hlasovat o zařazení druhého čtení na zítra ve dvě hodiny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 10, přihlášeno 180, pro 172, proti 1, tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o třetím čtení tohoto tisku na 26. ve středu ve 14.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno 180, pro 143, proti 2, i tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Böhnisch, bod číslo 19, tisk 77, pevné zařazení na zítra jako druhý bod, tzn. po obědě, tedy po tom bodu, který jsme zařadili teď, – ano. Byl by to druhý bod odpoledního jednání Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo s tím souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno 180, pro 139, proti 22, tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kolovratník, veškeré volební body, tzn. 42 až 48, na středu 26. v 12.30 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 13, přihlášeno 180, pro 156, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem, který musíme hlasovat, je návrh pana poslance Humla, bod číslo 56, což je vyšetřovací komise. Pan poslanec navrhuje, a-bychom ho zařadili zítra po pevně zařazených bodech, což je asi bod číslo 4, předpokládám, ale nejsem si úplně jist. Nicméně to záhy uvidíme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo s tím souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 14, přihlášeno je 180, pro 167, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda bylo hlasováno o všech návrzích, které zde zazněly. Pokud tomu tak je a nikdo nevznáší námitku, tak nám zbývá pouze hlasovat o programu a pořadu 7. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 15, přihlášeno je 181, pro 128, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen.

Já ještě přečtu omluvu paní ministryně Jourové, která se omlouvá dnes od šesti hodin z pracovních důvodů.

Otevírám bod, který jsme zařadili jako první, a to je

1.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím pana navrhovatele, kterým byl pan poslanec Tejc, aby se ujal slova.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, jak jsem již avizoval, dovoluji si s ohledem na to, že jsme byli požádáni ministrem pro legislativu a lidská práva, a současně po dohodě s ministryní spravedlnosti navrhnout, abychom zkrátili lhůtu k projednávání tohoto návrhu o 30 dnů. Ten návrh bude dnes projednán v ústavněprávním výboru. a tedy nebude nic bránit tomu, bude-li na tom shoda, aby byl doprojednán na této schůzi. Transpoziční lhůta samozřejmě běží. Ano, obvykle nejsme vystaveni sankcím ihned poté, co tato lhůta uplyne, ale považuji za možné a správné, pokud tu lhůtu dokážeme splnit, abychom tak učinili. Týká se to změny trestního zákona a trestního řádu ve věci potírání dětské pornografie. Je to směrnice Evropské unie, kterou bychom měli naplnit.

Tedy dovoluji si dnes navrhnout pouze zkrácení lhůty s tím, že bude-li tomuto návrhu vyhověno, můžeme se dohodnout na pevném zařazení druhého a třetího čtení v průběhu této schůze, zřejmě v průběhu příštího týdne. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zahajuji tedy všeobecnou rozpravu. Pan poslanec Benda, který se tímto stane zpravodajem, takže ho poté požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já proti tomu věcně úplně nic nenamítám, jenom bych pokládal za férovější, kdybychom ten bod projednávali zítra, protože dnes večer má nad tím ústavněprávní výbor zasedat a nevíme, jestli ten konec bude pozitivní, nebo negativní. Zatím jsme sdělili nějaké připomínky Ministerstvu spravedlnosti, které, pokud je mi známo, se s nimi nijak nevypořádalo, a zatím jsme žádný kloudný pozměňovací návrh, který by to opravil, do textu, který bude zvládnutelný, nedostali.

Takže bych pokládal za férovější, kdyby ten návrh zazněl zítra, ale pokud už ho pan kolega Tejc přednesl, tak prosím, zkrátme lhůtu a jenom až budeme vědět, jestli ústavněprávní výbor má, nebo nemá nějaké stanovisko, tak zařazujeme druhá a třetí čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Paní ministryně spravedlnosti se hlásila. Prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci jenom upřesnit, že jsme se samozřejmě vypořádali s těmi připomínkami a s náměty, byť ne vždycky v tom smyslu, v jakém ten, kdo je uplatnil, by chtěl, aby byly zohledněny. Čili není to tak, že by Ministerstvo spravedlnosti v tom mezidobí nic nedělalo, jinak bych asi těžko souhlasila a projednala tady s panem poslancem Tejcem zkrácení té lhůty. A k tomu zkrácení lhůty nás vede – ještě jednou to tady zdůrazním – právě překročení dvou implementačních lhůt. A i když, jak zde bylo správně zdůrazněno, to není postihováno nějakými konkrétními sankcemi, tak to přinejmenším ukazuje na určitou nebdalost v implementaci evropské legislativy, které, pokud se můžeme vyvarovat, doporučuji se jí vyvarovat.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, asi je fér, aby ještě před jednáním ústavněprávního výboru zaznělo, že pokud by to projednání nedopadlo způsobem, se kterým bychom mohli souhlasit, tak prostě musíte počítat s vetem zařazení druhého a třetího čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Jen kratičce zareaguji na paní ministryni spravedlnosti. Jsem rád, že se Ministerstvo spravedlnosti vnitřně vypořádalo s námitkami, které byly na půdě ústavněprávního výboru vzneseny, ale konstatuji, že toto své vnitřní vypořádání do této chvíle mi není známo, že by sdělilo této Sněmovně a jejím poslancům. Alespoň v tom ústavněprávním výboru. Možná že nám řeknou, že vnitřní vypořádání znamená, že trvají na původním tisku. Pak upozorňuji, že zítra budu podporovat veto, o kterém mluvil pan Kalousek. Jinak vím, že jsou tady noví členové vlády, ale pokud máme nějaké pozměňovací návrhy, bylo by dobré je mít dříve než hodinu před jednáním výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, končím tedy obecnou rozpravu. Otevírám rozpravu podrobnou. Poprosím pana navrhovatele, aby tedy přečetl návrh usnesení. Pan poslanec Tejc – kdybyste byl tak laskav a přečetl tady, co navrhuje v podrobné zprávě.

Poslanec Jeroným Tejc: Dovoluji si navrhnout to, že zkracujeme

lhůtu k projednání tohoto zákona v prvním čtení o 30 dnů, tedy na 30 dnů, neboť lhůta je 60denní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, další závěrečná slova – ani pan zpravodaj, ani pan navrhovatel. Takže budeme hlasovat.

Hlasujeme tedy o tom, že Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 16, přihlášeno 181, pro 100, proti 19. Tento návrh byl přijat.

Já končím projednávání tohoto bodu a otevírám bod číslo 3, kterým je

3.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb.,
o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon),
ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 47/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr dopravy Antonín Prachař. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Jen na úvod bych chtěl shrnout některé věci, kterých se předložený návrh novely zákona dotýká.

Za prvé tento zákon přímo zavádí použitelné předpisy Evropské unie a nové smluvní instrumenty mezinárodního práva. Zavádí adaptační opatření v oblasti právní úpravy, a to za prvé leteckého personálu na řídicí letového provozu, poskytování letových navigačních služeb v tzv. jednotném evropském nebi, ale odborného zjišťování příčin leteckých nehod a ochrany civilního letectví před protiprávními činy, zejména terorismem.

Za druhé. Předložený návrh zákona zpřesňuje a doplňuje právní úpravu provozování obchodní letecké dopravy, zejména zahraničního leteckého dopravy.

Za třetí, zajišťuje realizaci koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupu při výkonu jednotlivých správ-

ních agend s minimem odchylek a výjimek, zejména odstranění zvláštních právních norem vylučujících použití správního řádu bez stanovení jiného speciálního postupu.

Za čtvrté, zajišťuje aktualizaci správních poplatků na úseku civilního letectví novelizací zákona o správních poplatcích.

Předložený návrh, jak jsem již uvedl, obsahuje především adaptační opatření k celé řadě významných předpisů práva Evropské unie, zejména v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními účinky, které již vstoupily v účinnost, a musí být tedy vnitrostátními orgány aplikovány v celém rozsahu. Jeho vypracování předcházela dlouhá a pečlivá příprava zahrnující konzultace s odbornou veřejností a právní úprava v něm obsažená je již dlouhou dobu očekávaná.

Hospodářský výbor a výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky svými usneseními ze dne 26. února 2014 doporučil návrh zákona projednat a schválit. Hospodářský výbor dále přijal k legislativní předloze pozměňovací návrhy, se kterými Ministerstvo dopravy souhlasí.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru a výboru pro bezpečnost. Usnesení těchto výborů byla doručena jako tisky 47/1 a 47/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Václav Snopek.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, hospodářský výbor projednal předmětný sněmovní tisk jako usnesení číslo 22 dne 25. února a ve svém usnesení doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu projednat a schválit sněmovní tisk číslo 47 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu a legislativně technických připomínek. Tisk vám byl rozdán jako sněmovní tisk číslo 47/1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana zpravodaje výboru pro bezpečnost, kterým je pan poslanec Bronislav Schwarz, aby se ujal slova.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den. Vážená vládo, vážený pane předsedající, výbor pro bezpečnost taktéž projednal sněmovní tisk číslo 47 a navrhuje Poslanecké sněmovně jeho schválení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpra-

vu, do které zatím nemám žádnou přihlášku. Obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Pan poslanec Snopek, prosím.

Poslanec Václav Snopek: Dámy a pánové, chci se přihlásit k písemným pozměňovacím návrhům, tisk vám byl doručen jako sněmovní dokument číslo 475. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, rozpravu končím. Tím končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi i pánům zpravodajům.

Otevírám bod číslo

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr obrany pan Martin Stropnický. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás stručně alespoň seznámil s hlavními cíli a změnami, které přináší návrh novely zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, který vám byl rozeslán jako sněmovní tisk číslo 32.

Rád bych podotkl, že návrh novely zde byl v prvním čtení představen ještě mým předchůdcem panem ministrem Pickem a schválila jej tedy ještě předchozí vláda. Nicméně chtěl bych podotknout, že se s tímto návrhem ztotožňuji a považuji jej za principiálně i věcně správný.

Co je, aspoň ve stručnosti, cílem této novely. Za prvé zajistit spravedlivé a rovné postavení válečných veteránů, dále pak odstranit diskriminaci spočívající v odlišné délce nezbytného výkonu služby či účasti v misi a v segregaci civilních státních zaměstnanců, dále sjednocení podmínek pro získání statutu válečného veterána tak, aby byl zachován jeho vysoký morální kredit. Bude sice nastaven přísnější systém, avšak systém spravedlivější a jednotný.

Odstranění diskriminace a rozšíření okruhu oprávněných osob i o zbývající příslušníky bezpečnostních sborů, to je dalším cílem této novely. Dříve se tento status týkal pouze příslušníků ozbrojených sil ve smyslu zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky a Policie ČR.

Nově tedy půjde i o vojáky z povolání, kteří vykonávají službu v MO, dosud paradoxně tam nebyli, a všichni příslušníci bezpečnostních sborů, tzn. příslušníci Hasičského záchranného sboru, Celní správy a dalších.

Dále pak má novela za cíl odstranění diskriminace a rozšíření okruhu oprávněných osob i o skupinu civilních zaměstnanců státu. Civilní osoby jsou vystaveny obdobnému nebezpečí ohrožení, či dokonce ztráty života jako příslušníci ozbrojených sil a stávající právní úprava však tuto skutečnost nereflexuje. Jde např. o členy provinčních rekonstrukčních týmů, tedy profesně např. o zemědělské inženýry, odborníky na veterinární medicínu apod. Nově se tedy bude zákon vztahovat i na civilní osoby, tzn. státní občany České republiky, kteří budou jako zaměstnanci ministerstva, bezpečnostního sboru nebo některé jiné organizační složky státu plnit mimo území České republiky úkoly v některé z definovaných misí.

Dále jde o zpřísnění a sjednocení podmínek pro získání statutu válečného veterána tak, aby byla zachována jeho morální hodnota. Zpřísnění je vedenou snahou o odstranění stávajícího nerovného stavu, kdy pro druhoválečné veterány, tedy zahraniční a domácí odboj, platí podmínka nejméně 90 dnů nepřetržité aktivní odbojové činnosti. Pro novodobé veterány stačilo dosud 30 dnů v místě ozbrojeného konfliktu nebo v mírové operaci.

Nově dojde i k rozlišení misí dle míry jejich nebezpečnosti. Nově tedy výkon služby vyžadovaný nepřetržitě alespoň po dobu 90 dnů v zahraniční misi v místě ozbrojeného konfliktu nebo po dobu celkem alespoň 360 kalendářních dnů v jiných zahraničních misích, které se uskutečnily na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, již je Česká republika členem. Dojde také k zavedení institutu odstranění tvrdosti zákona pro výjimečné případy. To je třeba, když je mise předčasně ukončena zraněním vojáka a pod.

Dalším ustanovením je zavedení možnosti přijmout do domova pro válečné veterány i další osobu. Účelem je efektivní využití stávajících kapacit v případě nedostatečného obsazení. Pouze ve výjimečných případech pak na dočasnou dobu. Pobyť v domově je v takovém případě poskytován za plnou úhradu. Ale v každém případě je válečný veterán vždy tím prioritním uchazečem o takové místo, takže v případě potřeby uvolnění lůžka pro veterána je možné jednostranně této další osobě ukončit pobyt v domově.

Ještě závěrem pár dalších změn, a to je např. zakotvení ustanovení, dle něhož by ministerstvo mohlo v určitých případech poskytovat válečnému veteránovi pomoc při začleňování do občanského života či překonání tíživé sociální situace. Dále pak důsledné zavedení osob, které mohou s válečným veteránem čerpat některé benefity, tj. dosud pouze manžel nebo manželka, nově i druh, družka a registrovaní partneři nebo partnerky.

Jak jsem již v úvodu svého vystoupení uvedl, jde především o zajištění spravedlivého postavení válečných veteránů. Chceme odstranit touto novelou jisté formy diskriminace, které umožňuje stávající právní norma, a navrhované změny přinesou spravedlivější systém, který nejenom sjednotí podmínky pro získání statutu válečného veterána, ale přispěje i k uchování a prohloubení jeho vysokého morálního kreditu.

Návrh novely zákona o válečných veteránech již projednal výbor pro obranu na svém zasedání dne 15. ledna 2014 a doporučil Poslanecké sněmovně jej schválit v navrženém znění.

Dovolte mi tedy závěrem poděkovat poslancům tohoto výboru za vstřícnost a konstruktivní jednání především s ohledem na zmíněné etické aspekty této novely. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a usnesení tohoto výboru nám bylo doručeno jako tisk 32/1. Prosím pana zpravodaje tohoto výboru, pana poslance Václava Klučku, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, mou povinností je vás seznámit s usnesením výboru pro obranu číslo 11 ze dne 15. ledna 2014 k vládnímu návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů:

Po odůvodnění ministra obrany ČR Ing. Vlastimila Pícky, náčelníka Generálního štábu AČR generálporučíka Ing. Petra Pavla, M. A., zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po rozpravě výbor pro obranu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/ 2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 32,

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou

sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku a to je přihláška pana poslance Antonína Sedláčka.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, kolegové a kolegyně, ve druhém čtení si dovoluji předložit pozměňovací návrhy k novele zákona o válečných veteránech.

Předně chci dodat, že jsem obdržel řadu podnětů od občanských organizací, např. od Československé obce legionářské, které zastřešují válečné veterány a které nebyly přizvány do připomínkového řízení. Snažil jsem se proto připravit komplexní pozměňující návrh z těchto připomínek, který jsem hodlal předložit již při projednávání na výboru pro obranu. Nicméně před jednáním jsem se dozvěděl, že připomínky mají řadu věcných chyb, a z tohoto důvodu jsem pozměňující návrh nepodal. Ale protože chci vyřešit základní připomínku těchto sdružení a tou je nesouhlas s rozšířením statutu válečného veterána na další složky bezpečnostních sborů a především na civilní zaměstnance, podávám tento pozměňující návrh přímo na plénu Poslanecké sněmovny.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, souhlasím s důvody předložení novely zákona, čímž by mělo být zachováno prestiže a morální hodnoty statutu válečného veterána. Proto poněkud nechápu, když se Ministerstvo obrany na jedné straně snaží o snížení počtu válečných veteránů a na straně druhé vytváří nové kategorie, které by pod tento statut spadaly. Přitom se v důvodové zprávě hovoří o tom, že by pro enormní počet nositelů vzhledem k finančním možnostem nemohl resort zabezpečit náležitou péči a poskytovat příslušné benefity pro válečné veterány. Podle Československé obce legionářské, která je členem Světové federace veteránů, tento návrh nerespektuje ústavu a konstituční řád této světové federace právě v rozšíření statutu na civilní osoby. A právě tento rozpor řeší předkládaný pozměňující návrh, který máte v elektronickém systému uveden pod číslem 494.

Děkuji za pozornost a za podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. (Nikdo.) Obecnou rozpravu končím. Otevírám tedy podrobnou rozpravu, kam mám přihlášku rovněž pana poslance Sedláčka.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane předsedo. Já se v podrobné rozpravě pouze přihlašuji ke svému pozměňujícímu návrhu, který máte pod sněmovním dokumentem 494.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy nejsou. Tím jsme tedy vyčerpali tento bod. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrově i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo

6.

**Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu
na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů
a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014
/sněmovní tisk 78/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede – měl by uvést místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš, který tu ovšem není. A já tedy prosím někoho (s úsměvem)... Asi někoho z vlády, aby zajistil účast svého místopředsedy. A přeruším jednání Sněmovny do doby, než se dostaví pan místopředseda vlády Babiš. Ještě jinak – přeruším jednání Sněmovny na pět minut, abychom věděli dokdy. To znamená, budeme pokračovat v 15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Prosím, abyste se vrátili na svá místa, abychom mohli pokračovat v projednávání načatého bodu. Poprosím pana místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, aby uvedl vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 ve druhém čtení. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, všem se omlouvám, že jsem vás zdržel, měl jsem špatnou informaci, taky jsem netušil, že to tu budu číst ještě dvakrát. A taky si myslím, že taková samozřejmost, jako jsou dluhopisy, že by to mělo být asi v kompetenci automaticky Ministerstva financí. Ale dobře.

Takže účelem navrženého zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 je umožnit ministru financí vydat dluhopisy a z peněžních prostředků získaných z jejich prodeje uhradit splátky jmenovitých hodnot státních dluhopisů vydaných v předchozích letech k úhradě schodku státního rozpočtu a k úhradě podobných dluhů státu, a to v rozsahu téměř 210 mld. korun.

Státní rozpočet je v posledních letech schodkový, to znamená, že státní dluh roste. Jeho každoroční splátky je možné uhrazovat jen dalšími

vypůjčenými peněžními prostředky, a to z největší části vypůjčenými prostřednictvím vydávání a prodeje státních dluhopisů. Navržený zákon má stejný obsah jako § 2 zákona čísla 295/2013 Sb., který umožnil vydat státní dluhopisy na úhradu splátek dluhopisů a podobných dluhů státu splatných v loňském roce.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 78/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 6. schůze konané dne 26. února 2014 k vládnímu návrhu zákona o státním dluhopisovém programu, sněmovní tisk 78. Po úvodním slově náměstka ministra financí Jana Gregora, zpravodajské zprávě poslance Václava Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů splatných v roce 2014, sněmovní tisk 78, schválila bez připomínek, a za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem právě učinil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Snad jen stručnou poznámku k entrée pana ministra. Bylo by hloupé, kdybychom k 210 miliardám nevyslovili ani slovo.

Pane ministře, že jste tu nebyl a chvíli jsme na vás počkali, to nikomu z nás nevádí, to se občas stane každému. Ale že vám přijde divné, že k udělení mandátu na vydání dluhopisů za 210 miliard by tato Sněmovna měla mít nějaký názor a toho správce veřejných prostředků pověřit hlasováním, že vám to přijde divné a že byste to chtěl jinak, to dost těžko chápu a rád bych Poslaneckou sněmovnu upozornil, že Poslanecká sněmovna je suverénním správcem veřejných prostředků a my za to neseme odpovědnost. Já pochopitelně pro ten návrh budu hlasovat. Za současnou situaci je refinancování státního dluhu vydáním nových dluhopisů tím

nejlevnějším a nejefektivnějším způsobem. Ale samozřejmě si umím představit situace, doufám, že k nim nikdy nedojde, kdy bychom třeba museli hledat i jiné, levnější řešení, protože to navrhované by za určité situace bylo strašně drahé. A že se nad tím má Poslanecká sněmovna zamyslet, že hlasujeme o 210 miliardách, toho bychom si alespoň měli být vědomi, když nic jiného. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Do rozpravy se hlásí pan ministr financí pan Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, já se omlouvám, mám asi jiné uvažování. Samozřejmě nemusíte to schválit, a když to neschválíte, tak náš stát zbankrotuje, takže máme dluh 1 680 miliard a je jasné, že musíme vydat dluhopisy, tak se omlouvám. Chápu, že demokraticky můžeme k tomu zase tady debatovat a já to tu ještě přečtu třikrát, když je potřeba, ale myslím, že to rozhodnutí je jasné. Že stát musí vydat dluhopisy, protože nemá jinou možnost. A omlouvám se za ten možná nepatřičný komentář.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které se nikdo nepřihlásil, končím tedy podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem k projednání je

8.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících
zákonů (zákon o elektronických komunikacích),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb.,
o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 135/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám vám návrh zákona,

kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a zákon o poštovních službách. Tento návrh zákona má za cíl zejména uvést zmíněné zákony do souladu s novým kontrolním řádem. Dále návrh zákona řeší některé chybějící správní delikty vyplývající z neplnění povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii, příslušné sankce a sankce za porušení některých povinností vyplývajících ze zákona o elektronických komunikacích a zákona o poštovních službách. Návrh zákona schválila vláda na svém zasedání dne 26. února tohoto roku.

Chtěl bych zdůraznit, že se jedná o jednoduchou normu. Doufám tedy v její bezproblémové schválení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, úvodem svého vystoupení považuji za vhodné znovu zdůraznit, že projednávaný vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a zákon číslo 29/2000 Sb., o poštovních službách, sněmovní tisk 135/0, má především povahu transpozičního předpisu znamenajícího nutnost a do jisté míry i obligatorní požadavek Evropské unie zapracování úprav technického, chcete-li legislativně technického charakteru do oblasti právního rámce České republiky.

Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vám nyní obě dotčené normy alespoň rámcově, a to ve velice hrubých konturách, přiblížil. Zákon o elektronických komunikacích č. 127/2005 Sb. ze dne 22. února roku 2005 nabyl účinnosti 1. května tohoto roku.

Tato právní norma spadá do oblasti práva soukromého a zabývá se podmínkami podnikání a výkonem státní správy včetně regulace trhu v oblasti elektronických komunikací.

První část, to znamená § 1 až 151, definuje elektronickou komunikaci včetně zásad regulace práv a povinností podnikatelů, ochrany údajů a správních deliktů.

Druhá část a dále až část 26 definují na § 152 až 178 změny zákona o vodovodech a kanalizacích, zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního, zákona, kterým se mění zákon o technických požadavcích na výrobky, zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím služebního zákona, zákona, kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony, zákona, kterým se mění zákon o telekomunikacích, zákona o

Vězeňské službě a Justiční stráží České republiky, zákona, kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, zákona, kterým se mění živnostenský zákon, zákona o živnostenském podnikání, krizového zákona, zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákona o správních poplatcích, služebního zákona, soudního řádu správního a zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Zákon o poštovních službách č. 29/2000 Sb. ze dne 18. ledna 2000 nabyl účinnosti 1. června tohoto roku. Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje podmínky pro podnikání v oblasti poštovních služeb, podmínky pro poskytování a provozování poštovních služeb, práva a povinnosti, které při této činnosti vznikají, jakož i zvláštní práva a zvláštní povinnosti těch provozovatelů poštovních služeb, kteří mají povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby a výkon státní správy a regulaci v oblasti poštovních služeb.

Kolegyně a kolegové, dnes projednávaný vládní návrh zákona, sněmovní tisk 135/0, byl zkoncipován, jak již bylo uvedeno předkladatelem, zejména z důvodu odstranění částečných duplicit zákonů o elektronických komunikacích a o poštovních službách a částečného nesouladu s novou právní úpravou postupů při provádění kontroly. V zákoně o elektronických komunikacích navíc chybí také sankce za neplnění podmínek opatření obecné povahy vydaných podle § 9 odst. 2 a § 16 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích a za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby podle § 16 odst. 1 zákona o poštovních službách. Nepřijetím návrhu by oba dva dotčené zákony zůstaly i nadále částečně duplicitními a zčásti i v rozporu s novým kontrolním řádem. Chybějícími sankcemi znamenajícími současně chybějící možnosti donucení k plnění některých povinností by se Česká republika vystavila též hrozbě sankcí ze strany Evropské unie. I z nezanedbatelných důvodů, že se v souvislosti s přijetím vládního návrhu zákona nepředpokládají negativní dopady do sociální sféry, negativní dopady na životní prostředí, podnikatelské prostředí, ani na rovné postavení mužů a žen a že tento nebude mít ani dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty doporučuji, aby byl tento dnes postoupen do druhého čtení a byl současně i přikázán k projednání hospodářským výborem Sněmovny, a to v řádném režimu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného, tudíž obecnou rozpravu končím. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, předat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování končím. V hlasování pořadové číslo 17 pro 121, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Nyní přistupujeme k bodu

9.

Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Vážená paní předseda-jící, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl hlavní cíle a změny, které přináší návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů.

Návrh zákona je předkládán na základě usnesení vlády č. 865 ze dne 20. listopadu 2013 jako sněmovní tisk 57. Hlavním důvodem optimalizace vojenských újezdů je redukce počtu Armády České republiky. Pro názor-nost, v roce 1993 měla Armáda České republiky 115 tis. vojáků v činné službě, v současné době má Armáda České republiky 21 tis. vojáků. Vzhledem k reálným potřebám výcviku vojsk, ale také k četnosti výcviku a početním stavům jednotek je nutné přehodnotit stávající počet a rozsah vojenských újezdů a ostatních výcvikových zařízení, a to i s ohledem na snižující se zdrojový rámec Armády České republiky. Neméně podstatným důvodem optimalizace je narovnání občanských práv obyvatel vojenských újezdů, kteří při neexistenci obce na území vojenského újezdu nemohou volit ani být voleni do zastupitelstva obce a nemohou vlastnit ani movitý majetek.

Navrhovanými změnami dojde k vyřešení dalších zásadních problémů spojených s existencí vojenských újezdů. Jednak obecně problematiky života obyvatel vojenských újezdů, cílový stav je stav bez obyvatel na území vojenského újezdu, a dále pak téměř všech restitučních nároků v okrajových částech přímým vyčleněním. Restituční nároky uvnitř

vojenských újezdů je nutné řešit vykoupením, případně směnou za jiné pozemky mimo území vojenských újezdů. Současný stav je v rozporu s platnou právní úpravou a podle zákona je majetek na území vojenského újezdu ve vlastnictví státu. Tyto restituční nároky se však netýkají církevního majetku. Ten byl vyřešen finanční kompenzací státu dle zákona o církevních restitucích. Dále pak tím vyhovíme požadavkům okolních obcí na zpřístupnění újezdů. A co se týče problematiky péče o státem evidované památky, změnou hranic lze vyčlenit velkou část vyhlášených kulturních památek a z území újezdů je převést na jiné subjekty, obce, občanská sdružení a podobně.

Myšlenka úpravy hranic vojenských újezdů provází armádu po celých uplynulých dvacet let. Současný návrh vychází z Bílé knihy o obraně, kterou následovala komplexní a detailní analýza Generálního štábu Armády České republiky, která pečlivě posoudila skutečné, zejména výcvikové potřeby naší armády a její možnosti v oblasti údržby a správy těchto zařízení. Vojenské újezdy Boletice, Hradiště a Libavá svými podmínkami plně vyhovují výcviku jednotek Armády České republiky ve všech druzích příprav včetně součinnostních cvičení za účasti všech druhů vojsk a pro společná alianční cvičení. Dále pak jsou komerčně nejvíce využívány zahraničními vojsky. Například Boletice v loňském roce znamenaly v tomto smyslu přínos do státního rozpočtu ve výši 10 mil. korun.

Vojenský újezd Brdy je prioritně určen k výcviku dělostřelectva. Vzhledem k rozloze výcvikových ploch, a tj. pouhých 12 % území újezdu, však neumožňuje plnohodnotný výcvik mechanizovaných jednotek. Vojenský újezd Březina pak nabízí specifické podmínky pro základní a zdokonalovací výcvik profesionálů, a proto je nutné jej zachovat.

Návrh zákona přináší změnu stávajících hranic. U vojenského újezdu Boletice je to 12 % v rámci Jihočeského kraje, Březina představuje 5 % – Jihomoravský kraj, Hradiště 15 % – Karlovarský kraj a u vojenského újezdu Libavá je to celých 31 % – Olomoucký kraj.

Hlavní navrhovanou změnou je pak zrušení vojenského újezdu Brdy – Středočeský kraj. Pro potřeby výcviku 13. dělostřeleckého pluku bude dále využíváno posádkové cvičiště o rozloze 560 hektarů poblíž posádky Jince. Třináctý dělostřelecký pluk je i nadále perspektivní posádkou a chci zdůraznit, že jakékoliv spekulace o jejím zrušení nejsou pravdivé.

Na vyčleněných územích bude umožněn vznik nových obcí nebo jejich přičlenění k území přilehlých obcí. Dojde tak k realizaci katastrálních členění jednotlivých území vycházejících z historických poměrů. Realizací uvedeného návrhu lze uvolnit cca 42 tisíc hektarů z celkové rozlohy 129 664 hektarů vojenských újezdů. Ještě jednou: 42 tisíc hektarů z celkových zhruba 130 tisíc.

Změnou hranic vojenských újezdů a zrušením vojenského újezdu Brdy

dojde ke změně územního členění státu, a tím i k umožnění více než dvěma tisícovkám obyvatelům vojenských újezdů realizovat ústavní právo na samosprávu vznikem nových obcí. Dle platné legislativy území vojenského újezdu nenáleží do území žádné obce, jeho správu vykonává újezdní úřad, a to bez zvolených samosprávných orgánů. Vznik nových obcí v případě změny hranic vojenského újezdu umožňuje zákon o obecním zřízení.

Ministerstvo obrany v průběhu celého procesu přípravy optimalizace hranic vojenských újezdů usilovalo o co největší zapojení dotčených obyvatel a starostů přilehlých obcí do všech jednání o jejich budoucnosti a předkládaných návrzích. Ty byly zpracovávány a diskutovány v rámci mezíresortní komise Ministerstva obrany složené z odborných pracovníků ústředních správních úřadů. Na přípravě věcných podkladů, jakož i na přípravě návrhu zákona se podíleli zástupci Ministerstva vnitra, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva financí, Ministerstva zemědělství, Ministerstva pro místní rozvoj, Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, zástupci dotčených krajských úřadů a zástupci dotčených obcí. Celkem se uskutečnilo více než 200 jednání se zástupci samospráv, občany a sdruženími. V únoru 2012 Ministerstvo obrany zorganizovalo anketu mezi obyvateli vojenských újezdů Hradiště, Libavá a Boletice, z níž vyplynul požadavek na vznik šesti nových obcí. K přípravě a vyjednávání o vzniku nových obcí byly obyvateli jednotlivých sídelních útvarů vojenských újezdů zvoleny přípravné výbory.

Návrh optimalizace zahrnuje i dohodu o převodu majetku z vlastnictví Ministerstva obrany na nově vzniklé obce tak, aby mohly samostatně fungovat. V současné době byly již zahájeny práce na opravách nemovitě infrastruktury v celkovém objemu 200 mil. korun. Vznik nových obcí je de facto obnovením původních samospráv, které byly vznikem vojenských újezdů zrušeny a staly se součástí vojenských újezdů podle zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech bez statutu obce. Nové obce vzniknou ze sídelních útvarů, které po více než 60 let spravovala armáda, jejíž hlavní prioritou byl provoz újezdů a výcvik vojsk.

Návrh na zrušení vojenského újezdu Brdy a zmenšení rozlohy ostatních vojenských újezdů tak znamená v neposlední řadě nápravu křivd způsobených vznikem vojenských újezdů a zrušením obcí v 50. letech minulého století. Způsob jednání s místním obyvatelstvem, okolní správou a kraji svědčí o snaze maximálně respektovat jejich požadavky a zájem o jejich další budoucnost.

Dovolím si dodat, že předkládaný návrh zákona je výsledkem složitých a dlouhých jednání a je spojen s velkým očekáváním řady občanů, kteří již několikrát opakovaně věřili v narovnání svých občanských práv a které stát již několikrát zklamal, když obdobná jednání v minulosti skončila bezvýsledně. Případný odklad, nebo dokonce zrušení návrhu optimalizace

vojenských újezdů by znamenaly významný otřes důvěryhodnosti Ministerstva obrany a armády, ale nejen to, otřes důvěryhodnosti celé státní správy. Následně znovuotevření debaty s těmito lidmi by bylo jen velice obtížné.

Návrh zákona byl konzultován s místopředsedou Evropské komise, komisařem pro konkurenceschopnost Almuniiou zejména v oblasti majetkoprávní a nebyl shledán v rozporu s právem EU. Návrh zákona není v rozporu ani samozřejmě s ústavním pořádkem ČR. Děkuji vám za pozornost, tolik úvodem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych po velmi podrobném představení zákona předkladatelem přednesl jednak zpravodajskou zprávu k návrhu zákona a pár svých komentářů.

Za prvé. Máme před sebou zákon, který je poměrně velice důkladně propracovaný, pracovalo na něm několik kabinetů. Myslím si, že ho začala vláda premiéra Nečase, zpracovala ho ze základních hledisek, pokračoval kabinet Jiřího Rusnoka, který jej již této Sněmovně předložil, a nyní tedy máme před sebou finální znění. Myslím si, že tento zákon je velmi dobře připraven, že byl hodně podrobně předjednáván a do určité míry v sobě nese přetížení toho složitého a obsáhlého předjednávání. Nicméně bych řekl, že ta dlouhodobá příprava souvisí s poměrně velkými očekáváními toho, co považují na zákoně za podstatné, a to jsou očekávání dvou tisíc lidí na to, že dosáhnou na svoji vlastní samosprávu a samosprávné obce, konkrétně šest obcí. To znamená, když budeme o tomto zákonu jednat, a to zdůrazňuji, výrazně nebo primárně jednáme o budoucnosti, samosprávě, možnosti vlastnit majetek apod. dvou tisíc občanů, kteří dosud majetek vlastnit nemohli, neměli samosprávu a byli především součástí správy vedené vojenskou kanceláří vojenského újezdu. To znamená, to vidím osobně jako primární. A to narovnání nejenom možnosti vlastnit, ale zejména volit si samosprávu považují za klíčové.

Za další. V rámci úprav hranic resortu Ministerstva obrany řešil restituční a další sporné prvky na území vojenských újezdů a myslím si, že je to také velmi podrobně propracováno.

K uvedené problematice občanských práv je připojen návrh na zrušení vojenského újezdu Brdy s argumentací nadbytečnosti, nevyužitelnosti a nepoužitelnosti vzhledem ke změnám velikosti a struktury Armády ČR a na podkladě analýzy Generálního štábu.

Musím říct, že samozřejmě jde o velmi legitimní argumenty, jakkoliv jde o území silně kontaminované střelivem, s velkými zásobami kvalitní pitné vody a dřeva, nicméně podle mého názoru jde o území, které, abych tak řekl – nebo uzavření újezdu Brdy, já plně respektuji názor Generálního štábu i armády, odpovídá období, kdy armáda odhazovala všechny sebe-menší možnosti, které můžou uspořit pár korun. Doufám, že případným uzavřením tohoto vojenského újezdu toto období končí. Zároveň – protože jsem si vědom toho, že je to sporná část celého zákona, a tu hlavní část vidím ve vyřešení problému základních práv a možností vlastnit těch dvou tisíc občanů, myslím si, že je ještě třeba otevřít prostor pro jednání otázky vojenského újezdu Brdy, a to prodloužením lhůty na projednání do druhého čtení na 90 dnů.

(Obrací se k předsedající.) Přednesu návrh rovnou?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Návrh poprosím potom do podrobné rozpravy. Děkuji.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za pozornost. To jsou moje hlavní poznámky.

Jinak předběžné jednání ve výboru pro obranu dospělo ke dvěma závěrům. Za prvé, že výbor bere na vědomí informaci přednesenou ministrem obrany České republiky Mgr. Martinem Stropnickým k vládnímu návrhu zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů, zákon o hranicích vojenských újezdů, sněmovní tisk 57. Za druhé doporučuje organizačnímu výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zařazení návrhu zákona na program březnové schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou zde mám přihlášeného pana poslance Mackovíka – jestli je tomu tak? Zmáčkli jste i faktickou. Takže není faktická? Dobrá.

Zahajuji tedy tímto obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Poté prosím, aby se připravil pan poslanec Votava. Prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, na začátek musím říci, že jsem velmi překvapen, že projednáváme teď tento návrh zákona, protože mám v dobré paměti ještě koaliční smlouvu. V té koaliční smlouvě bylo jasně napsáno, že strany koalice znovu posoudí otázku optimalizace vojenských újezdů. Přiznám se, že jsem nezaznamenal žádnou koaliční snahu vede-

nou Ministerstvem obrany o nové posouzení. A pokud to nové posouzení proběhlo pouze v rámci Ministerstva obrany, tak to pokládám za nedostatečné. Tudíž jakkoliv to asi není argument pro kolegy z opozice, tak minimálně pro kolegy z koalice by ten argument být měl, že to, co je popsáno, by se mělo dodržovat. To je první a podle mého názoru docela zásadní argument.

Nyní prosím věcně k tomu návrhu zákona. Pan zpravodaj to tady podle mě velmi dobře řekl. Jedná se o napravení křivd, upravení hranic některých vojenských újezdů a k tomu je připojen návrh na zrušení vojenského újezdu Brdy. A to je právě ten problém. Já nemám vůbec nic proti tomu, co navrhuje Ministerstvo obrany ve vztahu k ostatním vojenským újezdům, a plně podporuji argumenty, které tady zazněly, že je potřeba napravit křivdy, je potřeba dát více než dvěma tisícům občanů, kteří žijí v těchto vojenských újezdech, právo na to, aby si volili své zástupce. S tím já nemám sebemenší problém.

S čím problém mám, a to problém zásadní, je zrušení vojenského újezdu Brdy. Proto pokládám za velmi nešťastné, že Ministerstvo obrany nestáhlo ten zákon, který vlastně ani nepředložila tato vláda, předložila ho tehdy vláda pana premiéra Rusnoka. A je nešťastné, že ministerstvo nestáhlo ten zákon tak jako jiné zákony v resortu Ministerstva obrany a nepokusilo se ty dvě věci oddělit. Pak by legislativní cesta tohoto zákona byla mnohem snazší a nehrozilo by to, že osud obyvatel v ostatních vojenských újezdech bude ovlivňován obavami o osud vojenského újezdu Brdy, a současně by tedy nehrozilo, že ti, kteří nesouhlasí se zrušením vojenského újezdu Brdy, budou přesvědčováni argumenty, které budou používat právě osud těch dvou tisíc obyvatel, kteří žijí v jiných vojenských újezdech. Tudíž pokládám to za nešťastné, nicméně je to tak a musíme se s tím nějak vypořádat. A já tedy od této chvíle již nebudu mluvit k ostatním vojenským újezdům, ale pouze k otázce vojenského újezdu Brdy.

Z mého pohledu je tam několik zásadních problémů. První problém je z hlediska zásadního sporu mezi krajem Středočeským a krajem Plzeňským, které jsou oba dva dotčeny případným zrušením vojenského újezdu Brdy, protože se to týká jejich území a dělby případného území zrušeného vojenského újezdu Brdy mezi tyto dva kraje. Zatímco kraj Plzeňský toto podporuje, kraj Středočeský zásadně nesouhlasí. To samé se týká stanovisek i jednotlivých obcí. Měl jsem osobně možnost mluvit s celou řadou starostů ze Středočeského kraje z regionu Podbrdská, kteří vyjadřují svůj zásadní nesouhlas se zrušením vojenského újezdu Brdy a používají pro to celou řadu argumentů. Pan ministr určitě ty argumenty zná, protože se jednání s těmito starosty účastnil. A já nepokládám za šťastné, že zde hlasujeme o takto závažné věci, která se dotkne života dvou krajů České republiky, bez toho, abychom měli shodu s volenými za-

stupiteli v těchto dvou krajích na tom, jaký způsob řešení chceme zvolit. To je první problém.

Druhý problém je ekonomický. Je nám tady argumentováno, že celá tato záležitost ušetří Armádě České republiky nějakých 170 milionů korun, konkrétně zrušením újezdu Brdy se jedná o milionů 70. To je sice krásná úspora v přes 40 miliard korun čítajícím rozpočtu Ministerstva obrany, ale sami vidíte, 70 milionů proti 42 miliardám, tak to není úplně zásadní úspora. Docela se divím tomu úsilí, které je za snahou zrušit vojenský újezd Brdy, a doufám, že jednou přijdeme na to, co je tou hnací silou snahy o zrušení vojenského újezdu Brdy, protože ekonomické úspory v tomto případě podle mého názoru nejsou natolik zásadní, aby ospravedlnily takovouto urputnou snahu o zrušení brdského újezdu. A to jsou jenom ty ušetřené náklady.

Já se ptám a bohužel mi zatím nikdo nebyl schopen odpovědět, jaké jsou další náklady, které vzniknou v důsledku zrušení vojenského újezdu Brdy. Pan ministr mluvil o tom, že újezd Brdy je určen pro výcvik dělostřelectva. To je pravda, historicky tam cvičilo československé a české dělostřelectvo. Ten újezd začal svoji roli plnit už za první republiky. Já se tedy ptám, kde budou dělostřelci cvičit. Bylo mi řečeno, že v jiných vojenských újezdech, což ale také nebude zadarmo, protože ta děla – připomínám, že 13. dělostřelecký pluk je vyzbrojen samohybnými kanonovými houfnicemi typu Dana, což není žádný drobeček, a takovéto vozidlo, pokud se bude přesunovat například na Doupov, bude určitě řidiči na silnici l/6 nadšeně vítáno, zejména v tom případě, pokud to bude celá kolona. A už se nebavím o nákladech na transport, na pohonné hmoty atd., ale to taky něco bude stát.

Další ekonomický aspekt je, co bude s posádkou v Jincích. Rád věřím panu ministrovi, že Jinců se ta věc nedotkne. Problém je, pane ministře, že já jsem takováto ujištění slyšel už asi od sedmi ministrů obrany a vždycky se to týkalo nějaké posádky, kde bylo tvrzeno těm místním "nebojte se, vás se to vůbec nedotkne, my s vámi počítáme" jenom proto, aby přišel jiný ministr a řekl "armáda nemá peníze, posádku zrušíme". Koneckonců když se stěhovali dělostřelci z Pardubic, tak tím hlavním argumentem bylo: "Vy v těch Pardubicích nemáte kde střílet. Pošleme vás do Jinců, tam je dělostřelecká střelnice, za 300 milionů se tam zrekonstruovala kasárna, tak tam celý ten útvar dělostřelecký bude působit a to je to místo, kde by měli být dělostřelci." Nyní se říká, že se střílet v Brdech nebude, přestěhujeme dělostřelce na Doupov.

Já si prostě kladu otázku, jak dlouho vydrží posádka v Jincích a co to bude znamenat pro region, který na tom z hlediska zaměstnanosti není vůbec dobře. Navíc ti lidé – jak vojáci, tak civilní zaměstnanci – tam mají nějaké svoje zázemí, mají tam nějaké vazby. Pokládám to za velmi nebezpečné.

Otázka taky zní ve využitelnosti vojenského újezdu Brdy. Doufám, že nebudu teď prozrazovat nic tajného, protože jsem získal analýzu z Ministerstva obrany po dlouhých intervencích, protože jsem se pídil po tom, jak Ministerstvo obrany došlo k tomu, že tedy zruší zrovna vojenský újezd Brdy. Tam je jedna taková tabulka, ze které nebudu citovat přesně, abych se něčeho nedopustil, ale mohu říci, že je tam radikální pokles výcviků ve vojenském újezdu Brdy za poslední tři až čtyři roky. Zatímco před nějakými pěti, šesti lety se všechny vojenské újezdy držely na velmi vysokém stupni obsazenosti, tak najednou vojenský újezd Brdy začal rapidně klesat z hlediska obsazenosti vojskem. Ono shodou okolností zapadá tady ten pokles do doby, kdy se Ministerstvo obrany a tehdejší Generální štáb rozhodly zahájit proces rušení vojenského újezdu Brdy. Já si kladu otázku, zda ten pokles obsazenosti a výcviku v Brdech je prioritně, nebo zda je umělý a zda nebyl někde vydán pokyn, že jednotky prioritně budou cvičit v Boleticích a na Doupově či na Libavě, aby právě bylo za tři čtyři roky možno dokázat, že ty Brdy vlastně nepotřebujeme, protože tam nikdo necvičí.

To samé, naši spojenci z Aliance, zejména ti, kteří jsou ze zemí, které nemají takovéto horské prostředí a kopcovitý terén, svého času velmi rádi přijížděli na výcvik do Brd a své schopnosti si tam zdokonalovali. V posledních třech letech nebylo mnoho společných cvičení v Brdech. Znovu si kladu otázku, proč tomu tak bylo.

Myslím, že pan ministr i pan zpravodaj mluvili o zátěži toho terénu nevybuchlou municí. Samozřejmě, ten terén, protože jak jsem řekl, ta celá oblast sloužila jako dělostřelecká střelnice, kde se střílelo rážemi 152 mm i většími, tak za dobu od první republiky je tam celá řada, jsou tam tuny nevybuchlé munice, ale nikoliv v té hloubce, ve které se provádí pyrotechnická asanace, ale to jsou těžké dělostřelecké kusy, ta munice může být metr pod zemí a to žádný pyrotechnický odřad, který tam prochází, nemůže asanovat. To znamená, to riziko, že my zrušíme takto těžce zasažený prostor, kontaminovaný municí, a umožníme tam volný vstup obyvatel, je podle mého názoru zásadní problém bezpečnostní.

Suma sumárum, protože nechci mluvit dlouho a argumentů, které jsem slyšel i od místních starostů, je celá řada, tak mám za to, že spojení těchto dvou věcí bylo nešťastné a dalo se to vyřešit elegantním kompromisem, kdy by vláda předložila pouze otázku narovnání majetkoprávních a územních vztahů v jiných vojenských újezdech a vojenský újezd Brdy by mohla nechat stranou. Nestalo se to tak.

Já si nemyslím, že pokud teď ten zákon nedojde na konec cesty, že dojde k nějakému zásadnímu otřesu v důvěře Ministerstva obrany či státní správy, jak tady velmi melodramaticky sděloval pan ministr. Bude to prostě suverénní rozhodnutí suverénního parlamentu, který má tu možnost a má to

právo, a to rozhodnutí samozřejmě bude na nás na všech, zda dáme přednost argumentaci, o které mluvil pan ministr, to znamená nutnosti tu věc vyřešit rychle, ušetřit 70 mil. korun zrušením vojenského újezdu Brdy, anebo zda vezmeme v potaz argumenty místní samosprávy, mimo jiné občanů, kteří tam žijí, Středočeského kraje, a tu věc zastavíme a pokusíme se to vyřešit znovu a lépe.

Já si myslím, že pro Ministerstvo obrany by nebyl žádný problém ten zákon předložit znovu bez otázky vojenského újezdu Brdy. Došlo by k nápravě 95 % křivd, o kterých se tady mluvilo, a vyhnuli bychom se tomu velmi kontroverznímu rozhodnutí ve věci brdského újezdu. Proto bych chtěl navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vrátila tento návrh zákona navrhovateli k dopracování. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další přihlášený s přednostním právem, pan poslanec, předseda klubu ODS Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já chci připomenout, že ministr obrany, který to zpracoval a poprvé navrhl, byl Alexandr Vondra. Je dobře, že to je otevřeno dneska, že každá personální změna neznamená totální změnu plánu.

Já nebudu mluvit tak dlouho, jak pan předseda Poslanecké sněmovny, jenom chci říci, že je to já bych řekl zvláštní, možná bych použil silné slovo, možná až komické či pokrytecké. My jsme přece měli jedinečnou šanci, jak zachovat vojenský újezd Brdy. (Ozývá se smích ze sálu.) Můžete se tomu smát. Mohli jsme tam mít zařízení společně s našimi spojenci. (Smích ze sálu.) Mně nepřípadá směšné, co se děje na východ od České republiky. Vám to možná směšné připadá, připadáte si hrozně bezpeční a ochránění. A ti samí, kteří tehdy protestovali proti vojenskému zařízení, ti samí, kteří v té době vystupovali velmi často i proti samotné armádě, kteří měli řeči o pacifismu, míru, jak jsou armády zbytečné, mnohdy ti samí dneska říkají "my chceme zachovat vojenský újezd Brdy". Sami si můžeme každý z nás porovnat, jak to je věrohodné ve srovnání s (nesrozumitelné).

A to nereaguji na slova pana předsedy Poslanecké sněmovny, aby si nemyslel. Já jsem se přihlásil do rozpravy předtím a nevěděl jsem, co řekne, tak abyste neměli pocit, že to je můj osobní střet s panem předsedou Hamáčkem. Tak to v žádném případě není.

Pokud sociální demokraté myslí vážně, že to chtějí vrátit a znovu projednávat, a není to pouze to, že jejich středočeský hejtman hájí své, řekl bych, oprávněné regionální zájmy, to nechci kritizovat, ale my tady nejsme na regionální úrovni, ale na celostátní. Pokud by přišli s tím, že tam chtějí

něco vybudovat, co zvýší bezpečnost České republiky do budoucnosti, tak by mohla být věcná debata. Ale nic takového jsem tady neslyšel.

A chci říci, že náš klub bude hlasovat pro propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení. Ten materiál se skutečně připravoval dlouhodobě. Mně je skoro jedno, jestli to bylo koaličně projednáno, nebo nebylo projednáno. To je věc koalice, ne nás v Poslanecké sněmovně, ale pochopil jsem stížnost na vašeho koaličního partnera, ale my vám to pískat nebudeme. My si myslíme, že ten návrh zákona je v pořádku, že ta historická šance byla propásnuta i díky vystupování představitelů vaší politické strany, pane předsedo prostřednictvím paní řídící, a není důvod se k tomu vracet a znovu to projednávat.

Rozumím tomu, když budete proti. To je legitimní, že prostě nějaký návrh zákona – tím novým projednáním se totiž nic jiného nedá, buď bude ten návrh tak, jak je navržen, nebo budeme proti. Nevěřím tomu, že se na tom bude pracovat další týdny, měsíce či roky a věcně přijde úplně jiný návrh zákona.

Nemám nic proti tomu, když někdo bude proti a chce zachovat vojenský újezd. To je naprosto v pořádku. My jako občanští demokraté v prvním čtení tento návrh zákona podpoříme a myslíme si, že pokud budou nějaké návrhy, tak jsme připraveni k věcné debatě ve výboru mezi prvním a druhým čtením.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pak tady mám dvě faktické poznámky. První pan poslanec Grospič a poté pan předseda Sněmovny Hamáček.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl bych vaším prostřednictvím poděkovat předsedovi klubu Občanské demokratické strany panu Stanjurovi, že vlastně tady řekl hlubokou pravdu, že vlastně Brdy, zrušení vojenského újezdu Brdy bylo připravováno jeho stranou, která v té době byla vládní stranou a měla také resort Ministerstva obrany, jmenovitě panem Alexandrem Vondrou, a že to byla vlastně pomsta občanům a okolním obcím za to, že odmítli americkou radarovou základnu.

Já mu v této souvislosti chci ale připomenout, že vojenský újezd Brdy historicky vznikl v době první republiky jako prostor pro dělostřelectvo československé armády, a nikoliv jako potenciální základna pro armády cizích států, jmenovitě Spojených států amerických, a že ten rozměr výcvikového prostoru pro české dělostřelectvo české armády a předtím československé armády je trošku něco jiného než potenciálně zařízení, které svým rozsahem mělo plnit úplně jiné závazky, nikoliv závazky spojené s obranyschopností České republiky. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím další faktická – pan předseda Hamáček.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já se pokusím krátce zareagovat na pana předsedu Stanjuru. Za prvé, ono to není tak jednoduché, pane předsedo prostřednictvím paní místopředsedkyně, hlasovat buď proti, nebo pro. Právě proto navrhuji vrácení k dopracování, aby ministerstvo mohlo ty dvě věci rozdělit, protože když to zamítneme, tak de facto s vaničkou vylijeme i to dítě a znemožníme problém vyřešení křivd ostatních vojenských újezdů, který já nezpochybňuji, a myslím si, že je potřeba to udělat. Pokud to vrátíme k dopracování, tak věřím, že ministerstvo si z toho a z té debaty tady vezme ponaučení a už sem nebude předkládat zrušení vojenského újezdu Brdy, ale pouze sem předloží materiál, který se týká ostatních vojenských újezdů. To za prvé.

Za druhé, já nevím, proč sem taháme debatu o americkém radaru. Já jsem vystupoval věcně a argumentoval jsem věcně k problematice vojenského újezdu Brdy, jeho potřebnosti, nepotřebnosti a nákladovosti.

Problematika protiraketové obrany, to je něco, co je debata z roku 1997–8, a můžu vás ujistit, že americká strana se rozhodovala podle svých vlastních analýz, podle svých vlastních poznatků ze zkoušek systému. Kdyby tehdejší činitelé ministerstva obrany místo toho, aby utráceli peníze na masivní přesvědčovací kampaně a starostům v Brdech slibovali, jak tam budou mít nové silnice, budou tam mít čističky, budou tam mít vodovody, plynovody a já nevím, co všechno, kdyby místo toho někdo zajel do Pentagonu, jako jsme to udělali my tehdy s Ondřejem Liškou, a poseděl s americkými politiky a generály, tak by dávno věděl, že Spojená státy mají zásadní pochybnosti o funkčnosti toho systému, o jeho geopolitických dopadech, zejména tedy demokratická administrativa, resp. demokratičtí kongresmani a senátoři, kteří se chystali převzít moc, a bylo naprosto evidentní, že nová demokratická administrativa tento projekt zruší. Akorát to nikdo v té době nechtěl slyšet.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pak tady mám několik faktických poznámek. Když dovolíte, přečtu pořadí. Pan poslanec Foldyna, potom prosím, aby se připravil pan poslanec Stanjura a pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslane.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní předseda, prostřednictvím vás panu předsedovi klubu ODS. Nemohu si zvyknout na to pokrytectví v politice. Vždycky když se mluví o něčem, tak se myslí na něco jiného. Vy jste tady, pan předseda klubu ODS, poukazoval na to, že se tady někdo posmívá v této chvíli, kdy je krize na východě, že bychom tam měli mít radaro-

vou základnu Spojených států. Pamatuji si, když se proti ní protestovalo, tak zásadní argumenty byly, že to je proti Íránu a že bychom ji měli tady mít, abychom se bránili, až na nás poletí íránské rakety, a vy už jste tenkrát, pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, věděl, že to není proti Íránu, že to je proti Spojeným státům. Ono je to trošku pokrytectví a teď se toho dožíváme v plné míře. Kdybychom byli méně pokrytci, možná bychom si ušetřili problémy na Krymu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, proč pan poslanec Foldyna je tak rozčilený, my jsme žádné problémy na Krymu nevyvolali. Radar určitě není proti Spojeným státům americkým, jak jste ve svém rozčilení před chvílí řekl. Myslím si, že občanští demokraté byli vždycky hrdí na to, že jsme se stali členy Severoatlantické aliance, a vždy jsme mluvili o důležitosti euroatlantické vazby. Není to nic nového, žádné překvapení. My tomu věříme celou dobu, že to pro Českou republiku je lepší než nějaké idealistické řeči o společné evropské obraně a společné evropské armádě, které se my určitě nedožijeme, za první.

Za druhé, mluvil jsem o tom, pane předsedo Hamáčku prostřednictvím paní místopředsedkyně, protože ten americký radar měl být umístěn v tomto vojenském újezdu, takže ta souvislost tu je a je to faktografické. A samozřejmě že jsme nemohli, nebo mohli jenom částečně ovlivnit rozhodnutí nové americké administrativy.

Mně na tom vadilo něco jiného. Že si na tom někdo, na tématu národní bezpečnosti, hřál vnitrostátní domácí politickou polívkou a Česká republika a její politická reprezentace v té době nestály v jedné řadě a nebyla na tom shoda. Mluvím o demokratických politických stranách. To, že komunisté jsou proti, to je logické, to mě nijak nepřekvapuje a nemíním ztrácet čas vysvětlováním komunistům, že NATO není Varšavská smlouva. To je ztráta času. Ale myslím si, že bychom se měli této euroatlantické vazby držet, měli bychom pro to udělat co nejvíc. Bude dobře, když to demokratické politické strany budou vnímat stejně.

Já jsem nemluvil vůbec o tom, že by tento radar. Já jsem mluvil o tom, jak ti, kteří tam nechťeli vojenské zařízení, dnes říkají, že tam chtějí zachovat vojenský újezd. Nic víc, nic míň. Já jsem nic neprognózoval v té době, já jsem v té době nebyl ani v Poslanecké sněmovně, ale jako člen občanských demokratů vím, že my jsme to podporovali vždycky. My se nestydíme za spojenectví se Spojenými státy americkými a NATO. Někteří ano, já jim to neberu, ale my ne. My tam vidíme větší zabezpečení pro Českou republiku než někde jinde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další s faktickou je přihlášen pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, paní předsedající. Vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já jenom tu rozjíždějící politickou debatu chci uvést na pravou míru, protože jsem měl možnost mluvit se všemi třemi ministry o této věci ve všech třech případech. Ministři reagují na věcnou analýzu Generálního štábu a armády o potřebnosti jednotlivých výcvikových prostorů a vojenských újezdů a v principu to je Generální štáb, který vlastní analýzou, bez závislosti na jakýchkoli dalších debatách, ať už se týkala radaru nebo čehokoli jiného, si vytypoval Brdy jako újezd, který se jim hodí nejméně. S analýzou samozřejmě je možné meritorně polemizovat nebo kritériálně nebo cokoli, ale chci tím říct, že v zásadě všichni tři ministři, a mluvil jsem s nimi o tom, i s Alexandrem Vondrou, i s předchozím ministrem Pickem, tím politicky realizují rozhodnutí Generálního štábu o tom, opustit ten vojenský újezd, který podle jejich analýzy jim vychází jako nejméně vhodný pro další výcvik.

Samozřejmě, znovu opakují, je možné s tou analýzou polemizovat, ale není to typ analýzy, který by závisel na tom, jestli někde měl být radar, nebo neměl být radar, a tím pádem teze o tom, že návrh rušení újezdu v Brdech je reakcí na neumístění radaru, je věcně meritorně mimo kontext. A byl bych rád, aby ta debata a všichni ostatní, kteří ji vedou, to vzali na vědomí, protože skutečně zdůrazňuji, jestliže návrh zákona shodíme, a já dám potom protinávrh hlasovací, tak ty dva tisíce lidí odsoudíme k dalšímu dvouletému období čekání na další úpravu hranic újezdu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslance. Další faktická pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslance.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem jenom čekal, jestli v této problematice se sem vrátí radar. On s tím skutečně, a v tom má můj předřečník pravdu, nesouvisí. Na druhou stranu, když už to tady padlo, tak jako pamětník vám řeknu jediné. U komunistů mě to nepřekvapuje, ale sociální demokracie nese plnou odpovědnost za to, že teď, když jsme se ocitli zase v jistém stavu nerovnováhy, musí být Česká republika podstatně nervóznější, než kdyby tady bylo jakékoli, a to bylo velice decentní, vojenské zařízení. Mně bylo tenkrát, když jsem pro to hlasoval a podporoval jsem vybudování radarové stanice, mně bylo jedno, jestli je namířená na Írán, nebo na Rusko. Pro mě bylo podstatné, že těžko se leze do země v současné éře vývoje společnosti, ve které mají Spojené státy vojenské zařízení. To už si nikdy neodpárete.

Pokud tady někdo nebyl a zajímá ho to, no tak ať si přečte nekonečná

vystoupení dnešního ministra zahraničí a jeho často až hranice nesebeovládání, křiku apod. To jsme tady zažívali týden co týden, jak při interpelacích, tak zařazování bodů. O tom si myslím, že to – jedině se domnívám, že si skutečně nemůžeme dovolit a není racionální, abychom měli největší počet území na jednoho vojáka. Ale to, co mně u předkladu chybí, je, že ruku v ruce s tím měl jít materiál, který by to území prohlásil za chráněnou krajinnou oblast.

Děkuji, že jsem asi trochu zneužil technické poznámky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím s další faktickou pana poslance Chalupu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás požádal, abychom se vrátili od radaru k projednávanému zákonu. Já mám z tohoto návrhu zákona dobrý pocit, protože přesto, že to zpracovávaly předchozí vlády, tak v tomto případě nejde o tzv. nutné zlo, když jsme schvalovali zákony, abychom nezpůsobili větší škody, takže jsme schválili zákony, které podle nás nebyly úplně v pořádku. Tento zákon podle nás v pořádku je.

Chci jenom říci, že pokud ministr a náčelník Generálního štábu jako jistí spotřebitelé služby, jako odborníci nám sdělují, že tento vojenský újezd nepotřebují, tak bychom to měli vzít velmi vážně v úvahu, a je to v plném souladu s očekáváním daňových poplatníků v této zemi, tedy nejenom s očekáváním daňových poplatníků ve dvou krajích, ale v celé republice.

Pokud jde o dotaz, proč tak lpíme na tom, aby tento zákon byl schválen nebo postoupen do dalšího čtení, tak mám opačnou otázku: Proč je taková snaha tento vojenský újezd udržet jako vojenský újezd? A pokud tady bylo řečeno o nějakých vozidlech a danách, tak já si myslím, že tato vozidla se musí přesouvat kamkoli, kam je bude armáda potřebovat, a nejenom tam, kam jsou tato vozidla zvyklá jezdit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Já navážu na kolegu Chalupu. My jsme se tu jako expresem Paříž–Dobříš přesunuli z Brd přes Krym a Spojené státy, Írán až do Iráku, ale podstata toho problému je podle mě taková – a já to řeknu trošku pohádkově. My jsme v situaci, že máme dva sousedy a někdo jim dává zadarmo krásnou louku. A ti dva sousedi, tedy aspoň jeden z nich, argumentuje: no možná se nám nepodaří z té louky vypudit krtek. To je jeden argument. Druhý: my nevíme přesně, jak si tu

louku rozdělit. Třetí argument: ono je možná lepší, aby ta louka zůstala ladem a byla tak zachována. Žádný z těch argumentů není relevantní. Já si pamatuji dobu, kdy tato země byla pokryta vojenskými újezdy i vojenskými újezdy cizích armád, a jsem strašně rád, že armáda – doufám, že bojeschopná a hrdá Armáda České republiky – jeden újezd dává nám turistům a houbařům. My bychom za to měli být vděční a ne si vymýšlet argumenty, proč si tenhle krásný dárek nevzít.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a s poslední, zatím poslední, faktickou pan předseda Sněmovny Jan Hamáček.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chci slíbit, že je to snad opravdu faktická z mé strany, ale musím reagovat. Za prvé, my jsme tady od toho, abychom, jak řekl pan poslanec Chalupa, rozumným způsobem nakládali s penězi daňových poplatníků. Právě proto jsem kladl ty otázky. Na jedné straně je 77 mil., které ušetříme. Zatím mi nikdo nezvládl odpovědět, kolik to všechno bude stát, kolik budou stát přesuny vojska, kolik bude stát ta pyrotechnická asanace, kolik budou stát ty další náklady, co by to stálo v případě, že se zruší 13. dělostřelecký pluk v Jincích a bude se přesouvat někam jinam. To jsou náklady, které zatím nikdo nevyčíslil, ani ta analýza, která je uvnitř v šuplíku a je tajná, to nevyčíslila. Ad a).

Ad b). Tady ze strany pana zpravodaje padlo, že my jsme tady od toho, abychom politicky realizovali závěry Generálního štábu. No tak před tím já bych varoval. To už se tady několikrát – a prosím, já se nechci dotknout současné sestavy Generálního štábu, já si těch pánů generálů velmi vážím, pokládám je za odborníky – nicméně už se tady v minulosti politicky realizovala odborná doporučení Generálního štábu. Máme tady materiál, že je potřeba koupit casy. Máme čtyři, máme z nich velkou radost. Je tady materiál, že je potřeba koupit 72 bitevníků L-159. Třicet pět jich je v hangárech. Máme tady materiál – a pod tím vším jsou podepsáni vojáci a odborníci – že je třeba modernizovat tank T-72 na modernizaci M-4. Stálo to miliardy.

Takže já neříkám, že toto je neodborně zpracováno. Já pouze říkám, že musíme k takovýmto věcem přistupovat velmi opatrně a velmi podrobovat kritickému hodnocení všechno, co nám armáda předkládá. Od toho tady také jsme.

A poslední k panu poslanci Komárkovi, který tady už není, tak prostřednictvím paní předsedající. Rozdíl mezi krtkem a nevybuchlou municí je, že krtek vám neutrhne nohu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Votavu, který je přihlášen do rozpravy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. No to, co naposledy řekl pan předseda Sněmovny, to bych i po-depsal, o těch casách a dalších věcech, nicméně já budu mít trochu odlišné stanovisko, než zastává on. Budu hovořit pouze o Brdech, protože se mě to samozřejmě dotýká. Dotýká se mě to i jako zastupitele za Plzeňský kraj a budu tedy vyjadřovat stanovisko Plzeňského kraje, stanovisko rady Plzeňského kraje, která v této věci přijala usnesení a to usnesení je v podstatě souhlasné s tím, co tady dnes k tomuto zákonu předkládá pan ministr obrany.

Chtěl bych tedy říci, že tento návrh zákona nevznikl nějak z iniciativy Plzeňského kraje a už vůbec ne z iniciativy Středočeského kraje, ale vznikl z iniciativy Ministerstva obrany, chcete-li Generálního štábu, na základě nějaké komplexní analýzy, která byla zpracována. Já nejsem odborník na vojenství, takže tyto věci posuzovat nebudu. Budu vyjadřovat pouze názor Plzeňského kraje, jeho obcí, protože této otázce byla věnována řada jednání, kterých jsem se i účastnil, ze strany starostů dotčených obcí, kteří samozřejmě vyjadřovali k tomuto zákonu své připomínky, a musím říci, že vesměs souhlasili s tím řešením, které se v zákonu nabízí. Myslím si, že ale neuškodí takový malý určitý exkurz do minulosti, jenom si říci, jak vznikal vojenský újezd Brdy. Myslím si, že to je docela i důležité.

Po roce 1918, tedy se vznikem Československé armády, měla vojenská správa snahu vybudovat dělostřelecké cvičiště, o tom tady už řeč byla, že v podstatě Brdy jsou určeny pro výcvik dělostřelců. Konečná volba tedy padla přibližně v roce 1923 právě na tento prostor a vojenská střelnice se formovala v následujících letech na rozlohu více než 20 000 ha. V době okupace Německem byl prostor střelnice dále rozšířen a byli i nuceně vysídleni první obyvatelé. Po osvobození se potom mohli vrátit do svých domovů a v roce 1949 byl vydán zákon o vojenských újezdech, který se tedy dotkl řady původních obcí. Pokud budu jmenovat obce třeba na plzeňské straně, tak se jedná o Dobřív, Kolvín, Mirošov, Padrt, Skořice, Strašice, Štítov, Těně či Trokavec. Na tajné schůzi vlády 5. 2. 1952 byl vojenský újezd potom rozšířen do současné podoby a celé území Plzeňského kraje pak bylo začleněno do území kraje Středočeského, a to z důvodu, aby ten vojenský újezd byl celistvý. To bych chtěl také podtrhnout. Hranice vojenského újezdu tak byla po dlouhá desetiletí doslova za zahradami obyvatel řady obcí na plzeňské straně, řady obcí, které jsem i před chvílí jmenoval.

Ted současnost. 4. 1. 2012 schválila vláda České republiky optimalizaci vojenských újezdů. Logicky bylo rozhodnuto, že armáda toto území

nepotřebuje v takovém rozsahu. Hlavním důvodem optimalizace je redukce počtu naší armády, jak už tady zmínil pan ministr obrany. Jestliže jsme tedy měli dříve asi 115 000 vojáků v roce 1993, dnes jich máme asi 25 000. Myslím, že pan ministr řekl 21 000, ale to už není tak podstatné, jestli o pár tisíc míř, nebo víc. Jestliže v okolních zemích připadá na vojenské újezdy kolem půl procenta rozlohy země, tak u nás je to více než trojnásobek. I to myslím o něčem vypovídá.

Bylo také vyhodnoceno, že z hlediska zajištění výcviku, ale i vybavení přesunu vojsk, ale i ekonomických důvodů je nejvhodnější uvolnit, tedy armádou opustit, vojenský újezd Brdy. Myslíme opustit jako výcvikový prostor. Nechci tady o tom polemizovat, jak říkám, nejsem odborník na vojenství, tak je to aspoň prezentováno nejenom v té optimalizaci, tak je to prezentováno i v důvodové zprávě.

Rozdělení hranic mezi kraj Plzeňský a Středočeský respektuje podle tohoto návrhu zákona hranice historických katastrů obcí před vznikem vojenského újezdu. To bych chtěl podtrhnout – ano, tento návrh zákona, který budí emoce, a to je třeba si říci, je to vidět i tady na jednání pléna, ale budí emoce samozřejmě ve Středočeském kraji, budí emoce na plzeňské straně, ten vrací katastry do roku 1949. Možná, že to – ne možná, ale asi i to je jádro pudla, i to je právě ten spor, který možná na obou stranách, jak Středočeského kraje, tak Plzeňského kraje, o tom je. Mě to velice mrzí. Mě to velice mrzí, že tyto emoce tady jsou a že je to i mediálně stavěno jako střet obou krajů. Ale i tak to je, samozřejmě.

Já bych si teď dovolil ocitovat z důvodové zprávy k návrhu zákona, kterou pokládám za důležitou a která právě vyjadřuje i názor obcí v Plzeňském kraji, názor Plzeňského kraje, názor rady Plzeňského kraje. Budu citovat.

Do popředí pro jeho zrušení, myslíme tím Brdy, vystupují legitimní požadavky okolních obcí na jeho využití k zabezpečení potřeb obyvatel pitnou vodou, tj. plnohodnotné využívání povrchové nebo podzemní vody, u kterých se předpokládá jejich využití jako zdrojů pitné vody. Je tam poznámka, že území újezdu Brdy je již v současné době schváleno jako tzv. CHOPAV, což je chráněná oblast přirozené akumulace vod, k ochraně svého území, tedy i před povodněmi, zabezpečení dopravní obslužnosti atd. Z tohoto legitimního požadavku rovněž vyplývá i oprávněnost požadavku přilehlých obcí k obnovení historických hranic obcí a historických hranic Plzeňského kraje.

Chtěl bych znovu zdůraznit, že navrácení do původních historických hranic je pro obce na plzeňské straně důležité právě z hlediska řešení protipovodňových opatření a ochrany zdrojů pitné vody. Mohu vzpomenout, že každoročně se rozvodňuje třeba říčka Klabava, zanechává za sebou velké materiální škody v prostoru katastru obcí Strašice, Hrádek, Rokycany a zejména Dýšina, Nová Huť. Kdo z vás to tam, dámy a

pánové, zná, tak mi určitě má slova potvrdí, že tento problém tam opravdu, ale opravdu je a že obce tento problém chtějí řešit a musí ho řešit v zájmu svých občanů, svých obyvatel.

Častějším argumentem také proti otevření vojenského újezdu je obava z nějaké bezbřehé činnosti developerů, ze zničení unikátní přírody, z toho, že tam přejdou developeři, že tam začnou realizovat své projekty, teď nechci říci zrovna lanovky nebo sjezdovky nebo něco podobného, ale i tohle v tom smyslu nějak zaznívá. Chtěl bych říci, že odbor regionálního rozvoje Plzeňského kraje nechal již v roce 2013 zpracovat urbanistickou studii na budoucí využití tohoto území a v ní se nepočítá se žádnou developerskou výstavbou v nových územích, studie koresponduje i s připravovaným vyhlášením chráněné krajinné oblasti. A chráněná krajinná oblast by měla být vyhlášena, pokud armáda tento prostor opustí.

Je třeba říci, že problematika otevření vojenského území a ochrany přírody a krajiny byla řešena i resortem Ministerstva životního prostředí. V srpnu 2012 byl projednán a schválen záměr zřízení právě Chráněné krajinné oblasti Brdy v tzv. velké variantě a týkalo se to nejenom území vlastního újezdu, ale i částečně území mimo tento újezd. Podle informací, jestliže mám informace správné, jsou na Ministerstvu životního prostředí – pan ministr tu teď není, aby to potvrdil nebo vyvrátil – připravovány materiály k vyhlášení právě CHKO, tedy určitý plán péče, hranice CHKO atd., všechno, co k tomu prostě patří.

Závěrem. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já bych si vás, na rozdíl od některých jiných kolegů, dovolil požádat, abychom propustili tento návrh do druhého čtení, aby byla příležitost ještě důkladněji tuto materii projednat, projednat ji ve výborech, a samozřejmě apeluji a zdůrazňuji znovu názor obcí na plzeňské straně. Nechci tady nějak budit vášně, chraň Bůh, ale názor plzeňských obcí nebo obcí na plzeňské straně je jasný: otevřít vojenský újezd, umožnit obcím, aby realizovaly svá protipovodňová opatření, aby ochránily své rezervuáry pitné vody. Já vás o to žádám, abychom to propustili do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Nyní v pořadí pan poslanec Miloš Petera ve své řádné přihlášce. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloš Petera: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení poslanci. Já jsem, jak říkal můj předřečník, je z Plzeňského kraje, já jsem z toho kraje druhého, kde máme usnesení zase jiné. Já se podepíšu pod většinu z toho, co říká kolega. I my samozřejmě můžeme mít názor na to, jestli ochrana životního prostředí, tak jak bylo v poslední části

řečeno, jestli je lepší CHKO, nebo vojenský újezd, samozřejmě obě varianty jsou velmi dobré. My se nebráníme tomu, aby zůstala i varianta CHKO a zrušení vojenského újezdu. Tady základní problém, který se tu objevuje, a tady to bylo řečeno, že se vojenský újezd Brdy rozděluje mezi dva kraje. My to ve středních Čechách vidíme jako chybu, protože tak jak vznikne jednotné území na chráněnou krajinnou oblast, tak je i dobře, když státní správa je pod jedním krajem a je na to jeden názor celého území.

Tady bylo řečeno, že se vracíme do historické doby z hlediska katastru před rok 1949. Ale tady je potřeba říci, že to tak není docela pravda, protože jak bylo řečeno, několik obcí zaniklo, bylo zbouráno usnesením vlády, kde na jejich místě vznikl vojenský újezd. A těmto obcím patřil katastr, nepatřil obcím, kterým je přiřazen v dnešní době. Takže není to úplně pravda.

Co se týká vody a pitné vody. Víte, já se celý život zabývám vodohospodářinou, jsem i soudní znalec. Zase to není úplně pravda, protože voda a pitná voda a i voda povrchová vždycky patří státu, ta nepatří obcím. Obce mají jen pozemek, ale voda patří státu a státní správa rozhoduje o tom, jak bude s vodou nakládáno. Není to o tom, že tyto obce budou o tom rozhodovat, ale vždycky o tom bude rozhodovat státní správa. (V sále je rušno.)

Nyní mi dovolu, protože samozřejmě problematika je velmi složitá, abych řekl několik věcí. Podle platných zákonů, zejména ústavního zákona o vytvoření vyšších územně správních celků, se zrušením vojenského újezdu nemění příslušnost k území, k okresu a ke kraji, a tudíž ani při zrušení vojenského újezdu Brdy není důvod měnit hranice kraje. Tak také zní jednoznačné stanovisko Ústavu státu a práva Akademie věd České republiky ze dne 23. 1. 2012.

Dále v § 1 odstavec 2 návrhu zákona jsou navržena nová katastrální území, která se přiřazují k obcím v Plzeňském kraji, čímž se mění hranice kraje. V důvodové zprávě se uvádějí historické důvody. To je velmi vážné zdůvodnění, protože pět obcí bylo před 62 lety právně i fyzicky zrušeno a i ostatní hranice katastru se liší od hranic před datem splatnosti zákona. Takže argumenty, které tu jsou citované, úplně tak neobstojí.

Pane předsedající, prosil bych, aby tu byl klid.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych vám požádal o klid, aby pan kolega Petera mohl přednést svůj příspěvek k této věci. Vidím, že to nezaujalo jenom Středočechy a Plzeňáky, ale všechny. Tak ti, kteří nemají zájem, mohou přesunout své diskuse do předsálí a pan kolega Petera může pokračovat. Prosím, máte slovo

Poslanec Miloš Petera: Domnívám se, že pro ochranu, jak už jsem

řekl, této jedinečné lokality je dobře, když to bude spravovat z hlediska státní správy jeden kraj, a to kraj Středočeský. Vycházíme z toho, že tak to bylo doteď, a myslím si, že to tak může zůstat. Vezměte si, že tam je plno problémů. Dnes se bavíme o dopravě. Ve Středočeském kraji mám na starosti dopravu a je to obrovský problém, který se převádí na místa, protože není řešena doprava převodem na obce, protože samozřejmě dneska všechno to jsou vojenské cesty a toto řešení není.

Asi jste zaregistrovali – a zmínil se o tom kolega Hamáček, že se snižují náklady. Já žiju v místě, kde jsme rušili vojenský újezd Milovice po sovětské armádě. A můžu vám říct, že jak je to navrženo, tak všechny náklady, o kterých se říká, že se ušetří, se budou muset sanovat do vyčištění po armádě, protože se bude sanovat řádově 20 tisíc hektarů.

Dále neobstojí to, že část vojenského újezdu zůstane zachována, tedy jak říká pan ministr v omezeném množství, ale to ostatní, jestliže tam chceme pustit veřejnost, tak musíme v minimálním množství do 60 cm sanovat. A asi víte a sledovali jste ve sdělovacích prostředcích, že v sobotu se právě hned pod povrchem našla jedna bomba z nějaké doby.

Na závěr bych chtěl říct ještě dvě věci. Tady bylo řečeno, a říkal to pan poslanec Stanjura, že nemůžeme koukat jenom na určité území dvou krajů a jejich názory. Ale já tady říkám názor kraje, který reprezentují a který má milion obyvatel. Je to desetina obyvatel České republiky. A ten názor je jednoznačný – aby vojenský újezd Brdy – a teď jakákoli varianta se zvolí – zůstal na území Středočeského kraje.

Takže závěrem bych se přiklonil k tomu, co říká kolega Hamáček, aby zákon byl přepracován. A my nemáme vůbec žádné připomínky, já také ne, k těm čtyřem věcem, které tam jsou. To se dá předložit okamžitě. Ale vojenský újezd Brdy se musí projednat znovu, protože u jediného z těch pěti byla neshoda, neshoda dvou krajů. A já si myslím, že bychom měli mít i my v Poslanecké sněmovně, ale i Ministerstvo obrany, úctu k tomu, že máme samosprávu, a měli bychom také vzít v potaz ty důvody, které tam uvádíme. Já mám tu možnost, že jsem se už účastnil jednání s panem ministrem Vondrou i s dalšími, takže vím, o čem mluvím. U těch jednání jsem byl od začátku. A vždycky jsme měli zamítavé stanovisko, aby se vojenský újezd rozdělil mezi dva kraje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miloši Peterovi. Slova se ujme pan poslanec Zdeněk Soukup... (Není vidět.) Už jde, už je to v pořádku. A připraví se pan poslanec Antonín Sedá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, vážený

kolegyně, kolegové, máme před sebou zákon o zrušení vojenského újezdu Brdy a také o částečném okrojení území dalších čtyř vojenských újezdů. Z celkové rozlohy skoro 130 tisíc hektarů půdy, kterou zatím zahrnují v České republice vojenské újezdy, se vrátí ke smysluplnějšímu využití 42 tisíc hektarů.

Proč ta pochybnost o smysluplnosti vojenského využití? Aby se ve střední Evropě uprostřed kulturní krajiny mezi hlavním městem a Plzní, resp. Karlovými Vary, proháněly pandury a běžný občan tam neměl přístup, já osobně pokládám za nenormální. Tady mám na mysli hlavně dosavadní vojenský újezd Brdy a také vojenský újezd Hradiště. Tedy zrušení újezdu Brdy a okrojení Hradiště vítám jako první krok. Srovnatelné země jako např. Belgie nebo Holandsko takový luxus, jaký představují české vojenské újezdy, svým vojákům neposkytují. Posílají je cvičit k nám – třeba právě do Hradiště. Postupné rušení vojenských újezdů vnímám jako určitý dluh, který máme vůči krajině i vůči lidem, kteří v ní svého času žili.

Ještě než začnu podrobněji mluvit o vojenském újezdu Hradiště na rozhraní Karlovarského, Středočeského a Ústeckého kraje, doporučuji kolegům, kteří mají před sebou notebooky, aby zadali do vyhledávače heslo Doupov. Uvidíte tam obrázky, dobové obrázky, které už v realu nikdy neuvidíte.

Vojenský újezd Hradiště vznikl v 50. letech minulého století ne právě humánním a něžným způsobem. Využilo se tady odsunu většiny německých obyvatel. Muselo ale odejít také nemálo českých dosídlenců. A co následovalo potom? Na vlastní oči jsem viděl dokumentární filmové záběry cvičného bombardování kdysi dvoutisícového města Doupov. Města s vlastním gymnáziem, průmyslovou školou a množstvím památek. Dnes už jsou základy jeho domů v krajině sotva patrné. Podobným způsobem zaniklo v Doupovských horách na území dnešního újezdu Hradiště na pět desítek dalších městeček, vsí a sídel. Tohle území přitom nebyla žádná pustina jako dnes. To byla zemědělsky obdělávaná půda. Byla to země s bohatým kulturním dědictvím. O tom si můžete udělat představu ve vesničce Valeč. Je tam mimořádný odkaz barokních památek. Leží na samotné hranici vojenského újezdu. Ten zabral část valečského katastru a dlouhá desetiletí bránil místním v rozvoji a turistice.

My těm nově vyčleněným územím z vojenského újezdu hodně dlužíme. Představují pro nás ale také velkou šanci a velké bohatství. Je paradoxní, že právě specifickým využíváním v posledních více než 60 letech byla ušetřena příroda. Ve většině vojenských újezdů vznikly v rámci projektu Natura 2000 unikátní ptačí rezervace. To jsou devizy, ze kterých může dnes těžit třeba moderní turismus. Hlad po poznávání zdejší krajiny tu je. Po uvolnění přísného vojenského režimu v posledních 15 letech se v okrajových částech újezdu alespoň o víkendů rozmohla cykloturistika.

Území opuštěné vojáky bude třeba začlenit do kulturní krajiny. Zase ji začne ve větší míře využívat člověk. Bude třeba vybudovat infrastrukturu na úrovni doby, podporovat by se měl vznik nových sídel a regionální ekonomiky. Vytvoří se tady nové vlastnické vztahy a snad i pracovní příležitosti. Území někdejších újezdů prostě čekají velké změny. Počínajme si při jejich zavádění tentokrát rozumně a šetrně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi. Slova se ujme pan kolega Antonín Sedla, připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, návrh zákona o optimalizaci vojenských újezdů a zrušení vojenského újezdu Brdy byl projednáván ve výboru pro obranu opakovaně. Důvodem byla řada nevypořádaných připomínek ze strany samospráv i členů výboru, které nakonec vyústily v návrh vyjmout zrušení vojenského újezdu Brdy z návrhu zákona a ponechat pouze vyjmutí části území ostatních vojenských újezdů. Tento návrh však nebyl Ministerstvem obrany akceptován.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci zdůraznit, že sociální demokraté podporují naplnění občanských práv dvou tisíc občanů, aby mohli volit a být voleni do místních samospráv. Proto podporujeme vyjmutí katastru sídelních útvarů z vojenských újezdů a podporujeme vznik šesti nových obcí – Polná na Šumavě, Bražec, Doupovské Hradiště, Město Libavá, Kozlov a Luboměř pod Strážnou.

Ovšem jinou otázkou je zrušení vojenského újezdu Brdy, a to v souvislosti se snížením výcvikových prostor. Chci zdůraznit, že na základě komplexní analýzy vojenských újezdů, posádkových střelnic a cvičišť sice vyplývá, že pokud hodlá armáda zrušit nějaký vojenský újezd, pak to mají být Brdy, a to přesto, že jsou nejvýhodnější pro výcvik např. dělostřelců, vojenského letectva či boje v uzavřeném prostoru. Přestože chápu snahu vlády ušetřit nějakých 50 mil. korun ročně, nejsem stále přesvědčen, že je to dobré rozhodnutí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tím prvním důvodem je, že odstranění ekologické a pyrotechnické zátěže bude stát mnoho desítek milionů korun, možná to budou stovky milionů korun. Přitom i po této asanaci bude existovat nebezpečí pro vstup občanů do těchto prostor. Už to tady bylo řečeno. Ta pyrotechnická sanace se dělá do hloubky 30 cm, přitom dělostřelecké náboje o různých rážích jsou daleko hlouběji. Po zrušení vojenského újezdu si armáda pro svůj výcvik ponechá cca 560 hektarů v tomto prostoru, zřejmě pro výcvik jednotek 13. dělostřeleckého

pluku z Jinců. Je také otázkou, zda rušit vojenský újezd, u kterého jsou dislokovány vojenské útvary.

Za druhé nechápu, jak na jedné straně Ministerstvo obrany připravuje zrušení toho újezdu a na straně druhé v něm hodlá zachovat přes 78 km² s režimem zákazu vstupu. Nemám to ověřeno, ovšem údajně má být toto území v prostoru kolem letecké startovací plochy mezi Tokem, Hejlákem a Jordánem využito pro zřízení státního testovacího polygonu pro bezpilotní systémy. V ostatních vojenských újezdech to prý nebude moci být zřízeno z důvodu budoucího vytížení. Takže se ptám, jestli víme, vůbec co chceme.

Za třetí. Poslední události na Ukrajině si vyžádají komplexnější pohled na budoucí obranu v rámci Severoatlantické aliance i Evropské unie. Tady opravdu nechci naskakovat jako kolegové z ODS na návrh amerických republikánů na znovuoobnovení jednání o umístění radaru, ale nejsem si jist, že toto území nebudeme v blízké budoucnosti potřebovat, například pro umístění prvků společné protiraketové obrany či prvků protivzdušné obrany naší země, o jejíž modernizaci se v současné době jedná.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závěrem mi dovoluji jednu legislativní připomínku k návrhu zákona týkající se odstavce 4 § 1. Ten zakládá skrytou bezúplatnou privatizaci zejména lesních pozemků ve státním vlastnictví, které tehdejší československý stát vykoupil v letech 1926 až 1928 na základě řádně uzavřených kupních smluv. Vlastní vyvlastnění majetků po rozšíření vojenského újezdu v roce 1952 bylo provedeno podle § 10 zákona č. 169/1949 Sb., a to formou náhrady hmotné či finanční. Tu mimo jiné uznal i soud v roce 1995 v rámci restitučního řízení.

Z těchto důvodů osobně podporuji návrh vyjmout z předkládaného návrhu zákona zrušení vojenského újezdu Brdy, popřípadě tento vojenský újezd zachovat i pro budoucnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedlovi. Ještě před přihlášeným panem poslancem Michalem Kučerou s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Vondrášek. Prosím, pane kolego, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Vondrášek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já myslím, že teď se hodí tahle vsuvka. Musíme uvažovat také o tom, že na průzkum, který bude jenom sběrem, je tam v plánu čtvrt miliardy korun. Nikdy se to neodminuje. A to, co tady bylo řečeno, že je špatně, když pandury budou jezdit mezi Prahou a Plzní, lepší je, když tam jezdí pandury, pro tu přírodu, ty ji udržují, než když tam budou jezdit čtyřkolky po neodminovaných částech. Takže bych byl rád, kdyby čísla, kalkulace

byly kompletní, abychom se ne bavili jenom o tom, že jak říkal pan ministr, jeden prostor vydělává deset milionů. To je zanedbatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ještě požádám pana kolegu Kučera o posečkání. S faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já už poslouchám poněkoli debatu o vojenských újezdech. Chtěla bych poděkovat panu ministrovi, že splnil svůj slib, předložil sem tento návrh v termínu, ve kterém o tom mluvil při interpelacích. A fascinuje mě, že někteří kolegové se neobtěžovali, aby si přečetli důvodovou zprávu k tomuto návrhu. Tam byste se totiž dočetli, že mimochodem Česká republika má primát v tom že využívá 1,7 % rozlohy státu na vojenské újezdy na rozdíl od jiných evropských zemí, kterým stačí pouze 0,5 % rozlohy území. Což je první argument.

Druhý argument. Pokud Armáda České republiky, odborníci z Armády České republiky, tři ministři po sobě se rozhodnou k tomu, že navrhnou tuto normu, tak kdo z nás tady je větší odborník než oni a kdo z nás, možná pánové, vy jste větší odborníci, protože jste alespoň na té vojně byli, zpochybní to, že tady je zřejmé, že vojenské újezdy Boletice, Hradiště a Libavá jsou svými podmínkami plně vyhovující pro výcvik jednotek Armády České republiky ve všech druzích příprav včetně součinnostních cvičení za účasti všech druhů vojsk a pro společná alianční cvičení. Vojenský újezd Brdy je prioritně určen k výcviku dělostřelectva, vzhledem k rozloze výcvikových ploch však neumožňuje plnohodnotný výcvik mechanizovaných jednotek. Vzhledem ke specifickému určení vojenského újezdu Březina je nutné tento újezd zachovat.

Na stránce 24, kdybyste si tu důvodovou zprávu přečetli, byste se dočetli, že v posledních letech došlo k výraznému snížení bojových střelb a že za rok 2010 byly bojové střelby prováděny osm dnů, v roce 2011 pouze čtyři dny. Takže prosím, nechme odborníky v rámci této záležitosti k tomu říct svůj názor, který nikdo z nás prosím nepochybně (upozornění na uplynutí času), protože kdo z nás v těch Brdech vůbec byl, aby viděl, jak to tam vypadá.

Promiňte, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, jsem tolerance sama, ale vypršel váš čas. Ještě jednou mám faktickou poznámku, a to od kolegy Antonína Sedi, a pak od pana kolegy Novotného. Pak snad konečně pan kolega Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím ke kolegyni Černochové musím říct, že jsem si nejenom přečetl důkladně důvodovou zprávu, ale i analýzu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Novotný. Jistě nám přiblíží situaci v jiném vojenském újezdu. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Novotný: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Musím samozřejmě souhlasit s tím, že v naší republice je velké množství vojenských újezdů, že je tady velká plocha, ale prosím vás, je potřeba taky pamatovat na to, když převádíme tyto vojenské újezdy do samospráv, že lidé, kteří tam žijí, mají taky právo na to, aby přechod byl plynulý a zabezpečený.

Přečtěte si § 10, kde je napsáno, že to, co tam v současné době fungovalo, to znamená školství, doprava, odvoz odpadků atd., bude zabezpečovat armáda devět měsíců. Devět měsíců. Ti, co jste dělali starosty nebo podobně, tak za devět měsíců, víte dobře, než se tam vůbec zvolí starosta, než se tam vůbec ustanoví orgány, tak je devět měsíců pryč a ty obce budou bezprizorní. Bylo tady řečeno, že na komunikace se dává 200 milionů. Co to je, proboha? To je pár korun. Jeďte se tam podívat, v jakém stavu ty komunikace jsou! To je úžasné! Vojáci si nechávají to nejlepší, co tam existuje, honitby, lesy atd. A obce dostanou to, co na ně zbude včetně rozbitých silnic, nezabezpečené školství, zdravotnictví atd.

Takže já tenhle zákon samozřejmě podpořit nemůžu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému a nyní je řádně přihlášen pan poslanec Michal Kučera. Už jsem ho ohlásil, udělil mu slovo. A poté ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Rozumím důvodům vlády, se kterými předkládá zákon o zrušení vojenského újezdu Brdy zejména z pohledu optimalizace vojenských újezdů a analýzy jejich potřeby pro Armádu České republiky. Podívejme se ale na zrušení vojenského újezdu Brdy z hlediska ochrany životního prostředí. Musíme si uvědomit, že Brdy jsou v našem měřítku unikátním krajinným celkem, který se v této podobě do současné doby dochoval zejména z důvodu existence ochrany, kterou mu zajišťoval právě vojenský újezd. A já se ptám, jakým způsobem bude zajištěna ochrana přírody a krajiny po zrušení vojenského újezdu? Dočkáme se nájezdu developerů, kteří promění zachovalou přírodu Brd na obrovský lunapark? Budeme spoléhat na územ-

ní plány obcí, které ne vždy mohou respektovat celospolečenský zájem na zachování tohoto ojedinělého krajinného celku?

Jsem přesvědčen, že pokud chceme rušit vojenský újezd Brdy, tak poté, až bude ujasněn termín vyhlášení a rozsah chráněné krajinné oblasti, která na sebe převezme aspoň částečně garanci ochrany přírody ve vojenském újezdu Brdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Josef Vondrášek, připraví se pan poslanec Stanislav Mackovík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Vondrášek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jako voják základní služby a jako starosta žijící v Brdech bych chtěl slíbit kolegyni starostce Černochové, že jí nějakou pohádku taky napíšu. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zejména za dodržení času. S faktickou poznámkou ještě před panem kolegou Mackovíkem pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Mám obecnou poznámku, která se netýká pouze tohoto zákona. My jsme součástí Parlamentu České republiky a na našich projevech by nemělo být poznat, odkud jsme. Máme hájit státní zájem. Takže bych hrozně rád požádal kolegy, kteří vystupují a vlastně jakoby logicky lobbuji za svou určitou volební oblast, protože budou zase nějaké volby, abychom už nepokračovali v sériích jednotlivostí a zkusili se bavit o zájmu České republiky. Tím neříkám, jestli má být ten či onen újezd zachován, protože tomu věru nerozumím. Ale jsme poslanci republiky, už nejsme poslanci ani Plzně, ani v mém případě Brna. Republiky!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Slova se ujme pan poslanec Stanislav Mackovík a připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl jsem původně vystoupit s návrhem, který už tady zazněl od pana předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka, to znamená návrh zákona vrátit předkladateli k přepracování, takže klub KSČM se k tomu hlásí, protože zákon má celou řadu nedostatků.

Jak už tady zaznělo v předchozí zprávě, jsou tam věci, které nere-

spektují názor jednoho kraje, a to poměrně významného, Středočeského kraje, jsou tam věci, které nerespektují přechod na chráněnou krajinnou oblast. Jsou tam věci, které v podstatě neřeší ochranu území potom, co armáda odejde, a ta oblast se v podstatě může stát tím, že bude nehlídaná, prostředím, které bude devastováno. I ve zprávě, která je průvodní, v důvodové zprávě, jsou uváděny údaje o tom, kolik nás stojí udržení provozu stávajícího vojenského újezdu. Pochybuji o číslech, která tam jsou, protože se domnívám, že tam jsou započteny i náklady na provoz útvaru, který tam doposud je, a vlastní částka, dejme tomu kolem 7 mil. na daný prostor, je daleko nižší než ta, která je tam uváděna. Další věc, která tam je, že tento vojenský újezd je použitelný prakticky pro všechny druhy vojsk, která ještě v české armádě zbyla, včetně letectva.

V důvodové zprávě jsem nenašel podrobný rozklad toho, jakým způsobem se budeme vyrovnávat s letitou vojenskou zátěží, která tam je, to znamená revitalizace území, odstranění všech min a veškeré munice, která tam zůstala. To tam vůbec není podrobně zpracováno, a to včetně ekonomické analýzy, která by tam měla být.

Domnívám se, že by bylo skutečně vhodné tento zákon přepracovat, respektovat názory obou krajů, kterých se to týká, a potom s tímto zákonem opět přijít do Sněmovny. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Mackovíkovi. Slova se ujme pan poslanec Stanislav Grospič a připraví se pan poslanec Jiří Zimola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Já bych, kolegyně a kolegové, chtěl nejdříve říci, že mám určitý střet zájmů, protože jsem ze Středočeského kraje, byť ne přímo z oblasti Brd, a velice specificky vnímám vývoj, který kolem Brd a vojenského újezdu Brdy zaznívá. Sám za sebe a jako Středočeši asi nemáme výrazný problém s návrhem zákona, který je tady v Poslanecké sněmovně předložený, nicméně považujeme jednostranné rozhodnutí o zrušení vojenského újezdu Brdy za nešťastné a nevyvážené s řadou otázek. Nechtěl bych tady teď polemizovat s otázkou, která se samozřejmě také diskutuje, to je možná otázka na zástupce Ministerstva obrany, nakolik právě vojenský újezd Brdy je majetkoprávně nejjednodušší z hlediska zrušení pro český stát a nakolik přinese nejméně komplikací vzhledem k tomu, že poměrně rozsáhlé území, které je významným zdrojem dřeva a vody také z hlediska majetkoprávního, nepřinese právě vůči třetím osobám komplikace, tudíž další náklady z hlediska vypořádávání, ale může potenciálně přinést zisk v rámci snah umístit sem nejrůznější developery a určité projekty, které se budou nabourávat do unikátní přírody Brd a brdského masivu.

V té souvislosti nám také nejvíce vadí ten moment, že právě se zrušením vojenského újezdu Brdy není řešena následná ochrana přírody Brd jako takových a ani ve Sněmovně není třeba souběžně překládán návrh zákona o zřízení chráněné krajinné oblasti Brd, o které se tady hovoří, přičemž mapky a záměry, jak by mohla tato chráněná krajinná oblast vypadat a na kolik se potom bude dotýkat života v obcích, se neustále výrazně mění a výslednice je poměrně velice nejistá. Čili na jedné straně tady možná potenciálně dojde k "marginálnímu šetření z hlediska nákladů Ministerstva obrany". To bude vyrovnáno velice neúměrnou zátěží pro český stát, pokud by chtěl území revitalizovat, to znamená zbavit ho zátěže munice, protože prostor má poměrně dlouhou historii, byl využíván zejména dělostřelectvem české armády, a potenciálně ho otevřít pro veřejnost v širším měřítku, než je tomu dnes, a to se dostávám k možnosti, že už je dnes zčásti pro veřejnost otevřen a jsou zpřístupněny některé trasy třeba pro cykloturistiku, tak ponese do budoucna velkou neúměrnou zátěž. Myslím si, že neúměrnou právě z hlediska úspor tak, jak je staví v důvodové zprávě Ministerstvo obrany a spojuje je s úsporami v souvislosti se zrušením tohoto prostoru.

Já tady teď nechci potenciálně předjímat řešení, která se mohou v souvislosti s projednáváním tohoto zákona rýsovat. Myslím si, že mou podporu má prioritně vrácení tohoto zákona předkladateli k dopracování, ale také, pokud by Poslanecká sněmovna nenašla vůli na tomto vrácení, tak zcela určitě prodloužení lhůty k projednávání. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Ještě s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem chtěla moc poprosit. Přestaňme strašit tím, že se zničí příroda. Připusťme to tady a řekněme to nahlas. Kdo z vás tam chodí na houby? Kdo z vás tam chodí na honitbu? Tak si to tady řekněme. A nevymlouvejte se, prosím pěkně, na to, že se to neotevře, že se to zničí díky tomu, že tam bude větší přístup veřejnosti a že se tam nějakým způsobem příroda zdevastuje. Nezdevastuje. Dneska to skutečně slouží na zvláštní povolenky pro několik málo vyvolených. A já bych se tam jako občanka České republiky velmi ráda jela, neříkám za rok, ale za dva tři roky podívat a vidět přírodu, o které vy se tady tak rozplýváte, jak je úžasná. Ale je úžasná a dostupná jenom pro někoho. Pro vás možná ve Středočeském kraji. Pro mě jako pro pražskou poslankyni dostupná není a chtěla bych, aby v budoucnu byla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vašim prostřednictvím chtěl paní poslankyni Černochové říci, že jde o to je-
nom se o problém Brd více zajímat, a pak zjistí, že podstatná část dnešního vojenského újezdu Brdy je už několik let pro veřejnost přístupná a že není potenciálně nemožné pro člověka prostor Brd navštívit. Já sám jsem tam byl několikrát. Možná se dá říci, že pravidelně, mám k Brdům i určité osobní pouto.

A v této diskusi si myslím, že právě příroda, o které tady často tak hovoříme a skloňujeme ji v několika pejorativech i v nejrůznějších jiných příležitostech, právě díky ochraně a chráněnosti celého prostoru tím, že je určen pro potřeby české armády, je poskytována ochrana přírody nejvyšší, kterou žádná chráněná krajinná oblast nemůže v úrovni české legislativy v současné době zabezpečit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospičovi i za dodržení času. Pane kolego, také s faktickou poznámkou? Je lepší elektronická přihláška. Prosím, další faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Budu stručný. Já bych se obrátil tady na zkušené matadory, aby mně řekli, jak se podařilo panu Kocábovi dosáhnout toho, že ruské jednotky odešly z našich území, protože ony také zabíraly možná desetkrát dvacetkrát větší území, než o kterém tady diskutujeme, a ony odešly. To znamená, kdyby dneska nedej bože ta vojska tady byla, tak bychom diskutovali, že nemůžou odejít, protože nevíme, co s přírodou, nevíme, co s nevybuchlou municí atd.

Já jsem nedávno byl v Prášilech, to je na Šumavě, kde jsem byl na cyklostezce, kde jsem šel, jelikož sníh nebyl, a všude byly tabulky "pozor, nevybuchlá munice" v německém, českém, anglickém jazyce a udělána modrá čára. Nevím, kdy armáda tam skončila, ale myslím, že to je minimálně 20 let, a funguje to. Zatím jsem nenašel zaplat pánbůh tedy případ, že by tam někdo šlápl na granát, na nevybuchnou municí. Naši ženíšté jezdí do Bosny, kde chodí pomáhat našim přátelům v odminování, tak určitě si myslím, že se najdou prostory a prostředky na to, aby odminovávali i naše území.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Já bych mu odpověděl, jak je to na Šumavě. Nebudu. S faktickou poznámkou

pan kolega Jakubčík. Třeba odpoví za mě, jak je to na Šumavě v Prášilech. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, pane předsedajícím. Nebudu mluvit o Šumavě. O Šumavě tady povídám celkem často, ale je pravda, že na Prášilech problém není. Otázka Brd. Na Brdech jsem strávil skoro 12 let svého života, kdy jsem tam jako voják z povolání jezdil, kde jsem se zabýval municí, prostě tímhle jsem se zabýval. Ano, je pravda, že tam je spousta nevybuchlé munice. Na druhou stranu je pravda, že pomalu všichni ženisté české armády tam momentálně pracují a odminovávají. Provádí se tam sanace. To je další věc.

Jednoznačně podporuji tento návrh zákona. Jsem poslanec Plzeňského kraje a jedná se mi o to, už jak tady řekl kolega Votava, aby obce, které tam jsou, které mají zájem být v Plzeňském kraji, aby v Plzeňském kraji byly. Z mnoha a mnoha důvodů. Mluvil tady o tom opět pan poslanec Votava. Dále jsem vázán usnesením Zastupitelstva Plzeňského kraje. To znamená, já jednoznačně podporuji návrh tohoto zákona.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A ještě než dám slovo řádně přihlášenému panu poslanci Jiřímu Zimolovi, ohlásím omluvy. Dále se z dnešního odpoledního jednání ze zdravotních důvodů omlouvá pan Robin Böhnsch a omlouvá se také z jednání pan ministr Richard Brabec.

Nyní se slova ujme pan poslanec Jiří Zimola, připraví se pan poslanec Jiří Pospíšil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zimola: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, i když si uvědomuji, že je za námi poměrně dlouhá diskuse na toto téma, abych vás přece jenom zdržel a seznámil vás v několika minutách s pozicí, kterou v této záležitosti zaujímá Jihočeský kraj, na jehož území leží právě vojenský újezd Boletice.

Zdůrazňuji, že Jihočeský kraj po celou dobu projednávání návrhu tohoto zákona aktivně vyjednával a participoval tak právě na předkládané podobě zákona. V rámci několika zasedání komise Ministerstva obrany pro optimalizaci vojenských újezdů byly diskutovány věci spojené jednak s územními otázkami, praktickými otázkami výkonu samostatné i přenesené působnosti nově vzniklých obcí, jakož i problematika činnosti nově vzniklých obcí, voleb do zastupitelstev obcí atd. Lze kvitovat, že se na takto obtížném úkolu podílely jak panem ministrem zmiňované ústřední správní úřady, ať už to byla ministerstva vnitra, zemědělství, obrany, životního prostředí, financí, místního rozvoje, tak vyšší či nižší územně samosprávné celky nebo další dotčené subjekty, včetně přípravných výborů pro vznik

nových obcí, a v neposlední řadě proběhlo několik zmiňovaných jednání právě s obyvateli vojenských újezdů. Podařilo se díky tomu vytvořit takový návrh zákona, který postihuje jak problematiku spojenou se zrušením vojenského újezdu Brdy, tak i optimalizaci dalších vojenských újezdů, což je právě téma Jihočeského kraje a Boleticka.

Je nepochybné, že s ohledem na potřeby Armády ČR není v současné době na území ČR nutná taková rozloha vojenských újezdů, která byla původně dimenzována na jinou podobu Armády ČR a plnění jiných úkolů. Potřeby vojenských újezdů se samozřejmě změnily s ohledem na vývoj v posledních 20 letech zejména v souvislosti s členstvím ČR v Severoatlantické alianci.

Záměr optimalizace vojenských újezdů je proto jistě nutný a společensky prospěšný. Otázky, které jsou s tím spojeny, jsou různorodé: zajištění financování obcí či přičleňování osad k již existujícím obcím vně vojenských újezdů, zajištění existence a fungování samosprávy v nově vznikajících obcích, vymezení katastrálních území nově vznikajících obcí, zásobování těchto obcí základními surovinami, vodou, elektrickou energií, plynem atd., převod majetku na tyto nově vznikající obce nebo hospodaření s nimi. Ne nezásadní otázkou jsou i změny hranic krajů, byť se tato problematika zrovna Jihočeského kraje, a tedy vojenského újezdu Boletice netýká.

Tyto problémy se nyní předkládaný návrh zákona pokouší řešit. Jihočeský kraj uplatnil v průběhu dojednávání několik zásadních připomínek, které se ovšem ve svém důsledku týkají i ostatních vojenských újezdů. Jen ve zkratce: Ustanovení správce obce do řádného zvolení samosprávy obce by mělo být zakotveno přímo v zákoně, včetně odkazu na relevantní úpravu zákona č. 128, zákona o obcích. Majetek převáděný do vlastnictví krajů by měl být v příslušném stavebně technickém stavu. Jedná se zejména o komunikace, a bylo by proto vhodné, aby na kraj přešlo jak samotné těleso komunikace, tak i pozemek pod touto komunikací. Požadavek, aby pyrotechnická očista proběhla všude a nejen na území právě nejvíce dnes diskutovaného vojenského újezdu Brdy. Nebo požadavek na umožnění budování staveb ve veřejném zájmu i pro územně samosprávné celky, nikoliv jen pro podnikatelské subjekty.

Je třeba poctivě konstatovat, že většinu připomínek našeho kraje bylo, a za to chci předkladatelům poděkovat, vyhověno. Je však několik záležitostí, milé kolegyně, vážení kolegové, které by neměly uniknout vaší pozornosti, a je pak na vaší úvaze, nakolik jsou tyto záležitosti zásadní a nakolik je možné zákon v této podobě buď pustit dál do dalších čtení, anebo jej vrátit k dopracování. O co jde především? Opravdu nejzásadnější problém spatřuji v tom, že není splněn původní slib Ministerstva financí, které v počáteční fázi vyjednávání deklarovalo ochotu vytvořit pro nově vzniklé ob-

ce na území současných vojenských újezdů jakýsi garanční fond ve smyslu předfinancování nezbytných činností obce. Je pravda, a zmiňoval to tu kolega hejtmán Novotný z Karlovarského kraje, že jako určitou náhradu přistoupilo posléze Ministerstvo obrany na garanci některých činností po dobu devíti měsíců, a tím částečně převzalo na sebe závazky pro usnadnění života v nových obcích za právě Ministerstvo financí. Ale uvědomme si prosím, jak obtížné bude rozjet všechny činnosti v nové obci, co vše bude potřeba v počátečních měsících a možná letech platit, a že je tedy nezodpovědné vůči těmto novým obcím a de facto krajům, protože tam budou první náklady obcí a jejich obyvatel směřovat, věc řešit jen takto.

Obávám se, že je tím ohrožena sama existence nových obcí, neboť může být problematické motivovat kohokoliv k výkonu zastupitelského mandátu v těchto nových obcích za takovýchle finančních podmínek. A to vše s přihlédnutím k faktu, že výsledek vyjednávání o převodu státního majetku na nově vzniklou obec – omlouvám se, ale v případě Jihočeského kraje je to Polná na Šumavě – tak že toto vyjednávání skončilo jako jeden velký kompromis. Stát nechtěl dát nic ze zajímavého majetku, logicky, a přípravný výbor té které obce také logicky chtěl všechno.

Resumé je takové, že nově vzniklým obcím případně zastaralý bytový fond, zastaralá vodohospodářská infrastruktura, několik možná zajímavých ploch v intravilánu obcí, pár arů lesa v tom lepším případě. A nadějně očekávání, že v rámci rozpočtového určení daní dostanou kolem deseti tisíc na jednoho obyvatele. Ve výdajové stránce po devíti garantovaných měsících Ministerstva obrany budou ale ležet nezaplacené faktury za údržbu místních komunikací, nemluvě o jejich potřebných opravách, budou tam účty za elektřinu za veřejné osvětlení, chod obecního úřadu, náklady na provozování vodohospodářské infrastruktury, v horším případě také faktury za řešení nějakých havarijních situací na nich a hlavně údržba bytového a nebytového fondu. Nedělejme si iluze, jak si všichni současní uživatelé bytů budou ochotni tyto byty odkoupit. Pokud ano, bude to za takovou cenu, z níž de facto obec nebude mít nic. Pokud obec stanoví ceny komerční, koupí si byty i s nájemníky nejrozumnější spekulanty a vytváříme si sociální problém. A o tom, že nepřeháním, o tom svědčí mnoho příkladů z poměrně nedávné historie.

Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, znovu opakuji, že rozumím snaze předkladatelů zákona zbavit se nepotřebného majetku a jako hejtmán kraje se raduji z toho, že neexpanzivním způsobem zvyšují rozlohu svého kraje o 2 840 hektarů. Vyslovuji zde ale obavu, aby se odmítavým postojem státu ve věci určitého rozjezdového finančního balíčku pro nové samosprávy nevytvořilo předpolí pro nejrozumnější spekulanty, kteří za finanční pomoc nebo za zajímavé majetkové přísliby přivedou obec de fac-

to ke krachu. Kraje, a věřím, že i další kraje, kterých se to týká, jsou připraveny pomáhat novým obcím s administrativou, metodicky vést při nakládání s majetkem, hledisky hospodaření, při tvorbě rozpočtů v jiných záležitostech, ale není možné, není možné, aby se stát zbavil svého problému a ten šel k tíži jiných, zpravidla vyšších územně samosprávných celků. Dělo se to celkem pravidelně dříve za několika posledních vlád. Myslím, že je načase tuto praxi opustit a vytvořit opravdu korektní vztahy mezi obcemi, kraji a státem. Prosím, pamatujte na tato slova při svém následném rozhodnutí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Zimolovi za jeho vystoupení. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Zahradník, poté pan poslanec Jiří Pospíšil s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, musím říci, že mám určité zkušenosti s přípravou podobného materiálu, který dneska projednáváme, protože Jihočeský kraj se v letech 2004 až 2008 zabýval velmi vážně myšlenkou zrušit, případně redukovat vojenský újezd Boletice. Jednání s armádou probíhalo poměrně nadějně do té doby, než získala poměrně mocného spojence ve všech možných organizacích zabývajících se ochranou přírody. Zase tady byl ten názor, který už tady dneska byl zmíněn, jako že pod tou armádní správou se té přírodě daří nejlépe, jak se jí může dařit. Dokonce tehdy jsem zaslechl takový názor, takový pojem – armádní management ochrany přírody. A to tedy tomu jsem se vždycky zasmál, protože argument, že těm kosatcům se nejlépe daří, jsou-li rozjížděny tanky a jejich vegetace je rozšiřována tímto způsobem, to mi přišlo tedy, že je skutečně absurdní.

Souhlasím s panem hejtmánem a poslancem Zimolou, že je potřeba velmi důrazně žádat stát, aby nenechal případně vzniklé obce bez prostředků. Myslím si, že když tedy sleduji tu debatu, která se tady odvíjí, a ta debata samozřejmě je meritorně směřovaná k problému vojenského újezdu Brdy, a budeme hlasovat, jak se to tedy rýsuje, to hlasování může být poměrně velmi vyrovnané. Nikdo z nás se nemůže vsadit, jak nakonec dopadne. Ale chtěl bych se přimluvit za to, ať dopadne hlasování o újezdu Brdy a jeho zrušení jakkoliv, nezavrhněme spolu s ním i myšlenku na revizi vojenských újezdů, které jsou dále součástí zákona. A to jsou všechny ostatní újezdy, o kterých se v tom zákoně mluví.

Podle mého názoru je ten materiál velmi dobře připravený. Je poměrně srozumitelný a myslím si, že i skýtá docela dobrý potenciál do budoucnosti pro správu krajů, pro správu území naší země. Myslím si, že naše armáda

má vojenských prostorů nadbytek, a myšlenka zredukovat toto území je podle mého názoru principiálně správná. Proto se tedy znova ještě přimlouvám za to, abychom tento zákon zvažovali odpovědně a nesvazovali to pouze a jenom a jenom s vojenským újezdem Brdy a jeho zrušením.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi i za to, že nepřímou odpověď dal panu poslanci Hájkovi na jeho vyslovenou otázku, jak dlouho je to v Prášilech ohrazeno.

Nyní pan poslanec Jiří Pospíšil, připraví se pan kolega Jan Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se také do této debaty zapojil, a to nejen z titulu, že jsem poslanec za Plzeňský kraj, ale hlavně z toho důvodu, že jsem velmi pozorně sledoval jako poslanec, ale také jako člen vlády přípravu tohoto materiálu, který, jak už bylo řečeno, začal připravovat a v zásadě připravil pan ministr obrany Alexandr Vondra. A o tom víte, že nebyl ani z Plzeňského ani ze Středočeského kraje, a tedy lze ten materiál i z tohoto důvodu považovat za objektivní a materiál, který lze považovat za takový, který věcně řeší problém snad zrušeného v budoucnu vojenského újezdu Brdy.

Chci se opravdu vyjádřit stručně pouze k tématu Brdy, protože u jednání, která již probíhají několik let, jsem často z pozice zastupitele a poslance i jako ministra byl, a musím říci, že návrh, který tady dneska leží před vámi, má moji plnou podporu. Je totiž zpracován zcela odborně, věcně, na základě několikaleté debaty mezi zástupci samospráv, odborníky na státní správu a na základě debaty mezi jednotlivými resorty, zvláště mezi Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra.

Zkrátka a dobře, já zde nevystupuji z titulu, že jsem z Plzeňského kraje, a proto hájím variantu vhodnou pro Plzeň, ale vystupuji z toho titulu, že varianta, která je zde navržena a která v uvozovkách zdánlivě vyhovuje Plzeňskému kraji, je podle mého názoru vhodná, protože chrání práva občanů České republiky, těch, kteří žijí na území okresu Rokycany, a dále hájí, řekneme, práva občanů, kteří žijí na části okresu Plzeň-jih. Připadá mi logické a správné ve chvíli, kdy bude zrušen vojenský újezd Brdy, přiklonit se bez jakýchkoliv emocí a debat, kdo je ze středních Čech a kdo je z Plzeňského kraje, k takovému řešení, které nejlépe bude chránit zájmy a práva občanů Plzeňského kraje.

A je třeba tady říci, a já to podtrhuji, že odborníci vyhodnotili, že pro občany České republiky, kteří žijí na Rokycansku, je nejvhodnější a nejlepší řešení, pokud dojde k původnímu obnovení katastru obcí na Rokycansku, protože pouze takto původně obnovené historické katastry mohou zaručit

občanům kvalitní život v této oblasti. Bylo to už tady jmenováno panem poslancem Votavou, s kterým v té věci souhlasím a pouze to zopakují: Je zřejmé, že pouze původní historické katastry mohou zajistit dostatek pitné vody pro občany na Rokycansku. Ale na druhou stranu i v rámci původních historických katastrů bude možné čelit nebezpečí různých povodní, které bohužel v posledních letech na Rokycansku narůstají – viz problémy spojené s říčkou Klabavou třeba v minulém roce. Témata dopravní obslužnosti a témata vůbec rozvoje regionu už zde byla zmiňována.

Já vás tedy prosím, dámy a pánové, pokud dneska tady sledujete emocionální debatu mezi v uvozovkách poslanci z Plzeňského a Středočeského kraje, potažmo debatu, která právě probíhala, mezi Středočeským a Plzeňským krajem, vyjděte z řešení, které navrhli odborníci a orgány ústřední státní správy po několikaleté debatě. To si myslím, že je nejvhodnější a nejčestnější řešení. Určitě je čestnější a vhodnější než materiál odložit a debatu, která trvala několik let, dále uměle prodlužovat. V té věci už podle mého názoru není co vyřešit. Debata proběhla, ministři během několika let postupně navštěvovali inkriminovaná území, Ministerstvo obrany jednalo s Ministerstvem vnitra, materiál byl několikrát projednán na různých vládách pořád se stejným závěrem. S takovým závěrem, aby se obnovily původní katastry, aby se obnovily původní hranice Plzeňského kraje a aby tak práva občanů Rokycanska a Plzně jihu byla náležitě a dostatečně chráněna a respektována.

To je, prosím, moje prosba. A neříkám to, jak už jsem řekl, jako poslanec Plzeňského kraje, ale říkám to jako člověk, který chce, aby zájmy občanů České republiky byly dostatečně chráněny. Říkám to jako poslanec centrálního zákonodárného sboru, který ví, které řešení může zájmy občanů dostatečně ochránit.

Dovolte mi ještě jednu tezi. Jsem přesvědčen, že vláda se bude muset vedle tohoto návrhu, pokud bude schválen, velmi rychle zabývat vznikem chráněné krajinné oblasti, tak aby zvláště řekneme ty přírodní partie daného území byly dostatečně ochráněny a zachovány. Je prosím mýtus, a to tady chci říci, že je nutné z tohoto důvodu, z důvodu ochrany, zachovat celý vojenský újezd Brdy v rámci jednoho, tedy Středočeského kraje. Pro to není žádný důvod. Máme příklady, které zde můžeme jmenovat, kdy i jiné chráněné krajinné oblasti se rozprostírají ve více krajích. Zkrátka a dobře, forma státní ochrany v rámci CHKO je úplně jiná forma veřejné moci, než je určitá správa či samospráva určitého území. Takže prosím, argument s CHKO a jednotou Středočeského kraje je v tomto směru falešný a nepravdivý.

Dámy a pánové, nechci tu debatu dále extendovat, protože zde už všechny argumenty v poslední době byly řečeny a byly řečeny také přímo zde na plénu. Já vás jenom moc prosím, a to je hlavní důvod mého

vystoupení při této debatě, která často nese známky emocionality, nenechte se strhnout k nějakým emocionálním argumentům a pojďme podpořit takové řešení, které obsahuje vládní návrh. Je to řešení, které schválily tři vlády, schválili ho postupně tři ministři obrany, pracovalo se na něm několik let, toto řešení bylo dostatečně vydiskutováno. Jak už jsem řekl, toto řešení jako jediné ve vztahu k Brdům může dostatečně a jednoznačně chránit práva občanů, kteří buď v Brdech nebo v okolí Brd žijí a mají právo na to, abychom jim my zajistili, řekněme, dostatečný režim a ochranu proti povodním, zajistili jim pitnou vodu, dopravní obslužnost atd. Proto vás prosím o podporu tohoto návrhu v té podobě, jak jej předkládá vláda.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Pospíšilovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Jan Volný, připraví se pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, pan kolega poslanec Pospíšil to tady řekl v podstatě tak, jak jsem to chtěl říci já. Já to jenom trošičku upřesním. Já jsem byl možná jeden z mála z vás, který se na Brdech byl podívat a byl jsem součástí toho jednání se starosty. Jel jsem tam s tím, že jsem si myslel, že jako bývalý starosta a současný místostarosta obce, která leží na hranici chráněné krajinné oblasti, budu moci být nápomocen tvořit budoucnost tohoto regionu a budu moci říci nějaké rady týkající se chráněné krajinné oblasti. Byl jsem zděšen, že v podstatě jediným cílem opoziční strany, která tam diskutovala o nezrušení vojenského újezdu, bylo to, aby tato krajina byla ušetřena a byla chráněna. Vůbec jí nešlo o to, jak to bude dál, ale aby tam zůstal vojenský újezd. Je to v podstatě i dnešní diskuse. Já jsem byl zděšen tím, že si někdo může myslet, že Ministerstvo obrany se svým rozpočtem bude financovat údržbu a kvalitu krajinné oblasti. Vždyť na to jsou přece úplně jiné instituce a úplně jiné systémy. Byl to v podstatě jediný argument těch starostů, kteří hájili zachování vojenského újezdu – aby nám to tady zůstalo hezké.

Je mi kupodivu, že tady používáme argument, že vyčištění tohoto prostoru bude drahé. Možná to nebude levné, ale přece nechceme tento prostor nechat znečištěný dalších pět, deset, patnáct let. Stejně se to bude muset vyčistit, ať tam bude vojenský újezd, nebo ať tam bude CHKO.

CHKO – řeknu příklad, jak tady naznačil pan Pospíšil. Slavkovský les, neskutečně krásná chráněná krajinná oblast, která se rozkládá na dvou krajích, kolegové, a na čtyřech okresech. To, že by tam najeli developéři a začali tam stavět nějaké nesmyslné stavby, já osobně tam mám pozemek, mám tam starou bouračku, kterou chci opravit, a už rok dodávám nové a

nové projekty, aby to zapadlo do chráněné krajinné oblasti. Jsou to věci opravdu liché.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás ještě na chvíli přeruším a požádám o klid. Já bych byl rád, abychom mohli v klidu přednášet svoje projevy, a ti, kteří mají zájem diskutovat o něčem jiném než je vládní návrh zákony, ať přenesou své diskuse mimo jednací sál.

Děkuji. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Jan Volný: Připadá mi, že touto diskusí začínáme vytvářet pro 35 trvalých obyvatel – ano, 35 trvalých obyvatel –, kteří žijí v této oblasti, o které se jedná, naprostý paskvil a naprostý patvar, kterým bude vojenský újezd bez vojáků a bude to chráněná krajinná oblast bez turistů.

Jediné, co na tom vidím pozitivního a pro mě jako pro mladého a nového poslance poučného, jak málo lidí dovede udělat tak neskutečně silné lobby, abychom takto jasnou věc, kdy Ministerstvo obrany chce zrušit nepotřebný újezd, začlenit ho do naprosto standardní struktury samosprávy, a my o tom tady jednáme. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Volnému za jeho vystoupení. Slova se ujme pan poslanec Karel Šidlo a připraví se pan kolega Václav Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi doplnit to spektrum informací a argumentů, které tady zaznívají v otázce rušení vojenského újezdu Brdy a změny hranic ostatních vojenských újezdů České republiky, o jednu informaci, která zde nezazněla, byť ji avizoval pan zpravodaj. Zmiňoval zde dopis občanů plzeňských obcí, které sousedí s vojenským újezdem Brdy. Je jich tam připodpsáno skoro dva tisíce pod tímto dopisem. Signatáři, kteří to vlastně vyvolali celé, jsou občané Mirošova a zastupitelé z Míšova. A to jsou dvě obce, kterých se to bezprostředně dotýká. Dovolte mi, abych ten dopis odcitoval, aby tady bylo zveřejněno všechno, protože tím splním i určitý závazek, který jsem dal těmto občanům. Jsou z našeho regionu a chtěli, abyste o tom byli informováni všichni, kteří se budete podílet na rozhodování o této zásadní věci. Proto mi dovoluji citovat:

"My níže podepsaní občané žádáme vládu České republiky o přehodnocení stanoviska ke zrušení vojenského výcvikového prostoru Brdy. Současně žádáme poslance Poslanecké sněmovny, aby neakceptovali tento záměr a aby neodhlasovali zrušení tohoto vojenského prostoru. Tento požadavek předkládáme proto, protože neobstojí zdůvodnění o ekonomických nákladech na provoz a údržbu vojenského výcvikového prostoru."

ru. Tento prostor je totiž plně bez restitučních nároků na rozdíl od jiných vojenských prostorů, kde jsou placeny nemalé částky za pronájem, a přesto se neuvažuje o jejich zrušení. Na rozdíl od vedoucích funkcionářů resortu obrany tvrdíme, že tento prostor umožňuje výcvik všech složek Armády České republiky včetně leteckých. V uplynulých letech jej využívaly ke své spokojenosti i další armády NATO, za což dle informací platily nemalé finanční částky za pronájem.

Žádáme o ponechání dané oblasti v režimu vojenského výcvikového prostoru a navrhujeme případné zakonzervování daného stavu s tím, že kdykoli v budoucnu může stát s touto oblastí nakládat dle potřeb pro blaho všech občanů. Jedná se o jedinečnou přírodní oblast v srdci České republiky, která plní důležitou funkci vodohospodářskou, zásobující pitnou vodou široké okolí včetně Příbrami, Rokycan, Hořovic a dalších středních a menších obcí.

Neméně důležitý je i dopad na utváření krajiny, utváření mikroklimatu a ochranu chráněných druhů živočichů a rostlin. Tím, že ve státě zúžíme prostor pro výcvik a tento kumulujeme na menší území, devastace těchto prostorů bude nevyhnutelná, protože příroda nebude mít možnost opětné obnovy, tak jako to bylo doposud. Všechny výcvikové vojenské prostory jsou dosud paradoxně nejchráněnějšími územími v České republice se zachovanou přírodou a unikátními rostlinnými i živočišnými druhy.

Nedomníváme se, že vytvoření chráněné krajinné oblasti skutečně toto území ochrání od snahy developerů a různých lobbistů vybudovat zde rekreační zařízení a další stavby, podobně deklarované jako potřebné pro širokou veřejnost. Zasadte se o zachování tohoto jedinečného území našim potomkům, dokud je ještě co zachovávat.

Na závěr mi dovoluji ještě jednu poznámku, protože kolega Votava tady hovořil o tom, jak starostové souhlasí s návrhem tohoto zákona. Já musím zdůraznit, že tady 2 000 občanů obcí těchto starostů právě podepsalo pravý opak a předalo ho Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost. (Potlesk KSČM)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi za jeho vystoupení. A zatím posledním přihlášený do rozpravy je pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vyslechli jsme tady řadu argumentů pro a proti, vlastně tento zákon byl původně o změnách hranic vojenských újezdů, ale zvrhlo se to do debaty, jestli zrušit, nebo nezrušit vojenský újezd Brdy. Byly tady různé argumenty z oblasti armády, byli tady citováni různí odborníci, kteří stejně jako zhodnotili potřebu vojenského

újezdu Brdy, tak stejně hodnotili např. nákupy pandurů a nákupy letadel CASA. To nehodlám hodnotit. Dovolil bych si dát pohled ze strany člověka, který se zabývá dlouhodobě ochranou přírody a krajiny. Já jsem v této oblasti působil profesně deset let, takže mi dovoluji tento trošku jiný pohled. (V sále je rušno.)

Jak jsem poslouchal jednotlivé výstupy, tak jsem tady snad nezaznamenal, že by někdo nechtěl to území ochránit, ať už jakýmkoli způsobem. Z toho vycházejme. A teď máme několik možností. Samozřejmě to území má cenu, především když zůstane celistvé. Říkejme si, co chceme, když třeba porovnáme z hlediska cenných přírodních lokalit vojenský újezd Brdy, vojenský újezd Libavá, vojenský újezd Boletice, tak ty poslední dva jsou např. pro zřízení CHKO vhodnější než vojenský újezd Brdy. Kdo tam byl, já jsem tam byl několikrát, tak určitě ví, že většinu území tvoří smrkové monokultury. Z hlediska cennosti nebo rozmanitosti druhů ten prostor Brdy zas tak cenný není na to, aby tam byla CHKO vyhlášena. Jediné cenné lokality, které tam jsou, jsou paradoxně, a tady budu trochu reagovat na pana kolegu Zahradníka, ty trvale poškozované plochy, kam právě dopadají dělostřelecké granáty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a znovu požádám kolegy o klid. Máme tady posledního přihlášeného, ještě se hlásí o slovo někteří z místa, ale rád bych, abychom dokončili projednávání v pořádku. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Já se k tomu vrátím. Paradoxně z hlediska rozmanitosti druhů jsou nejčinnější právě trvale poškozované plochy. A v případě, že vojenský prostor zrušíme a armáda odejde a plochy nebudou poškozovány, vymizí i nejvzácnější druhy, které se dnes v oblasti Brd vyskytují.

Kromě těchto aspektů je tady ještě další věc. Většina území patří mezi chráněné oblasti přirozené akumulace vod. V případě, že území nějakým způsobem rozdělíme, pustíme tam nějaká opatření, nechci říct developery, tak opět o toto území přijdeme. A co už je cennější než zdroje pitné vody, které u nás ubývají? Podívejte se, kolik tady dneska zastavujeme zemědělských ploch novými skladišti a novými halami. A tady se zase připravíme o další část území.

Zazněl tady nějaký argument ohledně ochrany proti povodním. Tady je potřeba říci, že i když území nebo katastrofy převedeme na obce, tak stejně o tom obce rozhodovat nebudou, o tom rozhoduje správce povodí. A vždycky je lepší, když tím, kdo o tom rozhoduje, je stát, než potom nějaké soukromé subjekty. To je zkušenost dlouhodobá.

Z těchto důvodů budu hlasovat pro návrh kolegy Hamáčka, aby se to

vrátilo k dopracování, a dneska nepodpořím tuto novelu, aby prošla do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Zemkovi. Nyní se přihlásil do rozpravy pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, rozprava byla dlouhá, upozorňovala na celou řadu problémů. Já je nechci opakovat. Dovolte jenom stručné stanovisko klubu TOP 09.

Jsme přesvědčeni, že každé rozhodování musí mít své strategické priority. To znamená, první rozhodnutí má odpovědět na otázku, zda vojenský újezd Armáda ČR potřebuje, nebo nepotřebuje. Nepotřebuje-li, a o tom nemáme pochyb, pak je absurdní, abychom ho dál drželi pro potřeby Armády ČR, protože k tomu jsou zřízeny vojenské újezdy, a problémy, které tady zazněly a které vůbec nepodceňujeme, jsou podle našeho názoru řešitelné v další fázi legislativního procesu.

V každém případě podpoříme propuštění do druhého čtení. Domníváme se však, že by měla být prodloužena lhůta projednávání, a já si dovoluji navrhnout prodloužení lhůty k projednávání na 120 dnů.

To co nás trápí vůbec nejvíc, je fakt, že celou dobu, kdy předcházející vlády, v té jedné jsme byli účastní, připravovaly zrušení vojenského újezdu Brdy, tak vždy to bylo připravováno tak, že paralelně bude připraven a předložen legislativní návrh na zřízení chráněné krajinné oblasti. Zdá se, že tady došlo k jakési dyskoordinaci a že s největší pravděpodobností předložení tohoto návrhu, což pochopitelně nemůže být vina současného ministra životního prostředí, bude mít jisté zpoždění, ale i to je podle našeho názoru řešitelné, např. tím, že ve druhém čtení zvážíme příslušné odložení účinnosti do data, než bude možné schválit zákon o legislativou chráněné krajinné oblasti.

Rovněž nikdo nepochybuje o tom, že po určité přechodné období budou potřebovat obce v oblasti finanční podporu. Mluvil o tom pan poslanec Zimola. Jenom prosím chci zdůraznit, že nikdy nikdo nesliboval žádný fond. Že je věcí vlády a krajů a obcí, aby dohodly v rámci existujícího dotačního programu dotace obecním úřadům, příslušné částky, které se objeví v rozpočtu pro tento účel. Je to věcí dohody a je to věcí relevantních nákladů mimořádných, které tím obcím vzniknou. Ale měnit tím rozpočtovou legislativu a zřizovat jakékoli fondy bych pokládal za naprosto kontraproduktivní. To se dá řešit v rámci stávající rozpočtové struktury.

Tedy znovu opakuji, bereme velmi vážně celou řadu námitek, které tady padly. Žádná z nich ale nemůže být důvodem pro neschválení tohoto zákona. Mohou být pouze důvodem k tomu, abychom je řešili v další fázi

legislativního procesu, a proto poslanci TOP 09 podpoří propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Miroslavu Kalouskovi. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se dál hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Je. Vidím jak od pana ministra, tak pana zpravodaje. Prosím, pane ministře, se závěrečným slovem jako předkladatel. Máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já vím, že to byla asi vyčerpávající debata, ale určitě nebyla úplně nezajímavá. Pokusím se odpovědět na pár otázek. I když jako nadpis bych si dovedl představit spíš: Armáda ČR po dlouhé době něco nechce. Zdá se mi škoda to nevyužít. To je první půlka. A druhá půlka: spousta občanů, myslím si, o tu přírodu stojí. Možná, že se vám ta úvaha bude zdát moc triviální, ale možná, že někdy je zase zbytečně z té druhé strany zasukovaná.

Tady padly otázky, jako co je tou hnací silou. Já nevím o žádné jiné hnací síle než to, že se snažím, aby armáda neutrácela, abychom jí nenechávali to, co nechce, a abychom to umožnili užívat občanům. X-krát bylo vysvětleno, kde budou cvičit dělostřelci, že přesuny jsou součástí cvičení, že armáda na to má prostředky. X-krát bylo vysvětleno, jak se bude fázovat ta dekontaminace prostředí. X-krát bylo vysvětleno, že ti a ti občané nebudou mít problém, resp. jejich děti, s tím, že se nedostanou do škol v újezdu Brdy, kde snad žádné dítě školou povinné ani není. Těch věcí byla celá řada. Ale víte, mě na tom trochu mrzí jedna věc, že řada z vás tady řekla, že ta příprava a debata byla seriózní, že trvala dlouho a že vlastně obsáhla všechny ty problémy. A někteří zase říkali, že se to dělo o nich bez nich. Tak já nevím, co z toho je pravda. Já jsem to předložil s vědomím, že jsem tomu dal maximum, co jsem mohl za ty minulé dva měsíce, s vědomím práce, kterou na tom vykonali moji předchůdci a která má taky nějakou cenu a s vědomím té investice celého toho nejen našeho, ale i dalších aparátů. A ta práce prostě byla evidentní a poctivá. Žádná předloha nebude úplně dokonalá a žádná nebude zohledňovat, zpracovávat a řešit každý jednotlivý malý aspekt. Ale myslím, že v tom celku jednoznačně převládá obecný zájem – je to takhle jednoduché – obecný zájem na tom, aby armáda neměla újezd, který nepotřebuje, abychom nehledali zástupné argumenty, proč to je, či není pravda.

Malá odbočka. Já se vám přiznám, že se mě trochu dotýká, když je třeba zpochybňována kompetence náčelníka Generálního štábu. A to není tím, že si mě za dva měsíce ochočil, ale to je člověk, který má něco za se-

bou, a je tam x lidí, kteří si opravdu nepotřebují vymýšlet nějaké tajné nebo kdovíjaké motivace pro své konání.

Myslím si, že se tady zapomněla jedna věc. Vstup do těch újezdů je na výjimky. Výjimka pro ty, co tam bydlí, výjimka pro ty, co tam třeba dočasně pracují, no a pak výjimka. A to je taková ta výjimka houbařská. A můžu vám říct, že těch výjimek je několik tisíc, že to je v pravomoci lokálních starostů a také samozřejmě té správy, kterou tam vykonávají Vojenské lesy, a že určitě není nezajímavé ty výjimky udělovat.

Víte, narážky na pyrotechniky – nezlobte se, ale to jsou lidi, kteří mají za sebou Afghánistán a kteří tam prostě detekují ty věci. Je to náročná práce, je to nebezpečná práce. Zachovávají přesně ty normy, které platí. Čili mluvit o tom tak, jako že ta práce je odflinknutá nebo kolik bude stát... My víme, kolik bude stát, ale to přece není důvod ji nedělat. Navíc je dělaná a maximálně by byla dělaná v rámci výcviku i do budoucna. Čili víte, mám pocit, že kdo chce psa bít... že je to ale škoda. Že to je škoda, protože nad tím vším pro mě výrazně převládá to ratio a to nejsem ani z jednoho, ani z druhého kraje. Takže já věřím, že to posoudíte objektivně. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem chtěl dva body. Za prvé jsme nepřikázali, a prosím tedy přikázání výboru pro obranu. A za druhé podpořím již formulovaný návrh na prodloužení lhůty mezi prvním a druhým čtením na 120 dnů z toho důvodu, že skutečně zájem 2 000 občanů vyžaduje, abychom měli prostor k nalezení kompromisu a neshodili zákon a celé to startovali znovu.

Vnímám jsem všechny výrazné námitky, slyšel jsem je ve výboru. Je potřeba hledat kompromisní řešení. Vezměme si na to těch 120 dnů, případně poodložení platnosti, a zejména z toho důvodu bych žádal, abychom podpořili zákon do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, za závěrečné slovo, ale vaše vyjádření k prodloužení lhůty je v tuto chvíli irrelevantní, protože je to prodloužení o více než dvacet dnů a k tomu musíme mít souhlas navrhovatele, takže spíše očekávám od předkladatele pana ministra, jestli souhlasí s tím prodloužením za vládu, nebo ne, protože jinak by to nebylo hlasovatelné, ale to kolega Kalousek velmi dobře ví. Než to budeme hlasovat – já to teď nepotřebuji, protože se to musí samozřejmě pro-

jednávat, a pokud jde o ten výbor pro obranu, ten už navržen je. Takže na to se ještě zeptám.

Ale pane ministře, jestli jste připraven k tomu prodloužení vystoupit teď hned... Já bych raději až později, abychom neotevírali rozpravu. Ale jak chcete, můžete. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Ano. Je to takhle jednoduché, ano 120 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, беру to jako souhlas navrhovatele, a můžeme tedy přistoupit k jednotlivým věcem, které jsou k hlasování. Požádám pana zpravodaje, protože jsem neřídil celý bod, aby mě kontroloval, jestli předkládám všechny návrhy k hlasování. V rozpravě nepadl návrh na zamítnutí, ale padl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a potom padl návrh na projednání v delší lhůtě se souhlasem navrhovatele podle § 91 odst. 3 zákona o jednacím řádu.

Nejdříve se tedy vypořádáme s návrhem na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Já vás ale nejdřív všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se stav ustálí, zahájím hlasování o návrhu na vrácení předloženého návrhu k přepracování. Bude to hlasování číslo 18.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení návrhu zákona navrhovateli k přepracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 18 z přítomných 178 pro 72, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Padl návrh v rozpravě na výbor pro obranu. Tento návrh předložil Poslanecké sněmovně také organizační výbor. Čili budeme se zabývat návrhem na projednání výboru pro obranu. Má někdo jiný návrh? Ano, vidím. Prosím, pane poslanče, váš návrh k přikázání.

Poslanec Michal Kučera: Navrhoval bych přikázat výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji, návrh na životní prostředí. Kdo další má návrh k přikázání? Není tomu tak. Budeme hlasovat o těchto dvou návrzích.

Nejdříve přikázání výboru pro obranu v hlasování číslo 19, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 19 z přítomných 178 pro 176, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahájil jsem hlasování číslo 20 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 20 z přítomných 179 pro 166, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o lhůtě pro projednání ve výborech a ta byla se souhlasem navrhovatele prodloužena na 120 dnů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 21 a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 21 z přítomných 180 pro 174, proti 3. I tento návrh byl schválen.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu a výboru pro životní prostředí, lhůta k projednání byla prodloužena na 120 dnů. Děkuji zástupci navrhovatelů panu ministru obrany Martinu Stropnickému, děkuji panu zpravodaji poslanci Gabalovi a končím tento bod.

Na další bod požádám kolegu místopředsedu, aby mě vystřídal, protože budu předkladatelem návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pokračujeme v projednání bodu

10.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/ - první čtení

Tento bod byl přerušen na 6. schůzi do středy 19. 2., projednání nebylo zahájeno.

Pane předkladateli, máte slovo. Poprosím vás o klid v sále, abychom se navzájem slyšeli. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní poslankyně,

vážení páni poslanci, pane předsedo vlády, členové vlády, pane předsedající. My jsme se dostali k tomu bodu, ale bohužel nebyl ani zahájen. Já tedy předkládám za skupinu navrhovatelů návrh ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vypořádání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Už na začátku připomínám, že návrh vznikl v době, kdy bylo možné uvažovat i o zrušení samotného zákona, ale v tuto chvíli předesílám, že samotný návrh už takový být nemůže, protože zákon se stal účinným po jeho vstupu v platnost a v účinnost. Samozřejmě došlo k řadě kroků mezi vládou České republiky, jejími jednotlivými správními orgány a církvemi, náboženskými společnostmi, a tento zákon tedy už nelze zrušit bez náhrady, lze ho pouze změnit a změnit jeho podobu, protože samotný zákon předpokládá, že průběh vyrovnání bude v podstatě 30letý, a tedy bavíme se o tom, co lze na zákoně změnit a proč k tomu je potřeba referendum.

Principiálně tento zákon nemluví o zákoně samotném, tedy o zákoně o vyrovnání se s církvemi a náboženskými společnostmi, tak jak byl předložen v minulém volebním období a schválen tehdejší Poslaneckou sněmovnou minulého volebního období, ale mluví o tom, jakým způsobem by se vyjádřili občané k této věci.

Podotýkám, že v době projednávání zákona osciloval odpor proti návrhu zákona v české společnosti mezi 60 až 80 % a odpor ve společnosti už s realizací zákona zůstává cca 70%. Dobře chápu všechny argumenty a moji kolegové též, že zákon, který byl Poslaneckou sněmovnou přijat, může být také Poslaneckou sněmovnou zrušen a změněn, od toho je zákonodárský sbor a nepotřebujeme k tomu žádné referendum. Myslel jsem si, že budu mít mnohem složitější situaci, než je v tuto chvíli ve společnosti, ale nemám.

Samotné projednávání jednotlivých kauz, realizace samotného zákona o vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi má takovou přehršel vad, má takové velké množství přehmatů, přešlapů, ale také samotných podivných kroků, že jsem přesvědčen, že ke změně zákona musí dojít, a důvod, pro který by tu mělo být referendum, je dán poměrně jednoduchým způsobem. Když se podíváte na žádosti jednotlivých církví, jednotlivých náboženských společností, zjišťujete, že jsou požadovány majetky, které ani podle zákona vydány být nemohou. Například zastavěné pozemky, kdy zákon říká, že se to nevydává, že se nahrazuje, přesto o konkrétní pozemek je podána žádost. Uvedu příklad, a teď bez toho, aniž bych nějakým způsobem chtěl kohokoli poškozovat nebo vyzdvižovat, tak připomenu např. žádost Arcibiskupství pražského o vydání nemovitostí v Jihočeském kraji. Jde o spojařské učiliště v Kolodějích u Týna nad Vltavou, které bylo postaveno v 60.- 70. letech, a je tu žádost o vydání pozemků, včetně nemovitostí na nich stojících, přestože se právě na tyto pozemky

vztahuje náhrada, která je ve finanční části. Mohl bych, před chvílí jsme skončili projednávání zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, tam na stejné žádosti Arcibiskupství pražského je také několik zajímavých věcí, kdy jde o žádost o vydání pozemku s jednou stavbou, která ztratila původní stavební charakter, je dnes dětským zařízením pro letní dětské tábory. Jsou k tomu přistaveny řady dalších nemovitostí sloužících právě dětské rekreaci a samozřejmě i dalším účelům, pro které byly postaveny.

Čili samotný zákon, tak jak ho koncipovala minulá vláda, v podstatě měl kolizi ve vydávání jednotlivých majetků zabránit a říkal: Tohle se bude na základě žádostí projednávat a vydávat, tohle se vydávat nebude, to je oceněno takovým a takovým způsobem. A teď se můžeme vrátit k té debatě, a já ji schválně nechci vést, jestli byla oceněna správně, nebo nesprávně a bude se vydávat v penězích. Čili naturální restituce není možná, bude restituce finanční, tedy náhrada v penězích, a přesto dochází k oběma procesům. Jak k tomu, že se vládě nepodařilo sjednat žádnou změnu objemu finančních prostředků, ale také jednotlivé církve, náboženské společnosti nejsou ochotny se se státem dohodnout na tom, že budou postupovat v souladu se zákonem. A teď jsme tedy v pozici, kdy je na jedné straně vláda a Parlament, který odpovídá za určité společenské procesy v České republice, a na druhé straně na základě smluv, které uzavřela velmi rychlým způsobem vláda Petra Nečase s jednotlivými obmyšlenými subjekty, které nechtějí přistoupit na to, že je potřeba redefinovat samotný proces vyrovnání. V tomto ohledu si myslím, že je možné, ba dokonce nutné přistoupit k tomu, že tu bude společenský tlak, který bude vytvářet právě ono vyhlášené jednorázové referendum.

Teď k samotnému návrhu zákona, protože je poměrně jednoduchý, jeho konstrukce je známá v České republice. Je to konstrukce, která vychází z jednorázového referenda o vstupu České republiky do Evropské unie, tzn. má stejnou ústavní konstrukci, včetně toho, jakým způsobem se dostáváme k přezkoumání výsledků referenda, až po postup k Ústavnímu soudu. Je otázka zamezení nějakého opakování, případně toho, že by referendum nevyšlo apod. Má tedy konstrukci, kterou jste si mohli snadno přečíst, protože samotný text ústavního zákona, jak jinak u ústavního zákona, je velmi krátký a strohý, protože musí odpovídat tomu, že Ústavu nelze rozšiřovat nějakými dalekosáhlými projekty.

V tomto ohledu tedy samozřejmě už nyní říkám, že samotná otázka by byla ve druhém čtení, pokud bude návrh zákona propuštěn do druhého čtení, změněna, protože už nelze zákon samotný zrušit, ale lze ho změnit a vytvořit tedy onen společenský tlak na to, aby vláda a jednotlivé církve a náboženské společnosti byly ochotny k novému kompromisu, který odpovídá náladám české společnosti, ale také ekonomickým možnostem státu v této situaci.

Pokud jde o samotnou konstrukci, opakuji tedy, že jde o to, že referendum po jeho schválení vyhláší prezident republiky. Jednotlivé obvody jsou dělány jako obvody pro volby, sčítání je klasické tak, jak ho známe, a samozřejmě vyhlášení výsledků do 30 dnů od podání návrhu, nejpozději 90 dnů do jeho konání. Zrušení, resp. změna toho zákona by potom byla provedena Poslaneckou sněmovnou na základě sečtení takových výsledků. V případě, že by názor společnosti byl opačný, realizoval by se zákon v té původní podobě se souhlasem, s legitimním souhlasem většiny občanů. To je asi to nejjednodušší, abych neopakoval věci, které jste si snadno mohli přečíst v důvodové zprávě, a nepovažoval vás za kolegy, kteří návrhy, které předkládáme Poslanecké sněmovně, nečtou.

Jsem přesvědčen, že ta ústavní konstrukce odpovídá tomu, jakým způsobem byla první ústavní konstrukce jednotlivého referenda u nás přijata. A pokud jde o výhrady, které jsem četl z vlády, považuji je za spíše technického charakteru, snadno odstranitelné ve druhém čtení. Také to nabízím za skupinu navrhovatelů. Stejně tak jako nabízím odpovědi na finanční částku. A nemusím odpovídat na to, co znáte z Parlamentního institutu, že tato věc není záležitostí, která by odporovala evropskému právu, ale je výhradním právem českého Parlamentu se takto zachovat jako součást Evropské unie a jistě by nám to nikdo nevyčítal, protože takový zákon, jako je přijat u nás, není přijat v žádném ze států současné osmaadvacítky.

Tolik tedy na úvod. Děkuji za pozornost a těším se na rozpravu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu navrhovateli. Požádám ho, aby se posadil na místo navrhovatele. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Radek Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, co se týče obsahové stránky návrhu, mám za to, že jste byli ze strany předkladatelů dostatečně seznámeni s tímto návrhem. Já se v roli zpravodaje pokusím omezit na věcné připomínky k předkládanému textu, protože předpokládám samozřejmě bohatou diskusi k tomuto citlivému tématu.

Samozřejmě Ústava ve svém článku 2 odst. 2 počítá s tím, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Potud je tedy tento návrh zcela konformní. Obávám se, že ale na tomto místě už se potom dostáváme do oblasti, kde se střetáváme vůbec s otázkou, jestli další postup je v souladu s Ústavou, či nikoliv. Já se bohužel domnívám, že tento návrh naprosto nereflektuje judikaturu Nejvyššího soudu, a to už tu úvodní, která odkazuje na ústavní nález 242/2010, který stanovil, že postup záko-

nodárce, který dlouhodobě nepřijímal žádné zákonné opatření týkající se vydávání historického majetku církví, je protiústavní.

Dále můžu odkázat na ústavní nález, který potvrdil ústavnost zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Dále bych chtěl odkázat na několik ústavních nálezu, které nám opakovaně stanovily, že jestliže zde existuje legitimní očekávání a nějaká právní jistota adresátů nějaké právní normy, tak tato musí být zachována. Já se domnívám, že ve světle této judikatury, i kdybychom vyvinuli společenský tlak, jak tady zaznělo, i kdyby bylo rozhodnuto případně v referendu o tom, že Parlament České republiky má zrušit daný právní předpis, tak tento společenský tlak nemůže dodatečně posvětit, když použiji tohle slovo v souvislosti s církevními restitucemi, nemůže dodatečně posvětit to, že bude zrušen zákon a bude narušeno legitimní očekávání adresátů právní normy.

Je zde řada dalších otázek, na které nám předkladatelé neodpovídají. A sledoval jsem i různá mediální vystoupení v této souvislosti a taky se těším do diskuse, jestli na tuto otázku bude nějakým způsobem odpovězeno. Je to otázka soukromoprávních smluv, které už byly v současné době uzavřeny v souladu a v režimu § 16 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, které svou povahou jsou soukromoprávní. Přímou ze zákona vyplývá, že jsou uzavírány na základě občanského zákoníku. A i kdybychom připustili, že by byl v referendu vysloven souhlas, vysloveno ano ke zrušení zákona, ten zákon by byl případně zrušen, tak potom by mě zajímala odpověď na otázku, co s těmito smlouvami, protože ty budou i nadále platit a budou své strany zavazovat. A občanský zákoník nepamatuje na možnost zániku závazku z titulu zákona a je potom otázka, zda by takováto ingerence do soukromoprávních vztahů nebyla také nepřípustná a protiústavní.

Další konkrétní připomínka z mé strany, která by tu měla zaznít – jinak podotýkám, snažím se opravdu o věcné připomínky, v případné řečneme diskusi politické zvážím své vystoupení do obecné rozpravy. Já jen opravdu po technické stránce. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi předpokládá dále úplnou odluku státu od církve a v této souvislosti byl zrušen zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví. Bylo by tedy nutné opětovně řešit otázku financování církví a náboženských společností v této zemi, kdy si myslím, že nastoupený trend úplné odluky je určitě správný a žádoucí.

Ve světle těchto velkých otázek, kdybychom mohli dosáhnout referenda a případného zrušení právního předpisu a tento posudek by byl shledán jako protiústavní, je pak třeba posuzovat finanční náklady spojené s referendem. Předkladatelé uvádějí – a myslím si, že ten odhad je kvalifikovaný –, že by se ty náklady mohly pohybovat okolo 500 mil. korun na referendum v této podobě, jak je navrhováno. A jestliže to teď s troškou nad-

sázky nazvu snahou o vyvinutí společenského tlaku nebo nějaký širší sociologický průzkum s nejistým výsledkem s ohledem na možnou protiústavnost, pak se domnívám, že takovéto náklady nejsou odůvodnitelné.

Už možná překračuji roli zpravodaje, ale možná by mělo z mé strany zaznít, že se domnívám, že toto není cesta, kterou bychom se v rámci demokratického státu měli ubírat, a zřejmě ta problematika, která trápí spoustu občanů, by se měla řešit jiným způsobem. To je vše pro tuto chvíli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Požádám, abyste zaujal místo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tento moment máme přihlášeno šest řečníků. Jako první je přihlášen pan Grebeníček, ale s přednostním právem se hlásí Jiří Mihola. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády, dámy a pánové, poslanecký klub KDU-ČSL je jednoznačně proti komunistickému návrhu zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. KDU-ČSL již mnohokrát deklarovala, že je zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi pro ni uzavřenou záležitostí.

Jako historik a vysokoškolský učitel, který o věci něco ví, bych mohl k této záležitosti a problematice dlouze diskutovat. Nebudu to však dělat. Již samotný fakt, že k majetkovému vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a tím i k nápravě některých křivd v minulosti došlo až po neuvěřitelných 21 letech od sametové revoluce, mi přijde opravdu trapný. Buďto chceme spravedlnost pro všechny, a pak tedy co bylo ukradené, musí být vráceno, anebo to můžeme zpochybňovat a dávat prostor tomu, aby v naší zemi vítězila nespravedlnost a právní chaos.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu KDU-ČSL a dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, není to tak dávno, co papež František jednal s českými a moravskými katolickými preláty. Údajně i o neoprávněných majetkových nárocích katolické církve vůči českým občanům a vůči českému státu. Podle kardinála Duky pro Českou televizi prý Svätý otec jasně řekl, že podle zákona to, co bylo církvím ukradené, má jim být vráceno. Kardinál Duka k tomu pak ještě dodal: "Nebo už v Československu neplatí vůbec žádný

princip spravedlnosti?" To byla velká debata papeže, který zdůrazňoval potřebu spravedlnosti. Z uvedené interpretace jednání ve Vatikánu lze usuzovat na dvojí. Buď kardinál Duka a čeští a moravští preláti staříckého skromného papeže Františka jednoduše neinformovali pravdivě, případně mu vkládají do úst, co pravděpodobně neřekl. Nebo je papežova mediálně prezentovaná lidská poctivost a sociální vnímavost jen účelovou slupkou.

Zatím se přikláním k těm, kdo kardinála Duku a české a moravské preláty podezírají z nekorektnosti. Dokladem zde může být i prohlášení Svatého otce z listopadu loňského roku. "Dnes je všechno vydáno napospas konkurenci a zákonu silnějšího," cituji jeho slova, "kde mocný pohlcuje slabšího. V důsledku této situace jsou obrovské masy populace vyřazovány a marginalizovány, jsou bez práce, bez perspektiv, bez východisek. Nastoluje se nová, neviditelná, někdy virtuální tyranie, která jednostranně a neúprosně diktuje svoje zákony a svoje pravidla. K tomu všemu přibývá rozvětvená korupce a egoistické daňové úniky, které nabyly globálních dimenzí. V tomto smyslu vybízím finanční odborníky a vlády různých zemí," končí slova papeže Františka, "aby vzali do úvahy slova starověkého mudrce: Nedělit se s chudými o vlastní majetek, to je okrádat je a brát jim život. Majetek, který vlastníme, není náš. Patří jim."

Papež František otevřeně mluví i o tristních poměrech v kurii, o korupčním proudu uvnitř Vatikánu a také o mocné vatikánské lobby homosexuálů. Hodně zlé krve si Svatý otec nadělal i čistkou v Ústavu pro věci víry, známějším pod názvem Vatikánská banka. Tento finanční ústav čelí totiž podezření, že se významně podílel na praní špinavých peněz a že si v něm některé vlivné osoby ukrývaly příjmy před zdaněním. To je ovšem velmi odvážný krok ve snaze vnést světlo do činnosti banky, která spravuje peníze Vatikánu a katolických organizací po celém světě.

Mnozí církevní hodnostáři však papeži Františkovi netleskají. Pokušení ze života v blahobytu a využívání materiálních výhod na míle vzdálených od každodenní reality naprosté většiny věřících je až neuvěřitelná. Zdá se tedy, že i čeští a moravští preláti kromě devastace autority církví v očích české společnosti a poctivě věřících aspirují na další pozoruhodný efekt svých praktik, a to je jistá míra kompromitace a zpochybnění mravní integrity Svatého otce.

Dámy a pánové, Bertolt Brecht, umělec světového jména, často mluvil o požitku z přeměny věcí. "Dnešní svět lze dnešním lidem vylíčit jen tehdy," cituji jeho slova, "líčíme-li jej jako svět, který lze změnit." Tento celoživotní postoj Bertolta Brechta je i dnes velkou výzvou. Mám na mysli možnost přeměny poměrů vznikajících nezodpovědností nositelů moci, kdy dochází k neustálému omezování sociálních práv a demokratických přeměn. Mám

na mysli možnost změny těch poměrů, které nelze nazvat jinak než jako špatné.

Ano, inklinuji k budování efektivního státu, na němž by nikdo neparazitoval. To, co je pro mne ve věci návrhu skupiny poslanců na vydání zákona o referendu o změně zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi klíčové a rozhodující, je míra podpory ze strany státu a míra finanční spoluúčasti většiny laické veřejnosti na hmotné podpoře věřících občanů a jejich náboženských, ekonomických, politických a dalších institucí. Jsem tedy dalek toho upírat upřímně věřícím českým občanům, kteří respektují Listinu základních práv a svobod a platnou Ústavu, jejich víru, ať už jsou jakéhokoliv náboženského vyznání. Stejně tak přiznávám věřícím a jejich organizacím právo na určitou veřejnou podporu, přičemž jsem zastáncem péče státu o kulturní památky a hodnoty, které jsou spojeny s činností církví a slouží k uspokojování oprávněných potřeb věřících všech vyznání.

Nezpochybňuji tedy právo na svobodu vyznání, které se opírá i o skutečnost, že mnozí věřící významně přispívají k budování naší společnosti, a ani v nejmenším tu nechci a nebudu zpochybňovat, že v minulosti docházelo k silnému napětí a po Únoru 1948 i k fatálnímu střetu římskokatolického kléru a Vatikánu s československým státem, kdy státní moc mimo jiné v zájmu vyloučení politických ambicí zejména římskokatolické církve se dopustila také neomluvitelných křivd vůči církvím a řádům včetně protiprávního postupu vůči věřícím, kněžím a řeholníkům.

Ne, nechci se stylizovat do role horlivého aktéra historického šermu, pouze připomenu, že patří již k jízvám na tváři dějin, že neštěstí jedněch přináší druhým užitek a zisk. Bohužel nic nepotvrzuje, že jedno bez druhého je snad možné. A tak na jedné straně prudce přibývá občanů naší republiky, kteří zemřeli tak chudí, že po nich nezbylo ani na vlastní pohřeb, a na druhé straně Nečasova vládní koalice rozhodla o miliardách ve prospěch církevních prelátů, a to v době, kdy v pásmu příjmové chudoby je podle statistiků již téměř každý desátý Čech včetně dětí a seniorů, přičemž ruku v ruce s tím nezadržitelně roste počet exekucí a osobních bankrotů.

Před více než dvaceti lety na otázku o navrácení údajného církevního majetku prohlásil tehdy ještě nepříliš známý Dominik Duka: "Jenom to ne, to by nás zabilo." Dnes si ovšem prímas český už asi nemyslí, že by dary Nečasovy vládní koalice v podobě církevních restitucí, nota bene vypočítané podle oka z Kašparovy krávy, katolickou církev nějak poškodily. Dokonce mazaně zamlčuje, že erudovaní právníci a další odborníci opakovaně upozorňují na skutečnost, že církve žádají i to, co nikdy nebylo jejich. Ideologické zdůvodňování takzvaných církevních restitucí účelovým sloganem "co komunisté ukradli, musí být vráceno" tak bylo velmi brzy vy-

vráceno, a to i zásluhou Bratrské jednoty baptistů, která se nenechala zkorumpovat katolickou církví a držhubné, či sumu 228 mil., odmítla s tím, že na ni nemá nárok, jelikož o nic během takzvaného komunismu nepřišla.

Ne, nejde o pouhé odstranění křivd způsobených předlistopadovým či dřívějším režimem. Jde o zásah do změn uskutečněných již Josefem II. Jde o opatření namířené proti první pozemkové reformě i proti základním principům formulovaným Tomášem Garrigue Masarykem ve známé Washingtonské deklaraci. Pan kardinál nedostal jen dary, mnohé se v restitucích vracelo z ukradeného. Problém je ovšem v tom, cituji biskupku Církve československé husitské Janu Šilerovou, "že nekradli jen komunisté církví, ale i církev přicházela k majetku, slušně řečeno, nečistým způsobem". Ne, nehodlám nyní žádat od kardinála Duky odškodnění za křížové výpravy a násilnou pobělohorskou rekatolizaci. Pokud však v rozporu s biblickým příkazem skromnosti si římskokatolická církev mnohé přisvojila a vynutila od podaných, od lidí v tísní a nouzi, slušela by jí dnes pokora. Místo pokory však církevní preláti otevřeně českému státu a lidu vzkazují: "Krise nekrize, plaťte a dávejte. Chceme půdu, lesy a peníze, a to hned, děj se co děj."

O to víc si vážím výjimek, které potvrzují pravidlo. Již zmíněné biskupce Janě Šilerové, která opakovaně vystoupila proti znění zákona o restitucích, proti celkové finanční výši i proti úplatkům pro nekatolické církve, vadí i to, že smlouva mezi církvemi a státem nebyla nejprve vedena v dialogu s širokou veřejností. Ne, nebyla. "A na co by to veřejnost potřebovala? My jednáme s vládou, s Parlamentem. To je kompetentní orgán," reagoval na snahu opozičních poslanců prosadit k dané věci referendum kardinál Miloslav Vlk.

Chce se mi věřit, že současná Poslanecká sněmovna je přece jen trochu jiná než její předchůdkyně. Beru ovšem na vědomí, že jak tady dnes zaznělo, lidovci nechtějí slyšet o jakémkoliv zásahu do církevních restitucí. Jako součást vládní koalice by si však měli alespoň uvědomit, že pokud nejsou peníze na zvyšování důchodů, na slušné přídatky pro děti, na aktivní politiku zaměstnanosti, investice, tak dávat nyní až neuvěřitelně velké finanční náhrady církvím je mimořádný hazard s veřejnými financemi.

Už před volbami jsem musel odpovídat některým lidem – cituji v této souvislosti jednoho z prominentů České strany sociálně demokratické a předsedu Senátu Milana Štěcha –, kteří reagovali na prohlášení komunistů, že bude referendum o církevních restitucích. "Ano, ať je, ale je třeba říct i to b), co s referendem." Milan Štěch také připomíná, že podle seriózních průzkumů chce dnes 81 % našich občanů církevní restituce úplně zrušit. K tomu pak dodal: "Každý aspoň trochu informovaný člověk ví, že to protagonisté z církví i bývalé vládní koalice udělali velmi mazaně. Považuji to za velký problém," konstatuje šéf Senátu. "Pokud přijdou právníci a řeknou, že

se to dá překonat, tak věřím, že celé vedení sociální demokracie bude pro."

Co k tomu dodat? Snad jen to, že každý zákon přijatý z vůle Parlamentu může být změněn novým zákonem. A pokud někdo argumentuje nemožností změny již jednou přijatého zákona, dovolím si připomenout, že například zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, byl novelizován jen v roce svého přijetí dvakrát a v následujících letech pak osmkrát. Minulý zákonodárce nemůže tedy zavazovat budoucího zákonodárce. A to se týká i zákona o církevních restitucích. Proto je podle respektovaného profesora ústavního práva a státovědy Václava Pavlíčka zcela namístě, abychom se k uvedenému zákonu vrátili. A stále je také přesvědčen o tom, že se můžeme vrátit k myšlence na vydání zákona o referendu o změně zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Mimo jiné i proto, že si to přeje 81 % našich spoluobčanů, kterým vadí, že církevní subjekty ženou k soudům nejen stát, ale i kraje, obce a dokonce i soukromé osoby.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším přihlášeným je pan poslanec Herbert Pavera. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Vážený pane předsedající, vážený jeden člene vlády, vážené kolegyně a kolegové, ještě bych pochopil, kdyby zákon o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi předložila některá z jiných politických stran. Ale že k tomu přistoupila zrovna Komunistická strana Čech a Moravy, jejíž předchůdkyně KSČ všechny vydávané církevní majetky zkonfiskovala, to je obrovská troufalost. (Nesouhlasné hlasy zleva.) Pokud tak, dámy a pánové z levé strany, toužíte po referendu, proč jste je nevyužili při konfiskaci majetků církve a ostatních v roce 1948 a při příchodu spojeneckých vojsk do Československa v roce 1968? Tehdy se vaši předchůdci a někteří i z vás nikoho neptali, zda to občané chtějí, či nechtějí.

Je třeba veřejnosti jasně říci, že majetek, který se má církvím vracet, jim před zkonfiskováním historicky patřil a že církve, pokud o majetek žádají, musí doložit vlastnictví k těmto majetkům. A tam, kde jsou pochybnosti o vlastnictví, rozhodne nezávislý soud, komu majetek bude patřit.

Veřejnosti lze vysvětlit i důvody k finančnímu vyrovnání s církvemi. Za více jak 60 let, kdy majetky církví vlastnil stát, získal stát spoustu financí z jejich užívání, o které přišly právě církve. Řada nemovitostí, které patřily církvím, je dnes již nenávratně zcizena. Celková výše náhrad činí asi 59 mld. korun, které církve postupně obdrží v průběhu 30 let. Po dobu 17 let – dnes už to není 17 let – k této částce církve obdrží ještě na svůj provoz 1,4 mld. korun, která se bude snižovat každoročně o 5 %. Tuto částku do-

stávaly církve na svůj provoz od státu i v minulosti. Po roce 2030 tak obdrží církev již jen alikvótní část finančních náhrad za nevydaný majetek, a to až do roku 2042.

Vyrovnaní se s církvemi byl velký dluh polistopadových vlád vůči církvím. Žádná z minulých vlád k tomu nenašla odvahu, protože měla obavy ze ztráty voličů. Vyrovnaní se s církvemi mělo proběhnout ve stejné době začátkem 90. let jako vrácení majetku všem ostatním vlastníkům, kterým komunisté zabavovali majetky, a asi by to nikdo nezpochybňoval. Jenže k tomu nebyla politická vůle a ani odvaha. Teprve vláda pana Petra Nečase se k tomu odhodlala a samozřejmě že sklídila díky silné proticírkevní náladě vyvolané i některými politiky obrovskou vlnu kritiky. Lidská závist je totiž nekonečná a nezničitelná. A strašit lidi, že získaný majetek církve rozkradou, jak tady slyšíme častokrát, je jediný velký argument kritiky církevních restitucí a ještě k tomu neopodstatněný. Ano, nezastírám, že se může stát, že některý ze zástupců církví neodolá pokušení a pokusí se získat nějaké zvýhodnění pro svou osobu. Onomu pokušení častokrát neodolali ani jiní správci majetku v dávné i nedávné minulosti. Jsem ale přesvědčen, že stejně jako většina občanů je slušných, tak i drtivá většina církevních představitelů je poctivých a slušných a že se o získaný majetek budou starat s velkou odpovědností dobrého hospodáře. Navíc kontrolní mechanismy ať už ze strany církve, státu či veřejnosti nedovolí, aby se s majetkem získaným z restitucí nakládalo jinak než ve prospěch církví a společností. Mimo jiné díky ziskům ze správy svého majetku se církev budou věnovat stejně jako v minulosti péči o chudé, o nemocné, o vzdělávání lidí apod. Jako příklad uvedu benediktinský klášter nedaleko městečka Benediktbeuern v Bavorsku, který jsme navštívili v loňském roce, kdy šest mnichů v klášteře dává práci dvěma stovkám lidí, vyvařují obědy pro více jak 150 bezdomovců v Mnichově a podílejí se na velkém rozvoji cestovního ruchu v regionu apod.

Na závěr bych chtěl také říci, že za téměř 25 let po sametové revoluci je jasně vidět, že církev hospodaří s majetkem, který vlastní, velmi zodpovědně, ve prospěch celé společnosti. Církví se nejedná o materiální zvýhodnění jednotlivců, ale o práci pro dobro občanů této země, a to i těch, kteří se deklarují jako věřící, ale také těch, kteří tento postoj nesdílejí. Restituce a celý proces majetkového narovnání mezi státem a církvemi mají umožnit nezávislé fungování církve na státu. Díky tomu, že budou církev soběstačné, nebudou více zatěžovat státní rozpočet. Nicméně pochopitelné je, že některým politickým silám se může nelíbit existence nezávislých církevních společenství, na které státní moc nebude mít finanční páky. Ostatně takové přemýšlení již pamatujeme z tragických let 1948 a 1968.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pevně věřím, že nepodpoříte tento

návrh zákona, a navrhuji ho zamítnout v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Další řádně přihlášený je pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a vážené kolegyně, poslanci. Podrobně jsem se seznámil s předkládaným návrhem zákona a s jeho důvodovou zprávou. Zaujala mě věta v důvodové zprávě: "Základním je nastolení právní jistoty ohledně dalšího nakládání s majetkem státu a veřejnými prostředky." Vyhlášením referenda akorát docílíme toho, že zpochybníme právní jistoty a navodíme v občanech jakousi mylnou domněnku, že zrušením zákona dojde k nějakému novému druhému zestátnění církevního majetku. Proto nebudu už více opakovat všechny křivdy, které byly provedeny jak na občanech, tak na církvi, a také navrhuji, aby tento návrh zákona byl zrušen v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kudelovi. Než předám slovo panu poslanci Grospičovi, tak se stanoviskem za klub s přednostním právem se přihlásil pan místopředseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych tady řekl několik poznámek, v nichž se odráží stanovisko TOP 09 a Starostů.

1. Domníváme se, že je nepřijatelné, aby byla vypisována všelidová referenda o cizím majetku.

2. Domníváme se, že není možné zpochybňovat elementární právní jistoty ať už jakýchkoliv společností, firem či jednotlivců. Dneska zpochybňujeme jistoty a majetková práva církví, zítra to budou majetková práva a jistoty široké občanské společnosti, jednotlivých občanů.

3. Zpochybnění vyrovnaní s církvemi ohrožuje jeden z pilířů občanské společnosti s historickou tradicí a širokým sociálním kontextem.

4. Žádáme všechny politické strany, aby přestaly zneužívat téma vyrovnaní s církvemi ke svým politickým a osobním cílům. Žádáme ty levicové strany, které se takto chovají, aby v tomto bodě a v této problematice negenerovaly nenávist ve společnosti vůči jedné důležité skupině našich občanů – věřícím.

A samozřejmě, byť už to tady myslím zaznělo, v podrobné rozpravě bych poprosil všechny, kteří odešli, aby přišli, abychom na tomto zákoně

se shodli a zamítli ho v prvním čtení, což budu v podrobné rozpravě navrhovat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi a nyní řádně přihlášený pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, omlouvám se, že možná udělám několik odbočení v souvislosti s předloženým návrhem zákona, ale považuji je za velice stěžejní.

Otázka majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi je do určité míry evergreenem v Poslanecké sněmovně a odráží, myslím si, ve své podstatě celou hloubku problémů, kdy se výrazná část veřejnosti, velká část veřejnosti, výrazně nadpoloviční část veřejnosti nemůže spokojit s tím, že se zde provedl těsnou většinou, byť tedy většinou jednoho hlasu, majetkový akt, který má dalekosáhlé důsledky do podstaty českého státu, ale také váže český stát nad míru nepřijatelnou k věcem veřejným pro instituce, které mají soukromoprávní rozměr, byť je jim přiznáván dlouhodobě v právním řádu už z historie Rakouska-Uherska určitý moment veřejnoprávní a také už z dob rakousko-uherské monarchie, zejména rakouské části rakousko-uherské monarchie, soustátí, také podléhaly výrazné veřejné kontrole, a to i v nakládání a příjmech svých rozpočtů a správou svého majetku, který potažmo nevlastnily, ale pouze spravovaly či jím nějakým způsobem byl zapůjčen k saturování jejich nákladů.

A to je ten onen moment rozporu, kdy výrazná část veřejnosti, ať už laické, či odborné, nesouhlasí s názvem zákona, který byl touto Poslaneckou sněmovnou v minulém volebním období přijat pod číslem 428/2012 Sb., o narovnání a majetkovém vyrovnání s církvemi a jinými náboženskými společnostmi.

Nyní, když mi dovolíte, my jako předkladatelé nenavrhujeme nic jiného, než aby lidé rozhodli v referendu, zda souhlasí s tím, aby Parlament České republiky zrušil zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Pokud by došlo k takovému referendu, otázka by byla rozhodnuta kladně, "ano", tak by následně byla vytvořena pravomoc pro Parlament České republiky postupovat v této věci ad hoc a přijmout novou právní úpravu, tak jak koneckonců predikuje ve svých nálezech i Ústavní soud, který říká, že by tato oblast měla být pokryta činností parlamentu a zákonnou úpravou ve věcech vyrovnání s majetkovými nároky církví a náboženských společností, nicméně nechává otázku suverenity parlamentu na tom, jakým způsobem.

V této souvislosti bych chtěl říci, tady často se skloňuje moment toho,

že církvím byl brán majetek a církve výraznou dobu strádaly a nebyly nijak saturovány, byly bez příjmů, byly vystaveny na otázku milosti či nemilosti státu. Tak pro srovnání bych chtěl říci, že v roce 1948 celkové náklady na církve a náboženské společnosti činily 274 miliard 612 milionů korun. V roce 1949 to bylo 313 miliard 644 milionů, v roce 1950 to tvořilo před měnovou reformou téměř jeden milion (?) 53 miliard. A chtěl bych říci, že po měnové reformě tyto náklady klesly na 73 miliard, nicméně následně se toto číslo opět zvyšuje a v roce 1990 tvořilo 56 miliard nákladů, které šly na saturování činnosti církevních a náboženských společností. Není tedy pravda, že v této souvislosti by nebyla zabezpečována hospodářská ani jiná činnost církví a náboženských společností a duchovních.

V této souvislosti bych chtěl také říci, že je tedy legitimní otázka vyvolání přehodnocení dosud přijatého zákona. A protože tento zákon prošel i posouzením Ústavního soudu, volili jsme cestu, aby tato věc byla nejprve rozhodnuta suverénem nejvyšším, tak jak umožňuje Ústava České republiky, a tedy celostátním referendem. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grospiči. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, návrh zákona o referendu o zrušení zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, není podle mého názoru dobrým návrhem, protože si nedovedu představit, jakým způsobem dojde k nevydání majetku církvím.

Chci připomenout, že to byla Česká strana sociálně demokratická, která podala svými senátory ústavní stížnost. Ovšem nález Ústavního soudu číslo 10/2013 z 29. května 2013 kromě vypuštění jednoho slova v § 5 nepřistoupil ke zrušení tohoto zákona, a to přesto, že předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský či ústavní soudce Jan Musil upozornili na porušení legislativní procedury při schvalování návrhu zákona, kdy se při schvalování čekalo na skutečnost, aby bývalá vládní koalice měla dostatek hlasů. A opět připomenu, že tehdy odejít tři poslanci ODS byli nahrazeni loajálnějšími a po rozpadu Věcí veřejných vznikla LIDEM. Jako demokrat respektuji rozhodnutí Ústavního soudu, i když s ním nesouhlasím.

Předkladatelům a zastáncům návrhu zákona chci sdělit, že pokud by se podařilo zrušit zákon číslo 428/2012 Sb., pak by stejně platily smlouvy mezi Českou republikou a zástupci šestnácti církví a náboženských společností. Tyto smlouvy jsou totiž účinné ke dni svého podpisu a zrušením zákona v navrhovaném referendu nedojde k dotčení jejich platnosti a účinnosti.

Ostatně tyto smlouvy obsahují mimo jiné ustanovení, že závazek vyplatit finanční náhradu nemůže bez dohody smluvních stran zaniknout jinak než splněním. Takže jakékoliv řešení bez souhlasu a dohody s církvemi neexistuje. A to si uvědomuje i Česká strana sociálně demokratická, která nechce vzbuzovat neoprávněná očekávání veřejnosti.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, to ovšem neznamená, že není možno konat. Sociální demokraté připravují návrh zákona, který umožní prodloužit lhůty pro rozhodnutí státním orgánům k vydávání majetku církvím. Důvodem je poskytnout dostatečný prostor státním institucím, aby prověřily oprávněnost vydávaného majetku, a také poskytnout církvím čas, aby nevydávání majetku nemusely řešit soudním řízením. Tady bych chtěl připomenout dřívější kauzu voršilek.

Dále vládní koalice zahájila jednání přímo s církvemi, při kterém navrhuje mimo jiné snížení peněžního vyrovnání. Hodlá odstranit inflační doložku a dohodou s církvemi chce zajistit peněžní krytí formou státních dluhopisů. Ale existují i jiné možnosti, které je možno při jednání s církvemi využít, ať už jednorázové zdanění majetkových příjmů z prvního převodu. Víme dobře, že je nutno dořešit dlouhotrvající problém stále neratifikované státní smlouvy s Vatikánem. Je možné se obrátit přímo na papeže Františka s prosbou o zprostředkování nové dohody mezi státem a církvemi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vždyť sám papež František velmi brzy po svém ustavení řekl – cituji: "Dávám přednost církvi, která je potlučená, zraněná a špinavá, protože působí venku na ulicích, před církví, která churaví, protože se uzavřela před světem a zajímá se jen o svou vlastní bezpečnost." Proto mě osobně mrzí, že si církev neuvědomila, že svými požadavky jde proti názorům většiny občanů naší země.

Chci ubezpečit širokou veřejnost, že Česká strana sociálně demokratická bude usilovat o to, aby narovnání s církvemi proběhlo transparentně, spravedlivě a podle zákonů České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Nebudu opakovat všechno, co se již tady odříkalo. Je pravdou, že není možné narušovat pravidla právního státu. O tom zde bylo hodně hovořeno. A vyrovnání státu s církvemi v podstatě je užitečné především pro stát. To je potřeba si uvědomit, že dojde k odblokování pozemků, které byly dlouhodobě zablokovány. A dále bude postupně snižována částka na výplatu platů duchovních, až během sedmnácti let tyto platy budou vyplácet církve.

Hospodaření církví nebude zdaleka tak jednoduché a církev rozhodně bohatá po tomto vyrovnání nebude.

Ale slyšeli jsme zde z úst některých předřečníků, co si myslí Svatý otec. Byla zde často zpochybňována jeho integrita. Bylo zde říkáno, co má Svatý otec asi na mysli a co by také církvi slušelo. A já si zde dovoluji zopakovat to, co jsem řekla již v minulém Poslaneckém sněmovně, když jsme zde dlouhé hodiny a celé noci řešili tuto záležitost a tento sněmovní tisk. Velmi mě udivilo, jak proti církvi a věřícím, jaká nenávist a jaké ataky se zde objevovaly. Ale když se zamyslíme, proč tomu tak je, tak to vysvětlení je v podstatě jasné. Protože církev vychovává svobodné lidi. A církev vychovává lidi ke svobodě a církev uznává důstojnost každého člověka. A to je přesně to, co vadí, protože svobodní lidé jsou schopni se vzepřít jakékoliv formě totality. (Tleskají poslanci TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče. Písemně přihlášení mají přednost.

Poslanec Karel Fiedler: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, původně jsem nepředpokládal, že vystoupím tady v této diskusi, ale přiměly mě k tomu některé věci, které tady zazněly. Jednak mě trochu zarazilo, že asi ti, co diskutovali, a ti, co navazovali na úvodní slovo předkladatele, asi nezaregistrovali, že došlo přece jen trochu ke změně toho, co navrhuji a co předkládají, a že na toto nestihli zareagovat a nezažnamenali to, což mě trochu překvapilo i od zpravodaje tohoto návrhu.

Zaznělo zde od kolegy Sedi – zmínil, že se chystá předložení návrhu zákonné úpravy, která by měla řešit tu věc vydávání. Já bych si dovilil odcitovat to, a chtěl bych tím podpořit tento jeho návrh, nebo tento návrh obecně, chtěl bych zde odcitovat to, co mám od Státního pozemkového úřadu, od první náměstkyně ústředního ředitele Ing. Veroniky Nedvědové, v odpovědi na dotazy, které jsem zaslal.

Cituji z odpovědi: Mimořádně náročného a na dohledávání dokladů v archivech, dále na příliš krátké lhůty k uzavření dohody i správních rozhodnutí a v neposlední řadě na personální poddimenzovanost se bude pravděpodobně stále častěji – myšleno Státní pozemkový úřad – dostávat do problémů s dodržením zákonem stanovených lhůt.

Tady vidíme, že i přímo pověřená instituce, Státní pozemkový úřad, písemně sdělila, že má vážné obavy, že nebude schopná správně, bez tlaku, bez nátlaku, a tedy pravděpodobně i bez chyb reagovat na podané žádosti. Návrh, který tady dnes zazněl, že by se měla prodloužit lhůta, do které má být rozhodnuto o vydávání těchto církevních nároků, má být prodloužena, pokládám za velice správný.

Dovolil bych si také zareagovat na to, co zaznělo z úst kolegy Pavery, který říkal, že předešlé vlády se zdráhaly toto vyrovnání s církvemi provést, protože by přišly o své voliče. To mi tedy připadá opravdu velmi komické, protože o voliče právě přišly ty strany, které protlačily tento takzvaně restituční zákon proti vůli občanů většinou jednoho hlasu. Tak to mi připadalo opravdu velmi komické, tohle sdělení.

Dále bych chtěl říci, že to, proč dnes o tom tady znovu povídáme a proč se tento problém opakovaně a znovu řeší, je jen názornou ukázkou toho, jak to dopadá, když Poslanecká sněmovna rozhoduje v zájmu nějaké skupiny, a ne v zájmu většiny občanů, a tady bych si dovolil říci drtivé většiny občanů, nad 80 %, kteří ne že nesouhlasí s církevními restitucemi, ale nesouhlasí s tou podobou a s tou formou restitucí. A dnes řešíme důsledky toho, co tady napáchala minulá Sněmovna, že doslova protlačila Sněmovnou něco, co nemělo podporu veřejnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Poprosím ještě pana poslance Benešika. S přednostním právem se přihlásil pan zpravodaj s technickou poznámkou. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Já opravdu jenom technickou poznámkou, abych vrátil diskusi na tu rovinu, kam patří. Při vši úctě ke kolegovi – řešíme otázku referenda a způsob, jak řešit tuto situaci referendem. Já jsem tu měl konkrétní argumenty, proč mám důvodné pochyby o ústavnosti takového-to postupu. Ke změně sněmovního tisku nedošlo. Já jako zpravodaj musím komentovat sněmovní tisk v podobě, v jaké přišel. Takže se soustředíme na to, že se bavíme o referendu, u kterého by bylo vysloveno buď "ano", nebo "ne", aby Poslanecká sněmovna zrušila daný zákon o majetkovém vypořádání s církvemi.

Já chápu ty připomínky, chápu i technické nedostatky na pozemkovém úřadu, případně na Lesích České republiky, ale toto není předmětem tohoto jednání. Tento problém musíme řešit jako poslanci případně jiným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Bavíme se o referendu a prosím, abychom se bavili jenom o referendu, a ne mezi sebou, abychom poslouchali řečníky.

Nyní prosím pana poslance Benešika. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předtím než začnu věcně – nemohli jsme si nevšimnout, že Svatý otec

František má nového tiskového mluvčího, který umí vykládat i jeho myšlenky.

Teď k návrhu. Tento návrh KSČM není de facto ničím jiným než volební kampaní na náklad státu nejméně půl miliardy korun. Na tolik samotní předkladatelé odhadují náklady na referendum. Toto je základní úhel pohledu, který nelze opustit při připomínkování.

A teď k jednotlivostem. K článku 1 tohoto návrhu. Ve skutečnosti se jedná o nepřímou změnu Listiny základních práv a svobod, zejména článku 11, podle něhož má každý právo vlastnit majetek a podle něhož vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Samotný zákon č. 428/2012 je v souladu s Ústavou, neboť vrací, a to ve velmi okleštěném rozsahu, to, co církve vlastnily předtím, než se k moci v únoru 1948 dostala KSČ. Zákon je vlastně třeba spojit s článkem 16 Listiny, když jednak církvím vrací materiální základnu pro činnost, která se u ní předpokládá, a to taktéž v článku 16 Listiny.

Několik funkcí pak má peněžité plnění ve výši těch zmiňovaných zhruba 59 mld. korun, které ale budou vypláceny po dobu třiceti let. Tato částka představuje jednak náhradu za nevrácené nemovitosti a též představuje specifickou formu vyvázání se státu ze závazků, které převzal zákonem č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví státem. Podle § 11 odst. 1 tohoto zákona: Veškerý soukromý a veřejný patronát nad kostely, obrocími a jinými církevními ústavami přechází na stát. Jak stát tyto závazky plnil, lze i dnes zjistit prohlídkou církevních nemovitostí: jedním slovem devastace.

Částka 59 mld. korun pak koresponduje s povinností státu podle § 1 citovaného zákona o poskytování osobních požitků duchovním. Tuto povinnost zde založil komunistický režim po převratu v roce 1948. Je tedy třeba důsledně trvat na tom, že nejde pouze o církevní restituce, nýbrž že jde o majetkové vypořádání s církvemi a náboženskými společnostmi pro futuro.

V článku 3 návrhu, možnost opakovat referendum –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já poprosím ctěnou Sněmovnu o zklidnění se a vyslechnutí pana poslance Benešika. Prosím, kdo má jakékoliv jiné téma diskuse, aby opustil tento sál. Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Taktéž děkuji. Možnost opakovat referendum. Opakované referendum je pouhý trik. Jedná se jednoznačně o vydírání pro případ, že by referendum neuspělo. To znamená, kdyby lid, jak se ho v důvodové zprávě předkladatelé dovolávají, rozhodl jinak, než předpokládají.

Existuje i další alternativa, to je taková malá rada, totiž že by nakonec i

lid byl vyměněn, a to u předkladatelů skutečně nelze úplně vyloučit. V praxi by to třeba mohlo znamenat nebo vypadat tak, že by se hlasovalo v Severní Koreji a toto referendum by bylo v České republice závazné.

Odkaz na referenda v jiných zemích je zavádějící, protože se navrhuje referendum k jedné jediné otázce a pouze ve vztahu k církvím a náboženským společnostem. Výběr určitých soukromých subjektů, jejichž majetkové právo má být předmětem referenda, je v jasném rozporu se zákazem diskriminace, zejména s článkem 11 Listiny.

K článku 5 tohoto návrhu. Zákon č. 428/2012 Sb. prošel testem ústavnosti a je ve shodě s ústavním pořádkem. Odkládání jeho přijetí bylo předmětem kritiky i ze strany Ústavního soudu. V této souvislosti je možno odkázat např. na plenární stanovisko Ústavního soudu 22/05, v němž se mimo jiné uvádí, že – cituji: "Stát ovšem musí svůj závazek vydat restituční zákon splnit, neboť musí splnit legitimní očekávání na straně církevních právnických osob, které se opírají o zákonné ustanovení."

Práva, která církev nabyly zákonem č. 428/2012 Sb., nespádají do sféry veřejné správy, a je proto odkaz na čl. 21 Listiny úplně lichý. Z tohoto článku Listiny nelze vyvodit právo, aby práva určité skupiny subjektů, zejména za situace, kdy tvoří minoritu, byla podrobována diktátu většiny, protože by se jednoznačně jednalo o diskriminaci. Je ovšem pro komunisty příznačné, že si k diskriminaci velmi často církve a zejména tu katolickou vybírají. To dobře uměli, umějí a moc dobře vědí, proč právě církve jsou terčem jejich nenávisti.

Musím také reagovat na část zdůvodnění návrhu, kde se uvádí, že – cituji: "Nelze souhlasit ani s argumentem, že případné soudní spory, které by nastaly v případě zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, by v konečném důsledku přišly draž než navrhované vyrovnání. Tato argumentace není podložena. V této souvislosti se však naopak nabízí otázka, proč takové možnosti církve a náboženské společnosti již dávno nevyužily." Ptají se předkladatelé. Odpověď na toto najdeme v nálezech Ústavního soudu. Právě s ohledem na existenci legitimního očekávání, to je očekávání, že stát splní svůj závazek zmírnit majetkové křivdy církvím a církevním právnickým osobám, které vznikly v období totality, tj. v období bolševické zvůle v roce 1948 až 1989, byl Ústavní soud zdrženlivý v otázce užití určovacích žalob.

Čili chtějí-li předkladatelé vědět, proč církve a náboženské společnosti takové možnosti dávno nevyužily, pak odpověď zní: protože byly zdrženlivé a čekaly, že stát svůj závazek splní dobrovolně. Plenární nálezy Ústavního soudu 9/07 již v roce 2010 konstatoval, že nečinnost této Poslanecké sněmovny v otázce církevních restitucí je protiústavní. Na základě tohoto plenárního nálezu později Ústavní soud začal církevním právnickým osobám majetek vydávat.

Obzvláště zajímavý, zejména pro kolegy z ČSSD, by měl být odkaz na část odůvodnění nálezu Ústavního soudu 492/98, v němž je popsána situace, za které došlo ke krádežím majetku církví, ale nejen jejich. Stejnou obětí zvůle se stala právě i tato strana. Cituji: "V těchto intencích postupovala vůči Československé straně sociálně demokratické i Komunistická strana Československa, již zejména po mocenském zvratu ve státě v únoru 1948 nic nebránilo v praktickém uskutečňování tzv. jednoty pracujícího lidu se všemi dostatečně známými důsledky, které z její ideologie a politických záměrů vyplynuly. (Předsedající zvoní pro uklidnění v sále.) Pro Československou stranu sociálně demokratickou to znamenalo nejen konec její samostatné politické činnosti na území československého státu, ale také, a to rozhodně ne do zanedbatelné míry, taktéž postihy jejího členstva, pronásledování a vydávání represí státní mocí, jak o tom mimo jiné dostatečně svědčí dlouhá řada politických procesů včetně procesů s posledním předsedou české sociální demokracie Laušmanem. Toto budiž mementem."

Dámy a pánové, dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu ústavního zákona v prvním čtení. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Další řádně přihlášený je pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, jménem klubů TOP 09 a ODS navrhuji, abychom meritorně o tomto bodu jednali a hlasovali i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Ještě přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Laudáta o tom, abychom o tomto bodu meritorně i procedurálně hlasovali i po 19. hodině.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Z přihlášených 177 poslanců v hlasování číslo 22 pro 79, proti 61. Tento návrh nebyl přijat.

Další s faktickou poznámkou – pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče. Prosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, přímo k vám. Zkuste se dívat i doprava, když řídíte schůzi. Já jsem klepal a chtěl jsem odhlásit

poslance. Vy jste mi nevyhověl. Já to považuji fakt za porušení zvyklostí, které se tady dějí. Takže navrhuji opakované hlasování a předtím bych požádal o odhlášení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, považuji to za námitku proti hlasování. O této námitce dám hlasovat, ale nejprve vás dle požadavku odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o námitce pana předsedy klubu ODS. Kdo je pro přijetí této námitky, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23, přihlášeno 160, pro 101, proti 30. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Laudáta, abychom o tomto bodu procedurálně i meritorně hlasovali i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24, přihlášeno 162, pro 79, proti 70. Tento návrh byl zamítnut.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nevidím tady žádného přihlášeného. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, já si dovoluji zpochybnit hlasování, které jsme teď prošli, protože na sjetině mi svítí křížek, leč hlasoval jsem ano. Zpochybňuji tedy hlasování, podávám námitku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže toto hlasování bylo zpochybněno. Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je pro přijetí námitky pana poslance Polčáka, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 25, přihlášeno 164, pro 100, proti 21. Námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu potřeť opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Laudáta, abychom o této věci hlasovali i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Laudáta. Kdo je pro, abychom hlasovali i po 19. hodině, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 26, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro 87,

proti 56, tento návrh byl přijat. (Hluk a výkřiky vpravo.)

Řekl bych, že v poslední chvíli, je 18.59 hodin. A my budeme pokračovat v rozpravě k tomuto bodu. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy k ústavnímu zákonu o referendu. Neeviduji žádného dalšího přihlášeného, proto obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje či pana navrhovatele. Pane navrhovateli, prosím, přejete si závěrečné slovo? Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedajícím, členové vlády, paní a pánové. Nutíte mě, abych –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já ctěné členy Poslanecké sněmovny prosím o klid, o vyslechnutí pana navrhovatele. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Abych zkrátil své závěrečné slovo na minimum. Mám dvě možnosti: Buď se tu zabývat ideologickými řečmi, které tu někteří předvedli, ať já jsem tady přednášel normální návrh ústavního zákona bez jakékoli ideologické předpojatosti. Jistě o žádném návrhu zákona nebudeme hlasovat v Severní Koreji a žádám kolegy, aby takové hlouposti vynechali. Není to důstojné tohoto orgánu.

Mám jednu výhodu – nebo nevýhodu. Já jsem jako mladý začínající poslanec Federálního shromáždění, které bylo v prosinci 1992 rozpuštěno a vypuštěno, byl účasten jednání o prvním restitučním zákoně o majetku církví v roce 1990. Je s podivem, že se nemůže dodnes najít zápis ze 3. jednání výboru pro sociální politiku České národní rady a že se nemůže najít jeden ze zápisů výboru pro plán a rozpočet, jehož jsem byl účasten jako člen výboru pro plán a rozpočet Federálního shromáždění, Sněmovny lidu, kde bylo potvrzeno to, co dnes nemůže nikdo najít a co mi vyčítají někteří církevní hodnostáři, že to měl být poslední majetkový přesun mezi státem a církvemi, který tehdejší Česká a Slovenská Federativní Republika udělala. Mohl bych citovat paní bývalou kolegyni poslankyni Federálního shromáždění Danu Němcovou, kterou jistě nikdo nebude podezírat z toho, že má snad založené myšlenky typu marxisticko-leninské filozofie. To asi nepůjde. Tak prosím mi dovoluji říci několik zásadních faktů.

Ano, po roce 1948 tehdejší vláda Československé republiky respektovala mezinárodní smlouvu, kterou vyjednával od roku 1925 do roku 1929 prezident Masaryk a ministr zahraničních věcí Edvard Beneš. Ano, modus vivendi vstoupil v platnost za první republiky a tehdejší – jak vy říkáte komunistická – moc v roce 1948, resp. 1949, přijala nikoli zákon, ale nařízení vlády, kterým se zabezpečovaly ekonomicky církve. Kolega Stanislav

Grospič vám tu přednesl alespoň část finančních prostředků, které byly vynakládány na církvě. Nikdo nezpochybňuje, a kolega Grebeníček to tady řekl, jakým způsobem došlo k excesům, trestným činům, které zpochybňovaly, konkrétně zpochybňovaly postup, který byl podle zákona. Nikdo nepochybuje o tom, že takové excesy měly být narovnány. Ale prosím vás neříkejte, ale vážně to opravdu neříkejte, že tady dojde k nějakému narovnání, které bude vyrovnávat to, co bylo odebráno po roce 1948. To bych se musel opravdu vážně smát, protože to byste zapomněli na reformu Josefa II., na jeho odebrání veškerých majetků, to byste zapomněli na to, co se odehrálo po roce 1919, co se odehrálo v roce 1945, v roce 1947.

V tomto ohledu si dovolím říci docela jednoznačně, že všechny principy výstavby moderního československého a od roku 1993 českého státu byly založeny na tom, že pokud půjde o restituce, bude to restituce pouze fyzických osob. Výjimka se učinila pro Židovskou obec ještě v roce 1995, to prováděli jiní poslanci tohoto zákonodárného sboru, již ne České národní rady, ale jediného Parlamentu České republiky, tedy Poslanecké sněmovny ještě bez Senátu. A nyní máme před sebou normu, která restituuje právnické osoby nikoli se sídlem v České republice. Ony jsou tady registrovány, ale jejich majetková podstata tkví podle corpus iuris canonici – dovolte mi říci, že se tím dlouhou dobu zabývám – přece jen jinde. Vyjednával jsem pro obce v 90. letech např. pomocí milodaru smlouvu o smlouvě budoucí s řádem se sídlem ve Vyšším Brodě, který odevzdával na základě smlouvy o smlouvě budoucí obci Březí pozemky, na kterých jsou dnes postaveny domy, a jsem zvědav, jestli si tento řád požádá nebo nepožádá o tyto pozemky nebo o jejich finanční náhradu, protože je dostal vyplacený na základě toho milodaru. Neříkejte mi, alespoň ti, kteří jste tady byli v té době, že o tom nic nevíte.

A co je problémem zákona, který byl schválen? Že odškodňuje Česká republika právnické osoby. Dovedete si představit, dovedete si někdo z vás vůbec představit, co by se stalo, kdyby se restituoval majetek právnických osob po roce 1990? Do jakých věcí, ne majetkových, bychom se dostali, ale do jakých mezinárodněprávních problémů by se Česká republika dostala? Už kvůli tomu, kolik se muselo vynaložit peněz a prostředků a právní služby na to, aby se vyrovnaly např. československo-rakouské vztahy v roce 1973. Stálo to tehdejší Československou socialistickou republiku 3,5 miliardy československých korun. Také proto žádný nárok restituční, který byl z Rakouska, by neměl být uspokojen, protože československo-rakouské vyrovnání, protože Rakousko nikdy nebylo útočícím státem, bylo také konečně majetkově vyrovnáno. Kolik by se muselo tedy projednávat revizí restitučních nároků, které tady byly uplatněny po roce 1990. Jestli na to máte náladu, můžeme si o tom tady povídat. Dlouho do noci.

A pokud jde o právnické osoby. Církvě jsou první právnické osoby. Podívejte se na to, jak by se odškodňovaly právnické osoby, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, které byly vyvlastněny na základě nejen dekretů prezidenta republiky po roce 1945, ale které byly vyvlastněny po roce 1948. Proč k tomu nikdy žádná československá, potažmo česká vláda nepřistoupila? Protože bychom se museli zabývat tím, kolik peněz ze zlatého pokladu Československa zůstalo v zahraničí, protože jsme nikdy nedostali zaplacený válečné reparace od Německa, zejména právě proto, že byly dva německé státy. A nemyslím si, že některým je potřeba dělat tento zahraničněpolitický exkurs, protože tak to prostě je a nikdo na to neměl v té době ani šanci, ani pro to nebyla mezinárodní vůle. Vzpomeňte si na jednání našeho ministra zahraničních věcí, který v podstatě při jednání 2 + 4, tzn. jednání dvou německých států a čtyř států bývalých spojenců protihitlerovské koalice, vyjednával o tom, jakým způsobem se budou nebo nebudou platit válečné reparace. Jediný, kdo se v jednání 2 + 4 přihlásil o své majetkové nároky a o nezpochybňování vlastních hranic, bylo těžce postižené druhou světovou válkou Polsko. To má také garantované jiné možnosti, než má Česká republika. Protože Česká republika si je zajistila jenom tím, že tehdejší ministr zahraničních věcí České republiky Jan Kavan požádal vítězné mocnosti dávno poté, co proběhla tato konference, o potvrzení platnosti Postupimských dohod.

A v tomto ohledu tedy upozorňuji na to, že změna tohoto zákona je důležitá právě proto, aby nemohlo dojít k tomu, že požádají o restituce právnické osoby a my se budeme muset zabývat válečnými reparacemi vůči sousednímu Německu, což si opravdově nepřejí, budeme se muset zabývat tím, jakým způsobem bylo nakládáno s měnovým zlatem ne do roku 1989, ale zejména po roce 1989, kolik ho zůstalo v kterém státě. Jestli máte náladu a jestli ministr zahraničních věcí, který je tu nepřítomen, má ochotu to vyjednávat, já jsem pro. Klidně trvejte na tom, že tento zákon může zůstat beze změny v platnosti.

Já velmi dobře chápu, velmi dobře chápu, že odluka církvě od státu je velmi důležitá. Nejdůležitější je právě pro katolickou církev. Protože bychom podle starých zákonů, zejména vládního nařízení z roku 1949, museli začít platit kněžím např. muslimských církví a dalších církví, které nejsou domácí na této půdě. Takže chápu velmi dobře to, co se odehrálo. A respektuji jak zákon, tak nález Ústavního soudu, i když s ním nesouhlasím. Respektuji ho. Právě proto jsem předložil s kolegy poslanci tento zákon o referendu a žádám vás, abyste si nastudovali např. materiály z Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické z roku 2007, kde se dávaly první částky o tom, jak vyrovnat nebo nevyrovnat ty majetky.

Nikdo nezpochybňuje to, že do odluky církvě od státu – a tím méně já

– je potřeba, aby svým způsobem jednotlivé církve začaly hospodařit samostatně. Mohl bych taky populisticky tady vykřikovat, že požadavek na odluku církve od státu vznikl pod peticí myslím 70 tisíc lidí v roce 1988 a že bylo hrubou chybou tehdejší politické moci v roce 1988, že takovou odluku církve od státu neučinila – neměli bychom v tuto chvíli jistě takový problém. Ale myslím si, že nikdo z vás, kteří jste tady horovali pro naplňování tohoto zákona, by pro to v tuhle chvíli nebyl.

A teď mi dovoluťe vrátit se k meritu věci. Ano, ten zákon je potřeba změnit. A budeme k tomu muset v jednu chvíli přistoupit. Protože ve chvíli, kdy bude provedena odluka církve od státu – a ta tím zákonem o vyrovnání majetku církví a náboženských společností je založena a já s tím paragrafem nemám problém –, se stane každá platba podle smlouvy, kterou narychlo uzavřel Petr Nečas a jeho vláda s církvemi a náboženskými společnostmi, protievropskou normou, která bude jednoduše napadnutelná u Evropského soudního dvora, protože půjde o v podstatě nepovolenou dotaci, nebo chcete-li nepovolenou podporu, jak zní přesně tento ekonomický model, z pohledu toho, že z veřejných peněz platíme soukromé subjekty. A pan předseda Kalousek se jistě drží za hlavu právě proto, že přesně ví, o čem mluvím. (Smích zejména zprava.) Protože nedovolená podpora je věc, o které on dobře ví, a několikrát o tom jednal i v Bruselu. (Šum zprava.) Takže v tomto ohledu si dovolím říct, že tuto změnu, pokud ji neprovedeme na základě referenda, můžeme ji provést i bez referenda rozhodnutím tohoto zákonodárského sboru. Jestli k tomu máte odvahu, nebo nemáte odvahu, je jenom na vás.

Mohl bych hovořit o některých vystoupeních, která tady byla. Dovolím si je připomenout.

Výhradou proti návrhu je, že dlouho nebylo jednání o vyrovnání tak, jak říká Ústavní soud. Přečtete si prosím, vy, kteří o tom mluvíte, podrobně ten náleze Ústavního soudu. Ano, protože nebyly uvolněny ty majetky právě v § 28 zákona č. 228/1991 Sb. Nebyly změněny restituční paragrafy pro obce. Ano, já jsem u toho byl, když ve dvě hodiny ráno se přerušilo jednání Federálního shromáždění právě pro vložení § 28 do zákona 228 a vkládal se restituční paragraf do zákona o obcích. V tomto ohledu podotýkám, že skutečně nebyla odvaha udělat restituční tečku. A my jsme ji navrhovali v roce 1998.

Pokud jde o legitimní očekávání. Legitimním očekáváním ale nemůže být veřejná podpora. A ty smlouvy skutečně budou odporovat evropskému právu. A co s těmi smlouvami? Ano, změnit. Protože se změní zákon. Jestliže něco vychází ze zákona a ten zákon přestane být oporou smlouvy, ta smlouva bude muset být přepracována, jako se přepracovávají všechny smlouvy, které máme, např. tím, že se změnil občanský zákoník. Copak nejdáme o tom, že se budou vykupovat pozemky vlastníky budov nebo to

nebude opačně? Copak mezi jednotlivými vlastníky nedojde k nějakému jednání na základě nového zákona? Ale bude se jednat. Samozřejmě.

A potom jde o to, že pan kolega Kudela mi vyčítá, že v důvodové zprávě je napsáno – právní jistota majetku státu. Ano, o právní jistotu majetku státu jde. Protože tady je zpochybňováno vlastnictví České republiky, které přešlo po vzniku České republiky z Československé republiky na stát, protože to vlastnictví státu bylo založeno např. právě rozhodnutím první pozemkové reformy. Chcete konkrétní příklady? Já vám je uvedu. Včetně rozhodnutí Ústavního soudu. Například když se zaplatil majetek rodu Schwarzenbergů hlubocké větve v obci Češnovice. Mám na to rozhodnutí jako advokát z roku 1994, 1995 a Ústavní soud z roku 1997, myslím, takže to najdu jistě. Čili ano, i o tu majetkovou podstatu České republiky jde.

Potom kolega Laudát řekl zajímavou úvahu. Není možné vypsát referendum o cizím majetku. My nevypisujeme referendum o cizím majetku. Je to referendum o tom, zda ten zákon má platit, neplatit, jestli se má změnit. A nezbývá se, my každým rozhodnutím v daňové oblasti měníme majetkové poměry buď těch chudých, nebo těch bohatých, a samozřejmě saháme na jejich majetek. Já jsem velký zastánce jednoho ze základních lidských práv, a to je práva na rozvoj. Kolikrát bereme právo na rozvoj těm, kterým jsme nedali šanci, aby vůbec pracovali? Myslíte si, že všech 600 tisíc nezaměstnaných opravdu nechce pracovat? Já jsem názoru opačného.

Takže pokud jde o ty hlavní výhrady, dovolím si říct, že jestliže se nechceme zachovat nemravně vůči všem ostatním restituovaným subjektům, fyzickým osobám, vůči kterým se postupovalo mnohem tvrdším způsobem než vůči církvím a náboženským společnostem, tak bychom ten zákon změnit měli. Je na vás, jestli si pomůžeme zákonem o referendu a vypíšeme ho, anebo jestli to uděláme sami ze své vůle nebo donucení ekonomickými okolnostmi našeho státu. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu navrhovateli za jeho závěrečné slovo. Ptám se pana zpravodaje, jestli chce závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Už jsem si slovo brát nechtěl, ale abych to nějakým způsobem možná zklidnil a uzavřel.

Nezastírám, že já osobně mám výhrady ke způsobu, jakým byl přijat zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi. Mám výhrady k obsahu zákona, mám výhrady k ocenění majetku, vypláceným náhradám, inflační doložce. Nicméně jsme se tu sešli u hlasování o referendu. A musím říct, principiálně se mně nelíbí myšlenka, že jakýkoli zákon, který tato Sněmovna přijme, by potom následně na základě zpětného referenda měl být rušen. Skutečně to

cítím jako zásadní zásah do právní jistoty občanů, nás všech, co tu sedí. Takže jde mi o principiální věcnou otázku, jde mi o opravdu racionální úvahu o protiústavnosti takového postupu.

A jsem rád, že tady v závěrečné řeči navrhovatele, předkladatele, padlo, že zákon lze změnit jak s referendem, tak bez referenda. Je legitimní diskuse případně o nějakých změnách zákonných. Od toho máme Poslaneckou sněmovnu. Nicméně tím pádem referendum v hodnotě půl miliardy korun je na zvážení, zda něco takového vůbec chceme. Takže to bych chtěl jenom principiálně na závěr uvést. Děkuji. (Potlesk spíše ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi za jeho závěrečné slovo a nyní eviduji návrh na zamítnutí tohoto návrhu, který předložil pan poslanec Ondřej Benešík. Eviduji žádost o odhlášení, než dám hlasovat, takže vás všechny odhlašuji. Prosim, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám kolegy z předsálí.

Dávám hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu. Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 27, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 87, proti 56. Tento návrh byl přijat. (Potlesk části poslanců.)

Tím končím projednávání tohoto návrhu a také přerušuji dnešní zasedání. Pardon, máme tady ještě kontrolu hlasování, omlouvám se. (Po krátké pauze.) Je to v pořádku, takže přerušuji dnešní jednání Poslanecké sněmovny a tuto schůzi do zítřejších devíti hodin ráno. Přeji všem hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.22 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

19. března 2014 v 9.00 hodin

Přítomno: 187 poslanců

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosim, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím vám sdělím, že s kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Adam Rykala.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan poslanec Blažek – dopoledne z pracovních důvodů, pan profesor Farský – pracovní důvody, pan poslanec Heger – od 12 do 19 hodin osobní důvody, pan poslanec Holík – od 17.30 hodin pracovní důvody, pan poslanec Hovorka – pracovní důvody, paní poslankyně Konečná – do 14 hodin osobní důvody, pan poslanec Koskuba – pracovní důvody, pan poslanec Kováčik – dopoledne pracovní důvody, paní poslankyně Langšádlová – zahraniční cesta, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Lorencová – do 10 hodin osobní důvody, paní poslankyně Maxová – zahraniční cesta, paní poslankyně Nováková – do 12 hodin pracovní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Šincl – do 10.30 hodin pracovní důvody, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, paní poslankyně Wernerová – zdravotní důvody. Dále zde mám omluvu pana poslance Mackovíka na dnešní den od 13 hodin z pracovních důvodů.

Pan poslanec Fiala má náhradní kartu číslo 8.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér na odpolední jednání z pracovních důvodů, pan ministr Brabec na odpolední jednání z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec ze zdravotních důvodů a pan ministr Němeček z pracovních důvodů.

Chtěl bych vás informovat, že dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 5, 2, 49 a 56, což jsou tisky 76, 30, 64 a sněmovní dokument 350. Poté bychom projednávali další body dle schváleného pořadu schůze.

Připomínám také, že na odpoledne máme pevně zařazený bod číslo 20, což je sněmovní tisk 77, první čtení senátního návrhu zákona, a ve 14 hodin bychom měli projednávat pevně zařazený bod 7, což je tisk 99 ve druhém čtení. Upozorňuji však, že lhůta pro jeho projednání uplyne až v 15.20 hodin, což je 24 hodin od doby doručení usnesení hospodářského výboru, a je tedy nutné rozhodnout, kdy se tímto návrhem zákona budeme zabývat.

Registroval jsem přihlášku pana poslance Faltýnka, potom pan poslanec Sklenák.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové, kolegové. Mám prosbu. Žádám o pevné zařazení bodů 33 a 34, jsou to sněmovní tisky 132 a 133, a to na čtvrtek 20. 3. za již pevně zařazený bod číslo 22. Jedná se o návrhy mezinárodních smluv v gesci pana ministra dopravy Prachaře. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Sklenák, potom pan poslanec Urban.

Poslanec Roman Sklenák: Dobrý den, dámy a pánové. Dovoluji si po konzultaci s ministrem zahraničí navrhnout pevné zařazení bodu 55 – Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády ČR, na dnešek na 11. hodinu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Pane předsedo, dámy a pánové, dobrý den. Byl jsem požádán, abych bod číslo 6, sněmovní tisk 99, z dnešního pevného zařazení na 14. hodinu posunul minimálně na čas 15.20 hodin z procedurálních důvodů, protože byly po výboru rozdány materiály včera v tento čas a je třeba 24 hodin. Tedy po 15.20 hodin pevný bod 6, sněmovní tisk 99 – energetický zákon. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám napsáno, že je to bod 7, ale je to prostě tisk 99. Je to ten, na který jsem upozorňoval ve svém vystoupení. Výborně, o tom také budeme hlasovat. Další přihlášky k programu schůze nevidím, hlasováním se tedy vypořádáme s těmi návrhy, které padly.

Pan předseda Faltýnek – body 33 a 34 na čtvrtek 20. 3. po pevně zařazených bodech, to znamená za bod 22.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 143, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan předseda Sklenák navrhuje pevné zařazení bodu číslo 55, informace o postoji vlády k situaci na Ukrajině, na dnešek na 11. hodinu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 29, přihlášeno je 149, pro 113. I tento návrh byl přijat.

Pan předseda klubu TOP 09 Kalousek hlasuje s kartou číslo 1.

Poslední návrh padl od pana poslance Urbana, aby sněmovní tisk číslo 99 ve druhém čtení byl pevně zařazen na dnešek na 15.20 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu? Hlasování má číslo 30, přihlášeno je 153, pro 141, proti nebyl nikdo. I tento návrh byl přijat. Takto jsme tedy upravili pořad schůze.

Nic nám nebrání, abychom se věnovali bodu číslo 5, který je prvním bodem na dnešním jednacím dni. Je to

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/- druhé čtení

Vzhledem k tomu, že je pan ministr ze zdravotních důvodů omluven, ujme se slova pan místopředseda vlády Bělobrádek. Prosím ho, aby nám tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych přednesl návrh k tomuto zákonu, který se týká dobrovolnické služby.

Dovolte mi, abych vládní návrh zákona uvedl tím, že byl zpracován za účelem přizpůsobení zákona o dobrovolnické službě rekodifikovanému soukromém právu. S ohledem na nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích se zejména nově upraví formy právnických osob, kterým Ministerstvo vnitra může udělit akreditaci. Doplní se nadace, nadační fondy, ústavy a sociální družstva.

Návrh zákona také zohledňuje požadavky formulované v usneseních vlády, jednak aby se zákon o dobrovolnické službě vztahoval i na tradiční dobrovolné práce v nestátních neziskových organizacích na členském principu, ve školách a školských zařízeních, a taktéž požadavek na zakotvení získávání certifikátů ověřených pracovních zkušeností získaných v průběhu dobrovolnických činností. Dobrovolník tedy bude moci nově vykonávat dobrovolnickou službu i v organizaci, jejímž je členem. Podmínkou bude, že tuto službu bude vykonávat mimo své po-

vinnosti vyplývající z jeho členského poměru k této organizaci a ani k ní nebude mít žádný jiný právní vztah. Vysílající organizace budou mít nově povinnost vydat dobrovolníkovi na jeho žádost osvědčení o vykonané dlouhodobé dobrovolnické službě, jehož vzor je stanoven v příloze k návrhu zákona.

To je úvodem vše. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 76/1 a já prosím paní zpravodajku výboru, kterou je paní poslankyně Jana Hnyková, aby se ujala slova a usnesení nám představila.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý den všem. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji mi seznámit vás s usnesením číslo 19 výboru pro sociální politiku z páté schůze, která se konala 6. března 2014, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 76.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 76, s touto změnou: V článku I. v bodě 10 se na konci doplňují slova "a ve větě druhé se číslo 3 nahrazuje číslem 4". Zároveň výbor zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Žádnou přihlášku nemám, obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Také žádnou přihlášku nevidím, takže končím i podrobnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že není zájem o závěrečná slova, končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní zpravodajce i panu místopředsedovi, jakkoliv na něj dojde ještě řada.

Otevírám bod číslo 2, což je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony sněmovní tisk 30/ - druhé čtení

Rovněž místo pana ministra vnitra se slova ujme pan místopředseda vlády Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pobytu cizinců na území České republiky, zákon o zaměstnanosti a další související zákony.

Vládní návrh zákona byl zpracován za účelem transpozice směrnice 2011/98/EU. Na základě této směrnice mají členské státy Evropské unie umožnit státním příslušníkům třetích zemí, kteří do členského státu cestují za účelem zaměstnání, získat jediné povolení opravňující k pobytu i práci. Do českého právního řádu se tak navrhuje implementovat institut tzv. zaměstnanecké karty, která má být právě takovým povolením. Zaměstnaneckou kartu bude vydávat Ministerstvo vnitra, a to výhradně na pracovní místa uvedená v evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Danou evidenci bude spravovat Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Vládním návrhem zákona se mimoto reaguje také na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Buishvili proti České republice, podle kterého mají mít soudy rozhodující o zákonnosti zajištění osob bezprostřední možnost nezákonné zajištění ukončit.

Návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost, výboru pro zdravotnictví, výboru pro sociální politiku a petičnímu výboru. Všechny tyto výbory doporučují Poslanecké sněmovně, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas. K pozměňovacímu návrhu obsaženému v usnesení výboru pro sociální politiku nemá Ministerstvo vnitra výhrady.

To je úvodem vše. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali výboru pro bezpečnost, výboru pro sociální politiku, výboru pro zdravotnictví a výboru petičnímu. Příslušná usnesení výborů vám byla doručena jako tisky 30/1–5. Nyní tedy postupně prosím zpravodaje jednotlivých výborů, aby se ujali slova. Prvním bude

pan poslanec Klučka, který je zpravodajem výboru pro bezpečnost. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Úvodem mi dovolu vyslovit veřejné poděkování panu místopředsedovi vlády, že se ujal této role a zastoupil pana ministra vnitra, protože ten z důvodu nemoci nemůže být přítomen, a tento zákon je docela důležitý, abychom dojednali do druhého čtení.

Ted k usnesení výboru pro bezpečnost. Je to 12. usnesení výboru pro bezpečnost z třetí schůze uskutečněné dne 22. ledna 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 30.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení prvního náměstka ministra vnitra Mgr. Lubomíra Metnara, po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Ing. Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 30, vyjádřila souhlas; za druhé pověřuje předsedu výboru Romana Váňu, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny; za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky – což jsem právě učinil.

Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, splnil jste svůj úkol výborně. Prosím pana poslance Opálku, aby se ujal slova.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, také výbor pro sociální politiku se zabýval tímto přiděleným sněmovním tiskem, a to na své třetí schůzi dne 23. ledna 2014.

Nebudu předčítat celé usnesení, tak jak jste je dostali ve sněmovním tisku 30/4. Chci jenom upozornit, že náš výbor přijal doplňky, to znamená pozměňovací návrh, o kterém budeme ve třetím čtení hlasovat. Tento pozměňovací návrh vyšel vstříc požadavku Svazu průmyslu a dopravy České republiky, a to v tom směru, aby byl jiný režim zvolen pro ty, kteří přijdou z cizích zemí na zaučenou či získat kvalifikaci, aby po dobu maximálně šesti měsíců byli vyřazení z tohoto kontrolního systému. Náš

doplňek se týká dvou zákonů, a to zákona o pobytu cizinců a zákona o zaměstnanosti.

Toť vše. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní paní zpravodajka výboru pro zdravotnictví, paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji krásný den. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych se jako zpravodajka výboru pro zdravotnictví vyjádřila k tomuto návrhu zákona. Výbor pro zdravotnictví opakovaně projednával tento návrh zákona a nakonec doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s tímto vládním návrhem zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o návrhu zákona o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zároveň ale bylo přijato usnesení, kde žádá vládu České republiky, aby do konce roku 2014 předložila návrh změn příslušných zákonů tak, aby byly odstraněny nejpalčivější problémy ve zdravotním pojištění cizinců. Na základě usnesení číslo 25 ze 6. schůze konané 5. března 2014 dále zmocňuje mě jako zpravodajku výboru, abych s tímto stanoviskem seznámila schůzi Poslanecké sněmovny.

Já bych potom ještě vystoupila v rozpravě, abych vysvětlila důvod toho, proč výbor pro zdravotnictví žádá vládu o to, aby předložila návrhy změn k nějaké další novele. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Posledním zpravodajem, který vystoupí, je zpravodaj petičního výboru, pan poslanec František Laudát. (K mikrofonu přistupuje poslankyně Chalánková.) Zastoupí ho paní poslankyně Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, pane předsedo. Chtěla jsem omluvit pana poslance Laudátu, který uvázl v husté automobilové dopravě. Pověřil mě telefonicky tím, abych zde přednesla stanovisko petičního výboru.

Petiční výbor projednal tento zákon o pobytu cizinců a doporučuje Sněmovně schválit ho v původním znění.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. S faktickou poznámkou paní poslankyně Bebarová, potom paní poslankyně Marková.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Já chci jen konstatovat, že předřečnice není členkou petičního výboru. Přesto potvrzuji její slova za petiční výbor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to nebyla dohoda v rámci výboru, ale asi v rámci klubu TOP 09, nicméně ta informace tady zazněla a můžeme pokračovat.

Paní poslankyně Marková nyní tedy v obecné rozpravě jako první přihlášena. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Ještě jednou hezký dobrý den. Já bych tady chtěla trošičku vysvětlit situaci, ke které došlo ve výboru pro zdravotnictví, kde jsme se zabývali problémem, o kterém se dlouhodobě diskutuje, a to je problém oblasti zdravotního pojištění cizinců ze zemí mimo Evropskou unii. Mluvíme tedy o migrantech z takzvaných třetích zemí, kteří tvoří asi 4 % populace v České republice. Z nich je asi polovina s trvalým pobytem a ostatní s dlouhodobým pobytem. Národnostně jde především o Ukrajince, Vietnamce, Rusy, Američany, Moldavany, Číňany a Mongolce. Podle odhadů je takových migrantů u nás asi 80 až 100 tisíc. V současné době se jejich počet snižuje v důsledku ekonomické krize a také proto, že po pěti až sedmi letech získávají trvalý pobyt, a tím i přístup do veřejného zdravotního pojištění.

Problém tedy spočívá v tom, že migranti mají zákonnou povinnost se pojišťovat, ale komerční pojišťovny mohou rizikové zájemce odmítnout a často i explicitně vymezují nepojistitelné migranty. Některé pojišťovny sice nabízejí takzvané komplexní pojištění, ale i to potom obsahuje řadu výluk z hrazení poskytnuté zdravotní péče. Stává se to především u vrozených vad a péče o předčasně narozené děti, u sexuálně přenosných nemocí, HIV a AIDS, u psychiatrických nemocí, epilepsie, diabetu nebo u chronických nemocí. Pojišťovny také mohou smlouvy snadno vypovědět.

Všichni migranti, cizinci dlouhodobě pobývající v České republice, musí tedy mít ze zákona zdravotní pojištění a podle zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen prokázat cizinecké policii při pobytové kontrole, že má zajištěnou úhradu nákladů na zdravotní péči. Pokud to jsou cizinci občané Evropské unie včetně rodinných příslušníků, migranti s trvalým pobytem a migranti zaměstnanci, mají přístup do veřejného zdravotního pojištění. Migranti ze zemí mimo EU s dlouhodobým pobytem jsou odkázáni, jak už bylo řečeno, pouze na komerční zdravotní pojištění. To nabízí pojišťovna VZP, a. s., pojišťovna Maxima, Slavia, UNIQA, Victoria Volksbanken, ERGO a AXA pojišťovna.

Podmínky jsou u těchto pojišťoven podobné, ale pro samotné klienty i zdravotnická zařízení představují problémy především faktické úhrady za poskytnutou péči. Především velké nemocnice v Praze, Brně a Plzni evidují milionové pohledávky za pojišťovnami a klienty neuhrazenou péčí.

Organizace zabývající se dlouhodobě touto problematikou poukazují na nespravedlnost a diskriminaci těchto cizinců a také na to, že na povinnosti

pojišťovat se u komerčních pojišťoven tyto subjekty vydělávají, a přitom péči v plném rozsahu nehradí. Chtějí, aby byli migranti s dlouhodobým pobytem včleněni do systému veřejného zdravotního pojištění. Poukazují především na efekt zdravého migranta, podle kterého se pro migraci převážně rozhodují lidé mladí a zdraví, kteří by do systému více platili, než by z něj čerpali. Zdůrazňují také fakt, že se v zemích EU na rozdíl od České republiky řídí vůči cizincům s dlouhodobým pobytem stejnými principy jako u domácího obyvatelstva.

Existují však obavy, že by tito migranti čerpali značné prostředky z veřejného zdravotního pojištění, a to podporují i některé negativní příklady zneužívání našeho systému veřejného zdravotního pojištění i cizinců zaměstnanců, kdy vznikají v uvozovkách specializované firmy, s.r.o. a družstva. Ty následně zaměstnávají v uvozovkách cizince, kteří si obratem nárokují lékařské výkony a léčení v řádech statisíců až milionů korun. Pojišťovny dokumentují stovky cizinců, kteří čerpají nákladnou zdravotní péči ve statisících ve stejném roce, kdy do našeho systému veřejného zdravotního pojištění vstoupili. Je tedy nezbytné, aby byly vypracovány a předloženy seriózní finanční analýzy jednotlivých možných řešení tohoto problému.

Protože jsem zpravodajkou výboru pro zdravotnictví k tomuto tisku, k návrhu zákona o pobytu cizinců na území České republiky a zákona o zaměstnanosti, a jsem si vědoma toho, že tato novela je implementační a slouží k tomu, aby byl stanoven jednotný postup vyřizování žádostí o vydání povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí, členské státy mají povinnost rovného zacházení v oblasti výkonu práce a sociálního zabezpečení, ale je třeba připomenout, že na oblast lékařské péče se tato novela o rovném zacházení nevztahuje. Lékařská péče je totiž z pojmu sociálního zabezpečení výslovně vyňata. To je zcela v kompetenci jednotlivých členských států.

Jelikož však cizinci třetích zemí mají v České republice prokazatelně řadu problémů, hovořila jsem o nich před chvílí, vyzval právě výbor pro zdravotnictví vládu, aby do konce roku 2014 – a já bych byla ráda, kdyby toto datum bylo jasné, srozumitelné a platilo, protože už se o tom hovoří hodně dlouho, několik let, a problém se stále odsouvá – předložila změny tak, aby byly nejpálčivější problémy ve zdravotním pojištění cizinců ze třetích zemí konečně vyřešeny. Předpokládáme, že se tak bude dít buď kultivací komerčního pojištění, nebo zařazením těchto migrantů do systému veřejného zdravotního pojištění, samozřejmě za určitých podmínek.

Děkuji vám za to, že jste mě vyslechli. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Chtěl bych se omluvit panu poslanci Okamurovi, který má přednostní právo, ale zahlédl jsem ho pozdě a

již jsem dal slovo paní poslankyni Markové. Takže se omlouvám a prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, samozřejmě umožnit vystoupit dámě a dát jí přednost mi problém nedělá, takže to je v pořádku. I u dalších dam se rád vzdám přednostního práva i v budoucnu.

Tento návrh zákona mění nejen zákon o pobytu cizinců, a zákon o zaměstnanosti, ale i zákon o státní sociální podpoře. Zde se má rozšířit okruh oprávněných osob – cizích státních příslušníků, kterým mají být poskytovány dávky sociální podpory. Na dávky státní sociální podpory by měly nově dosáhnout i skupiny, u kterých je oprávněnost jejich nároku více než sporná. Za všechny lze uvést právě cizince z třetích zemí, to jsou ti Vietnamci, Ukrajinci a další s dlouhodobým pobytem, kteří byli zaměstnáni alespoň šest měsíců a nyní jsou v evidenci uchazečů o zaměstnání. Jinými slovy jsou to lidé, kteří zde mohou pobývat jen po přechodnou dobu a jsou v České republice bez práce. Lze rozumět tomu, že do České republiky přicházejí cizinci, kteří pracují na pozicích, které nelze obsadit českými zaměstnanci, ale pokud tito cizinci o práci přijdou a nemají jinou, již není žádoucí, aby v České republice nadále byli a pobírali dávky státní sociální podpory. Rovněž nelze souhlasit s tím, aby sociální dávky pobírali rodinní příslušníci cizinců, kteří mají sice dlouhodobý pobyt, ale jediným důvodem, proč mohou pobírat dávky, je to, že někdo z jejich rodinných příslušníků v České republice pracuje. Oni sami tu totiž nikdy pracovat nemuseli, a přesto nárok na dávky podle tohoto zákona mohou mít.

Navzdory všem obviněním z xenofobie tady na vás musím apelovat, vážení kolegové a kolegyně, na váš zdravý rozum. Česká republika prostě nemá na to, aby ze sociálních dávek uživila všechny cizince a jejich rodiny, které budou o dávky mít zájem. Imigrace lidí z chudších zemí je rostoucí problém, který zvyšováním sociálních darů pro imigranty jen a jen zvyšujeme. Evropa, a tím méně Česká republika prostě nemůže spasit všechny chudé z celého světa. Česká republika má neúnosně napjaté veřejné rozpočty. Nemáme dostatek finančních prostředků pro naše vlastní občany na důstojnou valorizaci penzí, na sociální služby pro seniory nebo na zdravotní péči! Prioritou musí být jednoznačně občané České republiky. Naši předci tady přece po staletí naši zemi budovali. A přes to všechno, přes současný neutěšený stav veřejných rozpočtů tady nyní máme v této situaci návrh zákona na státní sociální podporu pro cizí státní příslušníky. Evropské směrnice chtějí po České republice, aby zacházela s cizími státními příslušníky z třetích zemí rovně, ale pravda je taková, že nemůžeme přece dávat peníze na cizince, pokud nemáme dost prostředků na občany České republiky. Jsme pro jednoduché pravidlo, a to že

případné sociální podpory má člověk pobírat pokud možno ve své mateřské zemi. Pokud k nám někdo přijde pracovat, ať pracuje, pokud práci najde. Ale když práci nemá, tak se holt musí vrátit domů a nikoliv parazitovat na našem systému. Česká republika přece nemůže sloužit jako cíl sociálních imigrantů.

Přestože jsme si vědomi toho, že se jedná o implementaci legislativy Evropské unie, tak z výše uvedených důvodů podáme v podrobné rozpravě pozměňovací návrh, kdy navrhujeme zrušit nárok na dávky státní sociální podpory pro cizince, kteří ztratili práci a jsou v evidenci uchazečů o zaměstnání, a pro rodinné příslušníky těchto cizinců, kteří v České republice pracují, nebo dokonce ani pracovat nemusejí. Myslíme si prostě, že toto je správné řešení. A rezignace na problém jenom proto, že nám ho nakázala Evropská unie, není přece správnou cestou. Špatné směrnice prostě odmítáme!

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám tři faktické poznámky. Pan poslanec Plzák, po něm paní poslankyně Černochová a pak paní poslankyně Bebarová. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chtěl bych navázat na vystoupení mého předřečníka a i na vystoupení paní poslankyně Markové.

Rovněž zacházení, a to pan poslanec Okamura neřekl a je to také důležité, v sobě zahrnuje nejen to, že člověk, pokud ztratí práci, má nárok na dávky, ale zahrnuje to i to, že jsme povinni mu poskytnout i nárok na re-kvalifikaci, to znamená v podstatě nevyučený člověk z třetích zemí si tady může normálně dostudovat nebo se dovyučit, můžeme mu dát i nějakou peněžní dávku na to, aby si pořídil na vykonávání své profese náradí. Myslím si, že když tohle uslyší naši občané, tak se chytanou za hlavu a řeknou: "Proboha, co jste to zase ve Sněmovně schválili?"

A k předřečníci paní poslankyni Markové. Náš státní rozpočet je napjatý a ve zdravotnictví je to dvojnásob. Víte sami, že nejsme pomalu schopni ufinancovat kvalitní péči a hledáme zdroje, kde jsou. Představa, že z třetích zemí sem přicházejí potenciální imigranti třeba HIV pozitivní, vezměte si, kolik jich tam je, a my je připustíme do systému veřejného zdravotního pojištění, budeme je tady zdarma léčit, a to v době, kdy se naši občané skládají na různá konta Míša, na vozíčky a takové věci, je pro mě naprosto nepřijatelné. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Černochová. Prosím, dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Mně ten návrh zákona vůbec nevadí. A možná bych chtěla rozšířit obzory kolegům z Úsvitu, že občané třetích zemí jsou například Kanaďané, Američané, ale i Japonci. (Veselost v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Bebarová. Potom s faktickou pan předseda Schwarzenberg.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den. Já jsem chtěla panu poslanci Okamurovi poděkovat, že už se cítí natolik Čechem, že má potřebu nás před občany takzvaných třetích zemí chránit.

Jenom jsem chtěla připomenout, že nejenom Česká republika, ale i většina států Evropské unie je velmi odkázána právě na migraci ze třetích zemí. Přátelé, kolik z vás je ochotno přijímat nekvalifikované práce ve stavebnictví a v jiných pomocných profesích? Přátelé, uvědomujete si, že při porodnosti, kterou česká populace v současné době má, bez natality, kterou nám přinášejí cizinci, velmi brzy vymřeme?

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarzenberg. Potom pan poslanec Okamura, potom pan poslanec Kostřica.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, poslouchám-li některé projevy v tomto domě, tak si přeju jenom jednu věc. Aby se nikdo z těchto poslanců nedostal jednou do situace, že musí emigrovat z těch či oněch důvodů a zoufale shánět v nějaké jiné zemi azyl nebo pobyt. Když to člověk jednou zažil, ví, jaké to je. My Češi jsme toho času bohudíky ve světě poměrně blahobytný národ. Když se podívám na podmínky ve východní Evropě, v Africe, v Jižní Americe, všude na světě, tak jsme na tom poměrně dobře a i uprostřed Evropské unie nepatříme k chudákům. A tudíž se uzavírat těm, kteří opravdu potřebují pomoc, kteří se k nám uchýlí, považuji po dějinách, které jsme zažili, kdy jsme zažili, kolik našich krajanů našlo azyl ve Švýcarsku, Americe, Kanadě, Rakousku a jinde, za poněkud bídné chování.

Děkuji mnohokrát. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Okamura s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Kostřica.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, jenom bych paní Rujbrové chtěl upřesnit, že nejsem Čech. Jsem

Čech a Moravák, respektive po mamince Moravák. Ale to vy, co já vím, také. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kostřica má dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl bych opravdu jenom takovou faktickou poznámku. Plně podporuji to, co tady řekl pan předseda Schwarzenberg, že je zapotřebí, abychom nějakým způsobem věnovali péči. Věřím, že ve značné míře si to můžeme dovolit. Chtěl bych jenom takovou faktickou záležitost, že by bylo možná zapotřebí dořešit, že identifikace lidí, kteří se dostávají do nemocnic, je někdy velice problematická. Protože zejména u některých komunit, mám na mysli teď třeba vietnamskou komunitu, je velmi problematické zjistit podle té podobenky opravdu, o koho se jedná. A zažili jsme případy, že tady byla vyžadovaná péče od lidí, kteří vůbec neodpovídali tady tomuto.

Nevím to zcela přesně, ale vím, že s obdobným problémem se potýkají i jiné země. Mám na mysli třeba v 50. letech Velkou Británii, která otevřela svoje brány pro všechny obyvatele bývalých kolonií, což bylo jistě problematické vzhledem k populaci Indie. Ale vím, že se to i v některých zemích řešilo potom pomocí otisků prstů apod. Takže to jenom taková faktická poznámka, která by mohla mít potom určitý praktický význam. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Gabal se hlásil s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Gabal: Pane předsedající, dámy a pánové, já jenom krátce. Kromě toho, že si nepředstavuji, že bychom měli vystupovat z Evropské unie a ty sankce za neharmonizaci evropské směrnice by se možná srovnaly s náklady, které nás budou stát ty harmonizace, rád bych upozornil na jednu věc. Každý, kdo si prohlédne vývoj demografických křivek pro příštích padesát let, kdo si uvědomí, jak roste kvalita života, střední délka dožití apod., si uvědomí, že bez imigrace se absolutně neobejdeme jak z hlediska důchodového systému, tak z hlediska poměru mezi ekonomicky aktivní populací a ekonomicky závislou, zejména důchodců. Pokud nechceme, aby úroveň důchodů klesla na úroveň obyčejné dávky – a tam budou náklady obrovské, řádově větší než to, co v současné době nás může stát integrace cizinců do sociálního a zdravotního systému, pak si musíme uvědomit, že bez imigrantů zejména z třetích zemí, nikoliv Evropské unie, se do budoucna naše ekonomika neobejde. A platí jednoznačně, že nejlépe se integrují ti cizinci, kteří se integrují nejenom do ekonomického, ale do sociálního a komplexně společenského systému. A to, že jim nabídneme určité garance v oblas-

ti sociální, v oblasti zdravotní apod., znamená, že se budou poměrně velmi rychle integrovat a identifikovat se s naším prostředím, sžívat se s ním a stanou se integrální součástí české společnosti. A to je naším cílem. Protože pokud potřebujeme roční imigraci v horizontu přes 30 tisíc lidí každý rok, pak ten proces integrace (upozornění na čas) samozřejmě nás bude něco stát a bude vyžadovat, abychom do něj vynaložili určité prostředky. Za předpokladu – (důrazné upozornění na čas) – ano – že chceme pro ty, kteří dosáhnou důchodového věku, důstojné podmínky pro stáří a zabezpečení. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak. Děkuji. Poprosím paní poslankyni, aby ještě nepřistupovala k řečnickému pultu. Mám tady asi osm technických nebo faktických poznámek, půlku z toho tlačítka a půlku z toho ze sálu. Já bych vás chtěl poprosit, aby to bylo spravedlivé, abychom věděli, kdo jak se hlásí do rozpravy k technické poznámce, abyste používali elektronické přihlášky. Máte je před sebou všichni, to šedivé tlačítko, které vás přihlásí, a já to tady uvidím a nemusím pátrat v sále, kdo se hlásí z místa. Je to tak jednodušší a je to taky spravedlivější. Takže prosím používejte pro faktické poznámky elektronické zařízení.

Teď je tady tedy elektronicky paní poslankyně Bebarová, potom pan poslanec Plzák, pan poslanec Chalupa, paní poslankyně Chalánková. A pak tedy pan poslanec Fiedler.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: (Mimo mikrofon.) To je ta minulá přihláška, asi jste mě neodhlásil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se. Paní poslankyně Bebarová již hovořila. Pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Ještě jednou dobré dopoledne. Budu velmi stručný. Navážu na svého předřečníka. Ten argument o tom, že se bez imigrantů neobejdeme, by byl relevantní, nekulhal by, pokud bychom tady neměli takovou obrovskou nezaměstnanost pro vlastní lidi. My přece musíme nejdříve dosáhnout, aby naši občané pracovali, aby naši lidé v předdůchodovém věku sehnali práci. Spousta z nich o tu práci stojí. A potom můžeme říkat, že se neobejdeme bez imigrace z jiných zemí. Já prostě tenhle argument naprosto nechápu. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa, po něm paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já chci podpořit své kolegy z poslaneckého klubu hnutí ANO. A jenom drobná připomínka. Pokud se tady bavíme o pomoci těmto lidem, tak prosím vás také přemýšlejte o tom, jak tyto lidi ochráníte od mafiemi, které v podstatě tyto lidi na území České republiky zneužívají. Viděl jsem některé věci na úřadu práce, na odboru cizinecké policie a ty věci nejsou v pořádku. Ti lidé jsou vydírání, jsou zneužívání. Je to špatná situace. Je potřeba se nejenom zabývat jejich sociálním zabezpečením, ale i jejich bezpečnostními záležitostmi. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková, připraví se pan poslanec Fiedler.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Já během té rozpravy, co tady slyším, bych chtěla opravdu upozornit, že se jedná pouze o implementaci legislativy Evropské unie. Taková legislativa se připravuje a projednává minimálně dva roky. U nás ve Sněmovně, ve výboru pro evropské záležitosti, kde je dostatek prostoru na to, abychom za Českou republiku vyjádřili své stanovisko a s tímto způsobem vyjednali, jak ta legislativa pro celou Evropskou unii má a tato je i společná.

Pokud se týká sociálního zabezpečení, tak zde máme dosti prostoru pro princip subsidiarity. To znamená, že ty systémy, kde subsidiarita není, fungují společně pro všechny země Evropské unie i ve vztahu k těm třetím zemím. A tam, kde subsidiarita zachována je, tzn. například důchodový systém, tak tam toto vůbec není dotčeno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, chtěl bych krátce zareagovat na slova, která tady řekl kolega pan poslanec Kostřica, že si to přece můžeme dovolit. Tak já si tím nejsem jistý. Myslím si, že máme dost velký deficit státního rozpočtu, že naše nemocnice mají dost velké dluhy. Slyšeli jsme tady, jak marně vymáhají pohledávky za péči, kterou poskytly těmto cizincům z třetích zemí. Já si myslím, že na tom nejsme tak dobře a že nemáme rozpočet v přebytku, abychom měli přebytek financí. Takže nesouhlasil bych s tímto.

Dále bych chtěl zareagovat na slova pana Gabala a podpořit kolegu poslance Plzáka s názorem, který už tady prezentoval. Nemyslím si, že bychom problém absence profesí a potřeb pracovníků tam, kde nám v našem hospodářství a v našem průmyslu chybí, měli řešit imigrací. My bychom se spíše měli zaměřit na to, aby byla u nás jiná struktura školství, aby naše školy produkovaly profese, které naše hospodářství, naše průmyslové

podniky potřebují, ne abychom dováželi imigranty. A hlavně by tato Poslanecká sněmovna měla dbát na to, aby se měnily podmínky občanů u nás, rodin, aby se rodilo více dětí, a ne abychom si imigranty dováželi. To se mi také nezamlouvá.

A připomněl bych tady to, že řešíme, jak umožnit, jak zavést do toho sociálního zdravotního systému imigranty z třetích zemí. Já jsem zaregistroval, že naši krajané na Ukrajině, volýňští Češi, kteří tam ještě zůstali, projevíli přání, aby se mohli vrátit. Takže pokud máme – nebo spíše nemáme nějaké finanční prostředky, tak abychom je prioritně použili na to, aby se Tito naši krajané mohli vrátit. Děkuji. (Potlesk ze středu a pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Podivínský. A po něm poslední faktická pana poslance Kostřici. Prosím máte slovo.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já bych apeloval na obyčejnou lidskou slušnost. Já bych odhlédl od těch matematických výpočtů, co se nám vyplatí finančně a co se nám nevyplatí. Ale chtěl bych upozornit na to, že celá desetiletí, kdy naše země potřebovala, tak se k nám okolní demokratické a i vzdálené demokratické státy chovaly velmi solidárně. A v situaci, kdy to některé třetí země potřebují a my si to můžeme, bezpochyby můžeme dovolit, tak bychom se měli solidárně k těmto třetím zemím chovat také my. Takže prosím apeluji na obyčejnou lidskou slušnost a na jakýsi historický dluh, který my máme z dob, kdy naše země solidárnost potřebovala a dostávala ji. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kostřica, faktická poznámka. Zatím je tedy poslední v té sérii faktických. Pak snad dojde řada na řádně přihlášeného pana poslance Laudáta.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já se na ten problém dívám asi tak. Jako lékař mám takovou představu, že když uvidíte někoho ležet na zemi nebo s nějakým problémem, s epileptickým záchvatem, je samozřejmě vaší povinností tomu člověku pomoci. To je jedna věc.

Ale já bych chtěl ještě říct jednu věc. My tady trošičku bušíme do těch imigrantů, že se jedná o lidi, kteří nejsou pojištěni a tak nějak, ale je tady ještě celá řada lidí a ti možná odčerpávají také značnou část. Já bych se chtěl zmínit o tom, že známe celou řadu lidí, kteří pracují, naši čeští občané pracují ve Švýcarsku, v Anglii, kdekoli jinde a samozřejmě jejich platové podmínky jsou zcela jiné, nežli jsou u nás. Tito lidé, pokud mají nějaký problém, ať už se jedná třeba o ošetření u zubního lékaře, nebo u nějakých

problémů onkologických, tak si okamžitě vzpomenou na to, že jsou občany České republiky, přijedou sem a čerpají neobyčejné zdroje. Víím na vlastní zkušenost, že se jednalo o jednu Češku, která žila šest roků mimo Českou republiku, když onemocněla onemocněním jater, přijela do České republiky a byla provedena dvojnásobná transplantace jater. Bohužel tedy pro tuto paní s negativním výsledkem, nezachránili jsme ji, nicméně finanční náklad byl minimálně tehdy 3 mil. korun. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Stropnický s faktickou poznámkou. Jistě, prosím.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen poznámka na okraj. Já myslím, že v tomto ohledu se jedná o typickou ukázkou toho, že extrémní názory nevedou nikam. Jsme v otevřené společnosti v 21. století a máme vůči svému okolí nějaké povinnosti. Máme samozřejmě povinnosti vůči svým občanům, ale uzavření se něčemu ve prospěch druhé strany anebo naopak opravdu není řešení. Ta otevřenost je určitá daň za svobodu a demokracii, kterou bychom měli rádi platit. To neznamena, že celá ta věc nemá mít pravidla, ale to už je spíš naše vina než vina té otevřené společnosti. Proto si myslím, že bychom k tomu měli přistupovat velkoryse a zodpovědně zároveň. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, já bych chtěl tady reagovat na pana ministra. Podívejte se, jak to vypadá v západní Evropě. Podívejte se, jak to vypadá v Londýně, v Paříži, v Berlíně, kde tam chodí zahalení lidé. Je to úplně mimo kontrolu, zapalují se auta, běžní lidé, ti občané, se vůbec bojí už něco říct, aby náhodou nebyli z něčeho obviněni. Obrátilo se to úplně naruby. Takže velkorysost skutečně není na místě. Představte si, že my bychom si oblékli plavky a šli někam do Íránu a do Iráku v plavkách. Tak nás budou málem ukamenovávat.

To znamená, vážení, já jsem rozhodně pro to, aby Česká republika a Evropa si zachovaly ten evropský historický charakter, aby se zachovaly naše kulturní hodnoty, a jakékoli otírání cizincům třetích zemí – vidíme to v západní Evropě – musíme dělat velice obezřetně. Protože ten důvod je jednoduchý, a to že pro nás jsou na prvním místě občané České republiky. A jak už jsem říkal ve svém projevu, ti tady budovali, moji i vaši předci staletí budovali naši zemi. Tam, kde je uvařeno a ustláno, umí přijít hned každý a zabýdlet se, ale my jsme to tady budovali z našich daní. To znamená, my se

musíme prioritně postarat o naše občany. Máme 8 % nezaměstnaných, naši občané nemají často ani důstojnou zdravotní péči, na důchody. Takže s těmito argumenty fakt nesouhlasím a ptám se, kdo to zaplatí. Jednoduchý dotaz – kdo to zaplatí? My jsme byli zvoleni občany České republiky a my budeme bojovat za jejich práva a za to, aby oni měli důstojné životy, důstojné důchody a důstojné školství a zdravotnictví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: S faktickou pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kromě toho, že jenom lehce zopakuji, že jde taky o ty Kanadany, Australany a další, to, co říkala kolegyně Černochová, tak bych jenom rád upozornil, že z hlediska dat je zřejmé, že Česká republika představuje výrazné migrační rozhraní. Zatímco za naší západní hranicí dominují imigranti ze severní Afriky a z Turecka, tak u nás je dominantní především asijská imigrace, čínská, vietnamská a další, zatímco tu středovýchodní, o které mluvil můj předřečník, prakticky nemáme. Takže protože dominuje ekonomická imigrace a motivace dostat se k pracovním příležitostem, to, co nabízíme z hlediska možnosti sociální a zdravotní integrace, je jenom doplňkem pro ty, kteří tady primárně chtějí pracovat.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď mám ještě avizovanu přihlášku pana ministra kultury. Zeptám se – fakticky, nebo chcete využít svého přednostního práva? Ono je to víceméně... Tak s přednostním právem, tím pádem vás nebudu omezovat v čase. Prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, poslouchám tady tuto diskusi. Zabýváme se velmi závažným tématem. Myslím si, že bychom neměli toto téma využívat k nějakým populistickým výročkům a postojům. Ti lidé si to nezaslouží. Já o této problematice vím hodně. Pocházím z rodiny, kde celá řada, desítky mých příbuzných nacházeli azyl v různých zemích – ve Spojených státech, v Kanadě, v Německu, Švýcarsku, Rakousku, Izraeli. Myslím si, že situace lidí, kteří odcházejí ze své země, je často velmi složitá, že bychom si měli uvědomit, že začínat někde znova je opravdu velmi náročné. Aby se člověk dostal na úroveň lidí, kteří se v té které zemi narodili, a mají třeba ti příchozí mají akademické vzdělání, vyžaduje to minimálně dvojnásobné množství energie.

Myslím si, že pokud se budeme uzavírat za hradbami ghetta, ve kterém se žije velmi dobře – a řekněme si, že jsme v té nejvyspělejší části světa, ve které by každý chtěl žít –, tak prostě nebudeme mít zanedlouho

šanci, protože kolem nás je onen vyhladovělý a demograficky rostoucí svět, který si dříve nebo později, pokud se nebudeme schopni my domluvit, stejně to, co my si zde chráníme, vezme.

A myslím si, že jsme teď u otázky, která už zde byla naznačena – co jsou ony hodnoty kulturní a civilizační, které jsou pro nás drahé a které si nemůžeme nechat vzít? Vždyť to jsou právě ty hodnoty, kvůli kterým sem lidé utíkají z těch jiných částí světa, které nemají to štěstí, jako máme my, a stále jsou svírány různými autoritativními režimy. Myslím si, že je to velká odpovědnost i na toto odpovědět. Co jsou hodnoty, které my chceme těm příchozím nabídnout, aby se vytvořila symbióza jakési nové společnosti? Myslím si, že jsou zde paralely se světem z doby zhruba před 1500 lety, kdy zanikla Západořímská říše a symbióza s těmi tzv. barbarskými národy Evropy vytvořila základ středověké Evropy, z které vyrůstáme i my. Nebojme se otevřít své brány, ale budme si vědomi svých hodnot, které musíme nabídnout těm, kteří přicházejí, tak, aby je přijali. A my se nebojme inspirovat se tím, co nám ti druzí lidé přinášejí. Jedině tak máme šanci. Ty hradby ghetta nám navždycky nepomohou.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další kolo faktických poznámek zahájí pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Černocho.

Poslanec Pavel Plzák: Dobrý den, doufám, že naposledy. Já chápu ušlechtilé myšlenky pana ministra. Já tomu rozumím. Myslím si, že bychom měli oddělit imigraci ekonomickou, zdravotní a já nevím, politickou. To všechno chápu, tomu rozumím. Ale běžte tohle vykládat občanům naší země, běžte mezi normální lidi a tohle všechno jim říkejte. Vždyť ta teorie multi-kulti vlastně v tom západním světě, dnes to poznávají, selhává, že ty jinonáboženské skupiny nejsou schopné se kvůli svému náboženství integrovat do společnosti.

Po válce v podstatě mocnosti rozhodly o vysídlení nebo přemístění německých občanů a jiných proto, protože řekly, že mnohonárodnostní státy jsou do budoucna zárodky konfliktů. Dneska to vidíme na Krymu. A v podstatě kdy si prezident Putin vyhrazuje právo zasáhnout ve prospěch ruských občanů kdekoli na světě, třeba v Karlových Varech – já tomu tak rozumím –, tak my přece musíme myslet s nějakou prozíravostí dopředu a vidět i ta rizika.

Neříkám, že imigrace z politických důvodů, že bychom se jí měli nějakým způsobem bránit. Ale opravdu musíme mít pravidla, musíme mít nějakou ochranu, musí to mít prostě nějaký systém. A ne takhle naprosto to uvolnit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická, pan poslanec Černoch, připraví se pan poslanec Hájek.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Jenom úplně v rychlosti. Mám takový pocit, že to je absolutně nepochopeno, o čem se tady bavíme z naší strany. Protože nikdo neříká, že se chceme zavírat nebo že nechceme být solidární. Myslím si, že Češi jsou velmi solidární národ. Stačí se podívat na jakékoliv katastrofy, ať už humanitární, přírodní katastrofy, vždycky Češi jsou mezi prvními, kteří posílají peníze nebo se snaží nějakým způsobem pomoci. Ale na druhou stranu si myslím, že není nic populistického na tom, říct, že se máme starat a hájit zájmy hlavně našich občanů. Je to tak. A určitě, pokud sem někdo chce přijít pracovat, má nárok na sociální jistoty. Ale aby sem někdo přišel a přivedl sem celé své rodiny, napojil na sociální systém, v současné době si myslím, že není úplně ideální. Protože otázka, která tady padla – kdo to zaplatí? – je namístě. Děkuji. (Potlesk z lavic Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Hájek, po něm pan předseda Kalousek a potom pan poslanec Podivínský. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, téma je opravdu na jedné straně jednoduché, na druhé straně složité. Ve své rodině jsem zažil případ, že můj otec emigroval, sice rodina byla rozvedená, byl v Traiskirchenu, a Rakousko se o něj postaralo. Na druhé straně jsem sledoval situaci, kdy naši Romové odcházeli do Kanady. Jak reagovala Kanada? Kanada reagovala zavedením víz. Když naši Romové emigrovali do Velké Británie, co Velká Británie udělala? Udělala alibistický krok, že na letištích zavedla určité pseudokontroly. Další ještě, třetí věc, kterou jsem si vzpomněl. V nedávné době bylo referendum ve Švýcarsku. Švýcarsko je pro nás, myslím si pro většinu z nás, země, která nás inspiruje, zejména tady kolegy z Úsvitu. A bylo překvapivé na jedné straně to, že občané odhlasovali zpřísnění pravidel pro imigraci. Sledujeme – a v loňském roce byly stovky mrtvých, kteří zemřeli během plavby z Afriky do Itálie. Jak to řeší Itálie? Itálie převážnou část těchto uprchlíků vrací.

To znamená, ať to shrnu, přikláním se, ano, budme otevřenou zemí, ale musíme kontrolovat, sledovat a vyhodnocovat a zejména reagovat na situaci, kdy se to nějakým způsobem zvrtno do situace, kdy sem k nám přijdou lidé, které ne že nechceme, ale kteří sem nepřišli pracovat, ale zneužívat naše zřízení, naše dávky, naše sociální...

Děkuji. Pan Kalousek už mě chce tady nahradit, takže pustím ho.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, ano, nahradí vás pan předseda klubu TOP 09, pan poslanec Kalousek. Po něm pan poslanec Podivínský.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Já pana poslance Hájka prosím vaším prostřednictvím, aby nemíchal dohromady azylové řízení a zdravotní pojištění cizinců. To jsou dvě zcela odlišné disciplíny.

Chtěl jsem zareagovat na pana poslance Plzáka. On říkal: Já to všechno chápu, ale běžte to říkat těm lidem! Chci mu poděkovat za geniální zkratku, kterou nám tady vlastně popsal, co to je populismus a kdo je to populist a kdo je to politik. Politik, který hájí nějaké hodnoty, tak jde, a i když je to nepopulární, jde s kůží na trh. A i těm, kteří s ním třeba nesouhlasí, ty hodnoty vysvětluje a snaží se je přesvědčit. Populista víc, co říká ulice, tak jim říká to, co chtějí slyšet. Je to mnohem pohodlnější, je to mnohem populárnější a nemusí se přitom používat odvaha, často ani rozum. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Podivínský.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, navázal bych na předřečníka a prostřednictvím vás, pane předsedo, bych se chtěl zeptat pana poslance Plzáka. Nemusí se stavět před naše občany a nemusí se stavět ani před konkrétní, kterou já znám, ukrajinskou rodinu, která tady pracuje, pracuje poctivě, poctivě platí daně, a to v profesích, které naši občané nejsou pravděpodobně připraveni vykonávat – v těžkých stavebních pracích a v úklidu. A chci se zeptat jenom na to svědomí, vaším prostřednictvím, pane předsedo, pana poslance Plzáka. Této rodině se tady narodila holčička s Downovým syndromem. Ti lidé se skládají, desetitisíce měsíčně, na léčení této holčičky. A od lékařů mám potvrzeno, že na Ukrajině by tato holčička neměla šanci. Prostě by zemřela. Tak se chci zeptat, jak si to svědomí v sobě srovná pan poslanec Plzák, když řekne: Tato holčička nemá mít nárok na zdravotní pojištění přesto, že rodiče tady poctivě pracují, poctivě tady platí daně. A máme ji nechat umřít a vyexpedovat na Ukrajinu? Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Černoch.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za dotaz, rád odpovím. Odpovím protiotázkou. Jak zamezíte tomu, aby nedošlo ke zdravotní imigraci, když to tak řeknu, a zdravotnímu zneužívání? Jak zamezíte vy tomu, aby člověk, který

má nemocnou rodinu někde v zahraničí... Oddělme stránku humanitární a ekonomickou. My to v tom zdravotnictví řešíme prostě pořád. Jak zamezíte tomu, aby on šel, našel si tady i byť fiktivně zaměstnání nebo si tady za korunu založil eseročko a přivedl si sem rodinu, z níž bratr, nebo na bratra by se to nemělo vztahovat, ale řekněme otec, selhávají mu ledviny, bude tady chodit na dialýzu, uděláme mu transplantaci. Já všechno chápu, kdybychom na to měli peníze. Já jenom prostě nechápu, z čeho to budeme platit, pokud k tomuhle zneužívání může dojít, a víme, že u nás se některé věci zneužívají. A není nic jednoduššího než si prostě udělat agenturu, která bude fiktivně zaměstnávat lidi půl roku, ani ne půl roku, a přijdou za nimi rodiče, rodiny, budou se u nás léčit. To všechno z humanitárního hlediska chápu a těm lidem to přeji. Jenom chci vědět, kdo to proboha zaplatí a jak to potom vysvětlíte lidem, kteří se skládají na ty vozíčky. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Černocho. Po něm pan poslanec Klučka.

Poslanec Marek Černocho: Jenom bych chtěl reagovat na předpředřečníka ohledně té holčičky. V tomto směru udělám maximum pro to, abychom té holčičce pomohli. Ale já sám na vlastní kůži se svým vlastním dítětem zažívám, jakým způsobem se chová sociální systém k našim dětem. Kdy, řeknu to špatně, musíme žebrot jenom o blbou kartičku na to, aby nemusela má dcera, protože má jenom jednu plíci, chodit dva kilometry do nemocnice kvůli zaparkování. A tohle, v tomto případě si myslím, že bychom měli trošičku zohlednit. Že ten sociální systém nefunguje pro naše lidi. A argumentovat tím, že se na holčičku z Ukrajiny skládají – skládají se i na naše děti. Sbírají se tady víčka na to, aby se mohla koupit dětem kolečková křesla atd. Takže argumentovat tím, že nechceme pomáhat dětem, je nefér. Z mého pohledu je to nefér. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Klučka, po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, já cítím povinnost jako zpravodaj k tomuto tisku vás vrátit zpátky k předmětu a obsahu tohoto zákona. To je implementace směrnice Evropské unie, která se dotýká především spojení dvou úkonů: povolení pobytu a zaměstnání. A vydání příslušné karty. Toto je základní obsah tohoto zákona.

Co v té diskusi tady provádíme? To diskutujeme o těch dalších přidružených zákonech, a jak jsem pochopil členy zdravotního výboru, s

doporučením vlády. Vláda to prostě bude projednávat, bude se tím zabývat. Až tady budeme mít tu speciální normu, tak diskutujme o té speciální normě!

Naučme se žít v demokracii i s cizinci. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne ještě jednou. Já bych chtěl zareagovat na, řekl bych, skoro historická slova pana poslance Kalouska, který nás tady seznámil s tím, že v této Sněmovně nebude hájit zájmy občanů, ale bude hájit názor politika. Já si myslím, že by bylo dobré se podívat, co říká Ústava, aby si pan poslanec Kalousek přečetl ten článek Ústavy, který říká, že poslanec bude hájit zájmy občanů, že to mezi námi mj. tedy říká i poslanecký slib, takže my jsme tady slyšeli, že Ústava je takový cár papíru, že poslanecký slib je něco, čím se nebudeme asi řídit. Děkuji. (Potlesk Tomia Okamury.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Já jsem chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zareagovat na svého předřečníka, který neinterpretovat slova a myšlenky pana kolegy Kalouska, ale prokázal, že je nepochopil. V různých historických obdobích má nepochybně onen lid s velkým L, tj. jakýsi aritmetický průměr názorů populace, různé podoby. Třeba v Německu ve 30. letech to byla podoba, kterou všichni známe. Myslím si, že pan předseda Kalousek měl na mysli to, zda vždycky vycházíme z toho aritmetického průměru názorů lidí, i když by ten aritmetický průměr byl třeba to, že by některé národnostní skupiny měly skončit v plynových komorách. Děkuji. (Potlesk ODS a TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Holík. Rovněž faktická poznámka.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den, dámy a pánové, dobrý den, pane předsedo. Já mám pořád takový dojem, že tady trošku odcházíme od jádérka věci. Celý text je řešen ne zabránit přílivu pracujících, ale zabránit zneužívání dávek a to je ta hlavní věc. Já nedokážu třeba pochopit tady z té pravé části spektra, proč tak vehementně bráníme tomuto zneužívání. Představte si, kolik nám sem jde například z východního Slovenska rodin. Já nemám proti romské komunitě žádné připomínky, ale uvědomme si jedno: To nepřijde jeden, ale přijdou prostě celé, když to řeknu, gangy, které toto využívají. Vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To byla poslední faktická poznámka a nyní tedy se vrátíme k řádným přihláškám do obecné rozpravy. Ty mám zatím dvě. První je pan poslanec Laudát, kterému dám slovo, a připraví se pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jednak se chci omluvit za to ranní selhání, že jsem nepřišel.

Vrátím se k projednávání v petičním výboru. Já jsem cítil, že tam je i silný kontext a vazba na lidská a občanská práva, proto i v petičním výboru. Diskuse byla velice zajímavá. Jednak plně se podepisují pod to, co tady říkal pan zpravodaj Klučka. Přesně o tom to je! My jsme v petičním výboru nakonec neschválili žádný z pozměňovacích návrhů, ani jsme ho nedoporučili, protože skutečně je to poměrně hra s ohněm, aby nedocházelo ke zneužívání českého zdravotnického systému. Na druhé straně jsme požádali, jako to udělal zdravotní výbor, zainteresovaná ministerstva, aby dejme tomu do září připravila řádné analýzy, promyslela a přišla vláda s takovým návrhem, který skutečně na jedné straně udělá maximum pro to, nebo novelovaný zákon, aby zabránil zneužívání zdravotního pojištění, ale na druhé straně aby skutečně co nejvíce, protože život není černobílý, jak to vidí někteří poslanci ANO a už vůbec ne poslanci Úsvitu, aby zabránili těm asociálním a skutečně odpudivým případům, které se v současném systému dějí.

Prosím, myslím, že bychom měli fungovat jako demokratická země tak, že možná desetkrát važme, koho sem pustíme, ale v okamžiku, kdy ho sem pustíme, tak mu dejme práva řádných občanů. Nebo skutečně vážně tady chcete zavádět dvě kategorie občanů? Já bych poprosil pana Babiše, on tady několikrát opakoval a nevím, jestli to ještě opakuje při debatách v médiích – nejsme politici. Prosím vás, objednejte pro některé své kolegy, oni už jsou politici, nějaké školení, aby jim někdo řekl, co je to xenofobie, kdo to byl doktor Mengele atd. atd. (Projevy nesouhlasu u jmenovaných.) My nemůžeme dělat černé pasažéry. Nám bylo pomáháno. Myslíte si, že Spojené státy, západoevropské demokracie 40 let si také nemusely říkat – kdo to k nám leze? A jaké chceme my zacházení ve světě, takové poskytujeme také dalším.

Na druhou stranu samozřejmě беру, my jsme tam byli upozornění, že překotné schvalování pozměňovacích návrhů může znamenat poměrně rozsáhlé výdaje. Dotyční odborníci nevěděli z ministerstev, ale padaly tam myslím řády stovek milionů až miliard. Právě proto vás vyzývám, abychom tu novelu potom ve třetím čtení kromě možná nějakých technických záležitostí schválili v původním znění, a nechť tedy vláda přijde s další novelou, která skutečně to bude odfiltrovávat.

A na margo toho, co tady zaznělo od některých řečníků. Víte, pro mě,

když už tady je na našem území nějaká holčička nebo chlapeček, tak je mi šumák, jestli je z Ukrajiny, z Japonska, nebo Česka. Pro mě je to malá holčička! Takže prosím, podobné zavádějící sortování lidí si odpusťte! A pokud některé demokracie dneska mají problém s cizinci, tak to se netýká zneužívání zdravotního systému, tam selhalo něco jiného. Možná naivita použít na své území lidi, kteří odmítli potom respektovat hodnoty té skupiny lidí, těch států, těch národů, ke kterým se uchýlili. To je úplně jiný problém, než tady máme dneska řešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a dalším přihlášeným do řádné rozpravy mám pana poslance Jiřího Zlatušku. (Upozorňování z pléna, že je přihláška s faktickou.) Omlouvám se, pane poslanče. Já jsem nezahlédla faktickou. Prosím tedy s faktickou pana poslance Adamce. Omlouvám se, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se omlouvám kolegovi Zlatuškoví, že jsem takhle zasáhl do jeho příchodu sem k řečnickému pultíku. Já budu velmi stručný. Chtěl jsem jenom zareagovat na toho kolegu tamhle z toho levého kouta od nás, když říkal, že my pravičáci nechceme, aby se nezneužívaly sociální dávky, a mluvil tady o ganzích slovenských Romů a říkal, že proti nim nic nemá. Já tedy proti nim mám hodně. Ne proto, že jsou barevní, ale protože prostě se chovají tak, jak se chovají, a zneužívají dávky.

Ale mimochodem, co jsem chtěl říct úplně na závěr, to nejsou cizinci, to nejsou imigranti! To jsou občané Evropské unie! Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Děkuji, vážená paní předsedající. Mrzí mě, že musím vystupovat zrovna po vystoupení, které bych přiřadil k těm xenofobním, byť se to týkalo rasových předsudků proti občanům Evropské unie.

Ale k tomu, co zde v rozpravě zaznělo na vrub cizinců a jejich dětí. Chtěl bych upozornit na to, že se zde jedná o vyvolávání duchů, kteří v podstatě neexistují. Česká republika má nesmírně malý počet cizinců ve srovnání s jinými zeměmi, je zde méně než zhruba půl milionu cizinců s dlouhodobým pobytem. V jiných zemích jsou proporce vůči místnímu obyvatelstvu podstatně větší.

Není až tak velký problém získávat v České republice státní občanství.

Musíte projít zkouškami, toto se mírně zpřísnilo, ale přesto v okamžiku, kdy by se chtěl někdo nalodit na nějaký volný systém a využívat toho, co mu české občanství dává, tak bych prosil zapamatovat si jedno číslo – 1777. Takto malý byl počet získaných státních občanství cizinců v České republice v loňském roce. Opět ve srovnání s ostatními zeměmi – podívejte se na Rakousko třeba jako souseda – je to v podstatě zanedbatelné.

Chtěl bych připomenout, že v okamžiku, kdy se zamýšlíme i nad tím, jak vypadá naše demokracie ve srovnání s tím, co jsme mohli mít, kdybychom byli stále pod vlivem Ruska nebo Sovětského svazu, že celá řada lidí musela v těch těžkých dobách odcházet do lepších zemí. A samozřejmě patří k dobrému chování nedívat se na děti přistěhovalců přes prsty a ne-ostrakizovat je vůči ostatním. Česká republika stojí před reálným problémem snižování počtu nově narozených vůči zemřelým, stojíme před vybíráním a přistěhovalce, zejména ekonomickou imigraci, která zde bude pracovat, potřebujeme. Připomenul bych zase analýzy z jiných zemí, že se vyplácí mít imigranty, vyplácí se je mít v takové situaci, že cítí sounáležitost s tou zemí, ve které pracují. K té sounáležitosti patří i to, aby o jejich děti bylo pečováno přiměřeně civilizovaným zvyklostem i v rámci sociálního a zdravotního systému. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Martin Komárek. Omlouvám se, pane poslanče, je tady ještě faktická – anebo přednostní právo? Faktická.

Poslanec Tomio Okamura: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, víte, já jenom krátce. My bychom přece měli řešit sníženou porodnost nikoli nábořem imigrantů, kteří se sem často dostávají za podvodných podmínek, ale to už bych nechal na jindy. Náš zákon o cizincích, kde zdaleka neplatí, že se nabírají lidé na místa, pro která nejsou čeští občané k dispozici. Sám s tím mám dlouholeté zkušenosti, jak to funguje, protože se v této oblasti pohybují. Ale hlavně: My bychom měli přece podpořit hlavně naše rodiny s dětmi. My bychom měli motivovat naše rodiny s dětmi, aby měly více dětí, např. různými novomanželskými půjčkami atd., a nikoliv řešit sníženou porodnost tím, že budeme nabírat cizince. Tento trend se přece v zahraničí neosvědčil. A zatímco naše mladé rodiny s dětmi živoří, bojí se mít více dětí, protože nemají peníze, bojí se zařídit, nemají na bydlení, tak my tady slyšíme tyto názory. Takže to my absolutně odmítáme! Naší prioritou je podpora českých rodin s dětmi, aby ony měly děti, abychom zachovali český a moravský a slezský charakter České republiky – to musí být prioritou! (Hučení a dupot v sále.) A až to nepůjde, tak potom to budeme řešit nějakými dalšími cestami. Ale

české mladé rodiny musíme podpořit, aby ony měly děti. Děkuju. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím do rozpravy přihlášeného pana poslance Komárka k mikrofonu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, obvykle taky využívám faktické poznámky, protože ty dvě minuty stačí na to, aby se člověk vyjádřil, leč tentokrát jsem si zkoušel, jak dlouho člověku trvá, když se řádně přihlásí. Je to asi hodina. To ale nevádí, vydržet se to dalo, byla to docela legrace. Protože podobně jako v té rozpravě o Brdech a jednom vojenském újezdu jsme se dostali přes Írán až do Iráku, tak tady jsme se dostali od jedné kartičky, jak správně řekl pan kolega Klučka, která by měla dát cizinci ze třetí země – tedy ne ze země EU –, který tady pracuje, alespoň část rovných práv k takovým věcem, jako jsou filozofické otázky multi-kulti, zásadní obrany práv našich žen, dětí a dědů, dostali jsme se bohužel k urážkám Romů, dostali jsme se bohužel k urážkám některých poslanců za to, že se někteří jejich rodiče nenarodili přímo v této zemi, a urážkám jiných poslanců za to, že když hájí svůj názor, tak jsou prý méně inteligentní než ti déle sloužící, bývalí nejlepší ministři financí různých galaxií.

Podstata věci je ale jiná, proto jsem se přihlásil do rozpravy. Podstata věci je, pokud odhlédneme od tohoto folkloru, ve zneužívání. Kolegové, kteří poukazují na to, že je špatně, když dostanou imigranti ze třetích zemí o něco více práv – znovu zdůrazňuji, zdaleka ne všechna jako pracovníci ze zemí EU, zdaleka ne všechna – tak to budou masově zneužívat.

Milí přátelé, dámy a pánové, patrně jste všichni zažili ve volební kampani to co já. Jeden z největších problémů, které mají naši voliči, je to, že jsou zneužívány sociální dávky, případně podpory v nezaměstnanosti českými občany. Všichni to víme. Všichni víme, že stát v tomto selhává. My to určitým způsobem extrapolujeme a říkáme si – no dobře, náš stát selhává v tom, aby vynutil spravedlnost v rozdělování sociálních dávek a dávek v nezaměstnanosti našim občanům, tak bude selhávat i v tom, že nedokáže oddělit ty imigranty ze třetích zemí, kteří k nám přicházejí pracovat jako – tady bylo mnoho příkladů naprosto poctivých a slušných lidí, kteří tady nacházejí novou zemi buď proto, že jsou pronásledováni z politických důvodů, nebo že prostě mají hlad, ale že to prostě budou a priori zneužívat.

Myslím, že bychom měli jednoznačně říci: Pojďme napravit tenhle stav. Pojďme to udělat tak, aby nebylo možno zneužívat sociálních dávek a podpor v nezaměstnanosti jak lidmi, kteří se narodili náhodou v Čechách nebo na Moravě, tak lidmi, kteří se narodili na Ukrajině nebo v Kamerunu, tak lidmi, kteří se narodili v Rumunsku nebo v Bulharsku, a všechno bude v

pořádku. Protože přijmout zákon, který vyjednali naši vyjednaváci v EU, který pouze dává lidem, kteří poctivě pracují v téhle zemi rovnější práva – ne rovnější práva než našincům, ale o něco rovnější, než je měli – ten zákon je naprosto normální a v podstatě nestojí za debatou. Za debatou podle mě stojí to, jak zabránit zneužívání dávek a výhod cizinci i našinci. A jak říkám, náš stát v tom bohužel selhává a řekl bych, že to vyprovokovalo tuhle debatou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou mám přihlášeného pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl jsem jako zpravodaj racionálně vystoupit, ale vidím, že moje vystoupení nepomohlo k urychlenému projednání bodu.

S faktickou poznámkou jsem se přihlásil proto, že tady zaznívají neustále stížnosti na zneužívání sociálního systému. Přes Ministerstvo práce a sociálních věcí existují různé analýzy a průzkumy, které ukazují, že procento zneužívání je v podstatě pro nějaké plošné řešení a kolektivní vinu zanedbatelné. Kdyby byla dostatečná zaměstnanost a dostatečné mzdy, nemuselo by vůbec docházet k tomu, aby lidé nárokovali své požadavky na sociální dávky. Sociální dávky jsou výhodné především pro ty zaměstnavatele, kteří zaměstnávají tyto lidi v šedé ekonomice, vyplácejí je částečně na ruku a stát jim dorovnává, aby neumřeli někde pod mostem hladu. Prosím vás, více tento sociální systém zneužívají ti zaměstnavatelé, kteří mají na úkor státního rozpočtu zisky a odvádějí nízké daně.

Nestěžujme si na tento systém, řešme zaměstnanost, řešme výši platů a nebudeme se muset zabývat tím, jakou máme sociální politiku. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Prosím s další faktickou paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Myslím, že to tady Martin Komárek docela pěkně shrnul, akorát se mu podařilo urazit také jednu skupinu, a to skupinu Slezanů, na kterou Martin Komárek ve svém projevu zapomněl, a možná i někteří kolegové. Myslím si, že od nás členů ODS nikdo nemůže očekávat, že bychom o sobě v tom výčtu hovořili jako o euroobčanech, ale od některých z vás vzhledem k vašim postům v Evropské unii bych i toto přirovnání očekávala.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslan-

kyně. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, poprosil bych, když už tady chce pan Komárek vystupovat, tak ať si aspoň přečte, k čemu to je. Ale vždyť on zažil diskusi i na petičním výboru, tak Ježíši Kriste, jak to že nevíte, o čem ta novela, o čem ta předloha je? Co to tady plácáte, pro boha živýho?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále mám do obecné rozpravy přihlášeného pana poslance Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jenom krátce se také přidal do obecné rozpravy a řekl v podstatě to, že tady diskutujeme věci mnohem širší, než je ten projednávaný návrh a tisk, který je prostou transpozicí evropské směrnice. Znalost, kterou já jsem z toho nabyt, je, že ta transpozice nejde nijak nad rámec evropských požadavků a že v podstatě nám nezbyvá nic jiného, než ji přijmout, chceme-li zůstat v Evropské unii.

Ten problém, který diskutujeme, je problém o cizincích obecně. Je to problém, který patří k problémům politiky, o kterých se to obvykle neříká, ale je to pravda. Jsou problémy, které nemají v dané době a v dané situaci žádné rozumné řešení. A zcela určitě problém imigrantů do zemí, které jsou bohatší než země, ze kterých ti imigranti přicházejí, je prostě svízelský, protože cokoliv rozeberete, ať se ty země otevírají, a otevírají se selektivně pro schopné lidi, tak to není úplně fér vůči těm lidem, ať se neotevírají, tak to není také fér. Prostě nenajdete řešení, které by pro svět bylo v současné době jednoznačné.

Já o tom problému nechci mluvit, protože na něj existují odborníci. Já se za odborníka nepokládám, jenom si myslím, že to, co je hlavní příčinou ve velkých zemích, kde s cizinci jsou problémy, je integrace cizinců a dlouhodobý program na to, aby se multikulturální rozdíly, o kterých tu byla už řeč, otupily a ti cizinci se té zemi přizpůsobili.

Přihlásil jsem se ale hlavně proto, že jsem chtěl říci, že k těm neřešitelným problémům, a já jsem to prosím zažil ve funkci ministra zdravotnictví při několika pokusech, patří také problém ideálního vyřešení pojištění cizinců. A to, co je navázáno na tento tisk, a to, co tu prezentovala paní zpravodajka zdravotního výboru, je, myslím, jednoznačné – že je potřeba se znovu, opakovaně tímto problémem zabývat a snažit se najít alespoň nějaké částečné kompromisní řešení. Protože pokud jde o to zdravotní pojištění, tak pravdu mají všechny stra-

ny. Pro komerční pojištění je pojišťování cizinců, kde je nepokrytelné riziko přílivu lidí s těžkými chorobami, na komerční bázi neřešitelné. A na bázi veřejného zdravotního pojištění je to neřešitelné také, protože náš systém je limitován finančně. Není limitován tak, jak se tady říkalo, že se hroutí, protože je v něm málo peněz, ale je limitován tím, že péče je tady alespoň ve srovnání s péčí, která se poskytuje v méně rozvinutých zemích, neskutečně vysoká a daleko, daleko vyšší, než mají ti imigranti, kteří by ji potřebovali alespoň v nějaké bazální podobě. Takže my je nemůžeme v plném rozsahu přijmout, protože by zatížili systém opravdu devastujícím způsobem, ale na druhé straně takové situace, jestliže tady je tady na základě našich imigračních předpisů a vstupních předpisů a vízových předpisů usazená rodina, které se narodí dítě, a to dítě nemůže být pojištěno ani veřejným zdravotním pojištěním, ani komerčním pojištěním, a komerční pojišťovny ho pojistí až po roce, tak to je prosím věc, která této zemi dělá ostudu. A aspoň v takovýchhle detailech je třeba hledat řešení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Táhne se, jestli se chce ještě někdo přihlásit do obecné rozpravy. Je tady ještě faktická pana poslance Bělobrádka. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jen zopakuji pro ty, kteří hlucheli a nedávali pozor na začátku.

Evropská komise českou vládu upozornila na neprovedení směrnice 2011/98/EU. Česká republika se k tomu má vyjádřit do 27. března tohoto roku. (Hovoří důrazně.) Na základě uvedené směrnice mají státy zajistit, aby cizinci, kteří na území České republiky chtějí pracovat, nebyli povinni žádat zvlášť o pobytové oprávnění a zvlášť o povolení k zaměstnání. Navrhuje se proto zavést zaměstnaneckou kartu, která bude nejen pobytovým oprávněním, ale také povolením k práci. O tom prosím budeme ve třetím čtení hlasovat. O to tady jde. Všechny ty ostatní věci s tím souvisejí více či méně, spíše však méně. Takže prosím, věnujme se tomu, o čem máme jednat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Vzhledem k tomu, že nemám už nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Táhne se, zda pan návrhovač či zpravodaj mají zájem o závěrečná slova. Ano, je tomu tak.

Prosím, pane ministře. (Oslovený cestou k mikrofonu upozorňuje, že není ministrem.) Omlouvám se, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Já jsem jediný člen vlády, který není ministrem, takže toho nechci zneužívat.

Takže za prvé z toho, co tady zaznělo. Překvapuje mě, že hnutí ANO, které se hlásí k evropským hodnotám, tady předvádí xenofobní výlevy. To mě skutečně překvapuje obzvláště u vládního návrhu. U hnutí Úsvit by mě to nepřekvapilo. Tohle mě trochu překvapuje.

Chci říct, že lidé, kteří tady pracují a jsou ze zahraničí, tak to, o čem se určitě bude vláda bavit v dalším kole, je to, na co upozorňuje neziskový sektor, a to je to, že lidé, kteří tady pracují, by také měli být začlenění do zdravotního a sociálního systému. To znamená, aby na jejich pojištění, protože jsou to lidé většinou mladí a pracovití, kteří tady jsou proto, aby pracovali, takže oni pracují a málo marodí, to znamená, aby odváděli do sociálního a zdravotního systému peníze, které právě ty důchodce budou živit.

Druhá věc. Chci tady upozornit na to, co tady sice zaznělo, ale velmi málo. Demografie samozřejmě hraje významnou roli, protože – a to si prosím nevymýšlím, to jsou tvrdá data od doktora Fialy z Vysoké školy ekonomické, který jasně podle trendů, které tady dlouhodobě jsou, usuzuje, že během sta let zde bude pět milionů českých obyvatel a dva miliony zahraničních, tedy přistěhovalců, pokud bude dvacet tisíc imigrantů ročně.

Jestliže máme problém ve zdravotním a sociálním systému, je to dáno tím, že se nám za posledních dvacet let narodilo o jeden milion dětí méně. A jestliže jsou zde místa, která obsadit našimi pracovníky, našimi občany nemůžeme, tak holt budou muset přicházet další. A prosím, nejedná se pouze o nekvalifikované lidi. Můžu vám říct příklad, kdy právě v oboru věda, výzkum a inovace jsou tady zahraniční vědci, kteří ve Francii, v Německu dostanou pobyt a mohou okamžitě nastoupit během několika týdnů, tak u nás čekají někteří devět měsíců na to, aby tady mohli pracovat, aby mohli pomáhat České republice s jejím rozvojem, aby mohli pomoci ve vědě, výzkumu a inovacích. To znamená, my tady děláme takové podmínky, aby sem nemohli přijít v podstatě ani ti, kteří tady jsou potřební, ti, které tady potřebujeme, protože jsou špičkoví odborníci.

Musím také nesouhlasit s předsedkyní České demografické společnosti, že se této věci žádní politici nevěnují. Musím paní předsedkyni upozornit, že tomu tak není a že prostě sem lidé pracovat budou chodit. To bychom mohli dokonce říci, že vlastně Židé tady nejsou původní, že vlastně Chorvati tady nejsou původní, že tady vlastně původní není skoro nikdo, protože jediní původní jsou tady Keltové, nebo kdo tady byl první.

Prosím vás, celý princip je tedy v tom, že my tady jednáme pouze o tom, abychom odstranili byrokratické překážky, které po nás chce – a myslím, že zcela racionálně – Evropská unie, resp. Evropská komise, právě v tom, že tady máme duplicitu, kterou můžeme spojit do jednoho. Takže bych prosil, abychom se v těch dalších věcech samozřejmě mohli vrátit k

těm věcem, které tady zazněly. Nikdo z nás zřejmě nechce, aby tady bylo právo šaría, ale o tom my tady vůbec nejednáme. Od toho jsou jiné právní normy, kterými se určitě zabývat budeme. Takže bych prosil, abychom se skutečně vždycky vrátili k tomu, o čem jednáme. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu místopředsedovi vlády. Táží se pana zpravodaje, zda má zájem o slovo. Nemá zájem. Děkuji za závěrečná slova a zahajuji podrobnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Klučka a pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče Klučko, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Moje vystoupení bude tentokrát velmi stručné, krátké. Já chci pouze odkázat na své pozměňující návrhy, které jsem dostal do systému pod čísly 497, 498 a 502. Chci jenom říci, že tyto návrhy nejsou poslaneckou iniciativou. Jsou to návrhy technického zdokonalení, konzultované s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem zahraničních věcí, takže nemění meritum tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Koubek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já mohu navázat na pana zpravodaje. Předkládám pozměňovací návrh, který máte pod číslem 492. Taktéž to není poslanecká iniciativa, je to konzultováno s Ministerstvem vnitra ještě v době, kdy byl tento zákon v prvním čtení, ale ještě nebyla ustanovena vláda pana premiéra Sobotky, kdy jsem se o tento zákon podrobně zajímal.

Můj pozměňovací návrh se týká vydávání potvrzení o splnění podmínek pro prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, který upravuje dva paragrafy, které vlastně mají umožnit zajištění oprávnění zájmu cizinců a jejich zaměstnavatelů, aby umožnily větší kontinuitu zaměstnávání v těch případech, kdy žadatelé žádají o prodloužení zaměstnanecké karty a nemuselo by být správní řízení včas ukončeno, aby jejich zaměstnávání mohlo pokračovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nemám již nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy. Tímto podrobnou rozpravu končím. Táží se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že zde nepadl návrh na vrácení ná-

vrhu zákona výboru k novému projednání ani na úpravu lhůty pro třetí čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu.

S faktickou se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si požádat jménem klubu TOP 09 o přestávku na jednání klubu v délce 20 minut. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, prosím, tudíž přerušuji jednání do 11.04 hodin.

Ještě jedno upozornění. Na jedenáctou hodinu máme pevně zařazený bod Aktuální situace na Ukrajině, tak jen abyste přišli včas, abychom tento bod mohli projednat. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno v 10.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.05 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, je 11.05. Zahajuji přerušené jednání.

Přistupme tedy k projednávání bodu

55.

Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Tento bod jsme začali projednávat na 6. schůzi Poslanecké sněmovny dne 13. února 2014. Jednání jsme přerušili před otevřením všeobecné rozpravy. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala navrhovatelka tohoto bodu poslankyně Miroslava Němcová a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek.

Na úvod se táží paní navrhovatelky Němcové, zda se chce k tomuto bodu vyjádřit. Poté pan ministr zahraničí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, jenom krátce. Teď jsme v obecné rozpravě. Chtěla bych Poslaneckou sněmovnu informovat, že při zahájení projednávání tohoto bodu jsem navrhla nějaká usnesení, která samozřejmě už v čase pozbyla své platnosti. Situace se vyvinula úplně jinak. V době, kdy jsme začali tento bod projednávat, jsme registrovali bitvy,

kteř se odehrávaly na náměstí Majdan v ukrajinském Kyjevě a registrovali jsme také to, že někteří z účastníků ještě v době prezidentování Viktora Janukovyče byli odváženi, mučeni a podobně. Na to jsem chtěla svým návrhem usnesení reagovat. Od té doby, jak jistě všichni pozorujeme, se stala řada věcí. A tou nejdůležitější je to, že Ruská federace anektovala část území Ukrajiny, tedy Krym, a myslím, že bavit se nyní o usnesení, které jsem navrhla, už nemá smysl. Proto mám připravena usnesení, která už korespondují s událostmi, které jsou nyní v běhu. Týkají se jednak toho, co uslyšíme jako informaci od ministra zahraničních věcí. Já jsem pozorně sledovala jak jeho vyjádření po všech jednáních, která absolvoval na mezinárodní půdě, tak také vyjádření předsedy vlády. Myslím si, že jako příslušnice Občanské demokratické strany a členka parlamentní opozice mohu říci, že jsem s postoji, které reprezentoval jak ministr zahraničí, tak předseda vlády, víceméně souhlasila. Myslím, že odpovídaly vývoji událostí, jak jsme je sledovali.

Co považuji za nejzávažnější a co si myslím, že je úkolem Poslanecké sněmovny dnes, je přijmout usnesení, které by skutečně dalo vládě mandát k dalším jednáním, tedy aby toto usnesení potvrdilo i teze, které jsme jako dílčí východiska slyšeli právě od ministra zahraničních věcí či předsedy vlády o tom, že anexe Krymu je porušením mezinárodního práva. Myslím, že tohle by měla Poslanecká sněmovna konstatovat proto, aby členové vlády nebo naši zástupci na mezinárodních jednáních, ať už to bude v rámci Evropské unie, nebo v rámci NATO či jiných mezinárodních institucí, jejichž je Česká republika členem, tento mandát Poslanecké sněmovny měli. Jenom připomenu, že například polský Sejm se k této otázce postavil jednoznačně. Podařilo se to, co si myslím, že v takových klíčových událostech je pro zemi vždycky velkým povzbuzením, najít shodné stanovisko levice i pravice, protože vnímali, že porušením mezinárodního práva není ohrožena pouze Ukrajina, ale je ohroženo dosavadní uspořádání nejenom v Evropě, a tudíž Poláci se vyjádřili jako Sejm jednomyslně právě proti krokům, které podniká Ruská federace.

Proto jsem v jemném optimismu. Očekávám naše dnešní nadcházející jednání. S usneseními, která mám připravena, vás teď předběžně seznámím, protože v podrobné rozpravě bude prostor, aby ještě někdo předložil svůj návrh.

První by znělo – teď to říkám ne úplně učeně, ale mám to připraveno. První bod by zněl: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí informaci ministra zahraničních věcí o aktuálním stavu dění na Ukrajině." Druhý bod by zněl: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odmítá anexi části Ukrajiny, tedy Krymu, a považuje tento krok ze strany Ruské federace za porušení mezinárodního práva." Třetím bodem by byl mandát pro vládu České republiky pro další jednání na všech mezi-

národních úrovních k tomu, aby postupovala v rámci nějakého jednotného postoje jak na straně Evropské unie, tak na straně NATO, aby byl zabezpečen pokud možno nejenom návrat do právního stavu na Ukrajině, ale též bezpečnost České republiky. To je předběžný návrh usnesení, ke kterým samozřejmě budeme moci vést debatu.

Děkuji vám nyní za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Stahujete tedy tímto svoje návrhy z 13. února. Poprosím vás, abyste případně potom návrhy usnesení přednesla v podrobné rozpravě. Děkuji.

Nyní prosím pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobrý den. Dámy a pánové, vážení kolegové, dovoluji mi tedy, abych to dnešní jednání, eventuálně rozpravu, uvedl vystoupením, ve kterém bych chtěl shrnout a vyjádřit se k těm událostem, které se odehrály v posledních dnech. Nemyslím si, že by vystoupení, které jsem tady měl před časem, ztratilo význam. Myslím si, že i to, co tady zaznělo při tom minulém jednání Sněmovny na adresu situace na Ukrajině, odpovídalo situaci, která tehdy byla. Já bych si jenom dovolil teď k tomu připojit to, co se odehrálo v posledních dnech a týdnech, protože si myslím, že i to si zaslouží komentář. A bohužel to nejsou události, které by situaci nějak zjednodušily nebo ji posunuly směrem, který by nás nějak měl uspokojit. Je to bohužel spíš naopak.

Samozřejmě klíčovou událostí, která proběhla a proti které jsme vystupovali, nejen Česká republika, ale i celá řada dalších zemí, bylo referendum, které proběhlo na Krymu. Dovolte, abych připomněl před rozpravou některá základní fakta.

Referendum, které proběhlo na Krymu, bylo v rozporu s články ústavy Ukrajiny. Pokud vím, tak bylo v rozporu s článkem 134 ukrajinské ústavy a s článkem 73 ukrajinské ústavy. V případě článku 134 jde o to, že v ústavě Ukrajiny se konstatuje, že Krym je integrální součástí Ukrajiny. A článek 73, to je otázka vyhlášení referenda. Z článku je evidentní, že Krym neměl možnost vyhlásit referendum o něčem, co by muselo být hlasováno na celém území Ukrajiny. To, proč říkám, že byl porušen článek 134, souvisí s tím, že jedna ze dvou otázek, která byla položena, byla právě ta, která je ve sporu s článkem 134, protože to byla otázka na to, jestli souhlasíte s připojením Ukrajiny v Krymu. Opakuji, v ústavě stojí, že Krym je integrální součástí Ukrajiny. Takže podle mě je evidentní, že tak jak to proběhlo, tak to skutečně bylo v rozporu s ukrajinskou ústavou.

Já bych chtěl ještě k těmto informacím přidat to, že situací na Ukrajině se 15. března zabývala Rada bezpečnosti OSN. Mně připadá důležité informovat vás o tom, co na Radě bezpečnosti proběhlo, protože Rada bezpečnosti sice nepřijala rezoluci o situaci na Ukrajině... A mimochodem, ta rezoluce také obsahovala pasáž, která se týkala referenda. A i v této rezoluci Rady bezpečnosti bylo odmítnuto pořádání referenda na Ukrajině. Ano, je pravda, že nebyla přijata rezoluce. Jenom bych chtěl připomenout, že nebyla přijata díky vetu, které použila ruská strana. Bylo to jediné veto a jediná země, tedy Čína abstenovala.

Já bych jenom uvedl, že při tom hlasování rezoluce byla předložena Spojenými státy, všemi členskými státy Evropské unie, také Albánií, Austrálií, Kanadou, Japonskem, Norskem, Islandem, Lichtenštejnem, Moldavskem, Černou Horou, Gruzií, Novým Zélandem, Tureckem. Všechny tyto země předložily tuto rezoluci a v hlasování se 13 států Rady bezpečnosti vyjádřilo pro, jeden, tedy Rusko, proti a Čína abstenovala. Je podle mě docela podstatné zmínit ta čísla, protože všichni vědí, že použít právo veta v takové situaci, kdy je země sama, je něčím výjimečným, a samozřejmě i samotné státy se takové situaci vyhýbají, protože to je krajní prostředek, jak vlastně zabránit přijetí rezoluce. Ale ten poměr asi jasně také naznačuje, že tady je naprosto jednotné mezinárodní společenství, tzn. nejde to jen omezovat teď na stanovisko Evropské unie. Když vidíte výsledek hlasování Rady bezpečnosti, tak je vidět, že i stanovisko mezinárodního společenství je poměrně jednoznačné. A Rusko se v případě té debaty v Radě bezpečnosti dostalo podle mě jednoznačně do izolace.

Já sám, abych neřikal jenom čísla, tak řeknu, že mě upřímně docela překvapilo vyjádření ruského velvyslance Čurkina v Radě bezpečnosti, který řekl, že to právo, které dává Rusku použít právo veta, to právo má Rusko díky onomu množství prolité krve, které Rusko prolilo v průběhu druhé světové války. Já to tady zmiňuji proto, protože když to člověk slyší, tak si uvědomí, že je to právě shodou okolností Ukrajina, kde Timothy Snyder ve své knize Krvavá země uvádí 14 milionů padlých... Čtrnáct milionů mrtvých Ukrajinců jako důsledek světové války speciálně na Ukrajině. Já si tady dovolím říci, že právě Ukrajina je ta část světa, která snad druhou světovou válkou utrpěla jako žádná jiná. Myslím, že málokdo z nás si dovede představit to peklo, kterým prošla právě Ukrajina za druhé světové války. A to číslo mrtvých Ukrajinců je strašné. Připomínám 4. ukrajinský front. A mohl bych mluvit dlouho o tom, že jestli bylo místo skutečného pekla, tak to byla Ukrajina. Jestli bylo prolito neuvěřitelné množství krve a ztracených životů, tak to byla právě Ukrajina. A přišlo mi zvláštní, že si ruský velvyslanec, když mluvil o té krvi prolité ve druhé světové válce, neuvědomil, že tady je ve sporu s někým, kdo má největší právo mluvit o prolité krvi. Ale je to pro mě jenom důkaz toho, že skutečně ta disku-

se vedla k tomu, že stanovisko Ruska i na půdě Rady bezpečnosti zůstalo v izolaci.

Rád bych také zmínil, že situací na Ukrajině se zabývala také Rada Evropy. Rada Evropy a Výbor ministrů Rady Evropy přijal rozhodnutí k Ukrajině, pro které sice také nehlasovalo Rusko, Srbsko a Arménie se zdržely, jinak všechny další země hlasovaly pro přijetí stanoviska Rady Evropy, ve kterém byla konstatována podpora územní celistvosti, jednotě a nezávislosti Ukrajiny. V této rezoluci vyjádřila Rada Evropy solidaritu s Ukrajinou a vyslovila se pro politické řešení krize za přispění Rady Evropy. Takže i tady si myslím, že hlasování ukazuje, jak vypadala situace a rozložení sil. A opakuji, nejde tedy jenom o Evropskou unii, o které ještě budu mluvit, ale máme také sice neschválené, ale přece jenom jednání Rady bezpečnosti, jehož průběh je pro nás významný. A zároveň také pokládám za důležité to, co se odehrálo 14. března na Radě Evropy. Tedy 15. březen Rada bezpečnosti OSN v New Yorku a 14. 3. bylo jednání Rady Evropy. I tady ta stanoviska jsou poměrně jednoznačná.

A já se teď dostávám ke stanovisku Evropské unie, protože jsem teď v posledních dnech trávil čas na jednání Rady ministrů, Evropské rady a ministrů zahraničí a včera také na Radě pro všeobecné záležitosti, která vlastně také se nakonec z velké části zabývala Ukrajinou, a komentoval bych závěry, ke kterým se tady došlo.

Dovolte, abych vás informoval o tom, že Rada ministrů, Evropská rada na úrovni ministrů zahraničí členských států Evropské unie, se dobrala určitého závěru. My se v této chvíli kvůli vývoji situace, která se, jak je zřejmé, opravdu dobře nevyvíjí, tak jsme v duchu stanoviska, které ministři přijali 6. března a ve kterém bylo jasně řečeno, že pokud nedojde k deeskalaci situace, tak budeme dále postupovat v přijímání restriktivních opatření vůči Rusku, tak v duchu tohoto usnesení jsme vzhledem k vývoji situace rozhodli o tom, že bude uplatněno restriktivní opatření, které se týká zamezení vstupu do členských států Evropské unie a zmrazení aktiv finančních a majetkových některých vybraných osob. V diskusi, která se vedla i v pracovních skupinách, jsme se rozhodli, že toto restriktivní opatření bude použito proti 21 osobám, z nichž osm jsou Ukrajinci z Krymu, třináct jsou z Ruska, mezi nimi jsou tři vysocí představitelé armády a je tam deset představitelů obou komor ruské Dumy. Ta restriktivní opatření se přijímají na šest měsíců a řeknu, že pro jejich přípravu bylo důležité i posouzení jednotlivých osob a jejich skutků a projevů z toho hlediska, aby eventuální žaloby, které je dost pravděpodobné, že mohou být podány, obstály před Evropským soudním dvorem. To znamená, že to, že jsme některé osoby zařadili na tento seznam, znamená, že máme a jsme schopni dodat také i tzv. material evidence, která bude sloužit jako důkazní materiál pro Evropský soudní dvůr, pokud bude ze strany těchto osob

uplatněna žaloba, protože asi chápete, že by bylo politicky naprosto těžko hájitelné, pokud bychom byli nuceni nějakou osobu z toho seznamu kvůli tomu, že by u soudu uspěla, stáhnout. Proto tedy je zájem, aby ty věci byly i před soudem obhajitelné a prokazatelné.

Kdybyste se mě ptali, podle jakého klíče byly ty osoby vybírány, tak jste samozřejmě asi zaregistrovali, že klíč použitý ve Spojených státech pro oněch jedenáct osob, které jsou na tomto seznamu ve Spojených státech, je odlišný než klíč, který byl použitý v Evropě. Základní odpověď je, že to vychází z jiného právního systému Spojených států a jiného právního systému Evropy. Zatímco ve Spojených státech se řídí spíš funkcemi, které zaujímají ti dotyční, my jsme se řídili spíš materiálními důkazy, jejich vyjádřeními a rolí, kterou ti dotyční sehráli.

Chtěl bych poukázat na to, že zařazení představitelů Dumy a Rady federace pokládám za docela promyšlené rozhodnutí z toho hlediska, že my pokládáme představitele parlamentu té či oné země za vrcholnou reprezentaci lidu. Vy všichni víte, že Rada federace dokonce přijala usnesení, kterým vyzvala pana Putina, aby se angažoval vůči Ukrajině, takže tady opravdu představitelé Rady federace sehráli aktivní úlohu v řešení situace na Ukrajině a já sám jsem se už veřejně vyjádřil, že pokládám za naprosto nemožné a za něco, co je nepřipustné, aby se parlament jedné země vyjadřoval k ústavním záležitostem země druhé a vstupoval do těchto věcí. Pokládám to za naprosto nehájitelné a nepochopitelné. A také je faktem, že poslanci z Dumy, kteří jsou zařazení do toho seznamu, jsou vysoce postavení poslanci, předsedové výborů, a vy pravděpodobně máte informace, že poslanci připravovali právní návrh zákona, na základě kterého by bylo možné připojit Krym k Ukrajině. Já jsem dokonce četl tento právní návrh, který nakonec podle všeho nebude použit, ale připadá mi, že pro kvalifikovaného právníka mezinárodního práva to byl velmi kuriózní dokument, který poměrně velmi komplikovaným způsobem zdůvodňoval, že pokud v nějaké jiné zemi se prosadí extremistické síly, pokud se tam prosazují fašistické názory, tak vzniká právo a nárok státu v takové zemi zasáhnout a chránit ostatní občany v zájmu uchování demokracie v té zemi. Já to říkám trochu volně, ale zhruba takovéto formulace jsou použity v návrhu, který zpracovali poslanci Dumy a který byl připraven v případě potřeby k použití pro připojení Krymu.

Nyní se zvolila jiná cesta. Jednoduše řečeno to vypadá tak, že nebude použit návrh, který oni vypracovali, protože se to odehraje poměrně jednodušším způsobem na základě toho, že – já vám jenom sdělím ta fakta a taky ty poslední události. Vy víte, že v úterý 18. 3. v přímém televizním přenosu byla v Moskvě podepsána dohoda mezi Ruskou federací, republikou Krym a městem Sevastopol o přistoupení k Ruské federaci. Víte, že při příležitosti podepsání té dohody vystoupil také prezident Putin, nejdřív ve

státní Dumě s projevem, ve kterém se poměrně ostře vyjádřil na adresu nejen Evropy, ale Západu v tom obecném slova smyslu, a současně prohlásil, že po Krymu už Rusko nebude mít vůči Ukrajině žádné další územní požadavky. Následně prezident Putin vystoupil na Rudém náměstí před asi stotisícovým davem, dočkal se tam, jak jsem registroval, ovací vestoje. A nyní se ruský prezident obrací na Ústavní soud Ruské federace se žádostí o vyjádření, jestli tato dohoda, která byla podepsána 18. 3., o připojení nového subjektu federace, je v souladu s ústavou Ruské federace. Ústavní soud rozhodne, zda je navrhovaný ústavní zákon v souladu s ústavou, a tato mezinárodní dohoda o připojení nového subjektu federace bude předána k ratifikaci oběma komorám Federálního shromáždění společně s návrhem ústavního zákona, ve kterém jsou definovány název, status a hranice budoucího subjektu federace. Pokud tato ratifikace v obou komorách ruského parlamentu bude úspěšná, dojde ke změně ústavy a vlastně k vytvoření nových subjektů federace. Takže celý schvalovací proces podle informací, které mám, má být ukončen do konce týdne.

To je tedy zhruba to, co se odehrálo, a proto si myslím, že je třeba brát vážně to, co se odehrává v parlamentu, i mluvit o těch lidech, kteří tento proces vlastně garantují, kteří vlastně připravili několik možných scénářů. Říkám, ta předloha, o které jsem mluvil, nakonec použita nebyla, protože se zvolil jiný postup. Ale v každém případě odpovědnost představitelů parlamentu, ruské Dumy, Rady federace je zásadní, protože přece žijeme v parlamentní demokracii a parlament je vlastně představitelem a hlavním reprezentantem vůle lidí žijících v té či oné zemi.

Na druhé straně bych nechtěl vytvářet dojem, že ten seznam je konečný, těch dvacet jeden jmen, a že to jsou poslední jména, která se na něm objeví, protože už v průběhu především pondělí jsme debatovali i o dalších návrzích. Nevylučuji ani to, že se tam mohou objevit jména, která figurují na seznamu, který vyhotovily Spojené státy americké, protože u některých osob také máme dneska už vlastně doklady, které by umožnily je na ten seznam zařadit. Já pokládám vzhledem k tomu, jak se situace vyvíjí, za poměrně pravděpodobné, že se premiéři, kteří se sejdou zítra a pozítří, pokusí a zřejmě doplní a rozšíří ten seznam o některá další jména. Ale to předbírám událostem. Tohle je kompetence, která přísluší premiérům a předsedům vlád členských zemí, kteří budou jednat od zítra. Za sebe si myslím, protože vím, jak pracují pracovní skupiny, které vlastně nepřerušily práce nad sestavováním seznamu do budoucna, tak vím, že zpracovávají další jména a že to rozšíření je poměrně pravděpodobné. Takže k tomu, co se odehrálo, to je jedna poměrně zásadní věc.

Zároveň bych chtěl upozornit na to, že nejenom byla přijata tato restriktivní opatření a bude se zřejmě jednat dále na jednání premiérů o zrušení summitu mezi Evropskou unií a Ruskem, který se měl konat v Soči.

Pokládám za pravděpodobné, že i tento summit nakonec bude zřejmě premiéry zrušen.

Kromě toho, že se v této chvíli nacházíme v té druhé fázi restriktivních opatření, tak bych vás rád informoval, že pracovní skupina už zkoumá v této chvíli eventuelní dopady těch sankcí, které by, kdyby byly použity a kdyby se otevřel ten třetí balík, zkoumají se v této chvíli dopady těchto sankcí na ekonomiku a důsledky, které by to mělo pro státy Evropské unie. Takže zpracovává se dopadová analýza právě třeba i na oblast energetiky, kde se zkoumají možnosti snižování energetické závislosti Evropy a států Evropské unie na Rusku. A samozřejmě i v souvislosti s touto prací mohou být přijímána potom další rozhodnutí. Pokud se premiéři rozhodnou otevřít třetí balík restriktivních opatření, tak už mají dneska k dispozici studie, které jim k tomu poskytnou informace. Rozhodování bude v rukách premiérů.

Rád bych potom ještě připomněl to, že co bylo důležité a co rozhodli ministři, je, že jsme se rozhodli, že 21. bude vše připraveno k tomu, aby se podepsala politická část asociační dohody mezi Evropskou unií a Ruskem (správně: Ukrajinou). Politická část znamená, že vybrané kapitoly – jsou to kapitoly 1, 6, 7 oné smlouvy, kterou měla uzavřít Evropa s Ukrajinou, jak víte, už v minulých měsících s prezidentem Janukovyčem – takže se vybírají ty politické části. A z těch ekonomických, které spadají pod Komisi, tak tam došlo k tomu, že se vyňala některá opatření v oblasti celní a obchodní a podpisem se rozhodne o tom, že se takto poskytnou Ukrajině určité výhody v ekonomické oblasti, které se týkají snadnějšího a bezcelního pohybu zboží z Ukrajiny do evropských zemí. Zvláštnost té úpravy je v tom, že oproti původní nebude to znamenat automatické závazky pro Ukrajinu, aby také ona byla, její výrobky byly členy nebo aby podléhaly clu. Takže je to jednostranné výhodné opatření pro ukrajinskou stranu, které znamená určitou poměrně významnou ekonomickou pobídku současné ukrajinské vládě. Toto bylo také rozhodnutí a ministři a premiéři budou mít 21. vše připravené k podpisu této dohody s Ukrajinou, upravené dohody mezi Ukrajinou a Evropskou unií, která by byla podle mého výraznou a významnou pomocí.

Zároveň samozřejmě se jedná o dalších formách finanční pomoci. Významnou roli tady bude sehrávat Mezinárodní měnový fond. A chtěl bych zdůraznit, že jakákoliv finanční pomoc, která bude poskytována Ukrajině, přestože je vyjádřením naší solidarity, bude zároveň podléhat poměrně dost přísné kondicionalitě, to znamená, zacházení s těmito penězi bude poměrně přísně vázáno na to, aby toky byly pod kontrolou, abychom měli garantováno, že nebude docházet k tomu, že by peníze končily v kapsách oligarchů a nebyly efektivně využity. Dokonce součástí usnesení přijatého ministry jsou pasáže, kde se zdůrazňuje, že právě kontrola

zacházení s těmito prostředky je důležitou součástí pomoci. Ale opakuji, toto nebudou jenom kroky nebo prostředky, které by šly z Evropské unie na Ukrajinu. Ale ta zásadní část se bude týkat prostředků poskytovaných Mezinárodním měnovým fondem.

Důležitý prvek dohody, který byla také učiněn, a rezoluce, která byla přijata v pondělí, je rozhodnutí, že usilujeme o vyslání mise a podporujeme vyslání mise Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na Ukrajinu. Tahle mise by měla monitorovat situaci na celém území Ukrajiny. Je to mise, která by měla mít dost velký rozsah. Týkalo by se to vlastně stovek pozorovatelů, takže to může být, odhadnu, třeba 1 500, takže to je opravdu velice rozsáhlá mise. Byl by to zdroj objektivních informací. Samozřejmě problémem schvalování tohoto kontingentu pozorovatelů je, že do této chvíle, pokud mám poslední zprávy, stále chybí souhlas z Ruska s tím, aby mise mohla být definitivně vyslána. Takže je to věc, o které se permanentně jedná, a já věřím, že je to něco, co musí být splněno, a dělá se pro to všechno. Takže tato mise pozorovatelů na území Ukrajiny, to je věc, která je dalším požadavkem, který podpořila Rada ministrů členských států Evropské unie.

Takže stručně shrnuto, nacházíme se stále ještě v onom druhém stadiu restriktivních opatření, ale zároveň se pracuje už na otevření toho třetího balíku. K čemu dojde, o tom rozhodnou premiéři v průběhu zasedání ve čtvrtek a v pátek. Za sebe jsem přesvědčen, že se bude jednat o rozšíření oněch restriktivních opatření vůči určitým konkrétním osobám a bude se hledat pravděpodobně využití některých dalších opatření, na kterých bude mezi členskými státy shoda. To je to, co se bude odehrávat v nejbližších dvou dnech.

Dovolte mi, abych se tedy ještě obecně vyjádřil k tomu, co se odehrálo v posledních dnech na Krymu. Já bych tady rád řekl, vážení kolegové, asi toto. My samozřejmě tady můžeme mít různé názory na současnou ukrajinskou vládu. Můžeme mít různou míru víry, skepse, pochyb, protože víme, že ta vláda je určitým kompromisem. Můžeme vést diskusi o tom, že bylo by lépe, kdyby ta vláda byla inkluzivnější, což byl vlastně také původní požadavek Unie, a to prosazovali ti tři ministři na své misi uprostřed těch nejdramatičtějších dnů, když navštívili Ukrajinu a snažili se pomoci vést k tomu, aby byla sestavena vláda dostatečně široce rozkročená, která by odřezala ty dva extrémy a opírala se spíš o politický střed. Víte, že se to úplně nepovedlo. Chtěl bych tady, protože jsem v ukrajinském parlamentu byl, znovu připomenout, že skutečně jsem slyšel od představitelů současných opozičních stran, jako je Strana regionů, že jim to bylo nabídnuto a oni to odmítli z důvodů, které nám řekli. Takže ta vláda samozřejmě není ideální.

My jsme mnohokrát a opakovaně a teď i v posledních dnech opakovali

ukrajinským představitelům, já jsem mluvil třeba s ukrajinským ministrem zahraničí v pondělí, že nám nesmírně jde o to, aby se skutečně zvládlo připravit prezidentské volby na 25. května. Pokládáme to za velmi důležitou věc a myslím si, že je tady více politiků Unie, kteří si přejí, aby se tento proces zvládl.

Hlavní úkol vlády je normalizovat situaci v zemi, garantovat to, že bude fungovat policie, že země bude maximálně pod kontrolou státní administrativy. Ale můžeme mít různé pochyby. Víme, že extrémisté se nepodařilo ořezat. Že i, řekněme, v těch politických reprezentantech Ukrajiny se ožívají názory, které musíme kritizovat, protože nám nemůže vadit (nevadit?), pokud jsou tam třeba v rámci Právěho bloku, to jsou politici, kteří jednoznačně odmítají Evropu, jsou jednoznačně protievropští. A pokud by neuspěla i ta evropská mise, tak si umím představit, že by se vezli po vlně boje proti všem. Což je určitě něco, co nepomáhá. Že lze mít velké výhrady a pochyby o tom, jak tato vláda, která je poměrně křehká, zvládne všechny těžké úkoly, které před ní stojí.

Ale já bych vás tady teď požádal, abychom toto trochu odsunuli bokem a věnovali se věci, která mi připadá v posledních dnech úplně zásadní, a to je to, co se odehrálo na Krymu. Referendum, které se odehrálo. A to, co se odehrálo v posledních dnech, kdy ruský prezident, ruská Duma a ruská politická elita se rozhodli, že Krym připojí k Rusku. Na tohle bych chtěl teď soustředit vaši pozornost, protože mně připadá, že bychom si měli uvědomit, že tohle je skutečně něco nesmírně nebezpečného.

Pokládám za velice nebezpečné, aby se prosadila myšlenka, že se budou konat referenda o hranicích. Chápete? Že budeme dělat referenda o hranicích států. Já bych vám rád řekl, že tady v Evropě žijeme celá desetiletí v míru právě proto, že respektujeme své hranice. Chtěl bych vám připomenout, vážení kolegové, že se tady respektují hranice mezi Německem a Francií. Že se respektují hranice mezi Německem a Polskem. Že se tady respektují hranice mezi Maďarskem a Slovenskem. Tady nikdo nepřichází s tím, jak to bude s Alsaskem-Lotrinskem nebo kolik žije Poláků na Těšínsku.

My jsme si zvykli na to, že se tyto věci nestávají součástí politických debat, protože asi všichni tušíte, kam mířím. Pokud připustíme tuto debatu o hranicích, pokud řekneme, že se budou konat referenda o hranicích, tak se řítíme do pekel a celý život, který jsme tady měli, a byl tu určitý bezpečnostní řád, může být velmi rychle rozmetán.

Já bych vám, přátelé, rád řekl, že jsem velice znepokojen, když v různých denících a různých časopisech, plátcích v Evropě čtu, že někteří političtí představitelé řekneme některých extrémně nacionalistických stran s obrovským nadšením vítají výroky pana Putina o právu na sebeurčení. Pál bych vám si přečíst některé články a titulky v Maďarsku extrémních

nacionalistů, kteří jsou nadšeni tím, co se dneska děje, a říkají: ano, konečně to řekl někdo nahlas. A teď bych mohl jmenovat etnika, která dneska říká – v Evropě! nejsme někde na Středním východě, jsme v Evropě – konečně slovo do prance! Konečně někdo přišel s tím úžasným nápadem! Co kdybychom také začali dělat referenda? Přátelé, já vám garantuji, jestli se tahle myšlenka má prosadit, je veta po mírové a bezpečné Evropě! To je konec! Jestliže se přestanou respektovat hranice, jestliže si řekneme, že to všechno je věcí debat, tak se nedobereme nikdy ničeho.

Uvědomte si, přátelé, že to je debata, která nikdy nekončí. Kdo má právo kde žít a budeme počítat počet obyvatel. Vezměte si samotný Krym. Říká se – vždyť tam přece Rusů je hodně. Samozřejmě je jich tam hodně, protože všichni víte, že v roce 1944, když se Stalin rozhodl, že chce mít klid na Jaltskou konferenci, tak to tady vystěhoval. A jak dlouho tam byli? Říká se, že patří Rusku Krym. Jak dlouho? Sto padesát dvě stě let. Předtím tam žili Tataři. Jak to budeme počítat, komu to patří? Patří to tomu, kdo tam žil 400 let předtím, nebo tomu, kdo tam žil potom 150 let? Obyvatelstvo, které tam zrovna je, budeme sčítat a budeme podle toho rozhodovat, kam to patří? Chápete, to nejsou věci, které dnes jsou napsány na nebi. To je otázka dohody lidské společnosti, že si řekne: Tohle budeme respektovat, protože chceme žít v míru. Nebudeme na sebe vytahovat, kdo kdy s kým bojoval, kolik nás tady bylo přes 100 lety, 150 lety. Přesně tohle jsou věci, které mají v sobě strašnou nebezpečnost, obrovský rizikový potenciál! Ve chvíli, kdy se takto učiní předmětem debat, tak se z toho stane nenávist a nakonec to může vést k občanským válkám a k rozmetání systému, ve kterém žijeme.

Takže já říkám jako základní věc, na které bych byl rád, kdybychom se shodli. Ve chvíli, kdy někdo začne pořádat referenda kvůli hranicím na základě toho, že řekne "mám tam národnostní menšinu", tak jsme v pekle! Přátelé, jeden výrok vám řeknu z projevu pana Putina. V projevu, který měl, řekl tato slova. On tam řekl: Naši ruští občané večer uléhali do svých postelí spát. Ráno se probudili a zjistili, že jsou za hranicemi jiného státu. Chápete? Říká: A zjistili, že jsou najednou jenom menšina. A říká: My Rusové, zřejmě tedy v roce 1991, kdy došlo k rozpuštění původního Sovětského svazu, on říká: my jsme byli agrableni, my jsme byli oloupeni, nám to bylo ukradeno, ta území. My jsme si mysleli, že když vzniklo Společenství nezávislých států, říká Putin, že to nakonec stejně bude jedno gasudárstvo, jak říká. Ale ukázalo se, že ne. Vždyť v tom byl rubl společný a podobně! Ukázalo se, že ne, a tak jsme byli oloupeni a bylo nám to ukradeno. Nezlobte se, nechtěl bych být tedy v kůži dneska představitelů těchto zemí. A také si všimněte, že reakce těchto států – Kazachstánu, Běloruska a dalších – jsou velmi opatrné. Tam je evidentně vidět, že oni jsou téměř zmateni situací a nevědí, jak na to reagovat, proto-

že všechny ty státy počítají třeba, kolik mají Rusů na svém území, a teď se dozvěděly, že vlastně jejich území byla ukradena Rusku. Chápete? To je to, co mi na tom projevu připadá velmi zásadní. Jako by se tady tvrdilo, že rozpad Sovětského svazu byl jakoby zločin spáchaný na Rusku, a teď je otázka – to znamená, že ten zločin se má napravit? Mám potom věřit slovům pana Putina, když říká, že mu stačí Krym, že nebude vznášet další nároky, když vlastně ten projev sám vede zároveň i jiným směrem? On vede k tomu, že tady je oloupené Rusko, které bude chtít, aby se ti, kteří se stali národními menšinami, stali opět součástí zřejmě nějakého jednoho velkého společného Ruska, kde mohou společně žít s ostatními Rusy. A teď je otázka, kolik tam musí být Rusů v tom prostoru, abychom o tom mluvili jako o potenciálně ruském území, a kde tento proces skončí. Je to pravda, že byli Rusové utlačováni na Krymu? Ptám se. Máme nějaké doklady toho, že Rusové na Krymu skutečně trpěli, tak jak to zní v oficiálních prohlášeních? To je složité.

Já si pamatuji, že jsem viděl časopis Time z roku 1938, který byl celý věnován tomu, jak Němci trpí v hraničních územích Československa. A byl to časopis, který mě fascinoval, protože z toho časopisu jsem si odnesl pocit, že ti Češi jsou něco strašného. Týrají tam téměř ty ubohé, ty, kteří tam žijí, třou bídu s nouzí, a ti Češi jim to dělají naschvál. Rozumíte, tohle jsme zažili na vlastní kůži, tento typ propagandy! A teď máme být přesvědčováni o tom, že Rusové na Krymu trpěli, a proto bylo nutné, aby teď dokonce v tomto projevu Vladimir Putin přiznal, že to jsou ruské jednotky. Všichni víte, že to popřel. Mnohokrát to opakovaně veřejně popřel. V tomto projevu poprvé oficiálně řekl: Ano, my jsme rozšířili kontingent ruských jednotek na Krymu, protože jsme se rozhodli, že pomůžeme oněm Rusům, kteří tam trpěli a byli utiskováni. Vy všichni tušíte, že když ruskojazyčného obyvatelstva na Krymu bylo 58 %, tak je těžko si představit, pod kým tam tedy vlastně trpěli. Samozřejmě můžeme říci, že obyvatelé Krymu trpěli. Trpěli proto, že na Ukrajině byla vláda, o jejíž úrovni nemáme dneska iluze, a samozřejmě že trpěla celá Ukrajina pod vládou, která byla zkorumpovaná, se kterou drtivá většina obyvatel byla nespokojena. To znamená, nespokojenost obyvatel na Krymu byla velmi podobná nespokojenosti, kterou byste našli i všude jinde v té zemi, a každý by mohl říkat, že se cítí frustrovaný z toho, že nemá kvalitní vládu, nežije v zemi, která je dobře spravována. Ale domnívám se, že to nebylo něco, co by se speciálně týkalo ruský mluvících, a ještě chápete, že z těch ruský mluvících je otázka, kdo se cítil být Rusem stoprocentním. To je složité.

Ale tím chci říci, že tahle argumentace je naprosto nejasná, mlhavá. Jestliže se stává základem referenda a pak dokonce připojení země, tak je to popření principů, na kterých stojí bezpečnostní stát, mezinárodní řád, a na tom vlastně stojí samozřejmě Evropa, ale na tom stojí nejenom Evropa.

A proto mně připadá tak důležité o tom tady ve Sněmovně mluvit a proto jsem pokládal za důležité to téma tady otevřít, abychom si uvědomili, že tohle jsou principy, na kterých stojí i Česká republika. A nechci to rozvádět do detailu, protože každý si to uvědomí sám. I my žijeme z toho, že naši sousedé respektují naše hranice. A v Evropě máme mír jenom díky tomu, že jsme se dohodli, že to budeme respektovat. Já pokládám tento princip za nebezpečný!

Znovu vám opakuji, že je velmi nepříjemné vidět, kolik politických sil extrémních, nacionalistických ožilo a které v tomto vidí vodu živou. A to je nebezpečí, které nás ohrožuje. Proto vlastně tady Vladimir Putin a jeho politika skutečně přináší nebezpečné téma do Evropy a to téma tady skutečně žije. Ono už tady vlastně začalo působit. A proto si myslím, že je důležité, abychom si tady v české debatě v českém parlamentu uvědomili, s čím máme tu čest a že bychom tohle měli odmítnout. A měli bychom to odmítnout bez ohledu na to, že máme různé politické denominace, a měli bychom to odmítnout bez ohledu na to, že můžeme mít různý názor na to, jakou dáváme perspektivu této ukrajinské vládě, bez ohledu na to, jakou dáváme naději evropské perspektivě Ukrajiny.

To může být věc jiné debaty a vím, že nemusí být jednoduchá. Můžeme mít na to různé názory. Někteří můžeme být skeptičtí, někteří můžeme být v tomto více angažovaní. A já bych vás chtěl požádat, abychom to nechali stranou. Debata o Ukrajině je složitá. Nechme si to třeba na výbor. Mně připadá dnes důležité mluvit o tom, že porušení principu ochrany a respektování hranic je něco životně důležitého pro kulturu, civilizaci, pro evropskou kulturu a civilizaci, pro Evropu i pro Českou republiku. Byl bych rád, abychom se na tom dokázali shodnout. Když tohle dokážeme, tak má smysl, že toto téma není jen potom věcí výborů, kde jsem připraven o tom mluvit. Včera jsem byl na evropském výboru, kde jsme o tom vedli diskusi. Myslím si ale, že je to tak zásadní, že to patří i na plénum Sněmovny. Tohle téma je podle mě důležité, abychom si tady vyjasnili. Protože já bych si přál, aby v tomhle česká politika měla jasno a věděla, že toto je cesta do pekla, ať sedíme tady více vpravo, anebo sedíme více vlevo.

A ještě bych vám řekl možná jednu věc, poslední, nakonec, je to řekněme poznámka na závěr k té situaci mimo můj oficiální referát. Když jsem byl malý kluk, pamatuji se, jak se dávala dětem hádanka. Dospělí se jich ptali: Jak si poradíš ve stepi, když se na tebe žene požár a ty máš v kapse krabičku sirek? Jak si tam před požárem poradíš? Správná odpověď, na kterou z nás téměř nikdo nepřišel, byla, že se požár žene díky nějakému větru a člověk má kupodivu zapálit trávu kolem sebe. A ta tráva když shoří, vytvoří ostrov, který ho zachrání před požárem, který se na něj žene. Tato stará hádanka pro děti mi přišla na mysl. A rád bych vám řekl, že mi připadá, že k té situaci na Ukrajině a Krymu se tato příhoda velice ho-

dí. Víte proč? Protože je zajímavé, je evidentní, že revoluce v Kyjevě byla pro Vladimira Putina velice nepříjemná věc. Byl to příklad něčeho, čím se zřejmě i Vladimir Putin cítil prakticky ohrožen. Připadá mi, že strategie na to použitá by se dala nazvat strategií druhé revoluce, druhého požáru, který se zažehne někde jinde. A dokonce bych si dovolil tvrdit, že prvním místem, kde se o to pokusil, byl ten Antimajdan, který měl vzniknout v Charkově. To byl pokus, který následoval bezprostředně, dokonce se čekalo, že tam Janukovyč odjede, to se nezdařilo, a pak tím místem druhé revoluce už zůstal jenom Krym.

Rád bych vás upozornil na to, jak překvapivě podobné jsou rysy těchto revolucí. Uvědomte si, že i na Krymu se začaly obsazovat vládní budovy, i na Krymu se začaly vyvěšovat vlajky, jenom jiné, i na Krymu se začali pohybovat ozbrojenci bez označení, bez jasné identifikace, podobně jako byla domobrana a podobně. Jste překvapení, když zjistíte, že celá řada prvků té jakoby revoluce krymské má překvapivě analogické znaky jako to, co se odehrálo na Ukrajině. Dávám vám to spíše jako motiv, že strategicky je to velmi zajímavé – jednu revoluci utlumit tím, že vyvoláte druhou a ta druhá vlastně vás chrání před tou první. Připadá mi to jako zajímavá myšlenka pro pochopení událostí. Proto si také myslím, že i postup Ruska a Vladimira Putina na mě působí dojmem poměrně velmi promyšlených kroků, které mají určitou vnitřní logiku. Kdybych dokázal mluvit o tom, proč byly provedeny, myslím si, že jejich motivem je jednak ohrožení myšlenky euroasijské celní unie, ale zároveň je to podle mě i odpověď na ekonomické problémy, které Rusko mělo doma a které jsou poměrně zásadní.

Rád bych vás upozornil na to, že jedna věc jsou sankce, o kterých se mluví v souvislosti s Ruskem, a druhá věc je, že si myslím, že pokud se Rusko vydá na tuto cestu izolace a nezmění své chování, tak se domnívám, že z dlouhodobého hlediska riskuje, že nepříjemné dopady budou pro Rusko samotné. Domnívám se, že Evropa nebyla špatným partnerem pro Rusko. Velice mi vadí to, že se ve vystoupení pana Putina ozval tón, který jako kdyby činil z Evropy nepřítele. Mně tohle nesmírně vadí. Protože jsem přesvědčen, že Evropa není část světa, která by stála o to dělat politiku na základě obrazu nepřítele. Dokonce jsem za českou politiku vždycky zdůrazňoval, že bychom neměli stále vzpomínat na rok 1968, měli bychom minulost nechat minulostí a dát Rusku šanci budovat nový typ politiky, nový typ státu.

Mohl bych vám přečíst projev Vladimira Putina z roku 2002. Projev, ve kterém Vladimir Putin – a myslím, že to řeknu z hlavy docela přesně – ve kterém říká: Rusko nechce stát samo proti zbytku světa. Rusko nechce být ten, kdo stojí na jedné straně a má ostatní jako nepřátele. Rusko je stát, který chce být moderní, který se chce jasně hlásit k principům mezinárodního práva, k principům, které jsou základem mezinárodní bezpečnosti. Rusko

chce být předvídatelné a chce být dobrým partnerem všem. To je Putinův projev z roku 2002.

Jsem opravdu nešťastný z toho oblouku, který se tady opsal, když dnes poslouchám pana Putina, který mluví o Evropě jako o nepřátelském celku. Jsem přesvědčen, že Evropa, a to tady garantuji, na jednáních Rady je celá řada ministrů, se kterými si budeme velice rozumět v tom, kdybychom měli šanci vytvořit mosty, utvořit prostor pro jednání, abychom bránili této eskalaci, ke které v tuto chvíli dochází. Nemyslím si, že je to jen kvůli strachu o Evropu a její pohodlí. Jsem přesvědčen, že tohle je nevýhodné i pro Rusko samotné. Ano, Rusko může v případě ekonomických sankcí přesunout část své ekonomické aktivity na východ, ale jednak plynové trouby jen tak rychle nenatáhne, to je záležitost pěti šesti let, to je komplikovaná věc, a pak se domnívám, že Číňané i takovouto pomoc pak neudělají nikdy zdarma. Tím jsem si jist, že i tohle je poměrně nákladná operace. Domnívám se, že Evropa byla pro Rusko vždy výhodný a korektní partner a že bude těžko někoho podobného ve světě jen tak hledat. Protože mezinárodní obchod není jednoduché a pohodlné prostředí. Připadá mi, že v tomto smyslu je to obrovská chyba.

Pokud se Rusko vydá na cestu izolace, myslím, že po čase zjistí, že se zbavilo partnera, který byl obrovskou šancí pro Rusko z hlediska modernizace, technologií a podobně. Nemyslím si, že je to věc jen naší váhavosti. Pokud nemáme radost z toho, že se děje proces, ve kterém se najednou jakoby mění zásadně ta situace. Připadá mi, že je to proces, na kterém si ce ztrácíme, ale že na něm bude významně ztrácet Rusko. A přál bych si, kdyby k tomuto procesu nedošlo.

Já si nemyslím, že bychom stáli na prahu nějaké studené války. Já si nemyslím, že bychom mohli znovu spět do prostředí nějakého bipolárního světa. V tom se svět dnes změnil. Myslím si, že Rusko tuhle roli hrát do budoucna ani nemůže a podobné úvahy a řeči nepřijímám. Myslím si ale, že pokud Rusko nezmění směr svého chování a uvažování, může se samo dostat do izolace politické a do určité izolace i ekonomické, která bude pro Rusko samozřejmě podle mě z dlouhodobého hlediska velice nevýhodná.

Takže to je mé vidění situace.

Možná poslední, co bych vám rád ještě řekl, je, že z hlediska České republiky samotné bych vás ujistil, že samozřejmě bezprostřední nebezpečí dnes České republice nehrozí. V krátkodobém a střednědobém horizontu může docházet k věcem, které souvisí s možnými protiruskými sankcemi a především s možným uplatňováním onoho třetího balíčku sankcí. Nicméně to jsou ale věci, kde začínáme pracovat na dopadových studiích a zvažovat, co by to znamenalo pro funkční hospodářství a hospodářskou situaci v zemi.

Z hlediska dlouhodobějšího bude nepochybně nezbytné analyzovat do-

pady této krize na vztahy k Rusku i vzhledem ke globálnímu bezpečnostnímu pořádku a dopady na bezpečnost České republiky. Analýzy v této oblasti dnes probíhají, jak jsem řekl, v Evropě, zpracovávají se, a mohu vás ujistit, že v České republice se jimi začínáme zabývat také. To základní ale platí: v této chvíli podle mne nemáme problém s nějakým nebezpečím zvýšené migrace a ani si nemyslím, že by teď byla nějakým způsobem ohrožena bezpečnost země. Jakkoli čelíme vážné politické krizi, akutní to pro Českou republiku ještě zdaleka není. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a paní poslankyni za jejich úvodní vystoupení. A dříve než zahájíme všeobecnou rozpravu, musíme se vypořádat se dvěma faktickými poznámkami. S první přichází pan poslanec Benešík a prosím, aby se připravil pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové, jen pro informaci. Výbor pro evropské záležitosti včera po zasedání Sněmovny pořádal schůzi, která byla monotematická. Zabývali jsme se situací na Ukrajině. Naším jediným hostem, zásadním hostem, byl pan ministr zahraničních věcí Zaorálek. Nepřijali jsme žádné usnesení, nebylo to ani v plánu, ale z diskuse bylo zřejmé, že panu ministrovi vyslovujeme podporu v jeho krocích, které v této záležitosti učinil.

A ještě využiji toho, že mám slovo, jenom krátce zmínit jeden aspekt problému na Ukrajině, který není dostatečně zmiňován, a sice jaderná bezpečnost. Ukrajina se výměnou za záruky za územní soudržnost, jejichž signatářem je taktéž Rusko, vzdala jaderných zbraní. Tím, co Rusko udělalo, že porušilo tuto dohodu, tuto garanci, vysílá jasný signál režimům, jako je Severní Korea, jako je Írán, které se Západ, a nejenom Západ, i Rusko snaží přimět k tomu, aby jaderné zbraně nevyvíjely. Čili potom tento tlak v podstatě ubírá na síle a možná nemá žádnou váhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím pana poslance Petra Fialu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, ve svém vystoupení, které je vlastně otázkou, mohu navázat na pana předsedu Benešíka. Jsem rád, že po včerejším velmi důkladném jednání výboru pro evropské záležitosti i po dnešním vystoupení pana ministra zahraničí mohu konstatovat, že jako představitel opozice podporuji nejenom kroky vlády, dosavadní kroky vlády, které v ukrajinské krizi dělá, ale i

způsob, analýzu, přístup k tomu, jak je tady představil pan ministr zahraničních věcí, protože, myslím, správně chápe to mimořádné nebezpečí ruského postupu na Krymu, potenciální ohrožení mezinárodního řádu, mnoha nebezpečí, která z toho vyplývají. Jediné snad, v čem bych se od něho odlišil, je to, že já se domnívám, že i ve střednědobé perspektivě tento postup Ruska ohrožuje bezpečnost České republiky. Ale s tím se pojí i moje otázka.

My jsme ráno na výboru pro evropské záležitosti měli přítomného pana premiéra, který nás seznamoval s pozicí České republiky před jednáním v Evropské radě, a samozřejmě že debata o dalším postupu vůči Rusku bude mezi evropskými zeměmi poměrně složitá. Jsou země, které jsou pro velmi tvrdý postup, pro zpřísnění toho druhého balíku sankcí, pro zavedení třetího balíku sankcí, a je jasné, že z toho vznikne nějaký společný výsledek. Ale mně není jasné, jakou pozici bude česká vláda při tomto jednání zastávat. Zda bude patřit k těm zemím – což si myslím, že bychom z důvodu našeho ohrožení i naší historické skutečnosti měli – zda bude patřit k těm zemím, které budou pro co nejpřísnější postup vůči Rusku a proti jasnému (?) "NE" této ruské politice. Takže to je moje otázka na pana ministra zahraničních věcí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Zahajuji tímto všeobecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného pana předsedu Sněmovny Jana Hamáčka, místopředsedu Sněmovny pana Vojtěcha Filipa a potom pana poslance Schwarzenberga. Táhá se, pánové, v tomto pořadí jestli můžete. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, děkuji za slovo.

Svoje vystoupení bych chtěl zahájit tématem, na které zde zatím řeč nepřišla, ale já ho také pokládám minimálně z pozice České republiky za důležité. A musím říci, že jsem ještě trošku pod dojmem své schůzky, kterou jsem měl asi před hodinou s paní Snidevyčovou, která je zástupkyní volyňských Čechů, kteří žijí v Žitomirské oblasti, a současně i místopředsedkyní České národní rady na Ukrajině, což je střešní organizace, která sdružuje naše krajané, kteří žijí na Ukrajině. Pozval jsem ji na jednání, protože jsem chtěl slyšet její názor na situaci na Ukrajině. Chtěl jsem slyšet, v jaké situaci se nacházejí naši krajané, co je trápí, jakým problémům čelí. A samozřejmě jsem chtěl také slyšet, co by pro ně mohla Česká republika udělat.

Musím říci, že to bylo velmi zajímavé, do jisté míry i smutné, protože naši krajané jsou opravdu v těžké situaci. Mají velkou obavu z budoucnosti.

Nevědí, co je čeká. Jejich synové, někteří, dostali povolávací rozkazy, že musí nastoupit službu buď v národních gardách, nebo v ukrajinské armádě. A to všechno jsou věci, které je samozřejmě trápí.

Já bych byl rád, kdyby Česká republika k tomuto problému přistoupila odpovědně, kdybychom si vzpomněli na to, že tito lidé patří k nám, jsou to naši krajané, abychom jim nabídli pomocnou ruku. Slíbil jsem paní Snidevyčové, že požádám pana premiéra i příslušné ministry, aby se této věci věnovali. Určitě je v silách České republiky přijít s nějakým řešením a s nějakým programem, který by jim nabídl například i možnost přesídlení do České republiky. Koneckonců máme za sebou velmi úspěšný program přesídlení našich krajanů, kteří byli dotčeni černobylskou katastrofou. Bylo to několik tisícovek lidí, kteří sem přišli v 90. letech. Tito lidé a jejich rodiny jsou dnes plně integrováni v české společnosti a určitě byli velkým přínosem pro ta místa, kam přesídlili.

Chtěl bych se obrátit i na paní předkladatelku usnesení s tím, zda by souhlasila, kdyby se do tohoto usnesení doplnil odstavec, který by požádal vládu České republiky, aby se věnovala problému českých krajanů na Ukrajině. Myslím si, že by to bylo důležité a to usnesení by tím bylo i vyváženější.

Tolik k té první věci. K té obecné debatě mám pár poznámek.

Za prvé jsem rád, že Česká republika je v Evropské unii předvídatelná, že skončila taková ta dobrovolná izolace, kdy Česká republika postupovala naprosto nekoordinovaně, kdy přišla s nějakým nápadem, většinou kritickým vůči našim partnerům v Evropské unii, a své postupy s partnery mnohdy nekonzultovala. Pokud chceme naplnit a pokračovat v tom, že Česká republika je v Evropské unii předvídatelná a že chceme být partnerem našim spojencům jak v Unii, tak v Alianci, musíme postupovat koordinovaně. Není možné přijímat jednostranná rozhodnutí a jednostranná opatření. Rozumím ministrovi zahraničních věcí i předsedovi vlády, když se vymezovali vůči výzvám, aby Česká republika zavedla jednostranné sankce, jednostranná opatření, aby jednostranně zaujímal stanoviska. To možné není, a pokud máme být spolehlivými spojenci, musíme postupovat koordinovaně.

To, co se stalo na Krymu, je situace, kdy Ruská federace překročila Rubikon a rozhodla se řešit situaci něčím, co není ničím jiným než jasným a do jisté míry bezprecedentním porušením mezinárodního práva. Je potřeba to jasně nazvat a je potřeba o tom takto mluvit. Myslím si, že v zájmu České republiky jako země menší či střední velikosti je, aby bylo mezinárodní právo vždy dodržováno, protože na tom stojí také naše budoucnost a naše samostatnost.

Na druhou stranu je také potřeba říci, že v minulosti ne vždy Česká republika k tomu přistupovala takto principiálně. A bohužel to bylo i tady v

Poslanecké sněmovně, já si tu debatu pamatuji. Poslanecká sněmovna vyzývala vládu, aby ve věci Kosova dodržovala rezoluci 1244 a Kosovo neuznávala. Vláda se rozhodla jinak. A my jsme už tehdy říkali, že tím otvíráme naprosto výbušnou Pandořinu skříňku a že dopady tehdejšího rozhodnutí nás doženou. A možná bohužel zpětně by stálo za to říci "ano, byla to chyba". Nicméně takovéto paralely a takovéto analogie nemůžou nijak ospravedlnit to, co se na Krymu stalo. Prostě řešení formou nasazení vojenské síly na teritoriu jiného členského státu je nepřijatelné. Já samozřejmě tu pozici mám jednodušší než někteří moji kolegové, já jsem byl proti Kosovu, mluvil jsem proti Jižní Osetii a Abcházii a té anexi, která tam proběhla, a jsem tedy proti situaci na Krymu.

Nicméně ta věc nemá jen tento rozměr. Tam se objevila ještě jedna velmi zajímavá věc, na kterou je potřeba také upozornit, a to je ten aspekt, který je na rozdíl od příkladů, které jsem uváděl v minulosti, docela nový, a to je nasazení jednotek, které jsou neidentifikované. To jsou jednotky, které nemají žádné označení, ke kterým se nikdo nehlásí. To podle mého názoru otevírá další Pandořinu skříňku. Ptám se, jak to bude v budoucnu, jestli není zase nějaký nový precedens, který tady v tomto případě zavedlo Rusko, kdy se má nějaký malý stát, který sousedí s velkým státem, bát, kdy se na jeho území objeví nějaké neoznačené tanky, které dojedou až do hlavního města a nikdo se k nim hlásit nebude. Je to nový precedens z hlediska ženevských konvencí. Já vůbec nevím, jak by se postupovalo v případě nějakého konfliktu k takovýmto neoznačeným kombatanům. A to je věc, která je podle mne taky velmi nebezpečná.

Nicméně situace na Krymu – a já si myslím, že je možné debatovat o tom usnesení, jak ho navrhla paní poslankyně Němcová, a myslím, že celkem velmi jasně vystihuje postoj Poslanecké sněmovny, aspoň jak ho vnímám, a vystihuje i postoj České republiky, potažmo Evropské unie – situace na Krymu by asi neměla zastínit to, co se děje ve zbytku Ukrajiny. Tam je potřeba stále trvat na tom, aby situace na Ukrajině samotné, tedy mimo tu otázku konfliktu na Krymu, dále neeskalovala, aby celá věc směřovala k politickému řešení.

V této věci je potřeba říci, a pan ministr o tom tady mluvil, že ukrajinská vláda udělala celou řadu chyb, a je potřeba ty chyby tady pojmenovat a je potřeba na tu vládu působit, aby tyto chyby neopakovala. Jazykový zákon byla samozřejmě fatální chyba. Myslím si, že to došlo už i těm největším radikálům v ukrajinské vládě, že tímto směrem se vydávat neměli.

V této souvislosti si kladu otázku, a možná by stálo za to, aby nám na to ministr zahraničí odpověděl, jaký je osud té dohody tří ministrů zahraničních věcí s tehdejším prezidentem Janukovyčem. Ta dohoda platí, neplatí, nebo jaké jsou podklady a východiska pro jednání o nějakém uspořádání na Ukrajině? Platí stále to, že na Ukrajině bude snaha o usta-

vení vlády národní jednoty? Pokud ano, tak je potřeba také na vládní garnituru působit, aby tak konala a aby se aspoň pokusila vyslat signál k regionům na východ, aby měly pocit, že jsou také v Kyjevě zastoupeny.

A co je podle mého názoru naprosto klíčové, je prezidentská kampaň. Souhlasím s tím, že je potřeba uspořádat prezidentské volby. Nic jiného než volby situaci na Ukrajině nevyřeší, ale je potřeba i ze strany Evropské unie působit na jednotlivé kandidáty, kteří budou v té kampani kandidovat, aby ta kampaň neznamenal další rány a další trhliny na jednotě Ukrajiny, protože podle mě stále platí, že tím největším nebezpečím, které by mohlo být na konci celého příběhu, je nějaké rozdělení Ukrajiny na východní a západní, se všemi důsledky a dopady, které by to mělo. Tady já vidím velký prostor i pro evropskou diplomacii a pro naši demokracii, abychom působili na ukrajinskou politickou reprezentaci, aby dále neprohlubovala rány, které byly učiněny, a aby se snažila zemi udržet pohromadě. K tomu by samozřejmě měla sloužit i prezidentská kampaň.

Poslední věcí, ke které se chci vyjádřit, jsou sankce a opatření mezi národních společenství. Všichni se shodneme, že jakkoliv je ta situace složitá a jakkoliv je komplikována jednostranným krokem Ruska na Krymu, tak by neměla mít jiné než politické řešení. Abychom k takovému politickému řešení dospěli, je potřeba zasednout u jednacího stolu a začít vyjednávat. Já chápu a vidím, že ne všichni aktéři jsou k jednání ochotní. K tomu asi tedy mají sloužit i sankční opatření, aby stimulovala či donutila všechny partnery nebo všechny aktéry, aby zasedli k jednacímu stolu. Nicméně i v otázce sankcí je potřeba postupovat velmi opatrně. Já souhlasím s tím, že sankce mohou být velmi dobrým nástrojem k tomu, abychom dosáhli nějakého cíle. V této věci je potřeba si tedy jasně definovat, jaký ten cíl je, zda tím cílem je – a já doufám, že ano – dostat všechny aktéry k jednacímu stolu a zahájit seriózní rozhovory o tom, kam se bude Ukrajina ubírat. Nicméně nic by se nemělo přehánět a je potřeba mít na paměti také širší kontext této věci.

Víte, tady se mluví o tom, že je potřeba zavést tvrdé ekonomické sankce vůči Rusku, že je potřeba zacílit na ruskou ekonomiku a jít tímto směrem. Já bych před tím velmi varoval z jednoho prostého důvodu. My jsme tady historicky v době studené války měli jistou míru stability díky tomu, že tady fungovala taková ta doktrína vzájemně zaručeného zničení, to znamená, že obě strany věděly, že když zmáčkne ten knoflík a vyletí rakety, tak to bude to poslední, co ve svém životě udělaly, protože odvěta, která přijde z druhé strany, bude obrovská. Já bych varoval před eskalací napětí a rétoriky do situace, kdy bychom se rozhodli zavést nějaké drastické ekonomické sankce proti Ruské federaci za prvé bez jasného cíle – já zatím nevím, co by mělo být cílem nebo důvodem k zavedení takovýchto masivních sankcí –, ale současně kdy bychom takovéto sankce zaváděli za cenu, že

na konci toho příběhu bude zničená evropská ekonomika, zničená ruská ekonomika, naprostá destabilizace. Na konci tohoto příběhu může být velmi turbulentní vývoj jak v Evropě, tak v Ruské federaci. Já se obávám, že kdybychom se vydali touto dle mého názoru velmi nebezpečnou cestou, tak na konci tohoto příběhu tady mnoho z nás sedět nebude, bude tady sedět úplně někdo jiný, s úplně jinou rétorikou. Myslím si, že to by bylo nebezpečné. K té věci je potřeba přistupovat uvážene, diplomaticky, s rozmyslem, a vždy mít na paměti, že jiné řešení než diplomatické možné není.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu předsedovi. Prosím k mikrofonu pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já si dovoluji, ač nerad čtu projevy, vám něco přečíst. Obdržel jsem v pátek dopis předsedy Komunistické strany Ukrajiny Petra Simoněnka a dovoluji si vám ho odcitovat, už z toho důvodu, že ty věci, které budu dále říkat, mají základ právě v tom, za co nejen mně, ale i členům KSČM děkuje. Děkuje za podporu, kterou poskytujeme pracujícím a Komunistické straně Ukrajiny:

Desítky tisíc ukrajinských komunistů, kteří v současných těžkých podmínkách nadále obhajují naše společné ideály a zájmy pracujících, žádají mezinárodní komunistické, dělnické a levicové hnutí o podporu a solidaritu.

O tragických událostech v Kyjevě ve dnech 20. až 22. února 2014, v průběhu kterých zemřelo mnoho našich spoluobčanů, i o našem stanovisku k těmto událostem jsme vás nejednou informovali. – I to vám mohu přečíst, jakou jsem dostal informaci.

Upozorňovali jsme na stále intenzivnější vměšování do vnitřních záležitostí Ukrajiny ze zahraničí. Prosazovali jsme názor, že napětí na Ukrajině je třeba řešit dialogem všech politických sil. Navrhovali jsme vytvoření nezávislého lidového kontrolního orgánu, který by dohlížel na činnost vlády a připravil celostátní referendum, ve kterém by lid Ukrajiny právoplatně rozhodl o své budoucnosti. Navrhovali jsme vytvoření instituce volitelných soudců i politickou reformu, která by vedla k decentralizaci státní moci na Ukrajině. Naše výzvy nebyly vyslyšeny ani bývalým prezidentem Janukovyčem, ani vůdci tehdejší opozice.

Ukrajina se dostala na samou hranici společenského a sociálního rozvratu, faktického bezvládní a anarchie. V důsledku demoralizace celého mocenského aparátu na Ukrajině téměř přestal fungovat systém výkonné a soudní moci. V současné době není nikdo, kdo by zajišťoval dodržování zákonů. Na Ukrajině stále posilují moc ozbrojené nacionalistické a ultra-

pravicové skupiny, které jménem revoluce mohou občanům zabírat majetek, dopouštět se na nich násilí a zastrašovat je. Situace se vymkla kontrole, přičemž vedoucí představitelé policie a vnitra, kteří se rekrutují ze včerejší opozice, v lepším případě nemají na ozbrojené skupiny žádný vliv a v horším případě se sami tiše účastní nezákonností.

Aktivisté KS Ukrajiny se stali prvními oběťmi útoků. Je všeobecně známo, že snahou ukrajinských nacionalistů a západních velmocí je úplná likvidace komunistického hnutí na Ukrajině. V podmínkách rozpadu právního systému jsou komunisté vystaveni vydírání a zastrašování, jsou fyzicky napadáni, dochází k zabavování majetku včetně stranických tiskáren. Jsou snahy o úplné paralyzování činnosti KS Ukrajiny. Nejmarkantnějším příkladem byla "revolucionáři" provedená konfiskace kanceláře Komunistické strany Ukrajiny v Kyjevě a okradení pracovníků, kteří byli v budově. Velká část našich regionálních kancelářů byla vyrabována a vypálena. Na Ukrajině byly zničeny stovky památníků druhé světové války.

Tragické události na Ukrajině jsou důsledkem sebevražedné politiky uskupení, která v boji o moc úplně ignoruje možnost kompromisu a dialogu s oponenty, čehož aktivně využívají radikální hnutí, která si osobují právo se pod opozičními hesly dopouštět jakýchkoliv nezákonností.

V této těžké době KS Ukrajiny hájí práva prostých lidí, bojuje za splnění svých programových cílů a snaží se o obnovení a růst vlivu komunistické strany na celé Ukrajině. I nadále podporujeme zájem lidu na zachování teritoriální jednoty Ukrajiny. K tomu je potřeba zahájit co nejširší dialog všech politických sil. Komunistická strana Ukrajiny zastává názor, že federalizace a zvýšení pravomocí regionů může zachránit teritoriální jednotu Ukrajiny a vytvoření podmínek pro návrat ke klidu a vzájemnému porozumění mezi občany celé Ukrajiny.

Obracíme se na všechny komunistické, dělnické a levicové strany se žádostí, aby i nadále poskytovaly Komunistické straně Ukrajiny podporu a pomoc v jejím nelehkém boji za společné principy a cíle.

Jménem tisíce našich členů vám děkuji. S úctou Petr Simoněnko.

Já jsem to přečetl právě proto, abych nebyl podezírán z nějakého nahrávání tomu, co se odehrálo na Krymu, a chránění zájmů jiných států na území Ukrajiny.

Já jsem přesvědčen, že pokud tady někdo hovoří o společných hodnotách Evropy, o hodnotách, které je třeba chránit v rámci Evropské unie, tak je potřeba mezi tyto hodnoty brát také minimálně právo na odlišný politický názor, na právo se podílet na správě věcí veřejných, na tom, aby všechny politické názory mohly být zastoupeny na rozhodování o dalším osudu jakékoliv země. A v tomto ohledu je potřeba říct, že není možné jednostranně podporovat moc, která se ujala svých funkcí způsobem, který odporuje zásadním evropským hodnotám. Já jsem na to upozorňoval i v

televizním pořadu, že ukrajinský rabín vyzval Židy žijící na Ukrajině, aby se vystěhovali do Izraele, právě při paměti toho, že už za Bohdana Chmelnického byly pogromy na Židy, že za druhé světové války to bylo také neustálé vybíjení od nacionalistů, a myslím si, že česká populace tam byla také ve velmi těžkých podmínkách a nakonec je tam v těžkých podmínkách i dnes. Bandy banderovců skutečně zavraždili nemálo občanů České republiky, Slovenské republiky, venkoncem i mé příbuzné.

Takže v tomto ohledu jsem přesvědčen, že zásadní otázka, která tady je, je, jestli vůbec nová moc je schopna respektovat dohodu, kterou udělal prezident Janukovyč s třemi ministry zahraničních věcí Evropské unie. Jestli tedy ovládají onen Majdan, jestli skutečně mohou být těmi, kteří budou reprezentanty státní moci na Ukrajině. Já podporuji co nejdřívejší volby jak prezidentské, tak samozřejmě parlamentní, aby se moci na Ukrajině uchopili lidé, kteří byli zvoleni ve svobodných volbách, protože jinak se tady dostaneme do situace, kdy budeme podporovat někoho, kdo jenom jiným způsobem do jiných kapes rozkrade případné miliony eur, miliony korun, nebo miliardy, které nebudou sloužit občanům Ukrajiny.

V tomto ohledu mi tedy není jasno a rád bych znal názor pana ministra zahraničí na to, jaká je odpověď na zveřejněný telefonát mezi paní Ashtonovou a ministrem zahraničních věcí Estonska, kdo to vlastně střílel do policistů, do demonstrantů na Ukrajině. Kdo to byl? A v této souvislosti mám další otázku, kterou by neměla odpovědět paní Ashtonová, ale zejména by ji měli odpovědět ti, kteří jsou dnes ve vládních funkcích na Ukrajině. Proč není ochota vytvořit vyšetřovací orgán, který by řešil to, co se tam ve skutečnosti odehrálo?

Nikdo v hodnocení nezpochybňuje, že situace tam dobrá nebyla dlouhou dobu. Válka jednotlivých skupin oligarchů pravděpodobně nemůže být vydávána za fungování demokratického právního státu. Já bych v tomto ohledu byl rád, aby Česká republika jako člen Evropské unie postupovala minimálně s velkou odpovědností za to, že svého času, od roku 1919, byla jedna z částí současné Ukrajiny také součástí bývalého Československa. A v tomto ohledu, pokud budu respektovat názor KS Ukrajiny a většiny ukrajinského lidu, že má být zachována teritoriální jednotu Ukrajiny, tak pravděpodobně pro to musíme nějakým způsobem přispět. Jeden návrh tady řekl předseda Poslanecké sněmovny. Nemám proti němu vůbec nic. Ano, postarejme se tedy o to, pokud se někdo z volyňských Čechů bude chtít vystěhovat zpátky do České republiky, nic proti tomu nemám, ale udělejme to slušným způsobem, aby to nevypadalo, že rozebíráme jednotnou Ukrajinu. To asi není smyslem takového opatření. Ale proč o to volyňští Češi žádají? Cítí se tam bezpečně? Cítí tam nějakou perspektivu, v tomto státě, o kterém si myslím, že by měl zůstat jednotný, demokratický a s evropskými hodnotami? Požadujeme od těch, kteří jsou dnes vůdci na

Ukrajíně, aby respektovali evropské hodnoty včetně práva na politickou organizaci, politický názor a účasti ve volbách? Chceme to od nich, nebo je náš zájem něco jiného? Teď myslím zájem České republiky.

V tomto ohledu si myslím, že unáhlené závěry jsou závěry, které nemají hodnotu do budoucna, a požadují od české zahraniční politiky, aby všem měřili stejným metrem. To jsou podle mého soudu zásadní kroky, které můžeme udělat my jako téměř sousední stát pro jednotnou Ukrajinu. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že otázky, které tady můžeme dnes položit nebo budou položeny při jiné příležitosti, by měl pan ministr zahraničí také přenášet na jednání evropské Rady ministrů zahraničních věcí, aby přesně v tomto duchu, podle těchto evropských hodnot byl poměřován současný stav na Ukrajině. To je podle mého soudu zásadní.

A dovolte mi jedno drobné odbočení. Pokud jde o samotné mezinárodní právo, už v právní teorii jsme se učili, co to je územní plebiscit. Ten samozřejmě známe. Známe samozřejmě i mezinárodní pakt o občanských a politických právech, který v článku 1 odstavci 1 říká, "že každý národ má právo na vlastní politický režim, na využívání svých přírodních zdrojů". Pokusme se tedy respektovat, že i tohle je závazek, který Česká republika převzala po bývalém Československu, protože to je ve Sbírce zákonů zveřejněno pod č. 120 z roku 1976. Je to jeden z našich závazků a nezapomínejme na něj, protože to je jedno ze základních práv, které máme. I pro nás je velmi důležité a neměli bychom si nechat mluvit do toho, jakým způsobem budeme využívat vlastní zdroje a jakým způsobem budeme organizovat náš stát. Ale samozřejmě tak, že budeme hodnoty, které jsou tam, vyžadovat pro sebe, ale i pro ostatní.

Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu místopředsedovi. Než předám slovo panu poslanci Schwarzenbergovi, musíme se vypořádat se třemi faktickými poznámkami. S první přijde pan poslanec Foldyna, poté pan ministr Stropnický a poté pan ministr Zaorálek. Pane poslanče Schwarzenbergu, moc se omlouvám, ale hlásil jste se s přednostním právem. Vydržte, protože faktická má přednost. Děkuji. Jenom jsem říkala, abyste věděl, proč před vámi jdou pánové, co jsou přihlášeni k faktické. Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Omlouvám se za zmatky.

Já bych se prostřednictvím paní předsedající zeptal svého stranického kolegy, přítele a našeho ministra zahraničních věcí. Když mluvíme o mezinárodním právu a vyžadujeme po Rusku, aby platilo, je to stejné mezinárodní právo a stejná Helsinská smlouva, která neplatila na Balkánu, a teď chceme, aby platila v Rusku? Je to stejné právo, nebo ho jenom čteme ji-

nak na Balkáně a jinak v Rusku? Když mluvíme o ústavě Ukrajiny, je to ta ústava, která říká, že prezidenta může odvolat pouze buď on sám, nebo smrt, anebo impeachment? Je to ta ústava, která tedy odvolala prezidenta tímto způsobem? Platí zákony na Ukrajině stále? Platí zákony i pro policisty z Berkutu, kteří bránili svoji zemi v souladu se služebním řádem a museli si v Charkově kleknout a odprosit davy? Platí také pro ně nějaké právo a ústava? Moji kolegové, nedíváme se na to pokrytecky, že pro někoho někdy platí právo? Platí pro kosovské Albánce si vydobýt svoji samostatnost různými prostředky a pro Rusy na Krymu teď neplatí to právo. Nebo jak to vlastně je?

Můj kolego a příteli Lubomíre Zaorálku, první obětí těchto konfliktů se většinou stává pravda. Byli jsme toho svědky i v minulosti. Paní Clintonová vyprávěla ve své volební kampani, jak se svou dcerou běhala po letišti a kličkovala před snajpři. Deníky Reuters jí dokázaly, že nikde nekličkovala. Ona potom přiznala, že lhala. Tony Blair říkal: Srbové na Kosovu v jedné albánské vesnici povraždili na dvacet učitelů. Reuters říká: V té vesnici je jedna škola, jeden učitel, živ a zdrav.

Dámy a pánové, nelžeme si do kapsy, nebudme pokrytci a dívejme se na ty věci objektivně. (Výrazný potlesk zleva a zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A s další faktickou prosím pana ministra Stropnického. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já skutečně jenom na okraj. Pozor na ty paralely. Zahraniční politika snad ještě víc než domácí svádí k takovému nadužívání až řekl bych zneužívání a někdy to hraničí až s báchorkami. Srovnávejme srovnatelné, jsou v tom podstatné rozdíly. A prosím, na ty rozdíly není dobré zapomínat.

Já bych měl z titulu své momentální funkce jenom aspoň říct pár vět k bezpečnosti České republiky. Já jsem poměrně na to skoupý ve svých vyjádřeních, ale je to právě proto, že taková vyjádření jsou nesmírně citlivá, a především proto, protože jsou často interpretovaná potom nějakým způsobem.

Chci jenom říct to, co patrně víte. U nás existují samozřejmě standardní bezpečnostní mechanismy v zájmu obrany státu a pak také existují standardní alianční mechanismy. Mohu vás ujistit, že žádné mimořádné stupně nebyly aktivovány nebo k nim není žádný důvod. Zároveň ale bych chtěl všechny ujistit, že článek číslo 5 nikdo nezrušil...

Tak. A budu korektní a skončím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a s další faktickou prosím pana ministra Zaorálka.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já jenom něco, protože na některé věci musím zareagovat hned, mám jenom dvě minuty. (Dále mluví čím dál rychleji, hlasitěji a s gestikulací.)

Já bych rád řekl, že já jsem tady v této sněmovně měl velký projev, když se projednávalo Kosovo. Já jsem tady mluvil o tom, jaké otázky kladl Masaryk, když uvažoval o tom, jestli Češi, Moravané, Slováci budou schopni spravovat samostatný stát, jestli na to mají politicky, jestli na to budou mít ekonomicky, jestli ten stát bude životaschopný. Já jsem podobné otázky tady kladl ve sněmovně, co se týče Kosova, a vzdával jsem velké pochyby, aby na základě principu existence velké menšiny vznikl samostatný stát. A tvrdil jsem, že je to chyba. Říkal jsem to tady opakovaně a nesouhlasil jsem.

Stejně jako budu říkat, že jsem nesouhlasil s tím, jakým způsobem byly odděleny pohraniční části České republiky v roce 1938. A stejně tak říkám, že v případě Krymu se děje, s čím já stejně nesouhlasím. Kdo si tady něco lže do kapsy? Protože se to stalo nám, tak se to může stát i jiným? Já s tím nesouhlasím neustále, říkám svému kolegovi Jardovi Foldynovi. A vždycky říkám, že tento princip je zhoubný. A tento názor neměním! Já mám názor stejný! Ale protože někomu chcipl koza, tak já mám říkat, aby těm chcipl koza taky? Co to je za uvažování, ptám se! Takhle nesmíme uvažovat!

To znamená, já tvrdím, že můj názor je konzistentní, a já na něm trvám neustále! Takže žádné lhaní do kapsy! To si prostě vyprošuji!!

A druhá věc. Stejně tak říkám, když tady vystoupil Vojtěch Filip. Není pravda, že neexistuje vyšetřovací komise, která vyšetřuje to, co se děje. Ministr vnitra, SBU jmenovalo vyšetřovací komisi. Permanentně se zajímám o to, jaké jsou výsledky té komise. Takže říkejme prostě ta pravidla přesně! Pravoslavná církev, její představitel se vyjádřil, podpořil Majdan. Stejně tak řeckokatolická církev, která nám slouží pravidelně mše. Vyjádření toho rabína neznám, ale mohu vám říct, že ta situace je složitější! Bojím se pravého sektoru pana Jaroše apod. Víím, že jsou tam démoni, kteří nám ožívají. Jsou velmi nebezpeční, ti démoni! Ale nezjednodušujeme to!!! (Šum v sále, ozývá se dvakrát potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní ještě – pana předsedu Schwarzenberga požádám ještě o chvilku strpení (stojí připraven nedaleko řečnické stoly) – s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl připome-

nout, už to říkal náš pan předseda, a podpořit stanovisko ministra zahraničí a vlády České republiky. Říkám to jako představitel opozice, protože si myslím, že není prostor na to hrát vnitropolitickou či vnitrostranickou bitvu v tak vážné situaci. My přece – mně tehdy byly čtyři roky, tak já si to nepamatuji, ale generace mých rodičů mi to řekla – my přece známe přesně ta slova, která teď se opakují – zvací dopis, ochrana zájmů, okupace, pobyt vojsk... My přece to známe. A kdo jiný to má říkat než my, kteří jsme to jako národ zažili!

A mě tedy fakt děsí, které vystoupení v této těžké debatě sklídilo zatím největší potlesk. Opravdu mě to děsí. A ti, kteří tak horují a obhajují postoj Ruska, hledají nějaké levné paralely a chtějí zamlžit tuhle debatu, rozdělit do mnoha úhlů, tak ať nám odpoví na otázku, jak by asi dopadla referenda v Sudetech v 1938, kdyby v některé části Československa si územně vyhlásili referendum o připojení k německé říši. Jak by asi dopadlo to referendum? Možná by čísla o té podpoře byla velmi podobná jako čísla, která čteme od neděle. Bohužel je pravda, že i náš kolega, člen našeho parlamentu, jim na to svítí a říká: Mně je vlastně jedno, kdo mě tam pozval, mně je jedno, co se tam dělo. Já jsem se jenom díval, jestli ti lidé hlasovali ano. No, já nezpochybňuji, že ti lidé, kteří hlasovali ano, tam ten lístek vhodili. O tom přece vůbec není debata.

Já bych poprosil, jestli by pan ministr zahraničí mohl odpovědět na otázku, jakou pozici bude česká vláda v těch složitých jednáních zítra a pozítří zastávat. (Předsedající upozorňuje zřejmě na čas – není rozumět, protože mluví předsedající i řečník chvíli současně.) ... A mohu říct, že na podporu opozice, aspoň části, se může spolehnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan kolega Plzák a poté už pan předseda Schwarzenberg řádně s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, byl jsem poučen svým stranickým kolegou, pozor na ty paralely. Slyšel jsem tady paralelu na ty Sudety, ale já vidím ještě větší paralelu. Vezměte si, že koncem druhé světové války osvobodila sovětská armáda území bývalého Československa, tehdejší Zakarpatskou Ukrajinu. A já tam vidím tu největší paralelu s dnešním Krymem. Tam prostě byla cizí vojenská moc, pod jejím diktátem se tam udělalo referendum. A tato oblast, která historicky nikdy k Ukrajině nepatřila, se připojila k Sovětskému svazu. Já bych se chtěl zeptat, historicky se nechat poučit: Kdo tehdy protestoval? Kdo horoval za naše zájmy? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A ještě jedna faktická poznámka od paní poslankyně Kateřiny Konečné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dovolu mi se fakticky zeptat pana kolegy Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího: Jak by asi dopadlo referendum k rozdělení Československa? Myslíte si, že byste to opravdu mohli udělat, kdybyste se lidí zeptali, co vlastně chtějí? (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. A pan předseda Schwarzenberg má slovo s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych rád poděkoval ministru zahraničí za velmi obšírnou zprávu, kterou nám podal, co se týká situace na Ukrajině. Zajisté to není lehká situace. A jeví se tady docela zajímavé fenomény. Když slyším tady horovat proti revolučním změnám ze strany KSČM, tak mě to docela pobaví. Vždycky oslavovali všechny revoluce na světě a tentokrát, když se tato revoluce dělá proti velmi korumpovanému prezidentovi Ukrajiny, tak najednou jsou z toho pohoršení a vyžadují legitimitu korupčního režimu. Ale nechme tyto poznámky, je to spíše pro pobavení všech posluchačů.

Ve skutečnosti vidíme před sebou velmi vážnou situaci. Jsou historici, kteří tvrdí, že 20. století bylo nejkratší, neboť začalo v roce 1914 a končilo 1989. Já mám takový dojem, že se blížíme k podobnému stavu, že 21. století začíná, ano, zase v roce 14 a že to období mezi léty 1989 až 2013 bylo výjimečné období míru a vlády práva v Evropě, které teď přestalo.

Ať mi tady nevytýkají, že jsem zapomněl na Kosovo. Já si velmi dobře pamatuji na Kosovo, ale připomínám, že než Spojené státy a jejich spojenci zaútočili tehdy na Srbsko, snažně se snažila jak state secretary Albrightová, která ještě myslela, neboť umí srbsky, že přiměje srbského prezidenta k jistému pochopení, že nemůže pokračovat ve vyhánění Albánců z Kosova. A teprve po dlouhém a bezvýsledném jednání, ano, bylo zaútočeno bez souhlasu Rady bezpečnosti, což vůbec neschvaluji, že tento útok byl, už tehdy jsem to neschvaloval, ale byla to opravdu jiná situace. Nejdřív se opravdu dlouho pokoušela ten proces jednání v Kosovu zastavit, to vyhánění, a dojít k nějakému kompromisu, který bohužel kvůli tvrdohlavosti srbského prezidenta se nepodařil.

Teď máme ale opravdu úplně jinou situaci. Bez jediného jednání s u-

krajinskou vládou nebo s ukrajinskou stranou byl Krym obsazen a oddělen od Ukrajiny a Rusko už ho přijalo jako svou součást. Je to prostě anexe cizího území. Tím prosím skončí období, kdy jsme se mohli v Evropě spo-lehnout, že se respektuje mezinárodní právo, že se respektuje mír. Nastoupí prostě velmoc se svými požadavky a všichni před tím ustupují. Přijmeme-li tento přístup, tak se nesmíme divit, když to 21. století bude ještě horší než 20. století. Ve 20. století, ano, se taky couvalo před násil-nými režimy a výsledek byl strašný. Varuji před tím a jsem velice rád, že pan ministr zahraničí vyjádřil jasný názor, že ustupovat nemůžeme.

Přiznávám se, že jsem poněkud odlišného názoru, co se týká sankcí. Lupič nevydává svou kořist dobrovolně, to jsem ještě nikdy v životě neviděl. Pouze silný hospodářský tlak může přimět Rusko, aby aspoň u-stoupilo. Bez toho to možné není a budou stejně šťastní s tím lupem, jako to bylo v Jižní Osetii a v Abcházii, které si přivlastnili před několika deseti lety. Na to bych rád upozornil. A pak bude pokračovat v nějaké jiné zemi, kde se Kremlu zachce ji ovládat. Jsme ve velmi nebezpečné situaci, když připustíme, že bezpráví zase vládne v Evropě, že velmoci mají vyšší nárok než jiné státy, že velmoci mohou menší stát oloupit o jeho území, mohou si sousední stát podmanit. Když toto připustíme, tak se nedivme, když jednou dojde taky na nás.

Taky si pamatuji, že ve třicátých letech si českoslovenští politici mysle-li, že Hitler bude spokojen s anšlusem a Československo nechá na pokoji. Byl to veliký omyl. Přišel Mnichov, obsazení ostatku českých zemí, vy-hlášení Slovenského štátu a už na podzim začala druhá světová válka. Tyto paralely nejsou marné. Je to vždycky, když se ustupuje zlu, když se ustu-puje násilí. Proto vím, že jisté sankce, kdyby se proti Rusku vyhlásily, a zdá se, že je to nevyhnutelné, nás taky budou něco stát, budou Evropu i Českou republiku zajisté stát. Jistě, hospodářské výsledky budou menší. Prostě boj za svobodu bude něco stát. Ale svoboda, dámy a pánové, ni-kdy nebyla levná. Za svobodu se muselo vždycky obětovat, a dokud jsme schopni uhájit svobodu, ale taky svobodu i ostatních evropských zemí, pouze materiálními oběťmi, nikoli pak krví, pak máme děkovat pánuobu. Svoboda a nezávislost v žádném století nejsou bezpečné. Vždy se musí hájit, také v tomto 21. století.

Ale jak říkám, ano, může být, že nás to bude stát značné peníze, a budme rádi, když nás to bude stát pouze peníze a nikoliv krev. Ale když připustíme, aby zlo pokračovalo, tak to skončí zase tím, že budeme platit i krví.

Děkuji mnohokrát za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Karlu Schwarzenbergovi. A ještě mám poznámku jednoho přednostního práva

pana předsedy Petra Fialy. Omlouvám se, pan předseda poslaneckého klubu Úsvit Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já jsem spíš chtěl vystoupit s technikou po vystoupení předsedy Sněmovny Jana Hamáčka, ale když už to dopadlo takhle, tak se nedá nic dělat. Nicméně já už nechci komentovat situaci na Ukrajině, protože už tady toho bylo řečeno dost, hodně ještě řečeno bude a nota bene, ta situace se bude jistě ještě každou chvílí měnit.

Ale kam chci obrátit pozornost vlády, je zpět právě k tomu, co říkal Jan Hamáček, co říkal i pan kolega Filip, abychom věnovali velkou pozornost obavám českých občanů žijících na Ukrajině. Tito lidé mají neblahou zkušenost s ukrajinským nacionalismem. Dnes poukazují na nárůst kriminality, banditismu, především v oblastech západní Ukrajiny. Tento růst násilí mají na svědomí radikální ozbrojené skupiny, které se hlásí k odkazu Štěpána Bandery. Není možné ignorovat obavy našich krajanů, kteří mají tyto zkušenosti s formou nacismu z doby druhé světové války. Chci také upozornit na to, abychom se v rámci protiruského postoje České republiky v této věci nedostali do jednoho šiku právě s těmito čistokrevnými nacisty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi za jeho vyjádření a budeme pokračovat řádně přihlášenými v rozpravě. Paní poslankyně Fischerová má slovo, připraví se pan poslanec Marek Ženíšek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedo, já vám děkuji za slovo a řeknu zde klidným hlasem – já s pokorou čekám od 13. 2., abych se přihlásila do obecné rozpravy, a řeknu také, že už jsem měla připraveny úplně jiné postřehy z poslední situace na Ukrajině. Od té doby stále sleduji vývoj situace hlavně na Krymu společně s vámi, a myslím všemi, protože to je opravdu věc, která se týká nás všech. Ukrajina není za naším horizontem a je to velká země. Mnozí, dokonce i naši předci tam měli kořeny a mnozí lidé z Ukrajiny žijí v naší republice.

Já jsem na Ukrajině byla, byla jsem tam dvakrát. Byla jsem tam delegována oficiální institucí, Radou Evropy, ještě jako starostka kdysi, poté v naší parlamentní delegaci Rady Evropy. A znám i mnohé parlamentní poslance Ukrajiny, ale i z ruské Dumy. Takže se přiznám, že s nimi i komunikuji, protože se to týká nás všech. Týká se to zejména, řeknu, běžných občanů na Ukrajině. A to je důležité, to tady tolik nepadlo, ale opravdu lidé, kteří tam žijí, tak si vlastně ani neuvědomujeme, co prožívají. My si to uvědomujeme, ale ne až tak důsledně.

Tak jak jsem poslouchala všechny své předřečníky, jsem velmi ráda, že paní poslankyně Miroslava Němcová jako předkladatelka toto zařadila do

bodů jednání. Jsem také velmi ráda, že dnes jsme se k tomu tady oficiálně vrátili od toho 13. února, ale musím říci, že i pan ministr zahraničí, tak jak sleduji i všechny jeho výjezdy do Bruselu a setkání premiérů a podobně, tak je dobře, že naše republika se k tomu hlásí a že nestojíme nečinně, ale že opravdu určité kroky konáme.

Mezitím jsem sledovala i sociální síť dnes, tak tam už jsou komentáře k dnešním výstupům. Opravdu, lidi to zajímá. To je důležité, že to opravdu i naše mnohé občany zajímá. Dokonce mi skrz to také telefonují, protože to není možné podcenit, tuto situaci na celé Ukrajině.

A ještě, když jsem poslouchala jednotlivé potyčky zde, tak si myslím, že je potřeba nést debatu o tom, která strana má pravdu, ale co jsou naše národní zájmy. A také, jaké nástroje k tomu použijeme. Věřím, že pan ministr zahraničí ještě odpoví na dotazy, které zde na něj dnes byly směřovány. A také pro nás je důležité, jak zachovat Ukrajinu jako zónu mezi Ruskem a Evropskou unií. Myslím, že toto je velice důležitý pohled na věc.

Sledovala jsem i jednání Rady bezpečnosti OSN, která probíhala, jak zde bylo řečeno, 15. března. Rada Evropy ve Štrasburku 14. března. A myslím, že my jako Česká republika nemůžeme nic samostatně zvládnout, že musíme být opravdu součástí právě těchto, řeknu, aliancí současně, nemáme nyní členství v Radě bezpečnosti, tam nejsme nyní na tahu. Zde bylo řečeno, že tam bylo použito právo veta, ale jsme členy také Rady Evropy, Evropské unie. Čili společně prosazovat a hájit zájmy tak, aby Ukrajina byla co nejkldnější cestou vyřešena.

Na závěr chci říct, ono už tady toto padlo jak od paní poslankyně Němcové, tak i od pana předsedy Fialy, že Občanská demokratická strana určitě bude v tuto chvíli, jak sledujeme postup české vlády, souhlasit s takovým tvrdým postupem a zastupováním České republiky v zájmu lidu Ukrajiny.

Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Fischerové. Slova se ujme pan poslanec Marek Ženíšek. Poté vyhlásím přestávku na oběd a na jednání organizačního výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, myslím si, že pan prezident Vladimir Putin se musí do jisté míry v současné chvíli při pozorování dnešní debaty trochu pousmát. Jednak tady vidíme v přímém přenosu, že pan ministr zahraničí nemá vlastně při tom svém jednání a konání ani podporu všech vlastních spolustraníků. Jednak ta debata, tak jak ji mohu sledovat, sklouzává do analýz toho,

zdali referendum odpovídá mezinárodnímu právu, či nikoliv. Sklouzává do nesprávného srovnání s Kosovem nebo situací na Balkáně a úplně vynechává základní a podstatnou záležitost, a to je, že jeden stát se obohatal o další území na úkor jiného státu.

O to více mě těší, že zde mohu říct, a už zde to bylo řečeno některými mými předřečníky, že – byť jako opoziční poslanec – velmi vítám dosavadní kroky pana ministra zahraničních věcí, jeho postoje k dané věci a zejména i jeho jasné prohlášení. A i ta razance nebo dikce, kterou tady předvádí. Na druhou stranu si nejsem úplně jist, zdali jeho postoj sdílí většina členů vlády České republiky včetně pana ministerského předsedy.

Já jsem skutečně velmi rád, že se tady pravděpodobně, a pevně věřím, byť po některých výstupech si nejsem úplně jist, že se zde shodneme, že ta akce na Krymu odporuje mezinárodnímu právu. Stejně tak jsem velmi rád, že se shodnu s panem ministrem zahraničních věcí, že Putin je nespolehlivý, nepředvídatelný partner a že uvažuje v intencích minulého století. Zkrátka a dobře – rozšiřovat své území na úkor nějakého jiného státu, to je zkrátka politika, která je doménou minulého a ještě větší minulosti, 19. století.

Dnes ráno jsme měli jednání výboru pro evropské záležitosti, kde byl přítomen i pan premiér. A jak zde již bylo uvedeno, byly kladeny dotazy, jaká je další cesta české vlády, resp. jaké budou kroky české vlády. Samozřejmě všichni si přejeme to, co zde bylo řečeno, že nejlepší řešení je diplomatické řešení, politická dohoda. Ale pokud tato varianta nevyjde, tak se ptám, jaké další řešení, jaký je postoj české vlády, co bude prosazovat na půdě Evropské rady pan ministerský předseda ve čtvrtek a v pátek.

Já bych si strašně přál, abyste stejně tak, jak jste, pane ministře, vystupoval zde v Poslanecké sněmovně, vystupoval i na půdě Rady ministrů. Já bych si strašně přál, kdybyste stejně tak razantně a jasně, jako jste vystupoval dnes, přesvědčil pana ministerského předsedu, aby tak vystupoval na půdě Evropské rady. Stejně tak bych si přál, abyste stejným způsobem, razantním a naprosto jasným, vystupoval směrem k vašim kolegům – Itálii, Nizozemí. Je pochopitelné, že tyto země pravděpodobně tolik netrápí ruská agrese jako například Českou republiku nebo země Visegrádské čtyřky.

Kdo jiný by měl prosazovat razantní a jasný postoj než právě Česká republika s ohledem na svoji zkušenost, na svoji historickou zkušenost a s ohledem na to, co zde bylo již řečeno? A pokud jste dobře sledovali například projev pana prezidenta Putina včera, tak tam zaznělo několik zcela zřetelných vět, které si myslím, že pro každého soudného občana to znamená minimálně uvažování o tom, že ta hrozba zde již existuje. Ruská federace má již dlouhou dobu ve své zahraniční bezpečnostní koncepci označení Západu jakožto nepřítel, nebo potenciálního nepřítel. Výroky

typu, že v podstatě on nikdy nechápal nezávislost postsovětských zemí jako nějakou dlouhodobou, co zde zmínil pan ministr zahraničních věcí, že to je pouze nějaká krátkodobá záležitost a že ty země byly ukradeny Rusku, to byly zřetelné náznaky toho, že je třeba minimálně uvažovat a hovořit a debatovat o tom, co dál může nastat.

Já se tedy ptám pana ministra zahraničí, a už zde byla ta otázka také kladena – protože pan ministerský předseda mi dnes ráno na tu otázku odpověděl velmi vyhybavým způsobem, když jsem se ho ptal, jaký bude další postup české vlády –, zdali budeme patřit k těm zemím, které budou prosazovat například i ekonomické sankce, pokud to situace bude vyžadovat. Pan ministerský předseda mi odpověděl, že především bude hájit národní zájmy České republiky a že teprve nejprve si to musí spočítat na základě analýz, zdali by ty ekonomické sankce byly pro Českou republiku výhodné, či naopak nevýhodné, a na základě toho se rozhodne. Já se obávám, byť je to naprosto legitimní postup, je to alespoň nějaká strategie a díky za ni, byť s ní nesouhlasím, ale že takové vnímání národních zájmů je postup nedobrý a z dlouhodobého hlediska se může České republice vymstít. Tak jak zde už někteří mí předřečníci řekli, zkrátka snaha urovnat situaci a postavit se agresoru vždycky něco stojí.

Takže všichni si přejeme diplomatické řešení, to ano. Ale ptám se, pokud dosavadní sankce nebudou úspěšné, nebo část těch sankcí nebude úspěšná, pravděpodobně nastane rozšíření seznamu lidí, kterým bude znemožněn přístup na půdu Evropské unie, tak pokud to nebude úspěšné, pokud ta situace se, jak říkal pan premiér dnes ráno, jaksi sama nevyřeší do té doby a neuklidní, tak jaký bude postoj české vlády a zdali tedy již uvažujeme o dalších krocích, které samozřejmě v sobě obnášejí i ekonomické sankce. Takže to je otázka, na kterou bych chtěl znát odpověď.

Zároveň si dovoluji na závěr svého vystoupení přednést návrh usnesení, jehož text pak předám zpravodaji. Návrh usnesení zní – a pramení právě z těch obav, kde si nejsem jist, zda celá vláda sdílí postoje pana ministra zahraničních věcí: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby na všech summitech EU důrazně prosazoval důsledná opatření vůči Ruské federaci, včetně plošných ekonomických opatření, která ve svém důsledku povedou k ukončení agrese Ruské federace vůči suverénnímu státu Ukrajina. Imperiální nároky Ruské federace na ukrajinské území chápe Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky jako potenciální ohrožení suverenity České republiky, která byla desetiletí sovětským satelitem. Obrana suverénního ukrajinského území garantovaného mezinárodními smlouvami je proto i obranou bezpečnosti a suverenity České republiky." (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, ještě potom vás u-

pozorním, že toto budete muset zopakovat v podrobné rozpravě. Děkuji.

Žádný další kolega nebude zatím pozván k řečnickému pultu, protože je 13 hodin. Vyhlašuji přestávku na oběd s tím, že členové organizačního výboru se sejdou nejspíše ve 13.05 na jednání organizačního výboru. Požádám potom zástupce navrhovatele, poslanecké kluby, aby ve 14.30 sdělily, na jak dlouho bude tento bod přerušen, protože ve 14.30 začínáme jiným pevně zařazeným bodem, a nemáme tedy možnost rozhodnout o pokračování hned ve 14.30. Takže tolik k této věci. Děkuji. Vyhlašuji polední přestávku.

(Jednání přerušeno v 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně a milí kolegové, je 14.30 hodin. Vítám vás po obědové pauze. Na dnešní odpoledne máme pevně zařazený bod číslo

20.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - první čtení

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 77/1. Z pověření Senátu předložený návrh uvede pan senátor Jiří Bis, kterého srdečně vítám. Prosím, aby se ujal slova.

Vítejte, pane senátore. Prosím, máte slovo.

Senátor Jiří Bis: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a poslanci, předkládám vám drobnou novelu zákona o ovzduší, a sice předložený návrh, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Doplnuje možnost výměny emisních stropů mezi provozovateli a odstraňuje další nedostatky současné podoby zákona vyplývající ze zkušeností s jeho aplikací.

Provozovatelé menších stacionárních zdrojů zahrnutých do přechodného národního plánu jsou stávajícím zněním zákona podstatně znevýhodněni. Zatímco velcí provozovatelé s velkým množstvím zdrojů mohou v rámci portfolia jimi provozovaných zdrojů optimálně rozložit připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, menší provozovatelé, často pouze s jedním zdro-

jem, tuto možnost nemají, což vede ke zbytečnému zvyšování nákladů bez efektu pro životní prostředí. (Silný hluk v sále.)

Novelizační bod směřuje k umožnění výměny části emisních stropů mezi provozovateli s vyloučením možnosti zvýšení emisí za Českou republiku i v rámci nejzatíženějších oblastí. Rychlé přijetí této změny je zásadní pro přípravu investic a odstraňuje nejistoty spojené s provozem stacionárních zdrojů menších provozovatelů.

Novelizační bod týkající se kompenzačních opatření odstraňuje rozdíl jejich aplikace mezi stacionárními zdroji a pozemními komunikacemi, což ušetří náklady na jejich realizaci na straně Ředitelství silnic a dálnic, případně měst. Zbývající novelizační body sníží administrativní zátěž na straně podniků i státních institucí a vyjasní včas některé povinnosti.

Další návrhy na úpravu zákona snižují administrativní zátěž provozovatelů, čímž dojde při plnění stejných environmentálních požadavků ke snížení nákladů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane senátore. Milé kolegyně, milí kolegové, já vás prosím o zachování klidu a vyslechnutí pana senátora. Prosím, snižte hladinu hluku, nebo schůzi přeruším. Děkuji.

Senátor Jiří Bis: V některých případech se jedná o nedostatky, resp. nepřesnosti, které se ukázaly při aplikaci zákona a jejichž změnu je potřeba provést neprodleně.

Navrhovaná úprava je tedy velmi důležitá především pro zajištění bezpečnosti dodávek energií. Snižuje administrativní náklady provozovatelů, ale nijak nesnižuje environmentální nároky v oblasti ochrany ovzduší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu vás podrobněji seznamovat s tímto senátním návrhem zákona, protože ti z vás, kteří tady byli před předčasnými volbami, se s ním již jednou mohli seznámit někdy v červenci, kdy jsme ho tady měli navržený. Návrh zákona ležel také poměrně dlouho ve vládě, dnes se ho ujal Senát a já bych chtěla tímto Senátu poděkovat za to, že to udělal, protože jde o velmi důležité novelizační změny, které se zdají být malé, zdají se být neprovázané, ale bez nichž zákon o ochraně ovzduší ztrácí svou účinnost.

Vzhledem k tomu, že čas je opravdu krátký, vzhledem k tomu, že tato

novela zákona je vykomunikovaná i s Ministerstvem životního prostředí, které navíc připravilo ještě dva pozměňovací návrhy, úplně aktuální, které bychom k nim potřebovali přidat, tak abychom ten systém uvedli do pořádku, proto si jako zpravodajka dovoluji navrhnout ne úplně standardní postup, a věřte mi, že jako člověk, který je tady dlouho, to nedělám ráda, ale jiná alternativa není, a to postup zkrácení projednávání tohoto zákona na 24 hodin s tím, že jsme domluveni s kolegy z výboru životního prostředí, že to během čtvrtku stihneme projednat, v pátek bychom absolvovali druhé čtení a příští týden ve středu třetí. Říkám znovu, nedělám to ráda, uvědomuji si, že si tady hrajeme poměrně hodně s termíny, ale to, že například malé kogenerační jednotky dnes není možné instalovat nebo uvádět na trh, že v této novele zákona dáváme oznamovací povinnost do 31. března, což všichni víme, že už to nestihneme, a řadu dalších věcí, které dnes trápí nejen občany, ale i naše podnikatelské prostředí, to nás opravňuje k tomu, abychom to takto urychlili.

Debaty v Senátu k tomuto zákonu byla poměrně zevrubná. Tento zákon ležel jak na vládě, tak už kdysi v této budově Poslanecké sněmovny. Dnes si můžeme dovolit to takto rychle prohnat prvním, druhým a třetím čtením, o což bych vás jako zpravodajka ráda požádala. Znovu opakuji, je to vyjednáno s Ministerstvem životního prostředí i s výborem pro životní prostředí. Své kolegy jsem na to upozorňovala na poslední schůzi, že tento problém máme. Zároveň pevně doufám, že už mě nic takového podobného nepotká, protože si uvědomuji, že to není standardní proces a měli bychom ho využívat pouze v individuálních případech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. V obecné rozpravě si dovoluji se souhlasem předkladatelů, ale troufám si říci, že toto je domluvený postup, navrhnout zkrácení lhůty na projednávání na 24 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, eviduji tuto vaši žádost. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nevidím žádnou žádost, obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o předloženém návrhu na zkrácení lhůty na 24 hodin. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu paní zpravodajky Konečné na zkrácení lhůty u senátního návrhu zákona o ochraně ovzduší k projednání na 24 hodin.

(Konzultace mimo mikrofon.) Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Budeme nejprve hlasovat o přikázání výborům.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Ptám se, kdo má jiný návrh. Nikdo jiný návrh nemá. Budeme tedy hlasovat o přikázání návrhu zákona k projednání výboru pro životní prostředí. Nejprve mám ale žádost o vaše odhlášení. Všechny odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro životní prostředí. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 32. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro 119, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní se dostáváme k návrhu paní zpravodajky Konečné na zkrácení lhůty k projednání na 24 hodin.

Zahajuji o tomto návrhu hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 24 hodin, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 33, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro 113, proti 9.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí a lhůta byla zkrácena na 24 hodin. Děkuji panu senátorovi i paní zpravodajce a končím první čtení tohoto zákona.

Dalším bodem v pořadí je

12.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 83/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, pan předseda poslaneckého klubu Úsvit přímé demokracie Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, kole-

gové, vážená vládo, dne 27. listopadu 2013 schválila Poslanecká sněmovna zákonné opatření Senátu – možná si na to všichni pamatujete, že jsme tady byli několik dnů a museli jsme projednávat zákonná opatření, která přišla ze Senátu, bylo to velmi rychlé –, které mimo jiné zavádí povinnost platit daň z přidané hodnoty i z pozemku pod stavbou. Tenkrát, jestli si pamatujete, toho byly plné noviny, že jenom poslanci zasedli do lavic, a už zvyšují daňovou zátěž jak pro podnikatele, tak pro fyzické osoby. Do konce roku 2013 byl přitom takový pozemek pod stavbou od daně z přidané hodnoty osvobozen. Nově je pozemek od daně z přidané hodnoty osvobozen až po uplynutí pěti let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo ode dne, kdy bylo započato první užívání stavby, a to k tomu dni, který nastal dříve.

Jak si jistě všichni zde přítomní umí dobře představit, cena pozemku pod bytem tvoří 15 % až 30 % ceny stavby. Hlavním důsledkem změny tedy je a bude růst cen nových staveb, protože se jejich cena musí vyšplhat o daň. Jen u nejmenších bytů to může znamenat zdražení řádově o desítky tisíc korun. U staveb větších se projeví zdražení v řádech statisíců.

Výše popsané změny mají značně negativní dopad na trh s novými stavbami a zcela jistě i na developerský a stavební sektor jako celek. Negativní je rovněž načasování změny a velmi krátká adaptační lhůta, kdy změny účinné od ledna 2014 byly schvalovány na konci roku 2013. Jestli si pamatujete, bylo to na konci roku, tehdy možná developeři využili toho, že ještě mají měsíc na to, aby koupili pozemky bez daně, takže to možná jakoby částečně rozhýbalo trh s nemovitostmi, ale jenom na měsíc, a už během ledna byl jasně vidět pokles v koupi pozemků nebo v pohybu pozemků, bytů a dalších nemovitostí.

Z výše uvedených důvodů předkládáme návrh, který opět osvobozuje pozemky pod novými stavbami od daně z přidané hodnoty, a to zrušením pětileté lhůty, po jejímž uplynutí je možné osvobození od daně využít. Cílem je snížení daňového břemene při nákupu nových bytů a staveb a podpora vlastnického bydlení. Nezanedbatelný je pozitivní vliv našeho návrhu na stavební sektor jako důležitou část české ekonomiky. Jestli se nějaké odvětví v české ekonomice propadá, je to především stavebnictví.

Dle našeho hlubokého přesvědčení české hospodářství již neunese další zvyšování daní. Stát by si měl uvědomit, že chce-li větší kus koláče, musí nejprve nechat lidi, aby si upekli větší koláč. Nelze neustále brát nové a nové peníze z ekonomiky a látat s jejich pomocí díry ve státním rozpočtu. Máme-li zde dnes schodkový rozpočet, je tomu tak v první řadě proto, že politici a úředníci nedokázali efektivně hospodařit s penězi, které doposud od občanů vybrali. Řešením této situace jsou systémové změny směrem k účelovému vynaložení každé koruny ze státní kasy, nikoliv nové a nové zvyšování daní na úkor běžných občanů naší země a vybraných

prostředků do státní pokladny, která má na svém dně zcela evidentní díry. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji zástupci navrhovatelů, panu poslanci Fialovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Já vám děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, hnutí Úsvit Tomia Okamury nás opravdu zásobuje řadou poslaneckých návrhů. Jestli se nemýlím, tak tento návrh úpravy DPH, nebo novely DPH, je v pořadí již třetí, ale kvantita jaksi předbíhá kvalitu a to se týká bohužel i tohoto návrhu zákona.

Jakkoliv bych měl pochopení pro záměr předkladatelů osvobodit pozemky pod novými stavbami od daně z přidané hodnoty a zrušit tedy tu pětiletou lhůtu pro jejich osvobození, tak musím konstatovat, že návrh je opravdu legislativně špatný, špatně připravený. To koneckonců konstatuje i stanovisko vlády, které jste obdrželi. A stanovisko vlády je v tomto případě nesouhlas s návrhem.

Nechci zpochybňovat to, že stávající úprava, tak jak je v současné době, může vést k růstu, nebo vede k růstu cen nových staveb. Má to i určitý dopad na realitní trh, možná dopad do stavebnictví, do nové výstavby. Navýšení ceny pozemku o DPH se do ceny opravdu může promítnout. Souhlasím s tím, že cena pozemku se pohybuje někde kolem 15 až 30 % ceny stavby. V tom dávám za pravdu předkladatelům.

Já bych si dovolil citovat ze stanoviska vlády, z jednoho bodu tohoto stanoviska, které vystihuje to, proč je ten návrh, tak jak nám ho předkládá Úsvit prostřednictvím pana předsedy Fialy, legislativně opravdu špatný. Nechci to nazvat zmetkem, to bych si možná nedovolil takto silné slovo použít. Budu citovat: Navržená legislativní úprava, spočívající v pouhém vypuštění pětileté lhůty, po kterou dodání předmětných pozemků s novými nebo nově užívanými stavbami podléhá dani z přidané hodnoty, však znamená, že by došlo k úplnému osvobození nejenom u těchto pozemků, ale u všech nemovitých věcí uvedených v § 56 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákonného opatření Senátu – nebudu citovat to číslo –, to jest rovněž u práva stavby, jakož i podzemní stavby se samostatnými účelovými určeními, inženýrských sítí a bytových a jiných jednotek.

Jednoduše řečeno, tímto se ruší veškeré zdanění nejenom pozemků, ale i všech staveb, od daně z přidané hodnoty. Proto považuji ten návrh za opravdu velice špatný. Ztotožňuji se se stanoviskem vlády, se zamítavým stanoviskem, a také navrhuji, aby tento tisk číslo 83 byl zamítnut již v prvním čtení. Opravdu je to velice legislativně špatný návrh a nelze s ním dále pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, dobrý den. Já bych chtěl formou faktické připomínky jednak se připojit k tomu, co říkal pan zpravodaj, předseda rozpočtového výboru Votava, a také bych chtěl upozornit na nesoulad se směrnicí Rady Evropy z roku 2006 číslo 112, kde se praví, že osvobození od daně z přidané hodnoty se nevztahuje na dodání budovy nebo její části před jejím prvním obydlením a pozemku k ní přiléhajícího. Toto dodání musí být zdaněno. Takže pokud bychom toto schválili, dostaneme se do rozporu s evropským právem.

Potom bych také chtěl upozornit na legislativně technické chyby tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klaškovi. Další s přednostním právem – pan předseda strany Úsvit přímé demokracie, pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak já tedy musím reagovat na pana poslance Votavu prostřednictvím pana předsedajícího, kdy hovořil o legislativních návrzích hnutí Úsvit, které vláda vždycky smete.

Ano, my jsme navrhli DPH po zaplacení faktury, aby s touhle tou zlodějnou a nereseriozním jednáním, které tady vláda a dosavadní vlády podporují, kdy slušným živnostníkům není zaplacen, oni musí odvést DPH a podvodníci a zloději si DPH ještě vyúčtují, tak s tímto jsme chtěli skoncovat, a vláda řekla: Ne! Prý bude výpadek v pokladně. (Řečník stupňuje důraznost svého projevu.) Takže radši budeme nereseriozni, radši budeme nadbíhat podvodníkům a zlodějům, a to jsme ještě chtěli navrhnout, aby si mohl tu fakturu zaúčtovat ten podnikatel, který má platit až potom, co zaplatí. Abychom ho motivovali. Ale vláda nám to zadržela! Jasně! Tak je to špatný návrh, nebo je to dobrý návrh?

Jo, druhý návrh – hmotná nouze. My jsme chtěli zastropovat příspěvek na bydlení, aby konečně se přestali sestěhovávat sociálně nepřízpůsobiví občané. My je v Bystřici pod Hostýnem, odkud pocházím, máme přímo na náměstí v hotelu Podhoran. Zkuste si vedle toho žít! Mám jich tam nastěhovaných tři sta. Kdybychom zastropovali ty dávky, náš návrh zákona byl odsouhlasen deseti starosty Šluknovska, starosty Varnsdorfu, Jiřetína, dalšími, stáli za námi na tiskové konferenci, a vy jste ho zavrhlí! A

to je špatný návrh? To je zmetek? Který by pomohl desetitisícům českých občanů, který trpí stejně jako my v Bystřici pod Hostýnem, stejně jako na Šluknovsku?

Takže vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedy, přestaňte tady plácet nějaké věci, že my máme nekvalitní návrhy! Jsou to dobré návrhy! Jsou to návrhy pro lidi. A vy, protože politikaříte, tak nám je jenom zavrhujete, protože jsme opozice. Tak to je!

Ale my jsme sem přišli nepolitikařit. Máme dost toho, jak se tady jednalo uplynulých dvacet let. My chceme dělat dobré zákony a vyzývám vás všechny skrz politické spektrum – přestaňte politikařit, propouštějme dobré návrhy do druhého čtení, tam je klidně upravme, protože je nás jenom 14 v Poslanecké sněmovně, nás za Úsvit, pojďme udělat konsensus, my si nemusíme honit politické triko, jako jiné politické strany, a pojďme posunout republiku dopředu. Ať se posouváme společně. Od toho tady jsme!

A ještě ke té směrnici EU, to už jsem říkal dopoledne k tomu zákonu o cizincích. Vážení, my do zadku EU lézt ve všem rozhodně nebudeme v Úsvitu! Co je správné pro občany České republiky, přestože je to proti směrnici EU, budeme bojovat, budeme se pokoušet navrhovat. A prostě zdražovat stavby českým občanům, kdy my na rozdíl od západních zemí tady nemáme průměrný plat 60 tisíc měsíčně nebo 100 tisíc měsíčně, ale naši lidé by si rádi pořídili nové bydlení, mladé rodiny s dětmi, tak prostě my to navrhujeme! My to prostě navrhujeme, abychom neprodražovali nové stavby pro české občany. A je na vás, jestli to podpoříte, nebo jestli se budete schovávat za nějakou směrnici EU! A upřímně řečeno – směrnice EU nesměrnice EU – ano, vy v ČSSD a další, vy jste tady byli za uplynulých dvacet let a vaši europoslanci, ale třeba naši europoslanci nebo za hnutí ANO, ti to neodsouhlasovali v tom roce devatenáct set já nevím kolik nebo dva tisíce kolik. Vždyť jsme tam ani nebyli! To znamená to, co vy jste tam odsouhlasili a mlčeli jste k tomu, jako třeba k zákazu pojmenovávání tradičních českých potravin a další věci, ke kterým jste mlčeli, a my tady na to všichni doplácíme, tak to nám tady netahejte, protože my s tím nemáme nic společného, s vaší politikou, kterou jste předváděli v Evropské unii! To znamená – my chceme dělat jinou politiku.

To znamená, to je to, co jsem k tomuto chtěl říci, a stojím si za tímto návrhem, i když vím, že nám ho vládní většina zavrhne. Děkuju. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, já děkuji panu poslanci Okamurovi a příště ho prosím, jestli by to nešlo trošku klidněji, protože se dostáváme do fáze rizikového pracoviště z hlediska hladiny hluku. Děkuji, pane poslanče.

S faktickými poznámkami před přednostními právy zpravodaje a vlády

se přihlásil pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, máte vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího sdělit panu poslanci Okamurovi, že jsme zde všichni zdraví lidé se zdravým sluchem (zleva zezadu se ozývá "já ne" a smích poslanců), nemusíte křičet.

Tohle byla pouze technická poznámka, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo, já bych chtěl dát možnost stenografkám si odpočinout a zvolnit tu kadenci, která tady byla. A myslím, že vystoupení pana kolegy pana poslance Okamury ukazuje možná na důvod k ústavní změně nebo zamyšlení se nad ústavní změnou o nepřestupitelnosti v rámci jednoho volebního období z jedné komory do druhé. Možná že by to bylo záhodné schválit, tu určitou takovouto úpravu.

Ale věcně k tomu, co říkal. On říká, že se jedná o dobré návrhy. Dobrý návrh není ten, o kterém autor říká, že je dobrý. Dobrý návrh je ten, který samozřejmě kolegové uznají, že je dobrý. A tady všichni, myslím, napříč politickým spektrem jsme se shodli, že jakkoli některé myšlenky, které prezentuje hnutí Úsvit, jsou možná dobré, tak to zpracování je naprosto nezdařilé, a přece kvůli tomu, že někdo prohlašuje, že nějaký návrh je dobrý, tak my neschválíme legislativní zmetek. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Pokud je to faktická poznámka, tak pan poslanec Fiala, pak pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, já to příliš často nedělám, ale tady chci apelovat na osobní slušnost prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu Polčáka. My přece musíme argumentovat o těch zákonech, které tady probíráme. My se musíme bavit věcně o argumentech, jestli ten zákon je dobrý, nebo špatný. A vy, pane kolego, začnete vymýšlet, jak někdo nesmí přestoupit ze Senátu do Poslanecké sněmovny. To byste to měl příliš jednoduché. To je přece neuvěřitelné! Prostřednictvím pana předsedajícího, chovejte se slušně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Omlouvám se

panu poslanci Votavovi, netušil jsem, že se jedná o faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já nebudu křičet jako pan kolega Okamura, jednou už jsem byl napomenut jednou kolegyní, takže se toho přidržím a budu mluvit méně hlasitě.

No, pane kolego Okamuro prostřednictvím předsedajícího, vy jste velice zdatný populist. Ty vaše návrhy, nechci vás moc obviňovat, ale většinou se nesou na takové vlně populismu. A je třeba opravdu rozlišit, zdali ten návrh je legislativně dobrý, anebo je zcela špatný. Já jsem vám přece jasně řekl, že i můžu mít pochopení pro smysl toho zákona, nebo té novely, kterou podáváte, to já nezpochybňuji, ale tak jak jste to podali, jak jste to napsali, nevím, kdo z vás devíti to psal tedy, nebo jestli jste si přivzali ještě někoho jiného k tomu, ale to je napsané opravdu velice špatně. Takže to je třeba také vzít v úvahu.

Vy jste nám tady teď krásně vyprávěl, jak podáváte různé pozměňovací návrhy a jak...

Víte, já jsem tady dneska slyšel vaše vystoupení, které jste měl k těm cizincům, a bylo mi z toho špatně. Opravdu mi z toho bylo špatně. Takže i některé ty přívlastky, které dostává vaše jméno, nezlobte se, ale někdy to tak opravdu možná vystihuje ta vaše vystoupení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavě, prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážení kolegové, já jsem se vám přišel jenom omluvit, že jsem mluvil nahlas. Omlouvám se, protože já jsem myslel, že je tady jakýsi zvukař, který by můj hlas eventuálně upravil. Na druhou stranu mluvím od srdce, takže já se vám omlouvám všem.

A druhá věc je, když jste mluvil o těch špatných návrzích, vážená vládo a vážený kolego z vládní strany prostřednictvím pana předsedy, budete mít příležitost ukázat, až se bude hlasovat o našem zákonu o referendu na této schůzi, protože my jsme pouze modifikovali váš návrh ČSSD a dali jsme mu nové parametry. A přesto ho váš ministr Dienstbier označoval za zmetek, poté se v televizi přiznal, že ho vlastně nečetl. To znamená, vážení, ono to není o kvalitě, ono je o tom, co já říkám – záleží vždycky na tom, kdo to navrhne, a podle toho se to tady posuzuje. Takže to jsem chtěl říct jenom na okraj.

A to, jestli je vám špatně z našich názorů? Pro mě je důležité, zdali z toho není špatně našim voličům, a za druhé, mně je z toho taky úplně špatně, jak ze země, která před dvaceti lety měla přebytkový či vyrovnaný rozpočet, jste ji tady za dvacet let zadlužili takovým stylem, že naši občané

nemají ani důstojné životy! Z toho je mi špatně, a proto jsem vstupoval taky do politiky! Kdybyste to neudělali, tak já zůstávám ve svém soukromém povolání a vůbec do politiky nejdu. Kdybyste to takhle tady nezmrvili s prominutím!

Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslancovi Okamurovi, s další faktickou poznámkou pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji, pane předsedající, já bych se jenom chtěl trošičku ohradit proti tomu slovu populismus, protože si myslím, že je to dneska strašně populární a všechno se hází na populismus.

Jinak bylo tady řečeno, že se jedná o směrnici z roku 2006, že to jde proti směrnici z roku 2006. Jak je tedy možné, že od roku 2006 do roku 2013 se nikdo neohradil z minulé vlády proti tomu, že tenhle ten zákon platí. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nevidím žádnou další faktickou poznámku. Prosím, s přednostním právem pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Tak už jenom opravdu věcně. Já chápu, že ne všechny věci v tom zákoně mohou být správně nebo tak, jak si všichni představujeme.

Chci říct dvě věci. První věc – jestli někdo chce říct, že snížení zdanění u pozemků pod stavbami je populismus, v tom případě se přiznávám: Dámy a pánové, já jsem populist. Já nechci zvyšovat zdanění.

A za druhé chci říct: Jestli si myslíte, že je tam něco špatně, tak pojďme a pojďme to ve druhém čtení v pozměňovacích návrzích spravit. Pojďme to udělat tak, jak to má být. Ale nezvyšujme daně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo jiný nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ještě upozorňuji, že paní poslankyně Konečná má náhradní kartu číslo 11.

Pan zpravodaj hodlal navrhnout zamítnutí předloženého návrhu. Prosím o zopakování tohoto návrhu.

Poslanec Václav Votava: Dovolil bych si tedy navrhnout zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a o tomto návrhu na zamítnutí budeme hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34. Přítomno je 154 poslankyň a poslanců, pro 90, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Tím končím projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli.

Dostáváme se k bodu číslo 13. Je to

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, účelem novely tohoto zákona o úrazovém pojištění je vlastně pouze odložení jeho účinnosti, a to na den 1. ledna 2016. A asi bych měla připomenout, že účinnost tohoto zákona byla odložena již třikrát, naposledy na základě komplexního pozměňovacího návrhu v Senátu na 1. leden 2015.

Důvodem toho aktuálního odložení účinnosti je vymezení dostatečného časového prostoru pro provedení celkového zhodnocení všech možností zabezpečení zaměstnanců při pracovním úrazu a nemoci z povolání, dále také následné rozhodnutí o způsobu zabezpečení zaměstnanců v těchto případech, přípravu a projednání navržených změn a promítnutí zvoleného řešení do právního řádu. Je také potřeba uvést a zdůraznit, že v případě ponechání dosavadní koncepce úrazového pojištění bude nezbytná rozsáhlá novelizace stávajícího zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců z roku 2006, případně nahrazení celého tohoto zákona zákonem novým. Právě proto žádáme o odložení účinnosti ještě jednou.

Jinak předložený návrh zákona je technického charakteru. Ustavení o nabytí účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců se tedy mění tak, že se účinnost zákona posunuje o jeden rok, tedy na 1. leden 2016. A

samozeřejmě obdobné úpravy se zavádějí i v zákonech, které na tento zákon navazují.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si vás proto požádat o propuštění tohoto vládního návrhu zákona do druhého čtení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení dva ministři, kolegyně, kolegové, dovolím si přednést zpravodajskou zprávu k tomuto poměrně jednoduchému sněmovnímu tisku. Dovolte mi však trochu zamyšlení do minulosti.

Současná účinná právní úprava úrazového pojištění zaměstnanců je považována za provizorní a dočasnou již 22 roků. Je tedy stále v kolizi s Ústavou České republiky a některými právními předpisy, ale také s legislativou Evropské unie. Jen se divím, že nás dosud nepostihly žádné sankce.

Vše měl vyřešit platný, ale stále účinný zákon č. 266/2006 Sb. Dovolím si krátký exkurs do nedávné minulosti. Když se připravoval v letech 2003 až 2005 na Ministerstvu práce a sociálních věcí nový zákoník práce, tvořil se ve stejné době, ale mimo Ministerstvo práce a sociálních věcí v rámci vyhlášeného grantu zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců, který byl pak schválen jako zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců. Avšak už při jeho schvalování bylo jasné, že se bude muset do doby jeho účinnosti dopracovat. Místo dopracování se ale třikrát odložila jeho účinnost, a to zákony č. 218/2007 Sb., č. 282/2009 Sb. a č. 263/2012 Sb. Pravicovým vládám totiž nešlo o dopracování zákona, ale o jeho systémovou změnu, jejíž přípravou bylo pověřeno Ministerstvo financí v součinnosti s bankovním sektorem. Vše nakonec zhatil vývoj v předešlé Poslanecké sněmovně. A tak podle posledního odkladu by měl platný zákon nabýt účinnosti dnem 1. 1. příštího roku.

Jablkem sváru či důvodem váhání je fakt, že nový zákon mění koncepci, a to tak, že navrhuje přechod z komerčního pojištění, které dlouhodobě monopolně zajišťuje – a za to jsme kritizováni Evropskou unií – za provize Česká pojišťovna a Kooperativa pojišťovna. Změna má přejít na pojištění v sociálním systému spravovaném Českou správou sociálního zabezpečení. Úrazové pojištění je takto nově pojato jako pojištění komplementární k pojištění zdravotnímu, nemocenskému a důchodovému. Tyto změny považuji osobně za správné. Další řešení je možné, samozřejmě plná privatizace, ale otevřená nejen dvěma, ale všem možným subjektům. V široké komerční sféře dle mého pak může zůstat prostor k zabezpečení

doplňkových nadstandardních služeb obdobně jako v penzijním systému.

Nově se v tomto neúčinném zákoně také mimo jiné má přejít z pojištění zaměstnavatelů na pojištění každého zaměstnance, které však budou platit i nadále zaměstnavatelé, a to podle koeficientu převážující činnosti jejich zaměstnanců. I zde jsou určité právní spory.

Ale co je tedy aktuálním úkolem, který dlouhodobě stojí před naším parlamentem? Pominu-li možnost změny systému, je to nutná úprava chyb a doplnění zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců podle účinného znění zákoníku práce, ale i nového občanského zákoníku. Jako příklad uvedu, že náhrada škody na zdraví je podle platného zákoníku práce upravena jen v jeho přechodných ustanoveních v části 14 v paragrafech 275 a 365 až 394, nikoli tedy v jeho části jedenácté, kde se upravuje náhrada škody.

Stručně řečeno, jde o nutné legislativní úpravy, které zajistí, že celý systém bude odpovídat reálným potřebám a bude rychle a dostatečně zajišťovat náhrady škod na zdraví či životech zaměstnanců. Hrozí totiž, že úrazové pojištění zaměstnanců v porovnání s náhradou škod zejména podle nového občanského zákoníku by představovalo jen tzv. chudinskou dávku. S každým zaměstnancem by bylo zacházeno stejně.

Uvedu ilustrační příklad. Přejde-li o malíček traktorista, dostane se mu stejné náhrady jako houslovému virtuosovi, i když je na první pohled jasné, že traktorista bude moci dále vykonávat svou práci, ale houslista už ne. Houslista tedy bude nucen sám žalovat škůdce o náhradu škody podle nového občanského zákoníku. Jedinou předností zákona je dnes snad to, že náhrada podle stávajícího úrazového zákona bude poskytnuta poměrně rychleji, než bude poskytnuta nebo присouzena náhrada podle nového občanského zákoníku.

Zdůrazňuji, že nejde dnes jen o technickou novelu. Jde o stanovení nového časového limitu, ve kterém připraví Ministerstvo práce a sociálních věcí, resp. vláda České republiky, nový, kvalitní legislativní návrh. A osobně bych si nepřál, aby tento časový prostor byl využit k přípravě systémové změny ve smyslu privatizace pojištění. Tuto poznámku činím vědomě na adresu vlády, která se má, jak jsem slyšel, v krátké době zabývat novým rozhodovacím materiálem o budoucí podobě zabezpečení zaměstnanců při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Doufám, že se bude chovat jako dobrý hospodář, neboť nemalé transformační náklady pro Českou správu sociálního zabezpečení, které samozřejmě přístupy komplikují, vyváží v další době úspory ve státním rozpočtu.

A nyní k vlastní předloze. Vládou navrhované prodloužení odkladu účinnosti zákona č. 266/2006 Sb. jen o jeden rok je nejen dle mého přesvědčení a zkušeností příliš krátké. Za tu dobu vláda nestihne nezbytné opravy, potřebnou implementaci nového občanského zákoníku a novelizovaných souvisejících předpisů ve stanovených legislativních lhůtách.

Nezajistí ani rozpočtovou přípravu státního rozpočtu a střednědobého výhledu výdajů na realizaci tohoto zákona. Jde zejména o náklady související s převzetím tohoto pojištění Českou správou sociálního zabezpečení. Dále je potřebné počítat i s legisvakancí lhůtou, neboť finanční, technické a personální zajištění, jakož i proces zavedení zákona do praxe je nezodpovědné voluntaristicky urychlit, je potřeba dvou, či spíše tří let, a stáli bychom nad problémem za rok zase o jeden rok odložit účinnost.

Proto budu na jednání výboru pro sociální politiku, kterému by měl být tento tisk přikázán k projednání, navrhopat odložení účinnosti o alespoň dva roky s požadavkem, aby vláda předložila nový zákon a do části 11 zákoníku práce vrátila úpravu náhrady škody na zdraví. Ostatně takový návrh v zákoníku práce už připraven byl, a to v minulém volebním období ve sněmovním tisku 689, avšak v souvislosti s bojem o výši provize za vedení úrazového pojištění a lobbingem mezi poslanci i senátory spadl pod stůl.

Není od věci upozornit i na fakt, že v právním řádu České republiky máme nyní prapodivnou situaci. Ve služebních poměrech příslušníků bezpečnostních sborů dle zákona č. 361/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a v případě vojáků z povolání podle zákona č. 221/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je náhrada škody na zdraví příslušníků a vojáků upravena na principech podle prvního zákoníku práce. V případě zaměstnanců, kterých je řádově, opravdu řádově více, se stále hledají různé experimenty.

Rozumím tomu, že jde o hodně peněz a správa veřejných financí je lákavá pro řadu subjektů. Doporučuji proto jasný a rychlý postup vlády, a to ve smyslu tohoto platného zákona, jehož jsem byl zpravodajem již v roce 2005 i později.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Opálkovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se nejprve s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte dvě poznámky. Za prvé bych rád nasvítit rozdíl mezi virtuální realitou parlamentní diskuse a realitou zeleného stromu života. Pan zpravodaj Opálka tady v dojemném příběhu zdůraznil rozdíl toho houslisty a traktoristy, kteří oba dva přijdou o malíček, a jejich další kariéra je samozřejmě velmi rozdílná. Faktem to je dojemný příběh té virtuální parlamentní diskuse. Zelený strom života je takový, že zatímco ten houslista se na traktoristu rekvalifikuje poměrně snadno, ten traktorista na houslistu už

mnohem hůře, přičemž traktorista objektivně má vyšší výplatu než ten houslista. Tak to je ten skutečný život.

Druhá věc je, že novela zákona o úrazovém pojištění je takový evergreen parlamentních diskusí, kdy každá vláda – tedy i já se hlásím ke své spoluzodpovědnosti – čas od času předstupuje před Poslaneckou sněmovnu a říká: My nevíme, co s tím. Prosím nechte nás to odložit, my něco vymyslíme... Nevymyslí nic. Pak zase přijde a potom zase navrhne něco odložit. Protože to skutečné řešení, to skutečné řešení, které tady existuje, které má svoji paralelu např. v povinném havarijním pojištění automobilů, to skutečné řešení vyžaduje jistou politickou odvahu, zejména říct České pojišťovně a Kooperativě: Už dost! Taky někdo jinej. A s tím bývají velké problémy.

Takže já bych si dovolil požádat – (Upozornění na čas.) Ano. Já navrhu usnesení. Když tak mě přerušte a já se hlásím s přednostním právem. Pokud ne, tak mně dovolte přednést návrh usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak pokračujte s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte, abych volně navázal se svým přednostním právem, a dovolte, abych vyjádřil názor klubu TOP 09, že tahle neverending story už by měla jednou skončit a že bychom měli jednou doporučit definitivní řešení. A že ve vši účtě k paní ministryni – a to opravdu není nic, za co by ona měla nést odpovědnost, spíše my, kteří jsme ji nesli v těch minulých letech – bychom měli vrátit návrh zákona k dopracování s důraznou prosbou Ministerstvu práce a sociálních věcí, ať konečně předloží nějaké definitivní řešení, protože na něj čekáme všichni už deset let.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dva členové vlády, pardon, tři, já se domnívám, že už skutečně nastal čas, aby někdo našel tu odvahu. Dvaadvacet let tady bylo řečeno. Dvaadvacet let bojuji s kýmkoli, s kdekým o tom, aby se konečně tento zákon stal zákonem, za který by stálo bojovat. Dneska na tom vydělávají pouze banky, jejich 9% režíre je nehorázná. Mimochodem, rakouská a švýcarská pojišťovací zařízení na takovéto věci mají kolem 2 %, nikoliv devět. A to se nám to podařilo shodit tuším z 22 nebo 24 prostřednictvím Ministerstva financí a dalších institucí. Takže to je neho-

rázná ostuda, že takovýto zákon ještě není! A já doufám, že už najdeme politickou odvalu, abychom ho připravili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zavadilovi. Upozorňuji, že za minutu máme pevně zařazený bod, takže se ptám, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Přihlášena je paní poslankyně Hnyková (Vyslovuje měkce.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Ptám se ctěné Sněmovny, protože je 15.20, jestli bude souhlasit, abychom tento bod dokončili a pak pokračovali pevně zařazeným bodem. Má někdo námítku proti takovému postupu? Nemá, děkuji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane předsedající, já bych vás chtěla nejdříve upozornit na to, že se jmenuji Hnyková a že se to vyslovuje tvrdě. Děkuji vám.

Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, byli jsme zde seznámeni s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk číslo 100. Musím konstatovat, jak už tady bylo řečeno, že se jedná pouze o technickou novelu, kdy se posuzuje účinnost zákona k 1. 1. 2016, ale jak už tady bylo řečeno, musíme si všichni položit otázku, jakým směrem budeme postupovat dál v úrazovém pojištění. Sice pan poslanec Opálka zde už zhodnotil a podíval se do historie, přesto bych si dovolila některé věci znovu zopakovat.

Nejdříve bych si dovolila zrekapitulovat, jak se vyvíjelo úrazové pojištění od roku 2006, kdy byl přijat zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, který byl doprovodným zákonem k novému zákoníku práce. Jak je obecně známo, účinnost zákona je neustále posouvána a důvodů je více. Zejména ze strany zaměstnavatelských svazů bylo proti tomuto zákonu vzneseno mnoho připomínek, z nichž zmiňuji: Jde o tvrdě administrativní byrokratický systém, o všem bude rozhodovat správa sociálního zabezpečení v režimu správního řízení, čímž skokově stoupne administrativní a časová náročnost. Zákon například vůbec neřeší ztráty, které vzniknou zaměstnavateli nepřítomností zaměstnance, který bude muset zřejmě opakovaně navštěvovat posudkové lékaře a expozitury České správy sociálního zabezpečení. Pojištěným není plátce pojistného, tedy zaměstnavatel, který ani nemůže následně ovlivnit řízení u České správy sociálního zabezpečení. Výše náhrady poškozenému zdaleka nekryje škodu v současném pojetí, neboť nejde o odškodnění, ale o cosi jako sociální dávku. Je očekávatelné, že poškození zaměstnanci budou zaměstnavatele dožalovávat, čímž vznikne paradoxní stav, kdy zaměstnavatel bude platit pojistné, ale to mu nebude krýt všechna rizika.

Zákon skrývá značný i korupční potenciál, výše dávek bude pásmová, bude se odvíjet od jakéhosi procenta poškození zdraví, které zřejmě budou stanovovat posudkoví lékaři podle nejasných kritérií. Zákon zavádí další oznamovací povinnosti jdoucí paralelně s obecně závaznými právními předpisy, které tuto problematiku řeší například nařízením vlády č. 201/2010 Sb., o způsobu evidence úrazu, hlášení a zasílání záznamu o úrazu, aniž je s nimi jakkoliv provázán. Neexistuje judikatura k novému principu dávek, místo odškodnění lze očekávat nárůst soudních sporů.

V roce 2010 dostalo Ministerstvo financí za úkol vypracovat varianty možného řešení, protože v té době již bylo zřejmé, že zákon č. 266/2006 Sb. v původní podobě není životaschopný. To předložilo čtyři možné varianty řešení, přičemž ustanovená Poslanecká sněmovna a následně Rada vlády pro BOZP doporučily variantu, kdy by prozatímním nositelem pojištění byla Česká správa sociálního zabezpečení na zhruba stávajícím půdorysu, to znamená zachování principu náhrady škody a objektivní odpovědnosti zaměstnavatele. (V sále je setrvalý hluk.) Přičemž výhledově by bylo pojištění přeneseno na neziskový subjekt, tripartitně spravovaný s výraznými motivačními prvky. Různé varianty tohoto modelu jsou obvyklé ve státech západní Evropy a úspěšně zde řadu let fungují.

Pane předsedající, prosím vás, mohl byste tady... (Předsedající používá zvonek, aby ztišil hlučící poslance.) Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dovoluji si požádat o klid a prosím paní poslankyni, aby pokračovala, až tu bude opravdu klid.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji vám.

K překvapení všech zúčastněných však Ministerstvo práce a sociálních věcí, respektive pan ministr Drábek, rozhodlo, že se půjde cestou novelizace zákona č. 266/2006 Sb., což v předchozích jednáních zaměstnavatelé a odborníci zúčastnění v Poslanecké sněmovně jednoznačně odmítli jako nejhorší možné řešení ze všech předložených. Po mnoha jednáních nakonec i vláda České republiky došla k závěru, že je to nesmysl, a v usnesení č. 781 ze dne 24. října 2012 rozhodla zákon č. 266/2006 Sb. zrušit, což se ovšem nakonec nestalo, a Ministerstvu financí bylo uloženo zpracovat podklady pro uzákonění výhradně komerční varianty. Materiál byl Ministerstvem financí zpracován.

V připomínkovém řízení byly namítány zejména tyto problémy: Pro zaměstnavatele půjde o zásadní zdražení při menším krytí škod, což bude dáno zejména jeho spoluúčastí. Pojistné má sice po dobu pěti let zůstat zakonzervováno, ovšem s inflační doložkou a potom bude zcela neregulovatelné. Předkladatel se brání vypracování dokumentu RIA; zde by se totiž musela objevit analýza počtu úrazů v pásmu spoluúčasti a do-

pady na zaměstnavatelskou sféru. Přímé postavení poškozeného vůči pojišťovně bude poškozeného znevýhodňovat. Lze tak soudit i z některých současných postupů jedné z pojišťoven spravujících stávající systém, která si osvojuje například právo rozhodovat o tom, co jako pracovní úraz uzná, ačkoliv v tom nemá žádné zmocnění. Neexistuje efektivní kontrola ani odvolací orgán, dozor nad pojišťovnami vykonává pouze Česká národní banka a tu zajímá jejich kapitálová přiměřenost, nikoliv zda poškozuje své klienty. To vidíme již dnes, kdy si není kam stěžovat na postup pojišťovny a jedinou možností je rovnou soudní spor. Z hlediska veřejných rozpočtů se jeví úplně mimo realitu předpoklad převzetí starých závazků státem. Rozsah byl odhadován cca na 50 mld. korun. Nyní je tato částka odhadována na 61 mld. korun. Jde zejména o případy tzv. rent, které jsou toho času bez problému financovány z průběžného systému.

Vláda sice rozhodla o tomto postupu, ale k všeobecnému překvapení nezařadila práce na nové právní úpravě do plánu legislativních prací, takže po pádu vlády se v dané věci již nijak nepokračovalo. Takzvaná úřednická vláda premiéra Rusnoka předložila do parlamentu návrh zákona o dalším odsunutí účinnosti zákona č. 266/2006 Sb. a zároveň uložila Ministerstvu práce a sociálních věcí nové zpracování variant, které budou předloženy nové vládě. (Poslanci se baví v lavicích.)

Popsány v něm jsou tři možné varianty. Takzvaný dávkový systém v intencích zákona č. 266/2006 Sb., komerční varianta a varianta veřejnoprávního pojištění v intencích stávajícího zákoníku práce. Veřejnoprávní pojištění ze všech tří variant se řadě zúčastněných jeví jako nejprůběžnější, nezatíží státní rozpočet nutností převzetí starých závazků, zachová princip odpovědnosti zaměstnavatele a náhrady škody a navazuje na předchozí právní úpravu, čímž se vyhýbá obdobné pasti, jakou přináší nový občanský zákoník –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale znovu prosím paní poslankyni, aby přestala, přerušila svůj projev do doby, než se tady opravdu ztišíme. Děkuji.

Poslankyně Jana Hnyková: Také děkuji. ... jakou přináší nový občanský zákoník, to jest dlouhodobého hledání a nalézání práva. Tento systém navíc úspěšně funguje i v řadě zemí, jako je například Rakousko. Generuje prostředky na preventivní programy i rehabilitaci postižených. Systém zásadně neodmítají ani zaměstnavatelé, pokud bude pod tripartitní správou.

Jsem si vědoma, že komerční pojišťovny budou lobbovat za komerční podobu, čemuž se nelze divit. Stačí se podívat na čísla za rok 2012: správní režie pojišťoven 577 mil., odvod do státního rozpočtu 2,26 mld. Pokud

k tomu připočteme odhad nevyplacených pojistných plnění, která by se nacházela v pásmu spoluúčasti, jde o byznys v rozsahu cca 4 mld. ročně a to už za námahu přece stojí. Co bude ovšem pak s bolestným a ztížením společenského uplatnění, se zřejmě uvidí až po prvním soudním sporu, ale představa, že valná většina úrazů skončí u soudu, je děsivá. V roce 2012 došlo ke 44 tisícům úrazů s pracovní neschopností a u dalších 20 tisíc byla odškodněna bolest. Tato čísla zcela jednoznačně přesahují kapacitu našeho justičního systému.

Nezbývá než doufat, že zvítězí zdravý rozum, a proto v závěru svého příspěvku apeluji na zpracovatele, aby se přiklonili k veřejnoprávnímu pojištění. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové a zároveň se jí omlouvám za zkomolení jejího jména.

Další s přednostním právem je pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Využívám je-
nom krátké chvílky ke zdvořilému dotazu, který bych vaším prostřednictvím chtěl položit paní poslankyni Hnykové.

Prosím pěkně, četla jste svůj příspěvek poprvé v okamžiku, když jste nás s ním seznamovala? Nebo jste si ho přečetla někdy předtím, paní poslankyně? Kdo ho psal, se ani ptát neodvažuji, tak neomalený nejsem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo, končím obecnou rozpravu a ptám se na případná závěrečná slova pana zpravodaje nebo paní navrhovatelky. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. (V sále je obrovský hluk!)

Já bych chtěl říci, že vidíte sami, že nejde jenom o technickou novelu, že jde o přístup, kterým se vydá tato republika v úrazovém pojištění. Jsem přesvědčen, že tak jak Česká správa sociálního zabezpečení provádí důchodové pojištění, nemocenské pojištění, tak jí přísluší i úrazové pojištění, aby cyklus byl završen. (Předsedající zvoní pro uklidnění v sále.) Máme tedy v budoucnu dvě možnosti. Buď plně privatizovat tento systém a otevřít ho všem zájemcům z bankovního sektoru, anebo ho přiřadit k onomu důchodovému a nemocenskému pojištění. Jak to bude, bude zanedlouho rozhodovat vláda a pak samozřejmě tato Poslanecká sněmovna.

Chci říci, že představy, že si každý občan, každý zaměstnanec v případě úrazu či nemoci z povolení nebo pozůstalý v případě smrti bude

muset prostřednictvím občanského zákoníku nebo nějakého rámcového pojištění, které bude zajišťovat jenom nějakou dolní mez, vymáhat soudně na zaměstnavateli, který může do té doby taky zaniknout, své nároky, nepatří dle mého názoru do prostoru střední Evropy v 21. století. Přimlouvám se proto, abychom propustili tento tisk do druhého čtení, přikázali ho výboru pro sociální politiku, kde jistě budeme pokračovat v této debatě a možná i dlouho.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Paní ministryně se závěrečným slovem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem jenom chtěla vyjádřit přesvědčení, že tato vláda nebude tou, která to jenom odkládá a nechce to řešit. To je vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuje paní ministryni za dobrou zprávu. Přikročíme k hlasování. Zaznamenal jsem návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, který předložil pan poslanec Kalousek. Přivolám naše kolegy v předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 35 přihlášeno 167 poslankyň a poslanců, pro 25, proti 101. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Nemá.

Přistoupíme tedy k hlasování, aby tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 36 přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 140, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji. Končím prvé čtení projednávání tohoto návrhu zákona.

Dalším návrhem zákona, kterým se budeme zabývat, je

7.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 99/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Pane ministře, prosím, máte slovo. (V sále je stále veliký hluk a neklid!)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, v návaznosti na své vystoupení v prvním čtení bych chtěl pouze připomenout, že důvodem k předložení projednávané novely zákona je nejasnost, která se objevila při aplikaci zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, týkající se postupu účtování a hrazení ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů energie mezi jednotlivými účastníky trhu s elektřinou. Primárně šlo o to, aby nebyla pochybnost, že příspěvek na OZE se musí vybírat ode všech a musí se platit.

Při projednávání návrhu novely hospodářským výborem byly přijaty dva pozměňovací návrhy, které věcně souvisejí s předmětem navrhované právní úpravy. Jeden upřesňuje množství dodané energie, za které se hradí cena na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny, a druhý obsahuje legislativně technické úpravy. Usnesení hospodářského výboru je v souladu s postojem Ministerstva průmyslu a obchodu, které přijetí ostatních pozměňovacích návrhů, které byly původně předloženy na hospodářském výboru, nepodporuje.

Nicméně bych chtěl říct, že tomuto zákonu, této změně, této novele se říká malá novela energetického zákona a můj úřad připravuje takzvanou velkou novelu energetického zákona, která by měla jít do připomínkového řízení koncem dubna, ve které zapracujeme některé pozměňovací návrhy, které byly předloženy na jednání hospodářského výboru, zejména návrhy, které se týkají fungování Energetického regulačního úřadu, protože myšlenka, že by mělo být doplněno vedení úřadu nějakou radou, jako je to v jiných podobných institucích, je nepochybně správná, nicméně to bude vy-

žadovat, aby to byl systematicky propracovaný návrh, který projde řádným připomínkovým řízením a Legislativní radou vlády, protože musí být vybíláný, aby tam nedocházelo k nějakým poruchám. A samozřejmě by také mělo platit, že tento systém by měl vstoupit od nového volebního období předsedy, resp. předsedkyně Energetického regulačního úřadu.

Další záležitostí, která byla projednávána, jsou zaknihované akcie v případě nejruznějších podpor elektřiny, tepla, bioplynu a jsme připraveni se zabývat tím, aby tato povinnost byla ulehčena u těch subjektů, které se zabývají primárně zemědělskou výrobou a které mají problémy z toho, že je tam spousta vlastníků, protože to vzniklo transformací původních zemědělských družstev na akciovou společnost.

To je v tuto chvíli všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 99/1. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor projednal návrh novely energetického zákona tento týden a přijal usnesení, které v zásadě podporuje stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu. Přijal dva pozměňovací návrhy a shodl se s postojem Ministerstva průmyslu a obchodu, že teď se jedná o malou novelu energetického zákona s tím, že v průběhu měsíce dubna ministerstvo zpracuje a předloží do připomínkového řízení velkou novelu energetického zákona, kde by byly zohledněny některé návrhy, které byly předloženy na hospodářském výboru.

Hospodářský výbor tedy, abych to zkrátil, doporučuje přijmout tento návrh novely ve znění předložené vládní novely a přijatých pozměňovacích návrhů, které v podstatě jen zpřesňují některé detaily a zachovávají kontinuitu toho, že se jedná o malou novelu energetického zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Milanu Urbanovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil jako první pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se pokusím být stručný. Protože jsem zaregistroval, že je tady snaha podat další pozměňovací návrhy, které se týkají úlevy na zaknihování akcií, tak jsem se o to začal zajímat trochu víc a začal jsem se zajímat, jaký je rozdíl mezi akcií na jméno a akcií zaknihovanou. A samozřejmě chápu

boj za transparentnost příjemců státní dotace, tomu já rozumím, nicméně když jsem si zjišťoval, kdo vlastně odpovídá za to, jak ta akcie je napsaná v akciové společnosti, tak jsou to vlastně ti, co vedou akciovou společnost. Když je zaknihovaná v rejstříku, tak je to správce rejstříku. A rejstřík mě právě zaujal v jedné věci. Nevím, jestli to všichni víte, rejstřík nevlastní stát, vlastní ho soukromá firma. Jeho historie vzniku samozřejmě je nějaká a je otázka samozřejmě, zda tato firma sama bude akciovou společností a sama má zaknihované akcie, aby to vzbuzovalo důvěru. To je moje otázka na možná tady pana ministra.

A další věc, která tam je a kterou je potřeba si říct, že se nejedná jenom o vlastníky zemědělských společností. Máme tady i jiné záležitosti – obce vlastní stoprocentní podíly ve společnostech, které vyrábějí obnovitelné zdroje, a tady jde o cenu toho zaknihování, protože na rozdíl od akcie na jméno – tam neplatíte prakticky nic. A jinak mimochodem, když se mění vlastník akcie na jméno, tak zodpovědnost té změny na vedení společnosti je trestněprávní, to znamená, že není možné falšovat beztrestně.

A musím tedy říct, že peníze, které jsme zjišťovali, co budou platit obce jako stoprocentní vlastníci, tak ty peníze jsou docela velké, pohybují se řádově ve statisících ročně. Takže já si myslím, že je potřeba si to tady říct, abychom v rámci boje za transparentnost a dohledatelnost příjemců státní dotace si nenadělali zbytečné problémy a náklady a aby výsledkem nebylo jenom to, že vydělá soukromá společnost, která má rejstřík, vlastní ho, a dokonce si myslím, že není ani ten kapitál v rukou českých podnikatelů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádným přihlášeným je pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dámy a pánové, já se po tom vystoupení kolegy Adamce, který poukázal na další složité aspekty související s touto materií, pokusím být co nejstručnější.

Na hospodářském výboru, když jsme o tom diskutovali, tak tam byla taková ta linka, nakolik tu tematiku otevírat doširoka a nakolik se zabývat jenom technickými aspekty. Po dlouhém přemýšlení jsme s kolegy z ODS dospěli k názoru, že jediným nezpochybnitelným aktem, který může situaci vylepšit, aniž by ohrozil původní intenci zákonodárce směrem k transparentnosti v té krátkosti času, tu záležitost musí vyřešit komplexní novela, je otázka ohledu na stanoviska řady měst a obcí v České republice, která upozorňují, že pokud jsou stoprocentními vlastníky, což zase tu množinu omezuje, část obcí a část podniků samozřejmě nebude ani tímto

případem, ale že pokud jsou stoprocentními vlastníky společnosti podnikající v této oblasti, nemůže být žádná pochybnost o transparentnosti takové aktivity.

V té souvislosti jsem se rozhodl předložit pozměňovací návrh, který upravuje právě tuhle problematiku, tj. vymanění z povinnosti zaknihování akcií společností, které jsou ve stoprocentním vlastnictví měst a obcí. Jak už říkal kolega Adamec, když jsme si teď ještě i narychlo prověřovali potenciální náklady této operace pro naše města a obce, tak jsou minimálně v řádu desítek, ale většinou spíše v řádu stovek tisíc korun, a to ročních nákladů opakujících se, a považujeme za rozumné nezatěžovat města a obce takovými náklady. To, že existují jiné oblasti, kde je to také téma, kde jsou jak v uvozovkách hráči dobří a čistí, tak i hráči nečistí, to je otázka na dlouhodobější zkoumání a myslím si, že v tuto chvíli nemáme nikdo kapacitu v krátkém čase vymyslet návrh, který by ty problémové oblasti, a mluvím zejména o zemědělství apod., vyřešil. My se proto zabýváme pouze městy a obcemi a jejich stoprocentními společnostmi. Na příslušný návrh odkážu potom v podrobné zprávě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Další s faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Chtěla bych informovat o tom, že jsem v rámci projednávání této novely podala dva pozměňovací návrhy. První z nich, který definoval a narovnával finanční vztahy mezi jednotlivými aktéry a trhu s energií, byl Ministerstvem průmyslu plně akceptován.

Druhý pozměňovací návrh, který byl motivován především v tom, aby se ulehčila situace zemědělským akciovým společnostem, týkající se povinnosti zaknihovávat jejich akcie, akceptován nebyl. Je mi to líto a doufám, že v zájmu minimálně 780 akciových společností zemědělského typu budeme o tomto návrhu v budoucnosti ještě hovořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, já bych chtěl upozornit na dvě záležitosti. Jedna se týká podpory výkupu elektrické energie bioplynových stanic. Chci varovat před tím, abychom touto cestou nešli, protože v okamžiku, kdy zvýšíme atraktivitu a ziskovost bioplynových stanic, tak tím paradoxně ublížíme živočišné výrobě,

a to v tom, že krmivo, které často se spotřebovává právě v bioplynových stanicích, zjednodušeně sláma apod., co potřebuje bioplynová stanice jako svoje krmivo, umožní vlastníkům bioplynových stanic vykupovat toto krmivo pro bioplynové stanice za lepší cenu než těm, kteří chovají dobytek. Takže se to paradoxně otočí proti chovatelům dobytka.

Pokusme se směřovat podpory chovatelům dobytka jako takovým, chceme-li podpořit živočišnou výrobu v České republice, ale nedělejme to skrze bioplynové stanice, protože ji každý chovatel nemá, na straně jedné, a na druhé straně chceme-li, aby měli levnější náklady na chov dobytka, pak jim nezdrazňujeme cenu krmiva dobytka tím, že zvýšíme cenu a ztraktivníme cenu pro krmivo – takzvané krmivo – pro bioplynové stanice.

Chceme-li se bavit o podpoře zemědělců v rámci OZE, bylo by dobře se vrátit se k debatě o fotovoltaike na střechy. Protože my jsme v oblasti fotovoltaiky vyliili s vaničkou i dítě, to, co se tady v minulosti stalo, ale myslím si, že jít cestou podpory fotovoltaiky na střechách statků zemědělců má své opodstatnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dalším řádně přihlášeným je pan zpravodaj, pan poslanec Urban. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych se vyjádřil ke dvěma pozměňovacím návrhům, které byly projednávány na hospodářském výboru.

Za prvé k tomu, který jsem předložil a který se týkal Energetického regulačního úřadu a vytvoření Rady Energetického regulačního úřadu. Myslím si, že je důležité, aby tento návrh byl věcně správný. Jde mi o věc, nikoli o čas.

Pan náměstek ministra průmyslu a obchodu na hospodářském výboru sdělil, na veřejném jednání hospodářského výboru, že je připravována velká novela energetického zákona a že tento návrh, který byl teď předložen, je podnětným návrhem a je pravděpodobné, že bude zapracován po přemýšlení o detailech do té velké novely energetického zákona. Z tohoto důvodu tedy nebudu předkládat v druhém čtení na plénu Poslanecké sněmovny návrh, který byl projednáván na hospodářském výboru. To je první věc.

Druhá věc se týká zaknihování akcií zemědělských akciových společností, které byly transformovány ze zemědělských družstev – proto je tam hodně akcionářů. Myslím, že když ten návrh padne ve druhém čtení a bude se týkat jen zemědělců, bude přijatelný. To, co bylo předloženo na hospodářský výbor, mohly být pochybnosti o tom, že se jedná o návrat před přijetím zákona, který stanovil, že vlastníci nebo provozovatelé obnovi-

telných zdrojů nebo zařízení na obnovitelné zdroje nemusí mít transparentní vlastnictví. To existovalo někdy do poloviny předchozího roku. Tento návrh jako by měl tendenci vrátit to do původního stavu. My jsme tady přijali novelu, která říká: Kdo chce být příjemcem poplatků za obnovitelné zdroje, tedy poplatků, na kterých se podílí státní rozpočet zhruba třetinou, musí být jasné, musí být vidět na ruce, musí být jasné, kdo je vlastníkem těchto obnovitelných zdrojů. Ten zákon začne platit od poloviny letošního roku. A já se nebráním tomu, aby zemědělci – akciové společnosti, které vznikly z družstev, tedy je tam mnoho akcionářů, byly vyjmuty. Pokud takový pozměňovací návrh zazní, a mám avízo, že zazní z úst ministra zemědělství na dnešním projednávání, tak samozřejmě s takovým návrhem problém není. Problém by byl, kdyby se to týkalo znovu všech vlastníků zařízení na obnovitelné zdroje, která v České republice fungují. Myslím, že tam bychom se vraceli zpátky, a podle mého názoru by to bylo velmi špatně. Protože je důležité, aby bylo transparentně vidět na tyto vlastníky, kteří přijímají poplatky, zvláště z třetiny ze státního rozpočtu.

A teď poslední věta. Pokud tady zazní více pozměňovacích návrhů než ty, které jsou avizovány, tak byl bych rád, aby se na ně ještě možná podíval hospodářský výbor. Pokud ale budou jen tyto, o kterých zatím víme, tak to asi nezbytně nutné nebude.

Beru tedy za velmi závazný příslib náměstka ministra průmyslu a obchodu, který byl přítomen na jednání hospodářského výboru, že bude připravena velká novela energetického zákona, že v dubnu půjde do připomínkového řízení a že do této velké novely budou zakomponovány některé podněty, které byly projednávány na hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, panu zpravodaji. S faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, o vaše dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Ještě jednou dobré odpoledne. Chtěla bych se vyjádřit k tomu, že se budeme vracet do nějakého období netransparentních forem a struktur. Musím říct, že v období, které mezitím uplynulo, došlo k rekodifikaci soukromého práva. Dnes nemáme možnost mít anonymní akcie. To znamená, že návrat, tak jak tady byl vylíčen, není možný. Tolik jenom pro upřesnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Omlouvám se, mám ještě jeden krátký dotaz spíš na pana ministra. Chtěl jsem vědět, zda směřujeme k tomu, že by v rámci ERÚ byly kompetence k tomu, aby se určovaly právě na ERÚ ceny vodného a stočného, což je dnes, pokud vím, kompetence zastupitelstev měst a obcí, obcí máme zhruba 6 000, a že by chtěl energetický úřad tuto kompetenci převzít na sebe. Zdali se s tím počítá, případně kolik desítek, nebo spíš stovek či tisíců zaměstnanců to bude řešit a bude vstupovat do kompetencí zastupitelstev. Jak tato agenda by případně vypadala, pokud chceme jít tímto směrem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Pan ministr Marian Jurečka – pardon – Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně a kolegové, opravdu nejsem z Plzně, takže děkuji za opravu příjmení.

Zareagoval bych krátce na dotaz pana poslance Bendla. Asi to bylo spíše do kategorie interpelací, ale odpovím to teď. Vedou se debaty o tom, jakým způsobem přistoupit k cenovému regulátoru vody. Jaký model se nastaví, to vám opravdu v tento okamžik nejsem schopen podrobně popsat. Je to ve fázi přípravy a úvah, protože problematika je široká a počet dotčených subjektů by byl obrovský. Je potřeba o tom vést debatu, jak to dokázat smysluplně nastavit. Tolik jsem schopen v tento okamžik odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: To téma tady otevřel pan poslanec Bendl. Rád bych se tedy vyjádřil k vodě, stočnému a případně k regulátoru na dopravu.

Evropská směrnice nám už dnes ukládá, abychom měli regulátora na železniční dopravu. Možná někteří registrujete různé spory mezi Českými drahami a různými privátními subjekty, které jezdí po stejné železniční. Nemůže být regulátorem ten, kdo je majitelem. To znamená Ministerstvo dopravy, které má hájit to, aby České dráhy byly národním šampionem, tak zároveň nemůže regulovat to, jaké subjekty, za jakých podmínek mohou jezdit po stejné koleji.

Z důvodu evropské směrnice je tady jasné téma, že Česká republika má mít a musí mít nějakou nezávislou instituci, která by regulovala dopravu.

Máme dvě možnosti. Buď vytvoříme speciální úřad, český úřad, který bude regulovat jen dopravu, nebo využijeme Energetický regulační úřad a vytvoří se tam nějaká speciální divize, která se bude zabývat právě regulováním dopravy.

Totéž se týká vody, vodného a stočného. Dnes je to v kompetenci několika různých ministerstev – financí, zemědělství, možná že tam bude nějaká kompetence Ministerstva pro místní rozvoj, ale také je tam alternativa. Buď tady bude speciální samostatný regulátor, nebo to bude v zájmu úspory finančních prostředků začleněno do agendy Energetického regulačního úřadu, nebo možná nějakého jiného regulačního úřadu s jiným názvem.

Já bych preferoval, abychom nevytvářeli nové úřady, ale abychom vytvořili nějaké divize u tohoto regulačního úřadu, ale je to podle mého názoru věc legislativy. Jestli se to Ministerstvu průmyslu a obchodu povede zakomponovat do té velké novely, kterou připravuje na duben, to nevím, ale v každém případě je to téma, které nás čeká. Není to součástí teď projednávané novely, ale v každém případě regulátor na vodu a regulátor na dopravu, to je téma, které budeme muset v České republice i v parlamentu nějak legislativně zakotvit, a jestli to půjde cestou posílení nebo rozšíření kompetencí stávajícího Energetického regulačního úřadu, nebo vytvoření nějakých dalších samostatných institucí, to ať nám navrhne vláda. Myslím, že potom Poslanecká sněmovna o tom tady může diskutovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Mám tu dvě faktické poznámky. První s faktickou poznámkou je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Budu stručný. Já chci jen poděkovat panu ministrovi zemědělství za tu reakci, byť jsem si vědom toho, že to není předmětem této novely zákona, ale ono to s tím částečně souvisí a půjdeme nějakým směrem. Já se opravdu obávám toho, že si tím přiděláme obrovskou spoustu práce a byrokracie a budou tady argumenty pro to, proč najímat další tisíce státních úředníků, a s tím tedy vnitřně nesouhlasím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další v pořadí je s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom kam jsme v té debatě odběhli, chci jenom říci, co bylo předmětem původního návrhu, a debatujeme o regulátorovi na dráze, vodného, stočného. Tak když už to pan kolega Milan Urban otevřel, tak prostě Ministerstvo dopravy dneska není regulátor, já

myslím, že to tak prostě není, že jestli někdo přiděluje časy a kapacitu, je to někdo jiný. A nechci zpochybňovat tu debatu o potřebnosti a kde to umístit. Jenom bych poprosil nás všechny, abychom to nechali, až přijde nějaký vládní nebo poslanecký návrh, abychom pak tu debatu takhle nerozmělihovali, protože kdyby nedošlo k návrhu na změnu fungování ERÚ v hospodářském výboru, tak asi tu debatu dneska nevedeme, držíme se toho merita věci. Takže to je jenom prosba, když budeme mluvit o té dopravě a o té regulaci, tak přesně, není to, že by Ministerstvo dopravy bylo, ale přitom souhlasím s tím, že to potřebujeme, a já jsem spíš pro to, aby to bylo na nějakém existujícím úřadě, abychom nezakládali nový úřad.

A možná když už mám ještě 65 vteřin, tak k tomu vyjmutí z povinnosti zaknihování akcie. Ten náš návrh je poměrně jasný, říká, že stát přesně ví, nebo všichni vědí, že to je stoprocentně vlastněná společnost městem nebo obcí, tam není prostě debata. Ty výjimky, ty další, které jsou navrženy, jsou podle mě velmi diskutabilní a my ještě budeme do zahájení třetího čtení a hlasování debatovat, jestli to náhodou není příliš účelové a příliš jenom pro jednu skupinu podnikatelů. To prostě musíme zvážit, zda ty přínosy, nebo zda nezvýhodníme jednu skupinu před jinou skupinou. U těch, to, že stát se domáhá, že chce vědět, že to stoprocentně vlastní město, já myslím, že to je zbytečné. Na druhé straně říkáme pouze stoprocentní. V okamžiku, kdy tam je jiný vlastník nebo spoluvlastník, tak nám nestačí majorita veřejného sektoru, chceme, aby to pak platilo i pro takovou společnost. To si myslím, že stojí za podporu, že většina, možná všichni starostové, kteří nám píší, že se bojí, že budou muset vynakládat desetitisíce až statisíce korun (upozornění na čas), že ty peníze můžeme ušetřit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další je do rozpravy připraven pan poslanec Urban. Hlásil jste se do rozpravy? (Ne.) Takže poprosím pana ministra.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl reagovat na diskusi a poděkovat za ni. Především bych chtěl potvrdit slova svého náměstka na hospodářském výboru, že Ministerstvo průmyslu a obchodu se vážně bude zabývat otázkou Rady ERÚ a zařadíme tuto otázku do takzvané velké novely energetického zákona. To je jedna věc.

Druhá věc je transparentnost. Máme samozřejmě zájem, aby transparentnost zůstala zachována, nicméně pokud bude předložen ten návrh, který vyřeší problém bývalých zemědělských družstev, která jsou transformována na akciové společnosti, které mají poměrně velký počet

akcionářů, tak já si myslím, že tuto výjimku je možné podpořit, tuto výjimku je možné udělat.

Co se týká doporučení pana poslance Adamce, který zajímavě převedl debatu na to, kdo vede rejstřík, na zajímavou otázku, kdo dohlíží na dohlížitele, who is guarding the guardians, tak samozřejmě tomu je třeba se také věnovat, ale obávám se, že to není úplně přímo předmětem tohoto zákona. Pokud ovšem to bylo zvednuto tak, že by bylo dobré, aby zaknihování bylo levnější, tak tento podnět je samozřejmě relevantní a my se k němu nějakým způsobem vrátíme.

Co se týká podpory bioplynu, kterou zvedl pan poslanec Bendl, toto není předmětem této novely. Vráťme se k tomu v novele velké. Ale já si nedovedu představit jakoukoliv masivní podporu kromě nějakých malých stanic pro drobné zemědělce jako podporu malého a středního podnikání. Ale znovu podotýkám, o tom budeme debatovat společně s velkou novelou.

Co se týká rozšíření kompetence Energetického regulačního úřadu, já jsem zadal přípravné práce na tom, aby tento úřad byl schopen regulovat i vodu. Nejsem v tuto chvíli schopen říci, jestli budeme schopni to stihnout do dubna, nebo jestli bude zapotřebí zřejmě někdy v příštím roce dát nějakou komplexnější novelu.

Regulace dopravy zatím není definitivně uzavřena v rámci vnitrokoaličních debat.

Myslím, že v tuto chvíli je to všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Mám zde ještě přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Adamce, takže ho poprosím o vystoupení.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, já jsem to otevřel právě proto, abychom věděli, o čem hlasujeme, abychom si uvědomili, kam ty akcie budou firmy registrovat. Myslím, že to je důležité. Samozřejmě jde o tu cenu a navíc u těch obcí, které tady padly, na které reagováno vůbec nebylo, kde je to úplně jednoznačné, když je stoprocentním vlastníkem obec, že tedy ten vlastník je transparentně znám a zaknihování stojí peníze, které stojí – třeba Plzeň hlásila 450 tisíc, tak mi připadá opravdu že ty peníze platíme zahraničnímu vlastníkovu rejstříku naprosto zbytečně.

Ale já jsem to uvedl právě proto, protože jsem se tím začal zabývat, až když začaly padat tyto pozměňovací návrhy, které neprošly na hospodářském výboru, čímž se omlouvám panu předsedovi, jinak bych s tím vůbec nezačal. Takže proto jsem to řekl a rád bych na to znal odpověď, protože chtěl bych znát vlastníka toho rejstříku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího s faktickou poznámkou ani řádně do rozpravy nemám, takže se táži, jestli chce ještě někdo vystoupit. Není tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. S přednostním právem pan ministr Jurečka.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne ještě jednou. Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, jak již tady bylo avizováno, předkládám pozměňovací návrh k této novele. Uvedu jenom stručně důvod. Částečně to tady zaznělo. V případě zemědělských podniků a akciových společností je tady to opatření docela řekněme šikanózní v tom slova smyslu, že struktura vlastníků je opravdu široká, rozptýlená po celé České republice, a my bychom tímto značně zkomplikovali život. Ale chápu, že tady jde o tu podstatu znát vlastníky. A v tomto případě to je zajištěno. Ministerstvo zemědělství, potažmo Státní zemědělský intervenční fond, zná vlastníky provozovatelů bioplynových stanic.

Zemědělské podniky musely doložit svoji vlastnickou strukturu při žádosti o dotaci na bioplynovou stanici. Takže my bychom chtěli po těchto podnicích něco znovu, co my jako informaci máme a můžeme s ní pracovat, pokud je to nutné.

Dovolím si načíst ten pozměňovací návrh a poprosit vás o jeho podporu, protože to považuji řekněme za vyjádření zdravého selského rozumu. Za navrhované znění § 4 odst. 6 písm. c) zákona č. 165/2012 Sb. se doplňuje písmeno d) v tomto znění: Požadavek vyplývající z písmena c) se nevztahuje na výrobce, který vyrábí elektřinu z bioplynu a jehož hlavním předmětem činnosti je zemědělská výroba. Tečka. Tady o tento pozměňovací návrh – bych poprosil o jeho podporu, protože to opravdu máme vyjasněno i po právní stránce jak my na Ministerstvu zemědělství, tak s kolegy na Ministerstvu průmyslu a obchodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Mám zde přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já možná nepotřebuji odpověď znát dneska, ale před tím hlasováním bych ji rád dostal od pana ministra, protože to, co jste načel, neodpovídá tomu, co se tady debatovalo, že vy jste mluvili o transformovaných družstvech, počtech akcionářů, a v té dikci je jenom to, že je to z bioplynu a že hlavní předmět činnosti je zemědělská výroba. Argumenty, které jste předtím používali v té debatě, v tom pozměňovacím návrhu prostě nejsou. A já bych poprosil o nějakou

důvodovou zprávu a odhad toho, koho se to týká. Samozřejmě nemusím to vědět – já to nechci dneska, ale před třetím čtením bychom byli velmi rádi, kdybychom to v klubu mohli debatovat, pokud je to návrh ministerstva a ministra, protože to může být privátní zemědělský podnik, který bude mít dva akcionáře utajené v té dílci, v které vy jste mluvil. To znamená hlavní činnost zemědělství a vyrábí, má bioplynovou stanici. Tam se nemluví o tom, kolik akcionářů, jestli to ZIF ví, nebo neví, apod. Mluví se jenom – takhle byl charakterizován – já jenom abychom si uvědomili, že tímhle vytváříme okno, do kterého leckdo může vstoupit, aniž bychom to dneska domysleli nebo aniž bychom chtěli, aby takové typy do toho okna vstupovaly. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, chci se zeptat, zda se ještě... Dobře, pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den, děkuji vám za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu č. 515. V zásadě se jedná o povinný příspěvek výrobce obnovitelného zdroje pro vlastní spotřebu, kdy je zatížen poplatkem, že vlastně neodebírám zdroj, neodebírám elektřinu ze sítě, ale vyrábí si ji sám. Jedná se zejména třeba o pasivní domy, které si vyrábějí svoji elektřinu, takže tento pozměňovací návrh by do jisté míry měl řešit tu situaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Máte slovo – pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Tak, kolegyně a kolegové, já spíše technicky už se pouze v podrobné rozpravě chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu č. 513, který je oním řešením situace pro akciové společnosti stoprocentně vlastněné obcemi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, dívám se, nikdo už se nehlásí – je tomu tak? Dobře, končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, zda chcete závěrečné slovo, jak pan ministr, tak případně zpravodaj? Chcete závěrečné slovo? Tak, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já bych chtěl reagovat na pana poslance Stanjuru. I můj úřad udělá analýzu, koho se to týká, pokud ten slovosled bude takový, jak bylo v návrhu pana ministra zemědělství. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat – takže pan

zpravodaj nebude mít závěrečné slovo? Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám.

Dalším bodem jednání je

14.

Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Korteho, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 105/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 105/1. Prosím tedy, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Helena Langšádlová. (Je omluvena.) Takže místo Heleny Langšádlové zde máme náhradníka. Poprosím vás, pane poslanče, pojďte přečíst návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Dovolte, abych krátce odůvodnil a vysvětlil, v čem spočívá novela zákona o odpovědnosti právnických osob. Je to sněmovní tisk č. 105 a tato novela obsahuje to, že by trestná skutková novela lichvy měla být dána do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Tato trestní odpovědnost, tato skutková podstata, v tom zákoně chybí a samozřejmě trestného činu lichvy se nedopouštějí jenom fyzické osoby, ale jak víme z různých sdělovacích prostředků, z médií, tak zejména osoby právnické – různé nebankovní společnosti a další právnické osoby.

Já bych chtěl jenom krátce přečíst, co to vůbec je trestný čin lichvy. Toho činu se dopustí ten, kdo zneužívá něčí rozumové slabosti, tísně, nezkušenosti, lehkomyšlnosti nebo něčího rozrušení dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru, nebo kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu uplatnit ji na sebe převede.

Takže na závěr: Jde o to, aby tento trestný čin byl v tom zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob, jde o trestný čin, který dle našeho názoru mohou mimo fyzické osoby spáchat i osoby právnické, bohužel v dnešním zákoně není dán ten trest, že by mohly být zrušeny nebo mohla být dána nějaká pokuta. Takže prosím o propuštění tohoto tisku do druhého čtení do ústavněprávního výboru, kde se o něm můžeme dále pobavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Borka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan poslanec Chvojka nás seznámil s novelou, nebo s doplněním zákona č. 418/2000 Sb. Tento zákon nabyl na účinnost teprve k 1. lednu 2012. Jedná se tedy o další z poměrně rozsáhlého seznamu zákonů, které poslanci upravují, doplňují nebo mnohdy z gruntu mění. Já využiji svého vystoupení k tomu, abych zdůraznil, že se domnívám, že nastal čas zvážit systém, který bude upřednostňovat kvalitu na úkor kvantity. Tak jak ostatně zaznělo již v některých vystoupeních v této Sněmovně. Toto mé konstatování prosím berte zároveň jako výzvu pro vládu Bohuslava Sobotky při tvorbě vládních návrhů zákonů a též jako výzvu k jednotlivým poslaneckým klubům a samozřejmě k nám poslancům.

Navrhovaná poslanecká novela rozšiřuje účinnost zákona na právnické osoby za spáchání trestného činu lichvy, jak jsme slyšeli. S tímto závěrem lze vyslovit souhlas, neboť nekalé praktiky některých nebankovních subjektů, jež jsou právníckými osobami, významně ohrožují nejen sociálně znevýhodněné a vyloučené skupiny obyvatel, ale například i seniory a některé příslušníky středněpříjmových vrstev obyvatelstva, jak správně to-to pojmenovala vláda ve svém stanovisku 105/1.

Projednávaný tisk rovněž vychází z tisku č. 915 z předchozího volebního období. Vláda však ve svém stanovisku k této věci však opakovaně upozorňuje, že navrhované doplnění výčtu trestných činů, jichž se může dopustit právnická osoba, o trestný čin lichvy se odchyluje od současné koncepce úpravy zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Zároveň doporučuje ke zvážení podstatným způsobem rozšířit okruh trestných činů, jichž se právnická osoba může dopustit, včetně tedy rozšíření o trestný čin lichvy.

Vzhledem k tomu, že vláda zařadila do svého legislativního plánu na zbývajících část roku 2014 návrh na změnu zákona č. 418/2001 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, budu navrhopvat předložený poslanecký návrh zamítnout v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Do diskuse mám nejdříve s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Polčáka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já se nebudu snažit být do jisté míry tak příkrý jako pan zpravodaj, byť musím přiznat, že s podstatnou částí argumentace, kterou zde přednesl pan zpra-

vodaj, musím souhlasit z odborného hlediska. Asi není úplně možné, abychom trestní zákoník a zákon o trestní odpovědnosti právnických osob prostě otevírali několikanásobně. To je věc, řekl bych, velmi bedlivého uvážení a je trochu s podivem, když se podíváte na to, že je zde otevřen právě i tento zákon ve sněmovním tisku 45, což je samozřejmě tisk, který předchází i podle čísla číslovce 105, tak je jasné, že pokud už v tomto sněmovním tisku probíráme rozšíření dalších skutkových podstat na trestnost právnických osob, možná že by se předkladatelé mohli zamyslet nad tím, že není asi cílem zásobit Sbírku zákonů dalšími a dalšími úplně dílčími jednotlivými novelami zákona takhle zásadního, který upravuje trestnost osob jak právnických, tak i fyzických.

Já bych se chtěl jenom zamyslet nad tím, jestli opravdu zásadou konzervativní politiky je uměřenost, jistá střídmost právě v tom zásahu do trestní politiky státu. Takže stanovisko pana zpravodaje, jakkoli je možná příkré, tak já ho nechci přímo podporovat, ale bylo by možná vhodné se zamyslet nad prolnutím obou dvou norem, které v té dané věci byly předloženy, protože pokud budou obě dvě schváleny, tak jsou to dílčí další a další novely zákona o trestní odpovědnosti právnických osob.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem je do diskuse přihlášena paní ministryně Válková. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já vlastně se jenom napojím, navážu na to, co zde bylo řečeno oběma předřečníky. Apeluji na nás všechny, abychom dbali principů racionální trestní politiky, která by rozhodně neměla být uplatňována v zájmu množství různých novelizačních zásahů do kodexů, a trestní zákon je jeden ze stěžejních kodexů. Víme, že trestní zákoník není jenom sám o sobě základním kodexem, doplňují ho právě speciální normy, jako je zákon o trestní odpovědnosti právnických osob, který sice odkazuje na trestní zákoník, ale má určitá speciální ustanovení a mezi jedno z těch speciálních ustanovení patří i výčet trestných činů, za které lze právnické osoby postavit před trestní soud.

My jsme teď svědky toho, že se ten výčet čím dál tím více kritizuje, a i já se k té kritice připojuji, nicméně zde bych byla velice uvážlivá a rozlišovala případy, kdy musíme rozšířit trestnost z důvodu implementace evropských směrnic, které nám pod hrozbou sankcí ukládají doplnit ten výčet o určité nové skutkové podstaty, jako je to teď v oblasti prevence před zneužitím dětí pro účely pornografie, dvě nové skutkové podstaty ve zmíněném tisku 45 jsou obsaženy, a zde si myslím, že je to namístě, protože jiná cesta není. Musíme implementovat to, co nám evropské směrnice ukládají.

Pokud jde o lichvu, tak já rozhodně nechci zpochybňovat smysluplnost jejího zařazení do toho ustanovení, které obsahuje výčet trestných činů, za které lze právnické osoby postavit před trestní soud, čili vyvodit trestní odpovědnost na straně jedné. Na straně druhé takových skutkových podstat, které tam chybí, byt' nejsou mediálně ani politicky nyní v popředí pozornosti, např. drogové delikty, je mnohem více. Ale může se stát, že konkrétní případ, ke kterému dojde za dva za tři měsíce, naši pozornost upoutá a my budeme znovu otevírat tento zákon a znovu budeme podávat asi poslanecké návrhy.

Je pravda, co zde bylo řečeno, já to chci na tomto místě potvrdit za resort spravedlnosti, že připravujeme, už v těchto dnech připravujeme návrh, který by měl být komplexní, v rámci kterého chceme obrátit systém uplatňování trestní odpovědnosti právnických osob tak, aby napříště už nebylo nutné novelizovat okruh trestných činů vždycky, když se v praxi ukáže potřeba nějaký trestný čin tímto způsobem právnické osobě přičíst, když v praxi zjistíme, že je namístě, aby zde trestní represe byla uplatněna, že nestačí represe třeba v oblasti správního práva nebo nějaká sankce civilněprávní. Konkrétně by to mělo znamenat, a já už jsem to tady v jiné souvislosti připomínala, že bychom chtěli umožnit tou připravovanou zásadnější a komplexnější novelou, aby právnické osoby byly odpovědné za všechny trestné činy, které jsou uvedeny v trestním zákoníku, s výjimkou těch, které tam budou taxativně uvedeny. Teď je to přesně naopak. Je možné je postavit před trestní soud jenom za ty trestné činy, které jsou tam uvedeny. Takže bychom se ubírali cestou, která je podle mého názoru bezpečnější prevencí před neplánovanou eskalací poslaneckých návrhů na doplnění výčtu trestných činů, za které lze postavit právnické osoby před trestní soudy.

Takže shrnuto a podtrženo, za resort spravedlnosti se velmi přimlouvám, abychom ještě chvíličky vydrželi, abychom nepodpořili tento poslanecký návrh a počkali si na návrh, který připravuje Ministerstvo spravedlnosti, který půjde samozřejmě do řádného připomínkového řízení, zohlední i názory jiných resortů a akademických pracovišť a který, doufám, vyústí v řešení, jehož platnost přetrvá jedno volební období. Možná že je to příliš ambiciózní cíl, ale rozhodně zamezí tomu, abychom tam příště přidávali další majetkové trestné činy nebo drogové trestné činy a aby došlo k absolutnímu neplánovanému legislativnímu, v tomto smyslu se dá říci až dramaticky, chaosu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Pospíšil. Takže pane poslanče, pojďte.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi několik poznámek k tomuto návrhu, a to z toho důvodu, že jsem byl předkladatelem zákona, který je tady dnes debatován a který v roce 2011 byl schválen. Je třeba tady říci několik věcí proto, aby debata byla komplexní, aby to nevyznělo, že ten návrh zákona je v zásadě nekvalitní a že je třeba ho v tuto chvíli napravovat, resp. určitým způsobem opravovat. To samozřejmě je možné, nicméně je to otázka politického rozhodnutí, není to o chybách tohoto zákona.

Je třeba si uvědomit, že trestní odpovědnost právnických osob byla do českého právního řádu přinesena jako něco zcela nového, něco, co dlouhodobě odporovalo tradici, řekněme, českého trestního práva postaveného na trestní odpovědnosti fyzické osoby. A předtím, než ten zákon byl přijat, byla vedena dlouhá jak odborná, tak politická debata o tom, zda vůbec takováto právní úprava v České republice má být, anebo zda mají být právnické osoby trestány spíše v rámci správního trestání a to případně má být upraveno.

A já tady musím korektně říci, že tehdy, když se o tom debatovalo jak na Legislativní radě vlády, tak mezi odborníky, tak na to nebyl jednoznačný názor. Nakonec tedy úprava byla přijata, a to hlavně z politických důvodů, kdy Evropská unie po nás požadovala takovýto návrh zákona a již zahájila řízení s Českou republikou. A ten výčet trestných činů, který tu byl tak nepřímým kritizován, byl v zásadě dán tím, co Evropská unie ve svých pramenech práva označila za trestné činy, za které má být trestně odpovědná také právnická osoba. Takže korektně tady říci, že ten výčet nemá žádnou jinou logiku než že to, co po nás Evropská unie chtěla, jsme do toho zákona dali. Neznamená to, že předchozí vláda by si nemyslela, že např. lichva by také nemohla být tímto způsobem upravena.

Já bych velmi žádal jako člověk, který se účastnil mnoha odborných i politických debat nad tímto návrhem zákona, předtím, než se třeba posuneme dál k tomu, že tento zákon bude komplexně novelizován, aby bylo opravdu vyhodnoceno to, jak zákon v praxi funguje. Protože je třeba se podívat na některé jiné státy střední a východní Evropy, které také přijaly takovouto právní úpravu, a tyto státy ukazují, že ne vždycky ta právní úprava v praxi funguje. Příkladem je Maďarsko, které také přijalo podobnou právní úpravu a kde po účinnosti v prvních dvou letech byly pouze dva případy, ve kterých takováto věc byla řešena. (Hluk v sále.)

Takže já, zdůrazňuji, nejsem odpůrcem takovéto právní úpravy. Podporuji to, aby se případně okruh trestných činů rozšířil. Ale moc prosím, abychom zde nedělali účelové novelty jenom proto, abychom mediálně vypadali krásně, jak tady opravujeme špatné zákony a zpřisňujeme, moc prosím ministerstvo, aby se opravdu udělala analýza, jak současná právní úprava funguje, kde jsou případně její zádrhele. A pak nechť vláda a

následně parlament rozhodne, zda ten okruh trestných činů má být rozšířen, anebo zda je dostatečný. To je důležité tady říci, protože ten návrh zákona byl ve své době veden pouze jedinou snahou – odstranit rozpor mezi českou legislativou a legislativou Evropské unie. A návrh tento úkol splnil. Teď je třeba ho vyhodnotit a říci si, jak případně dál postupovat.

Já samotný návrh zákona v zásadě podporuji. Nemyslím si, že je ho třeba zamítat, byť souhlasím s tím, co řekl tady pan kolega Polčák – není vhodné trestní právo permanentně takto novelizovat, zvláště když ten zákon je už zde otevřen. Ale já naopak bych podporoval, aby ten zákon byl propuštěn do dalšího čtení, právě vzhledem k tomu, že v ústavněprávním výboru už jedna novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob je, aby tato novela do ústavněprávního výboru doplynula a aby se případně vedla i politická debata o tom, jak do budoucna komplexně právě takovýto zákon měnit. Protože úprava trestní odpovědnosti právnických osob, dámy a pánové, není jenom odborné téma. Je to ryze politické téma. A politická reprezentace by měla říci, jakou formou a v jaké podobě mají být právnické osoby –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane kolego. Poprosím vás, vážení poslanci a poslankyně, abyste snížili hladinu hluku a poslouchali, co zde zaznívá. Děkuji.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, já už budu končit. Chci tím pouze říci, že se jedná o ryze politickou otázku a měla by být vedena debata asi na ústavněprávním výboru o tom, jak má být případně trestní postih právnických osob do budoucna upraven a případně jaké změny mají nastat. Ale vzhledem k tomu, že jde o úplně novou věc, apeluji na to aby došlo k vyhodnocení a konstatování toho, jak tato právní úprava je efektivní a co v praxi přináší, kolik případně případů podle této právní úpravy již bylo postiženo a s jakými výsledky. Myslím si, že to je velmi důležitý fenomén před případnými dalšími úpravami. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku. Měl jsem zde přihlášeného pana poslance Stanjuru... Ne? (Nechce.) Takže v tom případě zde máme s přednostním právem paní ministryni Válkovou.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já bych chtěla ujistit vašim prostřednictvím, pane předsedající, pana poslance Pospíšila, že samozřejmě ten komplexní návrh bude vyplývat z vyhodnocení. A my už to vyhodnocení teď provádíme.

Také jsme pochopitelně v kontaktu s lidmi, kteří tenkrát návrh nového

zákona o trestní odpovědnosti právnických osob zpracovávali. Jsem velmi dobře obeznámena s tím vývojem i s tím, že jednou ten návrh neprošel a že pak se zvolila tzv. minimalistická verze, která umožnila, aby se v Poslanecké sněmovně našlo dostatek hlasů pro přijetí této nové legislativy. Já třeba osobně jsem byla proti jejímu přijetí, ale nebyla jsem tenkrát poslancem. Jako odborník. Měla jsem takový ten tradiční konzervativní pohled. Ale časy se mění a v průběhu doby i ti konzervativnější z nás nyní vidí, že ten zákon je smysluplný, ale paradoxně tam chybí některé skutkové podstaty. Právě proto to chceme komplexněji upravit. A těch řešení komplexní úpravy je logicky více. I k tomu chceme udělat odborný seminář. Na druhé straně ten čas, který máme, je omezený. A vy sami jako opozice byste nás velmi brzy kritizovali, kdybychom nepředložili lepší návrh úpravy, než v současné době je a která i podle počtu těch případů, které se zatím odstihaly, svědčí o tom, že tam zřejmě nejsou ty trestné činy, které by tam být měly.

Takže já navrhuji ten návrh zamítnout, protože na rozdíl od sněmovního tisku 45 – opět tedy zdůrazňuji –, kde nám ukládá evropská legislativa pod hrozbou sankcí přijmout a zařadit některé skutkové podstaty právě do tohoto speciálního trestního zákona, resp. speciální trestní normy, lichva mezi takové skutkové podstaty nepatří a ani jiné majetkové trestné činy, které tam taky nejsou a měly by tam být. Ani ty mnou zmiňované drogové delikty. Čili tady tu nutnost nemáme. A navíc pak už bychom to měli otevřít úplně komplexně a nejenom tedy nad lichvou. Pak bychom to museli spojit, a to si myslím, že i s dalším doplněním jiných trestných činů. A myslím si, že právě by došlo k tomu, před čím jsem varovala já i ostatní, že bychom bez předchozí diskuse a důkladné rozpravy některé trestné činy zařadili, aniž bychom ale změnili mechanismus, systém toho posuzování, který by měl být opačný.

Myslím si, že pan poslanec Pospíšil si také pamatuje, že jedna z variant, která ale byla tenkrát pokládána za příliš odvážnou a revoluční na náš systém, byla ta, že budou právnické osoby odpovědné za všechny trestné činy s výjimkou těch, kde jim neumožňuje jejich povaha je spáchat, které se vylučují z povahy své věci. Takto revoluční cestou bychom nešli, nebo nenavrhneme ji. Ale myslím, když tam bude taxativní výčet těch, kterých se nemůžou dopustit, a ostatních trestných činů se mohou dopustit, že by to cesta mohla být. Souhlasím s ní potud, že to je velmi politická otázka a že jistě bude třeba k ní tu odbornou debatu vést. Ale rozhodně nejsem pro to, aby se spojovaly hrušky s jablky, a to by asi bylo v případě, že by se lichva vzala jako jeden trestný čin speciální, na který teď všichni mediálně upozorňují, a připojila by se ke skutkovým podstatám, které musíme do té normy zakotvit, protože evropská legislativa nám to ukládá.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Mám zde dvě omluvenky. Od 17 hodin se dnes z pracovních důvodů omlouvají pan poslanec Gabal a pan ministr Jurečka.

Dále zde máme dvě faktické poznámky. První s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Stanjura z ODS. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ten zákon platí dva roky a dva nebo tři měsíce. A já bych chtěl poprosit paní ministryni, abychom dostali nějaká čísla. Myslím, že nejdřív je to třeba vyhodnotit. I tak to považuji za poměrně krátkou dobu, aby případně byla ukončena, pokud byla nějaká rozhodování soudu, zda jsou už pravomocná, nebo ne. Abychom nerozhodovali pod dojmem buď článku, nebo dojmu.

Abychom věděli, já neříkám, že je to takhle (nesrozumitelné), ale pro nás to bude velmi podstatné v okamžiku, ať už bude tento nebo jiný návrh zákona, budeme debatovat o případné novelizaci tohoto zákona, abychom věděli, z jakých zkušeností vycházíme, co se osvědčilo a co se neosvědčilo. Co se ukazuje, že tam sice je napsáno, ale žádný takový trestný čin nebyl stíhán, když to řeknu takhle. A pak se může stát, že tu debatu prostě odložíme a vrátíme se k tomu za čtyři za pět let v okamžiku, kdy budou nějaké větší zkušenosti ve smyslu většího počtu případů.

Jinak se připojuji k tomu, abychom byli v tom poměrně konzervativní, abychom to neměnili co půl roku jenom proto, že to je taková, a říkáme to my politici velmi často, když dostaneme otázku, co na to říkáte, tak velmi často a je v takové oblasti (nesrozumitelné) navrhnu zákon nebo navrhnu novelu zákona. A ono to tak úplně být nemusí. Možná by stačilo využívat stávající zákony a stávající prostředky, které máme k dispozici. Ale poprosil bych to, ať to nemusíme interpelovat, nějakou analýzu. Klidně ať to projedná ÚPV a pak i v klubech, abychom tu informaci dostali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Polčák. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Vystoupení pana mého kolegy Stanjury mi mé následné vystoupení učinilo poněkud těžším. Chci být spravedlivý k předkladatelům, kteří myslím byli vedeni dobrými úmysly, a navíc je to setrvalá snaha. Jediný důvod, proč jsem já nenavrhol zamítnutí té normy, je právě to, že již předkládali tento tisk v předchozím volebním období. A kdyby zde i přítomný zástupce předkladatelů, nechci říct, že veřejně slíbil, ale kdyby deklaroval, že by byla snaha prolnout ty dva tisky 45 a tento 105, abychom skutečně dvakrát v krátkém časovém sledu nenovelizovali ten zákon, tak je už jenom jediná otázka k zodpovězení. Jestli si skutečně přejeme, je to skutečně právně po-

litické rozhodnutí, zda si přejeme, aby trestný čin lichvy byl i trestným činem, za který budou posuzovány i právnické osoby.

Já osobně sám za sebe odpovídám, že ano. A právě to, po čem volal pan kolega Stanjura, je do jisté míry zbytečné. Ta analýza nám neodhalí to, kolik bylo v zásadě trestáno samozřejmě osob pro tento trestný čin, který ještě zaveden nebyl, a možná bychom se mohli bavit o těch trestných činech, které zavedeny byly a které by mohly vykazat nějakou statistiku. Ale to je v zásadě irelevantní. Tady jde o to právně politické rozhodnutí, zdali i tento trestný čin bude trestným i podle posuzování u trestnosti u právnických osob. A já osobně zde vnímám právě tu možnost, že bychom měli samozřejmě přistupovat k tomu zákoníku střídmě, to souhlasím se všemi svými předřečníky, ostatně jsem to tady hovořil také. Ale asi je jasné, že různé nebankovní instituce přistupují k lichvě velmi pružně a bylo by možná vhodné na to reagovat velmi promptně. Nemůžeme si asi úplně dovolit čekat několik let. Debata o lichvě ostatně zde byla již v původním zákoně a z nepochopitelných důvodů tam tehdy přidána nebyla. Nebyla tam ani celá řada jiných ustanovení, která se tam dostala až na základě usnesení ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou tady nikoho nemám, takže do řádné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Marie Benešová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vládo a kolegové a kolegyně, pokud jde o tento návrh, já jsem zpočátku uvítala zařazení lichvy do výčtu trestných činů v tomto směru, to znamená do zákona č. 418/2011 Sb., do toho výčtu, který uvádí § 7. Ale postupně, jak nad tím přemýšlím, jsem tam našla celou řadu dalších trestných činů, které by stálo za to do toho výčtu zařadit. Postrádám tam od počátku trestný čin zpronevěry, postrádám tam další trestné činy, zneužití informací a postavení v obchodním styku, porušení povinnosti při správě cizího majetku a takhle bychom se mohli zamýšlet dál. Současně jsme řešili třeba i výkladové problémy § 8 v advokátní kanceláři.

Takže suma sumárum, jak to tady tak poslouchám, tak původně jsem chtěla samozřejmě podpořit lichvu, aby byla zařazena do výčtu těchto ustanovení. Ale skoro bych se klonila k závěru, že nabídka paní ministryně spravedlnosti na jakousi analýzu, jak se osvědčil tento zákon v praxi, a že je potřeba jej doplnit komplexně, je v tomto směru smysluplnější. A zřejmě se budu klonit k tomu, aby se podpořil budoucí vládní návrh, který zde nabízí, s tím, že by vychytil všechny tyto pochybnosti, které máme, a doplnil to, co je potřeba.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Chci se zeptat, zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Není tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele, zda si chce vzít závěrečné slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Chtěl bych poděkovat za debatu a v zásadě jsem pochopil, že vůle řešit problematiku, to znamená to, aby i právnické osoby mohly být trestány za trestný čin lichvy, tu je. Myslím si, že asi není nikdo, kdo by zpochybnil to, že lichva by neměla být trestána. Dneska je tomu tak, že prostě za lichvu právnické osoby trestány být nemohou, a víme přitom všichni, že většinu lichvářských akcí konají spíše právnické osoby, různé nebankovní společnosti a další pochybné subjekty. Takže tady máme věc, která prostě řešena není. A teď se nabízí dvojí řešení. To první je, pokud se dnes tento zákon nepodpoří do druhého čtení, a já samozřejmě, pokud se tento zákon nepodaří postoupit do výboru do druhého čtení, tak můžu tady veřejně slíbit panu kolegovi Polčákovi, že se pokusím načíst úplně stejný pozměňovací návrh do toho již otevřeného tisku číslo 45, tzn. budu se snažit dále, aby trestný čin lichvy měl svůj výčet i v zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob. To by bylo řešení, které by bylo rychlé. Protože ten problém prostě je a je to velký společenský problém.

Druhá cesta je, jak zde již bylo řečeno, nějak komplexně zhodnotit celý zákon o trestní odpovědnosti právnických osob, posoudit, jaké trestné činy tam chybí, či udělat nějakou generální klauzuli atd. atd. Přimlouvám se za ten rychlejší způsob, protože přece jenom to pamatuji jako opoziční poslanec a předpokládám, že vláda, za niž jsem poslancem, tu věc bude řešit jinak. Ale přiznám se, že v tom novém funkčním období, když ministr řekl, že se mu nějaký návrh líbí, ale že ten zákon budou řešit komplexně, jinak, a nemyslím to nijak zle, a proto ho nepodporuji, tak potom se na ten komplexní návrh čeká třeba dva roky. Takže to je otázka toho, jak se rozhodneme. Jestli tu věc, to že lichva bude trestná i pro právnické osoby, chceme řešit rychle, a já si myslím, že by to mohlo být v zásadě účinné, kdyby to takhle prošlo třeba ve formě pozměňovacího návrhu k tisku 45, že by to mohlo být účinné od 1. 1. příštího roku. Anebo jestli to chceme pomalu, protože samozřejmě nějaké komplexní posouzení, analýzy atd., atd. trvají velmi dlouho, pak ten zákon jde do meziresortního řízení atd.

Takže je to na každém z vás. Já poprosím o ten první přístup. Poprosím o to, abychom lichvu už nyní udělali trestnou i pro právnické osoby a nečekali na komplexní návrh, který může opravdu přijít až za rok, za rok a půl. Potom půjde do připomínkového řízení a lichva bude pro právnické osoby stále beztrestná. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci se zeptat pana zpravodaje, jestli si vezme závěrečnou řeč. Vezme, takže máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Dámy a pánové, padlo tady několik návrhů. Myslím, že velmi konstruktivních. Já bych chtěl jenom velice stručně říct jednu věc. Nechtěl jsem zpochybnit snahu poslanců o to zařadit nebo dostat do zákona to, co tam v současné době chybí. Na druhé straně si myslím, že v současnosti se nám tady nabízí možnost udělat takový systém, který může přežít ne jednu politickou sestavu, ale více. To znamená, že se přikláním k tomu, aby byl udělán komplexní návrh, a navrhuji návrh na zamítnutí v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Máme zde návrh na zamítnutí předloženého návrhu. V tom případě budeme hlasovat. Poprosím vás, znovu se všichni přihlásíme, odhlásím vás.

Nyní dávám hlasovat. Kdo souhlasí se zamítnutím předloženého návrhu? Kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. (Hlasy ze sálu, že nefunguje hlasování.) V tom případě hlasování prohlašuji za zmatečné. Poprosím opět o vaše přihlášení. Uvidíme, jestli nám to tentokrát bude fungovat.

Vypadá to, že se nám ustálil počet. V tom případě dávám znovu hlasovat. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu? Kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. (Hlasy ze sálu: Nezahájil jste.) Děkuji. Člověk se učí celý život.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji.

Končím hlasování pořadové číslo 37. Návrh byl přijat, to znamená, že předložený návrh zákona byl zamítnut. Děkuji vám.

Dalším bodem jednání je

15.

**Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Heleny Válkové, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezecného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 106/ - první čtení**

Poprosím vás o snížení hladiny hluku. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 106/1.

Prosim, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Helena Langšádlová. (Je omluvena.) I v tomto případě bude zastoupena. Poprosím vás, pane navrhovatelé, abyste promluvil. Děkuji.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Je to druhý ze tří zákonů, které mám dnes na starosti, tak věřím, že u tohoto druhého budu úspěšnější než s tím prvním.

Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený návrh, označený jako sněmovní tisk 106, usiluje o omezení procesních dopadů exekucí nad rámec hmotněprávní úpravy společného jmění manželů. Jedná se o návrh, který stejně tak jako minulý byl předkládán již v minulém volebním období, avšak nebyl dokončen legislativní proces, protože se Sněmovna, jak všichni víme, rozpouštěla.

Současná platná právní úprava účinná od 1. ledna 2013 předpokládá možnost exekuce či výkonu rozhodnutí majetku a jiných hodnot, které jsou v dispozici manžela povinné, pokud je v exekuci či výkonem vymáhán nárok, který spadá do společného jmění. Tato úprava však dle našeho názoru vykazuje několik teoretických a praktických úskalí. Jednak je třeba zdůraznit, že exekuce je nástrojem procesního práva, který by neměl řešit hmotněprávní otázky formou procesních předpokladů. Otázka společného jmění manželů je otázkou hmotného práva a nota bene hmotného práva, které má řešit vztahy mezi manželi, a nikoliv zvyšovat vymahatelnost dluhů. Z hlediska civilního práva nelze, je-li závazek součástí společného jmění, vztahovat jeho vymožení na výlučně jmění druhého manžela. Za předkladatele se nám jeví právně sporné, a to až na hranici ústavnosti, pokud exekuce či výkon zasahují do majetkových hodnot druhého z manželů, ačkoliv neexistuje žádný právní důvod se domnívat, že se jedná o jejich společné jmění. Takový postup je dle našeho názoru jednak ohrožením

soudržnosti rodiny jako takové a jednak projevem nepředvídatelnosti práva, protože umožňuje, aby třetí osoba nesla právní důsledky neplnění závazků, za které nenese jakoukoliv odpovědnost. Současná procesní úprava pak fakticky vytváří z manželství neomezený ručitelský závazek.

Z uvedeného důvodu usiluje novela o návrat do stavu, který reflektoval rámec stanovený zákonem o rodině. K této problematice je však třeba obecně dodat, že dosavadní judikatura obecných soudů přistupovala k otázce povýšení společného jmění na ručitelský vztah spíše restriktivně a naopak kladla důraz na to, že společné jmění manželů je soubor pravidel, která řeší vztahy mezi manželi a nevytváří společenství navenek. Právní úprava účinná od 1. 1. minulého roku jde proti dosavadnímu judikатурnímu vývoji, který je obecně blíže uveden v důvodové zprávě, což samo o sobě nemusí být špatně a v obecné rovině takový zásah může být i záhodný. V tomto případě však konkrétní důvody nejsou a nejsou důvody pro to, aby zákonodárcem formulované právo překonávalo soudní judikaturu. Naopak z hlediska kolize různých zájmů, které představují různé právní úpravy, spatřujeme potřebu klást větší důraz na ochrannou funkci institutu společného jmění manželů a netransformovat jej do podoby univerzálního ručení, ke kterému účelu nebyl určen a jehož naplnění ochranou funkcí na-prosto devaluje. Právo věřitele domáhat se uspokojení své pohledávky považujeme za významné, nelze jej však absolutizovat.

K tomu je třeba dodat, že právní úprava platná do konce roku 2012 a navrhovaná úprava umožňuje výkon rozhodnutí z majetku, který je součástí společného jmění, což ovšem musí být osvědčeno nebo alespoň rozumně předpokládáno stejně jako v případě majetku povinného. Navrhovaná právní úprava připouští exekuci proti majetku ve společném jmění, jak to bylo možné do konce roku 2012. Vylučuje pouze takovou exekuci proti majetku druhého manžela, který nemusí být ve společném jmění, a to za situace, kdy postižený manžel nemá ani možnost účinně dokázat, že majetek je výlučně jeho, protože takové tvrzení, třeba někdy i doložené, není důvodem pro částečné zastavení exekuce.

Vážení kolegové, prosím vás o podporu tohoto návrhu a prosím o postoupení tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane navrhovatelé. Nyní bych poprosil pana zpravodaje Stanislava Polčáka, aby promluvil k danému návrhu.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Po pravdě řečeno, bije se ve mně zásada kolegiality ke kolegům z mého poslaneckého klubu, kteří předložili tento návrh zákona, s tím, čím jsem byl pověřen, to jest zpracovat zpravodajskou zprávu ve prospěch celého pléna. Snažím

se z tohoto souboje tedy vyjít alespoň částečně na obou dvou stranách se ctí a chci říci, že existuje dobrá řádka důvodů pro to, proč tuto normu přijmout, a na druhé straně existuje asi podobná řádka důvodů pro to, proč tento návrh zákona odmítnout.

Musím říci, že se ztotožňuji i s poměrně střídavým stanoviskem vlády ve smyslu, že nad ním nějak dramaticky nejásá. On je samozřejmě na jedné straně velmi líbivý. Na druhé straně může vytvářet přesně ty další zákonné předpoklady pro to, jak umožňovat dlužníkům, aby se vyhýbali povinnosti splácet své dluhy, protože na jedné straně může i takováto právní úprava vytvářet stav, kdy jeden manžel se bude vesele zadlužovat a druhý manžel bude vesele nabývat majetek, aniž by bylo možno docílit jakéhokoliv uspokojení z takto zjevně účelově nabytého majetku.

Po pravdě řečeno, já zde v tomto návrhu seznávám i určité a možná ani ne úplně drobné legislativní nedostatky. Nejprve je ovšem nutné se vyrovnat s tím, co říká vláda, a myslím si, že by to bylo i do jisté míry inspirativní pro zvážení předkladatelů pro další osud tohoto návrhu.

Za první. Vláda myslím velmi správně říká, že nelze vytrhovat jednu část segmentu exekuce z této do jisté míry ucelené úpravy a je třeba předložit úpravu komplexní. To je samozřejmě do jisté míry možno vnímat jenom jako jistý výkřik, na druhou stranu vláda i toto doplňuje konkrétním závazkem, že předloží analýzu stávajících možností exekucí, jejich forem a samozřejmě i jejich úzkých míst. Tento závazek je ve vládním stanovisku obsažen a já předpokládám, že vláda takovouto analýzu předloží.

Za druhé. Vláda správně poukazuje na to, že novela, kterou předkládají mí kolegové, má i souvztažnost s novým občanským zákoníkem, který pojímá instituty i společného jmění manželů nově, a myslím, že správně vláda poukazuje na to, že by bylo vhodné provést jisté srovnání s tím, co vlastně přináší nový právní stav od 1. 1. 2014 právě i na otázku hmotněprávního a procesněprávního rozporu, který je zjevný, ale ten rozpor v exekuční části je veden snahou o zvýšení vymahatelnosti pohledávek, pokud jsou tedy skutečně součástí toho očekávatelného společného jmění manželů.

Absence přechodných ustanovení, která návrh neobsahuje, je velmi zvláštní legislativní postup, přiznám se, krajně neobvyklý, aby pro již zahájená exekuční řízení neexistoval návod, jak postupovat poté, kdy nabude účinnosti tato norma, protože v procesním právu platí zásada, že řízení již zahájené se dokončí podle dosavadních předpisů. To by samozřejmě předkladatelé měli vědět, protože se bavíme na úseku procesního práva, leč poměrně zvláštním způsobem argumentují a ani to jaksi nedoplňují konkrétní právní praxí, že nemusí být v tomto případě přijato přechodné ustanovení. Obávám se, že by to mělo tedy docela zásadní právní spory v oblasti již zahájených exekučních řízení a za druhé to má nepochybný dopad na princip právní jistoty, který by měl i parlament jako

zákonodárny sbor samozřejmě ctít. Rozhodně pokud by tato norma byla postoupena do dalšího čtení, si to prostě přechodné ustanovení zasluhuje. To je zcela nepochybné. Nemůžeme nechat orgány veřejné moci, což jsou samozřejmě i jak soudní exekutoři ve smyslu těch exekutorů, kteří jsou pověřeni, tak i těch, kteří vykonávají exekuci na úseku skutečně orgánu soudu, nechat je ve vakuu, že nebudou vědět tedy, jak s probíhající exekucí naložit. Představa, že se jenom prostě zastaví, to s ohledem na procesní zásadu, že by proces měl být dokončen podle procesního předpisu, podle kterého byl zahájen, tak to by měla právní úprava tedy výslovně řešit, pokud by tomu tak býti nemělo.

Já bych mohl přednášet řadu námitek k tomu, co zde je předkládáno. Veden tedy zásadou jisté kolegiality musím říci, že důvodová zpráva je ve značné části nesprávná, nepřesná, a myslím si, že by bylo vhodné – já nebudu navrhovat zamítnutí této předlohy, pokud někdo jiný tak učiní, bude to jeho rozhodnutí – leč pokud by ta norma měla postoupit do dalšího čtení, tak by zároveň bylo vhodné, aby Ministerstvo spravedlnosti, bylo by možné o to požádat paní ministryni, případně zkusilo uspišit práce na analýze, o které i hovoří, protože je to i pro tuto část poměrně zásadní argument, jak se vlastně s touto normou ve výsledku vypořádat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych podepsal mnohé z toho, co říkal pan zpravodaj, ale já tu kolegialitu úplně necítím k navrhovatelům, proto budu možná o něco otevřenější.

Nejdřív doporučuji všem kolegyním a kolegům, ať se podíváme skutečně na formu toho poslaneckého návrhu. Nejdřív máme 25,5 řádku čísel novel, tři čtvrtě strany, pak máme dva body – arabská jedna, dvě, kde se vypouštějí dva odstavce. Pak máme druhý zákon, kde máme 6,5 řádku čísel novel a zase jeden řádek, kde vypouštíme jeden odstavec. Možná v rámci kolegiality bychom mohli navrhnout, že ve druhém čtení navrhneme z části jedna vypustit odstavce 1 a 2, z části dvě arabská jedna, a máme vypořádáno.

A teď úplně vážně. Já se nechci pouštět do teoretických právních úvah, ale pravděpodobně jsou navrhovatelé vedeni nějakým smutným příběhem. Myslím si na druhé straně, že vytvářejí prostředí k tomu, aby se to účelově zneužívalo. Mně na rozdíl od pana zástupce předkladatele, který říkal, že manželství nemá být takovým tím neomezeným určením, mně na tom nic nevádí, že manželství je neomezeným ručením. Takové to atomizování, že

jeden manžel dělá dluhy, mluvil o tom pan zpravodaj, a druhý pořizuje majetek, a pak je tu věřitel. A jak se má věřitel domoci svých práv? Tím, že řekneme: Já jsem sice nabýval majetek, ale nevěděl jsem, že můj partner mezitím dělá dluhy. Já si nemyslím, že je to správná úvaha. Vůbec jsem nepochopil, proč tak rychle to chceme změnit, co nás k tomu vede a proč vlastně otevíráme dveře k tomu, aby se postupovalo tak, jak to popsal pan zpravodaj, to znamená účelové nabývání jedním partnerem majetku do výlučného vlastnictví, na druhé straně potom poměrně bezstarostnou úvěrovou či jinou zatížeností toho druhého partnera, který ví, že v případě, když to nedopadne, ať už úmyslně, či neúmyslně, ať už plánovaně, nebo neplánovaně, tak vlastně o nic nepřijdou, protože majetek je psán na partnera, manžela či manželku – a co? Co věřitel? Ten zjistí, že pak ten člověk možná i papírově platí nájem svému manželovi, manželce v honosné vile, ale zjistí, že svoji pohledávku nemá čím uspokojit, protože majetek nebyl ve společném vlastnictví manželů, ale byl ve vlastnictví manžela či manželky. Na tohle bych chtěl znát odpověď, proč těmto případům vlastně vytváříme prostředí, ve kterém se mohou pohybovat.

Možná jsem staromódní či konzervativní, ale já příliš nevěřím těm příběhům, jak jeden manžel či manželka dělají dluhy a ten druhý o tom vůbec nic netušil a ze svých společných pořizoval majetek jenom na svůj účet. Říkám, právo má být přehledné. Když si kdokoli přečte návrh zákona v tom, jak jsem říkal, 25 řádků čísel novel, vypouští se dva odstavce, pak poměrně nesrozumitelnou důvodovou zprávu pro ty, kteří nestudovali právo, s tím, že není tam vlastně popsán problém, co vlastně chci řešit, kromě toho, že kdysi to bylo takhle, teď je to naopak a my navrhujeme, aby se to vrátilo, jak to bylo kdysi, s tím, že tam je nějaká odvolávka, že soudní moc to stejně takhle většinově aplikovala. Nepovažuji to za dobrý nápad.

Já nebudu navrhopvat zamítnutí, to nechám na jiných, pokud chtějí. Pokud to někdo navrhne, já se k tomu určitě připojím, protože si nemyslím, že to je cesta, jak vylepšit legislativní prostředí, jak i chránit práva věřitelů.

A chci říct jednu věc. Myslím si, že je a byl zdokumentován dostatek případů, já bych řekl až šikany či neoprávněného postupu ze strany exekutorů. To je samozřejmě pravda a také se v tom činily legislativní kroky, takže některé příběhy, které se dodneška tradují, se už dneska stát nemohou, včetně možnosti odstoupit od (nesrozumitelné). Na druhé straně se velmi málo mluví o věřitelích, kteří se opravdu nemohou domoci svých peněz a svých pohledávek, protože ti, kteří závazky mají, je prostě platit nechťejí. A já bych byl nerad, abychom vytvářeli nebo zvětšovali prostor pro ty, kteří by to účelově chtěli používat a pak se v zásadě vysmívali svým věřitelům a říkali: Já nic nemám, na mě si nic nevezmete! Ten majetek je prostě manžela či manželky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S přednostním právem zde máme přihlášenu do diskuse paní ministryni spravedlnosti Válkovou. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu tak vtipná jako můj předřečník, byť jsem spolupředkladatelkou tohoto poslaneckého návrhu.

V průběhu doby, když jsem se seznámila s podrobnějšími souvislostmi a také s analýzou, kterou neúprosně vždy udělá naše legislativní oddělení, tenkrát jsem byla poslankyní, nyní jako ministryně, jsem seznala, že tento poslanecký návrh trpí řadou nedostatků. A teď nebudu mluvit jen o těch legislativně technických, které by se daly jistě odstranit a na které tady již bylo upozorněno. Jde o podstatnější připomínku, protože za chvíli budeme projednávat i sněmovní tisk číslo 107. V obou případech jde o řešení problémů, které dlouhodobě provázejí vymáhání pohledávek a exekuci v České republice, a teď do toho ještě vstupuje, nebo přistupuje, uplatňování nového občanského zákoníku a souvisejících procesních norem, které dál komplikují oblast aplikace, aplikační praxe. Já se nedomnívám, že by tento dílčí poslanecký návrh problém dobře odstranil a řešil. Může dojít k těm případům, o nichž zde bylo hovořeno. Myslím si, že z tohoto důvodu bychom měli být velmi opatrní. A byť, jak říkám, jsem spoluautorkou, tak se spíš přikláním k tomu řešení, které spočívá v tom, počkat si na vládní návrh, který tuto problematiku bude řešit komplexněji. I ten se už u nás v legislativním odboru zpracovává.

Já bych chtěla reagovat, aby to nevypadalo vždycky, že tady bude užitečný smysluplný poslanecký návrh, který bude trpět některými nedostatky, a vystoupí příslušný představitel resortu a řekne: ale my zpracováváme komplexnější a lepší normu. Doporučovala bych tady rozlišovat případy, kdy meziresortní připomínkové řízení odhalí řadu souvislostí, které na první pohled nemůžeme bez podrobné analýzy i těch ekonomických dopadů vůbec tady v Poslanecké sněmovně odhadnout. A to je asi typický nedostatek, nebo přinejmenším riziko všech poslaneckých návrhů. Takže já doporučuji v tomto případě být velice opatrní. A i když pokud jde o samotný smysl a cíl poslaneckého návrhu, s ním stoprocentně souhlasím, obávám se, že bychom mohli spáchat více škody než užitku, pokud bychom ho v této podobě přijali. Nicméně pokud většina z vás zvedne ruku, je třeba hodně na něm zapracovat v průběhu jeho přípravy do druhého čtení na ústavněprávním výboru, popřípadě v dalších výborech.

Pokud jde o jeho souvislost s dalším poslaneckým návrhem, který je pod sněmovním tiskem číslo 107, ta souvislost není na první pohled tak zřejmá. Jedná se ale opět o zásahy ad hoc do občanského soudního řízení a exekučního řádu. Takže to, o čem jsem hovořila ve vztahu k zákonu o

trestní odpovědnosti právnických osob, tady platí dvojnásob ve vztahu k OSŘ a exekučnímu řádu, který můžeme v takovém měsíčním intervalu, a docela opodstatněně, novelizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Adam. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vím, že tady od řečnického pultíku nezaznívá pozitivní kritika, nebo spíš chvála, příliš často, tak snad to nebude velké překvapení.

Dovolte mi zde krátce sdělit názor hnutí Úsvit k navrhovaným změnám exekučního řádu, což jsou projednávány tisky 106 a 107. Hnutí Úsvit již před volbami jasně deklarovalo, že bude dělat všechny potřebné kroky pro změnu současného exekučního řádu, který považujeme za naprosto nevhodující. Z definice slova exekuce vyplývá, že se jedná o extrémní formu vymáhání dluhů, kdy je proti vůli majitele zabavován hmotný i nehmotný majetek, který se používá pro splácení dluhů. Jako velmi podstatné se mi zde jeví slovo extrémní.

Ano, pane Stanjuro prostřednictvím pana místopředsedy, na základě desítek, ba stovek případů lidí totiž nemám pocit, že by se jednalo o takto krajní řešení jako spíš o extrémně výhodný praktický neregulovaný byznys skupiny podnikavců. Nenechte se mýlit. Jasně říkáme, že dluhy se platí a platit musí. Nicméně jsem přesvědčen, že lze nastavit parametry systému tak, aby tyto dluhy byly spláceny a dlužník nebyl uvržen do prakticky neřešitelné sociální situace. Navíc zmíněné příklady jsou často příběhy lidí, kteří ani netušili, že nějakou částku vůbec dluží, nebo lidí, kteří byli s dlužníkem v uvozovkách v nějakém vztahu.

Nejsme ale z těch, kteří dobrý nápad odmítnou jen proto, že vzešel z pera politického konkurenta. Jsem přesvědčen, že dobrý nápad a zdravý rozum musí mít vždy příležitost uspět. Proto názor můj i klubu hnutí Úsvit je hlasovat pro tyto návrhy. Ano, jedná se pouze o dílčí změny ve špatném systému, ale jsou to změny k lepšímu. I nadále ale trvá naše přesvědčení, že přísná a zásadní systémová změna současného exekutorského řádu musí přijít. Doufáme, že stejně konstruktivní přístup bude k naší novele, kterou předložíme brzy do Sněmovny, kterou má teď vláda, o teritorialitě, a že stejně tak s paní ministryní a s ostatními se můžeme všichni společně vrhnout do této zásadní změny. Moc děkuji. Nashle.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším do diskuse je přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, na úvod chci podotknout, že nejsem spolupředkladatelem tohoto návrhu zákona a považuji jej také do značné míry za ne úplně dobře zpracovaný, ale to mi nebrání v tom, abych se této problematice věnoval nejen ve svém vystoupení, ale případně i ve druhém a třetím čtení.

Za prvé si musíme uvědomit, proč ten návrh tady je. Podle mého názoru jen řeší důsledky přijetí nového občanského zákoníku a navazujících předpisů. Podle mého názoru ten spěch, způsob přijímání a to, jak vznikl nový občanský zákoník, nakonec vyústilo v to, že tady budeme mít mnoho novel, které budeme muset přijímat, budeme muset opravovat znění, které tam je, a zachraňovat na poslední chvíli mnohdy komplikované osudy jednotlivých lidí, které se teď po změně nového občanského zákoníku dotýkají skutečně řady rodin a lidí. Protože zákoník začal platit 1. 1., logicky se řada exekutorů připravila na toto datum a začala exektovat tam, kde jim to zákon umožňuje, nově, to znamená, i v tomto případě rozšířila možnost uspokojení věřitele, bohužel ale mnohdy i na úkor lidí, kteří ten dluh jako takový nezavinili. To je prosím další z důsledků občanského zákoníku, na který jsme v minulém volebním období my, kteří jsme tady byli a nehlasovali, upozorňovali.

Nepovažuji za šťastné, že tento návrh zákona se snaží změnou procesních předpisů měnit hmotné právo, resp. snaží se změnou procesních předpisů neaplikovat hmotné právo. Není to dobré. Není to řešení správné, ale dá se podle mého názoru změnou při jednání Sněmovny ve druhém a třetím čtení napravit.

Byla tady zmínka, kdy dluhy mají být společné a kdy naopak být společné nemají. Dovolil bych si sdělit svůj pohled na věc. Je to samozřejmě otázka posouzení každého z nás, každý zažívá jiné životní situace. Pokusím se o relativně objektivní hodnocení, byť bude z mého pohledu.

Myslím si, že pokud dluh vznikne před manželstvím, není jediný důvod, aby za něj odpovídal druhý manžel. Myslím si, že takových případů je řada. A mnohdy, i když by si manželé měli před svatbou vyjasnit své poměry, i ty majetkové, tak k tomu nedochází. A není podle mého názoru správné, aby ten, který dluh nevytvořil, nevěděl o něm, za tento dluh odpovídal. Myslím si, že v takovém případě není ani správné, aby bylo možné postihnout jeho účet. A to je bohužel věc, ke které docházet může podle stávající úpravy.

Zároveň si ale myslím, že by manžel také neměl odpovídat za dluh manžela, o kterém nevěděl, ale který vznikl za manželství. A bohužel, těch případů – možná jste se s nimi setkali i vy ve svých poslaneckých kancelářích, já mnohokrát i v advokátní kanceláři – je hodně, jednoduše proto, že ne vždy to v manželství funguje a mnohdy, zejména když se ma-

nžeství rozpadá, jeden z manželů vytvoří dluh a ten druhý za něj odpovídá.

Myslím, že má smysl debatovat nad tím, jaká výše dluhu má být společná a jaká ne, a myslím, že také má smysl debatovat nad tím, zda například nestanovit jako povinnost pro možnost vymáhání dluhu i po druhém manželovi to, že druhý manžel při určitých částkách půjčky bude uveden na konkrétním dokumentu, tedy na oné smlouvě, jinak nebude možné vymáhat tuto věc po druhém manželovi.

Máme problém s tím, že ne vždy lze také zjistit z pohledu věřitele, zda ten dlužník je sám či má partnera, resp. v tomto případě manžela. Chtěl bych upozornit na to, že také přes odpor sociální demokracie jako tehdejší opozice byly zavedeny nové občanské průkazy, kde je možné neuvádět na svou žádost to, jaký je stav daného člověka, to znamená, zda je ženatý, či ne. To si myslím, že rozhodně není dobré pro věřitele, ale bohužel ani pro manžele dlužníků, kteří způsobují dluhy i svému blízkému.

Myslím si, že také má smysl debatovat v této souvislosti o zřízení registru, ve kterém by bylo možné dohledat zúžení společného jmění manželů, ať už je zúženo soudním rozhodnutím, anebo například notářským zápisem.

Podle mého názoru stojí za debatou i způsob provedení exekuce, a to ať už se týká možnosti získat prostředky z účtu druhého manžela, což já považuji za velmi problematické, tak vypořádání společného jmění například při prodeji nemovitosti.

A protože si myslím, že tento návrh není dokonalý, ale zároveň si myslím, že není možné ztrácet čas, tak já osobně nebudu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, podpořím proto, aby prošel do druhého čtení. A byl bych rád, pokud na Ministerstvu spravedlnosti vzniká teď nějaký nový návrh, abychom jej případně uplatnili jako pozměňovací návrh k tomuto tisku, anebo – bude-li to rychle – aby takový návrh byl předložen a schválen třeba ještě před schválením tohoto návrhu zákona, ale z důvodu předběžné opatrnosti, abychom nečekali na vládní návrh, který logicky musí projít velmi rozsáhlým připomínkovým řízením několik měsíců, bych doporučil, abychom teď tento návrh nezamítali, ale zároveň velmi dbali té debaty, která bude například zaznívat, nebo těch informací a podnětů, které budou zaznívat z Ministerstva spravedlnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, jak jsem řekl, že je celá řada i dobrých důvodů pro to, proč bychom se touto úpravou měli zabývat, stejně jako je celá řada myslím velmi vážných

důvodů pro to, proč by třeba i mohla být zamítnuta. Ale pokud se tedy rozhodne Sněmovna, že se ten tisk nezamítne, tak si myslím, že představitelé vládnoucí koalice nemohou jenom říci, že to prostě poběží dále legislativním procesem, ale měli by tedy jasně říci závazek, že analýza, o které hovoří i vláda a zavázala se ve stanovisku, které bylo předloženo celé Sněmovně, že tato analýza exekucí a problémů exekučního práva bude předložena tak, aby byla ještě zapracovatelná, aby poznatky z této analýzy byly zapracovatelné ještě do této novely.

Pokud i pan kolega Tejc říká, že je připravována další novela, tak tím do jisté míry podle mého názoru oslabuje důvody pro přijetí této novely, protože to je zase ta dílčí salámová metoda, která úplně právnímu řádu prostě nepřispívá.

Já chci říci, že všichni vnímáme to, pokud opravdu manželka nebo manžel nevěděli o dluhu, který vznikl ze strany řekněme až podvodného jednání jejich druha, to je samozřejmě nepochybně jednání, které je nejen odsouzeníhodné, ale právo by mu nemělo poskytovat příliš velkou toleranci a ochranu. Na druhou stranu musíme ale zamezit také tomu případu, kdy se skutečně účelově budou převádět majetky tak, aby jediný poškozený zůstal věřitel. Jinými slovy, manželé si budou žít na vysoké noze, ale jediný, kdo ostrouhá, bude věřitel. Ono je samozřejmě krásně populární a možná až populistické hovořit dneska proti exekucím, ale až u toho soudu s tím vaším nárokem – třeba vás někdo srazí, nedej bože, na ulici, a budete mít nárok na odškodnění za poškození zdraví – až zjistíte, že ten rozsudek může také jenom představovat srovnatelnou kvalitu pro některé naše občany jako rulička toaletního papíru, tak zjistíte, že takovouto justici přece nikdo nechťel.

Myslím, že je rovněž vhodné si připomenout, že po zavedení činnosti soukromých exekutorů, kteří mnohdy samozřejmě – a je to vidět i na kárné praxi Nejvyššího správního soudu – mají mezi sebou ovce, které lze bezesporu označit za černé, tak ale bezesporu došlo k násobnému skokovému zvýšení vymahatelnosti práva. Předchozí v roce 2005 dobrovolná vymahatelnost práva byla podle statistik na úrovni 5 %, dnes se pohybuje na úrovni přes 50 %. Německo má něco přes 60 %. Takže konečně jeden ze základních atributů právního státu, kterým je vymahatelnost práva, začíná nabírat konkrétních obrysů a nemělo by být cílem zákonodárského sboru, řekněme, poněkud neuvážlivou novelou tuto vymahatelnost práva podlomit.

Je vhodné vyřešit střetové oblasti, které i z těch problémů, které předkladatelé ukazují, vyplývají. Nepochybně ano. Pro to já jsem všemi deseti. Ale když jsme hovořili i u některých našich kolegů u předchozích návrhů o legislativních zmetcích, tak tento pojem nechci použít na tuto novelu, nicméně je to návrh, který není zdařilý, to je nepochybné. Hovořila o

tom i paní ministryně spravedlnosti. Ostatně, pokud návrh zákona pouze škrtá, tak jen velmi výjimečně asi přinese novou kvalitu do našeho právního řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu zpravodaji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marek Černoch. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom říci, že souhlasím s panem kolegou Polčákem, protože vždycky ke každému dlužníkovi je i věřitel a vím, že ve chvíli, kdy člověk někomu půjčí peníze a ten se mu je zdráhá vrátit, tak se snaží všemi způsoby své peníze dostat zpět. Ale je pravda, že v současné době situace celkově v exekutorském řádu vypadá strašidelně. A já musím říci, že jsem rád, i když samozřejmě chápu námitky, že se připravují další novely, ať už poslanecké, nebo vládní, jsem rád za ty novely, protože je možnost, pokud samozřejmě je propustíte do druhého čtení, je možnost na nich pracovat. Víme všichni dobře, že nikdy není nic dokonalé a asi nikdy ani nebude nic dokonalé. Vždycky budou lidé, kteří budou hledat cestičky, jak z toho nějakým způsobem uniknout, ale musím říci, že jsem rád, protože беру řešení exekučního řádu jako takové své dítě, ačkoliv nejsem předkladatelem nebo spolupředkladatelem této novely, tak jsem rád, že se v tom něco dělá, a rád bych vás požádal, abyste tuto novelu propustili do druhého čtení, kde by se na ní dalo pracovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda jsou ještě nějaké přihlášky do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan předkladatel. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Děkuji za tu bohatou diskuzi, kde zaznělo spousta pro, ale i spousta proti. Možná na příkladu paní ministryně, která vlastně ten zákon jako spolunavrhovatelka podepsala a dneska jako ministryně má s ním problém, je vidět, že ta problematika je složitá a že je to velmi citlivé společenské téma. Tím vlastně byly hnány ty tři zákony, jejichž jsem spolupředkladatel, a ještě bude další, tím, že prostě jsou věci, které si zaslouží pozornost, a jsou věci, které by měly být řešeny.

To, že paní ministryně ten návrh podepsala, dneska toho možná lituje, neznamená, že by principiálně ten návrh byl špatný. Přiznávám, že ten návrh je poslanecký, my za sebou nemáme armádu legislativců na ministerstvech či někde jinde, takže určitě je prostor pro úpravy na ústavněprávním výboru, možná i s pomocí Ministerstva spravedlnosti. Nicméně trvám na tom, že principiálně myšlenky toho zákona jsou správné.

Nemyslím si, jak říkal, prostřednictvím pana předsedy, pan kolega Stanjura, bohužel já znám případy, a ve své kanceláři jsem jich měl asi sedm, devět za ty čtyři roky, kdy jsem poslancem, že prostě manželka až při rozvodu zjistila, že manžel si nabral dluhy někde u Home Creditu, atd., atd., nechci tady – to je spíše negativní reklama – prostě tak to funguje. Můžeme se jako – konzervativec může říct: může si za to sama, že si vzala takového... nechci říkat koho. Já zas řeknu: jo, tak prostě život je složitější, někdy se ty vztahy náko změní. Nicméně, prosím o podporu tohoto tisku do druhého čtení do ústavněprávního výboru, kde se o té věci můžeme kvalifikovaně bavit a kde je prostor pro úpravy, ať už tak, jak je budou požadovat jednotliví poslanci, nebo jak třeba bude připomínat Ministerstvo spravedlnosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, prosím pana zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Z odborného hlediska myslím, že každý procesualista by musel říct, že tato norma by zasloužila zamítnutí. Z politického hlediska je jednoznačné, že se v této Sněmovně nikdo neodvážil navrhnout zamítnutí této novely. Já se přiznám, že mně tomu bránila pouze ta okolnost, že tuto normu předložila řada mých kolegů z poslaneckého klubu.

Myslím si, že pokud by tato norma měla projít – a zdá se tedy, že projde – do další fáze legislativního procesu, tak skutečně za prvé s prodlouženou lhůtou pro její projednání a za druhé nepochybně právě s tím, že Ministerstvo spravedlnosti bude muset odvést práci na dopracování, nebo na zásadním přepracování této novely.

Ve svém závěrečném vystoupení bych si tedy dovolil navrhnout prodloužení té lhůty k projednání – je otázka, jestli postačuje o 60 dnů, tak řekněme o těch 60 dnů. I proto, aby i Ministerstvo spravedlnosti mohlo případně předložit určité analýzy, a za druhé tedy doufám, že i Ministerstvo spravedlnosti tedy se v této věci nezrekne své odpovědnosti za stav české justice a i vymáhání dluhů, nebo řekněme pohledávek, které by nemělo být zase úplně vychýleno na druhou stranu, než tomu bylo doposud.

Takže já ze své funkce zpravodaje tedy doporučuji, aby tato norma postoupila do dalšího čtení, s těmito poznámkami, které jsem učinil v předchozím vystoupení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Nicméně myslím, že jsme narazili na drobný problém, protože pokud navrhuje prodloužení, tak to mělo zaznít v rozpravě. Takže pokud někdo z ministrů bude ochoten nám něco hezkého říci na mikrofon a otevře tak znovu rozpra-

vu, tak nás z této situace dostane. Prosím, paní ministryně spravedlnosti.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Pane předsedající, milé kolegyně a kolegové, my se samozřejmě učíme těmto procedurám, které nám umožňují u takhle komplikovaných nebo v takto komplikovaných případech postupovat chytře. Myslím, že skutečně to prodloužení, o kterém zde bylo hovořeno, je smysluplné, nicméně já ho sama nemohu navrhnout. Myslím, že by umožnilo Ministerstvu spravedlnosti připravit komplexnější návrh, který by se potom jako pozměňující návrh mohl načíst ve druhém čtení. Potud tedy moje vyjádření.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni, že znovu otevřela rozpravu. Prosím pana poslance Polčáka, potom pan předseda klubu ODS.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Vystoupení paní ministryně bylo mnohonásobně zdařilejší, než byli někteří jiní ministři, kteří při otvírání rozpravy, kdy jsme udělali tuto chybu, řekli pouze dobrý den. To se tady taky stalo, takže já jí děkuji za to, že její vystoupení bylo do jisté míry obsáhlejší. Otevřela rozpravu. Já jsem sice marně možná doufal, že nabídne zamítnutí toho tisku, pokud k tomu tedy nedošlo, tak navrhuji prodloužení té lhůty o 60 dnů s předpokládaným souhlasem zástupce předkladatelů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda klubu ODS Stajnura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak aby neměl pan zpravodaj pocit, že nikdo nemá odvahu navrhnout zamítnutí... Já jsem z pracovních důvodů nemohl sledovat celou dobu rozpravy, myslel jsem, že to někdo navrhl, tak tedy využiji té příležitosti, že je otevřená rozprava, a navrhuji to, protože si myslím, že je škoda plýtvat energií – 120 dnů, zapojovat do toho ministerstvo a podobně. Myslím, že možná u příštího návrhu zákona, u příštího bodu, tam by si to podrobnější projednání bezesporu zasloužilo.

Takže já tady navrhuji, dávám návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. Pak bych poprosil před hlasováním o odhlášení. To je všechno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda jsou ještě nějaké přihlášky do rozpravy. Není tomu tak, tak ji končím a přivolám kolegy z předsálí a současně vás odhlásím. Prosím tedy o novou registraci. Jakmile se kvorum ustálí, přistoupíme k hlasování.

Padl tedy návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl pan poslanec Stanjura. Rozhodneme hlasováním o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 38, přihlášeno je 149, pro 42, proti 91, tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. Je zde návrh z organizačního výboru přikázat k projednání výboru ústavněprávnímu. Zeptám se, zda je zde jiný návrh... Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom přikázali tento tisk výboru ústavněprávnímu, ať prosím stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 39, přihlášeno 150, pro 147, proti 1, tento návrh byl přijat.

Nyní bychom tedy rozhodli o prodloužení lhůty na projednání podle návrhu pana zpravodaje o 60 dní. On avizoval souhlas pana předkladatele, nicméně já se jenom tak zeptám, zda to platí. Ano, pan předkladatel souhlasí.

Budeme tedy hlasovat o tom, že se prodlužuje doba na projednání o 60 dní.

Prosím, kdo s tím souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 40, přihlášeno je 150, pro 146, proti 1, i tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme přikázali tento tisk výboru ústavněprávnímu a lhůta na projednání byla prodloužena o 60 dní. Děkuji panu předkladateli i panu zpravodaji a končím bod číslo 15.

Budeme pokračovat bodem 16. Tím je

16.

Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezecného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 107/1. Prosím – předpokládám tedy – pana poslance Chvojku, aby za předkladatele tento návrh uvedl. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte, abych vám krátce ozřejmil, v čem spočívá kouzlo sněmovního tisku číslo 107. Tento tisk novelizuje občanský soudní řád.

Na začátek něco krátce k otázce nákladů obecně. Dosavadní právní stav nijak nerozlišuje typově velmi odlišná řízení, což vede k určité nerovnováze v přiměřenosti přiznávání těchto nákladů. Zcela stejná pravda platí pro případ, kdy strany vedou skutečný skutkový a právní spor, navrhuji a provádějí důkazy, stejně jako pro případ, kdy soudní řízení není projevem skutkového či právního sporu, ale pouze administrací pohledávek. Nepoměr mezi přiznávanými náklady a výší sporné částky je pak velmi vysoký u tzv. bagatelních sporů, které právě nebývají skutkově ani právně složité.

Současný stav vede k atypické situaci, kdy se v určitém pohledávkovém pásmu vyplatí podávat generické pohledávky, protože výše přiznaných nákladů převyšuje významně ekonomickou náročnost vedení sporu. Tento paradox vede k tomu, že se zmíněné pohledávky obchodují nad jejich nominální hodnotou a jejich uplatnění je fakticky motivováno více očekávaným přisudkem než podstatou pohledávky. V praxi to pak vede k tomu, že justice je zahlcena typem těchto zdánlivých sporů. Důsledkem tohoto stavu je pak mimo jiné i to, že klesá důvěra v justici a spravedlnost soudního rozhodování. Zhlacení soudců a soudů pak vede i k tomu, že klesá vymahatelnost práva v širším slova smyslu, což nedůvěru ve spravedlnost prohlubuje taktéž.

To bylo něco málo teorie. Pokud si můžu dovolit, tak trošičku ze života, prakticky.

Tento návrh zákona se snaží u tzv. bagatelních sporů, to znamená u

sporů do 10 tisíc, o to, aby náklady na právní zastupování byly sníženy oproti tomu, jak je tomu dnes, a to na výši dvou až tří právních úkonů, to znamená 600 až 900 korun. Jsou zde právní spory, které snad ani nejsou spory právní, ale jsou to spíše spory, které jsou podávány na základě nějakých formulářů. Jedná se o tzv. formulářové žaloby, které spíše než nějaký právní spor a podání toho případu k soudu jsou věc administrace nějaké pohledávky, než o nějaké nalézání či zapsání nějaké žaloby. A my jsme toho názoru, že v těchto případech by odměna za právní zastoupení neměla být taková jako u toho skutečného právního sporu, kde se musí projevit nějaká kvalifikovanost a kde musí být nějaký právní spor reálný a kde prostě musí být nějaká podstata.

Samozřejmě někdo může říct, a určitě to zde bude namítáno, že ten návrh není dokonalý. Ostatně to nebyly ani ty dva před námi. Že tohle by mohlo být jinak, že jsou obavy o to, aby advokáti vůbec dostali zaplacené za svou práci, atd. atd. Já jsem toho názoru stejně jako u dvou předchozích tisků, že je to velmi sledované a citlivé společenské téma. Všichni známe případy, kdy se člověk z dluhu 150 korun za to, že neplatil poplatek za televizní vysílání, dostal na dluh 20 tisíc. Tohle to my chceme řešit a je celkem jedno dle mého názoru, jestli to bude řešeno tímto zákonem, touto novelou, nebo jestli to bude vyřešeno rychleji např. ve formě nějaké vyhlášky Ministerstva spravedlnosti. Myslím, že to je téma, které je citlivé. Je potřeba říci, že dokud jsme nepodali tuto novelu zákona, nic moc se nedělo a od té doby, co je tato novela v legislativním procesu, se na Ministerstvu spravedlnosti už sešel tým, který tuto problematiku chce řešit. A třeba ji vyřeší dříve a lépe než náš zákon.

Nicméně opakuji, je to určité vykopnutí tohoto bolestného a citlivého tématu, protože – opakuji ještě jednou – myslím, že není úplně standardní, aby dluh 20 korun za to, že jedete načerno metrem, i když se to nemá, vyrostl na dvacetitisícovou pohledávku. Já když tak poprosím možná paní ministryni po diskusi, nebo v rámci diskuse, nebo možná pana ministra předsedu Legislativní rady vlády, aby nám řekli, jestli probíhají práce nějaké jiné, lepší. Co mám informace, tak něco probíhá na Ministerstvu spravedlnosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu navrhovateli. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Lukáš Pleticha. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dobrý den a děkuji za slovo.

Dříve než přistoupím ke zpravodajování, tak abych rozptýlil pochybnosti, prohlásím, že jsem advokátem, jsem členem advokátní komory.

Zabývám se částí své agendy i vymáháním pohledávek. Můžu být tedy v určité kolizi zájmů. Nicméně nezastupuji žádný dopravní podnik, žádnou samosprávu, žádnou vymahačskou agenturu ani žádného obchodníka s pohledávkami. Naopak, větší část na tomto poli mé agendy je, že naopak zastupuji dlužníky nebo lidi, vůči kterým jsou tyto pohledávky uplatňovány. Také spolupracuji s některými neziskovými organizacemi, které na tomto poli poskytují jakési první poradenství nebo první pomoc, ale pak to další, to už bývá vesměs pro právníky. A právě z tohoto důvodu si dovoluji říct, že zrovna o tomto segmentu trhu a o této problematice vím trochu víc než možná ostatní kolegové, kteří navrhli tento zákon.

Ten zákon totiž reaguje pouze na určitou část tohoto segmentu, a sice na ty pohledávky, které se žalují hlavně kvůli tomu, aby se dosáhlo zisku na poli přísudků a při exekuci. Ale to je pouze určitá výseč. Ten trh je daleko barvitější a je to stejné, jako když se obchoduje s akcemi. Je spousta způsobů, jak se s nimi dá nakládat.

Já si dovoluji říct, že tento návrh, kdyby přišel tak, jak je předkládáný, bude jako vakcína na jeden druh nádoru, ale patnáct dalších druhů rakoviny způsobí. Totiž ty další způsoby, jak dlužníci musí čelit atakům věřitelů, ty nejsou pouze přes přísudky, ale i přes to, že agentury a věřitelé chtějí ty dlužníky prostě rozplatit. Oni už během těch prvních řízení si zjistí, kdo je schopen něco platit, a většinou přistupují na to, ať platí třeba po malých částkách, málo, hlavně ať platí. Tam vůbec o tyhle náklady nejde. A naopak, způsobem, kdybychom tady přistoupili na to, jak je to navrhováno, tak těmto dlužníkům podstatně omezíme možnost se těmto věcem bránit, protože v podstatě i když vyhrájí, náklady na advokáta zpátky nedostanou. Další věc, která je, že málokterý advokát půjde do sporu tak, aby se spokojil pouze s přísudkem, takže i ten dlužník, i když nakonec vyhraje, ubrání se, tak stejně prohraje, protože ho to bude stát daleko víc, než kdyby se nebránil a byl napospas.

Proto si myslím, že tento návrh, tak jak je předložen, není dobře. Souhlasím naprosto s tím, že je potřeba tuto problematiku řešit. Předpokládám, že i další diskuse a vystoupení paní ministryně bude v podobném duchu jako u předchozího bodu a že na tomto návrhu se bude dále pracovat. Já už tady rovnou, abychom pak nemuseli otvírat diskusi, navrhuji, aby se zpracování této problematiky prodloužilo o dalších 60 dní, aby byl čas analyzovat i různé způsoby, jak se obchoduje s pohledávkami, jak ta problematika vůbec je, abychom zde nepřijali něco, co vyřeší pouze malou část problémů a v jiné části to rozpoutá, doslova si troufnu říct, peklo.

Ono totiž v občanském soudním řádu vždycky, když se žaluje, tak má přednost peněžité plnění třeba před nějakou nápravou škody. Ono totiž když se to přijme tak, jak je to předložené, bude to mít dost špatný dopad

i na všechny další spory, druhy sporů – spotřebitelské spory, nároky z vad, náhrady škod, ale třeba i do pracovněprávních vztahů, protože prostě spouště zaměstnavatelů se v takovéto situaci vyplatí bagatelní pohledávky, čili mzdy z nějakých brigádnických prací, dohod, nevyplatit a fuknou tomu, který pracoval: suď se. Tím vyvoláme úplně nechtěné efekty v úplně jiných oblastech, kde jsme to ani v tuto chvíli nepředpokládali.

A zrovna tak další dopad to může mít i do samospráv. Není pravda, jak je v důvodové zprávě, že tato úprava nebude mít žádné dopady do veřejných rozpočtů, do rozpočtů samospráv. Bude. Stejně tak, když se zhorší vymahatelnost práva nebo i obrana proti právu, vzrostou pohledávky samosprávám, vzrostou černé jízdy, protože se vyplatí to řešit, až teprve pokud se bude blížit hodnota těch pohledávek k hodnotě 10 tisíc korun. A ty peníze potom budou chybět. Ví to každý komunální politik nebo politik z krajských zastupitelstev, který se kdy potýkal se sestavováním rozpočtů a financováním závazků veřejné služby a dopravních obslužností. Nemluvě o tom, že to zase do značné míry vrátí i neblahá 90. léta i do podnikatelských vztahů, zvýší se transakční náklady a ty dopady budou, těžko říct dneska jaké.

Čili dámy a pánové, já bych neopakoval to, co už bylo řečeno u předchozích návrhů. Přikláním se k tomu, aby se s tímto návrhem dále pracovalo způsobem, jak v předchozím bodě nastínila paní ministryně, aby ministerstvo zpracovalo další analýzu této problematiky a abychom měli také trochu více času zvážit všemožné dopady. Tudíž aby se na projednávání tohoto bodu ve druhém čtení ta lhůta prodloužila o 60 dnů. Děkuji. (Potlesk TOP 09, zejména výrazný potlesk pana předsedy Kalouska.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Jakkoli jsem znamenal, pane zpravodaji, navrhnout prodloužení o 60 dnů, tak to musí zaznít v rozpravě, takže až otevřu rozpravu, tak vás potom poprosím, abyste se do ní přihlásil. A rozpravu tedy otevírám. Jenom stanovím pořadí, v jakém budou přihlášení vystupovat. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Grebeníčka. (Nechce.) Ne, tak to je omyl, dobře, odmazávám. A pak dvě žádosti o přednostní právo. První je paní ministryně spravedlnosti, potom pan ministr a předseda Legislativní rady vlády. Oba dva s přednostním právem. Pak dojde řada na řádně přihlášené tak, jak jejich jména svítí na tabuli. Paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem byla v podstatě ke svému vystoupení vyzvána, ale stejně jsem chtěla vystoupit a informovat vás o stavu věci – téměř se mi také chce říci na bojišti, protože my jsme se v uplynulých týdnech už sešli dvakrát na půdě ústavněprávního výboru, to by-

lo 26. 2., potom navazující setkání na Ministerstvu spravedlnosti minulý týden – ne, tento týden. V každém případě je zřejmé, že ta problematika, tak jak je prezentovaná v poslaneckém návrhu, není dobře zpracovaná. A přitom stejně jako v předchozím případě poslaneckého tisku 106 je nanejvýš nutná.

Tady si myslím, že je namístě si položit otázku i vzhledem k tomu, že jsme výslovně slíbili ve svých programových prohlášeních, v koaliční smlouvě, ale myslím i jednotlivě jako kandidáti kandidující do Poslanecké sněmovny, že tuto problematiku budeme řešit velmi rychle. Proto i když jinak pléduji pro přijímání komplexních, dobře promyšlených návrhů, tak naše ministerstvo spíše půjde cestou, že připraví – ono ji už připravilo, já ji tady držím v ruce – návrh změny vyhlášky č. 177 o advokátním tarifu, prostřednictvím které rychle změni sazby, které budou určeny, stanoveny, v případě vymáhání a uplatňování vůbec bagatelních pohledávek tak, aby skončil ten tzv. byznys s dluhy, aby došlo k tomu, po čem veřejnost volá.

Souběžně s tím bude provedena – už máme připravenou – změna občanského soudního řádu a exekučního řádu, ale zase tady nepočítejte s tím, že jde o komplexní změnu. Jde vyloženě jenom o velmi stručnou novelu, která umožňuje odkázat na příslušnou vyhlášku, která bude stanovovat výši náhrady hotových výdajů a ušlého výdělku účastníků řízení právě pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení na straně jedné, a pak bude stanovovat, že v případě, že účastník řízení, který nebyl v řízení zastoupen advokátem a nedoloží výši hotových výdajů a ušlého výdělku, tak bude mít nárok na přiznání soudu, náhradu hotových výdajů ušlého výdělku ve výši určené vyhláškou, nejvýše však tisíc korun. Tu částku jako jedinou jsem zde uvedla konkrétní, protože o těch ostatních částkách, které jsou uvedeny v návrhu novelizace vyhlášky o advokátním tarifu, se vede ještě debata, ale ta bude brzo uzavřena, konkrétně tento pátek. Jdeme s tím do meziresortního řízení, čili velmi brzy budeme konfrontováni a uslyšíme i názory ostatních, jestli jsme ty sazby, které jsou odlišné podle toho, zda se jedná o řízení s tarifní hodnotou tedy té částky, o kterou se rozhoduje v peněžitém plnění do 2 tis. korun, nebo 2 tis. až 5 tis. korun, nebo 5 tis. až 10 tis. korun. Přičemž předpokládáme, že náhrady nákladů řízení se budou započítávat maximálně ve výši pěti úkonů právní služby. To už jdu ale příliš do detailů a o tom budeme určitě hovořit v ústavněprávním výboru.

Jaký je závěr mého vystoupení? Protože si myslím, že předložený návrh jde úplně jinou filozofií, a nemyslím si, že by ta změna principu přiznávání náhrady řízení v bagatelních věcech, která je stanovena tak, že v těchto sporech nelze přiznat odměnu za zastupování účastníka řízení, byla zcela vyjasněná, tak já osobně se nebudu přiklánět k souhlasnému stanovisku, nevyjádřím podporu tomuto návrhu. Pokud se nicméně bude hlasovat a nedojde k jeho zamítnutí, tak rozhodně bych byla pro, i když to jako

předkladatelka nemohu navrhnout sama, aby zde došlo také k prodloužení lhůty o 60 dnů, aby se když tak ten náš přístup, ten komplexnější, mohl zohlednit v rámci pozměňujícího návrhu k předloženému návrhu zákona. Přesto přese všechno si dost dobře nedovedu představit, že by to v legislativní praxi potom dobře fungovalo, protože filozofie toho předloženého návrhu zákona je jiná než filozofie, kterou bude prosazovat Ministerstvo spravedlnosti.

Omlouvám se, jestli ten můj výklad byl trochu nejasný. Je to dáno tím, že tato problematika je na jedné straně velice jednoduchá, jde pouze o sazby a jejich snížení a přiznání nebo nepřiznání hotových nákladů. Na druhé straně to, co vyvolává, jaké může mít vedlejší nežádoucí a neočekávané dopady, to mě trochu znervózňuje a vede mě ke zvýšené opatrnosti pro to, abych zvedla ruku v tom pomyslném smyslu slova pro přijetí tohoto návrhu zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, vy jste vystupovala v rozpravě a jste zároveň poslankyní, tak samozřejmě navrhnout prodloužení můžete. Tak pokud to můžeme brát tak, že jste navrhla prodloužení o 60 dnů, tak to tak může být. Pokud s tím nesouhlasíte, tak rozhodně to navrhne někdo jiný. Ale je to vaše právo, mohla jste to učinit.

Faktická poznámka pan předseda Kalousek má své dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní ministryně prostřednictvím pana předsedy, já si velmi vážím toho, že jste řekla "omlouvám se, pokud to není příliš srozumitelné". To jste měla pravdu, není. Nicméně já musím jako volený zástupce lidu nějak rozhodovat. A jsem prostý hoch z jihočeského venkova. Prosím byla byste tak velmi laskavá a ve dvou ve třech větách byste se pokusila shrnout, co jste nám vlastně chtěla říct? Já to vážně nevím. Je to moje vina, samozřejmě. Velmi vás prosím, kdybyste se mě pokusila edukovat. Děkuji vám za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Dienstbier dal přednost paní ministryni Válkové. Prosím, můžete hned odpovědět na dotaz pana předsedy Kalouska.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Pokusila jsem se zde vyjádřit názor Ministerstva spravedlnosti, které upřednostňuje úpravu prostřednictvím změny vyhlášky o advokátním tarifu a zavedením velmi nízkých sazeb v případech bagatelních pohledávek, které jsou ovšem rozděleny do několika pásem, a současně stanovením maximálního počtu

právních úkonů, které budou hrazeny, a také stanovením částky za tzv. hotové výdaje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky chce vystoupit ještě jednou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tak teď už to vím. Moc vám děkuju. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, jenom bych ještě upřesnil informaci k dotazu pana poslance Chvojky ohledně záměru vlády. Paní ministryně už sdělila, že její resort připravuje vlastní návrh zákona, resp. návrh vládního návrhu zákona. Já bych upřesnil, že v legislativním plánu vlády je tato norma otevřena hned dvakrát. První novela by měla být předložena Ministerstvem spravedlnosti vládě do konce dubna tohoto roku a do Sněmovny, jak jsme i uvedli ve stanoviscích k projednávaným návrhům, do poloviny roku. Další novela občanského soudního řádu a exekučního řádu by mohla být už mnohem širší. Ta první by reagovala jenom na ty nejaktuálnější problémy, ta druhá by měla být předložena vládě do konce tohoto roku. (V sále je setrvalý hluk.)

Obecně k projednávané materii bych řekl, že jsem rád, že je tady zjevně mnohem větší vůle tuto záležitost projednat, než byla v minulé Sněmovně, protože i podobné návrhy tady v minulosti byly zamítnuty. A chtěl bych říct, že úprava bagatelních pohledávek a zásadní omezení nákladů, které jsou spojeny s vymáháním pohledávek, je naprosto zásadní hned z několika hledisek. Protože systém vymáhání pohledávek je u nás naprosto nefunkční. Na jedné straně likviduje dlužníky, ale věřitelé se kvůli nákladnosti systému často nedomůžou své pohledávky. Druhý rozměr, který souvisí se stranou dlužníků, je samozřejmě sociální situace, nárůst zadlužení – a opět se vracím k praktické nevymahatelnosti.

Pokud tady padají názory, že v případě, že by se obdobná úprava přijala, se nikdo nedomůže právní pomocí, že nebude možno hradit právní zastoupení, tak bych odkázal na zahraniční úpravy, kdy jsou dejme tomu dva základní modely. Jeden model britský, kterým už jsme tady v minulosti argumentovali, počítá s tím, že u bagatelních pohledávek se vůbec nepřiznává náhrada jakýchkoliv nákladů řízení. A teď pozor ale, co jsou to bagatelní pohledávky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane ministře, hluk v sále už dosahuje...

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Je tady trochu rušno, pravda.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nechtěl jsem vás přerušovat, ale teď už jsem musel. Takže prosím všechny ty, kteří chtějí diskutovat, aby toho buď nechali, anebo se přesunuli do předsálí. Děkuji.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Pokud se ovšem bavíme o bagatelních pohledávkách v britském modelu, tak je to v přepočtu na koruny přes sto tisíc korun, z hlediska parity kupní síly je to zhruba polovina. Čili je to řádově úplně někde jinde, než o jaké částce se u bagatelních pohledávek bavíme u předloženého návrhu zákona. A přesto se žádný britský model spravedlnosti nehroutlí.

V tzv. německém modelu platí v zásadě princip, že na nákladech se přiznává maximálně tolik, kolik je jistina vymáhané pohledávky. U stokorunových pohledávek by to byly maximálně stokoruny, což zhruba odpovídá předloženému návrhu. Opět, německý systém vymáhání dluhů není nijak zhroutený. Naopak se dá říct, že čím levnější je systém, tím větší je vymahatelnost pohledávek i z hlediska věřitelů. Právě proto, že tam tak často nedochází k předlužení na straně dlužníků, a tedy následné nevymahatelnosti.

Byly tady zmíněny dopravní podniky. Já považuji vymáhání pohledávek dopravních podniků prostřednictvím advokátů a následně exekuce, vše s právním zastoupením, za téměř nejnemravnější část tohoto byznysu. Ne proto, že by se nemělo platit jízdné ve veřejné dopravě. Ale je potřeba si uvědomit, že dopravní podnik má k ceně jízdného pokutu nebo přírážku v rozmezí někde 600 až 1 000 korun a tato přírážka či pokuta bohatě stačí na pokrytí nákladů spojených s vymáháním pohledávek vlastními silami, aniž by to nutně dopravní podniky nějak zatížilo. A považuju za téměř skandální, pokud obce, které mají dopravní podniky, tímto způsobem zatěžují vlastní obyvatele takto předraženým systémem vymáhání dluhů. Přitom je naprosto jasné, že jsou to formulářové žaloby, kde není poskytována jakákoliv kvalifikovaná právní pomoc při jejich vymáhání. Je to otázka vyplnění nějakého formuláře, dříve nacyklostylovaného, dnes napsaného v počítači, a jsou to vlastně korunové položky, pokud se samozřejmě nedeme bavit o soudním poplatku, ale jeho úhradu přiznává i předložený návrh zákona.

Chtěl bych tady vyjádřit souhlas s principem obsaženým v tomto návrhu zákona, ale i já bych tady připojil výhradu, že mi nepřijde šťastné, pokud se tady předkládá celá řada novel občanského soudního řádu a

exekučního řádu, která každá řeší jednu zcela legitimní, ale dílčí otázku. Asi by nebylo dobré, aby tato Sněmovna a následně případně Senát schválily čtyři, pět, šest novel občanského soudního řádu a exekučního řádu během několika měsíců. Proto bych považoval za mnohem racionálnější, pokud by tady byl dán prostor vládě, aby ta předložila vlastní návrh úpravy, relativně komplexní, ve dvou krocích, tedy do poloviny roku a do konce tohoto roku, a aby proběhlo řádné připomínkové řízení, tedy standardní legislativní proces, aby byly vyhodnoceny dopady takovéto regulace a následně aby ta úprava byla kvalitní, aby náhodou nebyly nezamýšlené dopady ještě horší než některé, které vidíme dnes.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě se hlásí paní ministryně a chce využít svého přednostního práva, tak prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Pokusím se být taky takhle jednoznačná a rozhodná, jako to udělal pan ministr Dienstbier teď ve svém projevu. Já si myslím, že by vás ta cesta, kterou jdeme a navrhujeme jako opravdu nejrychlejší řešení, které rychle veřejnost uspokojí v tom smyslu, že bude prostřednictvím advokátního tarifu změněného odstraněna možnost vydělávat na tom byznysu s dluhy, a tuto možnost máme a máme ji připravenou, mohla uklidnit, a současně samozřejmě za resort spravedlnosti slibují, že ty termíny dodržíme. Jestli se nám podaří připravit opravdu velmi kvalitní komplexní novelizaci občanského soudního řádu v polovině roku, budeme se o to snažit. V tom druhém kroku určitě do konce roku 2014 to zpracujeme.

Takže v závěru bych chtěla jenom apelovat na to, abychom opravdu zvážili, jestli pro tento návrh v takto nedokonalém stavu zvedneme ruku, resp. jestli ho pustíme dál, do dalšího čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další žádosti o vystoupení s přednostním právem nemám, a proto prosím prvního přihlášeného do rozpravy řádně a tím je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. (V sále je veliký hluk!)

Nechtěl bych se opakovat, ale přece jen musím. Nejsem předkladatelem tohoto zákona, mám velké výhrady k tomu, jak je návrh zákona napsán, ale budu pro to, abychom jej nezamítli v prvním čtení, protože časová ztráta, které bychom mohli dostat, kdybychom čekali na to, než Ministerstvo spravedlnosti tento návrh zákona předloží, dopracuje a bude schválen v této Sněmovně, může být několik měsíců, pravděpodobně půl

roku. A za půl roku se řada lidí dostane do existenčních problémů, protože řada lidí bude muset –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, omlouvám se, ale opět je to tady špatné. Poprosím pravou stranu sálu, aby trochu snížila úroveň hluku.

Poslanec Jeroným Tejc: Já to zvládnou i s mírným hlukem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Není cílem na sebe křičet, pak by zas někdo přišel s měřičem a dopadneme všichni špatně. Takže chvilku počkám a ono se to zlepší... Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Myslím si, že je důležité, abychom co nejdříve skoncovali se systémem, kdy z tisícikorunových pohledávek nakonec na nákladech řízení konkrétní dlužníci platí i 17, 16, 15 nebo 20 tis. korun. To je systém, který se měl změnit již v minulosti. Musím říct, že ho mohli změnit předchozí ministři spravedlnosti bez souhlasu Sněmovny. Chtěl bych na to upozornit a chtěl bych také zdůraznit, že už teď se sice řada problémů odstranila výkladem soudů i rozhodnutím Ústavního soudu, bohužel ale i přesto bychom měli přistoupit k novelizaci zákona.

Já bych byl také raději, kdyby tu byl vládní návrh, který bude komplexní a propracovaný. Návrh tady v tuto chvíli logicky není, protože vláda se ustavila nedávno, a proto si myslím, že bychom měli využít šance návrhu, který tady je předložen jednotlivými poslanci. Tento návrh má pozitiva, kdy snižuje ony poplatky a náklady pro dlužníky. Má bohužel i negativa. O jednom tady hovořil pan poslanec Pleticha a je to samozřejmě spojeno s tím, že nejen ten, kdo žaluje, dostává náhradu nákladů řízení, ale ten, který je žalovaný, také. A ve chvíli, kdy náhradu snížíme na minimum, může se stát, že lidé, kteří se budou oprávněně bránit a budou úspěšní ve sporu s konkrétním žalobcem, třeba nějakou společností, která půjčuje peníze a i peníze vymáhá, které nepůjčila, tak pak nedostanou náhradu nákladů řízení, a tedy si nebudou moci dovolit advokáta, který by je v této věci zastupoval, a tedy raději zaplatí konkrétní částku, jen aby se problému zbavili. Tohle je riziko, které návrh má. My se s ním musíme vypořádat, ale přesto stojí za to, abychom změnu přijali.

Druhé riziko, které tady v návrhu je a které si myslím, že je potřeba odstranit, je, že zatímco dnes získávají náhradu nákladů právního zastoupení pouze advokáti, tak v tomto případě by náhradu nákladů podle zákona získali všichni, nejen ten, který vymáhá jako právník, který poskytuje právní službu, ale také ten, který je věřitelem, ale ten, který koupil pohledávku od věřitele a vymáhá ji, přestože právník není, přestože žádnou

službu neposkytuje, a to si myslím, že není správné. Myslím si, že byznys s pohledávkami by měl skončit, a pokud částku snižujeme, je to správně, ale rozhodně bychom neměli dávat možnost vydělávat dalším v systému, zejména systému, který podporuje inkasní agentury. Proto si myslím, že stojí za zvážení model, kde by mohli v tomto smyslu získat náhradu nákladů jak ti, kteří jsou zastoupeni advokátem, tak ti, kteří si vymáhají sami svými zaměstnanci právníky, a to by motivovalo všechny společnosti, jako jsou Dopravní podniky, jako jsou například pojišťovny a banky, aby vymáhaly samy bez toho, aniž by si najímaly advokáty, získaly určitou náhradu nákladů za ono vymáhání, ale zároveň nedocházelo k přeprodeji těchto pohledávek inkasním agenturám, které podle mého názoru působí největší škodu.

Takže to jsou jen návrhy na změnu. Jak říkám, návrh určitě není dokonalý, na druhé straně je opravitelný. My jsme několikrát jednali, a děkuji za to všem kolegům z ústavněprávního výboru, za přítomnosti navrhovatelů, Člověka v tísní, advokátní komory, Exekutorské komory a Ministerstva spravedlnosti o možnostech úpravy, která by skutečně odstranila všechna rizika. Dnes jsem ještě opět jednal se zástupci Člověka v tísní a myslím si, že jsme schopni i během šedesátidenní lhůty připravit řešení v dohodě s Ministerstvem spravedlnosti, které by bylo přijatelné, i když, jak říkám, určitě nevyhoví všem, určitě nebudou na jedné straně spokojeni advokáti a na straně druhé dlužníci. Vždy se musí hledat nějaký kompromis. V tomto případě si myslím, že je třeba se od jedné zdi, na kterou byli přitlačeni všichni dlužníci a platili obrovské částky, vrátit zpátky a situaci určitým způsobem srovnat. Určitě platí, že dluhy se platit mají, ale rozhodně se mají platit jen přiměřené náklady vymáhání, a proto si myslím, že návrh zákona si zaslouží podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Marek Benda, po něm paní poslankyně Pastuchová.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se přihlásil ještě předtím, než vystoupil pan kolega Tejc, který myslím, že hodně toho, co tady lehce zmateně zaznívalo předtím v rozpravě, řekl a zodpověděl.

Chtěl bych říct, že někdo může mít pocit, že návrh zákona má nějaké zásadní chyby. Návrh zákona ale dělá fakticky jenom dvě věci – a tady nesouhlasím s panem zpravodajem. Za prvé. Doposud je to tak – náklady řízení nechme stranou. Právo na financování právního zastoupení – doposud je to tak, že ho máte v bagatelních sporech, a soud může výjimečně stanovit, že vám nebude přiznáno. Dnes se to už u některých soudů děje a problém je ten, že soudy to nesoudí dostatečně jednotně.

Jsou některé krajské soudy, které se tímto směrem už vydaly a řekly, že inkasním agenturám se nebudou náklady právního zastoupení platit, protože není nejmenšího důvodu platit náklady právního zastoupení za činnost, kterou udělá kvalifikovaná sekretářka, to znamená napíše do blanketní žaloby jméno, adresu, rodné číslo a titul na základě, kterého žaluje. Na to člověk nepotřebuje právní zastoupení a není důvodu k tomu, aby mu byly takové náklady právního zastoupení přiznány.

Návrh se pokouší o jediné, protože bohužel dnešní situace je taková, že těchto sporů je převaha. Říká se obrácený příměr: nebudou přiznávány náklady právního zastoupení, pokud si to okolnosti případu nevyžadují. To je první část. Druhá část, také ji zmiňoval kolega Tejc, současně se přiznává, aby i nezastoupený, ale i zastoupený účastník, pokud má nějaké náklady s řízením nikoliv právního zastoupení, ale prostě s tím, že to vyřizuje, s tím, že tomu musí věnovat nějaký čas, že musí napsat nějaké dopisy, že mu na tuto náhradu nákladů řízení bude přiznána nějaká paušální částka. Dnes máte podle občanského soudního řádu nárok na náhradu nákladů řízení. Pokud půjdete sám sebe zastupovat k soudu a budete prokazovat, že vás to stálo hodinu, že jste koupil dva lístky na vlak tam a zpátky, tak vám je soud může přiznat. Nikdo to v reálu nedělá, protože je to tak složité, že to je neproveditelné. A to, co chce tento návrh, je, aby se přiznalo, že bude v těchto bagatelních sporech nějaký paušál, který právě umožní i těm generickým, takříkajíc těm, kteří mají velké množství dluhů, ať už jsou to Dopravní podniky, ať už jsou to různé další subjekty, za poplatky ve zdravotnictví, za poplatky za popelnice a další věci, drobné dluhy, tak aby ti to měli nějaký zájem vymáhat si to vlastními silami a aspoň částečně jim byla zaplácena případná kancelářská síla, kterou na to mají.

Rád bych řekl, že Exekutorská komora připustila, že za loňský rok je přibližně 35 % exekucí na pohledávky, které jsou do 5 tis. korun. Když si vezmeme, že za loňský rok je asi 750 tis. exekucí, tak si jenom vezmeme, kolik lidí je zasaženo. A tam samozřejmě narůstají tyto náklady řízení. Na začátku máte dluh do 5 tis. korun a mnohdy ještě mnohem nižší a na konci máte nejméně patnáct a mnohdy ještě mnohem výš.

A jediné, co se snaží tento návrh říct: Ne dluhy se nemají platit. Ne zodpovídám za to, co jsem konal. Ale není důvodu, aby za sekretářské práce se účtovaly náklady právního zastoupení, a tím se uměle dluhy zvyšovaly a uměle se prohluboval trest, který dopadá na dlužníka, který nesplatil včas.

Proto bych velmi poprosil, abychom ho propustili. Já jsem rád, že Ministerstvo spravedlnosti se celkem snaží nějakou cestou i diskuze i s navrhovateli, ale i se všemi zainteresovanými skupinami změnit vyhlášku o advokátním tarifu a najít nějaké řešení, které bude pro všechny strany zejména v těch úplně bagatelních sporech vyhovující. Myslím si, že ten ná-

vrh zákona tady stejně by měl být, protože chceme-li přiznat nějakou náhradu nákladů řízení nezastoupeným účastníkům, pak to musíme udělat zákonem a nemůžeme tak učinit jenom vyhláškou. Současně bych ale poprosil, aby návrhy, které směřovaly k prodlužování lhůty, byly omezeny na návrh na prodloužení lhůty maximálně o 20 dnů, resp. já bych tak si dovolil učinit – prodloužit lhůtu o 20 dnů, abychom měli šanci, že do prázdnin budeme tento návrh zákona mít projednán. Dneska je 19. března. Když řekneme 60+20 dnů, tak jsme někdy kolem 10. června. Pak je ještě šance, že ten návrh bude projednán. Pokud na něm nedojde ke shodě, tak samozřejmě projednán nebude. Jakmile dneska řekneme, že prodlužujeme lhůtu o 30 nebo 40 dnů, znamená to logicky, že se k návrhu vracíme až někdy v říjnu tohoto roku. A tam myslím, že ten čas je zbytečně dlouhý a že se to dá stihnout do prázdnin. Proto navrhuji, aby lhůta byla prodloužena o 20 dnů, aby byla šance projednat ještě na schůzi v červnu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášena paní poslankyně Pastuchová. A jenom vás informuji, že se omlouvá od šesté hodiny do konce jednání pan poslanec Benešík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych i za poslanecký klub ANO okomentovala novelu zákona, který zde projednáváme. Chceme splnit to, co jsme slibovali občanům, veřejnosti i našim voličům, a chceme se věnovat těmto problémům, a proto podpoříme tuto novelu zákona, i když jsme si vědomi, že v současném předloženém stavu není tato úprava optimální, ale pomocí pozměňovacích návrhů ji chceme podstatně upravit.

Zároveň už zde bylo navrženo prodloužení lhůty k projednání se souhlasem předkladatele o 60 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, nebylo. Protože paní ministryně to stáhla, tak je to na vás, pokud chcete.

Poslankyně Jana Pastuchová: Takže navrhuje prodloužení projednání o 60 dnů se souhlasem předkladatele. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Předkladatel souhlasí? Nesouhlasí? Tak prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Takhle. Já bohužel nejsem jediný předkladatel tohoto tisku, je nás asi 20 a těch 19 zbývajících mě vydírá i s tím, že nemůžu, takže nemůžu. Takže nesouhlasíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nesouhlasíte, tak to možné není. Lze to, pokud se nepletu o 30, o 20? Prosím, paní poslankyně. (Hlásí se ministryně spravedlnosti.) Jestli můžeme vyřešit nejdříve tuhle formální věc, tak bych dal prostor paní poslankyni Pastuchové a pak paní ministryni.

Poslankyně Jana Pastuchová: Tak navrhuje o 30 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Návrh zde padl. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: V takovém případě, když tedy předkladatelé nesouhlasí s návrhem prodloužit to o 60 dní, a protože ten návrh zákona je takový, jaký je, doporučuji jeho zamítnutí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám to brát jako návrh na zamítnutí, paní ministryně? (Ano.) Dobrá, registruji. Pan poslanec Polčák. (Táže se, zda před ním nebyl posl. Benešík.) Pan poslanec Benešík se omlouval, on se nehlásil. Omlouval se.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji za upřesnění, pane předsedo, já jsem to špatně pochopil. Musím tedy říci, že skutečně v tom legislativním návrhu je celá řada nedostatků, a opět z kolegiality nebudu navrhopat jeho zamítnutí, protože řada mých kolegů ten návrh předkládala, ale skutečně si myslím, že je ještě více nepodařený než návrh předchozí.

Za prvé, je pro mě fascinující to, že odpovědnost za právní řád samozřejmě v předkládaných novelách, které jdou teď parlamentem, bezesporu nese vládnoucí většina, a že si takhle tedy nechá do jisté míry cupovat právní předpisy, kdy ona říká: Dobře, tento návrh, byť je špatný, možná že přepracujeme, tedy můžeme se jím dál zabývat. Když tedy bude přijat, tak nechť je přijat, ale my předložíme další novelu. To přece snad není způsob legislativní práce, kdy budeme zde vršit, kupit právní předpisy jenom proto, že se tedy jeden dílčí problém vytrhne, ale vláda mezitím bude připravovat komplexní další věc. To je za prvé.

Za druhé je z toho návrhu patrná zjevná jednostrannost. To prostě nemůžeme ani jinak nazvat, než že to je jednostrannost v neprospěch některých účastníků. Upozornil na to pan zpravodaj. A já chci říci, že do jisté míry je situace způsobena i nálezem Ústavního soudu, který zrušil vyhlášku o paušálních odměnách. V ní byl zakopán pes, kdy právě pro tu

úroveň de facto bagatelních sporů byly odměny nastaveny velmi vysoce a pro odměny řekněme nad bagatelní, řekněme od úrovně 10 až 20 tisíc korun, naopak se zdá, že stávající úprava, kdy se postupuje podle advokátního tarifu, tak je zase neúměrně zatěžující pro účastníky. Tam se totiž vlastně posuzuje každý úkon a každý úkon je oceněn u té úrovně vyšší a potom dochází k tomu, že náklady soudního řízení jsou vyšší, než byly v případě paušální vyhlášky. Navíc je třeba říci, že vyhláškou mohla tuto situaci vláda řešit už poměrně dávno. Vyhlášku nereguluje samozřejmě parlament a je to odpovědností vlády, tudíž je odpovědností i této vlády, jak dlouho bude otálet s přijetím vyhlášky, která podle mého názoru je tím pravým řešením. Prostě já souhlasím s tím, co říkala paní ministryně spravedlnosti, a to tedy to, že tato věc by měla být řešena vyhláškou ministerstva. A na její práci bylo nejen započato, ale už de facto finišují. Já sám jsem viděl tedy ten návrh, který myslím jde věcně správným směrem.

Za druhé nebo už za další, v žádném vystoupení mých kolegů neznal jsem jeden fakt: institut předžalobní výzvy. To bylo schváleno v minulém období, takže se úplně netvaříme, že zde se nárazem narodí nějaký dluh a o něm dlužník vůbec neví. Aby věřitel docílil náhrady nákladů řízení, musí dlužníka písemně vyzvat. Bez tohoto nemůže mít vůbec žádné náklady přiznány! Fascinuje mě, že o tom nikdo z předkladatelů nehovoří, důvodová zpráva o tom pomlčuje, a je to již princip, který je platný, to znamená, nemohou být překvapivé žaloby. Pokud je překvapivá žaloba z hlediska dlužníka a pokud se neubrání, že zaplatil nebo že dluh je nesmyslný nebo promlčený, tak nebude přiznána náhrada nákladů řízení věřiteli, jestliže se předtím nepokusil tu věc řešit mimosoudně. Takže nezamlčujeme si anebo neuvádějme se v omyl tím, že tu úpravu neznáme.

Za další. Tady nám předkladatelé říkají, že účastníci nemají nárok na náhradu nákladů právního zastoupení v těch typech, které zde byly řečeny. To je věta úplně nesmyslná. Jinými slovy, vy splníte požadavek zákona, vyzvete, byť v bagatelní věci, svého dlužníka, a on řekne, že vám nic nezaplatí. Takže zákon bude říkat, že on nic nezaplatí, a jediné riziko ze soudního řízení bude to, že zaplatí jistinu.

Jaký bude důsledek? Důsledek bude ten – proč by věřitel potom měli usilovat o vymození pohledávky, když jim ani částečnou úhradu toho vynuceného právního zastoupení nikdo nezaplatí? Případá mi to velmi zvláštní, jednostranné vidění, na které upozornil, myslím velmi správně, pan zpravodaj, za což mu děkuji.

Za další. Náhrada nákladů zastoupení je podle ustálené praxe, a doufám, že ji snad nebude chtít nikdo změnit, vedena dvěma zásadami. Za prvé zásada úspěchu ve věci a za druhé zásada procesního zavinění. Toliko tedy pro kolegy. Z toho tedy plyne, že náklady řízení musí nést ta strana, která zavinila, že buď došlo k zastavení řízení, anebo že došlo k

přiznání pohledávky proto, že dlužník neplatil, anebo proto, že se naopak dlužník ubránil. Ale někdo náklady řízení platit musí. To, že bychom měli diskutovat o jejich výši, to snad ale nebudeme dělat na zákonné úrovni, to je věcí advokátního tarifu a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti, která je vydávána už na základě platného zmocnění zákona. K tomu nepotřebujeme žádný další zákon. To zmocnění v zákoně pro činnost ministerstva je.

Z úcty ke kolegům předkladatelům už další námítky nebudu veřejně prezentovat. Myslím, že byli do jisté míry – nechci říct uvedeni v omyl, ale že to vidění otázky přiznávání nákladů za právní zastoupení je v tomto předpisu vedeno příliš jednostranně.

Na konci na rozdíl od mnohých svých předřečníků musím říci, že v této věci bych měl učinit prohlášení o tom, že jsem advokát, tudíž že jsem i dotčený případnou právní úpravou. Na druhé straně chci prohlásit, že jsem nikdy žádné formulářové ani blanketní žaloby nepodával, a tudíž jsem z toho tedy žádný příjem nedosahoval. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nejprve bych vás chtěl informovat, že návrh paní kolegyně Pastuchové na prodloužení o 30 dnů vyžaduje souhlas navrhovatele, který pan navrhovatel poskytl. Tím je návrh hlasovatelný a registruji ho.

Než dám prostor všem přihlášeným, chci vás informovat o dohodě předsedů poslaneckých klubů, že tento bod bude posledním bodem dnešního jednání a po něm ukončíme dnešní jednací den. Nijak tím nechci ovlivňovat ochotu se hlásit do diskuse, ale je to informace, kterou byste měli vědět.

Pan poslanec Pilný, faktická poznámka.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, tady přijímáme některé zákony, které mají dlouhodobý dopad nejen proto, že je ovlivňuje délka legislativního procesu, ale proto, že se týkají ekonomiky a jejich pozitivní dopad na naše voliče, ať už nás volili za jakoukoli stranu, bude nějakou dobu trvat. Na druhou stranu normální lidi trápí věci jako exekutoři, drobná kriminalita, věci, které se týkají sociálního bydlení. A my tady, protože jsou předkládány zákony, které jsou nepříliš dokonalé, zametáme jeden zákon za druhým. Podle mého názoru je to špatně. Naše hnutí přišlo do Sněmovny s heslem, že budeme makat. Chápu, že 30 dní na opravu tak závažného zákona, který je tady předkládán, může být málo, ale kvůli tomu jsme sem přišli a nemůžeme se před našimi voliči vymlouvat na to, že máme nedostatek času. A tohle lidi opravdu trápí. Takže já určitě budu hlasovat proti zamítnutí tohoto zákona. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka –pan předseda klubu ODS Stanjura, potom pan poslanec Tejc s faktickou, potom pan poslanec Urban s faktickou. Koukám, že moje oznámení na vás žádný vliv nemělo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že je pozitivní, že víme, že k tomuto bodu můžeme mluvit, že nás nepřerušíte.

Tak nejdřív jenom krátká reakce na mého předřečníka, ke které jsem se nehlásil: Ale to zamítnutí navrhla vaše ministryně, nikdo jiný v debatě. Takže to je docela hezké.

My v té debatě o bagatelních dlužných částkách jakoby zapomínáme na druhou stranu. Mnozí z vás, a je jedno, z které politické strany, mají zkušenost z komunální politiky. Bavíme se o nezaplacených pokutách, o nezaplaceném nájemném, o nezaplacených poplatcích. A pokud by nedošlo k úpravě toho, jak je to předloženo, znamená to, že budeme trestat ty, kteří platí včas, přestože jsou mnohdy v tíživé sociální či ekonomické situaci, svou povinnost splní a zaplatí včas. Pokud jediná hrozba bude to, že pak po soudní při zaplatím tu jistinu, kterou jsem měl zaplatit před dvěma, třemi, čtyřmi, pěti lety, jaký to bude mít vliv na to, že mnozí z těch, kteří opravdu mají potíže, přesto svou povinnost splní? No neblahý. A budeme se tvářit, že jsme někomu pomohli, a problém bude mnohdy v obecních pokladnách a v obecních rozpočtech. Protože ty náklady na vymáhání vás něco stojí, od poštovného přes lidi, kteří to vymáhají, a pokud jediná sankce bude to – to vlastně není sankce – zaplatím o tři roky později, když soud prohrají, ale možná to držitel bagatelního dluhu vzdá, když zjistí, jak složité je dostat už jenom jistinu.

Važme, koho vlastně podporujeme. Musíme vymáhat právo a dluhy se mají platit. Řešme excesy (nesrozumitelné), ano, ale nemůžeme to řešit na úkor toho, že se v zásadě přestanou bagatelní dluhy platit, protože těm, kteří nezaplatí, nebude nic hrozit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Tejc, po něm pan poslanec Urban.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Doufám, že nakonec nebude vyvrácena má domněnka, že zatímco poslanecké kluby ANO a ODS na jedné straně navrhuji zamítnutí a na druhé straně ten návrh podporují, což vlastně není tak neobvyklé, každý si můžeme na tento tisk, který rozhodně není pravolevý, udělat svůj názor, tak doufám, že sociální demokraté budou hlasovat jednotně proti zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího Hamáčka uklidnit pana poslance Stanjuru, že rozhodně nedojde k tomu, že by lidé, kteří budou

platit včas, byli znevýhodněni proti těm, kteří nebudou platit. To by bylo určitě špatně, kdyby to tak dopadlo. My říkáme, že každý, kdo nezaplatí dluh včas, má zaplatit náklady tomu, který je věřitelem, to znamená, bude penalizován. Dnes je to ale tak, že zatímco při vymáhání tisícikoruny člověk jako penalizaci zaplatí patnáct nebo šestnáct tisíc, v tom případě, pokud bude návrh přijat, zaplatí, aspoň doufám, v modifikované verzi patnáct set nebo tři tisíce korun, což si myslíme, že je přijatelné. A je to také sankce, navýšení té konkrétní částky.

Chtěl bych také říct, že máme určitý náskok. Ano, pokud bude lhůta prodloužena o 30 dnů, máme 90 dnů. Podle mého názoru je to dost. Na jednání ústavněprávního výboru jsme už o této věci, jak jsem již avizoval, jednali. Máme několik variant, nebojme se toho, že bychom to v devadesátidenní lhůtě nezvládli kvalitně zpracovat. Můžeme se bát jen toho, že se pak na řešení nedohodneme. Rozhodně si ale myslím, že to legislativně i s pomocí Ministerstva spravedlnosti, která v této věci určitě bude, jsem přesvědčen, zvládneme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Urban s faktickou poznámkou. A ještě faktická potom pana poslance Polčáka.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane předsedo. Nejsem právník, ale sleduji tu debatu tady poměrně pozorně a musím říct, že se v tom makání hnutí ANO nějak nevyznám.

Vystoupila paní kolegyně Pastuchová a říkala: Vystupuji za hnutí ANO. My ten návrh plně podporujeme, protože bojujeme za voliče a prosazujeme, aby tam byl delší čas na projednávání 60 dnů.

Paní ministryně říká: Nesouhlasím s tím, aby bylo prodlouženo o 60 dnů, tak raději navrhuji zamítnutí.

Pak vystoupí pan předseda hospodářského výboru a říká: My makáme, takže nepodporujeme zamítnutí ani prodloužení o 60 dnů. My to chceme projednat hned.

Bylo by možná dobré, přátelé, abyste se na tom makání nějak domluvíli, abychom se v tom vyznali a mohli s vámi případně jako koaliční partner hlasovat. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Než si to v koalici vyjasníte, tak bych si dovolil několik slov za tu opoziční část. Politicky to řekl velmi zdařile pan kolega předřečník poslanec Urban, ale z odborného hlediska musím souhlasit s tím, co říká paní ministryně. Ten, kdo tomu moc nerozumí, chápu, že naskočil na jistou vlnu, ale my vůbec ten zákon nepotřebujeme. Zákon

již dnes obsahuje zmocnění k tomu, aby ministerstvo vyhláškou tyto věci upravilo. Já nerozumím tomu, co říká pan kolega Tejc, když hovoří o tom, že by měly být úkony zpoplatňovány i za to právní zastoupení, když zákon říká, že účastníci nemají právo na náhradu zastoupení právního.

Takže co tedy? Jak se to tedy bude měnit? To znamená, že my teď to zákonné střevo, které tady máme, vykucháme tak, že nám z něho změna bude úplně opačná, to znamená, že nakonec tedy i předkladatelé připustí to, že bude nějaká odměna za právní zastoupení?

A prosím vás, nepleťme si náhradu hotových výdajů – to jsem si všiml potom následně. Paušální výše náhrady hotových výdajů je dnes regulována paragrafem 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti, už schválené a platné, a pokud tam vlastně dáváte zákonné zmocnění, tak vlastně jen dublujete tu část, která dnes je v platném právním řádu. Já jsem překvapen z kvality předloženého tisku. (V sále je velký hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem překvapen z počtu faktických poznámek. Je jich tady pět. Nyní bude pan poslanec Hájek, připraví se pan poslanec Komárek.

A já prosím o klid!

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já jsem obdobně jako poslanec Kalousek prostý chlap, nikoliv z jižní Moravy, pardon, z jižních Čech, ale ze severní Moravy, takže některé věci mi také nejsou jasné, ale předpokládám, že mám selský rozum.

My se tady učíme, i my tady, co tady chceme makat. Já jsem dneska pochopil, že tady je i možnost předložit návrh, který vlastně nechci. Já předložím návrh, který nechci, a tím pádem docílím toho, že stávající legislativa platí zase půl roku, rok atd., takže já tím selským rozumem se ptám předkladatele. Tady jsem to slyšel a z nás děláte debily, ano, asi jsme si to dneska zasloužili, je to možné, já sebekriticky přiznávám, že jsme dneska tady nevystupovali úplně nejlépe, ale vystupovali jsme s tím, že jsme chtěli tady něco dokázat. A bylo to o tom, že paní ministryně, která je zodpovědná ministryně, řekla ano, je tady určitý návrh, který není optimální, dejte nám 60 dní. Takže já jsem očekával, že předkladatelé, kteří chápou tuto situaci, řeknou ano, my souhlasíme s paní ministryní a podpoříme ji v těchto 60 dnech. Tady se udělala žabomyší válka, řeklo se ne, bude to jenom 30, paní ministryně to stáhne, a jsme tam, kde jsme, udělali jste z nás debily, takže omlouváme se, my se, pane Urbane, poučíme, já jsem osoba, která se učí rychle, děkuji za vaši –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím, abyste nemluvil k panu poslanci Urbanovi přímo, ale pouze mým prostřednictvím.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji, pane poslanče Urbane prostřednictvím pana předsedajícího, já se učím rychle. Děkuji za lekci. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Komárek s faktickou poznámkou.

Poslanec Martin Komárek: Příjemný dobrý večer, dámy a pánové. Já asi nedokážu být tak vtipnej jako kolega Hájek, ale (poslanec Chvojka něco poznamenává mimo mikrofon) – to bylo vtipný – promiňte, pane Chvojko, na mikrofon a prostřednictvím pana předsedajícího, i když to už je mimo jednací řád.

Ale úplně vážně. Když už i předkladatel jako pan Polčák je rozpolcený při předkládání (poslanec Polčák vykřikuje ze svého místa, že není předkladatel), nebo pan zpravodaj –

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím poslance, aby nepokřikovali ze sálu na řečníka. Já bych zcela jistě opravil pana poslance Komárka, že pan poslanec Polčák není předkladatelem tohoto tisku. (Smích a hluk v sále se stupňuje.)

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, ale úplně vážně. Prosím vás, já poprosím pana Stanjuru a pana předsedu, aby měřil čas odedávka, ten čas tam běží, pane Stanjuro, můžete se podívat.

Ne, úplně vážně. Není divu, že poslanci hlasují podle toho, co jim velí svědomí, a nehlasují stádně. Jestli někdo chce jednotné hlasování o zákonu, který je takhle kontroverzní, tak je to možná trochu přehnané. Já si myslím, že pokud hnutí ANO hlasuje každý za sebe, je to naprosto v pořádku a nemá smysl si z toho dělat legraci. Ani si nemyslím, že to je nějaká lekce hlasování podle svědomí. Je to něco, k čemu jsme se zavázali, když jsme skládali poslanecký slib. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já zde mám čtyři faktické poznámky a jedno sdělení před těmi faktickými poznámkami. Pokud se nezklidní atmosféra v sále a nebudeme k věci přistupovat s důstojností, která náleží tomuto sboru, přeruším jednání schůze a budeme pokračovat příště.

Dám ještě prostor panu poslanci Pilnému k faktické poznámce, ale pokud – na vás se také dostane, pane poslanče. Nyní pan poslanec Pilný dvě minuty, po něm pan poslanec Tejc, pan poslanec Benda, pan poslanec Polčák. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Ivan Pilný: Dámy a pánové, když se jedná o změně jednacího řádu, tak je nám připomínána demokracie. Demokracie je jako

mince, má rub a líc, to znamená, že má práva a odpovědnosti. Na tu odpovědnost občas zapomínáme a ta demokracie samozřejmě nefunguje jenom v této Sněmovně, ale funguje i uvnitř poslaneckých klubů. Jednáme o poměrně závažném zákonu, který se týká mnoha lidí, to znamená, že probíhá demokratický proces uprostřed klubů. Chtěl bych jenom podotknout na adresu pana poslance Urbana prostřednictvím pana předsedajícího, že jednáme poměrně klidně, nedochází téměř na facky, jako když jsme tady jednali před obědem o Ukrajině. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka – pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já si dovolím vrátit se k meritu věci. Pan poslanec Polčák tady hovořil o tom, že se Sněmovna dělí na ty, kteří ten zákon chtějí a nerozumí mu, a ty, kteří ho nechtějí, protože mu rozumí a jsou kvalitní právníci. Já bych toto dělení chtěl odmítnout, protože si myslím, že přece jen po více než deseti letech praxe v advokacii umím posoudit to, co jsou to náklady řízení, a v tomto případě moc dobře vím, o čem budu hlasovat. Budu hlasovat o tom, zda chci teď co nejrychleji řešit stav, který je nevyhovující, to znamená skutečně vysoké náklady řízení, které jsou dnes mnohdy ve prospěch některých konkrétních skupin, které skupují hromadně pohledávky, anebo je chci řešit, ale počká to několik měsíců, anebo je nechci řešit. Já jsem pro první variantu z těch tří. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda stahuje. Pan poslanec Polčák – faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Já jsem se chtěl omluvit panu poslanci Komárkovi, že jsem na něj tedy pokřikoval z lavice, nicméně pokud po všech mých vystoupeních někdo nepochopí, že nejsem předkladatelem takového návrhu, tak mě to poněkud překvapilo, tudíž za své rozčilení se tímto omlouvám.

Za druhé, musím tedy říci na margo toho, co řekl pan kolega poslanec Tejc – představa, že nejrychlejší cesta je cestou zákona, je úplně absurdní. Prostě pokud je zde vyhláška a je zde zmocnění pro ministerstvo, tak to už můžete, pokud to paní ministryně podepíše, mít zítra přijaté. Představa, že se uregulujeme cestou zákona a proregulujeme se k lepší budoucnosti, je, myslím, úplně scestná představa.

Jedna věc by měla být zachována. Prostě náklady řízení by měl zejména platit ten, kdo je zavinil. A jsou zde instituty, o kterých já jsem hovořil, bohužel, důvodová zpráva o nich mlčí, které mají být tím sítím pro to, aby bezdůvodné žaloby, nebo žaloby, kde ten dlužník není dopředu upozorněn

na to, že něco dluží, tak aby právní náklady nevznikaly, aby nebyly přiznávány.

Já skutečně bych takovýto návrh zákona nepodepsal, tudíž nejsem jeho předkladatelem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou, poté pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura a poté pan poslanec Tejc. Všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na základě diskuse, která proběhla v posledních desítkách minut, si dovoluji konstatovat, že vaše osvícené nařízení o zákazu nalévání alkoholu projevilo se jako zcela neúčinné. (Bouřlivý smích a potlesk z celého sálu.) Dovolím si proto doporučit, poradte se, prosím, s paní místopředsedkyní Jermanovou a navrhňte něco efektivnějšího, nebo to zrušte. Evidentně to nemá žádný účinek. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se obávám, že efektivní opatření by byla v rozporu s Ústavou České republiky.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci vést debatu, co je nebo co není důstojné vystoupení. Já jenom jako programátor a člověk, který má rád matematiku, chci panu kolegovi Tejcovi říct, že existují celkem čtyři možnosti, nejen dvě, jak řekl. Jsou ti, kteří jsou pro, protože tomu nerozumí, pak jsou ti, kteří jsou pro, přestože tomu rozumí, proti jsou ti, kteří tomu rozumí a proti jsou ti, kteří tomu prostě taky nerozumí. To je úplně jednoduché. Tak to bývá v mnohém.

Musím říct, že chápu pocit tehdejší opozice, kdy se radovali, když viděli koaliční šarvátky. Teď už to chápu, že jo. Není to tak úplně špatný pocit, když se tady častujete mezi sebou, kdo z vás tomu lépe rozumí a kdo je – a já ty výrazy tady teď používat nebudu. Chci říct těm, kteří jsou tam spravedlivě rozhořčení, ať už na jedné, nebo na druhé straně, že prostě z vás pravdu nemá nikdo. Není lepší, když jsou všichni, a stejně tak není lepší, že někdo je pro a někdo je proti. Já vím, že to používáte, jak se vám to hodí. Zase když přijde opoziční návrh, tak buďte v klidu, zase budete jednotní. Já myslím, že se toho dočkáte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Tejc s faktickou poznámkou.

Poslanec Jeroným Tejc: Já jsem rád že v této Poslanecké sněmovně

se na rozdíl od předchozího období nepřistupuje k návrhům zákonů podle jednoduchého klíče: to je koaliční – to schválíme všichni z koalice, to je opoziční – to všichni z koalice odmítneme. Tato logika už tady neplatí. Možná troška té demokracie neškodí i v poslaneckých klubech. Já za sociální demokracii mohu říct, že my budeme hlasovat všichni proti zamítnutí návrhu zákona, a chtěl bych jenom jeden argument, který tady padl... (Hluk a výkřiky v sále.) Nevím, co je směšného na tom, že budeme hlasovat proti tomu, aby ten návrh zákona byl zamítnut, nicméně zřejmě to pravici směšné připadat může.

Ale já bych chtěl říct jeden zásadní argument pro to, proč by tato věc, i když jsem byl ochoten připustit to, že by mohla být změněna vyhláškou, měla být změněna zákonem. Víte, ministři spravedlnosti přicházejí a odcházejí a jsou různých kvalit a někteří podléhají více lobby, někteří méně. Pokud bude jenom na rozhodnutí ministra spravedlnosti to, jaké budou náhrady nákladů řízení, pak tady mohou být občané ohroženi i ve chvíli, kdy paní ministryně Válková ty náklady sníží, třeba za příští vlády. Já jsem přesvědčen, že změna zákona je daleko pevnější instrument. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Plizák s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Plizák: Děkuji za slovo. Takhle odlehčený závěr našeho jednání bych odlehčil ještě více a speciálně pro kolegu Kalouska jménem předsedajícího bych chtěl poznamenat, že to suché opatření asi nějaký efekt mělo, protože když se podívám za tu naši lavici, tak doposud nikdy jsem tam neviděl takovou hromadu lahvíček od všelijakých minerálek a limonád. To tam opravdu do teď nebylo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Já se chci zeptat... Já samozřejmě vím, že je přihlášen pan ministr Dienstbier. Já se ho chci pouze zeptat, jak dlouho plánuje to své vystoupení, jestli se vejde do sedmi minut. Pokud ano, tak prosím, máte slovo. Jenom avizují, že ještě po vás je přihlášen pan zpravodaj, ale nijak vás nechci omezovat.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Pane předsedo, já se to pokusím maximálně zkrátit. Já jsem původně asi před třicetminutou chtěl s přednostním právem reagovat na řádné vystoupení pana poslance Polčáka. On tady mluvil o vládní zodpovědnosti, a že se diví, že si sami takhle rozbíjíme jednání. Já jsem tady ve svém předchozím vystoupení zdůraznil, že bych preferoval, kdyby dostala vláda prostor pro předložení vlastního návrhu zákona, který projde řádným legislativním procesem. Já tady nepléduji pro žádné rozbíjení legislativního procesu a i v písemném

stanovisku vlády k novelám občanského soudního řádu toto máte jednoznačně vyjádřeno.

To, že tady někteří chtějí makat i nad rámec koaliční smlouvy, to je jiná skutečnost. Já bych jenom chtěl zdůraznit, že jsou i nějaké principy dobrého vládnutí, které vyžadují dodržování pravidel, a doufám, že takto vláda bude fungovat, protože se k tomu i ve své koaliční smlouvě zavázala, že bude stát o kvalitní legislativní proces, který samozřejmě vyžaduje hodnocení dopadů regulace, vyžaduje standardní připomínkové řízení, aby všichni, kterých se to týká, mohli uplatnit svoje námítky a legislativa následně byla kvalitní a nezpůsobovala problémy.

Chtěl jsem se vyjádřit i k některým věcným záležitostem, co také zmiňoval pan Polčák, který zmiňoval předžalobní upomínku. Předžalobní upomínka neřeší situaci lidí, kteří se dostali do složité situace, aniž by to byl zlý úmysl, a kteří nejsou schopni platit své závazky. Zmíním pražský Dopravní podnik. Prodával své pohledávky konsorciu čtyř firem. Pravidla byla taková, že bylo-li více pohledávek, každou prodal jiné právě proto, aby se znásobily náklady řízení. Znáám příklad paní, která si vzala spotřební úvěr u banky, ztratila zaměstnání, šla do banky, poprosila o splátkový kalendář. Tato banka se jí vysmála, její pohledávku prodala po dvou částech, postoupila, a tato paní zaplatila dvakrát náklady řízení. A byla to seriózní bankovní instituce. A tento typ pohledávek kvůli tomu nemravnému předraženému systému nevyřešíme jinak, než že naprosto zásadně omezíme náklady řízení.

Těch témat by tu bylo mnohem více, ale slíbil jsem, že dodržím časový limit, tak tím končím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pan poslanec Polčák a já upozorňuji, že to je poslední vystoupení. Po jeho vystoupení přeruším tento bod.

Poslanec Stanislav Polčák: Já pouze jednu větu, musím na to reagovat. Ano, vy říkáte, že toto není váš návrh, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího. Nicméně faktický stav bude takový, jak jsme pochopili z vystoupení pana poslance Tejce, že tedy si necháváte ten právní řád rozbíjet, protože pan poslanec Tejc řekl, že všichni komsomolsky budete hlasovat proti zamítnutí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dobrá, ale i když nechám vystoupit pana poslance Pletichu, tak nezvládneme proces hlasování do sedmi hodin. To znamená, já přeruším tento bod v obecné rozpravě s tím, že eviduji přihlášku pana poslance Pletichy a paní ministryně Válkové.

Bod je tedy přerušen a v souladu s dohodou předsedů poslaneckých

klubů končím dnešní jednací den a přerušuji schůzi do zítra do 9 hodin.
Děkuji vám a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. března 2014 v 9.00 hodin
Přítomno: 177 poslanců

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den sedmé schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím se mi přihlásil akorát pan poslanec Rykala, který má náhradní kartu číslo 2. (V sále je velice rušno.)

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: František Adámek – zahraniční cesta, Marie Benešová – zdravotní důvody, Jaroslav Faltýnek – dopolední jednání, pracovní důvody, Jan Farský – pracovní důvody, Petr Fiala – zahraniční cesta, paní poslankyně Olga Havlová – zdravotní důvody, Jana Hnyková – rodinné důvody, pan David Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Jiří Koskuba – pracovní důvody, pan poslanec Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Radka Maxová – zahraniční cesta, paní poslankyně Pavlína Nytrová, pan poslanec Karel Pražák, pan poslanec Karel Schwarzenberg, paní Dana Váhalová – zahraniční cesta, pan František Vácha – pracovní důvody, pan Rostislav Vyzula od 15 hodin – rodinné důvody, paní poslankyně Markéta Wernerová – zdravotní důvody, pan poslanec Jiří Zimola – bez udání důvodu. Dále pan poslanec Stanislav Berkovec od 10 do 12 hodin – pracovní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka – zahraniční cesta, pan ministr Milan Chovanec – zdravotní důvody, paní poslankyně Věra Jourová – pracovní důvody, pan ministr Marian Jurečka z dopoledního jednání – pracovní důvody, paní ministryně Michaela Marksová – dopolední jednání, pracovní důvody, pan ministr Martin Stropnický z dopoledního jednání z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek do 15 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Benešová ruší svou omluvu, je zde přítomna.

S náhradní kartou dnes bude hlasovat pan poslanec Kalousek, je to náhradní karta číslo 1, a pan poslanec Kolovratník – náhradní karta číslo 8.

Poprosím vás o klid, abychom mohli pokračovat v jednání.

Mám zde přihlášku k bodu programu, předpokládám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Dobré ráno všem. Včera jsme měli pevně načtené schválené projednání bodu 56 – karta opencard, vyšetřovací komise. Spadlo to kvůli Ukrajině, tak bych se pokusil načíst ten bod ještě jed-

nou jako pevně zařazený a navrhuji, abychom o něm jednali dnes v 11 hodin dopoledne. Je to bod 56 – vyšetřovací komise ke kauze Opencard, tisk 350.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Chci vás jen informovat, že dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 26, 30, 31, 22, 33, 34 a 54. Jsou to sněmovní tisky číslo 109, 121, 122, 101, 132, 133 a 113. Dále bychom se věnovali bodům z bloku smlouvy dvě, druhého a prvního čtení, a poté bodům z bloku zprávy, návrhy a další.

Dále zde mám návrh na změnu schváleného pořadu paní poslankyně Miroslavy Němcové, která navrhuje přearžování již schváleného pořadu Ukrajina jako první bod v pátek 21. 3. Paní poslankyně Němcová, prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, ten zelený lísteček, to je přihláška do rozpravy na zahájení schůze ke změně programu, takže já jsem vás tímto žádala, abych mohla vystoupit a požádat Poslaneckou sněmovnu o to, zda by svým hlasováním byla ochotna pokračovat v rozjednaném bodu "Ukrajina" zítra ráno v pátek jako první bod. Navrhuji tento termín po dohodě s ministrem zahraničních věcí Lubomírem Zaorálkem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále zde mám přihlášku pana poslance Snopka. Prosím.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, měl bych tady návrh na pevné zařazení bodu číslo 37, zákony v třetím čtení, sněmovní tisk číslo 47, na pátek 28. 3. jako první jednací bod.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (Místopředsedkyně se na více než minutu odmlčela.) Dobrá tedy. Nemám tady již žádné další přihlášky. Přistoupíme tedy k hlasování k předloženým návrhům.

Začali bychom návrhem pana poslance Humla na zařazení bodu číslo 56 na dnešní program v 11 hodin.

Zahajují hlasování k tomuto návrhu a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 41. Pro 131 poslanců (ze 141 přihlášených), proti 2. Návrh byl přijat.

Další bod, o kterém budeme hlasovat, je návrh paní poslankyně Němcové,

a to je zařazení bodu číslo 55 na program v pátek 21. 3. 2014 jako první bod. Zahajují hlasování.

Ještě tady mám faktickou poznámku pana poslance Rykaly. (Krátká odmlka.) A pak tady mám ještě faktickou poznámku paní poslankyně...

Dobrá. Takže zahajují hlasování. Kdo je pro? (Lehký údiv v lavicích.) Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 42. Pro 64 (ze 142 přihlášených), proti 31. Návrh byl zamítnut.

Další návrh, o kterém budeme hlasovat, je zařazení bodu číslo 37 na program Sněmovny 28. 3. jako první jednací bod.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 43, kdy pro je 97 (ze 143) přihlášených, proti 12. Návrh byl přijat.

Tímto bych vás ještě chtěla informovat o tom, že odpoledne projednáme bod 58, což jsou ústní interpelace. Připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Dále tady mám ještě upřesnění omluvy pana ministra Jurečky, který se omlouvá i z odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

26.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 109/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova. (V sále je silný ruch.)

Než se ujmete slova, pane ministře, poprosím kolegy, aby se ztišili... Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je pro mě čest začínat dnešní jednací den tak záživným tématem, jako jsou perzistentní organické polutanty. (Oživení v sále.)

Dovolte mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických

kých polutantech. Česká republika je smluvní stranou úmluvy od 17. května 2004.

Šesté zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy, konané ve dnech 28. dubna až 10. května minulého roku v Ženevě, přijalo rozhodnutí o zařazení nové látky – to jsem se tedy včera večer učil několik minut – hexabromcyklododekanu a jeho izomerů do přílohy A Stockholmské úmluvy. Rozhodnutí zároveň obsahuje možnost registrace zvláštní výjimky pro výrobu a použití této látky v expandovaném a extrudovaném polystyrenu v budovách.

Příloha A Stockholmské úmluvy zahrnuje látky určené k celkovému vyloučení či odstranění z výroby, použití, dovozu a vývozu. Po vstupu změny přílohy A v platnost bude úmluva upravovat nakládání celkem 23 chemických látek.

V roce 2011 byla tato látka zařazena do přílohy XIV evropského nařízení REACH a od srpna 2015 bude její používání, výroba a uvádění na trh podléhat takzvané autorizaci podle nařízení REACH.

Podle Stockholmské úmluvy bude pro Evropskou unii a její členské státy možné do tohoto data registrovat výjimku z přijaté změny přílohy A týkající se této látky, aby nedošlo k rozporu mezi povinnostmi vyplývajícím z této změny a legislativy Evropské unie. V České republice se HBCDD – to je ta látka, kterou jsem nebyl schopen vyslovit – vyrábí a používá jako aditivní zpomalovač hoření v izolačních materiálech ve stavebnictví. Česká republika bude tedy registrovat zvláštní výjimku v souladu s rozhodnutím konference a v souladu s legislativou Evropské unie. Úkol zajistit registraci výjimky České republiky k přijaté změně přílohy A je stanoven v usnesení vlády přijatém 8. ledna 2014.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Robert Böhnisch. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pamětníci v této Sněmovně si jistě vzpomenu, že touto látkou, tedy hexabromcyklododekanem, jsme se již zabývali v souvislosti s úpravou úmluvy REACH, nyní se nám tato látka, tento zpomalovač hoření, vrací v podobě zařazení do přílohy A Stockholmské úmluvy.

Pan ministr řekl vše podstatné jak o procesu zařazování této látky na seznam, tak o podstatě této látky. Dodám jen, že co se týká Senátu, výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí Senátu Parlamentu ČR tento návrh již projednal a vyslovil souhlas. Já navrhuji postoupit tisk do druhého čtení a přikázat jej zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 44. Pro 131 poslanců (z přihlášených 152), proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Další bod, kterému se budeme věnovat, je bod číslo

30.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy
III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité
nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu,
přijaté v Ženevě dne 10. května 2013
/sněmovní tisk 121/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pokračuji ve svém bloku jazykolamů, což za chvíli, myslím, oceníte.

Dovolte mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu. Česká republika je smluvní stranou úmluvy od 24. února 2004.

Šesté zasedání konference smluvních stran Rotterdamské úmluvy, konané ve dnech 28. dubna až 10. května loňského roku, přijalo rozhodnutí o rozšíření přílohy III této úmluvy o čtyři nebezpečné chemické látky, a to pesticid azinfos-methyl a tři průmyslové chemické látky: komerční pentabromdifenylether, komerční oktabromdifenylether a perfluoroktansulfonovou kyselinu a její deriváty. (Potlesk.)

Zařazením této látky do přílohy III se na ně bude vztahovat postup

předchozího souhlasu, což v praxi znamená, že pověřený orgán dovážejícího státu uděluje souhlas s dovozem nebezpečné látky ještě před jeho uskutečněním.

Nakládání s látkami nově zařazenými do přílohy III je již řešeno v nařízení Evropského parlamentu a Rady o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek a nařízení Komise, takže změna přílohy III nebude mít žádný dopad na právo České republiky ani na státní rozpočet, státní správu a podnikatelský sektor. Zařazení nových látek do přílohy III přispěje k vyšší ochraně životního prostředí a lidského zdraví.

Rotterdamská úmluva je smlouvou prezidentské kategorie. Aby změna její přílohy III byla platná také pro Českou republiku, je k tomu zapotřebí souhlasu Parlamentu ČR a následné ratifikace prezidentem republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Mihola. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Pan ministr tady řekl všechno podstatné ke změně přílohy III Rotterdamské úmluvy od fakt, dat až po samotné látky, za což mu děkuji. Pracně jsem to trénoval v lavici, říkal jsem si, že si na tom zlomím jazyk, on to zvládl bravurně, takže to nemusím opakovat.

Potvrzuji jenom to, že cílem této úmluvy je ochrana lidského zdraví a životního prostředí v souvislosti s mezinárodním obchodem s určitými nebezpečnými chemickými látkami, které zde byly konkrétně vyjmenovány. Také to, že přijatá změna nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, veřejnou správu nebo podnikatelský sektor a je v souladu s legislativou Evropské unie. Doporučuji dát souhlas k její ratifikaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky, tudíž končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táhá se, má-li někdo jiný návrh. Není tomu tak. Nyní přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Hlasování pořadové číslo 45, pro 135 (z

přihlášených 154), proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Dalším bodem jednání je bod

31.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 122/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tak tohle by už mělo být jazykově méně pestré.

Dovolte mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s již zmiňovanou ratifikací Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování a změn přílohy IX této úmluvy. Česká republika převzala závazky smluvní strany Basilejské úmluvy jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky s účinností od 1. ledna 1993.

Jedenácté zasedání konference smluvních stran Basilejské úmluvy přijalo rozhodnutí o zařazení dvou nových položek do přílohy IX úmluvy, a to frakcí po zpracování nápojových obalů a odpadů vznikajících při výrobě štítků. Nové položky jsou již součástí platné legislativy Evropské unie, a vzhledem k tomu, že toto nařízení je v České republice přímo použitelné, nebudou mít změny přílohy IX Basilejské úmluvy dopady na právo České republiky ani na státní rozpočet, veřejnou správu ani na podnikatelský sektor.

Součástí vládního návrhu na přijetí změn přílohy IX Basilejské úmluvy je také návrh na dodatečnou ratifikaci Basilejské úmluvy, původně schválené jako smlouvy vládní. Důvodem tohoto kroku je pouze formálněprávní sladění procesu sjednání této úmluvy s platnými ustanoveními Ústavy České republiky, která v současné době u takovéto mezinárodní smlouvy vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a následnou ratifikaci prezidentem republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Rais.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den všem. Tak jako v předcházejících případech řekl pan ministr vše podstatné, co jsem tady měl nachystané, takže mi nezbývá než doporučit Sněmovně, abychom souhlasili s ratifikací Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednané v Basileji dne 22. března 1989. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž ji končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táhne se, má-li někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 46. Pro 130 (z přihlášených 156), proti nikdo. Výsledek hlasování – návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní přistoupíme k projednání bodu

22.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013 /sněmovní tisk 101/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, nejprve bych se chtěl preventivně omluvit za jistou hlasovou indispozici. Jenom chci

připomenout, že nebyla způsobena prohýřenou nocí, ale infektem horních cest dýchacích.

Dovolte, abych vám představil vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná dne 4. dubna 2013 v Plzni – dále jen rámcová smlouva.

Tento vládní návrh byl některými orgány Parlamentu České republiky projednán již v roce 2013, ale vzhledem k rozpuštění Poslanecké sněmovny nebyl ratifikační proces dokončen. Z tohoto důvodu byl vládní návrh Parlamentu České republiky opětovně předložen k projednání v letošním roce. Stručně si vám tedy dovoluji tuto mezinárodní smlouvu připomenout.

Rámcová smlouva je první mezinárodní smlouvou, která umožňuje zásah výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby jednoho státu na území druhého státu, kterou Česká republika sjednala. Dosud je přeshraniční spolupráce, která zahrnuje i zdravotnickou záchrannou službu jako součást integrovaného záchranného systému, upravena pouze pro případ pomoci při mimořádných událostech a katastrofách. Základním motivem pro navázání přeshraniční spolupráce v této oblasti je především časové hledisko dostupnosti přednemocniční neodkladné péče v příhraničním území.

S ohledem na vnitrostátní rozdělení kompetencí v oblasti zdravotnické záchranné služby v obou státech – v České republice mají zákonnou odpovědnost za její zajištění a organizaci kraje v rámci své samostatné působnosti, ve Spolkové republice jsou odpovědná státní ministerstva vnitra jednotlivých svobodných států – je předkládána mezinárodní smlouva koncipovaná jako rámcová, která vymezuje základní právní rámec pro přeshraniční spolupráci, umožňuje určité výjimky ze stávající vnitrostátní právní úpravy a ponechává prostor pro konkretizaci pravidel a podmínek této spolupráce v jednotlivých příhraničních oblastech na domluvě oprávněných subjektů odpovědných za zajištění zdravotnické záchranné služby, to je v České republice Libereckého, Ústeckého, Karlovarského, Plzeňského a Jihočeského kraje, ve Spolkové republice státních ministerstev vnitra spolkových zemí Sasko a Bavorsko. Využití a faktické naplnění přeshraniční spolupráce v této oblasti tak bude na rozhodnutí dotčených krajů a předpokládá uzavření samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci. Kraje budou moci využít přeshraniční spolupráci pro zajištění nepřetržité dostupnosti přednemocniční neodkladné péče, zejména v řídké osídlených a z české strany obtížně dostupných příhraničních oblastech.

V první fázi se předpokládá využití přeshraniční spolupráce především

na ad hoc bázi dle aktuální potřeby. V dlouhodobější perspektivě by pak kraj mohl tuto spolupráci využít i systematictěji.

Obě smluvní strany předpokládají vzájemnou reciprocitu přeshraniční spolupráce a její využívání v těch případech, kdy je to z časového hlediska s ohledem na rozmístění výjezdových základů zdravotnické záchranné služby a odpovídajících poskytovatelů akutní péče vhodné. Z tohoto důvodu se předpokládá, že realizace rámcové smlouvy nepřinese zvýšené nároky ani na státní rozpočet ani na finanční prostředky z veřejného zdravotního pojištění.

Rámcová smlouva spadá do kategorie takzvaných prezidentských smluv, proto je před ratifikací prezidentem republiky předkládána k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu České republiky. Sjednání této mezinárodní smlouvy je zahraničněpolitickou prioritou obou zemí, toto téma je pravidelně předmětem jednání vrcholných představitelů obou států a na regionální úrovni má tato forma spolupráce podporu.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Šrámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, milé poslankyně, vážení kolegové, nebudu opakovat slova pana ministra, který tady zevrubně popsal celou smlouvu. Chci jen dodat, že smlouva je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a s ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství v Evropské unii a se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Doporučuji tedy Poslanecké sněmovně postoupit návrh do dalšího projednávání a přikázat tisk zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu – do které nemám žádnou přihlášku? Jsou tady dvě. Takže nejdříve pan poslanec Soukup a poté pan poslanec Heger.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci zdravotnických záchranných služeb, to je logický projev dobrých sousedských vztahů. Někdy může být třeba výjezdová skupina záchranářů z Česka u úrazu na německé straně dříve než německá a naopak. Někdy zase mohou na té či oné straně hranice

vzniknout situace, kdy bude třeba nasadit kapacity obou záchranných systémů. Je dobře, že taková spolupráce dostává právní rámec.

Já jsem si ale všiml v rámcové smlouvě určité disproportionce, která by mohla způsobit problém při uzavírání konkrétních smluv mezi zdravotnickými záchrannými systémy obou partnerů. Na německé straně se má na plnění úkolů vedle zdravotní záchranné služby podílet také horská služba a speleologická služba. Tak je to doslova uvedeno v rámcové smlouvě. To je třeba v krušnohorských a šumavských oblastech velmi důležité. Běžné výjezdové skupiny saské nebo bavorské zdravotní záchranné služby by se k pacientům bez horských, respektive jeskynních záchranářů ani nedostaly. Na naší straně hranice je to v podstatě stejné. Nicméně za českou stranu je v rámcové smlouvě uvedena jako záchranářský subjekt jenom výjezdová skupina zdravotní záchranné služby. Nechci spekulovat o tom, že se na české horské a jeskynní záchranáře v rámcové smlouvě zapomnělo. Je to spíše o odlišném legislativním rámci v postavení jednotlivých českých a německých složek integrovaného záchranného systému. To je ale písnička pro jinou legislativní úpravu.

Předkladatelů rámcové smlouvy se ovšem přesto musím zeptat – jestli je to nutné prostřednictvím předsedajícího? Já myslím, že to nutné není. Mohou vůbec česká horská služba a speleologická služba zasahovat na německém území? Mohou na základě rámcové smlouvy uzavírat dohody se svými partnery na druhé straně hranice? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Mám zde faktickou poznámku, pan poslanec Plizák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plizák: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, kolegyně, já bych chtěl jenom k té horské službě. Víím, jak to je organizováno v našem Královéhradeckém kraji. A nevím, jestli zrovna ta horská služba musí být v té rámcové smlouvě zahrnuta taky. Jak vííte, zřizovatelem rychlé záchranné služby je kraj. A kraj si konkrétně v našem kraji udělal dojezdové možnosti rychlé záchranné služby a zjistil, že třeba do těch horských oblastí není schopen, ani ten vrtulník tam za těch dvacet minut nedoletí. Tak je napadlo, že horskou službu zahrne do integrovaného záchranného systému a bude počítat ten dojezd. Jinak by se muselo zřizovat středisko rychlé záchranné služby za několik milionů v Peci pod Sněžkou, které by v podstatě mělo pro sebe vyřízení v době lyžařské sezony, a pak by celkem asi si myslím moc práce přes léto nemělo. Nevím, jestli tohle musí být zahrnuto do smlouvy vzhledem k tomu, že kraj jako zřizovatel si to takhle organizuje. Jenom říkám, jak to v praxi je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Ještě jedna faktická pana poslance Štětiny. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené dámy a pánové. Já skutečně vítám, že se tato vláda odhodlala k tomuto kroku, neboť o tuto přeshraniční spolupráci se snažíme minimálně dvacet let. A je skutečně dobře, že konečně jsme to dostali do takovéto fáze. Já bych jenom chtěl poprosit, abychom nesměšovali dvě věci: zdravotnickou záchrannou službu, pokud jde o tento zákon, to znamená zákon 374, a pokud jde o integrovaný systém. Já chápu, že další složky, které nejsou přímo zákonem vyjmenované, se musí podílet na tomto systému. Ale je skutečně věcí zdravotnické záchranné služby, tudíž Ministerstva zdravotnictví, aby tuto smlouvu uzavřelo. A čím dříve, tím lépe. Já děkuji panu ministrovi z tohoto místa. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dále zde do rozpravy mám přihlášeného pana poslance Hegera a prosím, aby se připravil pan poslanec Kostřica. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, smlouva, kterou tady projednáváme, byla připravována myslím dohromady asi pěti ministry zdravotnictví. Já jsem měl tu čest ji podepsat a smlouva nyní čeká na ratifikaci. Já bych si dovolil jenom upozornit, že ta smlouva byla technicky velmi náročná, právě proto tak dlouho jednání trvala. Tam se projednávají takové věci jako umožnění přejíždění vozidel záchranné služby bez oznámení policii přes hranice v nezbytných případech, projednávají se tam věci jako transport léků včetně opiátů přes hranice v těchto případech, technikálie podobného ražení. A ta smlouva, jak už tady správně padlo, se týká výlučně záchranné služby, nikoliv horské služby, která je organizována pod integrovaným záchranným systémem jako vedlejší složka tohoto systému.

Na tuto smlouvu s Německou spolkovou republikou příhraniční kraje čekají a čekaly velmi netrpělivě. Měl jsem příležitost mluvit s naším velvyslancem v Německu. Amlouva je již v Německu ratifikována, čeká se na ratifikaci z naší strany a já si dovoluji poděkovat panu ministrovi zdravotnictví, že ji k ratifikaci předložil takhle rychle. Doufám, že projde hladce. O postavení horské služby, které je jistě velmi významné, můžeme mluvit při jiných příležitostech. Do tohoto zákona opravdu nepatří.

Já jenom upozorňuji, že je celá řada dalších věcí. Protože se jedná o

smlouvu rámcovou, tak na ni budou navazovat smlouvy jednotlivých krajů s jednotlivými spolkovými zeměmi německými a celou řadu detailů je tam možno ještě upravit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Dále s faktickou přichází pan poslanec Soukup. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážení kolegové, nechci komplikovat situaci a brzdit ratifikaci této smlouvy. Nicméně bych chtěl zdůraznit, že v těch subjektech v té části smlouvy, kde nabízí německá strana své služby, je výslovně uvedena horská služba a služba jeskynních záchranářů. Proto jsem se na to ptal a pořád čekám odpověď od pana ministra.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a ještě jedna faktická pana poslance Novotného. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat obě ministrům, ať už to byl pan ministr Heger, anebo teď pan ministr Němeček, za to, že dnes je tady ta smlouva předložena v prvním čtení. Karlovarský kraj a zejména ašský výběžek dlouhodobě čeká na tuto smlouvu. My jako kraje nemůžeme uzavírat smlouvy tohoto významu a musíme čekat na to, až bude tato smlouva uzavřena, a potom teprve můžeme pokračovat dále. To znamená, jedná se o to, aby třeba sanitky záchranné služby nemusely objíždět celý ašský výběžek, ale přejedou ho z jedné strany na druhou a ušetří se tím hodiny, hodiny času a možná i zachrání lidský život. Takže moc se přimlouvám za to, abychom pustili tento materiál do druhého čtení. A tam samozřejmě je možné ještě o tom diskutovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Ještě zde mám dvě faktické – pana poslance Klučky a pana poslance Mackovíka. Prosím, pane poslanče Klučko, máte dvě minuty.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, abychom správně pochopili, co je to ta smlouva a co bude dále následovat. On to už řekl přede mnou pan hejtman. V podstatě realizační fáze začne teprve tenkrát, až smlouva bude ratifikovaná a kraje a složky integrovaného záchranného systému začnou konkrétní podmínky vzájemné spolupráce dopracovávat. Takhle to funguje s Polskem, takhle to bude fungovat s Německem.

Já bych jenom chtěl říci, pokud jde o horskou službu. My jsme tady v

minulém funkčním období usilovně pracovali v oblasti integrované záchrany na tom, aby horská služba měla statut, řekněme, trošinku silnější v celém integrovaném záchranném systému. Myslím, že se nám to povedlo. A teď s využitím této polohy se povede i ta spolupráce s Německem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Klučkovi a k mikrofonu prosím pana poslance Mackovíka.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl této smlouvě vyjádřit podporu, protože je to skutečně řešení, na které zdravotnické záchranné služby v České republice čekaly dlouho. Konečně se z bezprávního systému dostáváme do systému, kdy ta činnost právě v těch příhraničních oblastech bude legitimizována a bude tady nějaká právní opora, která tady dosud nebyla. Je to skutečně krok správným směrem, protože to zkvalitní poskytování přednemocniční neodkladné péče i v oblastech, kde dosud se to řešilo opravdu mnohdy i na hraně nebo za hranou legislativy, protože to nebylo vůbec žádným způsobem ošetřeno. Takže děkuji za předložení a skutečně my tuto smlouvu podpoříme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a ještě tady mám další dvě faktické – pana poslance Běhounka a pana poslance Holíka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já myslím, že argumentů pro to, aby tady byla tato smlouva jednoznačně posunuta do dalšího čtení a řešení, je mnoho. Navíc i stejnou věc začínáme rozbíhat s Rakouskem. Chci jenom upozornit, že před časem jsme tady diskutovali otázku možné péče v zahraničí a tato záležitost se na to úzce váže. Prosím, abychom to posunuli dál. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A k mikrofonu prosím s faktickou pana poslance Holíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení kolegové a kolegyně, v podstatě všechno bylo řečeno. Chci jenom podpořit tento návrh a připomenout, aby se nezapomnělo ani na ostatní státy. Těch příhraničních oblastí máme celou řadu. Teď řešíme otázku Spolkové republiky Německo, je rozjednána smlouva s Rakouskem, ale máme také Polsko... Takže abychom nezapomněli i na tyto oblasti. A

doporučuji, silně doporučuji, přikázat to zahraničnímu výboru k dalšímu projednání. A je na zvážení zdravotní výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní prosím k mikrofonu přihlášeného do rozpravy pana poslance Kostřicu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedající. Než jsem se dostal ke slovu, už tady bylo bohužel všechno řečeno. Tak já bych se jenom omezil na konstatování, že tato smlouva by byla nesmírně taky důležitá, aby se na ní začalo pracovat, mezi Českou republikou a Rakouskem, i když tam geologicky nejsou takové podmínky, které by na jedné nebo druhé straně vyžadovaly činnost horské služby. Myslím si, že je tam celá řada územních celků na jedné i na druhé straně, které by z tohoto profitovaly. A také bych se potom, stejně tak jako můj předřečník pan poslanec Holík, přimlouval, aby bylo zváženo projednání na zdravotním výboru. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A zaregistrovala jsem... Hlásíte se, pane ministře...? Přihlášku pana ministra zdravotnictví do rozpravy. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jsem byl vyzván, abych odpověděl, tak toto činím. Ale asi pana poslance zklamal, protože odpověď na to, proč tam nejsou z české strany zahrnutí speleologové a horská služba, nemám, ale předpokládám, že je to tak, jak již bylo zmíněno v rozpravě, tj. poněkud jinou strukturou integrovaného záchranného systému. Nicméně tu připomínku vnímám a myslím si, že gros té práce, co se týče těch konkrétních přeshraničních dohod, bude na krajích. Myslím, že život konkrétně ukáže i spoustu dalších věcí, které bude časem třeba pozměnit, a myslím, že nic nebude bránit tomu, abychom po nějakém čase tuto dohodu upravili.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a mám zde faktickou přihlášku pana poslance Váni. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, skutečně je to jiným systémem poskytování zdravotnické záchranné služby. Ta smlouva je o spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby, není to o spolupráci zdravotnických záchranných služeb. To znamená, v

případě, že by se na české straně do systému zdravotnických záchranných služeb zapojily i jiné složky, což zatím v tuto chvíli tak úplně není, pak by bylo možné v rámci této smlouvy o jejich zapojení i v mezinárodní spolupráci uvažovat.

Německý systém je třeba jiný v tom, že používá tzv. first response skupiny, které jsou právě i z jiných subjektů, než je zdravotnická záchranná služba, ať už jsou to sbory dobrovolných hasičů, horská služba a jiné subjekty. Tento systém u nás zatím obvyklý není, i když v některých odlehklých oblastech by bylo možné o něm uvažovat. Tato rámcová smlouva to umožní. Takže myslím si, že by bylo rozhodně dobré ji skutečně podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se... Ještě je tady faktická pana poslance Plzáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, jenom opravím předřečníka. Ono už to existuje. Opravdu, v Královéhradeckém kraji je začleněna horská služba a dostává dokonce dotace z krajského rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, zdali má někdo jiný návrh. Pan poslanec Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Doporučuji přikázat tento návrh zahraničnímu výboru. Pardon – zdravotnímu výboru. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Ještě je tady jeden návrh pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Chtěl bych doporučit právě pro diskusi, která tady proběhla, doporučení výboru pro bezpečnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Ještě je tady jeden návrh pana poslance Šrámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Šrámek: Jenom pro ty, kteří smlouvu přesně nečetli.

Chtěl bych jenom doplnit, že tato smlouva byla podepsána 4. dubna minulého roku, ale kvůli turbulentní politické situaci ji právě ratifikujeme až dnes. To je moje poznámka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane poslanče. Nyní přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích.

Budeme hlasovat o návrhu, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, kdo je pro. Zahajuji hlasování. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 47. Pro 146 (ze 168 přihlášených), proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kostřici o přikázání předloženého návrhu k projednání zdravotnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 48. Pro 81 (ze 167 přihlášených), proti 32. Návrh byl zamítnut.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu pana poslance Soukupa, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 49. Pro 10 (ze 168 přihlášených), proti 107. Návrh byl zamítnut. Na závěr tedy konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání pouze zahraničnímu výboru.

Než přistoupíme k projednávání dalšího bodu, mám tady další omluvy: poslanec Michala Kučery, který se omlouvá z jednání schůze mezi 9. a 11. hodinou z důvodu návštěvy lékaře, dále zde mám omluvu pana poslance Josefa Kotta z dnešního jednání od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů a dále zde mám prosbu o zrušení omluvy pana poslance Jiřího Koskuby, který se omlouval z jednání od 10.15.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Schwarze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne všem. Paní předsedající, členové vlády, kolegové a kolegyně, vím, že se to nedělá, přesto asi poruším etiku Sněmovny, ale chci vám říct, že náš kolega poslanec Vozka se dnešního dne dožívá 60 let. Já si ho hodně vážím. Vidíte, že si ani nezval volno, že pracuje, a chtěl bych mu takhle popřát.

Takže hodně zdraví, štěstí a rodinných a pracovních úspěchů. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím o klid, abychom mohli přistoupit k projednávání bodu

33.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé
/sněmovní tisk 132/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Dovolil bych si předložit návrh smlouvy o letecké dohodě mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a vládou Státu Izrael na straně druhé. Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií, jejími členskými státy a vládou Státu Izrael je po Maroku dalším reálným krokem v procesu vytváření společného evropsko-středomořského leteckého prostoru, který je realizován už od roku 2005 v souladu s vnější politikou Evropské unie.

Základním cílem je snaha o co nejširší zajištění rovných podmínek pro všechny letecké dopravce Evropské unie a partnerské země na přepravním trhu. Dohoda upravuje všechny významné oblasti v civilním letectví, jako například stanovení rozsahu přepravních práv, podmínky pro provozování letecké dopravy mezi smluvními stranami a spolupráci v oblasti provozní bezpečnosti a zejména ochrany letectví před protiprávními činy.

Text dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky. Sjednání dohody nevyžaduje změnu v českém právním řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, jedná se o standardní smlouvu, jak tady pan ministr přednesl. Myslím si, že

všechny informace, které jsme chtěli slyšet, jsou ve zprávě pana ministra. Doporučuji postoupit tuto smlouvu do dalšího čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táhá se, zdali má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 50. Pro 123 (ze 165 přihlášených), proti nula. Konstatuji, že návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Dalším bodem k projednání je

34.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé
/sněmovní tisk 133/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, dámy a pánové, ještě jednou hned za sebou. Stejně jako mé minulé vystoupení, týká se návrhu smlouvy o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Kanadou na straně druhé. Předkládaná Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím, jeho členskými státy a Kanadou je jedním z konkrétních výsledků naplňování vnější politiky EU v oblasti letectví. Tato dohoda byla podepsána v Bruselu dne 17. prosince 2009.

Cílem dohody je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro provoz leteckých služeb mezi EU a Kanadou. Dohoda představuje významný krok směrem k otevření vzájemných trhů a investičních možností v letecké dopravě. Kromě toho jsou v dohodě řešeny další významné oblasti, jako

například bezpečnost letectví, řízení letového provozu či ochrana životního prostředí. Lze očekávat, že dohoda přispěje k významnému rozvoji letecké dopravy mezi oběma stranami. Vzhledem k těmto atributům je dohoda považována z pohledu ČR za přínosnou.

Dohoda se předkládá PČR již podruhé, neboť její projednávání bylo v roce 2010 pozastaveno z důvodu tehdejší vízové politiky Kanady vůči ČR.

Sjednání dohody nevyžaduje změny v našem právním řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu PČR o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, vážená paní předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Vše podstatné zde bylo opět řečeno. Jenom bych dodal jednu formálně procesní záležitost, že s účinností od 14. listopadu 2013 bylo ze strany Kanady upuštěno od vízové povinnosti pro občany ČR, a proto můžeme pokračovat v ratifikačním procesu této dohody.

A samozřejmě návrh na usnesení: Doporučuji ratifikovat Dohodu o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Dříve než zahájím hlasování, vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se svými kartičkami přihlásili znovu. Děkuji.

Nyní tedy zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 51, pro 121 (ze 127 přihlášených), proti nikdo. Výsledek – návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

54.

Zdraví 2020 - Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí /sněmovní tisk 113/

Tento materiál uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Ministerstvo zdravotnictví předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky materiál Zdraví 2020 – Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí, který je rámcovým souhrnem zakládajícím rozvoj veřejného zdraví v ČR a současně i nástrojem pro implementaci programu Světové zdravotnické organizace Zdraví 2020 v ČR. Národní strategii podpořila vláda ČR svým usnesením číslo 23 ze dne 8. ledna 2014. V souladu s tímto usnesením byl materiál dne 29. ledna předán oběma komorám Parlamentu České republiky pro zajištění podpory realizace.

Hlavním cílem národní strategie je zlepšit zdravotní stav populace a snižovat výskyt nemocí a předčasných úmrtí, kterým lze předcházet. Hlavní vizí je rozvoj systému veřejného zdravotnictví, stabilizace systému nemocí a ochrany a podpory zdraví a nastartování účinných a dlouhodobě udržitelných mechanismů ke zlepšení zdravotního stavu populace. Nezbytným předpokladem pro dosažení hlavních cílů a priorit národní strategie je zapojení jak všech složek státní správy, tak celé společnosti s důrazem na účast komunit i jedinců.

Národní strategie navazuje na dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR Zdraví 21 podpořený vládou ČR v roce 2002 a je naplněním požadavku vlády na aktualizaci tohoto strategického dokumentu. Zdraví 21 zůstává i nadále plnohodnotným dokumentem, jehož aktualizované cíle budou naplňovány v implementačních dokumentech národní strategie. Tato strategie vychází z analýzy uvedeného dlouhodobého programu v letech 2003–2012, z koncepce hygienické služby a primární prevence v ochraně veřejného zdraví, která byla přijata Ministerstvem zdravotnictví v roce 2013, a z programu Světové zdravotnické organizace Zdraví 2020. Národní strategie bude dále rozpracována do jednotlivých implementačních dokumentů podle stanovených priorit zdravotního stavu obyvatelstva ČR. V jednotlivých implementačních dokumentech, které budou připraveny do 31. 12. 2015, budou blíže specifikovány dílčí cíle, odpovědnost, ukazatele a termíny plnění, včetně stanovení požadavku na finanční pokrytí.

V otázce financování národní strategie a navazujících dokumentů se

předpokládá mj. i využití prostředků z evropských fondů. Existence národní strategie jako národního strategického dokumentu je předběžnou podmínkou pro využívání finančních prostředků z Evropského strukturálního a investičního fondu pro celé zdravotnictví v období 2014–2020.

Naplňování národní strategie a implementačních dokumentů na mezi-resortní úrovni bude zajišťovat a koordinovat Rada vlády pro zdraví a životní prostředí. V tomto ohledu již byl usnesením vlády č. 660 ze dne 21. srpna 2013 změněn statut této rady a národní strategie byla projednána na zasedání rady dne 11. prosince 2013.

Postup implementace programu Světové zdravotnické organizace Zdraví 2020 včetně priorit národní strategie byl projednán výborem pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu České republiky, který mu vyjádřil podporu svým usnesením číslo 50 ze dne 26. listopadu 2013. Národní strategie byla rovněž představena výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu, který ve svém usnesení číslo 24 ze dne 5. března 2014 označil stabilizaci systému prevence nemocí a ochrany a podpory zdraví za nezbytnou a rovněž vyzval vládu k podpoře realizace národní strategie a jejímu zohlednění při tvorbě státního rozpočtu. Materiál je tedy nyní předkládán Poslanecké sněmovně pro vyslovení podpory principům a prioritám národní strategie i pro vyslovení podpory samotné realizaci národní strategie.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro zdravotnictví, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 113/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec Rostislav Vyzula, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně a kolegové, milá vládo, dovoluji mi jenom krátce doplnit pana ministra, protože všechno podstatné bylo řečeno.

Tato národní strategie má rovněž za úkol přispět k řešení složitých zdravotních problémů 21. století spojených s ekonomickým, sociálním a demografickým vývojem, a to zejména cestou prevence nemocí a ochrany a podpory zdraví. Na podporu této strategie bych uvedl několik epidemiologických dat.

Za dobu necelých deseti let realizace programu Zdraví 21, a to tedy v roce 2012, pokračoval růst naděje na dožití při narození u mužů na téměř 75 let a u žen na 81 let. Tento růst pochopitelně souvisí s poklesem mortality, tedy úmrtnosti. Je tedy pravdou, že zdravotní situace našeho obyva-

telstva se zlepšuje, nicméně dlouhodobá i krátkodobá strategie je naprosto nezbytná.

Dvě základní oblasti, které nás trápí, jsou kardiovaskulární onemocnění a nádorová onemocnění. Česká republika na začátku 90. let se vyznačovala jednou z nejvyšších intenzit úmrtnosti na kardiovaskulární onemocnění v Evropě. V letech 2000 až 2012 tato úmrtnost klesla o zhruba 25 %, to je určitý úspěch. Nicméně přes toto zlepšení je to stále přibližně dvakrát vyšší, horší tedy, než ve vyspělých evropských zemích, tedy bývalé evropské patnáctky. Úmrtnost na ischemickou chorobu srdeční se v posledních letech nicméně nemění. To pravděpodobně všechno souvisí s vyčerpáním možností lékařské péče a nových technologií a na druhé straně s pouze pozvolnou změnou životního stylu české populace. Nedaří se redukovat počet kuřáků v populaci, přibývá osob trpících diabetem druhého typu a roste počet obézních osob v populaci.

Pokud se týká nádorových onemocnění, jejich incidence, tedy roční nárůst roste trvale. V minulém roce jsme měli něco kolem 80 tisíc nových nádorových onemocnění, což činilo například proti roku 2000 jenom pro porovnání o 17 tisíc nových případů více. Je to tedy problém, kterým je potřeba se zabývat.

Výbor pro zdravotnictví se tedy touto záležitostí zabýval a došel k usnesení, které bych tady rád přednesl.

Usnesení výboru pro zdravotnictví. První bod. Výbor pro zdravotnictví vzal na vědomí dokument Zdraví 2020 – Národní strategii ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí předložený doktorem Vladimírem Valentou, PhD., náměstkem ministra zdravotnictví pro ochranu a podporu veřejného zdraví, hlavním hygienikem České republiky. Vyzývá vládu České republiky k podpoře realizace národní strategie formou spolupráce všech resortů a zohlednění zdravotních aspektů ve všech politikách. Vyzývá vládu České republiky k zohlednění realizace národní strategie při schvalování státního rozpočtu. Za druhé. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Na základě tohoto s předloženým materiálem i usnesením výboru pro zdravotnictví doporučuji vyslovit souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Heger a pan poslanec Hovorka. Vyzývám tedy pana poslance Hegera, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já bych také krátce rád zdůraznil význam té strategie, protože ona reprezentuje tu část zdravotnického systému, které se nyní ve světě říká veřejné zdravotnictví. U nás je

to sféra, která je reprezentovaná hygienickou službou, která to koordinuje. Jinak ve veřejném zdravotnictví se ví, že musí být zapojeny všechny vládní resorty v tom smyslu, že školství se musí starat o výchovu dětí ke zdraví, Ministerstvo dopravy o bezpečnost dopravy apod. Je to věc, která je naprosto celonárodně průřezová.

K zvýraznění veřejného zdravotnictví došlo v Evropě zejména po hospodářské krizi v roce 2008 a je nyní znovu zdůrazňováno to, co bylo trošku zanedbáváno při rozvoji vlastního poskytovatelství zdravotnických služeb, že prevence je mnohem levnější, mnohem více působí na ozdravení celé populace a vede ke snížení potřeb zdravotnického rozpočtu, o kterém se tady opakovaně nedávno hovořilo, jak je velmi napjatý.

Jenom pro ilustraci řeknu jedno číslo ze statistik. Je jasné, jak dopadlo, že se za posledních dvacet let prodloužila délka života, ale bohužel se prodloužila délka života v nemoci, takže ve srovnání se severskými zeměmi u nás je délka života ve zdraví o sedm let kratší než ve Švédsku. A tam je potřeba napřít úsilí, které podle téhle té koncepce bude hygienická služba koordinovat. Po oslabování, ke kterému v hygienické službě došlo, které se týkalo zejména dohledových záležitostí a určitých racionalizačních kroků, je potřeba posílit to, co bylo zanedbáno za celých posledních dvacet let, a to je zejména složka výchovy ke zdraví a zdravému způsobu života. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych, aby se upřela vaše pozornost v tomto tisku na dvě záležitosti – že u nás výrazně přibývá diabetiků a obézních lidí, a to i v případě dětí, relativně mladých lidí. Přibývá zhoubných novotvarů a Česká republika v tom hodnocení patří mezi nejhorší. Za námi už je, tuším, jenom Maďarsko a Polsko.

Klíčové oblasti prevence v některých evropských státech, na které poukazuje tento tisk – zdůrazňuje například v případě Nizozemí kouření, alkohol, nadváha, diabetes, deprese, v případě Slovenska obezita, děti a dorost, nemoci srdce a cév, duševní zdraví. Je tedy vidět, že i třeba tyto dva státy mají velmi podobné priority řešení.

K velmi závažnému zjištění docházíte, když přečtete graf, který ukazuje, jak se v letech 1996 až 2011 poskytovaly finanční prostředky ze státního rozpočtu na podpory projektu veřejného zdraví. Tento graf je opravdu tragický. Za toto období se objem finančních prostředků každoročně snižoval. Zatímco v roce 1996 představoval 35 milionů korun, v roce 2011 už byl zcela zanedbatelný a činil pouhé 3 miliony korun. Přitom prevence nemocí a podpory zdraví je ten nejlevnější způsob, jak snížit náklady na zdravotní

péči. To je všeobecně známá skutečnost. Přesto český stát dlouhodobě náklady na prevenci nemocí a na podporu zdraví snižuje.

Informace o tom, jak se vyvíjí zdravotní stav lidí v České republice, jsou k dispozici a jasným způsobem ukazují v tomto tisku, do jakých preventivních programů je třeba jak finanční prostředky, tak světové programy využít k tomu, aby se situace zlepšila.

K problematice nadváhy, která se nejčastěji týká v řadě případů už školáků, je třeba upozornit na to, že školní jídelny se i nadále řídí překonanými předpisy pravděpodobně Ministerstva zdravotnictví, které dodávají dětem zbytečně kalorická jídla s malým obsahem ovoce a zeleniny.

Chybí tady ještě sdělení, že od roku 2006 došlo k decimování hygienické služby a zdravotních ústavů a počet hygieniků v činné službě, lékařů, se snížil na třetinu, z 6 tis. na 2 tis. lidí. Řada lidí, která se zabývala i těmito preventivními programy a programy ochrany zdraví ve zdravotních ústavech, dnes už ve státních službách nepracuje. To si myslím, že jsou alarmující informace a že je záhodno tento trend obrátit a skutečně zvýšit popularitu tohoto oboru a získat schopné lidi pro hygienickou službu a pro práci ve zdravotních ústavech, kteří by se soustředili na stále se zhoršující zdravotní stav české populace v těch oblastech, o kterých jsem hovořil, a zaměřili se na preventivní programy, které nám mohou pomoci ušetřit významné prostředky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní zde mám faktickou poznámku pana poslance Nykly. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Nykl: Dobrý den, paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Jak už zde bylo řečeno, v oblasti léčby infarktu myokardu jsme v podstatě vyčerpali veškeré možnosti akutní péče. Já, který pracuji v kardiocentru, mohu ze své zkušenosti potvrdit, že akutní péče je naprosto dokonalá. Dá se říct, že dostat infarkt v Česku je lepší než dostat infarkt v New Yorku. Aspoň tak to slyšíme na kongresech. Zbývá nám ale prevence. A tam musím říct ze své vlastní praxe, to, co někdy vidíme na sále, že nám přivezou pacienty, kteří kouří 60 až – u nás je rekordman 104 cigaret za den! To je něco neuvěřitelného. Doufám, že až letos naše Ministerstvo zdravotnictví připraví nový, kvalitní protikuřácký zákon, už teď se těším na to, že změníme svůj postoj, dokážeme se k tomu zákonu postavit a máme obrovskou šanci zlepšit situaci v kardiovaskulární medicíně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci.

Ještě mám přihlášku pana poslance Herberta s faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, mám prosbu na pana ministra. Chtěl bych poděkovat za to, že existuje strategie ochrany a podpory zdraví. Víím, že naše obec i spousta obcí a měst České republiky je zapojena do národní sítě zdravých měst, která se snaží podporovat výchovu ke zdraví. Myslím, že by bylo dobré podporovat nadále spolupráci s touto organizací. A taky bych se přimlouval za to, protože víím, že někdy je velmi těžké dostat se ke statistickým údajům o nemocích, o úmrtích pro jednotlivé oblasti, obce a města, dokonce se říkalo, že se to má dostávat za nějakou úplatou od zdravotního ústavu a podobně, jestli by to šlo nějak podpořit, aby-chom to mohli získávat co nejrychleji a nejsnadněji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že do všeobecné rozpravy není nikdo přihlášen, všeobecnou rozpravu končím. Táhá se pana navrhovatele nebo zpravodaje, zda chtějí mít závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k podrobné rozpravě, ve které zatím nemám žádnou přihlášku. Poprosím ale pana zpravodaje, zda by načetl návrh usnesení.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážená paní předsedající, návrh usnese-ní by se shodoval s tím, které bylo stanoveno ve výboru pro zdravotnictví.

Výbor pro zdravotnictví vzal na vědomí dokument Zdraví 2020 – Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí předložený doktorem Vladimírem Valentou, Ph.D., náměstkem ministra zdravotnictví pro ochranu a podporu veřejného zdraví, hlavním hygienikem České republiky. Vyzývá vládu ČR k podpoře realizace národní strategie formou spolupráce všech resortů a zohlednění zdravotních aspektů ve všech politikách. Vyzývá vládu ČR k zohlednění realizace národní strategie při schvalování státního rozpočtu. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Má někdo další návrh? Nevidím. Končím podrobnou rozpravu.

Dám hlasovat o návrhu usnesení. Dávám hlasovat o usnesení, tak jak zde bylo předneseno předkladatelem.

Zahajuji hlasování číslo 52. Táhá se, kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Děkuji. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 52. Návrh byl přijat. Děkuji vám. (Na světelné tabuli: přítomno 149 poslanců, pro 127, proti nula.)

Mám zde dvě věci do programu. Jednak se z odpoledního jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Koskuba.

Dále se chci zeptat – je zde přihláška do interpelace, interpelován je pan Andrej Babiš ve věci ochrany soukromí, ale nejsme schopni přečíst z podpisu, kdo interpelaci předložil. Kdo jste interpelaci předložil, přijďte, a-bychom mohli k tomuto tématu přiřadit jméno na odpoledne. (Reakce z plé-na.) Vypadá to, že se situace vyřešila. Napište na interpelaci jméno a do-nesete mi to. Děkuji.

Dalším programem jednání je bod číslo

21.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Andorrského knížectví o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Madridu dne 11. června 2013 /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení

Prosím, aby se ujal slova místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolu-te mĕ, abych odůvodnil vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Andorrského knížectví o výměně informací v daňových záležitos-tech. Dohoda byla podepsána dne 11. června 2013 v Madridu. Dohodu za Českou republiku podepsal velvyslanec Karel Beran a za Andorrské knížectví jeho velvyslanec v Madridu Jaume Gaytan Sansa.

Ministerstvo financí ve spolupráci s Generálním finančním ředitelstvím jedná se státy s preferenčními daňovými režimy, abychom získali další ná-stroj v boji s daňovými úniky. Zatím se ministerstvu podařilo sjednat 13 konečných návrhů dohod o výměně informací, sedm z nich je již platných a vyhlášených ve Sbírce mezinárodních smluv, zbývající jsou v různých fázích legislativního procesu.

Dohoda s Andorrou byla sjednána na základě usnesení vlády číslo 227 ze dne 22. 3. 2010 a plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu informací v daňové oblasti.

Dohoda s Andorrou se vztahuje na všechny daně, které stanovují právní řády smluvních stran. Česká republika tak bude moci požádat příslušný or-

gán Andorrského knížectví o informace, které podpoří správné zjištění, stanovení a zajištění úhrady daní včetně vyšetřování nebo stíhání daňových trestných činů. Od těchto opatření očekáváme nejen možnost českých správců doměřit daň, která by českými daňovými rezidenty nebyla odvedena, ale také zvýšení daňové disciplíny tuzemských daňových rezidentů do budoucna. Na základě dohody můžeme také požádat informace, kterými disponují banky a jiné finanční instituce.

Sjednání dohody s Andorrou můžeme považovat za úspěch České republiky při vyjednávání mezinárodních daňových smluv, který bude mít nejen příznivý fiskální dopad na příjmy České republiky, ale současně přispěje i ke zvýšení prevence finanční kriminality obecně. Doporučuji proto Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací této dohody.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Poprosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Robina Böhnische, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 15/1.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Zahraniční výbor se zabýval tímto návrhem na své 5. schůzi už 14. ledna letošního roku. Po odůvodnění náměstka ministra financí Ladislava Minčíče a po mé zpravodajské zprávě doporučuje Poslanecká sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Andorrského knížectví o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Madridu dne 11. června 2013.

Výbor mě také zmocnil, abych informoval plénum Sněmovny o tomto rozhodnutí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr a pan zpravodaj – není zájem.

Přikročíme k hlasování o usnesení, které zde přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 53, přihlášeno 155, pro 121, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání bodu číslo 21.

Budeme pokračovat bodem

23.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 102/ - první čtení

Prosím paní ministryni spravedlnosti, aby tento tisk uvedla.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu teď představovat v pořadí, které jde za sebou, tři návrhy dohod. Všechny se týkají Dohody mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení, o vzájemné právní pomoci v trestních věcech a o předávání odsouzených osob. Vzhledem k tomu, že každý z těchto návrhů vyžaduje samostatnou schvalovací proceduru, budu je představovat zvlášť, ale to společně je, že se jedná o jednu oblast, a to o tu Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky, kterou známe pod názvem Hongkong.

Pokud jde tedy o tu první dohodu mezi Českou republikou a Hongkongem o předávání osob hledaných pro trestní řízení, byla podepsána v Hongkongu 4. 3. 2013. Jedná se o dvoustrannou mezinárodní smlouvu sjednanou se Zvláštní administrativní oblastí ČLR Hongkong, nikoliv s Čínskou lidovou republikou jako územním celkem, a jako taková bude tedy platná pouze na území této oblasti, to znamená v Hongkongu, který byl pověřen Čínskou lidovou republikou ke sjednání této dohody o vydávání.

V současné době mezi Hongkongem a Českou republikou – dovolíte-li, budu používat jenom ten zkrácený název Hongkong – nebyla uzavřena žádná dvoustranná smlouva v oblasti vydávání, sjednáním této smlouvy se tedy rozšíří smluvní základ pro oblast mezinárodní justiční spolupráce, kterou tradičně tyto všechny smlouvy představují. Jde o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech.

Sjednání a provádění této dohody nevyžaduje žádnou změnu vnitrostátní úpravy. Ta je zakotvena v novém zákoně o mezinárodní justiční spolupráci č. 104/2013 ve věcech trestních a v souladu s článkem 3 odst. 2 navrhované předmětné dohody bude učiněno oznámení, v němž bude uveden seznam trestných činů, pro které může být předání povoleno podle práva České republiky. Jedná se o trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo jinou formu zbavení osobní svobody nejméně na jeden rok, a pokud to právo obou zemí připouští. Dohoda o předávání osob hledaných pro trestní řízení umožňuje odmítnutí vydání vlastních státních

příslušníků, a tedy není třeba znepokojovat se nad tím, že by mělo dojít k vydání našich státních příslušníků do Hongkongu.

S ohledem na naše závazky v oblasti lidských práv, které jsou trochu jiné než v ČLR a samozřejmě tím pádem i v Hongkongu, tato dohoda výslovně obsahuje klauzuli o trestu smrti, a pokud by Hongkong neposkytl dostatečné ujištění, že v případě vydání konkrétní osoby do Hongkongu nebude uložen trest smrti nebo nebude vykonán, tak Česká republika může samozřejmě vydání takové osoby do Hongkongu odmítnout.

Dohoda navíc umožňuje s vydávanou osobou předat věci, které mohou sloužit jako důkaz v trestním řízení nebo byly získány tou osobou v důsledku její trestné činnosti.

Dohoda o předávání osob hledaných pro trestní řízení patří k moderním mezinárodním smlouvám, které kromě výše uvedených ustanovení vždy obsahují další standardní ujednání ohledně požadavků na žádost o vydání, další podklady, zásada speciality, je zde respektována předběžná vazba, vyžádání dodatkových informací. Všechny tyto standardní požadavky byly splněny.

Provádění dohody stejně jako těch dalších dvou dohod je v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra, čili dvou resortů, které zajistí eskorty vydávaných osob do České republiky, které se provádí podle § 10 odst. 1 citovaného nového zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

Provádění dohody bude spojeno s finančními nároky na dopravu osob předávaných z Hongkongu do České republiky, ale bude hrazeno z kapitál uvedených ministerstev. Předpokládáme, že těch osob nebude hodně, čili to nebude spojeno se zvýšenými finančními nároky na státní rozpočet jako takový.

Doporučuji schválení této dohody. Navážu po jejím posouzení vámi na návrhy na schválení dalších dvou dohod. Upozorňuji na ně v této souvislosti na tomto místě hlavně proto, že jsou úzce propojené. Nejde jenom o dohodu o předávání osob hledaných pro trestní řízení, ale i o vzájemné právní pomoci a o předávání odsouzených osob. Nicméně nyní vás žádám o laskavé posouzení té prvé z nich, to je dohody o předávání osob hledaných pro trestní řízení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro prvé čtení, kterou je paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji moc. Děkuji paní ministryni za skvělé zdůvodnění a doporučuji stejně jako organizační výbor navrhnout k projednání zahraničnímu výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky, takže rozpravu končím.

Paní ministryně ani paní zpravodajka si nepřejí závěrečná slova, takže můžeme přistoupit k hlasování. Je zde navrženo, aby tento tisk byl přikázán výboru zahraničnímu. Zeptám se, zda je zde návrh na přikázání jinému výboru. Není tomu tak. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

Budeme hlasovat o tom, že přikazujeme tento tisk zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 54, přihlášeno je 124, pro 121, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali tento tisk výboru zahraničnímu. Končím projednávání bodu číslo 23.

Budeme pokračovat bodem 24, tak jak paní ministryně avizovala.

24.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 103/ - prvé čtení

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci vás zdržovat, ale jde o významnou dohodu, která ovlivní naše vztahy s Hongkongem na delší dobu. Čili jak jsem řekla, jde o druhý v pořadí ze tří návrhů dohod. Jde o vzájemnou právní pomoc v trestních věcech. Také byla podepsána v Hongkongu 4. 3. 2013, také se týká jenom této Zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky. Také jsme zatím neměli žádnou dvoustrannou smlouvu v oblasti vzájemné pomoci uzavřenou. Řídí se rovněž novým zákonem číslo 104/2013 Sb. Podrobně upravuje jednotlivé typy právní pomoci, získávání písemností, důkazů, zajišťování osob, totožnosti, doručování písemností, dočasné předávání osob omezených na svobodě, prohlídky a tak dále. Pro nás je asi nejzajímavější ustanovení, které upravuje výnosy ze zločinu a možnosti je zajistit a konfiskovat. Víme, že

Hongkong je jedním ze světových finančních center, takže bez tohoto ustanovení by nemělo smysl schválení dohody doporučovat.

Obdobně jako ta předchozí a i ta následující dohoda obsahuje i možnost odmítnout vyřízení žádost v případě, že by zde byla odůvodněná obava z uložení nebo výkonu trestu smrti, takže reflektuje i tato dohoda závazky, které vyplývají pro Českou republiku ze smluv o lidských právech.

Provádění dohody je stejně jako v předchozím případě v působnosti dvou ministerstev, spravedlnosti a vnitra.

Tato dohoda nebude spojena se zvýšenými finančními nároky na státní rozpočet, maximálně některé ty náklady bude možné uhradit z kapitol uvedených ministerstev. Ani zde ovšem nepředpokládáme, že se bude jednat o vysoké finanční částky.

Děkuji a prosím i v tomto případě o příznivé posouzení tohoto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní zpravodajku, kterou je opět paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, opět bych chtěla poděkovat paní ministryni za zdůvodnění a poprosila bych vás pouze o přikázání zahraničnímu výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, rozpravu tedy končím. Závěrečná slova, není zájem? Budeme tedy hlasovat. Je zde návrh na přikázání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zda je jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se: Kdo souhlasí, abychom tento tisk přikázali výboru zahraničnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 55, přihlášeno je 137, pro 121, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru zahraničnímu, a končím projednávání bodu 24.

Otevírám bod

25.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013)
/sněmovní tisk 104/ - první čtení**

Je to poslední ze tří dohod s Hongkongem a prosím paní ministryni, aby i tento tisk uvedla.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tedy vyjmu z doporučení schválení této dohody ty podstatné odlišnosti, protože když jsme už schválili dohodu o předávání osob hledaných pro trestní řízení a vzájemnou právní pomoc, tak by samozřejmě nebylo logické, kdybychom měli problémy schválit dohodu o vydávání, o předávání odsouzených osob.

Ta se odlišuje od předcházejících dvou dohod zejména potud, že umožňuje předání osoby, pokud zbývá vykonat v době podání žádosti trest v trvání šesti měsíců. Dále předvídá možnost předání osoby, která je nejen ve výkonu trestu odnětí svobody, ale rovněž osoby, která vykonává ochranné opatření spočívající ve zbavení osobní svobody, například ochranné léčení. Podmínkou pro předání osoby podle této dohody je ovšem hranice jednoho roku, který při podání žádosti ještě musí zbývat vykonat. Pak je zde důležité, že s ohledem na praxi při sjednávání dohod tohoto typu bylo přistoupeno právě k tomu zmíněnému limitu jednoho roku, čili se vychází z určitých standardů.

Pak je zde ještě ustanovení o mladistvém, kdy je možné tedy na předávanou osobu pohlížet jako na mladistvého v přijímající zemi bez ohledu na skutečnost, zda byl jako mladistvý odsouzen v předávající zemi. Čili zde může být rozdíl mezi zemí přijímající a předávající.

Samozřejmě ve všech těchto případech jsou zohledněny i naše závazky z mezinárodních smluv a ze smluv, které nám ukládají vyvarovat se jakýchkoli aktivit, pokud zde hrozí uložení nebo výkon trestu smrti.

Provádění dohody bude v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra, ale zajišťuje se právě proto, že jde již o předávání odsouzených osob prostřednictvím národní ústředny Interpolu a bude spojeno s finančními nároky na dopravu osob předávaných z Hongkongu do České republiky, které zajišťuje Vězeňská služba České republiky. Provádění dohody sice nebude spojeno se zvýšenými nároky na státní rozpočet, bude však hrazeno z kapitol uvedených ministerstev, a v souladu s § 132 odst. 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci bude Česká republika v takových případech na odsouzených osobách požadovat ná-

hradu vzniklou v souvislosti s jejich převzetím k výkonu trestu do vlasti. Takže v tomto případě bychom měli dostat vynaložené finanční prostředky zpět.

Protože je to logická tečka za novou komplexní úpravou na mezinárodněprávní úrovni mezi Hongkongem a Českou republikou v trestních věcech, žádám vás o laskavé posouzení a kladné schválení této třetí dohody. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a do třetice prosím paní zpravodajku, paní poslankyni Konečnou. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já si dovolím do třetice poděkovat paní ministryni za skvělou zpravodajskou zprávu a opět vás požádat o přikázání zahraničnímu výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Tak ji končím. Závěrečná slova? Zájem o ně není, tudíž přistoupíme k hlasování. Padl zde návrh na přikázání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zda je ještě jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se: Kdo souhlasí, aby tento tisk byl přikázán výboru zahraničnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 56, přihlášeno 146, pro 125, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Tisk jsme přikázali výboru zahraničnímu.

Děkuji paní ministryni, paní zpravodajce a končím bod číslo 25.

Budeme pokračovat bodem

27.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný v Uherském Hradišti dne 29. října 2012
/sněmovní tisk 110/ - první čtení

Prosím paní ministryni, aby i tento tisk uvedla.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, teď jsme už na domácí půdě téměř a z Hongkongu se přeneseme do České republiky a Slovenské republiky. Situace je úplně jiná, protože zde samozřejmě existovala smlouva mezi Českou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech a její závěrečný protokol. Ta byla podepsána již 29. října 1992 v Praze. Také se osvědčila.

Stala se takovým základem dobré dvoustranné justiční spolupráce. Nicméně v průběhu doby samozřejmě se určité mezery, nedostatky, problémy ukázaly a vládní návrh, ten protokol, u kterého bych ráda získala váš souhlas s jeho ratifikací, o změně a doplnění smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci, ten už zohlednil všechny tyto zkušenosti a myslím si, že výrazně zlepší kvalitu smluvních vztahů mezi oběma státy.

Pokud jde o vzájemnou pomoc při uplatňování institutu spolupráce v trestních věcech, tak je poskytována v rozsahu, za podmínek a způsobem, které jsou stanoveny v příslušných mnohostranných úmluvách, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak. Cílem je hlavně v tomto případě zjednodušit, případně na základě zkušeností doplnit vnitrostátní právní předpisy za účelem výkonu právně závazných aktů Evropské unie.

Protokol stanoví obecný princip přímého styku justičních orgánů při poskytování právní pomoci. Výjimkou jsou případy předávání trestních řízení týkajících se trestných činů, za které může být podle právního řádu dožadující smluvní strany uložen trest odnětí svobody na dobu převyšující pěti let. Čili to je ta hranice mezi přečinem a zločinem, pokud jde o jeho úmyslnou formu provedení. Čili pokud je tam těch pět let, v takovém případě se ty případy předávání trestních věcí řídí jiným režimem.

Protokol dále stanoví výjimku z obecné zásady speciality při vydávání, předávání osob. Tento princip ale není prolomen vůči vlastním občanům a ve specifických nebo v konkrétních případech pak rozhoduje stejně nezávislý soud. Čili ani tady, můžu říct s dobrým vědomím a svědomím, se nemusíme ničeho obávat, pokud by zde byl takový konkrétní případ, že by automaticky došlo k vydání nebo předání osoby. Rozhodoval by to soud.

U předávání odsouzených osob protokol rozšiřuje okruh osob, jež mohou být předány k výkonu trestu odnětí svobody na území druhého smluvního státu o odsouzené osoby, které nejsou státními občany druhé smluvní strany, ale mají na jejím území trvalý pobyt, což si myslím, že je velice praktické.

Protokol dále upravuje situace, kdy se přeshraniční sledování vykonává výhradně za využití technických prostředků sledování pohybu bez potřeby pomoci druhé smluvní strany. Stanoví se postup a podmínky pro sledování

zásilkou, získávání důkazů v trestní věci za použití agenta nebo prostřednictvím předstíraného převodu spolupráce formou společných vyšetřovacích týmů či předávání utajovaných skutečností. Ve všech těchto případech si myslím, že je to opravdu jenom využití nashromážděných zkušeností a také porovnání aktuální situace, která třeba je v současné době ve věznicích v České republice a na Slovensku. Jak víme, před amnestií z 1. ledna 2013 jsme měli přeplněné věznice, Slovensko nemělo. Takže i v těchto případech, kdy půjde o posuzování předávání takových odsouzených osob, které mají trvalý pobyt na území druhé republiky, lze postupovat velmi prakticky. A současně, pokud ten protokol schválíme, i samozřejmě legislativně čistě. (Velký hluk v sále.)

Sjednání protokolu je v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky a napomůže mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

Protokol je v souladu s ústavním pořádkem, s ostatními součástmi právního řádu České republiky i se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodního práva a jejího členství v Evropské unii.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, já se velmi omlouvám, ale prosím o klid ve sněmovně. Hladina hluku už není snesitelná.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já vím, že to není tak zajímavé jako všechny ty dohody mezi Českou republikou a Hongkongem, nicméně tento protokol je mnohem významnější a ve svých dopadech se rozhodně daleko více v praxi bude uplatňovat než ty předcházející mezinárodní smlouvy.

Provádění protokolu bude v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra. Nepředpokládáme žádné zvýšené náklady na státní rozpočet. Kdybychom porovnali prostředky, které je třeba vynaložit na poskytování právní pomoci ze strany českých justičních orgánů, s prostředky, které investuje slovenská strana, taková analýza byla zpracována a náklady jsou zhruba srovnatelné.

Myslím, že kvalita dvoustranné justiční spolupráce v trestních věcech je z pohledu České republiky dlouhodobě na velmi vysoké úrovni, a myslím, že pokud nyní kladně posoudíme navrhovaný a již podepsaný protokol, tak se tato spolupráce ještě dále zlepší a může se stát určitým vzorem pro spolupráci i s jinými sousedními zeměmi.

Děkuji za pozornost. Doporučuji samozřejmě posoudit tento návrh kladně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych si dovil jenom po vyčerpávajícím uvedení tohoto vládního návrhu doporučit jeho projednání zahraničnímu výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, tak ji končím.

Zeptám se, zda je zde jiný návrh na přikázání než výboru zahraničnímu. (Nikdo se nehlásí.) Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom tento tisk přikázali výboru zahraničnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 57, přihlášeno je 157, pro 128, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Tento tisk jsme přikázali výboru zahraničnímu. Končím projednávání bodu 27.

Teď se zeptám pana ministra financí, jestli si myslí, že zvládneme minimálně jeden ten tisk za čtyři minuty. (Ministr odpovídá panu předsedovi mimo mikrofon, není rozumět.) Dobrá. Protože na 11. hodinu je pevně zařazen bod 56. Ale zkusíme aspoň jeden.

Takže otevírám bod

28.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - první čtení

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, byl Poslanecké sněmovně i Senátu Parlamentu České republiky předložen již v srpnu loňského roku. Vzhledem k politické situaci bylo projednávání sněmovního tisku číslo 1133 a senátního tisku 178 s koncem volebního období Poslanecké sněmovny přerušeno.

Tento smluvní dokument se tedy předkládá Parlamentu České republiky opakovaně.

V současné době mezi Českou republikou a Singapurem platí Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru dani z příjmů, která byla podepsána v Singapuru dne 21. listopadu 1997. Tato smlouva vstoupila v platnost 21. srpna 1998 a byla v České republice publikována ve Sbírce zákonů pod číslem 224/1998. Nedílnou součástí této smlouvy je i protokol, který byl podepsán současně.

Iniciativa ke sjednání dalšího protokolu ke smlouvě vzešla ze strany Ministerstva financí České republiky, a to z důvodu potřeby zajistit v současné době uplatňované standardy v oblasti výměny daňových informací a aktualizovat některé ustanovení smlouvy. Sjednávání protokolu v oblasti mezinárodních daňových vztahů není ničím výjimečným. Česká republika má sjednán podobný protokol např. v daňové smlouvě s Nizozemím, Dánskem, Moldávií, Srbskem, Ruskem, Běloruskem atd.

Protokol, který bude tvořit nedílnou součást smlouvy, přispěje k větší právní jistotě a k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států, které směřují k omezení případných daňových úniků a podvodů. V této souvislosti lze zmínit, že se podařilo sjednat zcela nový text článku Výměna informací, který zajistí její rozšířenou formu ve vztahu k daním všeho druhu a pojmenování. Rovněž tak tento protokol zajistí získávání bankovních informací ze Singapuru a prolamuje koncept domácích zájmů na informaci v Singapuru, což v současné době brání efektivně výměně informací.

Na základě již uvedeného navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání Protokolu ke Smlouvě o zamezení dvojího zdanění se Singapurem, a navrhuji, aby protokol k této mezinárodní daňové smlouvě byl v prvním čtení přikázán příslušným výborům. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Rom Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Myslím si, že pan ministr financí tady řekl všechno podstatné, co bylo zapotřebí, a mně nezbyvá než doporučit k dalšímu projednání. Doporučuji ho k projednání na zahraničním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám přihlášky, rozpravu končím. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Je zde jiný návrh než přikázat výboru zahraničnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom tento tisk přikázali zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 58, přihlášeno je 160 kolegů a kolegů, pro 136, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru zahraničnímu a končím bod 28.

Vzhledem k tomu, že nadešla 11. hodina, musíme se nyní zabývat bodem číslo

56.

**Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny
k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard
/sněmovní dokument 350/**

Návrh na zřízení této komise předložila skupina 110 poslanců a poslankyň a tato skupina také připravila návrh usnesení Poslanecké sněmovny, který je součástí dokumentu 350. Prosím zástupce této skupiny pana poslance Stanislava Humla, aby se ujal slova.

Poslanec Stanislav Huml: Přeji vám hezký den a přináším návrh na zřízení vyšetřovací komise ke kauze Opencard, kterou znáte z tisku. Víte o tom, že tam byla proinvestována více než miliarda za tu kartu. Víte o tom, že na výbor pro bezpečnost se dostavil jeden z těch lidí, kteří na samém začátku tu kauzu oznámili. (Řečníkovi je pro hluk v sále špatně rozumět.) Jmenuje se Chytil. Byl to člověk, kterému...

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám. Projednáváme docela závažnou věc. Prosím, aby bylo tišeji v sále. Děkuji.

Poslanec Stanislav Huml: Já taky děkuji. Byl to člověk, kterému policista slíbil, že bude utajeným svědkem. Ve své podstatě to dopadlo tak, že to, že je utajený svědek, na to všichni zapomněli a on skončil na dlažbě, protože dostal padáka z magistrátu. Nakonec se o kauze trochu vyjádřil i soudce, který nakonec soudil jeho samotného. A i soudce sám prohlásil, že před soudem měl stát hlavně někdo jiný. Že hlavní viník rozhodně není on.

Myslím si, že vyšetřovací komise by měla prozkoumat celé vazby. Víme, že se na vyšetřování kauzy vystřídal několik policistů. Mám dokonce informaci, že to bylo přes deset. Víme o tom, že tam jsou pokyny státních zástupců, které nejsou příliš košer. Máme informaci od pana Chytila, že on sám se obrátil na Generální inspekci bezpečnostních sborů s nějakým podnětem. Já jsem členem komise pro GIBS, ptali jsme se na to,

prošetřovali kauzu GIBS, ale ne z podnětu pana Chytila, takže tady vidím zase rozpor. Myslím si, že vyšetřovací komise má možná i lepší možnosti než samotná ministryně spravedlnosti, která se nemůže ptát státních zástupců, ale vyšetřovací komise by to mohla udělat.

Zkrátka nejde o to, rozhodnout, kdo je vinen, v žádném případě, ale jde o to se podívat, zda se zákony, které tady schvalujeme, ta policie, státní zastupitelství pracuje správně. Jestli jsou schopni utajit svědka, jestli jsou schopni vyhodnotit důkazy. Protože opět pan Chytil na výboru pro bezpečnost prohlašoval, že on předával důkazy na policii, počítače, s diskem. Nakonec se mu to vrátilo vymazáno a důkazy použity nebyly. To jsou všechno informace, které nemůžete prověřit, pokud nezhádáte komisi. Dávám to jako jednostrannou informaci, nemám ověřeno z druhé strany, ale myslím si, že by to stálo za to, abychom tu komisi ustanovili a podívali se na to, jak to dneska v policii a v justici obecně funguje.

Takže usnesení máte jako sněmovní tisk 350. Je to velmi jednoduché. Podle článku 30 Ústavy o jednacím řádu a § 48 jednacího řádu vyšetřovací komisi bychom mohli ustanovit k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard. Pouze to, nikam jinam by ta komise neměla sahat. Návrh jsem psal já, takže teď v diskusi můžeme ještě něco změnit, není problém. Vyšetřovací komisí prověřit činnost všech orgánů činných v trestním řízení a kontrolních orgánů, což je schválně široce pojato, protože kontrolní orgány má policie, kontrolní orgány má justice, a pokud tam někde něco bude, tak ať se na to komise může podívat. A stanovil jsem lhůtu šest měsíců ode dne zřízení vyšetřovací komise. Myslím si, že pak by se případně dala i prolongovat, ale šest měsíců stačí.

A jako nástřel jsem tady napsal počet členů vyšetřovací komise devět. Myslím si, že to je tak akorát, aby byla akceschopná. Stanovil jsem to paritně, to znamená podle vzoru jiných komisí: ČSSD dva členy, ANO dva členy, KSČM jeden, TOP 09 jeden, ODS jeden, KDU-ČSL jeden a Úsvit přímé demokracie jeden člen. Opět předkládám k diskusi, vše je to otevřené.

Takže to je ode mne v úvodu vše a jsem k dispozici.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím vás, abyste se posadil ke stolkům zpravodajů a sledoval všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám a mám do ní následující přihlášky. Nejprve je zde faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Stanjura. Potom bude vystoupení paní ministryně spravedlnosti, potom pan poslanec Korte, potom pan poslanec Tejč. Prosím, pane předsedo, dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, ani dvě minuty potřebovat nebudu. Nechci se přit, co to znamená paritní systém. Parita je, že každý má stejné.

Tak je poměrně komický návrh, že parita a dva kluby mají dva a ostatní kluby po jednom. To fakt není paritní systém. Já chci říct, že pokud to nebude paritně, sedmkrát jedna, tak my pro vznik této komise nebudeme hlasovat. Vždycky takhle komise fungovaly, že každý klub měl jednoho zástupce. Tohle není poměrný systém, aby by si musela vládní koalice i v tom (nesrozumitelné) orgánu zajistit většinu. Takže dávám protinávrh, aby v bodě 4 navrženého usnesení počet členů vyšetřovací komise na sedm a zastoupení jeden člen za každý poslanecký klub. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, obávám se, že formálně nelze během faktické poznámky předkládat návrh, takže v podrobné rozpravě vám určitě dám prostor k přednesení protinávrhu k návrhu usnesení, jak byl formulován panem předkladatelem.

Paní ministryně spravedlnosti má slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že je to velice významný okamžik, když zde navrhuje poslanec zřízení vyšetřovací komise po všech špatných zkušenostech s vyšetřujícími komisemi, resp. s výsledky jejich činnosti v minulosti. Také jsem byla členkou vyšetřujících komisí, takže vím, že to někdy nezáleží na snaze a aktivitě členů, ale na souhře i politických okolnostech a ochotě orgánů, v tomto případě činných v trestním řízení, spolupracovat.

Jako ministryně spravedlnosti velice vítám tuto iniciativu. Doporučuji poslaneckému klubu ANO a ostatním koaličním partnerům i opozici, aby se vyjádřili souhlasně. Myslím si, že už vím velmi dobře za ty dva měsíce působení v pozici ministryně spravedlnosti, jak těžce se kontroluje činnost orgánů činných v trestním řízení. Jistě jste zachytili moje snahy o kontrolu státního zastupitelství v kauze Opencard a tunel Blanka, moje dotazy, opakované, písemné i ústní, na nejvyššího státního zástupce. Ve většině případů obdržím odpověď, že vše je naprosto v pořádku, že se provádí dohled nad činností těchto velmi významných institucí trestního práva, resp. trestního řízení. V tomto případě mluvím o státních zastupitelstvích.

A přitom z výsledku jejich činnosti, kterou nepřímo kritizoval již zde zmíněný soudce pan doktor Sotolář v souvislosti s jedním z rozsudků, který již padl ve věci Opencard, je zřejmé i právnímu laikovi, že nejsou stíhání a obžalování zatím ti praví viníci. Přesto, když dodržujeme standardní pravidla trestního řízení a aplikujeme současný nevyhovující zákon o státním zastupitelství, který neumožňuje dostatečně i kontrolu podřízených složek, jak bych si ji představovala i z úrovně nejvyššího státního zástupce i z úrovně Ministerstva spravedlnosti, výsledkem je, že musíme zřizovat

určitou náhradu, musíme suplovat roli, která ze zákona přísluší někomu jinému, vyšetřovací komisi.

Takže v každém případě doporučuji kladné posouzení přijetí návrhu u-snesení, které zde pan poslanec Huml přednesl. Současně si myslím, že zde nic nebrání poměrnému zastoupení, které zde bylo snad označeno paritním, ale jde o poměrné zastoupení, v komisi, které odpovídá volebním výsledkům, a proto ho považuji za naprosto legitimní.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Ještě než dám slovo panu poslanci Kortemu, tak bych vám chtěl sdělit, že pan poslanec Jiří Junek se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny od 11 hodin z pracovních důvodů.

Slova se tedy ujme pan poslanec Korte, který se vzhledem k tomu, že předtím vystupovala paní ministryně, stane i zpravodajem tohoto tisku. Takže vám gratuluji, pane poslanče, k nově získané funkci a prosím o slovo.

Poslanec Daniel Korte: Pěkně děkuji, pane předsedo.

Dámy a pánové, o kauze Opencard bylo namluveno a napsáno mnoho. Tato záležitost obsahuje také mnoho podivností a mnoho absurdit. Věcně bychom si ji mohli rozdělit na dvě části: Opencard 1 a Opencard 2. V Opencard 1 jsou zapleteni úředníci, kteří byli ve výběrové komisi pro celý projekt. Do výběrového řízení se přihlásila jedna firma, firma Haguess, splnila podmínky, splnila limity a tito úředníci doporučili tehdejšímu vedení města, radě pod vedením pana Béma, s nimi smlouvu uzavřít, což se stalo. Následně jeden z členů této výběrové komise, pan Chytil již zmíněný, zjistil jakési podivnosti, to jest, že podklady pro zadání byly vypracovávány firmou Haguess. Zjistil to podle elektronických stop. Dobrovolně a s vědomím rizika předal a předával tyto informace orgánům činným v trestním řízení, přičemž si vyjednal pozici utajeného svědka, byl si vědom rizika, které podstupuje. Na základě jeho informací v roce 2009 podala trestní oznámení paní Jana Ryšlinková, myslím, že to byla tehdejší zastupitelka.

Vyšetřování bylo od samého začátku brzděno, blokováno, zpomalováno, zastaveno a posléze v roce 2013 odloženo jako neodůvodněné. Svědek, pan Chytil, byl prozrazen, okamžitě vyhozen z magistrátu, dvakrát mu neznámí pachatelé prohledali byt, bylo mu vyhrožováno. Následně byl obviněn, obžalován a odsouzen, zatím nepravomocně. Přičemž dlužno říci, že státní zástupkyně paní Dagmar Máchová popsala soudu jeho roli velice nekorektně a tendenčně. Zatímco ti, kteří to zavinili, čili politická reprezentace města pod vedením pana Béma, a kteří možná, já nevím, to rozkradli, neboť původní vysoutěžená cena byla 150 mil., ale město

zaplatilo firmě Haguess přes miliardu prostřednictvím jednacích řízení bez uveřejnění a opakovaným smlouvám o dílo, tudíž ti, kteří to zavinili, se dnes pouze smějí a k soudu chodí lidé jako svědci.

Vedle toho máme Opencard 2 a tam jsou pro změnu obvinění politické, tentokrát ovšem ti, kteří nic nezavinili, kteří tuto kauzu pouze zdědili a dnes jsou absurdně obviněni a čekají na obžalobu, zatímco ti, kteří to zavinili, se stále smějí.

Rada města pod vedením tehdejšího primátora pana docenta Svobody, našeho dnešního kolegy, stála před volbou, buď, anebo. Obojí bylo špatné. Buď mohla odepsat investici ve výši 1,2 mld. a říci "milí drazí obyvatelé Prahy, vy jste si koupili pěknou kartičku, předplatili jste si jízdné, to jste byli pěkní hlupáci, od zítřka si kupujete papírové jízdenky", anebo se mohli pokusit projekt nějakým způsobem zachránit na překlenovací dobu. Zjistili, že firma Haguess má smlouvy absolutně na všechno, nejen autorská práva, která jsou nezczitelná, ale výroba, údržba, prostě všechno. Nechali si vypracovat dva nezávislé právní posudky, neboť logicky v takovémto případě nebylo možné vypsát výběrové řízení, protože byl pouze jeden, kdo to mohl spravovat, a to byla firma Haguess. Dva právní posudky jim posvětily, že je možné jednat v jednacím řízení bez uveřejnění. Hrozil kolaps celého systému, končila platnost karet, a jestliže předtím město platilo Haguessu za údržbu 8 mil. měsíčně, a to prosím na základě smlouvy, která byla obnovována každé dva měsíce, čili to bylo obcházení výběrového řízení, dnes platí 2,8 mil. měsíčně, takže nejen že nevznikla škoda, ona vznikla úspora. Proto jsou patrně obviněni a pozitíř možná obžalovaní.

Já jsem úvodem řekl, že v celé té kauze je řada podivností. Já prosím říknu jednu. Ačkoliv je to kauza pražská, vyšetřuje ji jihočeský útvar pro odhalování organizovaného zločinu. Proč zrovna jihočeský? Je prosím náhoda, že si policisté z pražského ÚOOZ po hospodách vyprávějí, že kauza byla cíleně, manipulativně zinscenovaná, že je právě proto v jižních Čechách, protože tamější ÚOOZ vodí na drátku jakýsi jihočeský kníže a že cílem toho bylo odstranit politického konkurenta? Nebo poškodit? Jsou to hospodské kecy, anebo je to pravda? Já prosím nevím, ale pokusme se to zjistit.

Řekl jsem, že v kauze je mnoho absurdit. Řeknu závěrem jenom jednu. Jedním z obviněných je dnes bývalý radní pan Pavel Richter. Když přinesl obvinění domů a nechal ho na stole, jeho syn si ho přečetl a s údivem zjistil, že jsou tam opsány v odůvodnění obvinění celé pasáže z jeho ročníkové práce, z práce studenta práv prvního ročníku. Byly opsány doslova včetně gramatických chyb.

Dámy a pánové, za klub TOP 09 a Starostové prohlašuji, že samozřejmě zřízení této komise podpoříme a podpořím také návrh pana Stanjury.

Poslední slova. V Poslanecké sněmovně bylo od roku 1990 asi 16 nebo

20 vyšetřovacích komisí. Žádná v podstatě nic nevyřešila. Proč? Právě proto, že byly složeny paritně, že tam byly nějaké politické zájmy, a tudíž o pravdě se hlasovalo. Ale víte, o pravdě se hlasovat nedá.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a prosím, abyste zaujal místo vedle pana předkladatele.

Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Tejc, po něm pan poslanec Fichtner, pan poslanec Blažek, pan poslanec Hovorka. To, co je na tabuli, je zavádějící, ale pokud se hlásíte z místa a nenahlásíte se písemně tam vlevo z mého pohledu, tak není možné to na tabuli uvést. Takže pokud chcete být na tabuli, tak prosím písemně u stolku vlevo.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já se přiznám, že v tuto chvíli nejsem rozhodnut, zda hlasovat pro tuto komisi, anebo zda se v tom hlasování zdržím. A důvody jsou následující.

Za prvé, jsem velkým obhájcem parlamentních vyšetřovacích komisí jako takových. Myslím si, že zkušenosti z jiných zemí ukazují, že to je velmi silný nástroj na vyšetření a pojmenování věcí, které by jinak pojmenovány nebyly. Bohužel tradice ať už amerických, nebo britských parlamentních vyšetřovacích komisí u nás nikdy nastolena nebyla a nikdy bychom na ni asi nedokázali navázat a začínáme úplně někde jinde. A bohužel pověst komisí je taková, jaká je. Ale myslím si, že nemá smysl s ohledem na konstatování "komise nikdy nic nevyšetřovaly" se vzdát tohoto instrumentu a tohoto nástroje.

Druhá věc je, jestli má být komise zřízena pro tuto konkrétní věc. Jak jsem slyšel pana poslance Humla a pana poslance Kortehe, tak jsem nabyl dojmu, že se to týká trošku dvou jiných věcí. Jedna věc je, jestli máme zkoumat to, zda policie správně vyšetřuje a zda správně obvinila konkrétní radní hlavního města Prahy za Opencard v tom posledním případě, který se týkal i vydání pana primátora Svobody, a tady si myslím, že bychom to dělat neměli, že bychom prostě teď neměli začít my vyšetřovat způsob vyšetřování ÚOOZ a státního zastupitelství a říkat, co bylo, nebo nebylo správně. Myslím si, že to není dobře právě proto, že ještě o této věci nerozhodl soud a koneckonců ti lidé jsou zatím – v uvozovkách – jen obvinění. A to říkám i pohledem člověka, který hlasoval proti vydání pana exprimátora Svobody k trestnímu stíhání, ale přestože jsem hlasoval proti jeho vydání, myslím si, že komise by neměla zasahovat do aktuálního vyšetřování, které tady je, a zkoumat to, zda ÚOOZ v této věci pochybil, nebo nepochybil a zda

má tato věc spadat, nebo nemá spadat třeba do jejich expozitury v jižních Čechách.

Druhá věc a druhý pohled se týká případu konkrétního úředníka magistrátu, který byl odsouzen a který, jak už bylo naznačeno, měl údajně příslib toho, že se stane spolupracujícím obviněným, a tady bych si dovolil i jiný pohled. Musím říct, že samotný fakt, že někdo je odsouzen nezávislým soudem, pro mě je docela důkazem toho, že se něčeho dopustil. A je otázkou, zda ten konkrétní člověk, který byl odsouzen, se rozhodl spolupracovat s policií ve chvíli, kdy nabyl dojmu, že se děje něco nekalého, je potřeba o tom policii informovat, aby mohla vyšetřovat věci, anebo v zoufalství, že už bude brzy odhalen, raději na policii šel, že udá ty ostatní. A to jsou pohledy, které těžko posoudíme. Možná je posoudí ona komise, ale myslím si, že v tom určité roli sehrál soud, který už v této věci rozhodl, a bude o tom rozhodovat ještě, pokud je mi známo, soud odvolací.

Takže abychom zase někoho neglorifikovali takto dopředu a neřkali: on je tady nějaký chudák nevinný, který byl odsouzen místo zločinců, kteří odsouzeni být měli – protože vyšetřování v této věci určité, a já doufám, není skončeno. Já bych také byl znepokojen tím, kdyby celá kauza Opencard skončila obviněním několika radních za pokračování projektu a skončila tím, že jsou odsouzeni, v uvozovkách, malé ryby, úředníci, kteří v této věci sehráli nějakou podružnou roli, a nebyli odsouzeni ti, kteří stáli za tím projektem, kteří ho politicky prosadili třeba s vizí, že budou odtékat někam peníze, a ti, kteří peníze prostřednictvím projektu Opencard vyvedli. Ale víme my, jestli tato věc není vyšetřována? Víme my, že teď nenaruší vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny třeba snahu státního zastupitelství, ať už nejvyššího, vrchního a dalších vyšetřit konkrétní kauzy? Nebude to znamenat snahu spíše ochromit vyšetřování? A teď nemyslím účelovou, ale nepřímou. A nemůže to poškodit toto vyšetřování?

To jsou otázky, které si kladu, a přiznám se, že ač nevyznám jednoduchou myšlenku, že máme šetřit až to, co už je dávno vždy rozhodnuto, a nemůžeme do vyšetřování zasahovat absolutně vůbec v tom smyslu, že bychom měli počkat, až tyto věci budou rozhodnuty, a vrátit se k nim po deseti letech, nemyslím si, že by to tak mělo být, tak jsem skutečně velmi opatrný a budu velmi zvažovat, zda takovouto komisi právě s tímto cílem podpořit, i když jak říkám, principiálně jsem pro to, aby vyšetřovací komise fungovaly, a kdyby se jedna osvědčila, a záleží to hodně na personálním složení – to si nenalhávejme, že to záleží na tom, která Sněmovna ji zřídí v jakém období, záleží to na tom, jací lidé tam jsou schopni jít a pracovat – tak to bude samozřejmě dobře. Ale opravdu se bojím toho, abychom nezkazili ještě možnost potrestat skutečné viníky, kteří za Opencard stojí a kteří ji kdysi prosadili a tunel na veřejné peníze v této věci zajistili.

Takže to je jen drobná obava, kterou mám, a to je důvod, proč se ještě budu rozhodovat, zda tuto komisi v této Sněmovně podpořím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní faktická poznámka – pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Musím se přiznat, že si cením pana kolegy Tejce za to, že vzhledem k informacím, které byly i předmětem jednání mandátového a imunitního výboru, tak nechci říct, že změnil, ale jeho dosavadní praxe byla spíše vydávat poslance, a že v případě pana docenta Svobody tento svůj názor, myslím, že měl pevný, a i hlasoval proti vydání s ohledem na skutečnosti, které vyplynuly i při jednání mandátového a imunitního výboru.

Nicméně k tomu, co říkal zde. Já se přiznám, že také nejsem velký fanďa zřizování vyšetřovacích komisí, ale kladu si otázku v této konkrétní věci, kdy tedy zřídit takovouto vyšetřovací komisi, a pan kolega Tejce vyslovil tezi, že vyšetřování ještě probíhá. Na druhou stranu už vůbec si neumím představit zřízení vyšetřovací komise za situace, kdy řízení bude před soudem, a v zásadě myslím, že by bylo i proti principům právního státu, kdyby takováto vyšetřovací komise byla zřízena poté, kdy budou vydány pravomocné rozsudky. Přeci si myslím, že úplně zákonodárný sbor by neměl zasahovat do činnosti soudů tím, že by přezkoumával kvalitu či správnost takovýchto rozhodování soudů.

Takže já jsem rovněž dospěl k závěru, že pokud v této věci zřídit vyšetřovací komisi, tak snad jediné teď, v tuto jedinou chvíli, protože ta věc ještě není ve stadiu soudního prověřování, neingerovali bychom do věci, která by se týkala pravomoci soudů, ale naopak bychom řešili to, zda zákonodárný sbor má jisté páky vůči výkonné moci. A to si myslím, že je okamžik, nad kterým bychom se měli zamyslet, a já jsem dospěl ze všech rozhodování k názoru, že podpořím právě z tohoto důvodu zřízení této vyšetřovací komise. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. A nyní tedy pan poslanec Fichtner s řádnou přihláškou a po něm pan poslanec Blažek.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Já bych snad pouze možná pro někoho technokraticky, nicméně rád bych tedy řekl nějaká základní fakta k tomuto případu, ke kauze Opencard, tak aby i například nejen mimopražští poslanci, kteří možná tolik tu kauzu nesledují nebo možná nemají úplně kompletní nebo komplexní informace, aby tyto informace měli, ale samozřejmě i veřejnost.

Nejprve tedy k základním faktům. V dané věci probíhají aktuálně, pokud je mi známo, dvě trestní řízení. Jedno pro skutek vymezený údajně nezákonným zadáním veřejné zakázky v rámci výběrového řízení na projekt servisního kartového střediska Opencard, to jest původní zakázky, tedy té, která byla zadána ještě v době primátorování pana Pavla Béma. A druhé pro skutek vymezený údajně nezákonným zadáním veřejné zakázky na prodloužení servisních služeb Opencard bez soutěže, to jest v režimu jednacích řízení bez uveřejnění. To už bylo za éry pana primátora Bohuslava Svobody. Přičemž v obou případech měla být hlavnímu městu Praze způsobena škoda velkého rozsahu.

Podle dostupných informací je současný stav v obou trestních řízeních zhruba následující – nebudu to příliš rozvádět, nicméně to první trestní řízení, které se týká původní zakázky, je ve fázi řízení před soudem, přičemž soud prvního stupně nepravomocně odsoudil všechny obžalované. Vzhledem k podanému odvolání těchto nepravomocně odsouzených, tedy stále obžalovaných, bude případ posuzován tedy druhoinstančním soudem.

To druhé trestní řízení je tedy stále ve fázi vyšetřování, kdy v podstatě podle dostupných informací to vyšetřování víceméně již skončilo a policejní orgán, tedy právě Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, expozitura České Budějovice, umožňuje obviněným seznámit se se spisem a činit návrhy na doplnění vyšetřování. Lze očekávat, že dalším krokem bude předání spisu státnímu zástupci s návrhem na podání obžaloby.

Nyní k návrhu na zřízení vyšetřovací komise. Ten návrh vychází z přesvědčení části poslanců, že průběh vyšetřování kauzy Opencard nese nestandardní znaky, které mohou indikovat systematické ovlivňování vyšetřování ve prospěch politického vedení hlavního města Prahy v letech 2006 až 2010. Zároveň se někteří poslanci domnívají, že toto systematické ovlivňování mělo za následek zaměření trestního řízení směrem, kterým jít nemělo. A to už tady bylo řečeno ze strany pana poslance Kortehe, tzn. proti někdejším úředníkům Magistrátu hlavního města Prahy, kteří se podíleli na zadání původní zakázky firmě Haguess, tedy nikoliv proti politickému vedení hlavního města Prahy, tedy proti panu Pavlu Bémovi a spol. A dále, že to trestní řízení nemělo být vedeno proti politickému vedení hlavního města Prahy reprezentovanému bývalým primátorem panem Bohuslavem Svobodou. Tyto výtky zazněly i na jednání mandátového a imunitního výboru ze strany pana poslance Bohuslava Svobody během projednávání jeho vydání k trestnímu stíhání a zároveň na jednání výboru pro bezpečnost, kde se v obdobném duchu vyjádřil nyní tedy obžalovaný, nepravomocně odsouzený Jiří Chytil, který byl přizván k jednání výboru paní poslankyní Janou Černochovou.

V zásadě pokud se jedná o ty výtky, pouze bych to v pěti bodech krát-

ce zrekapituloval, možná mě někdo doplní. Nicméně tomu trestnímu řízení je vyčítáno jednak to nepostihnutí bývalého vedení hlavního města Prahy, dále údajné – já říkám údajné, protože komise ještě nevznikla a ještě nic nevyšetřila, čili je potřeba být skutečně v těch tvrzeních z naší strany velmi opatrní v tuto chvíli. Údajné prozrazení utajovaného svědka Jiřího Chytila ze strany Policie České republiky a jeho následná údajně nespravedlivá kriminalizace. Dále údajná vysoká fluktuace vyšetřovatelů, kteří měli případ Opencard na starosti. Údajná podjatost státní zástupkyně Dagmar Machové. Údajná účelovost a příliš tvrdý postup vůči právě tomu politickému vedení hlavního města Prahy v čele s Bohuslavem Svobodou. Možná jich je více, to jsou zhruba ty výtky, které vedou právě k návrhu na zřízení vyšetřovací komise.

Nyní řeknu svůj názor. Nelze vyloučit samozřejmě, že kauza Opencard je vedena účelově. Nevím, jestli v současné době to někdo ví, já to tedy nevím. Na druhou stranu to nelze ani potvrdit v současné době, protože ty informace nemáme. Zřízení parlamentní vyšetřovací komise je asi v tomto případě vhodné, nicméně takové zřízení vyšetřovací komise má určitá úskalí. Vyšetřovací komise by se měla především vystříhat kroků, které mohou ve svém důsledku průběh trestního řízení ovlivnit. Přece jen – opět zcela subjektivně – ti poslanci, kteří budou součástí vyšetřovací komise, tak to není jejich hlavní pracovní náplň. Je to jedna část spektra práce poslance, a když to porovnáme s objemem práce, který byl na té kauze odveden na všech stupních orgánů činných v trestním řízení, to znamená jak u policejního orgánu ÚOOZ, tak u státního zastupitelství, tak v té první kauze i soudního projednávání, tak samozřejmě je tady určitá dysbalance a existuje určité riziko, že ti poslanci, kteří budou zaujímat nějaký kategoričtí názor v této věci, se budou rozhodovat na základě neúplných informací. To je samozřejmě jeden aspekt, který je třeba mít na paměti.

Otázka viny a trestu také není věcí politickou, ačkoliv to tak možná z některých vystoupení mých předřečníků mohlo vypadat, ale je otázkou právní a její řešení by skutečně mělo být ponecháno na soudu. Vyšetřovací komise by neměla tuto funkci soudu žádným způsobem suplovat. Z tohoto důvodu by se vyšetřovací komise měla soustředit na hledání odpovědi na ty otázky, které samotným trestním řízením odpovězeny nejsou. Také by neměla suplovat činnost státního zástupce nebo naopak obhajoby. To bychom skutečně měli ponechat orgánům činným v trestním řízení.

A to, co považují asi za největší riziko, je to, že vyšetřovací komise se stane nástrojem pro prezentování politických názorů a vytváření mediálního obrazu, který nemusí nutně odpovídat skutečnosti. Zkrátka měli bychom být opravdu v tomto opatrní a dávat si pozor na vyjádření, která jako poslanci, případně někteří jako členové vyšetřovací komise, budou dávat. Na druhou stranu je pravda, že toto riziko nemůže být důvodem pro

nezřízení té vyšetřovací komise. Ale skutečně ta vyšetřovací komise – to je asi poslední věta – by se měla soustředit na to, k čemu je zřízena, to znamená čistě zjištění stavu věci a informování Poslanecké sněmovny. Znovu opakuji – nikoliv k jakékoliv snaze o ovlivňování trestního řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. Ještě než budeme pokračovat, omlouvá se z dnešního jednání od 11.30 z důvodu pracovního jednání předseda Poslanecké sněmovny až do 13 hodin.

Budeme pokračovat v diskusi. Podle mých záznamů je nyní na řadě s řádnou přihláškou pan poslanec Pavel Blažek. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dobrý den. Já jsem z té diskuse trochu nešťastný a řeknu vám rovnou proč. Poslanecká sněmovna je politický orgán, její vyšetřovací komise nebude nikdy ničím jiným než politickým orgánem politického orgánu. Rád bych upozornil všechny, kteří byli, než sem dnes přišli, pro to, aby ta komise vznikla, že to asi myslí dobře, pokud jde o odhalení jednoho případu. Ale ze slov paní ministryně Válkové jsem pochopil politický cíl tohoto orgánu. A to jsou ta slova "kontrola státního zastupitelství".

Dovolte, abych vám řekl jednu věc, která je zásadně nepřijatelná. Jestliže chceme kontrolovat státní zastupitelství, tak musíme zkontrolovat buďto – což je fyzicky nemožné – všech sto tisíc zhruba zahájených trestních řízení, anebo žádné. Není možné si jedno vybrat, které budeme strážidelně kontrolovat, že se dopustíme toho, čemu se nedá říct jinak než selektivní spravedlnost. Já teď nereaguji pouze na tu komisi, ale mě ta slova paní ministryně docela překvapila a řeknu rovnou, že vyděsila. Pochopil jsem, že cíl toho, proč ta komise vzniká, u některých z nás spočívá v tom – v uvozovkách – nabourat se do soustavy státního zastupitelství, pokud to nejde jinak. Je lhostejné, jde-li o Městské státní zastupitelství v Praze, nebo jde o nějaké Státní zastupitelství v Brně.

Bohužel jsem sledoval v neděli televizní debatu Otázky Václava Moravce, kde jsem také ze slov první náměstkyně ministryně spravedlnosti, a to mě vyděsilo ještě víc než to, co jsem slyšel dnes, slyšel slova, jako že veřejné mínění nerozumí spravedlnosti, mediální stránka spravedlnosti je složitá. A to je přesně ten směr, kudy se za žádných okolností nesmí jít.

A já jsem dnes jsem bohužel dospěl k názoru, že paní první náměstkyně ze své advokátní činnosti dlouhodobě nevychází s městským státním zastupitelstvím, že paní ministryně má své představy o tom, jak má fungovat stát-

ní zastupitelství, jak to má kontrolovat, pro mě nepřijatelné za stávajících právních předpisů.

Pokud jde o pana Chytila, já ho vůbec neznám, ale nejšílenější na tom je ta okolnost, kterou jsem se v televizi dozvěděl, že v advokátní kanceláři za přítomnosti takzvaného publicisty Jana Urbana, což je prosím člen širšího týmu společnosti Diag Human, o které bych tady nerad vedl nějakou rozpravu, vzniká domluva těchto osob za přítomnosti nějakého policisty, že bude utajený svědek. Nechci zde opakovat, že může být buď utajený svědek, nebo spolupracující obviněný a že na téhle půdě takováto dohoda vůbec nemá co vznikat. A mně nezbyvá jiný závěr než ten, že účelem schůzky těchto pánů nebyla žádná spravedlnost, ale jen pokus o to, jak se dostat do pražské politiky a pokud možno ji diskreditovat. Protože na to je konkrétně pan Jan Urban i ve službách pana Štávy mimořádně vynikající mistr.

Není dále možné, aby když například opoziční poslanec, a třeba Blažek, upozorní na to, že by se ministerstvo mohlo třeba zabývat panem lštvanem z vrchního státního zastupitelství, a dostane odpověď "ne, to je zasahování do činnosti státního zastupitelství", ale následně v jiném případě to zasahování není. Takže buď měřme všem stejným metrem, nebo to prosím vás nedělejme vůbec. Nemáme jinou možnost. Samozřejmě můžeme změnit příslušné zákony o státním zastupitelství, ale za stávající situace to není možné. Pokus kontrolovat státní zastupitelství, vyjma – teď to zjednoduším – některých aspektů personální a hospodářské činnosti, zákon nedovoluje. Ten, který je. Zákon, který byl předložen minulě Sněmovně, prošel pouze prvním čtením, schválen nebyl. Ale opakuji – začínám chápat, o co některým z nás jde, jaký mají politický cíl při zřizování této komise, a dovolím si se od toho zcela zásadně, ale opravdu zásadně distancovat. Nechci ani mediální spravedlnost, to je cesta do pekel, ani selektivní spravedlnost. To je nejhorší, co bychom mohli v tuto chvíli a na této půdě učinit.

Myslím, že to zatím stačí. A musím říct, že jsem velmi, velmi nepěkně překvapený z toho, co jsem tu slyšel, a mám obavu o výkon spravedlnosti v tomhle státě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Nyní dvě faktické – kolegu Hovorku požádám ještě o strpení. Nejdříve Václav Klučka k faktické poznámce, potom pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji za dvě minuty, pane místopředsedo. Já řeknu pouze dvě věci. Potvrdím, co už tady kolega Huml konstatoval, že na posledním zasedání komise, kdy jsme položili otázky

představitelům GIBS, jestli se zabývali obecně kauzou Opencard, bylo nám řečeno, že v jedné věci ano, v jedné věci z podnětu, který nevím, který tam byl dán, to může komise následně zjistit, a že toto šetření svým způsobem je uzavřeno.

Druhá věc je na margo vystoupení pana kolegy Fichtnera. Tady bych chtěl říct, že vyšetřovací komise není orgánem činným v trestním řízení. Dokonce v části 9 v § 48 jednacího řádu – já to ocituji: "Nasvědčují-li skutečnosti zjištěné vyšetřovací komisí, že byl spáchán trestný čin, může vyšetřovací komise oznámit takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení." To slovíčko "může" zní hodně strašidelně. Protože kdokoli zjistí, že byl spáchán trestný čin, je jeho povinností oznámit tuto skutečnost orgánům činným v trestním řízení. Abychom si vysvětlili, kde až ta závěrečná pravomoc komise v daném okamžiku je. Ano, zjišťuje, a když zjistí, podává.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, i za dodržení času. Nyní pan poslanec Bohuslav Chalupa, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den. Děkuji za slovo. Za sebe se budu připojovat k tomu, aby komise byla zřízena. Nesouhlasím s tím, že pokud nejsme schopni... a teď já si nebudu hrát ani na policistu ani na soudce ani na státního zástupce. Pokud je tady nastíněno, že pokud nejsem schopen zkontrolovat 100 tisíc případů, tak se nebudu raději zabývat ničím – takhle k tomu přistupovat nebudu. Pokud jsou tady indicie, že něco není v pořádku, je naší povinností se tím zabývat. Rozhodně nebudeme nikoho soudit, ale pokud zjistíme na základě výsledků komise, že není třeba legislativa v pořádku, je naší povinností legislativu změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Chalupovi. Ještě jedna faktická poznámka Stanislava Polčáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl pouze do jisté míry navázat na pana předsedu Klučku, protože to, co řekl, je bezesporu velmi podstatné. Je třeba nezapomínat i na margo toho, co řekl pan kolega poslanec Fichtner. Je nepochybné, že poslanci, kteří budou členy případně takto zřízené komise, budou muset znát nejen jednací řád, ale jednací řád je doplněn i o přílohu jednacího statutu takové komise, kde jsou i pravidla pro poskytování informací, kde jsou pravidla pro povinnost mlčenlivosti. Takže ano, můžeme se zde bezesporu ujišťovat o tom, že všichni poslanci budou muset více dbát svých slov, a je nepo-

chybné, že takoví poslanci budou stát před věčným úkolem, jak do jisté míry informovat veřejnost a zároveň dodržet povinnosti, které jim ukládá tento jednací status. Je to ale jejich odpovědnost. Myslím si, že s touto výtkou by bylo možno v zásadě odmítnout zřízení jakékoli vyšetřovací komise. Pokud bude vyšetřovací komise zřízena, bude zřízena i s odpovědností vůči členům této komise, jak do jisté míry správně poukázal pan předseda Klučka.

Možná jedna poznámka. Jednání mandátového a imunitního výboru je také ze zákona neveřejné, a bohužel řada z nás, členů mandátového a imunitního výboru, si před médii pouští pusu na špacír a hovoří o věcech, které mají zůstat v utajení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A ještě pořád žádám pana kolegu Ludvíka Hovorku o strpení, protože se s další faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Matěj Fichtner. Pane poslanče, máte slovo ke své faktické poznámce.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. K panu poslanci Polčákovi prostřednictvím vás, pane předsedající. Já přece nejsem proti zřízení této vyšetřovací komise, naopak její zřízení podporuji. To, co jsem říkal, to jsem pouze upozorňoval na rizika, která mohou nastat v průběhu toho, kdy bude vyšetřovací komise vykonávat svou činnost. To znamená, že existuje riziko toho, že někteří poslanci svými vyjádřeními se budou prostřednictvím této vyšetřovací komise snažit trestní řízení nějakým způsobem ovlivnit. Je to riziko, doufám, že nenastane, když nám v tom pomůžete, budu jediné rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Stále jsme u faktické poznámky. Ještě pan kolega Ivan Pilný se přihlásil k faktické poznámce, a pak snad už dojde na kolegu Ludvíka Hovorku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Dámy a pánové, nejsem sice poslanec mladý, ale nový, což znamená, že nenesu odpovědnost za zřízení vyšetřovacích komisí, které nikdy nic nevyšetřily. Takže mi nezbyvá, než se řídit zdravým rozumem, a ten mi říká: Opencard je paskvil, úžasně předražený, který má omezenou funkčnost, byl drazé zaplacený a škody nebudou nikde nahrazeny. To je za prvé.

Za druhé. My jsme politické shromáždění, které nelze odpolitizovat. To znamená, že pokud přistoupíme k zřízení vyšetřovací komise, tak by asi neměla respektovat výsledky voleb, ale mělo by to být skutečně paritní shromáždění. Z toho pro mě vyplývá jen to, že jediné, co ta komise může

udělat, je prozkoumat průběh procesu, jakým se kauza Opencard ubírala. Tam nastávají rizika, na která někteří moji předřečníci upozornili, protože o pravdu zasahujeme do práce nezávislých orgánů, do kterých bychom asi zasahovat neměli.

V tuto chvíli nejsem rozhodnut, jak budu hlasovat, ale vím, že škody, které se staly, neodstraníme a z tohoto shromáždění nikdy neuděláme shromáždění apolitické. To je třeba vzít v úvahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní řádně přihlášený poslanec Ludvík Hovorka ke svému vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Nejste nijak omezen.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom dvě doporučení na základě vlastní zkušenosti z jednání vyšetřovací komise. Chtěl bych doporučit, aby si komise řádně dohlédla, pokud bude zřízena, na to, kdo jí bude případně pomáhat jako vyšetřovatel dodaný Policií České republiky, a zejména aby tato osoba měla osvědčení na stupeň tajné. Byl jsem členem jedné významné vyšetřovací komise, která měla dva vyšetřovatele, ale bohužel ani jeden neměl osvědčení na stupeň tajné a nemohl se seznamovat s dokumenty BIS a dalšími tajnými materiály, které my jsme dostávali nebo mohli studovat.

A to druhé doporučení už tady bylo zmíněno. Reaguje vlastně na to, že výstupem parlamentních vyšetřovacích komisí mnohdy nebývá nic konkrétního. Je to vyložené požadavek a apel na to, aby došlo ke změně jednacího řádu v § 48 odst. 9, a to "nasvědčují-li skutečnosti zjištěné vyšetřovací komisí, že byl spáchán trestný čin, může vyšetřovací komise oznámit takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení". Tady by mělo být "musí vyšetřovací komise oznámit takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení". Pak by to bylo daleko efektivnější.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Ivan Gabal, zatím poslední písemně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já bych jednak předeslal za klub KDU, že vznik komise podpoříme a podpoříme také počet sedm, protože nám připadá argument racionální.

Za sebe bych jenom rád připomněl, že jsme před nějakou dobou vydávali kolegu Svobodu a já jsem argumentoval tím, že vlastně ho

vydáváme v důsledku toho, že nebylo vyšetřeno první trestní oznámení zastupitelky Jany Ryšlíkové a jeho podstatná část byla s dosti nepochopitelnými argumenty po několika letech odložena. Jen bych připomněl tady kolegům z hnutí ANO, že tehdy argumentovali, že hlasují pro vydání kolegy Svobody nikoliv proto, že by si mysleli, že nese odpovědnost, ale protože nesouhlasí s institutem imunity. To znamená, argumentovat dneska jiným způsobem proti vzniku té komise mně nepřípadá racionální.

Za další – už byla zmíněna kauza utajovaného svědka. Vůči argumentům pana exministra musím říci, že to, že ten svědek byl vyzrazen a posléze potrestán, ačkoliv informace, které poskytl, jsou evidentní fakta, a jestli se toho ujímá argumentačně ten či onen, je podle mého názoru druhotné. Ta faktická otázka, do jaké míry se to tam odehrálo korektně, nebo ne, si myslím, je pro tu vyšetřovací komisi příslušná.

Poslední – protože jsem také byl návštěvou v GIBS a protože tam ta debata proběhla, musím říci, že GIBS neměla vůbec žádnou představu o tom, jak probíhalo vyšetřování toho trestního oznámení původního podle auditu společnosti A. T. Kearney, které vzneslo pět velmi vážných trestních obvinění a kde vlastně jsme se ve většině z nich dostali jenom k odložení, takže i tam jsem nabyl pocitu, že není důvod, proč se zpětně nepodívat na postup hlavních orgánů, což neznamena, že bychom museli řešit tisíc dalších případů, které jsou v současné době v řešení. My považujeme za rozumné – a ten počet podpisů tomu nasvědčuje – podívat se zpětně, to znamená nikoliv identifikovat viníky nebo něco podobného, ale pokusit se rekonstruovat postup příslušných orgánů v dané kauze, a tím vůči nim uplatnit určitou kontrolní možnost, kterou nepochybně máme.

Myšlím si, že z toho ani nevyplývá ingerence do jejich práce, protože ta práce v klíčových obviněních byla uzavřena. To uzavření je to, co si myslím, že nás zajímá, protože tam jenom na okraj těch 60 shodných stránek mezi vyšetřujícím policistou a státní zástupkyní, a platilo pravidlo copy-paste-Google jako základ jejich erudice pro odložení, není něco, co by mě nechávalo v klidu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi za jeho vystoupení. Mám dvě přihlášky z místa. První přihláška je pana poslance Pavla Blažka, druhá Jiřího Štětiny. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já zareaguji. Vyzradit svědka můžete tehdy, je-li svědkem. Pan Chytil nebyl nikdy ani utajený svědek ani spolupracující obviněný. Ten takzvaný policista, který se zúčastnil toho jednání, o tom nikdy neudělal žádný záznam. Neexistuje důkaz, že o tom ko-

mukoliv v policii a na státním zastupitelství řekl. Z toho plyne jediná věc. Pokud se to vyzradilo, tak to dost pravděpodobně byl jeden z těch tří, kteří se toho zúčastnili. Ale nemůžete prozradit to, co neexistuje. On jím prostě nikdy nebyl a nikdy o to nepožádal, jsou-li informace, které zazněly v pořadu, který jsem v neděli viděl, pravdivé, asi o tom nikdo nevíme nic víc.

Pokud jde o to, co říkal pan poslanec Hovorka, já jsem nenamítal, nebo nikdo tady nenamítal, že závěry té komise budou třeba nekonkrétní. Já mám obavu, že budou konkrétní až moc v politické rovině a bude to zneužito jenom a pouze k tomu, aby se některé na první pohled bohulibé skupiny konečně mohly pořádně zavrtat do soustavy státního zastupitelství, a pro to já nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Teď mám další faktické poznámky. První faktická poznámka je elektronická od Romana Váni, poté faktická poznámka Ivana Gabala, poté faktická poznámka navrhovatele, takže kolegu Štětinu ještě požádám o strpení. Prosím, pan kolega Roman Váňa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, již delší dobu se tady bavíme o jednom konkrétním případě, o kauze Opencard. Padla i jména aktérů této kauzy. Já bych si jen dovolil upozornit, že podle zákona, tedy podle jednacího řádu, je možné vyšetřovací komisi zřídit pouze ve veřejném zájmu, ne v zájmu konkrétních osob. A ten veřejný zájem právě k této věci – proč byla právě tato konkrétní kauza vybrána – mi není úplně jasný, protože pak bychom mohli řešit tisíce a milióny jiných vyšetřování, jiných soudních řízení, jiných velmi těžkých osudů, které nepochybně jsou a které koneckonců i písemně mnohdy přicházejí sem do Sněmovny. Takže je to určitý moment, zda skutečně ten veřejný zájem právě v této jediné konkrétní kauze je tak veliký, aby opravňoval zřízení vyšetřovací komise parlamentu. To je otázka, kterou dávám ke zvážení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní pan poslanec Ivan Gabal k faktické poznámce. Poté pan kolega Huml a pan kolega Chalupa ještě s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo. Já navážu na předřečníka, čistě jenom technicky, a ještě na exministra pana Blažka. Případ Opencard není možné redukovat na případ toho vyzrazeného svědka. Já jsem říkal, že tam z pěti vážných trestních obvinění tři jsou odložena s poměrně dosti podfídními argumenty a je potřeba se zpětně podívat, jak to vyšetřování po-

stupovalo. Kauza toho svědka je v tom jenom jednou velmi dílčí záležitostí.

To, co říkal pan exministr možná už, pokud tu komisi zřídíme, patří před tuto komisi, ale nemělo by být meritorním principem debaty o tom, zda ji zřídíme, nebo nezřídíme, čímž nechci polemizovat s vaším názorem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsou tu samé faktické poznámky. Nyní pan kolega Huml, poté pan kolega Chalupa, pan kolega Grebeníček a poté znovu pan kolega Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Já bych také chtěl zareagovat na pana kolegu Blažka. On ten svědek je, pane kolego prostřednictvím předsedajícího. Vy citujete jeden pořad, ale ono těch pořadů vzniklo v průběhu času víc. A náměstkyně primátora hlavního města Prahy v České televizi jasně potvrdila, a bylo to odvysíláno asi před dvěma měsíci, že ona byla u toho. On jí to přišel oznámit jako její podřízený pracovník náměstkyni primátora a ta náměstkyně primátora kontaktovala policii a zorganizovala tu schůzku, o které jste mluvil. Já si myslím že, pro obyčejného – v uvozovkách – člověka, který se obrátí na svého nadřízeného, který zprostředkuje schůzku s policií, je to – co chcete víc?

A k veřejnému zájmu svému kolegovi Váňovi. Vám je miliarda, která se vykouřila z komína, málo na veřejný zájem, na to, že nebylo do dneška vyšetřeno, jestli to je v podstatě trestný čin, nebo není? Mně to přijde jako silný veřejný zájem.

A selektivní spravedlnost – zase zpátky doprava. Vybrána jedna kauza byla proto, že tady jsou podněty, že tady jsou opakované podněty, že to vyšetřování neprobíhá standardně. A když budete tvrdit, že selektivně stíháme jenom některé pachatele trestných činů, to přece také není pravda. Nestíháme všechny obyvatele. A i státní zástupce se bohužel může dopustit trestného činu. A můžeme spekulovat o tom, jestli dneska ty kontrolní mechanismy jsou, nebo nejsou nastaveny správně. Já jsem do toho návrhu na zřízení komise napsal úmyslně: prověří činnost. Ona komise nebude trestat, ona nebude vyšetřovat, zda trestný čin se stal, nebo nestal konkrétně, ale bude prověřovat činnost těch orgánů činných v trestním řízení.

Já si myslím, souhlasím s kolegou Polčákem, že ta doba na zřízení je právě teď. Teď je úplně nejdůležitější, aby to nebylo zase za další dva roky, až už budeme zase svědky toho, že další kauzy jsou zameteny pod koberec. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Chalupa s faktickou poznámkou. Připraví se pan kolega Grebeníček.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Já nechci dlouho zdržovat. Veřejný zájem podle mě je pokusit se odhalit mechanismy těchto těch lumpárén a pokusit se přijít, nebo když je odhalíme, tak samozřejmě potom bychom měli udělat všechno pro to, aby se to prostě nestávalo. To je veřejný zájem. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Chalupovi. Pan kolega Grebeníček vzdal svou faktickou poznámku. Pan kolega Pavel Blažek nyní s faktickou poznámkou, potom řádně pan kolega Šetina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já k panu navrhovateli vašim prostřednictvím. Selektivní spravedlnost nebyla reakce na návrh na vznik téhle komise ani na vás. To byla reakce na slova paní ministryně v rámci obecné debaty.

Stručná reakce na pana poslance Gabala, vašim prostřednictvím. Já bych o tom svědkovi nemluvil, ona to v tom případě je jistá marginálie, ale pan navrhovatel, a to byla reakce na něj, to uvedl jako jednu z podstatných věcí toho, proč ten návrh předkládá, tak jsem reagoval, že v rámci toho návrhu to jako podstatná věc sděleno bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní je konečně řada na řádně přihlášeném panu poslanci Jiřím Šetinovi. Pane kolego, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šetina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já velmi pečlivě poslouchám diskusní příspěvky všech kolegů. Já bych z tohoto místa chtěl připomenout jednu věc. Já jsem v minulém volebním období měl interpelaci na tři ministry, na ministra vnitra pana Kubiceho, na ministra spravedlnosti pana Pospíšila a na paní vicepremiérku Peake, ve věci kauz, o kterých se mluví v této republice a které nejsou selektivní. Ty jsou systémové. To znamená počínaje rokem 1994 a konče rokem – já nevím – 2012. A já jsem je žádal, aby mi odpověděli, jak tyto kauzy byly šetřeny, kdo je šetřil, proč nebyly vyšetřeny. Víte jaký byl závěr? Že do dnešního dne odpověď nemám. Já to chápu, proč. Já se domnívám, že se nikdo nechce vlamovat do státního zastupitelství. Nikdo si nebude hrát na nějakou komisi, která je přes vyšetřovatele, státní zástupce. Myslím si, že kdo trochu něco ví o trestné činnosti, tak ví, že nemůže jít do živých kauz. A já vítám, že konečně je politická vůle začít šetřit kauzu, ve které zatím, tak jak to sleduji, a nemohu to posoudit, jsou souzeni lidé, kteří asi nebyli u hlavy pudla této kauzy. Takže musím říci, že vítám tuto komisi, a kdyby začala pracovat zítra, jenom dobře. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi. To byl poslední přihlášený v rozpravě. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, pan, ano. Pan předseda klubu ODS, Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vy jste mě mírně zmátl. Pan předseda Poslanecké sněmovny řekl, že mám načíst návrhy v podrobné rozpravě. A evidentně je rozprava společná. Tak proto jsem se přihlásil teď, než jste uzavřel...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, já samozřejmě otevířu podrobnou rozpravu, pokud jde o návrh. Nejde o zákon, jde o návrh zřízení vyšetřovací komise a tam se povedou obě rozpravy, takže je to v pořádku. Ale samozřejmě nikdo vám nebrání, abyste už v obecné rozpravě vystoupil.

Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Ano, pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuju. Já bych chtěl všem předfečníkům poděkovat. Myslím si, že je tady jedno mimořádně důležité, pokud tu komisi zřídíme, tak vybrat lidi, kteří trochu rozumí trestnímu právu, možná i aby nebyli úplně bez práva nepolíbení. A pokud jsou tady připomínky k tomu, že v minulé komisi nic nevyšetřili, já souhlasím s názorem, že je to o tom, jak bude personálně ta komise složena. Takže myslím si, že tato Sněmovna má šanci být snad už konečně jednou nějaká jiná, než byly ty minulé.

Takže to je ode mne závěrečné slovo. Myslím si, že byly načteny i ty změny na, já jsem se tenkrát spletl, když jsem to uváděl, řekl jsem paritní zastoupení, měl jsem na mysli samozřejmě poměrné. Pozměňovací návrh od pana Korteého na to, aby to bylo z každé strany jeden člověk, tedy paritní zastoupení, padl. Možná, že bychom se ještě mohli dohadovat o tom, že ne půl roku, ale jenom do konce letošního roku. Tím si to trochu prodloužíme, což je návrh pana Stanjury. Takže já ho tady jenom načítám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak nyní jestli pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě...? K podrobné rozpravě se teď dostaneme. Pokud ne, tak děkuji. Otevířám rozpravu podrobnou. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, eviduji přihlášku samozřejmě pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjury. Hned mu dávám slovo. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže formálně navrhuji k navrženému usnesení změnu v bodě III. Místo stanoví lhůtu do šesti měsíců ode dne zřízení komise navrhuji pevné datum, stanovit lhůtu do 31. 12. 2014. A v článku IV změnu usnesení – určuje počet členů vyšetřovací komise na sedm, a to zastoupení jeden člen za každý klub v Poslanecké sněmovně.

To jsou dva návrhy, a pak jenom krátký návrh či prosba. Myslím si, že by bylo fajn, kdyby jednotlivé kluby, až budou řešit personální návrhy, daly lidi mimo Prahu a aby to pokud možno byli lidi, kteří nikdy nepracovali až už u policie, nebo mezi státními zástupci. Myslím si, že by to bylo docela dobře, ale to je jenom prosba pro jednotlivé kluby, které budou své nominanty vybírat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní kdo dál do podrobné rozpravy? Pan navrhovatel, jestli zopakuje jenom ten text, který je připraven k usnesení. Pan zpravodaj? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Takže konstatuji, že návrh na zamítnutí předložen nebyl. Byly předloženy dva pozměňovací návrhy, a sice odstavec III, stanovit lhůtu do 31. 12. 2014 – o tom můžeme hlasovat? (Obrací se k předsedajícím.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, to znamená, původní návrh je devítičlenná komise...

Poslanec Daniel Korte: Takže původní návrh je šest měsíců, pozměňovací návrh je do 31. 12. 2014.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili existuje základní návrh, který máme na stole, ten je devítičlenná na šest měsíců, protinávrh je sedmičlenná s termínem do 31. 12. 2014. Ano? Dobře. Budeme hlasovat v této věci. Jenom opakuji ty návrhy, abychom potom věděli, o čem budeme hlasovat. Má ještě někdo jiný zájem vystoupit v rozpravě? Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování. Návrh, pane zpravodaji, na hlasování je nejdříve o protinávru...

Poslanec Daniel Korte: Jsou dva protinávry.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: O dvou protinávruzích. Čili nejdříve návrh na počet členů, protože to je zásadní věc, tzn. protinávrh proti 9 je 7. Ano, všichni jsme s tím srozuměni? (Bez námitek.) Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními

kartami. Jakmile se počet poslanců a poslankyň ustálí, zahájím hlasování.

Bude to hlasování číslo 59, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro sedmičlennou vyšetřovací komisi. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 59, z přítomných 155 pro 68, proti 37. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o devítičlenné vyšetřovací komisi. (Nesouhlas v plénu.) Ne, to je původní návrh, dobře. Abych nebyl ovlivněn, že tady s tím manipulují.

Nyní budeme hlasovat o termínu pro dokončení, tzn. jestli ten termín je 31. 12., nebo do šesti měsíců.

Čili otázka je, kdo je pro to, aby komise byla zřízena do 31. 12. letošního roku. Kdo je pro? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 60. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 60, z přítomných 157 pro 140, proti 2. Návrh byl přijat.

Zbývá nám tedy hlasovat o návrhu jako celku s jednou změnou, tzn. s termínem pro dokončení práce komise. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 61 o zřízení komise v těch pozměňovacích návrzích, které byly přijaty.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 61. Ptám se, kdo je pro zřízení vyšetřovací komise. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 61, z přítomných 155 pro 121, proti 20. Návrh byl přijat. Konstatuji, že byla zřízena vyšetřovací komise pro vyšetřování případu Opencard. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Mimo jednací body se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsme zase viděli v praxi... Nejdřív jsme tady poslouchali 70 minut vystoupení, jak hlavně musíme hledat tu pravdu. A pak jste si pro jistotu odhlasovali většinu, abychom tu pravdu náhodou nemohli zjistit v opozici. Gratuluji vám. Ty řeči o tom, jak budete hledat pravdu, si můžete nechat, protože jste posedlí většinou ve vyšetřovací komisi. Máte ji tam, dobře vám tak. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Stanjura. Nyní se hlásí pan předseda Kolovratník, logicky, předseda volební komise. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Já vám podám technickou informaci k volbě té komise. Připomenu, že složení komise bude hlasováno plénem veřejným hlasováním. Teprve poté komise ze svého středu může vybrat návrh na svého předsedu. O předsedovi poté budeme hlasovat formou tajnou, tedy tajnou volbou.

Jako první krok musím vyhlásit lhůtu na nominaci na podání návrhu na členy komise. Tuto lhůtu vyhlašuji do příštího týdne do pondělí 24. do 12 hodin. Ještě jednou to zopakuji: Lhůta na podání návrhu na členy této nově ustavené komise do sekretariátu volební komise ve druhém patře v pondělí 24. března do 12 hodin. Komise se sejde v úterý hodinu před začátkem jednání pléna a potom na začátku ve 14 hodin budeme hlasovat o složení té komise. Pak teprve přijde na řadu další krok, a to volba předsedy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo technické sdělení předsedy volební komise a budeme pokračovat v řádných bodech, které projednáváme. Končím bod číslo 56.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem číslo

29.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - první čtení

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, předkládám k projednání další smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto případě se jedná o protokol s Ukrajinou k již existující smlouvě o zamezení dvojího zdanění. Je nutné zdůraznit, že z hlediska České republiky současná vnitropolitická mezinárodní situace Ukrajiny nemá vliv na probíhající legislativní proces a ratifikaci protokolu k mezinárodní daňové smlouvě.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Ukrajinou se nadále uplatňuje Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru

daně z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Kyjevě dne 30. června 1997. Smlouva vstoupila v platnost dne 20. dubna 1999 a je v České republice publikována ve Sbírce zákonů pod číslem 103/1999. (Velký hluk v sále.)

Združuji, že protokol, který vznikl z iniciativy české strany, plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti, a to zejména v rámci OECD. Protokol, který bude tvořit nedílnou součást smlouvy o zamezení dvojího zdanění, přispěje jak prostřednictvím zajištění rozšířené výměny daňových informací, tak dalšími úpravami textu k větší právní jistotě a k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo vlády, já vás s prominutím na chvíličku přeruším a požádám Sněmovnu o klid! Projednááme mezinárodní smlouvu, která má velké dopady pro Českou republiku. Rád bych, abyste všechny debaty, které nesouvisí s předmětem jednání, přenesli do kuloárů. Děkuji.

Pokračujte prosím, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Tato opatření směřují k omezení případných daňových úniků a podvodů a současně českým daňovým rezidentům zajistí např. bezproblémovou aplikaci metody vynětí v kontextu příjmů pobíraných ze zdrojů na území Ukrajiny z titulu výkonu závislé činnosti.

Jsem přesvědčen, že uzavřením tohoto protokolu ke smlouvě se dále usnadní podnikání českým firmám na perspektivním ukrajinském trhu a bude významnou příležitostí pro navázání dalších obchodních vztahů s Ukrajinou. Potřeby rozvíjející se ukrajinské ekonomiky mají velký potenciál. Za perspektivní odvětví lze jmenovat např. energetiku, infrastrukturu, zemědělskopotravinářský komplex, ekologii, strojírenství, metalurgii, chemický průmysl, zdravotnickou techniku, výrobu léků apod.

Na základě již uvedeného navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti pro projednávání tohoto protokolu, aby tento protokol k mezinárodní smlouvě byl v prvním čtení přikázán příslušným sněmovním výborům, které je detailně posoudí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a žádám, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedajícím. Vážené kolegyně,

vážení kolegové, děkuji panu ministrovi za vyčerpávající důvodovou zprávu, ke které celkem není co dodat.

Doporučil bych tento protokol k dalšímu projednávání. Doporučil bych přikázat to k projednávání zahraničnímu výboru, ale nechal bych hlasovat i o zvážení o tom, jestli tuto smlouvu nemá projednávat i rozpočtový výbor. Já jsem, jak jsem to trochu studoval, narazil na jeden problém, o kterém vám nyní chci říct.

Původní smlouva z roku 1997, smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění atd. atd., definuje kromě daní, na které se vztahuje, a dalších výrazů pro potřeby této smlouvy, kdo je rezident jednoho smluvního státu, a definuje státy, na které se vztahuje, tedy smluvní státy.

Jen tak pro zajímavost bych ocitoval, jak jsou tady smluvní státy definovány. Zatímco Česká republika je definována takto: označuje se tak území České republiky, na kterém jsou podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky, výraz Ukrajina je definován zajímavě jinak: označuje se tak území Ukrajiny, její kontinentální šelf a její výlučnou přímořskou ekonomickou zónu včetně jakékoliv oblasti mimo výsočných vod Ukrajiny, která je nebo může být v souladu s mezinárodním právem a podle právních předpisů Ukrajiny označena jako oblast, kde mohou být vykonávána práva Ukrajiny, pokud jde o mořské dno, podloží a jiné přírodní zdroje.

Jelikož jak tady řekl pan předseda, protokol, o kterém jednáme, by měl odrážet aktuální mezinárodní vývoj, kromě toho, že aktualizuje, upřesňuje a nově definuje některé pojmy a části stávající smlouvy, narazil jsem tady na problém, který nevím, protože daně nejsou moje oblast, ve které bych nějak vynikal, a chci vám ho říct. Jak se budeme dívat na fyzickou nebo právnickou osobu, kterou považujeme v současné době za daňového rezidenta Ukrajiny, pokud tato fyzická nebo právnická osoba, a která u nás podniká, pokud tato fyzická nebo právnická osoba podniká rovněž na Krymu, má tam sídlo anebo se tam jako fyzická osoba zdržuje více než půl roku? Myslím, že jsme neuznali odtržení Krymu, ale zároveň si myslím, že Ruská federace si bude uplatňovat právo tyto osoby fyzické nebo právnické zdaňovat. Proto bych prosil hlasovat o tom, jestli toto nepřikázat ještě rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu v obecné části. Mám přihlášku pana poslance Pavla Blažka a zatím jinou přihlášku nemám. Ano, vidím další přihlášky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Měl jsem v zásadě stejný dotaz, jako měl pan zpravodaj, taky mně to vrtalo v hlavě. Úplně stejnou otázku jsem měl. Jak to vlastně bude s Krymem, případně s dalšími územími, pokud krize bude pokračovat dál v uvozovkách ve prospěch Ruska. A dovolte mně, nebyl bych opoziční poslanec, abych to neřekl. Pan Babiš při vši úctě tu není jako pan předseda, ale jako pan ministr financí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura k řádné přihlášce v obecné rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Za prvé chci říct, že budeme hlasovat pro. Nicméně z veřejných zdrojů jsem se dočetl, že pan ministr financí říká, že je špatný krok zrušit cla s Ukrajinou. Já bych chtěl, aby nám vysvětlil, proč je to špatný krok. Myslím, že je to jedna z šancí, jak ekonomicky Ukrajině pomoci. Nechci opakovat přerušenou debatu ze včerejška, ty argumenty, jak my hodnotíme situaci na Ukrajině, na Krymu. Ale myslím si, že patříme k demokratickému Západu, je naší povinností pokud možno ekonomicky pomoci Ukrajině. A zrušení cel je jedna z možností, které mohou fungovat relativně efektivně a relativně rychle. Takže mě překvapilo, že náš ministr financí to hodnotí velmi kriticky. Pokud je to pravda. Pokud to pravda není a noviny nenapsaly přesnou informaci, tak se tímto omlouvám. Děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Hlásí se do rozpravy pan místopředseda vlády, ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, já jsem v rámci návštěvy Ecofinu navštívil i odbor komisaře Füleho a tam jsem se dozvěděl o tom, že Evropská unie pokračuje ke kroku zrušení cel na půl roku. Určitě je to krok, který má nějaké dopady, a já jsem to nekritizoval. Já jsem jen konstatoval, že Česká republika přijde díky tomu o asi 114 milionů korun cla, které jsme vybrali na dovozu agrokomodit. A co bylo zajímavé na té komisi, jelikož u nás v tisku jsme strašně kritizovali ty zlé oligarchy, co tam mají – a přímo na komisi, já jsem se ptal, jak tam tedy budeme investovat, v té Ukrajině, a právě ten zástupce mi doporučil, že pan Achmetov, to je partner pro Evropskou unii, který tam mimochodem zaměstnává 300 tisíc lidí, tak to bylo takové trošku komické. A samozřejmě otázka je, jestli ta úleva cla, která je celkem významná, je to asi 400 milionů eur, kde vlastně skončí. Jestli skončí u těch oligarchů, nebo kam to tedy půjde.

Takže já jsem nic nekritizoval. Akorát jsem řekl, že je to politický krok, bude to trvat půl roku a potom vlastně dojde k nějakým jednáním o asociační dohodě. Akorát jsem se zeptal, jaký to bude mít dopad na ekonomiku celé Evropské unie v tom sektoru. A na to mi nebylo odpovězeno. Takže já nic nekritizuji, jen konstatuji, aby se vědělo, že tímto pádem určitě pomáháme, doufejme, že tedy pomáháme hlavně občanům Ukrajiny, ti to potřebují. Protože samozřejmě korupce je tam šílená. I doktorovi musí dávat úplatek. Takže by bylo dobré určitě, aby naše pomoc přistála tam, kde má.

Takže to jen na okraj toho dotazu. Takže nic jsem nekritizoval, jen jsem konstatoval a informoval jsem o tom i na vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ještě přihláška pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za informaci i tu kvantifikaci. Já jsem říkal rovnou, že to mám z veřejných zdrojů, proto jsem ten dotaz položil. Já jsem neměl žádnou kritickou poznámku. A jenom k těm zhruba, jestli číslo je správné, 114 milionům, tak myslím, že je to dobře a že si musíme uvědomit, že každá pomoc něco stojí. Když pomáhám, tak samozřejmě dávám něco ze svého, jinak to prostě není pomoc, jenom levné gesto. Jsem rád, že těch 400 milionů eur Evropská komise uvolní, resp. tím sníží poplatky pro vývozce z Ukrajiny. A naprosto souhlasím s tím a věřím, že to Evropská unie udělá, protože to je krok celé osmadvacítky, aby si ohlížela, kde ty případné úlevy skončí. Aby skončily tam, kde si představují ti, kteří ti úlevy poskytují a nabízejí Ukrajině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Slyšeli jsme návrh pana zpravodaje o rozpočtovém výboru. Prosím, pokud na něm trvá, aby ho přednesl v rozpravě nebo aby ho potvrdil, že to navrhuje v rozpravě.

Poslanec Pavel Plizák: Ano, já potvrzuji, že vzhledem k tomu, že s touto věcí si jaksi nevím přesně rady, chtěl bych, aby to projednal i rozpočtový výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme tedy hlasovat o těchto dvou návrzích. Ještě pan předseda rozpočtového výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom pro vaši informaci: rozpočtový výbor si vždy tyto věci žádá k projednání nebo bere k projednání ve svém výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Je to samozřejmě věci výboru, jestli si osvojí některý návrh. Ale samozřejmě rozhodnutí o tom, že to Sněmovna přikazuje, má jinou váhu. V této věci je to asi důležité, rozhodneme tak v hlasování. Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme rozhodovat nejdříve o přikázání výboru zahraničnímu, a to v hlasování číslo 62, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 z přítomných 128 pro 127, návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o přikázání výboru rozpočtovému, a to v hlasování pořadové číslo 63, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 63 z přítomných 129 pro 127, proti jeden. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru rozpočtovému. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji. Končím bod 29.

Dalším bodem je

32.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - první čtení

Žádám místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, aby se ujal slova. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, bez existence daňových smluv dochází v mezinárodních hospodářských, obchodních, ale i kulturních sty-

cích ke zbytečnému zatížení daňových poplatníků a k mezinárodnímu dvojímu zdanění. Příčinou je kolize daňových zákonů jednotlivých států. Proto je mezi zeměmi obvyklé sjednávat bilaterální smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Republikou Kosovo se v současné době žádná taková mezinárodní komplexní daňová smlouva neuplatňuje. Neaplikuje se ani daňová smlouva s bývalou Jugoslávií ani daňová smlouva se Srbskem a Černou Horou.

Jde o komplexní daňovou smlouvu, která tak upravuje zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů. Tato důležitá smlouva rovněž přispěje k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů mezi oba státy, tedy mezi stát zdroje příjmu a stát jeho příjemce.

Smlouva byla sjednána na základě vzorových modelů OECD a OSN a standardně vychází z daňových zákonů obou států, přičemž nestanoví daňovým subjektům žádné další povinnosti než ty, které jsou v těchto zákonech obsaženy.

Jako všechny smlouvy tohoto typu i tato upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými orgány obou smluvních stran. Umožňuje řešení sporů vzniklých při výkladu a provádění smlouvy, výměnu informací a koordinaci daňových úřadů obou států, která směřuje k omezení případných daňových úniků a podvodů. Smlouva současně zajišťuje daňovou nediskriminaci českých subjektů v Kosovu a zvýší právní jistotu investorů i ostatních daňových subjektů, a to zejména pokud jde o existenci a výši jejich daňové povinnosti.

Na základě již uvedeného proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vzala v úvahu při projednávání této smlouvy zmíněné skutečnosti a aby tato mezinárodní smlouva byla v prvním čtení přikázána příslušným sněmovním výborům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády. Žádám, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedajícím. Pane místopředsedo vlády, páni ministři, moji kolegové, moje kolegyně, dostal jsem na starost zpravodajovat smlouvu mezi Českou republikou a jakýmsi státem Kosovo. Jedná se o standardní smlouvu, jak pan ministr řekl, a má plně pravdu. Nicméně se jedná o smlouvu s nestandardním subjektem mezinárodního práva. S nestandardním subjektem, protože vám přečtu usnesení Poslanecké sněmovny, které nikdy nebylo revokováno, tudíž usnesení platí.

Je to usnesení z pátého volebního období z roku 2008 z 27. schůze 6.

února 2008, kdy se Poslanecká sněmovna vyjádřila takhle: "Vyjadřuje přesvědčení, že řešení budoucího statutu srbské provincie Kosovo je mimořádně důležité pro mírový vývoj v oblasti Balkánu a evropské a světové bezpečnosti," říká naše Sněmovna. "Spolehlivou cestou k zajištění mírového vývoje, bezpečnosti a prosperity západního Balkánu je začlenění států této oblasti do Evropské unie," říká naše Sněmovna. "Při jednání o budoucím statutu Kosova nebyly zatím vyčerpány všechny možnosti. Řešení statutu Kosova přispívající ke stabilitě na Balkánu a k posílení evropské a světové bezpečnosti musí být v souladu –" a teď zdůrazňuji "– s mezinárodním právem, vycházet z rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1244, která byla přijata 10. června 1999, ..." Nebyla nikdy revokována. Říká naše Sněmovna. "... a z její případné úpravy založené na konsensu zúčastněných stran," což samozřejmě je velice důležité v této chvíli, proč to říkám, a samozřejmě také "ze Závěrečného aktu konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě," což je Helsinská smlouva z roku 1975. "Významná role při nalezení řešení přijatelného pro všechny zúčastněné strany připadá tedy Evropské unii," zvláště vysocí představitelé atd.

Za druhé. Tento Parlament žádal v té době vládu České republiky, "aby využila všech svých možností, aby Česká republika jako členský stát Evropské unie a Organizace Spojených národů přispěla k řešení budoucího statutu srbské provincie Kosovo ve smyslu tohoto usnesení".

Dámy a pánové, česká vláda, tehdy vedená panem Topolánkem a ministrem zahraničí panem Schwarzenbergem, nás dostala do překerní situace. Chceme-li dnes moralizovat Rusko, že nedodrжуje mezinárodní smlouvy, chceme-li tvrdit, že platí Helsinská smlouva, musíme si zamést před vlastním prahem! Tam nás dostala předchozí vláda pana Topolánka a zejména pan ministr zahraničních věcí Schwarzenberg.

Jestliže nechceme přilévat olej do ohně diskuse kolem Ukrajiny, doporučuji neprojednávat s takovýmto nestandardním subjektem žádnou smlouvu a navrhuji ji odložit.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku paní poslankyně Kateřiny Konečné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já budu kratší, protože ten historický exkurz toho, co se stalo v této Sněmovně v roce 2008... Byla to velká většina poslanců, z přítomných 134 jich 114 hlasovalo pro usnesení, které vám tady pan kolega Foldyna četl. Samozřejmě potom to, co se stalo na výjezdním zasedání vlády České republiky v Teplicích, kdy byl tento bod zcela nestandardně

zařazen na jednání vlády a odhlasován, troufnu si říct, že sice možná většinou ministrů, ale rozhodně nebyli přítomni všichni. Nevím, jestli se čekalo na správný okamžik, až někteří ministři, kteří se vyjádřili, že nikdy nepřipustí, aby vláda České republiky uznala Kosovo, nebyli na této vládě přítomni.

V rámci toho, co tady bylo řečeno a jak to tehdy bylo, si myslím, že jenom odkládat tuto smlouvu je prostě špatně! Dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení, protože pokud chceme respektovat vůli našich kolegů z roku 2008, tak se prostě nemáme co o smlouvě se státem, který není uznán OSN, který nemá žádný právní statut a legitimitu, nemůže smlouva v České republice uzavírat. Takže já za sebe a celý poslanecký klub KSČM dávám návrh na zamítnutí smlouvy v prvním čtení.

Možná mi dovolu je jenom malý historický exkurz k tomu, co tady nezaznělo. Bylo to právě Kosovo, kterým jsme si v Evropě otevřeli Pandořinu skříňku, se kterou teď nikdo z nás neví, co má dělat. My jsme tehdy před tím varovali, bohužel to byla vůle pár jednotlivců ve vládě, kteří měli tu sílu a možnost, aby se Parlamentu postavili. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Konečné. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se tedy, jestli je zájem o závěrečné slovo jak od pana místopředsedy vlády, tak pana zpravodaje. Pane místopředsedo, máte zájem o závěrečné slovo? Prosím. Pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně a kolegové, jenom bych dodal, že to, jak vzniklo, nevzniklo Kosovo, neřeším. Já řeším dvojité zdanění našich firem, které v Kosovu podnikají a budou tam podnikat bez ohledu na to, co bylo tady ve Sněmovně nebo někde na vládě. Pokud to samozřejmě zamítneme, tak to bude mít akorát dopad na podnikání našich firem. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan zpravodaj se závěrečným slovem.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám. Pro zajímavost. Omlouvám se, že jsme se dostali do tak překerní situace. Opravdu pan místopředseda vlády a ministr financí s tím nemá nic společného a pan Schwarzenberg je zřejmě někde jinde.

Pane ministře financí, kdybyste nám řekl, o jaký objem prostředků jde. Jaké firmy české podnikají na Kosovu a jaké subjekty? Jestli o tom máte nějaký přehled, jestli něco takového je. Víím, že se tady hodně jednalo

mnohde o kriminálních věcech, o heroinu, ale nevím o žádném podnikání. (Smích a potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byla závěrečná slova. Ještě pan předseda klubu sociální demokracie. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovolil bych si požádat o přestávku na jednání klubu v délce deseti minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mohu vás požádat o to, abychom se vyjádřili, jestli to mám spojit s polední přestávkou? (Ohlas ze sálu.) Ne, já se ptám, protože samozřejmě někdo si požádá o částečné prodloužení, deset minut je krátká doba. Proto se ptám. (Domluva poslanců ČSSD gesto směrem k předsedajícím.) Dobře.

Ještě před vyhlášením přestávky pan místopředseda vlády a ministr financí. Prosím, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych tedy chtěl odpovědět, že v Kosovu působí české firmy v oblasti ekologických projektů, technologií, čištění vod či rekultivací pozůstatků těžby a průběžně se připravují další projekty. Působí tam Česko-kosovská obchodní a průmyslová komora. Jsou tam mise. České subjekty se účastní různých výstav a veletrhů. Jsou tam vydávány knihy českých autorů a nejsou ani výjimečná vystoupení českých umělců v Kosovu. Obchodní výměna 2012 – vývoj byl 11 milionů eur, dovoz 542 tisíc eur. To pro informaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jen ještě pro poradu klubu sociální demokracie – návrh pana zpravodaje budu posuzovat jako návrh na odročení a padl návrh na zamítnutí. To je i pro tu poradu.

Nyní tedy přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.30. Tento přerušený bod budeme potom projednávat v rámci jiných bodů zpráv a mezinárodních smluv.

Vyhlašuji přestávku na poradu klubu sociální demokracie, zároveň vyhlašuji polední přestávku. Sejdeme se na interpelace, které jsou vylosovány, ve 14.30. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 12.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně a milí kolegové, chce se mi říct vy nemnozí, leč věrní. Dovolte, abych vás přivítal a popřál vám dobré zažití po obědě a na začátek vám oznámil, že do přítomnosti někoho z členů vlády nemůžeme začít s interpelacemi na nepřítomného pana premiéra... A už vidím jednoho člena vlády, takže můžeme začít a nemusíme přerušovat jednání.

Vítám vás tedy na ústních interpelacích na předsedu vlády, které jsou nyní na programu.

58. Ústní interpelace

Pan předseda vlády je bohužel nepřítomen. Proto ti, kteří žádají o interpelování pana premiéra, svůj dotaz přednesou a bude jim odpovězeno písemně.

Jako první vylosovaná interpelace je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane premiére, chci obrátit vaši plnou pozornost na zcela konkrétní případ závažného porušování lidských práv. Lidských práv malých dětí, osmiletého Denise a šestiletého Davida, občanů České republiky, a jejich rodičů v Norsku. Na základě iniciativního, podle všech záští k českým rodičům motivovaného udání učitelky z mateřské školky byli otec dětí a následně i matka obviněni z pohlavního zneužívání. David a Denis byli okamžitě odebráni rodičům... (Poslankyně se odmlčela kvůli vyrušujícím kolegům.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji pánům, že přerušili svoji debatu. Prosím, paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Jitka Chalánková: David a Denis byli okamžitě odebráni rodičům, odděleni od sebe a umístěni každý do jiné pěstounské rodiny, údajně pro nedostatek pěstounských rodin ochotných vychovávat dvě děti. Přestože se matka s otcem dětí na nátlak norských speciálních služeb Barnevernet rozvedla, následující vyšetřování obvinění velmi záhy vyvrátilo. Oba chlapci zůstávají již dva roky v náhradních rodinách, soudy matce nakonec přiznaly právo na styk s nimi jen dvakrát do roka po dvou hodinách. Tato setkání probíhají pod dozorem, matka má přísně zakázáno mluvit s dětmi česky, česky se děti neučí a svůj rodný jazyk postupně zapomínají, přestože jak ony, tak jejich rodiče jsou výlučnými občany České republiky. Na matku je dokonce činěn nátlak, aby dala u českých úřadů

dětem vystavit vlastní pasy a v rozporu s českým právem je odevzdala norským úřadům. Tomu matka zatím odolává, přestože je jí vyhrožováno, že pokud tak neučiní, bude zbavena jakékoli možnosti stýkat se se svými dětmi. Děti je manipulováno až tak, že na setkáních stále opakují, že jako dárek od maminky chtějí pas. (Upozornění na čas.) Zrychlím to.

Jistě uznáte, pane premiére, že něco takového není z vlastní hlavy o-smiletého chlapce. Vše je doložitelné. Pane premiére, české úřady neudělaly pro matku dětí, která usiluje o jejich vrácení, nic.

Vážený pane premiére, táži se vás, zda jste ochoten ode mne nyní převzít text stížnosti, kterou česká advokátka matky a obou dětí podala u soudu ve Štrasburku, a s celým případem se podrobněji seznámit. Upozorňuji, že se jedná o citlivá data. Zda jste ochoten vy osobně se zasadit o nápravu tohoto zjevného justičního přehmatu norského státu, našeho spojení, jehož obětí jsou čeští občané, zasadit se o to, aby děti mohly dál vyrůstat společně, ideálně s matkou nebo alespoň u svého českého dědečka. Ptám se, zda jste ochoten případně i diplomatickou cestou se zasadit o to, aby české děti nebyly násilně a proti vůli svých českých rodičů asimilovány Norskem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Bude odpovězeno písemně. Nicméně k této konkrétní věci se přihlásila, pokud proti tomuto postupu nebude námitka, paní ministryně práce a sociálních věcí, která chce k té věci říct několik slov. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, mrzí mě, že jsem to nevěděla dopředu, protože svým způsobem je to interpelace na mě. Víím, že tuto kauzu a ještě několik podobných, které se týkají Velké Británie, řeší Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí. Víím, že mi pan ředitel říkal, že k tomu informace má. Protože mi to říkal asi před měsícem, v tuto chvíli nemám bohužel podrobné informace, ale slibuji, že vám je dám zřejmě prostřednictvím interpelace pana premiéra, protože to bude to podklad, který budu vypracovávat já. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za jasnou a efektivní odpověď.

Přistoupíme k druhé interpelaci. Paní poslankyně Marta Semelová má dotaz na nepřítomného pana premiéra. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane nepřítomný premiére, s

podivem jsem si přečetla před několika dny v tisku zprávu o setkání dvou členů vaší vlády, konkrétně místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka a ministra kultury Daniela Hermana, s německými křesťanskodemokratickými poslanci, které doprovázel také Peter Barton, tedy šéf pražské kanceláře sudetoněmeckého landsmanšaftu. Podotýkám, že toto setkání se uskutečnilo dokonce v prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Nezpochybňuji právo jednání členů KDU s poslanci jim blízké strany, nicméně skutečnost, že jako představitelé české vlády jednají, navíc v utajení před médii, která se tuto informaci dověděla až po čtrnácti dnech, s představitelem sudetoněmeckého landsmanšaftu, považuji za varující. Není divu, že to vzbuzuje oprávněné obavy občanů, kteří se na mě v té souvislosti obrátili. Je nemálo těch, jimž utkvělo v paměti po celý život to, jak museli opouštět své domovy v pohraničí a čeho se sudetští Němci dopouštěli na českém obyvatelstvu. Zmínit je třeba i snahy některých kruhů o zrušení Benešových dekretů či fakt, že v hlavním městě působí kancelář sudetoněmeckého landsmanšaftu.

Chci se vás proto jako předsedy vlády zeptat, zda za prvé vicepremiér a ministr kultury jednali z pověření vlády. Za druhé, pokud tomu tak není, zda předem informovali o tomto jednání vás jako předsedu vlády, případně ministra zahraničí. Za třetí, jestli vás zmínění členové vlády zastupující KDU-ČSL informovali o tom, co bylo obsahem tohoto jednání. A za čtvrté, zda souhlasíte s tím, aby se vrcholní představitelé české vlády setkávali a jednali se sudetoněmeckým landsmanšaftem, navíc v prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Odpověď vám bude zaslána písemně, přesně tak.

Další v pořadí je Petr Gazdík. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane nepřítomný premiére, obracím se na vás s interpelací ve věci odpovědnosti policistů a státních zástupců za své jednání, přičemž za vzorový příklad této problematiky bych vzpomněl dá se říci několik let se táhnoucí kauzu Vidnava. Jak známo, obviněnými v kauze byli Luděk Kula, toho času ředitel Vězeňské služby České republiky, a náměstek ministra spravedlnosti Radek Steiner. Jejich údajně protiprávním jednáním měl být pro stát nevýhodný nákup objektu v obci Vidnava a jejich stíhání a obvinění bylo soudem zrušeno v plné šíři. Jenže – kolik ale času mezi začátkem řízení a tímto rozhodnutím uplynulo? Ti lidé byli velmi závažným způsobem poškozeni osobně, kariérně, finančně a bezesporu vážně utrpěla i jejich dobrá pověst. A takových příkladů se zejména v poslední době děje celá řada.

Pan Kula i Steiner i ostatní nespravedlivě stíhaní po státu sice mohou a jistě budou žádat odškodnění a daňové poplatníky to bude stát nemalý finanční obnos. Neexistuje však ale takové odškodnění, kterým by dotčeným osobám a rovněž jejich rodinám v tomto i v ostatních podobných případech byly vráceny ony ztracené roky života, profesní uznání i kompenzace psychického zdraví a o pohodě ani nemluvě.

Ptám se vás tedy, pane premiére, jaká konkrétní odpovědnost bude vyvozena u těch, kteří případ vyšetřovali a dozírali, jaká opatření vaše vláda chystá, aby k obdobným případům v budoucnu nedocházelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Taktéž děkuji, pane poslanče. Další v pořadí s interpelací je paní poslankyně Věra Kovářová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane premiére, médii před několika týdny proběhla informace o aktuální výši nezaměstnanosti. Aniž bych měla ambici tuto statistiku analyzovat, ráda bych v této souvislosti upozornila na dlouhodobě existující problém v podobě vysoké nezaměstnanosti žen. Velmi palčivě se týká mj. těch, které se na trh práce vracejí po mateřské dovolené. Podle loňských údajů dosahuje zaměstnanost žen s dětmi do šesti let v České republice pouze 35,8 %, což je druhá nejnižší hodnota v Evropské unii. Průměr zemí EU je téměř 60 %. Je zjevné, že jde o problém, se kterým je bez zbytečného otálení třeba něco dělat. Jednou z cest, jak umožnit zaměstnatelnost maminek, a tím i jejich zdárný návrat na trh práce a rozvoj jejich potenciálu, je usnadnění práce na částečný úvazek. Toho lze dosáhnout např. prostřednictvím snížení odvodů na zdravotní pojištění. Pevně věřím, že takové opatření by pomohlo jak jejich osobní, pracovní a rodinné spokojenosti, tak by mohlo být velmi přínosné pro Českou republiku jako celek, a to nejen ekonomicky.

Vážený pane premiére, jaké kroky v této oblasti hodlá vaše vláda učinit? Jaká opatření, která budou zaměstnavatele motivovat k přijímání maminek na zkrácené pracovní úvazky, se chystá vláda realizovat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. To byla poslední interpelace na nepřítomného pana premiéra. Než přejdeme k ústním interpelacím na jednotlivé členy vlády, dovoluji mi, abych omluvil ty, které tu mám. Dnes se od 14.30 do 16 hodin omlouvá pan ministr Marcel Chládek, dále se z dnešních interpelací omlouvá pan ministr zdravotnictví pan Svatopluk Němeček, pan poslanec Stanislav Pfléger se omlouvá dnes od 14.30 hodin, pan poslanec Herbert Pavera se omlouvá z dnešního od-

poledního jednání, dále pan poslanec Petera se omlouvá z dnešního jednání, pan poslanec Karel Fiedler se omlouvá z dnešního odpoledního jednání a následně pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá z dnešního odpoledního jednání.

Nyní přistoupíme k první ústní interpelaci na členy vlády. Pan poslanec Josef Zahradníček bude interpelovat pana ministra financí Andreje Babiše ve věci toku peněz obcím. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji. Příjemné dobré odpoledne, vážený pane ministře, vážená vládo, vážený pane předsedající, dámy a pánové.

Velice si vážím každého, kdo se vrhne do komunální politiky a vykonává něco navíc nejen pro svoji obec, ale i pro okolní obce, např. v různých sdruženích, svazcích či mikroregionech. Vy, pane ministře, pokud vím, jste nikdy nepracoval v komunální politice a hned jste se vrhl do vrcholové politiky. Máte na to sice ještě necelé čtyři roky, abyste se z vaší nové funkce nejvyššího pokladníka celé naší krásné vlasti podíval a reagoval společně s vašimi novými spolupracovníky na velice důležitou věc pro obce, pro obecní zastupitelstva i pro občany, a to že existují různé druhy toku peněz do obecních pokladen a s tím, jak asi také tušíte a víte, jsou další problémy. Přesto je třeba tento problém řešit urychleně, aby nově zvolení členové zastupitelstev obcí v podzimních komunálních volbách a starostové měli pocit, že žijí v právním státě.

V naší vlasti jsou dána určitá pravidla, např. pro placení daní do státní pokladny, ale nejsou pravidla pro to, aby z jejich výnosů měli rovnoměrný prospěch všichni občané naší vlasti v jednotlivých obcích, i když mají dle Ústavy České republiky nárok na určitou standardní životní úroveň. Moje otázka zní: Měl jste čas nebo budete mít zájem a chuť, a to do jakého termínu se budete moci tímto problémem zabývat, aby tzv. toky peněz do obecních pokladen byly transparentní a aby bylo více nárokových položek do obecních rozpočtů a ne nenárokových. Mám na mysli např. různé dotační tituly, různé vypisované granty, které jsou nesmyslně a účelově vypisované, a dále toky peněz od fondů od místních akčních skupin, od mikroregionů atd. atd. Mám za to, že státní rozpočet je také částečně vy-sáván nesmyslným způsobem různých dotačních a kontrolních orgánů a na konkrétní projekty v obcích jde tím méně a méně peněz. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana ministra financí o jeho odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, děkuji za dotaz. Je pravda, že jsem nepracoval v komunální poli-

tice, do vrcholné politiky jsem se dostal asi omylem, nicméně můj systém práce je takový, že se snažím vždycky najít lidi, kteří jsou šikovnější než já, a získat informace.

Takže ohledně toku peněz z Ministerstva financí do krajů a obcí, samozřejmě tam je vícero věcí, které nejsou dořešeny, má to vazbu na státní pokladnu. My jsme se dohadovali, kde leží peníze, protože stát potom, co přidělí peníze přes kraje a obce, vlastně ztrácí přehled. Dnes dokonce ani veškeré obce nemají účty u ČNB a nemají ani povinnost zasílat tato čísla. Nicméně hlavní problém asi je v tom, že systém financování rozpočtového určení daní doznal nějakých změn a určitě to není úplně ideální. Já jsem o tom mluvil s panem poslancem Gazdíkem a s dalšími hejtmany z krajů a vlastně jsme se domluvili, že to budeme spolu řešit. Pan Gazdík přišel s nějakým návrhem ohledně toho, aby se také přihlédlo při rozdělování k počtu osob, které se zaměstnávají v dané obci, takže my jsme určitě otevření debatě. Nemám problém s kýmkoli o tom vést debatu a samozřejmě to ztransparentnit.

Ohledně kontrol. Samozřejmě, dnes jsme je tu řešili s kolegyní Berdychovou, která je starostka obce, jak tam byla kontrola a jak jí tam dali pokutu 300 000 Kč za nějaký formální problém. Takže bohužel, naši zástupci státu, teď mluvím o strukturálních fondech a o dotacích z Bruselu, místo toho, aby pobízeli státní instituce nebo soukromé a vlastně jim říkali "tady jsou ještě možnosti na čerpání", tak často spíše v tom vystupují negativně. To bychom určitě také chtěli změnit. Teď došlo ke změně, že operační programy do nového období se budou více centralizovat, neboť je jich méně, a v současnosti probíhá debata, jak je určitě přidělovat. Takže to jsou určitě věci, které bychom také chtěli měnit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana starosty, jestli má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji panu ministrovi. Já bych neměl otázku, ale spíše takový dovětek. Mám za to, že na jednotlivých ministerstvech a krajských úřadech je dostatek schopných pracovníků, kteří by dokázali zpracovat a zprůhlednit nárokové toky peněz pro obce, aby těch nárokových bylo co nejméně, a pokud budou, aby byly účelové a věcně a systémově vynakládány.

Nechtěl jsem záměrně hovořit také o evropských penězích, protože to je kapitola sama pro sebe, ale chtěl jsem hovořit pouze o národních financích. Nechtěl jsem hovořit ani o rozpočtovém určení daní, protože vím, že panu ministrovi to před rokem prakticky nic neříkalo. Proto pokud by měl zájem, mohu se podílet na jeho informovanosti, protože mám za to, že moje

působnost v komunální politice více jak třicet let, takže o tom něco vím a můžeme se potom domluvit dále, jak by se to dalo řešit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane kolego. Poprosím pana ministra o doplňující odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já se určitě rád nechám poučit. Já mohu jen říci, že žiju v Průhoncích, že jsem opravil sokolovnu, koupil dům důchodců a udělal z něho Alzheimer centrum, koupil fabriku a při změně územního plánu dostane obec 35 mil. korun. Takže tam, kde bydlím, se snažím a trochu ty obce také znám, jaké mají problémy, ale rád se poučím i z jiného soudku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za odpověď i za to, že se chce poučit. Ještě než přejdeme k další interpelaci pana poslance Michala Kučery, tak bych chtěl přítomné kolegyně a kolegy upozornit, že se z dnešního jednání omluvili páni ministři: pan ministr Němeček, pan ministr Jurečka, pan premiér Sobotka, pan ministr Chovanec, paní ministryně Jurová, do 16 hodin se omluvil pan ministr Chládek a do 15 hodin se omluvil pan ministr Zaorálek, abyste počítali s tím, jestli na vaše interpelace bude nebo nebude odpovězeno.

Teď už poprosím pana poslance Michala Kučeru, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážený pane nepřítomný ministře, chtěl bych vznést zásadní připomínku ke stanovení záplavového území a jeho aktivní zóny významného vodního toku Ohře–Louny–Stekník, kilometr 51 až 80. Aktualizace aktivní zóny byla provedena vámi řízeným Povodím Ohře, a to i přes výrazný nesouhlas dotčených měst Louny a Postoloprt i dalších obcí na toku řeky Ohře. Rozšíření aktivní zóny má zásadní a negativní vliv na zákonná práva vlastníků nemovitostí v dotčeném území, ochranu vlastnického práva a znehodnocení majetku občanů i obcí. Rozšíření aktivní zóny řeky Ohře nezohledňuje, že existují i jiné zákonné možnosti pro realizaci protipovodňových opatření.

My jsme jako lounští zastupitelé pozvali v loňském roce na zastupitelstvo města Louny ředitele Povodí Ohře, kde jsme chtěli vysvětlit, jakou roli hraje vodní dílo Nechranice a jeho manipulační řád v záplavách, které pravidelně postihují obce na dolním toku řeky Ohře. Ředitel Povodí Ohře a jeho kolegové nám na zastupitelstvu sdělili, že vše je v naprostém pořádku, že Povodí Ohře postupuje na vodním díle Nechranice přesně

podle předpisů a manipulačních řádů. V čem je tedy problém? Problém je v nastavení priorit, podle kterých je odpouštění vodního díla Nechanice realizováno a podle kterých jsou vytvořeny předpisy a manipulační řády. Před ochranou obcí a majetku při povodních má totiž přednost například zásobování průmyslových podniků vodou. Proto také jsou zaplavovány obce na dolním toku Ohře.

Pane ministře, chtěl bych vás tímto požádat, abyste se zasadil o přehodnocení priorit vodního díla Nechanice, změnu manipulačního řádu vodního díla Nechanice a také zejména o přehodnocení rozšíření aktivních zón záplavového území významného vodního toku Ohře na kilometru 51,5 až 80 Louny–Stekník, a usnadnil tak život občanům a obcím na dolním toku řeky Ohře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Bude mu odpovězeno písemně ministrem zemědělství.

S další interpelací paní poslankyně Fischerová na pana ministra Milana Chovance. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já využiji i ten čas a budu interpelovat pana ministra Chovance. Velmi ráda se spokojím s písemnou odpovědí. Takže já nyní promlouvám k panu ministrovi Chovancovi a tímto ho zdravím.

Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci reformy veřejné správy, kterou plánuje Ministerstvo vnitra České republiky. Moji bývalí kolegové a kolegyně z řad starostů a starostek mě často oslovují, mimo jiné právě i s dotazem, jak a zda se připravuje třetí fáze reformy veřejné správy. Já myslím, když se tak rozhlížím po těch poloprázdných lavicích, tak je zde nás přesto mnoho, kteří máme zkušenosti právě v samosprávě. A já jsem ráda, že i pan ministr vlastně přišel z Plzeňského kraje jako hejtman, čili k tomu má určitý vztah kladný a je dobře, že tímto nám všem v tom bude moci pomáhat, zejména občanům, na které má reforma veřejné správy dopad.

Byla jsem starosty informována, že obdrželi v minulém měsíci dopis z Ministerstva vnitra a v tom byl materiál pod názvem Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky, takzvaně 2014 plus. Nyní už přicházím ke svému dotazu. Ten zní, jaká je vize vlády pana premiéra Bohuslava Sobotky ohledně třetí fáze reformy veřejné správy.

Moc děkuji za odpověď a přeji brzké uzdravení a návrat k nám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Odpovězeno jí bude písemně.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelo-

vat pana ministra Andreje Babiše ve věci ČEB. A já a mnozí další se konečně dozvíme, co je to ČEB.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. To byste měl vědět, že to je Česká exportní banka. Dobře, pro ty, kteří to nevědí.

Děkuji za možnost se vás zeptat, pane místopředsedo vlády. Jsem rád, že jste tady na rozdíl od řady vašich kolegů, kterým už ta práce tady v parlamentu tolik nevoní, aby tady zůstali sedět a čekali na interpelace.

Já jsem se chtěl zeptat, protože se samozřejmě dočítáme množství informací o České exportní bance, kterou Česká republika zřídila jako řeknu možná nestandardní nebo standardní nástroj státu, země, která je významně proexportní, pomoci podnikatelům v tom, aby se dostali i do riskantních oblastí, do oblastí, kde je riskantní dělat obchody, a samozřejmě čtu v novinách, že Policie České republiky řadu věcí šetří. Myslím si, a o tom se tady přesvědčovat nemusíme, že platí padni komu padni, přijde-li se tam na cokoli, nechť ten, kdo za něco nesl odpovědnost a pochybil, za to zaplatí.

Nicméně vás jsem, pane místopředsedo vlády, tady slyšel říkat na mikrofon, že Česká exportní banka je hyperprůser, říkal jste, co všechno je tam za problémy a podobně, a přitom jste také říkal, že chcete se v české politice chovat, jako kdyby Česká republika byla vaše vlastní firma. Ve firemní kultuře bývá zvykem, že když někdo něco zkazí – a myslím si, že řešíte ve svých firmách řadu významných problémů –, pak si toho dotyčného vezmete, potrestáte ho v rámci možností, stát má řadu nástrojů jak potrestat své úředníky, ale určitě nikam nechodíte do novin, abyste všude říkal o tom, co špatného se děje ve vašich firmách. Ty lidi potrestáte (upozornění na čas) a pak případně zveřejníte, že se něco takového dělo.

Já si myslím, že Česká exportní banka je významnou institucí navenek, v zahraničí ji sledují, že by stálo za to být nápomocen orgánům činným v trestním řízení řešit ty věci, ale řeknu nejdříve jednat, potom mluvit a zachovat firemní kulturu v této věci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím pana ministra financí o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já nevím, v čem je ta kultura. Ten průšvih v České exportní bance je vlastně důsledek managementu, který tam dosadil pan Topolánek. To je všeobecně známo. Jsou všeobecně známa i jména managementu, který je vyšetřován a který se tam pravděpodobně obohatil. A samozřejmě Česká exportní banka vlastně ani nikomu nepatří, protože Ministerstvo financí tam má kousek, průmysl tam má kousek a vlastně, jak

se to už stalo zvykem v našem státě, tak tady nikdo netuší, co je to výkon akcionářských práv. Tady jsme si zvykli, že většinou ty státní firmy vlastně řídí naše politiky, popřípadě jim něco přihrají.

Takže já nevím, co jsem udělal špatně. Vůbec nechápu, jak Česká exportní banka mohla schvalovat případy jako výstavbu apartmánů v Tunisu, kde není ani česká cihla, ani malta, ani cement, ani dělník. Vůbec celý systém – já rozumím tomu exportu, protože vím, co to je export, ale ten systém, že exportér vlastně vybere toho klienta, český exportér, a ručí za to jenom 2,5 %, to já považuji za absurdní. A to si myslím, že by asi dokázal každý takhle exportovat, aby v podstatě ten problém padl potom na stát. Takže podle mého názoru Česká exportní banka potřebuje zásadně změnit.

Stávající ředitel je nominant, tam ho doporučil pan Nečas. Ten samozřejmě za to asi nemůže, ale ta banka nemá žádnou strategii. Nikdo nekontroluje exportéry, kolik skutečně nakoupili českých surovin a proč jsme stavěli minihut na Slovensku za 5 miliard a proč jsme nechtěli nějaké zásadní garance od těch exportérů. Tak když někdo chce exportovat, tak by měl asi ručit více než 2,5 %. Měl by možná ručit podstatně více. A stejně on by měl být příjemce těch peněz, a ne nějaký subjekt cizí, kde Česká exportní banka vlastně jen analyzuje na základě nějakých papírů, protože Česká exportní banka nemá síť nějakých zástupců.

A samozřejmě je tam problém s těmi sklárkami, kde byl nějaký hloupý nápad prodávat pohledávky, a ta nabídka byla úplně směšná. Naštěstí se to zrušilo. Místo toho, aby to exportní banka měla ošetřeno tak, abychom se například k těm aktivům mohli dostat, protože jedna ta sklárna vyrábí. Takže nevím, proč jsme ji nepřevzali a proč ji například neprovozujeme. Je tam vícero problémů a já si myslím, že celkem rozumím tomu, co jsou to exporty a co jsou to úvěry, a tohle je jeden z příkladů, jak špatně se stát stará o své kapitálové účasti. Proto je tam dneska 16 miliard nedobytných úvěrů. Je to samozřejmě garantováno EGAPem, ale já si myslím, že exportní banka musí zásadně změnit svou strategii a musí jasně definovat, komu ty peníze bude dávat. A když jsem poprvé požádal pana ředitele, aby mi dal nějaké podklady, tak mi dal ty zahraniční příjemce, kteří mi nic neříkají. Ale potom, když jsem požádal o ty exportéry, tak div se světe, je jich strašně málo, těch hlavních. Jsou to stále stejné firmy.

Takže si myslím, že je to velké téma, a bohužel občas se u nás stává, že když je státní banka, vzpomínáme si na ČKA, když to tedy řídí kvazizástupci, kteří možná na to úplně nemají kompetenci, nebo zasahují do toho politici, tak to tak dopadá. Takže jenom tolik.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Bendl s doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já s vámi v tomhle, pane místopředsedo vlády, velmi souhlasím. Pojdme diskutovat o změně parametrů. Máte k tomu řadu kompetencí a podobně. Otevřeme tu debatu, jak pomoci českým exportérům. Ale takhle to zatím spíš vypadá, že pořadí je fakt, že Česká exportní banka nikdy nepodporovala příliš zemědělský sektor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S doplňující odpovědí pan ministr financí.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já jsem skutečně nepochopil, co to má se zemědělským sektorem. Mimochodem, Agrofert je čtvrtý největší exportér, i když jsem si říkal, že o tom nebudu mluvit. A nikdy v České exportní bance neměl úvěr. A taky jsem investoval v Číně z vlastního miliardu. Podvedli mě, okradli mě, ale byly to moje peníze, ne státní. Takže nevím, co tu pletete do toho, pane Bendle, zemědělství. V úterý v 17.30 tady sedíme pan ministr Mládek, já, pan Klumpar a další zástupci České exportní banky, tak jste srdečně zván k této debatě o nové koncepci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S další interpelací na paní ministryni Helenu Válkovou pan poslanec Josef Šenfeld ve věci veřejné zakázky průchozí detektor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, děkuji vám za obdrženou odpověď na svou písemnou interpelaci z 5. února tohoto roku k veřejné zakázce malého rozsahu nazvané průchozí detektor kovu a rentgen zavazadel, zadavatel Česká republika, Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou, dále jen zadavatel.

Z vašeho sdělení ze dne 6. 3. tohoto roku vyplývá, že zadavatel smlouvu uzavřenou v rozporu se zákonem již nemůže ukončit, a tudíž nemůže realizovat nové výběrové řízení. Avšak ze zveřejněné dokumentace, pořízené v e-tržišti dne 26. února tohoto roku, Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, konkrétně z oznámení o zrušení výše uvedeného zadávacího řízení ze dne 21. února tohoto roku, číslo jednací OSPPR 1652014, vyplývá, že zadavatel z výskytu důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze v zadávacím řízení pokračovat, 14 dní před vaší odpovědí na mou interpelaci toto výběrové řízení zrušil, neboli smlouvu neuzavřel.

Vážená paní ministryně, byla tedy smlouva uzavřena, nebo nebyla? A bude, či nebude výběrové řízení opakováno? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prosím paní ministryni spravedlnosti o její odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, a hlavně děkuji za interpelace tohoto druhu, protože jsem tak přinucena se seznamovat se stavem, pokud jde o správu těch oblastí, které mám ve své pravomoci, působnosti, mimo jiné i soudy. A já vám tedy, pane poslanče, zodpovím tu vaši otázku velice jednoduše. Protože v době zjištění těch pochybení bylo již zadávací řízení ukončeno a bylo to ukončeno podepsáním smlouvy 10. února 2014, Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou bylo doporučeno ukončení této smlouvy a řádné vypsání nové veřejné zakázky. Jenže Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou namísto toho, aby ukončil smlouvu, zcela chybně a neplatně zrušil zadávací řízení, což vůbec nemohl udělat. Ten akt je neplatný, ukončené zadávací řízení již nelze zrušit. A on ho ukončil i tím, že předtím podepsal smlouvu 10. února 2014. Systém e-tržisti zrušení veřejné zakázky zadavateli ani neumožňoval. Naopak z tohoto systému jasně vyplývá, že veřejná zakázka byla tomu uchazeči již zadána. Uzavřená smlouva je také v e-tržisti k dispozici.

To znamená, v současné chvíli není možné realizovat nové zadávací řízení, neboť na základě uzavřené smlouvy je již plněno. Ministerstvo spravedlnosti v důsledku závažného pochybení zadavatele, konkrétně toho Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, přijalo takové opatření, že u něj udělá mimořádnou finanční kontrolu, která bude právě zaměřená na zadávání veřejných zakázek. A samozřejmě že o tom informujeme i nadřízený soud, Krajský soud v Hradci Králové. Současně jsem nařídila i audit na příslušném odboru Ministerstva spravedlnosti, do jehož kompetence veřejná zakázka spadá.

Kdybych měla ten celý případ shrnout: Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou namísto toho, aby postupoval podle instrukcí, které obdržel a které jasně řekly, že jeden z těch stěžovatelů má pravdu a jeho námitky jsou opodstatněné, aniž bych šla do detailů, aby okamžitě ukončil smlouvu v době, kdy ještě to bylo možné, tak tu smlouvu nechal běžet a namísto ukončení smlouvy zrušil něco, co v té době už zrušit nemohl, to zadávací řízení. Takže všechno bylo špatně. Konkrétní odpovědnost bude vyvozena i vůči konkrétním osobám.

Děkuji za to upozornění a opět je mi jasné, že je třeba zaměřit pozornost kontrolní nejenom na Vězeňskou službu, státní zastupitelství, ale i na samotné soudy, což je zjištění o to smutnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Má pan poslanec Šenfeld doplňující otázku? Nemá. Děkuji paní ministryni i panu poslanci.

S další šestou interpelací se přihlásila paní poslankyně Nina Nováková na pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci chaty Libušín. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, samozřejmě vážení členové vlády, mohlo by se zdát, že taková záležitost, jako je možný zánik jedné národní kulturní památky, není událost, která by měla hýbat příliš našimi životy. Já se však domnívám, že pan ministr Daniel Herman právě při téhle příležitosti má možnost ukázat své postoje při obnově této národní kulturní památky.

Pro ty z vás, kteří to třeba ne příliš registrovali, nebo jsou to už přece jenom tři neděle, v noci z 2. na 3. března vyhořela chata Libušín na Pustevnách. Architektura a výzdoba chaty byla velice cenná, protože tam byly dokonce fresky Mikoláše Alše a architektem je pan Dušan Jurkovič, opravdu vynikající architekt. Pro oblast Valašska je to velice citlivá záležitost. Víme, že Rožnov pod Radhoštěm vyhlásil sbírku, hned se k tomu postavilo jak Valašské muzeum, tak obec Rožnov pod Radhoštěm. A i když ta situace, ta událost není příjemná, je smutná, zanikla jedna památka, kterou my vlastně zachránit nemůžeme, my ji můžeme jenom opravdu obnovit, ráda bych vyzvala pana ministra, aby nám právě vzhledem k tomu, na jakém místě ta památka byla zničená, řekl, jakou akci udělá na podporu nejen ministerstva jeho resortu nejen za obnovu této chaty, ale zároveň na jakousi podporu pospolitosti a určité identifikace lidí s našimi památkami. Domnívám se totiž, že národní kulturní památky bychom měli považovat za součást našeho životního prostředí.

Současně jsem zjistila, že ve sbírce už je už asi 1 300 000 korun, ovšem ta obnova bude stát desítky milionů. Někde jsem zjistila údaj dokonce osmdesát milionů. (Upozornění na časový limit.) Možná že tady je někdo z kolegů blízko, že přijde s pokladničkou a budeme moci vybírat, abychom my také prokázali svou sounáležitost s touto národní kulturní památkou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím pana ministra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji paní poslankyni za tento dotaz, protože chata Libušín je národní kulturní památkou, je ve správě Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm a památka byla dokonce v 90. letech minulého století zevrubně zrekonstruována, takže je to opravdu velmi významný objekt. Jedná se o jednu z beskydských dřevěných staveb, které se

dokonce staly symbolem Pustevny. Jak už tady zaznělo, je to stavba z konce 19. století ve stylu takové lidové secese.

Jak paní poslankyně říkala, v časných ranních hodinách 3. března zachvátil Libušín požár, tedy především jídelnu, která byla nejcennější součástí této stavby, zcela zdevastoval a starou Pustevnu poničil. Pro vaši informaci mohu uvést, že při požáru zasahovalo dvanáct jednotek hasičů Zlínského a Moravskoslezského kraje, celkově asi v počtu sedmdesáti osob. Od té chvíle situaci samozřejmě pečlivě sleduji a chci i touto formou poděkovat všem, kteří se podíleli na vlastní záchraně areálu Pustevny, i těm, kteří přispívali do sbírky na obnovu Libušína. Opravdu tam šlo v podstatě o minuty, aby nebyla zachvácená i vedlejší stavba Maměnka, která je – já nevím – pět metrů od této shořelé stavby Libušína. Takže kdyby nedošlo k tomu zásahu a i kdyby nedošlo k velice aktivní službě občanů, tak pravděpodobně byla ohrožena i druhá stavba.

Chci zrekapitulovat současný stav, protože minulou neděli, tedy 16. března, jsem to místo navštívil a podrobně jsem se s celou situací seznámil. Způsobená škoda je skutečně velkého rozsahu. Dokonce přesahuje tu uvedenou částku a pohybuje se rámcově kolem jednoho sta milionu korun.

Příčinu požáru stále vyšetřuje Policie České republiky. Ředitel Valašského muzea komunikuje s pojišťovnou i s policií. Objekt, nebo respektive zbytky objektu jsou vyklizeny a provizorně ohrazeny a staticky zajištěny.

Ředitel Valašského muzea jedná s odborem kultury a památkové péče Zlínského kraje o návrzích možných postupů na dočasném zajištění stávajícího stavu a následné obnově. Ministerstvo kultury už před mou návštěvou provedlo na místě zjištění situace a na ministerstvu proběhla i schůzka ve věci finančních dopadů požáru na rozpočet Valašského muzea. Náklady na tento rok na zajištění objektu proti povětrnostním vlivům a dalšímu chátrání dosáhnou cca deseti milionů korun. Pro vaši představu, je prostě potřeba zbytky té stavby, asi 20 % té stavby zůstat, zastřešit a zabránit dalším devastujícím povětrnostním vlivům.

Jak už zde také zaznělo, Valašské muzeum uspořádalo veřejnou sbírku a ta částka už se skoro dotkla dvou milionů korun.

A teď harmonogram na příští období. Do konce května tohoto roku si naše ministerstvo vyžádalo od Valašského muzea předložení detailní zprávy s návrhem postupu při sanaci škod, následné obnovy chaty, finančními náklady, a to v termínu do 26. března, tento jeden bod. Zástupci Valašského muzea a Ministerstva kultury budou samozřejmě společně ru-ku v ruce jednat s pojišťovnou. Dojde k provedení odborných analýz a průzkumů na místě požářiště, protože do toho vstupují takové věci, jako že třeba některé ty trámy, z kterých objekt byl postaven, které pocházejí z 19. století, reagovaly na požár jinak než trámy, které pocházejí ze 40. let 20.

století, a může to vést potom ke zlepšení ochrany proti požáru u dalších objektů. Takže se to vlastně bude využívat k vědeckým účelům tohoto typu. Bude dořešeno zabezpečení, a jak už jsem uvedl, dočasné zastřešení objektu a bude připravena celková projektová dokumentace na obnovu objektu. Je tedy velké štěstí, že ta dokumentace skutečně existuje velmi detailní, takže bude možné provést takzvanou vědeckou rekonstrukci, bude možné ten objekt opět vybudovat. Do turistické sezóny 2017 bychom rádi, aby obnova národní kulturní památky Libušín byla úplně hotová.

A to nejdůležitější chci říci nakonec. Já jsem po své návštěvě okamžitě jednal s paní ministryní Jurovou a je vysoká pravděpodobnost, že dosáhne v plné výši na evropské fondy, z kterých by tato národní kulturní památka, její obnova, mohla být financována. (Upozornění na čas.) To je dobrá zpráva nakonec.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní poslankyně, jestli má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Nechci být vůbec nepřijemná, ale přece jenom. Před nedávnou dobou jsme se tady bavili o tom, že naši mladí lidé mají velmi mladou povědomost o našich dějinách atd. Přece jenom bych se přimlouvala u pana ministra, abychom toho využili jako určité osvětové akce, už zejména proto, že architekt Jurkovič byl typický člověk, který ctil vazby mezi Čechy a Slováky. My tou sbírkou můžeme posílit vazby mezi Čechy a Moravany, a zejména u mladší generace by bylo dobré, kdyby se dozvěděli, nejen kdo je Dušan Jurkovič, ale možná aby se seznámili s tím, jak ta chata vypadala, a s dílem autora Mikoláše Alše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan ministr doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji paní poslankyni za tuto připomínku. Je to určitě velmi důležité. A jak jsem řekl i v souvislosti s požární ochranou, myslím si, že i v souvislosti s edukací je možné opravy tohoto objektu využít. Děkuji ještě jednou za tento impuls. Určitě ho zohledním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za pozitivní zprávy. S další interpelací se přihlásil pan poslanec Lukáš Pleticha a bude interpelovat opět pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci výpůjčního

řádu NTM a spolupráce při péči o sbírky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci jednání Národního technického muzea zastoupeného jeho generálním ředitelem Bc. Karlem Ksandrem v otázce půjček a pronájmů historických kolejových vozidel ze sbírek této instituce dobrovolnickým spolkům, soukromým společnostem a organizacím, které se zabývají též železniční nostalgií.

Subjekty, které mají zájem spolupracovat s Národním technickým muzeem na opravách, údržbě a prezentaci železniční sbírky, mají dnes jen malou šanci dostat podmínkám, které byly nově nastaveny ve výpůjčním řádu Národního technického muzea. Příspěvková organizace Ministerstva kultury – nevím, jestli úmyslně, spíš si myslím, že nešťastně – pod zámkou maximální ochrany sbírkových vozidel zabraňuje jejich zhodnocení ze soukromých prostředků. Myslím si, že to je postup, který moc nemá obdoby v obdobných institucích ve světě, jak je znám. Ona totiž péče o historická železniční vozidla je finančně nesmírně náročná a personálně rovněž. Nemůže to dělat kdokoli. Pouze ten, kdo má celkem velmi vysoké odborné znalosti, jak co se týče provozu na železnici, tak i dalších řemesel, jako je zpracování kovů, restaurování apod.

Nyní proč o tom hovořím. Konkrétní příklad – ale netýká se to pouze našeho volebního kraje, týká se to i několika dalších subjektů po republice. V mém volebním obvodu se nachází významná technická památka, je to i kulturní památka, a sice ozubnicová trať mezi Tanvaldem a Kořenovem. Od roku 1988 na ní působí organizovaně dobrovolníci, kteří již opravili – zachránili před sešrotováním několik modernějších vozidel, která jsou dnes rovněž prohlášena za kulturní památky, a pečují i o další starší a historická vozidla. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ano.

Jedná se o to, že stav, jaký je dneska podle výpůjčního řádu, umožňuje zapůjčit tato vozidla, pouze pokud budou pojištěna na cílovou hodnotu, a to v případě, kdy je podle metodiky oceněna historická parní lokomotiva na 65 mil. a s opravou za 10 mil. se dostane na částku 95 mil., tak vůbec než se začne o tom jednat, ten subjekt, který to dostane zapůjčeno, musí buď pojištit ten předmět na 95 mil., nebo se zaručit vlastním majetkem v dvojnásobné hodnotě. A to jsou, prosím pěkně, podmínky, které jsou pro naprostou většinu těchto subjektů úplně mimo jakékoli možnosti.

A já se tedy ptám, pane ministře, zda považujete za správné, aby Národní technické muzeum nastavovalo svým interním výpůjčním řádem takřka nesplnitelné podmínky pro spolupráci s organizacemi, které chtějí vlastními silami a z vlastních finančních prostředků pomoci s péčí o náročný sbírkový fond železničního muzea. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra kultury Daniela Hermana o jeho odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane poslanče, dovoluji vám poděkovat za vaši interpelaci ve věci výpůjčního řádu Národního technického muzea a možné zápůjčky parní ozubnicové lokomotivy ze sbírek Národního technického muzea Železniční společnosti Tanvald.

Jsem si plně vědom úsilí různých železničních spolků a jejich členů, kteří napomáhají k záchraně železničních technických památek po celé republice. Těchto iniciativ si samozřejmě hluboce vážím. Na druhou stranu však musejí i tyto dobrovolnické aktivity mít svá jasná a pevná pravidla, neboť majetek České republiky, kterým jsou i železniční vozidla Národního technického muzea, musí být dostatečně chráněny.

Na základě zkušeností, které má muzeum z 90. let minulého století, však mohu konstatovat, že se od různých spolků či institucí vrátily zapůjčené lokomotivy, které z muzea odjely v celku, v rozebraném a nekompletním stavu. Jedná se celkem o čtyři stroje, z nichž připomenu aspoň lokomotivu 534.027, tzv. Kremák, která byla vrácena muzeu v rozebraném a nekompletním stavu, a to na třech vagonech. V letech 2005 až 2007 muzeum tuto lokomotivu rekonstruovalo do původního neprovozního vystavovatelného stavu, a to za částku 4 347 tis. korun.

Dále je také nutné počítat s tím, že při provozování historických kolejových vozidel může dojít k vážné nehodě, jak např. dokládá nehoda historického vlaku u Jihlavy z 29. července 2011, při které byl vážně poškozen exponát osobní vůz CI 40595, na kterém vznikla škoda 1 600 tis. korun. Do dnešního dne vypůjčitel, tedy ani po 2,5 letech, opravu tohoto exponátu po nehodě stále nedokončil.

V neposlední řadě bych chtěl také konstatovat, že nepokládám za správné, aby exponáty našich muzeí byly rekonstruovány nepřiměřeně dlouho, tak jako např. lze konstatovat u lokomotivy 411.019 Conrad Vorlauf. Tato lokomotiva byla zapůjčena před 21 lety občanskému sdružení, které ji v lednu 1993 začalo rozebírat a k dnešnímu dni ji má stále nedokončenou v rozebraném stavu.

Mám za to, že nyní je i vám zřejmé, proč současné vedení Národního technického muzea nehodlá již opakovat chyby bývalého vedení. Z těchto příkladů je také jistě zřejmé, že požadavky Národního technického muzea na pojištění či jiné majetkové záruky jsou zcela oprávněné a muzeum ani nemůže postupovat jinak, neboť by postupovalo v rozporu se zákonem.

Postup muzea pokládám proto za zákonný, a to i v případě zápůjčky parní ozubnicové lokomotivy, o které jste se zmiňoval, v celkové hodnotě 66 mil. korun. Nicméně tím neodpovídám na váš dotaz. Pokud se se mnou

shodnete v tom, že výpůjční řád Národního technického muzea odpovídá platným předpisům, je cesta ke změně právě v těchto předpisech, jimiž je muzeum vázáno. V letošním roce budu vládě předkládat ke schválení návrh koncepce účinnější péče o movité kulturní dědictví na léta 2015 až 2020. Tam je prostor pro nalezení řešení toho, aby nadšenci z řad občanů nebyli deprimováni postoji státních institucí a zástupci státních institucí nebyli trestáni za porušování předpisů. Vážený pane poslanče, uvítám při tom rozhodně vaši spolupráci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím o doplňující otázku pana poslance Pletichu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Já tyto čtyři smolné případy, které jste jmenoval, znám, vím o nich. Vedle toho je ovšem řada dalších případů, kdy se to povedlo, kdy to proběhlo bez problémů, kdy ze soukromé sféry do výstavních předmětů natekly desítky milionů korun a vše proběhlo, jak mělo.

Samozřejmě rozumím, že při provozování jakési jistoty musí být. Ale tedy jde o to vůbec připravit to. Samozřejmě to nejsnazší, aby se to nikdy nerozebralo, je pustit se do opravy až v momentě, kdy je celá finančně zajištěna. Ovšem tomu předchází vždycky poměrně dlouhý čas, kdy je potřeba opravu připravit, smluvně zajistit, a to zas podle současného výpůjčního řádu nelze. A samozřejmě jiná rizika jsou v době, kdy lokomotiva stojí v depozitáři národního muzea, to ji prakticky nic nehrozí, ale už je potřeba mít připravené smlouvy, připravovat dokumentaci pro zadávání různých zakázek na dílčí opravy. Jiná rizika jsou v momentě, kdy probíhá samotná oprava. Na to jsou zase jiné druhy pojištění. A zase zcela jiná rizika nastupují na ten předmět v momentě, kdy by se s ním mělo jezdit po trati. V současné době je to všechno řešeno paušálně jedním pojištěním na cílovou hodnotu, která vznikne, až teprve všechno proběhne. Ale podle tohoto by se muselo platit to pojištění už dneska (upozornění na čas), kdy vlastně rizika nejsou. Takže k tomu směřuje má poznámka. Byl bych rád, kdyby se podařilo v tomto směru něco změnit. A pak myslím, že tento problém se vyřeší a nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr s jeho doplňující odpovědí. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji a rozhodně je to důležitá poznámka a zpřesnění, které pan kolega řekl. Znovu zopakuji, že koncepce účinnější péče o movité kulturní dědictví na příští období, tedy roky 2015 až 2020, je připravována a tam je určitě ten prostor, abychom

jasně definovali potřeby, které jsou, a cesta ke spolupráci je otevřená. Takže děkuji za připomínky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho doplňující odpověď a nyní poprosím pana poslance Jana Zahradníka, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci zákona o Národním parku Šumava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, já bych se se svou interpelací chtěl obrátit na pana ministra životního prostředí.

Vážený pane ministře, v Národním parku Šumava se vždy jednalo, a já mám obavu, že v současné době stále jedná o zásadní střet dvou přístupů ke světu kolem nás. Ekologičtí aktivisté jsou nevyvratně přesvědčeni o tom, že mají lidské právo na neomezené prosazování svých idejí o tom, že přírodu je nejlépe ponechat jejímu samovolnému vývoji. Když ne všude, tak alespoň ve státem chráněných územích. Na Šumavě byla tato ideologie zhmotněna v pojmu divočina, který popisuje stav, ke kterému prý dospěje příroda ponechaná samovolnému vývoji. Proti tomuto fundamentalistickému pojetí soužití přírody a lidské společnosti stojí naprosto početně převažující, avšak v podstatě mlčící většina lidí, kteří si myslí, že člověk má přirozenou odpovědnost za přírodu na území, které lidská společnost po staletí obývá, a má se o ni starat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

S příchodem nové vlády dochází ke změnám ve vedení resortu a já bych si proto dovolil položit vám následující tři otázky, pane ministře. Za prvé: V jakém stavu je na Ministerstvu životního prostředí příprava zákona o Národním parku Šumava? Zda ministerstvo vůbec hodlá takový zákon připravovat a předložit, a pokud ano, zda jeho součástí bude zonace národního parku. Za druhé: Jak na Ministerstvu životního prostředí probíhá projednávání plánu péče o Národní park Šumava? Kdo jsou jeho oponenti, jakou roli bude v jeho projednávání hrát Rada Národního parku Šumava, Svaz obcí Národního parku Šumava a Plzeňský i Jihočeský kraj? A za třetí: Jak bude naloženo s návrhem zonace Národního parku Šumava, který byl připraven v široké shodě se správou parku, ministerstvem, obcemi a Radou Národního parku Šumava?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho otázky. Poprosím pana ministra životního prostředí o jeho odpovědi. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedo, já bych především chtěl poděkovat panu poslanci Zahradníkovi

za jeho dotaz. Není to klišé, protože já vím, že on se o tu záležitost dlouhodobě zajímá, je v ní skutečně už expertem řadu let, a koneckonců i moje formální i neformální diskuse s panem kolegou byly pro mě určitým korelativem a budou určitě i korelativem některých kroků.

Chtěl bych vás, pane kolego, ujistit, že i pro mě je člověk v rámci Národního parku Šumava i v první zóně tvorem, který tam má své místo. A když říkám pojem "šetrný turismus", tak to není fráze. Já jsem ho teď několikrát použil, možná že i k nelibosti některých nevládních organizací, ale chtěl bych vás ujistit, že v těch krocích, které momentálně připravujeme, tenhle princip rozhodně bude zakotven.

K vašim dotazům. Já začnu s dovolením možná trochu od konce nebo zprostředka, tedy k plánu péče, kdy návrh plánu péče Národního parku Šumava dohodnutý správou národního parku se zástupci obcí byl schválen Radou Národního parku 20. června loňského roku. Potom byly projednávány vzešlé rozpory s obcemi Prášíly, Modrava a městem Kašperské Hory a bylo rozhodnuto o těchto rozporech. Následně byl 20. prosince návrh plánu péče zaslán příslušným obcím a krajům a termín podání připomínek byl stanoven do 28. února. V zákonné lhůtě bylo ministerstvu doručeno celkem 26 připomínek k plánu péče, sedm pocházelo z obcí, dvě připomínky od krajů, dále správa Národního parku Bavorský les, dále vlastníci nemovitostí, nevládní organizace a zástupci vědecké obce.

Momentálně Ministerstvo životního prostředí podané připomínky projednává. Uskutečnila se některá jednání. Shodou okolností příští týden, 25. března v úterý, bude jednání se zástupci obcí. Bude tam celkem sedm obcí. A následně myslím ve čtvrtek nebo v pátek bude jednání s hejtmany Plzeňského a Jihočeského kraje, tak abychom hovořili o jejich připomínkách. První týden v dubnu bude potom připraven návrh protokolu, kterým Ministerstvo životního prostředí plán péče schválí a v souladu se zákonem vypořádá námítky obcí, krajů i vlastníků nemovitostí. Tento plán péče, pokud bude vydán, schválen, tak vzhledem k tomu, že dosud nebyla schválena nová zonace ani zákon o národním parku, tak tento plán péče, říkám znovu, pokud bude vydán a schválen, bude schválen na dobu kratší, maximálně tři roky. Další plán péče bude již v souladu s novou zonací, případně se zákonem o Národním parku Šumava.

Teď mi dovoluji krátký komentář k návrhu zákona, resp. k legislativě, to bych chtěl zdůraznit, protože Ministerstvo životního prostředí momentálně zvažuje několik variant, jak formou právního předpisu zakotvit zonaci tak, aby tam byly dlouhodobě nastaveny metody a způsoby ochrany národního parku. Podle současného znění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, mají být zóny ochrany přírody vymezeny vyhláškou Ministerstva životního prostředí vydanou po projednání s obcemi. To vy dobře víte. Ministerstvo zároveň uvažuje o novelizaci zákona č. 114/1992 Sb., kde by

základní pravidla zonace byla nově zakotvena pro všechny národní parky. Diskutována je i varianta nového zákona o Národním parku Šumava a varianta nového zákona o národních parcích. Těch variant je opravdu momentálně více a já bych si dovolil odhadnout, že definitivní rozhodnutí, jakou legislativní cestou půjdeme, protože všechny cesty mají svá pro a proti a zjevně v minulosti nebyly zvažovány všechny kroky, bychom chtěli udělat do konce dubna tohoto roku a budu o nich určitě informovat všechny dotčené strany.

A jenom krátkou informaci ještě k zonaci. Návrh zonace národního parku pocházel z roku 2012 a potom byl předložen, byl projednáván ve výborech a v podstatě následně, měl být ve výborech projednán 5. září minulého roku, ale v důsledku rozpuštění Sněmovny k tomuto již nedošlo. S ohledem na situaci, kdy byl legislativní proces zákona ukončen rozpuštěním Sněmovny, ministerstvo pokračovalo projednáním rozporů o návrhu zonace s dotčenými obcemi a momentálně upravený kompletní návrh zonace Ministerstvo obdrželo 31. ledna 2014. Správa národního parku byla vyzvána k uvedení návrhu do souladu s platnou právní úpravou a rozhodnutím o řešení rozporů z několika důvodů. (Upozornění na čas.) Už budu velmi krátký. A poté co ministerstvo obdrží upravený návrh, což je konec dubna 2014, bude zahájen proces projednání návrhů zonace národního parku podle příslušného paragrafu. Očekávaný termín potom je, že v průběhu května seznámíme všechny dotčené strany s tímto návrhem a budeme pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Zahradník s doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl také poděkovat panu ministrovi za jeho přístup, za vždycky naprosto jasnou ochotu k jednání. Také bych mu chtěl nabídnout spolupráci těch sil, které na Šumavě myslí tím, řekněme a doufejme, podobným způsobem jako on. Tedy obcí, rady národního parku a všech nás, kterým na srdci Šumava výrazně leží.

K tomu logickému propojení tří dokumentů, o kterých jsme tady mluvili, tak samozřejmě, že logicky nejpřístupnější je tedy proces, zákon o národním parku, jako jeho součást zonace vymezující první bezzásahové zóny. A logický důsledek toho potom plán péče, jak o toto území pečovat. Na tomto postupu je výrazný souhlas všech Šumaváků. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr nemá doplňující odpověď. Děkuji oběma pánům, panu poslanci i panu ministrovi.

Nyní s devátou interpelací přichází pan poslanec Jiří Petřů a bude interpelovat pana ministra dopravy Antonína Prachaře ve věci obchvatu Břeclavi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji. Vážený pane ministře, má interpelace má upozornit na dlouhodobě neúnosnou dopravní situaci v městě Břeclavi. Břeclav je významným silničním uzlem, jehož kostru tvoří dálnice D2 Brno–Bratislava, silnice I/55 Břeclav–Olomouc státní hranice s Rakouskem, silnice I/40 Břeclav–Mikulov a II/425 Rajhrad–Lanžhot. Centrem Břeclavi projíždí tisíce kamionů ze směru Olomouc – Uherské Hradiště – Hodonín směrem na Valtice a Mikulov ke státním hranicím, aby se vyhnuly mýtným branám na dálnici D1 a rychlostní komunikaci R52, tedy trase Olomouc–Brno–Pohořelice–Mikulov. Přitom doprava středem Břeclavi je možná pouze jediným mostem přes řeku Dyji. To způsobuje dopravní zácpy, nehody a desítky zraněných cyklistů i chodců na přechodech. Řešením tohoto stavu je vybudování obchvatu, který připravuje investor Ředitelství silnic a dálnic již od roku 2001. Výsledkem téměř třináctileté práce je územní rozhodnutí, kterému končí platnost v roce 2016. Nejsou vykoupěny pozemky a dořešena trasa přes území Natura. To bylo mimochodem vyhlášeno bez projednání s obcemi a dotčenými subjekty, a to až v době po vydání územního rozhodnutí pro stavbu břeclavského obchvatu.

Vážený pane ministře, občané Břeclavi po letech stagnace prací na obchvatu města vkládají do nové vlády i do ministra dopravy poměrně velké naděje a očekávají zvýšení intenzity na přípravě a realizaci této akce. Můžete prosím potvrdit, že obchvat Břeclavi je také vaší prioritou? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra dopravy Antonína Prachaře, aby nám sdělil, zdali obchvat Břeclavi je i jeho prioritou. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji panu poslanci Petřů za tento dotaz. Chtěl bych nastínit časovou osu, jak s touto záležitostí chceme pokračovat dál.

Je pravda, že k uvedené stavbě bylo vydáno územní rozhodnutí v právní moci a jeho platnost končí v dubnu 2016, takže z tohoto pohledu, kdy máme platné územní rozhodnutí, které je v souladu s územním plánem, tak když se podíváme v dnešním stavu, jak máme jiné trasy, například R52, tak to považujeme za vítězství, byť nám to trvalo 12 let. Cena stavby je zpracovaná dle aktualizace v projektu a činí celkem 1,26 mld. a délka stavby představuje 11,3 km, z toho 800 metrů jen na mostních objektech. Stavba je formálně rozdělena na tři etapy, předpokládá se však, že realizace

všech etap musí jít současně, protože dílčí etapy není možné realizovat odděleně. Cesta by na nic nenavazovala, byla by odnikud nikam volně položená v prostoru.

V současné chvíli je třeba dokončit z úrovně ŘSD veřejnou zakázku na zajištění majetkoprávní přípravy a poté proběhne vložení geometrických plánů do katastru nemovitostí a zahájí se jednání o výkupech. V případě nesouhlasu vlastníků o vyvlastnění nedokážeme tento časový úsek specifikovat. Musím říci, že velmi zvažujeme návrh technické novely zákona č. 416 o výkupu pozemků, abychom vytvořili takovéto prostředí a tento proces dokázali urychlit.

Stavba byla vyhodnocena v rámci dopravních sektorových strategií jako prioritní a zahájení stavby předpokládáme v roce 2017–2018. Vhodnější se ukazuje financování z národních zdrojů právě pro zařazení této oblasti do Natura 2000 a zde by mohlo být schválení projektu s úrovní Evropské komise pro OPD II problematické. Otázka zajištění finančních prostředků pro realizaci je v této chvíli předčasná vzhledem k roku 2017–2018 a financování z národních zdrojů, to znamená ze státního rozpočtu, případně zdrojů ŘSD. Příprava pro letošní rok je alokována ze SFDI a je tam částka 16 mil., takže proces přípravy bude pokračovat dál.

Co se týká zařazení do územní soustavy Natura 2000, to samozřejmě vyvolává nutnost realizace kompenzačních opatření za území dotčené stavbou. Z ustanovení zákona 114 o ochraně přírody a krajiny vyplývá, že lze kompenzační opatření realizovat až po jejím stanovení formou rozhodnutí vydaného orgánem ochrany přírody na základě dožádání příslušného stavebního úřadu ve stavebním řízení. Stavební řízení není započato, protože nemáme pozemky, nemůžeme požádat o stavební povolení. Předpokládá se, že v rozhodnutí orgánů ochrany přírody budou stanoveny mimo jiné časové podmínky po dobu nástupu funkčnosti kompenzačních opatření a v návaznosti na to i doba možného zahájení stavby, což je v této chvíli výsledek konzultační schůzky na odboru životního prostředí ze dne 22. 11. 2013. V současné době naprosto reálně nemá smysl usilovat o vyjmutí předmětného území z Natura 2000, neboť toto vyjmutí je de facto neprojednatelné s Evropskou komisí, pokud je předmět ochrany na území stále přítomen. Celý proces by to jen prodloužilo. V současné chvíli je vhodnější akceptovat realizaci kompenzačních opatření.

Musím říci, že tato stavba je samozřejmě velmi důležitá, máme územní rozhodnutí, ale musíme se prokousat celou mašinérií, kterou jsem se snažil nastínit. Jsme připraveni to sledovat a v okamžiku, kdy by měly být jakékoliv negativní signály, tak přímo na místě řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

S desátou interpelací se přihlásila paní poslankyně Květa Matušovská, která bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana, dnes velmi oblíbeného, ve věci historické budovy nádraží v Ústí nad Orlicí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, ráda bych se vás zeptala na historickou budovu vlakového nádraží v Ústí nad Orlicí, která se složitým řízením stala kulturní památkou a byla zapsána do ústředního seznamu kulturních památek České republiky. V roce 2011 se uskutečnila společná návštěva představitelů Ministerstva kultury a Ministerstva dopravy v Ústí nad Orlicí a byla učiněna dohoda, že oba resorty v rámci možností přispějí k záchraně a obnově kulturní památky a vyřeší její budoucí využití. Tato výpravní budova v současnosti přestává sloužit svému účelu a nikdo neví, co s ní bude dále. Proto se ptám, pane ministře, jak budete tuto situaci řešit, samozřejmě společně s Ministerstvem dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím o odpověď pana ministra Daniela Hermana. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, paní poslankyně, Ministerstvo kultury na základě svého zákonného zmocnění vedlo správní řízení o prohlášení historické budovy železniční stanice Ústí nad Orlicí za kulturní památku a po složitém řízení se v roce 2010 tato historická nádražní budova skutečně stala kulturní památkou a byla zapsána do ústředního seznamu kulturních památek České republiky pod č. 104023. Díky složitosti problematiky, kdy na jednu stranu bylo argumentováno špatným stavebně technickým stavem budovy a nutností realizace železničního koridoru a na stranu druhou historickou a architektonickou hodnotou věci, se zájem o budoucí osud této kulturní památky přenesl také na širokou veřejnost.

Čtvrtého března 2011 se na této železniční stanici uskutečnila společná návštěva představitelů Ministerstev kultury a dopravy a byl zde učiněn příslib, že oba resorty v rámci svých možností přispějí k záchraně a obnově kulturní památky a prověří možnosti jejího budoucího využití. Za účelem zajištění obnovy této kulturní památky byla zřízena neformálně meziresortní pracovní skupina složená ze zástupců Poslanecké sněmovny, ministerstev dopravy, pro místní rozvoj a kultury, Českých drah, Správy železniční dopravní cesty, Národní památkového ústavu, Pardubického kraje a města Ústí nad Orlicí. Ministerstvo kultury může vlastníkově kulturní památku poskytnout podle svých možností kompenzací, která plyne z omezení

vlastnických práv vzniklých v důsledku památkové ochrany. Ministerstvo nabídlo vlastníkově věci možnost odborné pomoci při obnově památky, a to prostřednictvím Národního památkového ústavu, a možnost čerpání finančního prostředku z památkových programů Ministerstva kultury.

Odborná pomoc již byla realizována, když Národní památkový ústav v roce 2011 zpracoval jak předběžný, tak podrobný stavebně-historický průzkum této železniční stanice. České dráhy doposud nepožádaly o podporu z památkových programů Ministerstva kultury. Výše zmíněná neformální meziresortní pracovní skupina se věnovala prověření všech možností získání finanční podpory z evropských fondů a otázky budoucího využití nádražní budovy. Skupina nedospěla k jednoznačnému návrhu řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní poslankyně – nemá doplňující otázku.

Přistoupíme k jedenácté interpelaci. Pan poslanec Zdeněk Ondráček má dotaz na nepřítomného pana ministra Milana Chovance ve věci nečinnosti či činnosti policejních orgánů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Hezké odpoledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové, členové vlády. Dotaz na nepřítomného ministra vnitra, resp. žádost. Obec Štěpánovice, okres České Budějovice, podala v únoru 2012 trestní oznámení na svého bývalého starostu, a to v souvislosti s jeho působením ve funkci a zneužíváním jeho postavení. Věc dosud prověřuje policejní orgán odboru hospodářské kriminality služby kriminální policie a vyšetřování v Českých Budějovicích.

O kvalitách policejního prověřování cosi vypovídá skutečnost, že po 15 měsících byla věc odložena, aby na základě stížnosti oznamovatele a přezkoumání vlastního rozhodnutí v rámci autoremedury bylo v prověřování pokračováno až do vydání dalšího rozhodnutí se stejným závěrem. Z postupů i odůvodnění rozhodnutí je však patrné, že mohlo dojít k nedodržení § 2 odst. 4 a 5 trestního řádu, kterým má policejní orgán věci projednávat urychleně, bez zbytečných průtahů, bez ohledu na to, zda okolnosti svědčí ve prospěch či neprospěch, ale vždy takovým způsobem, aby byl náležitě zjištěn skutkový stav věci, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Z jednostranného hodnocení důkazů vyvstává pochybnost, proč policejní orgán nekoná nestranně a v uvozovkách chrání podezřelého exstarostu, který je mj. činný i jako soudní znalec při oceňování podniků před konkurzy a likvidacemi, především pak byl likvidátorem a konkurzním správcem desítek společností v regionu, a to i velmi významných. Mnoha občany z regionu, kteří kauzu znají a sledují, je celá věc již dnes vnímána jako mafiánské propojení jihočeských zájmových skupin, což jistě nabou-

rává obecnou důvěru v policii a ve spravedlnost obecně. Představitelé obce Štěpánovice již nevědí, na koho se obrátit, a zkusili i Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Ptám se vás, pane nepřítomný ministře – ale dotaz by mohl být i stejně směřován na ministryni spravedlnosti: Bude tato vaše vláda bojovat i proti těmto zájmovým skupinám? A pokud ano, jak si takový boj představujete a co doporučujete oznamovatelům, jak se domoci spravedlnosti? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

S dvanáctou interpelací se přihlásil pan poslanec Bohuslav Svoboda, který bude interpelovat pana ministra financí Andreje Babiše ve věci financování zdravotnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády. Vážený pane ministře, moje otázka směřuje k vašemu vyjádření do tisku, pro české deníky, které si dovoluji přesně citovat: "Problémem jsou poplatky v nemocnicích, kdy jsme z hlediska pobytu udělali chybu. Zpětně to hodnotím jako špatné. Teď je to argument, aby se nalily větší peníze." Já samozřejmě vím, že zrušení poplatků bylo pouhým populistickým gestem. Opakovaně jsem tady na to upozorňoval, že tato věc ohrozí zejména malé nemocnice, psychiatrické léčebny, léčebny dlouhodobě nemocných, hospice. Nikdo na to nereagoval

Já jsem, když jsme u toho populismu, musel celý život makat tak, jak si málokdo v této zemi možná dovede představit. A když makáte, pane ministře, musíte makat také dobře, protože má praxe chirurga mě naučila, že některá rozhodnutí, chybná rozhodnutí, nemají opravné termíny. Proto si vás dovoluji zeptat, kde se objeví těch téměř 200 mil. korun, které každý den chybí nemocnicím. Kde se objeví 2,2 mld. celoročně? Z jakých zdrojů to bude kryto? Ale hlavně kdy? Jste správce státní pokladny, je to vaše zodpovědnost a já jenom upozorňuji, že jak říká staré latinské přísloví hora ruit, čas pokročil natolik, že malé nemocnice v tuto chvíli už nemají z čeho vařit a velké nemocnice začínají vařit jenom z vody. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra financí o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Kolegyně, kolegové, pokud něco bylo populistické, tak to bylo právě vy-

stoupení pana Svobody. Skutečně mě ODS vždy baví. Já bych doporučoval, abyste si koupil dnešní právo. (Ukazuje příslušné noviny.) Tady se píše o českém zdravotnictví a o tom, jak jsme tady měli za pana Julínka a Šnajdra, o kterém se mluví jako o tom Richelieu, a tady píšou, jak Šnajdr ještě dneska má zásadní vliv na VZP. Určitě by nemocnice měly dost peněz, pokud by nám VZP konečně ukázala všechny smlouvy s poskytovateli o poskytování úhrady zdravotní péče, včetně dodatků a úhradových ujednání. Stačí tu transparentnost! A z hlediska makání, pane kolego, já myslím, že byste mohl ke mně chodit na školení, jak se maká. Já s tím nemám problém! (Pobavení a potlesk v řadách poslanců ANO.)

Pan ministr Němeček předložil nějaký program a říká, že chce 27 mld. za roky 2014–2017. A já říkám: Jo, já nemám problém teď uvolnit 2,1 mld. Ano, ty poplatky byla chyba. Byl to požadavek ČSSD, byl to deal-breaker, tak jsme to odsouhlasili. A také nejsme neomylní všichni. V tom není problém. Já říkám Němečkovi: Máte tam 3,5 mld. rezervy a máte na SÚKLu na účtu 2,1 mld., tak si je vezměte! SÚKL, který v roce 2007 vzal Kalousek a Julínek a převedli to na Ministerstvo zdravotnictví. A div se světe, do tehdy se Česku dařilo držet ceny léků o 40–60 % levněji než celé Evropě. A potom na SÚKL přišel první náměstek Šnajdr, bývalý dlouhodobý váš nominant, vrcholový pracovník nadnárodní firmy Pfizer. A potom najednou už jsme neměli nejlevnější léky, protože jsme redukovali jenom na tři země porovnání.

Takže já jen říkám: Ano, my určitě vyřešíme nemocnice, ale konečně by měli občané se dozvědět a pojištěnci, kam těch 260 mld., které tečou ze zdravotní pojišťovny, tečou. To je všechno. Já určitě nebudu tomu bránit. Na druhé straně nejsem ochoten už dopředu dávat bíanco šek. Proč? My jsme řekli, že budeme transparentní, že budeme šetřit. Stejně je to s pohledávkami. Nechť mi někdo ukáže, za kým jsou ty pohledávky. Proč bychom je měli teď nakupovat? Nechť to vymáhá pojišťovna VZP! Teď znovu jdou kupovat údajně nový portál. IZIP už jsme zapomněli, teď bude nějaký nový portál. Nechť to rozkryjí! Nechť konečně víme, co tam je! A vy, ODS, tam máte toho svého Kabátka, tak mu řekněte, kde jsou ty prachy! (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a poprosím o doplňující otázku pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já se snažím, vždycky spravedlivě tleskám, když je tleskat čemu. Děkuji panu ministrovi za to, že prvně připustil nějakou chybu a do novin napsal, že to byla chyba. To je věc, která je hodná pochvaly.

Na druhou stranu bych byl rád, kdyby články, ze kterých cituje, napsal

sám, aspoň věděl, o čem mluví. Protože informace, které nám sdělil, skutečně zavánějí tím, že buďto si to nepřečetl nebo neseznámil se s tím dobře, nebo že ten tým expertů, kterým se ohání, neví, o čem mluví. A mně je skutečně úplně jedno, já jsem tady nebyl v předcházejícím období, já určitě nejsem ten, který utratil nebo zašil někam nějaké peníze. Já sem tu ze stejného důvodu: Já chci, aby zdravotnictví fungovalo. Ale na rozdíl od vás, pane ministře, mám zájem na pacientech. Nedovedu si představit, že jim já odpovím – odpovězte jim vy. A ptám se vás, jestli jim to řekněte: Nebudete teď půl roku jíst, protože mezitím bude někdo vymáhat nějaké peníze, protože já jsem zrušil možnost, abyste jídlo dostali. Ptám se, jestli jste ochoten těm pacientům říct, že mají počkat na to, až to někdo vyřeší!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S doplňující odpovědí pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Víím, že mluvím blbě česky, ale budu se snažit to říct znovu. Peníze pro státní pojištěnce uvolníme, ihned, ve výši ztráty poplatků, pane Svobodo. Uvolníme to. Tak tady neříkejte – populisticky se odvoláváte na pacienty. Pacienti vědí, jak to funguje v českém zdravotnictví. Takže my to uvolníme na rok 2014! A na příští léta chceme jasně vědět, jak ty peníze do zdravotnictví jsou rozdělovány. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Třináctý v pořadí byl v interpelaci vylosován pan poslanec Karel Šidlo. Interpeluje pana ministra Jana Mládka ve věci cenové regulace tepla v České republice. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, od roku 2012 platí v Evropské unii přesnější a přísnější pravidla veřejné podpory pro služby obecného hospodářského zájmu včetně výkladu neslučitelné veřejné podpory. Základním kritériem pro vyrovnávací platby za služby obecného hospodářského zájmu je relace mezi mírou rizika neseného poskytovatelem příslušné služby a výší jeho přiměřeného zisku. Současné znění cenového rozhodnutí při cenové regulaci tepelné energie v České republice nepočítá s úrovní rizik jako kritériem pro stanovení výše zisku regulovaných subjektů. Cenová regulace a kontrola je pouze formální a nezajišťuje vyloučení nákladů, které s danou službou nesouvisí. Neefektivní náklady či zisk, které jsou dle evropských standardů nepřijatelné, ovlivňují konečnou cenu těchto služeb poskytovaných často v prostředí lokálního přirozeného monopolu. Dle stávající cenové regulace monopoly odůvodní jakékoli cenové navýšení.

Rozsah veřejných služeb pro každého z nás, a to nejen v energetice, znamená platit měsíčně stovky až tisíce korun navíc jen proto, že jejich cenová regulace není prováděna dle standardních evropských pravidel. Toto selhání je také příčinou postupného rozpadu soustavy centrálních zdrojů tepla. Na veřejných službách jsou nejvíce závislé sociálně slabé skupiny obyvatelstva, kterých se nejvíce dotýká vyšší cena za služby. Velcí odběratelé se v důsledku nehorázných cen tepla připojí k jiným zdrojům a fixní náklady zůstanou pouze na malých odběratelích.

Nyní tři otázky. První: Jakým způsobem Ministerstvo průmyslu a obchodu zajistí zlepšení hospodářské soutěže v teplárenství, která nefunguje? Druhá: Jak ministerstvo zlepší transparentnost cenotvorby tepla a zajistí dodržování závazné metodiky Evropské unie pro služby obecného hospodářského zájmu? A třetí: Jak ministerstvo zabrání rozpadu centrálních zdrojů tepla jako velkých soustav? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan ministr Mládek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych zodpověděl tři položené otázky.

První otázka: Jakým způsobem MPO zajistí zlepšení hospodářské soutěže v teplárenství, která nefunguje? Teplárenství je z hlediska hospodářské soutěže poněkud specifické podnikání, neboť teplárenské soustavy jsou pouze územně příslušné podnikatelské subjekty, které si mezi sebou nemohou přímo konkurovat. Konkurenci pro teplárenství představuje v jejich geograficky daném území použití alternativních způsobů zajištění tepelné energie. Jedná se např. o výstavbu domovních kotlen při využití běžných kotlů na různá paliva, případně kotlen spojených s instalací malých kogenerací či využitelně obnovitelných zdrojů energie či zajištění tepelných nároků samotných bytů instalací individuálních vytápěcích systémů. K využití obnovitelných zdrojů pro dodávku tepla existují podpůrná schémata a u mikrogenerací chystáme zjednodušení přístupu k síti. Jinak v tomto sektoru hlavní úlohu v ochraně zákazníka musí sehrát spíše účinná regulace.

Druhá otázka: Jak se zlepší transparentnost cenotvorby tepla a zajistí dodržování závazné metodiky EÚ pro cenotvorbu pro služby obecného hospodářského zájmu? Cena tepla patří v naší zemi mezi věcně usměrňované ceny v souladu se zákonem o cenách, kterým jsou stanoveny podmínky pro závazný postup při tvorbě ceny nebo při tvorbě kalkulace ceny včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny. Podle § 17 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, byl zřízen Energetický regulační

úřad, jemuž je určeno zejména chránit oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích. Dle zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, je Energetický regulační úřad oprávněn vykonávat působnost při regulaci cen, vydávat právní předpisy pro regulaci cen a vydávat rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností. Lze apelovat na vedení ERÚ, aby zvýšil pozornost při zajišťování ekonomicky oprávněných nákladů zahrnutých do ceny tepelné energie během kontrol cen předložených dodavateli tepla.

V současné době je též připravována novela energetického zákona, která mimo jiné upřesní ochranu spotřebitelů v energetických odvětvích v návaznosti na novou evropskou legislativu a metodiky. Novela bude předložena do konce tohoto pololetí.

Třetí otázka: Jak se zabrání rozpadu CZT soustav a ochrání drobní spotřebitelé? Koneční spotřebitelé jsou chráněni podle energetického zákona, § 77 odst. 5, který uvádí, že změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. MPO se účastní přípravy prováděcího předpisu MŽP, kterým se nastaví ekonomické podmínky pro případná odpojování od soustav CZT. Teplárenské podniky si však musí uvědomit situaci, která by mohla vést až ke konci jejich podnikání, zvláště uvažíme-li, že část těchto podniků je částečně vlastněna i obcemi.

Součástí aktualizace státní energetické koncepce, která je nyní dokončována, je též řada legislativních i metodických úkolů pro MMR a MPO, které směřují k vyšší úrovni závaznosti územních energetických koncepcí a posílení ochrany stanoveného způsobu dodávky tepla v území ve stavebním řízení.

Shrnuto a podtrženo – ochránění centrálního zásobování tepla nevede přes konkurenci jiných zdrojů, to spíše zvyšuje riziko, že dodavatel tepla zbankrotuje. Řešení je buď v tom, že je hlubší a lepší regulace, případně že to vlastní obec, která nemá jako hlavní cíl svého podnikání maximalizaci zisku, ale službu pro své občany.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Chci se zeptat pana poslance Šidla, zda bude mít doplňující otázku. Máte prostor, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za odpovědi panu ministrovi. V podstatě se dá říct, že jsem s nimi spokojen, protože zejména odpověď na druhou a třetí otázku, kdy hovořil o tom, že je připravována novela energetického

zákona, já po zkušenostech v Poslanecké sněmovně bych byl velice rád, kdybychom touto novelou vyřešili ty problémy, o kterých zde bylo hovořeno. Protože věcné usměrňování cen je velice důležitým momentem a chápu, že je to také jeden z velmi významných regulačních prvků, který může ovlivnit koncovou cenu pro zákazníka. Pokud se toto promítne do energetického zákona a bude předložen v termínu, který říkal pan ministr, myslím si, že můžeme být spokojeni všichni.

Co se týká centrálních zdrojů tepla, vnímám tam jeho návrh jako ten první a myslím si, že je to v současných podmínkách i reálné, hlubší a lepší regulace, usměrňování cen a regulace vůbec teplárenství jako takového. Byl bych ale velice rád, kdyby i ve státní energetické koncepci centrální zdroje tepla našly tu pozici, kterou by si zasloužily. Myslím si, že to je tradiční síťové hospodářství v České republice, které garantuje právě tyto služby ostatního veřejného zájmu. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále byla vylosována na čtrnáctém místě paní poslankyně Kateřina Konečná. Interpeluje pana ministra Richarda Brabce. Připraví se paní poslankyně Anna Putnová.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení páni ministři, pane ministře životního prostředí, Česká inspekce životního prostředí je odborný orgán státní správy a její působení se dotýká všech minimálně pětisložkových zákonů v životním prostředí. Dozírá nad dodržováním vyhlášek, rozhodnutí správních orgánů a má celou řadu jiných činností. Má celostátní působnost. Je to prostě takový základní stavební a kontrolní kámen vymáhání zákonů z dílny vašeho ministerstva.

Uznávám, že šetřit se musí, ale přiznávám také, že by se mělo šetřit tam, kde to má smysl. V roce 2008 vývoj běžných provozních výdajů bez mimorozpočtových zdrojů byl u české inspekce 73,5 milionu korun. V roce 2013 již to bylo o 20 milionů méně. Přitom se počet lidí české inspekce snížil o 29 na 571. Abychom vzali porovnání, jak je to s jinými inspekcemi, ať je to Česká obchodní inspekce, kde pracuje 419 lidí a ostatní běžné výdaje jsou ve výši 81 milionu korun, nebo dalších inspekci, které se běžně pohybují v období běžných výdajů kolem 100 milionů korun, tak si myslím, že nám tady něco kulhá. Přibývají zároveň české inspekci zákonné povinnosti. Jen v loňském roce v zákoně o integrované prevenci musela česká inspekce přijmout další lidi a byly uloženy další, velmi důležité úkoly.

Protože se chystá rozpočet ministerstva na rok 2045, chtěla jsem se vás, pane ministře, zeptat, zda máte v plánu konečně docenit důležitost tohoto státního orgánu, docenit činnost jeho lidí, kteří jsou i v průměrných tabulkách platů na většinou úplně nejnižší pozici, a co hodláte dělat s tím,

aby Česká inspekce životního prostředí nadále mohla vykonávat svou zákonnou povinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Poprosím pana ministra Richarda Brabce o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená paní poslankyně, kolegyně, chtěl bych vás ujistit, že si uvědomuji, že Česká inspekce životního prostředí je nezbytnou součástí fungování systému ochrany životního prostředí v České republice. Když jsem přišel na resort a seznamoval jsem se s jednotlivými organizacemi, samozřejmě jsem hovořil se všemi klíčovými řediteli. Musím říci, že především v této chvíli, a souhlasím s vámi, že omezení, které šlo plošně, tzn. desetiprocentní omezení nákladů, včetně osobních nákladů, které bylo v roce 2013 z rozhodnutí vlády, tak samozřejmě tyto plošné škrtky také neschvaluji. Nicméně průměrný plat, jestli se nemýlím, myslím, že máme stejná čísla, je přibližně 26 nebo 27 tisíc korun. Pravda je, že většina, asi 75 %, zaměstnanců ČIŽP má vysokoškolské vzdělání a tam se shodujeme, že průměrný plat je nízký. Na druhou stranu vy jako znalkyně v oblasti životního prostředí i resortu dobře víte, že např. v oblasti chráněných krajinných oblastí je průměrný plat dokonce snad kolem 20 tisíc korun a tam je také většina vysokoškolsky vzdělaných lidí. Tím nechci říct, že bych s tím byl spokojen, tím jen říkám, že ČIŽP na tom není nejhůře.

Mně tam ještě více než průměrný plat, a souhlasím s tím, že určitě fluktuace, která momentálně je v rámci České inspekce životního prostředí, především v případě mladších lidí, je neudržitelná. Ta je prostě neudržitelná, tak jako byla inflace, resp. obrovská výměna lidí a fluktuace na vlastním resortu, na Ministerstvu životního prostředí.

To znamená, já bych především chtěl i v rámci projednávání nového rozpočtu slyšet od stávajícího vedení České inspekce životního prostředí jasnou strategii dalšího fungování, protože já ji tam zatím postrádám. Postrádám jasnou koncepci, jakým způsobem dál, postrádám i koncepci o počtu zaměstnanců nezbytných pro výkon služby v jednotlivých krajských pracovištích. Toto, věřte, bude základní bod, který bude pro rozpočet a přípravu rozpočtu na příští rok, 2015, klíčový. Je jasné, že to není jen o lidech, ale je to např. o investičních záměrech, o kterých vím, že prostě šly pryč. Bohužel minulé vedení ministerstva, myslím, že i předminulé, na celkem oprávněné snahy zavést např. centrální informační systém pro správné řízení tam silážovalo tyto žádosti a dnes jsme ve stavu, kdy Česká inspekce životního prostředí má opravdu reálný problém třeba i s touto zásadní informační podporou, která je nezbytná pro její činnost.

Už budu velmi stručný. Chci vás ujistit, že v rozpočtu na příští rok, nejenom pro Českou inspekci životního prostředí, budu určitě chtít, aby oprávněné investice, které si vedení zdůvodní, a samozřejmě případně i záležitost osobních nákladů, které si vedení zdůvodní, tzn. nechci tam určitě zvýšení všech platů, ale budu opravdu chtít, aby i vedení si zdůvodnilo kvalitu jednotlivých lidí, jednotlivých pracovišť, a to si myslím, že tam dneska chybí. To znamená, je to pro mě celková, záležitost nebo záležitost komplexní, nejenom záležitost platová, ale je to záležitost strategie České inspekce životního prostředí, kterou dnes neberu jako represivní orgán, ale i jako orgán prevence, a dnes vidím i poměrně velký rozdíl kvality mezi jednotlivými krajskými pracovišti. A i to je pro mě důležité zjištění, které rozhodně budu chtít s vedením resortní organizace diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Budete mít doplňující otázku, paní poslankyně? Ano, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Ne doplňující otázku, možná jen konstatování. My jsme se o Agenturu ochrany přírody a krajiny bavili ne tak dávno, že tam jsou platy vůbec nejnižší. Možná je zvláštní, že platy na ministerstvu jsou ve výši zhruba v průměru 34 až 35 tisíc. Teď nechci snižovat hodnotu lidí, i na ministerstvu pracují vysokoškoláci, ale ve chvíli, kdy ti lidé dělají v terénu, mají velmi složité úkoly, dělají státní správu a jsou vlastně podhodnoceni proti lidem z ministerstva, tak si myslím, že to není úplně dobrá cesta a nevytváří to dobré prostředí.

Chtěla bych vám, pane ministře, poděkovat. Věřte mi, že vaše snahy budu sledovat, protože si myslím, že bychom českou inspekci neměli nechat padnout, a určitě budu ráda, pokud, jak jste říkal i o informačních technologiích a o řadě dalších věcí, které se v české inspekci dlouhodobě nerealizovaly z politické vůle, bude normálně jednáno a srozumitelně jednáno. Věřte, že budete mít mou podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí je paní poslankyně Anna Putnová. Interpeluje pana ministra Marcela Chládku. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Koncem loňského roku Ministerstvo školství zveřejnilo katalog požadavků ke společné části státní maturity, tak jak mu to ukládá § 78 školského zákona. Na základě těchto zveřejněných katalogů budou koncipovány společné části státní maturity od roku 2015. Od té doby se také hovoří o tom, že je nutno, abychom dále

vedli diskusi, která bude prohlubovat prestiž společné části státní maturity, jak nám to ministerstvo v minulosti opakovaně přislíbilo.

Můj dotaz směřuje tedy na pana ministra školství, pana ministra Chládku. Chtěla bych vědět, zda připravujete změny ve společné části státních maturit od roku 2016, protože pokud by tomu tak bylo, je zřejmé, že by se tyto změny měly promítnout i do katalogu předmětů a katalogu požadavků, které by musely být nutně zveřejněny do konce dubna. Pokud změny plánujete, chtěla bych vědět, kteří odborníci, resp. asociace, byli k diskusi přizváni. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Poprosím pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládku o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, je pravda, že připravujeme změny, především se to ale týká zjednodušení procesu státní maturity ohledně administrativy. Dále chceme zefektivnit a zlevnit celou státní maturitu. Moje oblíbené srovnání se Slovenskem, kde rok státní maturity stojí 10 mil. korun, v České republice jsme se stále nedostali pod 200 mil. korun.

Začala pracovat pracovní skupina, která dělá audit prostředků státních maturit a prověřuje je. Prověřuje i podepsané smlouvy, které podle mého osobního názoru byly jednoznačně nevýhodné pro stát. Ale zároveň k vašemu dotazu – otevřeli jsme národní kulatý stůl, který se zabývá komplexněji podobou státní maturity i obsahové stránky jejich složení. Jsou tam zástupci jak Cermatu, Ministerstva školství, České školní inspekce, Národního ústavu vzdělávání, Školské rady Asociace krajů, dále zástupci ČŠI, Asociace ředitelů gymnázií, experti na vzdělávání z akademické sféry, dále zástupce Jednoty českých matematiků a fyziků, Sdružení metodiků cizích jazyků, Asociace středoškolských češtinářů. Jednání již nastartovala, ale já mám jednu nabídku pro paní poslankyni a pro všechny zástupce školského výboru. Kdokoli z vás by se chtěl těchto jednání zúčastnit a být součástí tohoto národního kulatého stolu, který vyřeší státní maturitu do budoucna tak, aby měla jednu konečnou podobu, tak jste jistě zváni.

Pak ještě probíhá pokusné ověřování matematika plus. O tom určitě paní poslankyně ví. Cílem je zvýšení úrovně matematické gramotnosti, protože se počítá, tuším od roku 2020, že bude zavedena povinná matematika u státní maturity jako takové.

A jak jsem již říkal, od roku 2016 klademe především důraz na efektivitu snížení nákladů a zjednodušení organizačně technického zabezpečení státní maturity.

Se státní maturitou je jeden zásadní problém, a to ten, že předchůdci mě zavázali díky podpisu některých smluv a díky tomu, že tam nalili evropské peníze a musí tam být udržitelnost, že určitou část podoby musíme držet i po období, kdy skončí tyto smlouvy, abychom nemuseli vracet peníze do Evropské unie.

Možná ještě pro vaši informaci, pilotní ověřování, které bude probíhat, u integračních systémů bude probíhat již v tomto roce a poté se připravuje certifikace škol a průběžná certifikace, která bude nabíhat na možnost rozvíjet testovací část ne tou papírovou podobou, ale překlomit to do té elektronické podoby, to znamená tak, aby tam byl jednotný systém. Pokud máme elektronické testování žáků 5. a 9. tříd, tak abychom toto samé měli v testové podobě v testové části státní maturity.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě paní poslankyně Putnová bude mít doplňující otázku.

Poslankyně Anna Putnová: Já chci poděkovat za výčet osob, ať už jsou to právnické, nebo fyzické osoby, které se podílejí na koncepci katalogu požadavků. Nicméně bych se chtěla zeptat, jestli hodláte koncem dubna zveřejnit nový katalog požadavků, který by umožňoval také jinou formu maturity od roku 2016, protože pokud se tak nestane, zůstává katalog požadavků dál v platnosti a pojedeme podle starého jízdního řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Tak již jen v krátkosti navážu na předchozí vystoupení. Jedním z témat toho kulatého stolu právě byl i katalog požadavků, ale tam se teď momentálně odborníci baví o sladění s tím způsobem státní maturity tak, jak probíhá, a změnou státní maturity tak, abychom neohrozili finanční prostředky z Evropské unie. Takže ano, katalog požadavků byl tématem posledního jednání kulatého stolu, ale výsledek budeme mít v průběhu tohoto měsíce. Takže pokud vám to takto postačí, na konci tohoto měsíce bych vám třeba na školském výboru podrobněji představil i změnu katalogu požadavků, pokud bude možná.

Znovu podotýkám, že prověřujeme vůbec způsob změny státní maturity, a důvod je, že cca asi byt jenom v uvozovkách 80 mil. korun bylo z Evropské unie, ale ta nás zavazuje k tomu, že musíme tu část projektu držet v nějaké podobě.

Možná, jestli mohu požádat školský výbor, zařadíme to na projednávání třeba na konci března nebo začátkem dubna a můžeme vám tam představit vlastně celý koncept těch změn.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Šestnáctý v pořadí byl vylosován pan poslanec Ludvík Hovorka. Také interpelluje ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládku. Připraví se pan poslanec Radim Holeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Mladá fronta Dnes uveřejnila článek Masarykova univerzita koupila předražené přístroje za 100 milionů korun. Já jsem četl pozorně tento článek a získal jsem nějaké další informace, ze kterých je patrné, že Masarykova univerzita zadala veřejnou zakázku na dodávku dvou kusů 3T experimentálních lidských celotělových magnetických rezonancí, tomografií Siemens Magnetom Prisma pro CEITEC Masarykovy univerzity, zřejmě v univerzitním kampusu. Toto zadání veřejné zakázky tedy proběhlo v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na unikátnost technické specifikace výrobku, která není dostupná u žádného jiného výrobce. Hodnotící komise rozhodla o dodavateli zakázky v lednu 2014 a zadání firmě Siemens za 102 mil. korun. Zakázka tedy byla zadána v režimu bez uveřejnění. Dle zmíněného článku to bylo 102 mil. korun, což neodpovídá běžné ceně za dva 3T MR systémy, a v regulérním výběrovém řízení by ta cena mohla být kolem 70 až 80 mil. korun. Zadavatel však tvrdí, že uvedené magnetické rezonance jsou unikátní a že postupovali v souladu s metodikou CEITEC. Nechal si zpracovat celkem čtyři znalecké posudky, které sestávaly z odůvodnění unikátnosti, z odůvodnění, že není možné použít jiná obdobná řešení a ocenění pořizované věci.

Dovoluji si vám tedy položit několik otázek:

1. Kdo všechno se podílel na schvalování uvedeného projektu?
 2. Kdo je autorem uvedené metodiky CEITEC pro zadávání veřejných zakázek?
 3. Kdo je autorem znaleckých posudků?
 4. Jedná se o znalecké posudky vypracované v souladu se zákonem o znalcích? (Předsedající upozorňuje na čas.)
 5. Obsahují tyto posudky řádné a přezkoumatelné ocenění pořizované věci a je možné prokázat, že všech šest unikátních vlastností uvedených v odůvodnění použití jednacím řízení poskytuje pouze vybraný dodavatel?
- Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím o odpověď pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládku.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Uvedený článek Mladé fronty jsem nečetl, nicméně pozorně jsem poslouchal. Obávám se, pane poslanče, že úplně na všech-

ny podrobné otázky nebudu schopen teď, v tuto chvíli, odpovědět. Pokud bych něco vynechal, jsme schopni vám dodat ještě odpověď písemně, s tím, že podotýkám, že odpovědnost za veřejnou zakázku na nákup magnetické rezonance má příjemce dotace, to znamená Masarykova univerzita.

Co se týká požadavků Ministerstva školství, tak před schválením této technologie v tomto projektu, ne tedy – podotýkám znovu – samotné zakázky, ministerstvo neschvaluje zakázku, ale co se týká té technologie, tak Masarykova univerzita, jak se již jste zmínil, předložila jeden znalecký a tři expertní posudky s tím, že tři z těchto posudků byly vypracovány zahraničními experty z Francie, Nizozemí a Spojených států amerických a jeden tuzemský znalecký posudek byl vypracován profesorem z ČVUT. Jméno – teď nedokážu odpovědět, jestli můžu, nebo nemůžu říct na mikrofon, ale pro jistotu vám, pane poslanče, to jméno pak sdělím po skončení svého vystoupení.

Ministerstvo školství si dále vyžádalo další posudek expertního hodnotitele, protože samozřejmě bude kontrolovat tuto celou záležitost, s tím, že – a to asi je zásadní informace – výdaj na nákup ještě nebyl ze strany Masarykovy univerzity Ministerstvu školství předložen. Takže ty údaje k tomu, které potřebujeme, ještě nebyly předloženy, ale pak samozřejmě bude ten logický proces: jakmile je Masarykova univerzita předloží, tak to samozřejmě v těchto, tak jako v jiných podobných případech, projde kontrolou a kontrola bude obsahovat i oprávněnost užití jednacím řízení bez uveřejnění, o kterém jste hovořil. Je to již z toho zmiňovaného projektu operačního programu vzdělávání pro vývoj, inovace. VaVpl je samozřejmě v obrovském problému, který jsem zdědil. Jeden z těch velkých problémů se dotýká i tohoto projektu.

Pokud jde o unikátní zařízení, tak zpravidla se vždy používá argument, že na to nelze použít klasické výběrové řízení, když to vyrábí například jenom jeden jediný v republice. To vše ale samozřejmě bude prověřováno ze strany Ministerstva školství.

V závěru si dovoluji ještě jednou vypíchnout informaci, že za veřejnou zakázku zcela plně zodpovídá příjemce dotace Masarykovy univerzity, ale Ministerstvo školství to samozřejmě prověří. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat, zda bude doplňující otázka. Bude. Tak, pane poslanče, pojdte položit doplňující otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za odpověď. Vážený pane ministře, mně se jedná o to, jestli je systém kontroly nad zadáváním podobných zakázek na Ministerstvu školství a na příslušné vysoké škole, pro-

tože, zdá se, že třeba v rámci tohoto programu ty kontroly nejsou příliš dobré. A není to jenom na Ministerstvu školství, ale i v dalších případech, kdy se poskytují peníze v rámci tohoto programu.

Já si jenom dovoluji ocitovat jednoho experta. Petr Kneppo z pražského ČVUT připouští, že Siemens Prisma není naprosto unikátní. Existuje jeden srovnatelný přístroj. Upozorňuje však, že pro univerzitní experty byl důležitý jeden detail. Siemens Prisma údajně nabízí extrémně výkonný gradientní systém, který dokáže rychleji než ostatní přístroje měnit takzvané úhly zobrazování. Nevysvětlili ale, k čemu takovou vlastnost potřebují, krčí rameny pan Kneppo. Čtvrtý expert na dotazy Mladé fronty neodpověděl. Je otázka, že ani pan Ivan Rektor, vedoucí výzkumné skupiny, která si přístroje vyžádala, nedokázal popsat vědecké záměry, které se bez gradientu od Siemensu neobejdou. (Upozornění na čas.)

Já jenom poslední věc, že bych prosil a chtěl bych vyžádat ty znalecké posudky, které byly zpracovány, jestli skutečně se jedná o relevantní znalecké posudky podle zákona o soudních znalcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Jen s dovolením krátká reakce. Já osobně nedokážu posoudit, jestli všechny údaje, které jsou uvedeny v denní tisku, odpovídají realitě. Ale nabízím vám, pane poslanče, pojďme – protože Ministerstvo školství bude samozřejmě tuto zakázku prověřovat, tak jako to prověřovalo v minulosti. Já mám většinou spíš ale opačnou vazbu, že si stěžují ti koneční uživatelé, že naopak kontroly jsou příliš přísné a někdy až zbytečně puntičkářské, více, než například jsou požadavky Evropské unie. Teď na tom pracujeme. Ale já vám nabízím, pojďme se na to podívat společně, protože já osobně na základě i této interpelace si chci tento projekt prověřit a můžeme se podívat přímo, pokud mi odpustí slovně Poslanecká sněmovna tento výraz, podívat se i do stěv celého toho projektu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Sedmnáctý v pořadí byl vylosován pan poslanec Radim Holeček, který interpeluje vicepremiéra vlády a ministra financí Andreje Babiše. Takže pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, dovoluji mi upozornit na rozpor mezi vašimi předvolebními sliby a dnešní realitou. Sliboval jste, že podpoříte aktivní občany. Nyní však přicházíte s návrhy, které jsou k pracovitým lidem vyložené nepřátelské.

Chci se proto zeptat, proč hodláte omezovat výdajové paušály pro živ-

nostníky. OSVČ nemají nárok na dovolenou, na nemocenskou, nejsou chráněni zákoníkem práce, nemají jisté příjmy. Pro řadu lidí je živnostenské povolání jedinou možností, jak si zajistit zaměstnání, a poskytnout práci i ostatním. Proč jim chcete takovou nesnadnou situaci ještě ztěžovat?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím o odpověď pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, náš velký problém jsou média. Často něco napíší, nebo možná neumíme dobře číst. My jsme neřekli, že jdeme něco omezovat. My jsme řekli, že chceme vést debatu o některých paušálech. O například nějakém právníkovi, který může vydělat ročně 80 milionů a odečte si 60 % paušál, například. Nebo o nějakých konzultantech. Takže vůbec se to netýká těch skutečných živnostníků a řemeslníků, to je mylná informace. Nic takového nezaznělo. Jenom samozřejmě celkově živnostníci přispívají do rozpočtu, platí daně jenom 14 %, a my chceme o tom vést debatu. A já jsem se potkal s různými zástupci živnostníků a budeme pokračovat v konzultacích. Jste vítán v debatě. Nikdo nic nerozhodl. Řekli jsme, chceme vést konzultace a debatu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, zda pan poslanec Holeček bude mít doplňující otázku. Je tomu tak. Poprosím o otázku.

Poslanec Radim Holeček: Jenom spíše doplnění. Ty paušály jsou pouze do dvou milionů korun.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, bylo to pouze doplnění, nebyla to otázka. V tom případě další v pořadí byl vylosován pan poslanec Václav Zemek, který interpeluje pana ministra Antonína Prachaře. A připraví se pan poslanec Daniel Korte.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, má interpelace se týká výstavby železničního koridoru v úseku Votice–Tábor, a konkrétně se to týká výkupu pozemků.

Obrátili se na mě moji voliči, nebo respektive starostové z dotčených obcí, kde tento koridor probíhá. Není tam problém se samotnou trasou. Problém je s výkupem pozemků, a sice ta výkupní cena je hluboce podhodnocená, co jim bylo nabízeno, a samozřejmě to vzbudilo velkou nevoli a veliký odpor i přesto, že tam tito občané s tím koridorem souhlasili. Nemusím zdůrazňovat, že tam došlo k znehodnocení jejich pozemků a ten

koridor jim k ničemu nepomůže, protože tam bude vysokorychlostní trať, která tam v těch obcích ani nebude zastavovat. Proběhlo tam několik dotazů právě ze strany starostů obcí na možnost navýšení výkupní ceny. Jen tak pro zajímavost, bylo jim nabízeno 7 korun za metr čtvereční, přičemž při výkupu na dálniční koridor se nabízelo 80 korun. Jen taková zajímavost, někteří ti dotčení vlastníci pozemků, a podotýkám, že to nejsou spekulanti, ale starousedlíci, kteří tam žijí po generace, některé ty své polnosti pronajímají družstvu za 20 korun za metr čtvereční. Takže i ta nabízená cena byla hluboko pod tímto, což si myslím, že není úplně dobré.

Ta situace je tam prostě zablokovaná a má interpelace směřuje na vás s tím, aby se tam provedlo asi nějaké řešení ve smyslu jednání o nové ceně nebo o odblokování té situace, a proto bych se s tímto na vás obrátil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za otázku, pane poslanče. Poprosil bych pana ministra Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, pane poslanče, opravdu musím moc poděkovat za takovéto dotazy. Přál bych si, aby jich bylo víc, protože je potřeba říct, kde ten problém skutečně je.

V průběhu posledních deseti let vzrostl objem staveb dopravní infrastruktury v majetku státu. Jedním ze základních problémů, které přispěly k opoždování přípravy staveb, byly právě majetkoprávní problémy, především však problémy s výkupy pozemků. Odprodej pozemků a staveb investorům byl v řadě případů předmětem spekulací – což vy říkáte, že v tomto případě není. Ale je třeba se o tom také zmínit, protože tento stav reálně byl a možná ještě existuje, směřující k získání majetkového prospěchu. Hned se nakupovaly pozemky, když se vědělo v rámci územního plánu, že tam povede nějaká infrastruktura, a kupovaly se za bonitu zemědělské půdy a čekalo se na jejich zhodnocení. Byl to nádherný krásný příklad slušného byznysu, lepší než investiční společnosti. To je realita.

Ke spekulacím přispívala i právní úprava umožňující právě netransparentní stanovování ceny nemovitostí a s tím související prodražování staveb. Na tento nešvar bylo v minulosti poukazováno jak odbornou, tak širokou veřejností. Reakcí na tento stav bylo přijetí zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Bohužel tady Poslanecká sněmovna, která přijímala tento zákon, šla zase úplně na druhou stranu ode zdi ke zdi a dneska to vypadá tak, že my podle tohoto zákona můžeme vykupovat pozemky v bonitě stávající, nikoliv v bonitě, která by tam mohla být, a pouze za cenu, která té bonitě odpovídá. V podstatě jestli se jedná o ornou půdu, tak bonita orné půdy je pět korun a za to to můžeme vykoupit s účinností podle tohoto zákona. Dříve se část pozemků, která se nakupovala, vykupovala za tzv. tržní cenu v čase a místě obvy-

klém. Toto nám současná právní úprava neumožňuje. Hledali jsme řešení, a dokonce jsme se zabývali možností – vyhláškou ministra financí o tzv. věcně usměrněné ceně, která by se dala použít v tomto případě na nápravu tohoto stavu. Bohužel když jsme zjistili celý legislativní proces, tak žádná vyhláška nemůže jít nad úroveň zákona. To znamená, vyhláška ministra financí by nám v ničem nepomohla a mohla by být zase předmětem dalšího napadnutí. Takže tento zákon platí. Je to právní norma, která je závazná pro Ministerstvo dopravy, resortní investory, vlastníky stavbou dotčených pozemků i dotčené obce.

Právě vzhledem k opakujícím se výhradám – neslyším to poprvé – vlastníků pozemků a starostů obcí k nízkým výkupním cenám chce Ministerstvo dopravy v co nejkratší době nalézt přijatelné řešení. Jediné přijatelné řešení je předložit Poslanecké sněmovně rychlou krátkou technickou novelu zákona 416, abychom napravili stav, který nám dneska brání ve výkupu pozemků. Naprosto rozumím tomu, že občané nebo instituce, obce před účinností tohoto zákona prodali státu část pozemků za nějakou hodnotu, dnes zákon říká, že ta hodnota je možná na úrovni 10 %. Rozumím tomu, že se občané brání podle tohoto postupovat. Skutečně uděláme všechno pro to, abychom tento stav se snažili zákonnou cestou napravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat – chcete položit doplňující otázku? Je tomu tak, v tom případě...

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já bych ještě doplnil. Samozřejmě oceňuji snahu pana ministra situaci řešit, nicméně asi to není příliš uspokojivá odpověď pro obyvatele těch dotčených úseků. Těžko se vysvětluje to, že oni mají dostat nějakou nízkou částku, když třeba například v rámci církevních restitucí náhrada byla mnohem vyšší.

Ještě bych podotkl, že samozřejmě je tady spousta spekulantů, ale braňme i ty občany, kteří spekulanty nejsou a jsou prostě dotčení tou stavbou. A řekněme to na rovinu, i jejich ostatní pozemky byly znehodnoceny tou stavbou, která je ve veřejném zájmu. Stát se jim vlastně odvděčí tím, že jim to nějakým způsobem nekompenzuje.

Já vás, pane ministře, беру za slovo, že to budeme řešit. Doufám, že se k tomu ještě nějakým způsobem potkáme a uděláme k tomu nějaké jednání. Jinak díky za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Devatenáctý v pořadí byl vylosován pan poslanec Daniel Korte, který interpeluje... Pardon, omlouvám se. Ještě prosím o reakci pana ministra. Omlouvám se, pane poslanče Korte.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Já ne přímo k dotazu pana poslance, ale chtěl bych jenom upřesnit, nebo doplnit. Co se týká výkupu pozemků obecně, co se týká dopadu ceny pozemků do ceny díla, tady se bavíme o podílu investičních nákladů v rozměru 1,5 až 2 %. Skutečně jestliže cena pozemků dneska činí v rozmezí 1,5 až 2 % hodnoty díla, tak v nabídkovém řízení dosahujeme dnes slev zhruba okolo 25 až 35 %. A problémem výkupu pozemků je skutečně potřeba řešit velmi rychle. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní pan poslanec Korte interpeluje pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Připraví se pan poslanec Leoš Heger. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Vážený pane ministře, na pozadí událostí na Ukrajině, kdy Rusko svou agresí, okupací a anexí Krymu porušuje mezinárodní právo, jakož i své vlastní smluvní závazky, vyvstává tato otázka: Velvyslancem České republiky u Ruské federace je Vladimír Remek, kovaný komunista promoskevského ražení, hrdina Sovětského svazu, který dokonce neváhal, když šel předávat své pověřovací listiny prezidentu Putinovi, připnul si toto vyznamenání na klop, a jehož loajalita vůči České republice je tudíž více než pochybná. Domníváte se, že je to za těchto okolností člověk na svém místě? (Poznámky z lavic nalevo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím o odpověď pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Přeji vám příjemné odpoledne. Dovolil bych si říci v úvodu, že pokud by byl někdo kovaný komunista, což si netroufám v této chvíli o někom tvrdit, pokud by byl kovaný komunista, nemyslím si, že by mu to v Rusku současném otevíralo nějak moc dveře, protože pokud si vybavuji správně, tak komunistická strana není žádnou významnou silou. Myslím si, že Rusko je dneska tvrdě kapitalistický stát. Dokonce mi připadá, že je to stát, který předvádí kapitalismus tak tvrdého stříhu, že dokonce i Západu se tají dech. A není náhoda, že jsem si nedávno v maďarských novinách, takových krajních, přečetl nadšené volání, že Putin, to je ten pravý představitel pro tvrdou extrémní pravici v Maďarsku. Takže otázka je, jestli skutečně někdo, kdo byl komunista, jestli někdo takový má dnes v Rusku otevřené dveře. Ale to já nechci posuzovat.

Pro mě je zásadní něco jiného. Já si pana Remka pamatuji – on pracoval na Ministerstvu zahraničí, na zastupitelském úřadu v Moskvě v letech 2002 až 2004. Já si ho pamatuji z té doby jako zaměstnance moskevské ambasády. A pokud mohu, nebyl jsem tam samozřejmě dlouho a mám ty

informace, nebyly úplně systematické, ale všechno, co vím, je svědectvím toho, že pan Remek tam pracoval velmi zodpovědně a tu práci dělal prostě tak, že o něm neznám žádné výhrady, které by vůči němu byly. A když si to spojím s tím, že pamatuji také pana Remka za ta léta působení poslance Evropského parlamentu, a to bylo, tuším, v letech 2004 až 2013, to je poměrně řada let, dokonce jsem se v té době s panem Remkem i kvůli některým konkrétním věcem, shodou okolností spíš, potkal, tak můj dojem je, že to byl a je člověk, který ať byl na tom obchodním zastoupení, nebo pracoval jako poslanec v Evropském parlamentu, tak poměrně jasně vždy hájil zájmy České republiky.

Říkám vám to jako svoje osobní přesvědčení, dojem, který jsem si udělal. A přiznávám, že dneska jsem se za ta léta naučil, že se snažím hodnotit lidi skutečně podle toho, co vidím, že dělají. A neznám nikoho, kdo by mi v těch posledních letech řekl o panu Remkovi něco, co by naznačovalo, že snad slouží nějakým jiným zájmům nebo že to není člověk rovný. Já vám osobně řeknu, že mi připadá, že to je poměrně přímý člověk. Nezdá se mi, když jsem s ním kdy mluvil, že by mě nějak manipuloval. Připadá mi, že to je poctivý člověk, že dělá práci nejlépe, jak umí. Já jsem samozřejmě – tohle rozhodnutí o tom, že bude velvyslanec, bylo v době, kdy já jsem ještě nebyl ministr zahraničí. Já ale v podstatě dnes nemám vůči této nominaci nějakých žádných zvláštních důvodů nesouhlasit nebo proti ní protestovat, protože to, co o něm vím, tak je to člověk, který skutečně vždy se choval solidně.

A opravdu nevím o tom, že by někdy v těch funkcích veřejných, ve kterých byl, nebo na ministerstvu zahraničí, nehájil zájmy českého státu. Takže on v tomhle smyslu má mou důvěru. A já neříkám, že nás nemá zajímat vůbec minulost lidí. Ale prostě v téhle věci nemám pocit, že je to něco, co by mělo pana Remka diskvalifikovat. Můžeme se dlouze bavit o tom, do jaké míry mu dnes skutečně bývalé členství v komunistické straně – a je známý příběh pana Remka jako prvního kosmonauta tehdejšího socialistického Československa – může pomáhat v Rusku. Někteří si myslí, že značně. Je pravda, že v určitých kruzích to může znamenat otevřené dveře. Já se domnívám, že to dnes platí omezeně, že Rusko je dneska jinde. Pro mě už dneska Rusko skutečně není komunistické Rusko, ale opakují, že to tvrdě kapitalistický stát. A včerejší komunistická legitimace podle mě už tam často mnoho neznamena.

Ale to není podstatné. Podstatné je to, že skutečně nemám informace, které by pana Remka diskvalifikovaly. A já si přeji, aby ta mise byla mise, na které on osvědčí to, co jsem o něm prozatím slyšel a věděl. Takže bych byl v soudech o lidech opatrný. Myslím si, že pokud nemáme nic konkrétního, tak bychom měli být opatrní všichni. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Korte bude mít doplňující otázku.

Poslanec Daniel Korte: Vy sám, vážený pane ministře, jste se k situaci na Krymu vyjádřil na své poměry nebývale kriticky a já tuto pozici oceňuji. Neuvažoval jste o odvolání velvyslance z Moskvy ke konzultacím, což je v diplomatické řeči minimalistický projev kritiky a nesouhlasu? (Domluva mimo mikrofon ministra Zaorálka a poslance Korteho.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak já vás poprosím, mluvte na mikrofon, aby i ostatní věděli, o čem si povídáte. (Úsměv v sále.) Dobře. Pan ministr odpoví.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Možná bude dostatečná odpověď, že pan Remek přijede do Prahy a já zítra, tuším v 11 hodin, s ním mám schůzku. Takže zítra v 11 hodin se s panem Remkem setkám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dvacátý v pořadí byl vylosován pan poslanec Leoš Heger, který interpeluje vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše, a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane vicepremiére, dámy a pánové, moje interpelace byla předejita interpelací pana kolegy Svobody, který zde to téma 2 mld. chybějících v nemocnicích rozvedl a dostal odpovědi, které některé věci objasnil. Tak já si dovoluji pokračovat ještě trošku dále.

Pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste před chvílí slíbil, že peníze pro nemocnice budou uvolněné, a uznal jste svoji chybu, že jste souhlasil s požadavkem ČSSD rušit regulační poplatky. To lze uznat za chlapské a férové, podobně jako jste tady říkal o svých podnikatelských problémech v zahraničí a špatné investici jedné miliardy. To se v podnikatelské sféře stává, nelze se tomu vyhnout. Já toto vaše prohlášení oceňuji. Ale musím se zeptat, nemáme-li snad také rozumět tomu tak, že chyba souhlasit se zrušením poplatků byla chyba, která vlastně uznává argumenty pravice, že neefektivita v našem zdravotnictví jsou, a že když jsme se my v roce 2010 ujali vedení zdravotnictví, a to myslím pravice včetně pana exministra Kalouska, tak jsme dokázali zdravotnictví udržet a najít rezervy 30 mld. bez ztráty kvality. Tak jestli to neznamená, že jsme měli pravdu, že v tom zdravotnictví rezervy jsou? (Upozornění na čas.) Nebo snad tomu máme rozumět také tak, že bylo vůbec chybou uzavřít koaliční smlouvu?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana vicepremiéra a ministra financí o odpověď na tyto otázky.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, ta debata o 2,1 mld., které je potřeba nahradit za ty zrušené poplatky, je jenom o tom, že každý resort nechce čerpat své peníze, ale chce vždycky ze státních rezerv. A přesně na účtě SÚKLu v této chvíli je 2,1 mld. korun. A taky je s podivem, že příjem SÚKLu nejde do státního rozpočtu. Takže pokud pan Němeček chce, tak si je zítra vezme z toho účtu a okamžitě to může zaplatit. Potom tam má taky 3,5 mld. rezerv. Takže to je debata mezi ministrem financí a resorty, které vždycky chtějí něco navíc, přitom tam mají rezervy. A samozřejmě taky nechtějí moc šetřit.

A debata o pravici. No, já jako bývalý volič ODS (s úsměvem) a my jako hnutí středopravé... Ten souboj o tu pravici... Nevím, jestli tady mám číst všechno, co má ODS za sebou, zdravotnictví... Už jsem to tu naznačoval. Já se jenom zeptám pana ministra Hegera: Jak jste řídil ty nemocnice, když na té Homolce si vytvořil ředitel tu dceru, kterou pan ministr Holcát ani nemohl zkontrolovat? A když tam finanční úřad dělal kontrolu, tak tam vyměřil velkou pokutu a údajně Rittig tam měl v nějaké plechové skříni distribuční sklad na léky jako dodavatel léků. Tak já nevím, jak jste ty nemocnice řídili. Že do této chvíle vlastně nevíme, jak to teklo. Takže já bych se skutečně tím jako pravice tady vůbec nechlubil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane poslanče Hegře, doplňující otázka. Máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já bych si jenom dovolil komentovat ten SÚKL. Ty peníze na SÚKL -, to my jsme také věděli. Ale jenom bych si dovolil informovat, že bez změny zákona si na ty peníze opravdu nelze sáhnout. To by možná bylo možné v jiném sektoru, ale tady ne.

Jinak ředitele Homolky jsme odvolali. Ne úplně se to povedlo dotáhnout do konce, to uznávám. Odvolali jsme ředitele IKEMu, kde se výrazně věci zlepšily. Takže ty věci nejsou s nemocnicemi tak úplně jednoduché.

Já bych se možná ještě nakonec zeptal, jestli je pravdou to, co se říká, že chcete znát informace o zdravotnictví, kam ty peníze tečou. Já si myslím, že je to jasné. Peníze tečou do tří milionů našich nemocných. A na to těch 250 mld. je poměrně málo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše o doplnění odpovědi.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych

hlavně rád, aby zdravotní pojišťovny konečně začaly dodržovat zákony. To znamená, aby zveřejňovaly všechny smlouvy o poskytování a úhradě zdravotní péče, včetně všech dokladů a úhradových ujednání. Díky tomu konečně budeme znát ceny, za které pojišťovny hradí služby zdravotnickým zařízením za státní peníze. Dosud pojišťovny tyto informace odmítaly poskytnout, ačkoliv soudy opakovaně rozhodly, že veřejnost na ně má nárok! Zatajování smluv umožňuje pojišťovnám zákulisní jednání se zdravotnickými zařízeními. Pokud pojišťovny smlouvy zveřejní, poprvé uvidíme, kolik platí pojišťovna za tutéž operaci dvěma různým zařízením. A pojišťovna bude muset tyto rozdíly racionálně zdůvodnit.

Některá média píšou, že některá zdravotnická zařízení jsou oproti jiným bezdůvodně finančně zvýhodňována. A zde hraje roli korupce. Objevují se dokonce fámy o tom, že pojišťovna řízeně nechává některé nemocnice vyhladovět, např. jsem mluvil o tom s majitelem nemocnice Brandýs nad Labem, kterou skvěle zprivatizoval pan Bendl, a pak je mohli převzít spříznění investoři. Takže VZP nechá vyhladovět cíleně a potom někdo... Uvidíme, jak to dopadne s tou svatou Annou a s klinikou Mayo, kde jsou i fondy, a nějaké ty buněčné investice tam na severu atd. Já jsem strašně zvědav, kdy se to rozkryje, co bude na to říkat pravice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dvacátý první v pořadí byl vylosován pan poslanec Jiří Valenta, který interpeluje pana ministra Antonína Prachaře. Připraví se pan poslanec Adam Vojtěch. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře dopravy, dovoluji mi, abych vás na tomto místě interpeloval v otázce kvality příjmu telefonního signálu a mobilního internetu ve vlacích Českých drah na hlavních železničních tratích České republiky. Tento příjem je nejen podle mých aktuálních zjištění mnohde například na jedné z páteřních spojnic, trati č. 170 Praha–Plzeň stále absolutně nedostatečný. Zmíněný fakt ostře kontrastuje s přístupem jiných drážních přepravních společností, které poskytují svým klientům například bezplatné připojení WIFI. Pro vaši informaci: České dráhy poskytují wi-fi pouze u pendolina, a to ještě často v nedostatečné kvalitě.

České dráhy tvrdí, že služby v otázce mobilních komunikací poskytují operátoři a regulaci za stát zajišťuje Český telekomunikační úřad. A k tomu ve svém stanovisku dodávají, že pokud je příjem signálu v dané lokalitě dostatečně kvalitní, pak není žádný problém telefonovat do a z jedoucího vlaku, a to bez ohledu na jeho konstrukci. Tvrdí tedy něco zcela úplně jiného než například společnost Vodafone, v jejímž komentáři zaznívá, že o nízké kvalitě signálu mobilních telefonů probíhala s Českými dráhami dlou-

hodobá jednání, která však zhatila realita výrazné spletnosti firem a institucí navázaných na České dráhy. Také Telefónica vedla jednání s Českými dráhami, a dokonce nabídla instalaci repeatrů, opakovačů, to alespoň do prémiových souprav InterCity a EuroCity, přičemž byla ochotna tato zařízení, jedno bratru za 1,5 mil. korun, i zaplatit. Ke společné dohodě nakonec nedošlo. Ptejme se proč.

Jestliže Ministerstvo dopravy v roce 2012 zareagovalo na celý problém vyjádřením, že jeho cílem je železnice se všemi standardními parametry 21. století, proč si tedy České dráhy stále stojí na svém a prezentují názor, že zmiňovaný problém pro ně neexistuje a že samotní operátoři nemají zájem? Opakuji však znovu, že operátoři svůj zájem deklarují, a naopak upozorňují na technické bariéry ve vlacích Českých drah, jako jsou například pokovená skla vagonů a také na to –

(Upozornění na čas. Poslanec chce přednést jen dvě věty.)

– že se s Českými dráhami přes veškerou snahu domluvit nedá a že kromě nich musíme také složitě a neúspěšně vyjednávat ještě i se SŽDC a dalšími subjekty.

Vážený pane ministře, pokládám vám tedy jasnou otázku: Kdy se alespoň na páteřních tratích, a to alespoň v rychlících společnosti České dráhy, konečně dočkáme kvalitního mobilního signálu, jenž je v dnešní době v civilizovaných zemích již skutečně běžným standardem? Děkuji vám za pozornost a odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To byly opravdu dlouhé dvě věty. Poprosím pana ministra dopravy Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, pane poslanče, tato interpelace je z úplně jiného soudku, než na kterou jsem byl dosud interpelován. Nicméně pokrytí železničních tratí telefonním signálem je čistě komerční záležitost mobilních operátorů a dopravců, kteří se cestujícím snaží nabídnout odpovídající telefonní služby, přenosy dat. Je to na železnici, je to na silnici stejné. Mnozí určitě taky zaznamenávají, že vám v autech na dálnicích vypadává signál. To je realita. V minulosti, máte pravdu, probíhala jednání mezi Českými dráhami a jednotlivými mobilními operátory ohledně doplnění pokrytí páteřních tratí signálem, nicméně tato jednání nevedla k pozitivnímu výsledku, protože mobilní operátoři vyhodnotili pokrytí chybějících míst na železniční síti jako ztrátové. Některé linky jsou naplněny lidmi, některé linky nebo některé vlaky jsou nenaplněné. Vzhledem k tomu, že je čistě na obchodním uvážení daného operátora, zda dané území svým signálem pokryje, nebo ne, resort dopravy v tomto ohledu nijak nefiguruje. Nicméně v té vaší interpelaci bylo dotazů víc a já vám na to připravím písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Ještě bude doplňující otázka.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď, a jak jste správně řekl, budu požadovat písemnou interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, písemnou odpověď dostanete.

Další v pořadí je přihlášen pan poslanec Vojtěch Adam a následuje ho potom pan poslanec Ivo Pojezný. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Adam: Vážený pane ministře dopravy, všichni, co trávíme život na dálnici D1, víme, jak je situace nesmírně složitá. Nejde o dlouhodobě plánované rekonstrukce na několika úsecích současně, ale o další, nikým neplánované uzavěrky, které situaci na D1 komplikují daleko více. A o těch v podstatě nevědí ani informační servery ani Global Assistance. Jde o to, že přijedou pracovníci Ředitelství silnic a dálnic, uzavřou libovolné úseky dálnice se zúžením na jeden pruh, a hned nastává velký problém, protože i značení je nedokonalé. Nejhorší je, že v jednoruhovém zúžení se vyskytuje zpravidla minimum pracovníků a mnohdy vůbec není jasné, co tam dělají.

Má otázka je tedy, zda by tyto jevy nešlo v současné situaci komplexní generální rekonstrukce dálnice D1 omezit a neztěžovat život řidičům více, než je nutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Je to interpelace, která směřuje také za ministrem dopravy, takže poprosím pana ministra Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, pane předsedající. Pane poslanče, co se týká uzavěrek na dálnici D1, akce modernizace dálnice D1 se začala realizovat počátkem května 2013 a ve stavební sezóně 2013 byly na všech uvedených úsecích realizovány přípravné práce a provizorní rozšíření dálnice o 3/4 metru, na úsecích 05, 09, 14 byly realizovány práce ve středním dělicím pásu. Na úseku 21 nabraly práce značný skluz již v průběhu léta 2013 a s tímto skluzem budou práce pokračovat i v letošním roce. V sezóně 2014 se tedy nedá předpokládat, že by byla na úseku 21 modernizace dálnice dokončena etapa III. Jsou tam určité starosti s dodavatelem, který vyhrál výběrové řízení, veřejnou zakázku, společnost ŽS OHL. A Ředitelství silnic a dálnic bude trvat na tom, aby ŽS OHL plnily dodávky podle smlouvy.

Je třeba zdůraznit, že až na výjimečné situace se tím nenaplnily me-

diální obrazy kolapsu dopravy mezi Prahou a Brnem, jak uvedlo iDNES 8. 5. 2013, "Na D1 začíná peklo", "Auta z dálnice D1 skončí na rozbitých okresech" a další mediální výstupy. Doprava po dálnici probíhala po celou stavební sezónu 2013 plynule a osvědčilo se i snášení a výstavba nadjezdů během nočních uzavírek.

Co se týká koordinace uzavírek. V roce 2014 bylo vydáno stavební povolení pro úseky 03 Hvězdovice - Ostředeck, Měřín - Velké Meziříčí západ a úsek 25 Ostrovačice-Kývalka. Proti těmto stavebním povolením na úseky 03 a 18 však podalo sdružení Děti Země rozklad k Ministerstvu dopravy ve věci požadavků EIA a tento rozklad budeme ve velmi krátké době řešit. Lze tedy důvodně předpokládat, že ve stavební sezóně 2014 by mohly být nově zahájeny práce pouze na úseku 25 Ostrovačice-Kývalka.

K vlastní koordinaci uzavírek. Existují v podstatě dva typy, a to jsou dlouhodobé, nad 48, které koordinuje Ministerstvo dopravy jednotlivě a ohlašuje je dopředu. Krátkodobé, které provádí správce komunikace sám na základě obecného každoročního povolení a má ke koordinaci těchto krátkodobých uzavírek zřízeného vlastního koordinátora. Rozhodování o tom, kde a v jakém rozsahu jsou prováděny, leží na bedrech jednotlivých vedoucích středisek správ a údržby dálnice. Krátkodobé uzavírky nesmí být prováděny v čase předvíkendové špičky, to znamená v pátek, a nesmí být prováděny blíže než dva kilometry od jiné uzavírky. Tento systém funguje několik let a v loňském roce byl zpřísněn a byly stanoveny jasné kompetence v tom, kdo je za co zodpovědný.

Veškeré uzavírky na dálnicích jsou uveřejňovány na stránkách www.dopraviinfo.cz, a to včetně informace, zda se jedná o krátkou, či dlouhodobou akci nebo mimořádnou událost, nehody nebo jiné neplánované místo. V loňském roce se tento systém osvědčil. Podařilo se snížit relativní nehodovost na dálnici při současném nejvyšším objemu prací. Uzavírky v okolí kilometru 160 směr Praha na dálnici D1 166 až 162 provádí Správa silnic a údržby Domašov. Krátké uzavírky za účelem opravy cementobetonového krytu, které jsou nutné k udržení provozuschopnosti dálnice.

V současné době od příštího týdne probíhají další uzavírky na dálnicích a doprava bude svedena pouze do jednoho pásu. Já jsem dneska na tiskové konferenci informoval, že zde samozřejmě hrozí vznik blokad a soustředění dopravy. Bohužel se tomuto nevyhneme. Nemáme možnost, pokud chceme pokračovat dle harmonogramu s modernizací D1, abychom tuto uzavírku udělali. A šíře dálnice nám neumožňuje vytvořit dva plus dva pruhy. Informace byla dnes podána. Všechny informace jdou do Národního dopravního informačního centra, NDIC, do Ostravy. Víc pro to v této chvíli udělat nemůžeme. Vedli jsme diskuse s Ústředním automotoklubem, aby tyto informace dával do médií ještě prostřednictvím svých korespondentů.

Případnou podrobnější písemnou odpověď na vaši interpelaci jsem vám připraven zpracovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Doplnující otázka zde nebude. Dalším v pořadí je pan poslanec Ivo Pojezný. Interpeluje pana ministra Milana Chovance, který se ze zdravotních důvodů omlouvá, takže vás poprosím o načtení interpelace a bude odpovězeno písemně.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v posledních měsících slyšíme často o státním podniku Česká pošta. Ovšem není to proto, že by byly nějaké problémy s posiláním dopisů, ale slyšíme často o zaměstnancích České pošty, kteří prostě už nemohli mlčet o pracovních podmínkách, které v tomto státním podniku panují. Snad pomyslnou poslední kapkou bylo, že na přepážkách pošty a v terénu museli zaměstnanci nabízet cigarety a mnoho dalších produktů takzvaných aliančních partnerů – od stíracích losů přes úvěr, pojištění až po čokoládovou tyčinku. Na tom by nemuselo být nic špatného, ale pokud se po pracovníci vyžaduje, aby mechanicky produkt každému přímo nutili, zdá se mi, že je něco v nepořádku. Nemluvě o nárocích kladených na zaměstnance, které jsou v běžné pracovní době nezvládnutelné, a tak jsou zaměstnanci nuceni často pracovat až desítky hodin přesčas zdarma. Na situaci pracovníků České pošty dlouhodobě poukazuje například Federace výkonných zaměstnanců České pošty, se kterou se však vedení tohoto podniku odmítalo dlouhou dobu bavit, nebavilo se ale ani s dalšími odborovými sdruženími zaměstnanců pošty.

V listopadu loňského roku proběhlo v Senátu veřejné slyšení v souvislosti s peticí, která upozorňovala na některé neduhy související s Českou poštou, a kde také zazněly konkrétní podněty. Zajímalo by mě, zda se někdo těmito podněty skutečně zabýval a zda byly učiněny kroky, popřípadě jaké, k jejich nápravě. Chci se zeptat, vážený pane ministře, zda myslíte, že jsou takové poměry ve státním podniku Česká pošta v pořádku. A pokud vidíte, stejně jako pracovníci pošty i spousta občanů naší země, že tomu tak není, co hodláte podniknout pro nápravu stavu, o kterém jsem právě hovořil. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Jako 24. byla vylosována paní poslankyně Marta Semelová, která interpeluje ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Budu pokračovat v podmínkách zaměstnanců. Rekordní nezaměstnanost a strach o pracovní místo

způsobují to, že se mnozí zaměstnanci, kteří jsou doslova šikanováni ze strany zaměstnavatelů, bojí ozvat. Jedním z míst, kde jsou pracovní a mzdové podmínky velmi špatné, jsou obchodní řetězce. Za zhruba polovinu průměrné mzdy v České republice musí často vykonávat velmi těžkou práci, dělají o sobotách a nedělích, kolikrát pozdě do večera. Dalším nešvarem obchodních řetězců jsou stále častější zkrácené pracovní úvazky, na které jsou zaměstnanci nuceni kývnout, i když je to pro ně platově značně nevýhodné, protože jinak by ztratili práci. V současnosti se to týká kolem 70 % z celkového počtu zaměstnanců, přičemž ještě před dvěma lety to nebyla ani polovina. Někomu by se mohlo zdát, že je to výhodné pro matky s malými dětmi. Opak je pravdou. Zaměstnanec na plný úvazek si v obchodním řetězci vydělá kolem 14 tisíc, z toho lze odvodit, kolik dostane za úvazek zkrácený. Taková matka samoživitelka objektivně nemůže být schopna sebe a děti uživit. Proti špatným pracovním a mzdovým podmínkám a hrubému chování nadřízených vůči zaměstnankyním, a to dokonce před zákazníky, se přednedávnem ozvali zaměstnanci karlovarského Makra. Ale obdobná situace je v mnoha obchodech po celé České republice.

Chtěla bych se proto zeptat, jak budete jako ministryně práce a sociálních věcí, případně ve spolupráci s ministrem průmyslu a obchodu, tuto situaci řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za otázku. Poprosím o odpověď paní ministryni Marksovou.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, paní poslankyně a páni poslanci, jedna z oblastí, ve které může být Ministerstvo práce aktivní a je, je používat klasickou kontrolu, tedy Státní úřad inspekce práce, kde byla v roce 2013 zvýšená pozornost věnována právě obchodním řetězcům, ale i jiným oblastem, restauracím, stánkům a hotelům. Jedna věc, pro kterou jsou obchodní řetězce kontrolovány, se týká také toho, že ony velice často zaměstnávají právě agenturní zaměstnance, což je taková skupina pro sebe, velmi poškozená. A tady se pravidelně schází nějaká pracovní skupina založená na tripartitním základě, kdy teď věnujeme zvýšenou pozornost tomu, aby to, když už agenturní zaměstnanci, byly agentury, které jsou opravdu v pořádku, které dodržují zákoník práce, a nebyly to pseudoagentury. To je jedna oblast.

Co se týče toho, kolik bylo vykonáno inspekci, mám tady nějaká souhrnná čísla. Možná by bylo trochu zbytečné je číst. Já jsem v časovém rozsahu, který je na interpelace dán, bohužel z toho nezáskala ta, která byla věnována speciálně obchodním řetězcům. To bych vás chtěla požádat,

zda byste pak neakceptovala písemnou odpověď, protože asi bude trvat trochu déle, než to z toho vytahají.

Jinak mohu říci, že dvě třetiny celkových kontrol byly shledány jako oprávněné. Zbytek byl neoprávněný nebo neprokázaný, ale to jsou celkové kontroly. Na co se chystám zaměřit, je se i pak sejít se zaměstnavateli, se řetězci, a aspoň s nimi začít o této problematice mluvit, aby věděli, že se to nějakým způsobem sleduje.

Jinak co se týče investorů budoucích, tak se snažíme udržet nějakou rovnováhu mezi tím, abychom sem investory nalákali, ale zároveň vždycky, když se hovoří o nových, tak hovořím o tom, že je potřeba dbát na to, aby se tady dodržoval zákoník práce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Bude ještě doplňující otázka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Ani ne tak otázka, spíše vyjádření toho, že budu ráda, když dostanu písemnou odpověď. Protože problémy se rozrůstají a nakonec i investoři, které jste zmínila, otázka například Amazonu, o kterém se teď diskutuje znovu, je opravdu potřeba to hlídat. Myslím, že by bylo určitě záhodno, aby to šlo napříč resorty. Mám teď na mysli spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu, ale nakonec i s odbory, aby zaměstnanci přece jenom měli i další možnost, jak chránit své pracovní podmínky.

Tolik jsem chtěla dodat. Budu ráda za písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete reagovat, paní ministryně? Také děkuji.

Další v pořadí, 25., je paní poslankyně Alena Nohavová, která interpeluje pana ministra Svatopluka Němečka, který se dneska omlouvá, takže vás poprosím o načtení interpelace a bude vám odpovězeno písemně. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážený pane ministře, můj dotaz se týká oboru stomatologie. Již delší dobu se v jednotlivých regionech projevuje nedostatek stomatologů a stav se stále zhoršuje. Na jedné straně lékaři končící svou praxi nemají za sebe nástupce, a tím se část našich spoluobčanů ocitá bez svého stomatologa. Na druhé straně v německém či česko-rakouském pohraničí rostou stomatologické ordinace jako houby po dešti, ale bohužel české pacienty tyto čeští lékaři na českém území neošetřují. Zahraniční klientela je pro ně výhodnější. Například Vyšší Brod či Dolní Dvořiště má počtem zubů pokrytí možná lepší než krajské město,

ale většina občanů z těchto sídel musí přesto dojíždět za zubařem do Českého Krumlova, Kaplice, či dokonce do Českých Budějovic. Objednací doby se značně prodlužují a není už výjimka ani šest měsíců.

Jaká přijmete opatření k nápravě tohoto tristního a dlouhodobě neudržitelného stavu, kdy se český pacient stává pacientem druhé kategorie? Neuvažujete, pane ministře, za této dlouhodobě neudržitelné situace o možnosti administrativně zajistit povinnost přijetí alespoň určité procentní části českých pacientů ze spádové oblasti, ve které si lékař zřídí ordinaci? Další otázka je, zda také neuvažujete o opětovném zavedení preventivní stomatologické péče pro děti, protože prevence je přece jen levnější než řešení následků. Mám tím na mysli především opětovné zavedení dětských zubních lékařů na školách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Odpověď dostanete písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Ladislav Šincl, který interpeluje paní ministryni práce a sociálních prací Michaelu Marksovou. Máte slovo, pane poslanče. Další v řadě se připraví pan poslanec René Čip.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedajícím. Vážená paní ministryně, problémů z minulosti a souvisejících s vaším resortem bylo a zůstalo hodně. Přemýšlel jsem, který si vybrat, zda situaci na úřadu práce, vyplácení dávek atd. atd. Jste ve své funkci jen krátce, a tak vás budu dnes šetřit a budu na vás hodný.

Jako téma jsem si vybral takzvané dětské skupiny. V Česku by mohly začít fungovat už od září jako alternativa mateřských školek. Zavedení této nové služby, tzv. dětských skupin, by mělo být odpovědí na nedostatek míst v mateřských školách. V návrhu zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině není totiž zmíněno financování dětské skupiny např. tak, jako je tomu u mateřských škol. Mám proto na vás několik otázek.

Jakým způsobem tedy budou služby péče o dítě v dětské skupině financovány? Jak chcete zajistit financování dětských skupin tak, aby péče o děti byla dostupná? Dále. Předpokládáte, že rodiče budou schopni tuto péči v dětských skupinách zaplatit? Dále. V návrhu zákona řešíte slovy "pro rodiče". Jak je konkrétně tato sleva koncipována a je koncipována jen pro oblast dětských skupin? V rámci návrhu zákona též navrhuje daňové úlevy pro zaměstnavatele. Jak jsou tyto daňové úlevy řešeny? Domníváte se, že budou poskytovateli služby péče o dítě v dětské skupině využívány? A paní ministryně, vztahují se tyto úlevy jen na provoz zařízení, či také na zřízení dětské skupiny? Prosím o konkrétní odpovědi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. To bylo opravdu velké množství otázek. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týká financování, služby péče o dítě v dětské skupině jsou poskytovány na nekomerčním základě. A protože se nejedná o předškolní zařízení, které by bylo – pan ministr už tady není – pod ministerstvem školství, nejsou tady vlastně žádné dotace. Od toho se odvíjejí další věci. Náklady nese poskytovatel služby a záleží na něm, jakou výši úplaty pro rodiče stanoví. Je možné také říci, že je to zejména pro děti ve věku dva až čtyři let a že v současné době máme rodičovský příspěvek, který se také může použít na úhradu těch služeb, protože je dnes koncipován tak, že si rodič může neomezeně přivydělat a stále nárok na rodičovský příspěvek neztrácí. Další zdroj financování se předpokládá také z nového programovacího období z evropského sociálního fondu. Už ty pilotní projekty, které běží v současné době, jsou z něj financovány, protože je to podpora aktivit, které směřují k podpoře služeb péče o děti a které souvisí s uplatněním a účastí rodičů, zejména matek na trhu práce.

Co se týká slevy na dani, ano, to jsme v zákonu o dani z příjmů. Tam je nově zaváděna sleva na dani z příjmu pro rodiče, který využije služby péče o děti maximálně do sedmi let. Je to také včetně dětské skupiny. Týká se to všech zařízení péče o děti předškolního věku.

Ještě je zde sleva na dani pro zaměstnavatele, kteří zřídí dětskou skupinu. Tam se zavádí daňová uznatelnost nákladů na provoz zařízení péče o děti.

Co se týká nákladů na pořízení zařízení, tedy na pořízení hmotného majetku včetně případných objektů sloužících na provoz dětské skupiny nebo na úpravu, ty nejsou jednorázovým daňovým nákladem, ale budou nákladem, který bude uplatňován ve formě daňových odpisů.

Děkuji za pozornost. Věřím, že je to všechno. Ráda to také poskytnu v písemné formě, protože toho bylo hodně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, budete mít doplňující otázku? Je tomu tak, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinčl: Vážená paní ministryně, mám dvě malé děti, jedno z nich v současné době má to štěstí, že se dostalo do mateřské školky. Proto to vidím trochu osobně. Znáám ale spoustu rodičů, kteří takové štěstí neměli a mají velké potíže. Chtěl bych poděkovat za vaše slova o tom, že tuto situaci řešíte, aby tito rodiče měli možnost uplatnění svých dětí v dětských skupinách nebo v mateřských školkách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Budete na to reagovat, paní ministryně? Nebudete. Dobře.

Vylosován jako 27. byl pan René Číp, který interpeluje ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Připraví se paní poslankyně Gabriela Pecková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Vážený pane ministře, podle informací z médií byl na Ukrajinu již dvakrát vyslán letecký speciál, aby zajistil odvoz několika zraněných na ošetření a léčení do České republiky. Můžete mi říci, dle jakých kritérií byli tito ranění vybíráni a zda mezi nimi byli pouze demonstranti, či zda tam figurovali i zástupci bezpečnostních složek, kteří při demonstracích také utrpěli zranění? Jednalo-li se o humanitární důvody – předpokládám, že tomu tak samozřejmě bylo. Dále by nebylo od věci nám představit kompetentní osobu či tým osob, který výběr prováděl, a s jakým tedy zadáním. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím vás o odpověď, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji za poměrně zajímavý dotaz. Pokusím se nyní říci fakta výběru.

Na začátku by mělo být řečeno, že výběr zraněných prováděl tým paramediků vyslaných společností Člověk v tísni společně s naším zastupitelským úřadem v Kyjevě. To byly ty osoby, které se dají přesně identifikovat. Konečné slovo ale, kdo bude vybrán, měli, jak jsem si to ověřoval vlastně na místě, lékaři Armády České republiky. Ti nakonec rozhodovali, protože oni odpovídali za uskutečnění převozu. Pro informaci řeknu, že naše ambasáda v Kyjevě se obrátila s nabídkou přijmout zraněné i na ukrajinské oficiální orgány, na Ministerstvo zahraničních věcí a prezidentskou kancelář, ale v obou těchto případech nabídka zůstala bez odpovědi. Tyhle dvě instituce nereagovaly.

Kritériem, podle kterého vybírat zraněné, jsem se dost zabýval, protože mě zajímalo, jakým způsobem se vybírali, a musím říci, že to nebylo jednoduché, protože tam šlo o to, posoudit u zraněných, jestli ta pomoc, ten transport bude skutečně pomoc, jestli to nebude naopak ohrožení života. Posuzoval se typ zranění, jak jsou vážná, a muselo se nějak odhadnout, kde je zřejmé, že by na Ukrajině nebylo možné poskytnout podobný typ pomoci. Tato posuzování byla velice komplikovaná, protože těžko říkat lékařům na Ukrajině, že neposkytnou určitý typ pomoci. Nechci teď posuzovat úroveň zdravotnické péče, nakonec naši lékaři mi řekli, že pokud by naše nemocnice byly zavaleny stovkami zraněných s některými tak vážnými úrazy, by to také nezvládaly. To znamená hodnotit úroveň pomo-

ci v podmínkách, které trochu připomínaly válečný stav, je obtížné. Také si nemyslím, že bychom si mohli v těchto podmínkách dávat najevo ukrajinským partnerům, že máme třeba lepší vybavení. To byly dost choulostivé věci, a tudíž výběr a posuzování byly velmi obtížné, nebylo jednoduché jednat s partnery na ukrajinské straně. Někdy bylo dokonce i těžké je najít a posuzování toho, kdo nakonec pojede, bylo dokonce nejasné do poslední chvíle. Někdy se to rozhodlo prostě tím, že pacient zemřel, dokonce v posledních hodinách, takže tam byly případy, že někteří vlastně zemřeli třeba noc před přiletem, takže byli na seznamu a zjistilo se, že už nežijí, když se přiletělo.

Já jsem shodou okolností přiletěl v letadle, které tam bylo, tak jsem to tam vlastně na místě měl možnost sledovat a mluvit s lidmi. Když jsem se zajímal o to, jak je ten výběr, tak jsem zjistil, že se výběr měnil do poslední chvíle. A že se měnil do poslední chvíle třeba i podle toho, kdo byl zrovna v jakém stavu, protože stav se mohl zhoršit nebo zlepšit.

Takže připouštím, že to byla docela komplikovaná situace, která tam vznikla. Rozhodování i v poslední chvíli bylo poměrně dost jednoduché. Je třeba říci, že atmosféra, jemně řečeno, stísněná, protože si představte atmosféru lidí dost těžce... Už jsem vyčerpал svůj čas? (Předsedající: Ještě máte zhruba jedenapůl minuty.) Aha. Atmosféra tam byla samozřejmě jednoduchá. Co mohu říci, že se to rozhodovalo často na poslední chvíli podle momentálního vývoje situace. Lékařská rozhodování byla mimořádně obtížná, a dokonce i pro lékaře někdy bylo obtížné říci, jestli tento případ skutečně je dobré a vhodné převést a pokusit se léčit, a posoudit, jestli skutečně je v Česku lepší šance nebo jsou možnosti vyléčit.

Není na to jednoduchá odpověď a já bych spíš řekl, že jsem rád, že v této zemi můžeme mít snad určitou hrdost na to, že jsme poskytli pomoc 38 lidem. Jednomu z nich zachránili nohu před amputací, jednomu vrátili zrak, u dvou zraněných se stav zlepšil natolik, že odcestovali zpět domů. Mluvil jsem tam s člověkem, který měl v hlavě čtyři gumové projektily, který kouřil cigaretu a bavil se se mnou, a jiní mi tam říkali, že jsou tam někteří, kteří mají projektilů v hlavě ještě více. Bylo to skoro neuvěřitelné a i pro mne to byla velmi zvláštní zkušenost, která nebyla vůbec jednoduchá. Nebylo to něco, co by bylo podle nějakých psaných pravidel, připouštím, že se to dělo na místě, často podle toho, jak se to na místě posuzovalo. Poučit se v tomto do budoucna je něco, co –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Teď už jste svůj čas vyčerpал, pane ministře. Chci se zeptat, zda pan poslanec René Čip bude mít doplňující otázku. Není tomu tak. Dobře.

Dále je zde paní poslankyně Gabriela Pecková, která interpeluje pana

ministra Svatopluka Němečka, ten se omlouvá, takže vás poprosím o načtení interpelace.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já dnes z tohoto místa interpeluji pana ministra Němečka, protože je to on, kdo má v gesci paliativní péči.

Včera z obrazovky televize interpelovala celou naši společnost svým seriálem Život se smrtí, protože smrt bohužel máme v gesci my úplně všichni. Výkonná rada WHO přijala na svém lednovém zasedání rezoluci o paliativní péči, která vyzývá všechny členské státy, aby zpracovaly a zavedly do praxe opatření pro plnou integraci paliativní péče do národních zdravotních systémů. V této interpelaci se tedy chci ptát, jak Ministerstvo zdravotnictví plánuje v této věci postupovat.

Minulý podzim provedla agentura Stenmark spolu s organizací Cesta domů za podpory MPSV výzkum postojů české společnosti, tedy jak veřejnosti, tak odborné lékařské veřejnosti, ke smrti a umírání, z níž mj. vyplývá i to, jak se v Česku umírá. Informaci o tom, že jsme nevléčitelně nemocní, se dozvíme zpravidla během desetiminutového rozhovoru v nemocničním pokoji za přítomnosti ostatních pacientů. Každý pátý z nás se potom pravdu o svém zdravotním stavu nedozví vůbec právě pro naše dobro, údajně. Ze studie také vyplývá, že 80 % lidí by si přálo dožít svůj život doma, mezi svými. Prakticky nikdo si nepřeje zemřít v nemocnici nebo v léčebně pro dlouhodobě nemocné, a přesto je to právě těch 80 %, kteří nakonec v nějakém lůžkovém zařízení nebo ústavu zemrou. Systém veřejného zdravotního pojištění nepočítá s domácí paliativní péčí. (Předsedající: Omlouvám se, paní poslankyně, čas.) A nemocné odkazuje na návštěvní službu praktického lékaře, která, jak víme, existuje jen na papíře.

V některém ze šuplíků na Ministerstvu zdravotnictví leží od minulého období rozpracovaná koncepce paliativní péče. Můj dotaz tedy zní, jestli počítá ministerstvo s obnovením práce na tomto dokumentu, a pokud ano, kdy a jak.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana poslance Martina Novotného, který interpeluje vicepremiéra vlády a ministra financí Andreje Babiše, o jeho interpelaci. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády. Vážený pane ministře, v posledních dnech jste informoval veřejnost o záměru zřízení a vzniku centrálního registru bankovních účtů. Připomenu, asi všichni víme, že v tuto chvíli zákonná úprava přesně definuje, které or-

gány a za jakých podmínek mají, právo prolamovat bankovní tajemství. Jsou to samozřejmě správci daně, orgány činné v trestním řízení apod. A hlavní argument, který se objevuje v této souvislosti, je komplikovanost nutnosti řešit situace v oslovování jednotlivých bankovních ústavů.

Moje otázka směřuje někam jinam, tj. ve vašem dosavadním uvažování o tomto návrhu, jaké pro změnu vidíte možné kontrolní mechanismy tak, aby centrálního registru pro změnu nebylo právě zneužíváno k narušování onoho soukromí občanů. Vždycky každý takový systém má dvě stránky: Může pomoci efektivitě boje s trestnou činností a zároveň, když se to přežene, tak nás všechny může dostat do situace, že se ocitneme v systému velkého bratra. Podotýkám, že moje otázka je naprosto věcná, směřuje k tomu, jakou máte představu o regulační či ochranné části tohoto záměru. V tom smyslu vás prosím o věcnou odpověď, nikoli o vrácení se k tomu, co bylo, kdo co kdy v minulosti. Spíše o představu, jak by systém mohl fungovat z hlediska ochrany soukromí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše o odpověď na tuto interpelaci.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně a kolegové, centrální registr účtů se tu navrhuje už léta, podobně jako zákon o státní službě. Dokonce to už bylo na stole na vládě a údajně to zamázl pan Kubice. Nevím proč. To znamená, centrální registr účtů slouží, nebo má sloužit, vyšetřovacím orgánům, finančnímu úřadu hlavně, když chtějí zabránit, aby organizované skupiny neokradly Českou republiku z hlediska spotřební daně a DPH, protože tam ony přímo jdou na účty. Minule jsme měli zásah, celníci měli zásah s firmou, která dlužila na dani asi 180 milionů, a samozřejmě v té chvíli je potřeba, aby viděli – oni měli jeden účet, ale potřebují, aby viděli na všechny účty.

Není to nic nového, bylo to už víckrát doporučeno a v podstatě se navrhuje, aby to bylo u České národní banky. Bankovní asociace tvrdí, že má nějaký podobný produkt. Naši zaměstnanci finančního úřadu a celního úřadu říkají, že to není to, co oni potřebují, protože samozřejmě pokud někdo páchá nebo je podezřelý z páchání trestné činnosti a příslušný policista nebo zástupce finančního úřadu se dotazuje, tak se občas stává, že finanční poradce banky upozorní toho podezřelého. Takže jde o to, aby ty orgány, když jde o čas, se mohly dívat na účty.

Přiznávám, určitě je to nepříjemné, chceme o tom vést debatu, jestli se to má týkat fyzických osob. Já bych spíše řekl že ne, že by se to mělo týkat právnických osob, kde by tedy neměl být problém. Je to v jednání. Budeme mít schůzku s Českou národní bankou za účasti Ministerstva vnit-

ra a Ministerstva financí. Není to náš nápad, je to oprášený projekt, který by skutečně pomohl při vyšetřování páchání trestné činnosti.

Ještě využiji příležitosti, že bych rád dal školení ODS, která znovu vyžvala FAÚ, a možná že pan Kalousek jim také může dát školení, že bych znovu zopakoval, protože novináři stále píší dezinformace o FAÚ. A FAÚ zasahuje v 90 % případů na základě oznámení banky. Banka hlásí podezřelou transakci, nebo nějaká jiná veřejná instituce, a na základě toho FAÚ vyšetřuje. Takže ty nesmysly, které stále píší v novinách, že FAÚ se dívá na každý účet, koho chce, je lež, není to pravda. Byl bych rád, kdyby to všichni pochopili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat pana poslance, zda bude doplňující otázka. Bude, takže ji pojdte položit.

Poslanec Martin Novotný: Já nevím, jestli to bude otázka. Já jsem jenom chtěl konstatovat, že jsem se na FAÚ neptal. Ptal jsem se na tu záležitost, která se týká pro změnu druhé stránky mince, té ochrany. V jiné oblasti se mně samotnému stalo, když jsem před mnoha a mnoha lety půjčil jednomu člověku mobilní telefon na olomouckém náměstí, poté co mu ten jeho vlastní ukradli, že mně potom čtyři měsíce sledovali můj vlastní mobilní telefon a dodnes jsem se nedozvěděl, z čeho jsem byl podezřelý. Patrně z ničeho.

Já chci jenom zdůraznit a poprosit, abyste v té legislativní iniciativě skutečně velmi vážně přemýšleli nad tím, že jakýkoliv systém je také zneužitelný a že oprávněná ochrana soukromí našich spoluobčanů je klíčový faktor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, pane vicepremiére – budete reagovat? Ne, necháte to bez reakce. Dobře.

Jako třicátý byl vylosován pan poslanec David Kádner. Každopádně ten svoji interpelaci stáhl.

Třicátá první je paní poslankyně Věra Kovářová, která interpeluje paní ministryni pro místní rozvoj Věru Jurovou. Připraví se pan poslanec Karamazov. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, obracím se na vás s dotazem na způsob rozdělení prostředků přidělených České republice pro příští programovací období 2014 až 2020. Konkrétně jde o to, že v únoru letošního roku bylo zveřejněno memorandum organizací hájících zájmy venkovského prostoru, územní dimenze, pro rozvoj venkova 2014 plus. Pod tímto memorandumem jsou podepsány Svaz měst a obcí, Sdružení

místních samospráv a Spolek pro obnovu venkova. Na počátku března pak k memorandu přistoupila Asociace krajů České republiky. V tomto materiálu je vysloven požadavek, aby z prostředků kohezní politiky EU bylo v rámci územní dimenze alokováno pro mechanismus LEADER CLLD na realizaci projektů a implementováno prostřednictvím všech certifikovaných místních akčních skupin 35 mld. korun. Tento požadavek je podle mého názoru rozumně odůvodněn. Řada argumentů mimochodem zazněla na semináři, který proběhl letos v lednu v Poslanecké sněmovně.

Vážená paní ministryně, ráda bych se vás zeptala, zda vláda vyslyší volání organizací reprezentujících český a moravský venkov a akceptuje rozdělení 35 mld. korun prostřednictvím místních akčních skupin, a pokud nikoliv, jaké důvody ji k tomu vedou. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím paní ministryni Věru Jourovou o odpověď na tuto interpelaci.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážené dámy, vážení pánové, dobrý den. Jsem dotazována na způsob rozdělení budoucích evropských fondů, tedy fondů pro léta 2014 až 2020, a konkrétně na rozdělení peněz mezi takzvané místní akční skupiny.

Já bych chtěla předestlat, že ty takzvané MASy považuji za dobrý nástroj, nástroj, který se osvědčil, lidé, kteří v nich pracují, v tom starém období celkem bez problémů a s úspěchem rozdělovali poměrně velké peníze a přispěli tak ke komunitnímu rozvoji a vůbec spolkovému životu a rozvoji infrastruktury ve venkovském prostoru, takže MASy jsou pro nás jak jako osvědčený nástroj, tak jako řekněme nějaká personální kapacita velmi silným partnerem při jednání právě o rozdělení budoucích peněz.

Obdržela jsem memorandum od zmíněných organizací a spolků a sama jsem už jednala s řadou z nich. Vlastně už od prosince jsem navštěvována a slýchám požadavky na konkrétní částku. V prosinci to bylo 50 miliard, požadavek nyní v memorandu je 35 miliard. S každým, s kým jednám, argumentuji, že jedna věc je přidělení té takzvané alokace a druhá věc je ta, kterou nemůžeme úplně nechat stranou, to je to, co se za ty peníze má vytvářet, to znamená měřitelné ukazatele, které mají vzniknout působením těch prostředků. Myslím si, že ta jednání jsou velmi korektní a že partneři jak z MASEk, tak ze Svazu měst atd. vidí snahu se dohodnout na nějakém rozumném modelu.

Je samozřejmé, že rozvoj venkova je podstatný aspekt místního rozvoje nebo regionálního rozvoje, takže počítáme s tím, že na venkov půjdou nejen peníze prostřednictvím MASEk, protože toto je vlastně nástroj vytvoření pro financování určitých typů projektů, ale i z dalších možností prostřednictvím individuálních projektů.

Chtěla bych říci, že momentálně čísla jsou takováto. Z té celkové sumy, která je přes 500 miliard korun pro období 2007 až 2013, jednáme o tom, že by pro takzvanou územní dimenzi bylo vyčleněno minimálně 200 miliard, s tím, že pro MASy uvažujeme a jdeme do jednání, která teď budou finalizována, s návrhem na minimální částku 20 miliard z kohezní politiky a 7 miliard ze zemědělské politiky. To je tedy celkem 27 miliard, které by měly protéci přes těch konkrétně 178 takzvaných MASEk, o kterých je tady řeč. Takže kdybych to porovnála s minulým obdobím, tak pokud bychom uvažovali o čísle 27 miliard, tak je to celkem 130 až 150 milionů korun na jednu takzvanou MASu, zatímco v minulém období to bylo 35 až 55 milionů korun na jednu MASu. Myslím, že to je velký nárůst prostředků a že MASy mají naši důvěru, že budou schopny administrovat a dobře investovat vymezené peníze.

Závěrem bych chtěla připomenout, že skutečně to číslo 20 miliard z kohezní politiky chceme po dohodě s partnery uvést v dohodě o partnerství pro jednání s Bruselem jako číslo minimální. To znamená, chceme to zastropovat dole. Je to minimální částka, kterou budou moci MASy čerpat, která bude garantována. A já se netajím tím, že budu chtít neustále, průběžně, pokud u té agendy budu, vyhodnocovat, jakým způsobem se čerpá, a někdy v roce 2017 budeme přehodnocovat jednotlivé programy a jednotlivé nástroje. A pokud budou MASy úspěšně čerpat a budou mít potávkou po dalších penězích, tak je možné, že se ta částka bude navyšovat. Momentálně nemohu garantovat 35 miliard. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Chci se zeptat – budete mít? Takže doplňující otázka nebude.

A 32. v pořadí byl vylosován pan Simeon Karamazov, který interpeluje pana ministra Marcela Chládku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře školství, moje interpelace se týká implementace operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace. Z oficiálních údajů o čerpání OP VaVpI bylo k lednu 2013 vyčerpáno 56,3 miliardy korun z celkové alokace 61,2 miliardy korun. To znamená, že existuje volná alokace ve výši 4,9 miliardy korun. Při současném kurzu eura je to dokonce více než 5,3 miliardy korun. K této částce můžeme připočítat další desítky až stovky milionů vzniklých úsporami při realizaci projektu, nebo tím, že některé velké projekty, například ELI, nestihnou prostředky vyčerpat na základě pravidla N + 2. Řádově tedy zbývá až 6 miliard korun volné alokace v rámci OP VaVpI, které, pokud to dokážeme, můžeme ještě vyčerpat na smysluplné projekty.

Možností, jak využít tyto volné prostředky, bylo podpořit pražské vysoké

školy v rámci nové výzvy ve výši 2 miliardy korun a další výzvy na posílení VaV kapacit mimopražských institucí zhruba ve výši jedné miliardy korun. Protože Praha je regionem, který nemohl z definice čerpat prostředky OP VaVpl, bylo nutné vyjednat s Evropskou komisí výjimku. Evropská komise s výjimkou souhlasila za podmínky, že budou financovány dosud nepodpořené projekty, které byly doporučeny k financování a zůstaly v takzvaném zásobníku. Tyto vyřazené projekty byly pro jejich kvalitu explicitně doporučeny k financování, mohou být velice rychle zahájeny, a vzhledem ke své rozumné velikosti kolem 100 milionů korun také úspěšně realizovány ještě před koncem roku 2015. Jejich financování je koneckonců i podmínkou Evropské komise.

Moje otázka tedy zní, zda budou tyto projekty financovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za interpelaci, pane poslanče. Poprosím pana ministra Marcela Chládku o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Moje odpověď: budou. Ale samozřejmě budu trochu delší s tou odpovědí. Ta částka se dokonce týká více než 7 miliard, blíží se k 7,5 miliardy. A to jsou prostředky, které jsou teď momentálně ohroženy s tím, že těch důvodů je celá řada. Můžu začít například vůbec zpožděním při schvalování toho programu, který vznikl někdy v druhé polovině roku 2018 (?), pak destabilizace celého úseku, který měl na starosti evropské fondy, dlouhé schvalování velkých projektů, dlouhé správní lhůty na ÚOHS, novela zákona o veřejných zakázkách, která bohužel ne zcela jde naproti vědeckým projektům, a takto bych mohl pokračovat i včetně fázování projektu ELI, o kterém jste také hovořil.

Máme připravený akční plán a jeden z těch bodů je právě podpora zásobníku projektů, a to u těch projektů, které dosahovaly takové kvality, že splní veškeré požadavky, ale nebyly uspokojeny. Zároveň tam ale máme celý balík přípravných opatření. Kromě tohoto je to ještě daleko větší tlak na příjemce, co se týče chybovosti, pomoc ze strany Ministerstva školství odstraňovat tyto chyby, metodická pomoc, dále nová výzva ve výši 3 miliard ve zrychleném režimu tak, abychom mohli stihnout hodnocení a vydávání rozhodnutí tak, aby tyto prostředky nebyly nenávratně ztraceny. Dále se snažíme u těch individuálních projektů, u kterých mimochodem je problém i s udržitelností, o urychlené čerpání, nápravu chyb a nastavení těch projektů tak, aby došlo k čerpání a udržitelnosti projektu.

Personální stabilizace, tak to už je, myslím, jasná záležitost. Pokud během roku vyměníte sedm náměstků v této oblasti a osm ředitelů, tak to samozřejmě fungovat nemůže. Já jsem se rozhodl, že personálně do této

oblasti zasahovat již nebudu, protože za mých předchůdců těch změn tam byla celá řada a nepřispělo to ke kvalitě fungování ze strany Ministerstva školství.

A pravidelně, a to je úkol z vlády a to je poslední má informace k tomuto bodu, máme za úkol z vlády pravidelně předkládat monitorovací a vyhodnocovací zprávu, která bude čtvrtletně informovat vládu o aktuálním stavu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Takže se chci se zeptat, jestli bude doplňující otázka. Tak, pane poslanče Karamazove, položte otázku.

Poslanec Simeon Karamazov: Pane ministře, děkuji za jasnou a konkrétní odpověď. Přesto se zeptám na doplňující otázku. Nevím, jestli je moje informace zcela správná, ale myslím, že zásobníky byly zrušeny, možná i neoprávněně. Otázka je tedy: budou tyto zásobníky obnoveny?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Já mám informaci, že zásobníkové projekty jsou k dispozici. Pokud byly zrušeny, nemám tuto informaci, takže to prověřím. Ale informaci, kterou mám z tohoto úseku, tak je, že bude jeden z bodů, a je to napsáno i v tom materiálu do vlády, jeden z bodů bude právě čerpání ze zásobníkových projektů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď. Vzhledem k tomu, že poslední interpelaci na člena vlády České republiky je možné podat do 17.55... (Šum v sále.) Takže chci se zeptat – souhlasíte s tím, že bude položena poslední otázka? Dobře bude položena poslední otázka paní poslankyní Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Vážený pane ministře, včerejší Mladá fronta Dnes mě přinutila k otázce, jaká je vlastně politika nové vlády při prodeji nepotřebného majetku v jednotlivých resortech. V posledním měsíci média zaplnila informace o prodeji kasáren v pražském Karlíně za minimální kupní cenu 581 milionů ve výběrovém řízení, kde tato minimální cena byla určena znaleckým posudkem. Soutěž vyhrála společnost GRIVA ART, která nabídla o více než 8 milionů víc, než byla minimální cena, a která chtěla objekt zrekonstruovat na univerzitní kampus. Tři společnosti soutěžily a ve dvou měla mít nějak neskrývanou majetkovou účast paní Ivana Tykač. Od pana ministra obrany zazněla silnější slova – dovolím si citovat: "Výběrové řízení bylo zrušeno kvůli pochybnému tendru. Podezřelé

bylo již stanovení ceny kasáren za 581 milionů na základě jediného znaleckého posudku. Struktura vlastnická je poměrně nepřehledná." Ovšem včerejší Mladá fronta velmi podrobně popisovala prodej domu v Divadelní ulici, kde znalecký posudek byl také jeden a aukce se zúčastnili pouze dva zájemci. Ministerstvo dopravy, pod které spadá státní podnik Řízení letového provozu, však veřejnosti stále tají, kdo vyhrál, čímž teoreticky nelze vyloučit podezření, že dva zájemci jsou také majetkově propojeni a jak transparentní je jejich majetková struktura. V tendru na kasárna pan ministr označil za zvláštní, že rozptýl nejvyšší a nejnižší nabídky tří firem je jen 8 milionů. U kasáren byla nabídka GRIVA ART o jedno a půl procenta vyšší než minimální cena. V případě Divadelní byla cena anonymního zájemce vyšší pouze o 0,05 %. Přesto se nad transparentností tohoto tendru nikdo nepozastavuje. (Hovoří sále rychleji.)

Dva ministři stejné vlády z hnutí ANO postupují při prodeji nemovitého resortního majetku zcela odlišným způsobem. Chtěla bych proto od pana ministra Stropnického ubezpečení, že jeho zásah do výběrového řízení není motivován příjmem někoho, kdo veřejně podal nabídku, nikde se neschovává, a jestli věta takzvaně pravicového politika (upozornění na čas) "pak si říkáte, kdo tak asi v téhle zemi má tak asi 589 milionů cash" byla míněna vážně, nebo hnutí ANO zavádí nový třídní boj. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. To bylo skutečně předneseno s velkou energií. Poprosím vás, pane ministře, o odpověď. Děkuji za vaše džentlimentské chování.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jsem rád, že na mě došlo.

Chtěl bych vás, paní poslankyně, ujistit prostřednictvím pana místopředsedy, že to bylo jedno z nejtěžších rozhodnutí, které jsem musel asi osmý nebo desátý den svého pobytu na Ministerstvu obrany – čímž už jsem se nestal tedy tím nejkratším ministrem obrany – přijmout. Nebudu tady opakovat asi ty důvody nebo ty pochybnosti, které to vyvolalo, které jste tady relativně vyčerpávajícím způsobem uvedla. Nemůžu dost dobře komentovat ten druhý případ, protože ho slyším prvně.

(Poslankyně Černochová reaguje z místa bez mikrofonu – nesrozumitelné.)

Ano, ale věřte mi, že –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chtěl bych upozornit, že otázky se kladou pouze na mikrofon – pro stenografy. Respektujte to.

Prosím, pokračujte, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: – že jsem v tom časovém presu učinil z mého pohledu všechno, co bylo v silách, aby se ten názor pokud možno co nejvíc objektivizoval. Můžu vás ujistit, že není úplně samozřejmě snadné – a já si to uvědomuji – se takzvaně zbavit kupce v tomto objemu. Ale ona ta zakázka celá představuje zhruba 75 % toho, s čím počítá Ministerstvo obrany, že se letos zbaví. Proto navíc se mi zdálo velmi zvláštní, že samo ministerstvo v té přípravě tomu dalo tak strašně malý prostor a zanedbalo tolik důležitých detailů, které když se nasčítají, tak ta pochybnost prostě je.

Paní Tykač, a já ji nepřechyluji, protože ona to prý vyžaduje, docílila toho, že jeden víkend Mladá fronta nepsala o ničem jiném než o jejím dopisu. Já se před žádným dopisem neschovávám, on prostě opravdu nedošel. Byla to technologická chyba, jak jsme potom zjistili, a budu mít v pondělí schůzku s mým prvním náměstkem. My nemáme vůbec žádný důvod se jí vyhýbat. Mimochodem je to i důkaz toho, myslím si – Mladá fronta za nás nějakým způsobem v uvozovkách nekope. Spíš naopak.

Čili my jste teď – abych řekl něco dopředu, je sestaven tým Karlín na ministerstvu, který připravuje nové výběrové řízení. Je připraven harmonogram všech kroků. Považujeme za striktní nutnost, aby byly minimálně dva posudky u takhle rozlehlé nemovitosti. Ten harmonogram, který jsme si stanovili, držíme. Soutěž bude avizovaná dřív, než bude vypsána, protože v takovém objemu by investor měl mít šanci si to pořádně rozmyslet. Je tam to pohádkové břemeno, vůbec to není snadné. Ale věříme, že do konce kalendářního roku to stihneme, a doufáme, že docílíme lepší ceny. Těžko budeme stanovovat nějakou základní podlahovou cenu. I to se nám zdá chyba u takového projektu.

Já vás skutečně nechci zdržovat. Mohl bych o tom mluvit daleko déle, ale pro tuto chvíli bych se omezil na toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Máte ještě možnost doplňující otázky, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já moc děkuji. Jenom bych možná poprosila, jestli by tedy mohl pan ministr Stropnický si s jiným kolegou z ANO sednout a vyjasnit si, jak je možné, že na každém resortu postup při prodeji resortního majetku je jiný.

Můj druhý dotaz směřoval v tom samém režimu na pana ministra Prachaře. Bohužel jsem neměla příležitost, protože je to ta interpelace číslo 36. Ale je tady skutečně s podivem, že dvě nemovité kulturní památky nacházející se v hlavním městě Praze, u každé je volen jiný postup, jiný přístup, jiný znalecký posudek, jiné počty uchazečů a někde je zpochybňována transparentnost a někde se o tom taktně mlčí, což ve mně

vyvolává pocit, že tam ta transparentnost v žádném případě nemůže být, pane ministře Prachaři.

Děkuji, pane ministře Stropnický, za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Budete na to reagovat? Nebudete. Dobře. Takže končím dnešní interpelace. Děkuji vám.

Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejších 10 hodin dopoledne. Na základě žádosti sociální demokracie a domluvy předsedů klubů zasedání bude pokračovat zítra v deset dopoledne. Děkuji vám. Přeji příjemný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 18.04 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

21. března 2014 v 10.30 hodin

Přítomno: 164 poslanců

(Místopředseda PSP Petr Gazdík v 9.59 hodin oznámil, že klub ODS požádal o pauzu 30 minut, a proto bude jednání zahájeno v 10.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás srdečně vítám.

Prosím, přihlaste se všichni identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo požádal o vydání náhradní karty. Zatím má náhradní kartu č. 2 pan poslanec Michal Hašek, náhradní karta č. 1 – pan poslanec Miroslav Kalousek.

Ještě než přečtu omluvy z dnešního jednání Poslanecké sněmovny, pan poslanec Korte chce jednu technickou, nebudu ho reprodukovat. Prosím, pane poslanče, řekněte, co potřebujete.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím, já jsem zde včera buď tady u řečniště, nebo u stolku zpravodajů zanechal takovou plnící černou propisovačku se dvěma tlačítky. Poněvadž německé přísloví říká: auf wiedersehen macht Freude – šťastný nálezce, poctivý nálezce, který mi ji vrátí, bude odměněn. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla technická poznámka pana poslance Korte.

Dovolte mi, abych přednesl omluvy, které jsou na dnešní den. O omluvení požádali do 12 hodin z pracovních důvodů pan předseda Jan Hamáček, z pracovních důvodů od 12 hodin pan poslanec Vojtěch Adam, na celý den z pracovních důvodů pan Andrle Sylor Augustin Karel, ze zdravotních důvodů Petr Bendl, z pracovních důvodů Jan Farský, také Pavel Havíř z pracovních důvodů, od 10 hodin z pracovních důvodů také Jaroslav Holík, z osobních důvodů Igor Jakubčík, ze zdravotních důvodů David Kádner, do 11 hodin ze zdravotních důvodů Martin Komárek, z osobních důvodů Jan Klán na celé dnešní dopoledne, zdravotní důvody má paní poslankyně Pavlína Nytrová, z pracovních důvodů se také omlouvá pan poslanec Ivan Pilný, ze zdravotních důvodů paní poslankyně Anna Putnová, z rodinných důvodů Karel Rais, ze zdravotních důvodů Adam Rykala, z důvodu zahraniční cesty pan poslanec Karel Schwarzenberg, ze zdravotních důvodů pan poslanec Jiří Štětina, z pracovních důvodů František Vácha, z rodinných důvodů Rostislav Vyzula, ze zdravotních důvodů Markéta Wernerová, z

pracovních důvodů Jiří Zemánek a z důvodu zahraniční cesty Jiří Zlatuška.

Ze členů vlády se omlouvá z dnešního jednání dne z důvodu zahraniční cesty předseda vlády Bohuslav Sobotka, ze zdravotních důvodů pan ministr Milan Chovanec, paní ministryně Věra Jourová se omlouvá od 10 do 12 hodin a od 14.30 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Michaela Marksová z pracovních důvodů, pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Antonín Prachař z pracovních důvodů a pan ministr Stropnický – toho jsem tady viděl, takže jeho omluva zatím neplatí.

To jsou všechny omluvy, které byly doručeny pro dnešní den předsedovi Poslanecké sněmovny. Můžeme tedy pokračovat.

Než přistoupíme k programu dnešního jednání – ano, pan poslanec Radim Fiala má náhradní kartu č. 9 –, chtěl bych vám oznámit, že na předsedu Poslanecké sněmovny se dnes obrátil pan ministr zemědělství Marian Jurečka se žádostí o pevné zařazení bodu č. 49 schváleného pořadu schůze, sněmovní tisk 64, a to na úterý 25. března v 17 hodin. Tím jsem v podstatě zahájil návrhy na změnu jednotlivých bodů programu.

Vidím přihlášeného pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Romana Sklenáka. Pane předsedo, prosím, ujměte se slova.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Já si dovolím navrhnout, abychom dnešní jednání začali přerušným bodem Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky. Navrhuji tedy jeho pevné zařazení na dnes jako první bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Paní poslankyně Konečná a poté pan poslanec – ta má písemnou přihlášku, nijak nechci diskriminovat kolegu, ale paní poslankyně dala písemnou přihlášku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji vám vás požádat o zařazení nového bodu, a to druhého čtení novely zákona o ovzduší. Je to sněmovní tisk 77, který včera projednal výbor pro životní prostředí, abychom ho dnes mohli projednávat. Nepřijal k němu žádné usnesení a dovoluji vám ho zařadit hned po skončení bodu 55. Ujišťuji vás, že debata bude velmi, velmi krátká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a prosím pana poslance.

Poslanec Václav Votava: Pane místopředsedo, dobré dopoledne dámy a pánové. Také já bych chtěl požádat o zařazení nového pevného

bodu, a to třetího čtení tisku 78, což je státní dluhopisový program, třetí čtení – zařazení jako pevný bod na středu jako první bod dopoledne. Je to samozřejmě po dohodě s panem ministrem financí. Číním tak jako zpravodaj tohoto tisku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi rozpočtového výboru Václavu Votavovi – je to na středu, první bod dopoledne. Ale tam jsou pevně zařazené body, pane poslanče. Můžeme tedy za již pevně zařazené body jako třetí bod? Ano. Čili za pevně zařazené body. Dobře. Děkuji.

Ještě někdo se hlásí ke změně pořadu schůze? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích, které byly podány ke změně pořadu schůze.

Tím prvním rozhodnutím bude rozhodnutí hlasováním pořadové číslo 64, že budeme dnes začínat bodem Aktuální situace na Ukrajině a pozice vlády České republiky.

Zahájil jsme hlasování pořadové číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 160 pro 121, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pane ministra zemědělství Mariana Jurečky, abychom bod 49, tisk 64, zařadili v úterý 25. března v 17 hodin.

Ptám se, kdo je pro, v hlasování pořadové číslo 65. Kdo je proti? Děkuji vám

Hlasování pořadové číslo 65, z přítomných 163 pro 145, proti 1. I tento návrh byl přijat. Byl pevně zařazen bod č. 49.

Nyní návrh na zařazení druhého čtení zákona o ochraně ovzduší, tisk 77 na dnes jako druhý bod.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 66 a ptám se, kdo je pro projednání druhého čtení. Děkuji. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66, z přítomných 164 pro 150. I tento návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Václava Votavy, abychom zařadili na středeční dopoledne, tedy 26. března, jako třetí bod ministra financí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 67 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 164 pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Odhlasovali jsme tedy všechny změny v pořadu schůze a můžeme pokračovat. Jako první bod dnešního jednání byl tedy zařazen bod

55.

Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Bod je přerušen v obecné rozpravě. Žádám, aby své místo u stolku zpravodajů zaujala paní poslankyně Miroslava Němcová a pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek.

Ptám se, jestli pan ministr chce aktuálně vystoupit s přednostním právem. Ano, chystá se k tomu. Potom tady máme další řádně přihlášené poslance a poslankyně. Já požádám Sněmovnu o klid! Pan ministr má slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, já vám přeji dobré ráno. Pokud dovolíte, tak bych se snažil do rozpravy přinést několik nových informací, protože od té doby, kdy jsme se o tom bavili, přece jenom uplynul určitý čas a byla přijata některá rozhodnutí a možná by bylo dobré, kdybych je tady jenom připomněl. Také včera zasedala Evropská rada premiérů a já bych vám jenom řekl, jaký je závěr těch jednání, aby bylo pro debatu jasno, co je na stole.

Ještě předtím, než začnu mluvit o Evropě, tak bych na začátek připomněl, že prezident Obama ve čtvrtek podepsal již třetí výkonný rozkaz, kterým dál rozšířil americké individuálně zaměřené sankce, jako je zákaz vstupu do Spojených států a zmrazení majetku vůči konkrétním ruským fyzickým či právnickým osobám. Jména už jsou k dispozici, já jsem je alespoň viděl v některých zahraničních novinách. Většinou jsou to významní představitelé finančního, energetického, kovo zpracujícího, těžebního a stavebního průmyslu. Ze jmen, co si vybavuji, která jsem tam zaregistroval, je to třeba předseda Dumy Naryškin, je tam šéf prezidentské kanceláře Ivanov a další. Tolik tedy Spojené státy.

Já se ještě dostanu k rozhodnutí, které bylo přijato včera v noci na jednání Evropské rady, ale předtím, než se k tomu dostanu, tak bych zmínil další důležitý fakt, že ruská Státní дума, dolní komora parlamentu, ratifikovala ve čtvrtek dohodu o připojení Krymu k Ruské federaci. Hlasování proběhlo v Dumě tak, že se pro smlouvu vyslovilo 443 poslanců, jeden poslanec se hlasování zdržel, pak bylo dodatečně upřesněno, že byl proti. Byl to Ilja Ponomarev ze strany Spravedlivé Rusko.

Pak bych sdělil ještě to, co si myslím, že se stalo a stojí za zaznamenání, že ukrajinských vojenských lodí zakotvených v sevastopolském přístavu se podle všeho zmocnili Rusové, protože byly staženy vlajky z korvet Luck a Chmelnickij. Zdá se, že Rusové stáhli tyto vlajky, ale nevyvěsili vlajky vlastní. Terčem ruského útoku se podle mluvčího Selezňova stala také protiponorková korвета Ternopil, na jejíž palubu proniklo patnáct až dvacet ozbrojených vojáků.

Pak tady mám informaci, kterou bych také rád ještě sdělil, že podle informací, které máme z Kyjeva, počet uprchlíků z Krymu se podle sdělení styčné kanceláře UNHCR v Kyjevě pohybuje kolem dvou tisíc a oni předpokládají, že počet uprchlíků z Krymu by mohl o další tisíce ještě stoupnout.

Tolik k událostem včerejšího dne.

Teď mi dovolu, abych přešel k tomu, co je podstatné. Včera jednala Evropská rada premiérů a já bych teď chtěl shrnout výsledky, které byly dosaženy na jednání premiérů, které skončilo v pozdních nočních hodinách.

Bylo rozhodnuto o tom, že seznam osob, na které budou uvaleny restriktce, co se týče vstupu a zmrazení aktiv, majetku, bude rozšířen o dalších dvanáct lidí. Já vám bohužel nemohu říci jejich jména, protože dokud nerozhodne úřední část Evropské rady, jména nebudou zveřejněna. Předpokládám, že ta jména budou uvolněna v průběhu odpoledne. Musím to respektovat, a tudíž vám je nemohu sdělit. Opakuji, bylo rozhodnuto o tom, že seznam bude rozšířen o dalších dvanáct jmen.

Zároveň bylo na jednání premiérů rozhodnuto o tom, že se musí vytvořit a sestavit masivní mise OBSE, že Evropská unie podpoří vyslání této mise. Pokud by se to nepovedlo, tak bylo rozhodnuto, že bude připravena civilní pozorovatelská mise Evropské unie, ta by měla být připravena v nejbližších dnech, kde mohu v tuto chvíli říci, že pokud by tomu tak bylo, mohu říci, že Česká republika se bude této mise účastnit.

Zároveň bylo na jednání premiérů rozhodnuto, že se má provést analýza dopadů možných ekonomických restrikcí, které by se spustily v souvislosti s možným uvolněním a zahájením sankcí podle balíčku číslo tři. V této chvíli se má provést analýza dopadů těchto sankcí. Kdybych si měl dovolit určitou spekulaci, tak si myslím, že výsledek je takový, že tyto sankce by se použily v případě, že by se ruské vojenské oddíly posunuly dále na východ Ukrajiny anebo na jih. Myslím si, že takto to bylo víceméně premiéry chápáno, že pokud dojde k dalšímu pohybu vojsk, tak by se zahájila třetí vlna ekonomických sankcí, jejichž dopady se v této chvíli analyzují.

Zároveň výsledkem toho jednání bylo rozhodnutí, že se zruší plánovaný summit Evropská unie a Rusko a že dojde k zmrazení styků na nejvyšší úrovni mezi členskými státy EU a Ruskem.

Zároveň bylo rozhodnuto o tom, že se urychlí podpisy asociačních dohod s Moldávií a Gruzii.

Snad jsem na nic významného nezapomněl.

Ještě bych k tomu dodal, že v souvislosti s tím bych vás chtěl informovat, že v pondělí se sejde Bezpečnostní rada státu tady v České republice, a pokud je mi známo, ministři by měli podat určitou informaci a inventuru toho, co současná situace znamená pro práci jednotlivých resortů, abychom byli připraveni na možné další různé alternativy vývoje ať v oblasti dalšího vývoje restriktivních omezení, nebo co se týče možné další eskalace situace na Ukrajině.

Existuje také pod Bezpečnostní radou státu koordinační výbor zahraniční a bezpečnostní politiky, který vede Ministerstvo zahraničních věcí, a tady bych vám rád řekl, že jsme se rozhodli připravit určitý plán a koncepci strategie toho, co tato situace znamená v této chvíli pro Českou republiku, a to ve dvou základních položkách – co znamená tato nová situace pro zahraniční politiku a jaké jsou dopady do zahraniční politiky České republiky a za druhé, co znamená z hlediska politiky vnitřní. Na tomto textu a této určité analýze změn, které by mohly nastat v české zahraniční a vnitřní politice, jsme začali pracovat.

Já bych rád reagoval na něco, o čem se také poměrně dost mluví v souvislosti s touto situací a s těmi dopady, a to je otázka volyňských Čechů a žádosti, o které tady mluvil předseda Sněmovny v poslední rozpravě, kde informoval o těch informacích, které dostal od některých občanů, kteří ho navštívili, volyňských Čechů, a informovali ho o údajně bezpečnostně zhoršených podmínkách života v oblasti Žitomir. Já jsem vám tady možná řekl, a také jsem to říkal veřejně, že do této chvíle jsme neměli informace, které by potvrdzovaly, že volyňští Češi by v oblasti západní Ukrajiny byli vystaveni nějakému výrazně zvýšenému nebezpečí, ani jsme neměli potvrzeno to, že by tam ta oficiální krajanská sdružení, se kterými komunikujeme, nám potvrdila rostoucí rizikovost situace, nicméně vzhledem k tomu, jaké informace tady byly předneseny, vás mohu informovat, že už zítra vyrazí jeden zástupce našeho zastupitelského úřadu v Kyjevě se dvěma policisty přímo do oblasti Žitomir a budeme se zabývat situací přímo na místě. Zároveň zmocněnec pro krajanskou politiku pan Karel Kühnl je připraven v nejbližších dnech také vyrazit a zjistit, jak situace přímo na místě vypadá. Protože si myslím, že nemá smysl tady porovnávat různé typy informací a nejlepší bude ověřit situaci přímo na místě.

Já bych vás rád ale informoval, že pokud se týká volyňských Čechů, tak procedura u nich, možnost získat české občanství, je jednodušší než u kohokoli jiného. To znamená u nich se jedná o zvláštní režim a domnívám se, že jsme pro volyňské Čechy už v minulosti vytvořili poměrně zjednodušenou formu, jak požádat o české občanství. Je to skutečně proces, který je

v jejich případě poměrně jednoduchý, takže tady není žádná zvláštní překážka, zvlášť v případě, pokud by se potvrdilo, že ta rizika rostou, tak jsme na to připraveni. Ale mám dojem, že tady nejde ani tak o to získat nějaký snadnější přístup k českému občanství, protože jak jsem zjistil, jedna z těch žen, která tady byla, už české občanství má, ale možná jim jde o nějaké další formy pomoci, které by chtěli, aby byly uvolněny. Ale to jsou věci, které musíme posoudit. Já vás mohu pouze ujistit, že to posoudíme pečlivě, že se vydáme, jak jsem řekl, na to místo, o které se jedná, a že rozhodně tady nenecháme nic jenom nějakým dohadům nebo nějakým nepřesným informacím.

Tolik k téhle věci a jsem připraven odpovědět i na další otázky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí Lubomíru Zaorálkovi za jeho aktuální informace. Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Šarapatka a žádám ho, aby se ujal slova. Připraví se paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ukrajinskou krizi sleduji od samého začátku a opakovaně jsem se k situaci na Ukrajině vyjadřoval. Před více než deseti lety jsem četl knihu jednoho z nejvýznamnějších amerických politologů Zbigniewa Brzezinského. Jmenuje se Velká šachovnice aneb K čemu zavazuje Ameriku její globální převaha. V této knize je na několika místech uvedena autorova teze, že pokud se od Ruska podaří oddělit Ukrajinu, Rusko přestane být navždy světovou velmocí. Jsem přesvědčen, že právě proto jsme nyní svědky ukrajinské krize, snahy o definitivní vymanění Ukrajiny z vlivu Ruska a oslabení jeho geopolitické pozice v Eurasii. Jde tedy o snahu především Spojených států o vychýlení dlouhodobé rovnováhy na euroasijské pevnině a o zatlačení Ruska dál od Evropy.

Vyhlášením nezávislosti Ukrajiny v roce 1991 se ruské hranice posunuly zpět na východ na úroveň kolem roku 1600, kde byly na vlády Ivana Hrozného. Ne že by tento stav zemím ve střední a východní Evropě nevychovával, to jistě ne s ohledem na nedávnou historii, ale je současně nepravděpodobné, že by si to Rusko nechalo jen tak líbit. Ukrajina a Ukrajinci jsou pak v této velké hře pouze pěšáky, se kterými posunují na šachovnici skuteční hráči – Spojené státy a Rusko – no a my, tím myslím země Evropské unie včetně nás, s našimi hlasitými protesty a prázdnými gesty jsme těmi, kteří tahají horké kaštiny z ohně za jiné, aniž by nám z toho mohlo cokoli pozitivního vzejít. Naopak za to budeme v budoucnu tvrdě platit.

V situaci nového mocenského posílení Ruska se začínají projevat sla-

biny a rizika uspořádání světa po rozpadu Sovětského svazu, to jest v době, kdy Rusko prakticky přestalo velmocí být. Ignorovat tuto skutečnost ale může být velmi nebezpečné. Rusko se za velmoc především znovu považuje a jeho národní zájmy a ambice jsou v současnosti předem odhadnutelné. Nastoupilo cestu návratu mezi přední velmoci a začíná své zájmy deklarovat otevřeně. Je to přirozené a neměli bychom na to reagovat hystericky, byť máme se sovětskou nadvládou svou negativní historickou zkušenost. Udržení stability na Ukrajině, nikoli její vnitřní rozvrat a destabilizace, to by mělo být prioritním zájmem těch, kteří chtějí udržet současný status quo. Bohužel, západní politika učinila pravý opak. Dnes jsme svědky krize, eskalace krize, hroící dezintegrace Ukrajiny, růstu mezinárodního napětí a návratu atmosféry studené války. Především v zemích, jako jsme my, které si ve své historické paměti nesou frustraci ze zkušenosti se sovětskou érou, se vrací protiruská hysterie a strach z nového ohrožení Ruskem.

Chtěl bych také říci několik slov k mé široce medializované cestě na Krym. Připomínám, že jsem na té cestě nebyl sám, ale že se jí zúčastnil také náš kolega pan poslanec Berkovec a bývalý poslanec za ČSSD pan Miloslav Soušek. Na Krym jsem jel proto, abych mohl sledovat průběh vyhlášeného referenda, a především proto, abych se přesvědčil, co si o referendu, resp. o otázkách, na které má odpovědět, a o situaci na Ukrajině a na Krymu myslí ti, jichž se týká – obyčejní Rusové a Ukrajinci, kteří tam žijí. Oni se přece musejí rozhodnout, zda budou žít na Ukrajině, nebo v Rusku, a nikdo by jim do toho neměl mluvit.

Co se týká výsledku referenda, no, nevím. Mám sice nějaké vzdělání, ale nějak stále nechápu, proč by někdo, např. Rusko, falšoval volby, u kterých bylo z předchozích průzkumů předem jasné, jak dopadnou. Všechna mainstreamová média samozřejmě od nás chtěla během cesty na Krym i po návratu slyšet o ošklivých Rusech a hodných Ukrajincích, kterým se ubližuje. A my, kteří jsme měli možnost vidět situaci na Krymu na vlastní oči, jsme jim to zkazili, což se samozřejmě v Čechách neodpouští. A ruku na srdce, kolegyně a kolegové, když jsme tady před dvěma dny slyšeli od pana předsedy parlamentu o postavení volyňských Čechů na současné Ukrajině, myslíte si, že žádají český parlament o pomoc a utíkají ze západní Ukrajiny před Putinem? To asi ne, že ano? Tak před kým tedy utíkají?

Dále k tomu mohu ještě dodat, že pakliže by platilo, že jsem na Krymu byl za ruské nebo nějaké jiné peníze, že tedy v neděli odjíždím do Bruselu na seminář NATO, takže to asi zase pojedou za americké dolary, nebo možná za bruselská eura, nevím.

A jako poslední bod bych chtěl jen krátce říct o své představě, co si myslím, že by mohlo Ukrajinu v budoucnosti čekat. Možná že dojde k občasnému zvýšení mezinárodního napětí a verbálních útoků jak ze strany

Ruska, tak i Západu, ale to bude tak asi všechno, neboť Rusko i Západ jsou v dnešním globalizovaném světě natolik úzce ekonomicky a politicky svázány, že si reálný vzájemný konflikt nemohou dovolit. Místo dělení Ukrajiny dojde asi spíše k jakési její finlandizaci, kdy se o geostrategický vliv v zemi budou USA a Rusko dělit, jako tomu bylo během studené války v případě Finska nebo částečně i Rakouska. Samozřejmě účet za toto řešení zaplatí Evropská unie. Bojím se ale, že Ukrajina bude podstatně větší sousto, než je v současné době Řecko. Děkuji vám. (Potlesk z levé a zčásti z pravé strany.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále se do diskuse přihlásil s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Neobávejte se, já nebudu zdržovat tím, že bych opakoval pozici poslaneckého klubu TOP 09 k situaci na Ukrajině. Tu sdělil za klub TOP 09 pan kolega Ženíšek a přednesl usnesení. Já bych rád jenom sdělil stanovisko k vystoupení pana kolegy Šarapatky.

Je jistě věcí vkusu každého občana, zda pojede, nebo nepojede za peníze ruských zpravodajských služeb na Krym a bude se tam snažit zesilovat zdání demokratického procesu při tom takzvaném referendu. To je věc každého občana, já mu do toho nebudu mluvit. Co si ale myslím, že už se nás týká, je účast členů tohoto ctihodného sboru. My jako Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky jsme nikam žádné pozorovatele nevyvíjali a já se necítím opravdu komfortně, když v diskusích, a bylo jich hodně, slyším – vždyť to bylo v pořádku, bylo to tam demokratické, Česká republika tam měla své pozorovatele a vy jako Poslanecká sněmovna jste tam také měli své pozorovatele. Já tvrdím, že jsme tam žádné pozorovatele neměli. Prosím, abychom se od toho distancovali, a také v tomto smyslu navrhu v podrobné rozpravě návrh usnesení. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí řádně přihlášený je paní poslankyně Konečná. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, na Ukrajině byla rozehrána hra velmocí Spojených států amerických, Evropské unie a Ruska. To celé na úkor ukrajinského lidu. Uvědomme si, kdy začala krize. Byla to neuvážená nabídka EU na asociační dohodu, která snad ani nebyla míněna vážně, neboť nebyla

finanční pomoci, která by zajistila Ukrajině možnost takovou dohodu vůbec podepsat. Už před samotným summitem EU–Ukrajina chodili představitelé EU mezi protivládní manifestanty, povzbuzovali je a odrazovali vládu od zjednání pořádku. Rozbuška nestability byla tak zažehnuta. Ukrajinské demonstrace, původně snad míněné dobře, se zvrhly v nacionalistické běsnění. Nejlepším příkladem bylo zrušení jazykového zákona ihned po uchopení moci novou politickou garniturou, ale i vyslání oligarchů jako představitelů nové moci na východ země k pacifikaci tamního obyvatelstva. Že se v této situaci cítili ruskojazyční obyvatelé ohroženi, je zcela pochopitelné. Ostatně vědí o tom, jak se zachází s takzvanými ne-občany v Lotyšsku a Estonsku, kde cca 300 tisíc převážně Rusů, ale i Poláků a Bělorusů je zbaveno čtvrt století řady politických práv, například práva volit do parlamentu a místních zastupitelstev. A to mluvíme o zemích, s kterými jsme v jedné EU.

Dnes máme na Ukrajině chaos a ostré vměšování zahraničních mocností. Cestou z tohoto chaosu už může být jediné jednání všech, kteří tuto krizi dovolili. Tedy Spojených států, Evropy a Ruska. Sankce a harašení zbraněmi nic nevyřeší. Je třeba vědět, že chaos přinesl jak porušování ukrajinské ústavy, tak mezinárodního práva. Jestliže se nám dnes nelíbí, jakým způsobem postupuje Rusko na Krymu, tak musíme vidět, že tomuto porušení předcházelo porušení ukrajinské ústavy. Jestliže se ve středu pan ministr Zaorálek odvolával na ukrajinskou ústavu s tím, že referendum bylo v rozporu s touto ústavou, fajn, ale v rozporu s touto ústavou byl sesazen i prezident Janukovyč a odstraněna vláda. A to nám jaksi nevadí. Pokud trvám na dodržování ústavy, tak musím ve všech bodech. Pokud toleruji jedno porušení, což Evropská unie tolerovala a podporovala, nemůže mě pohoršovat jiné porušení téhož dokumentu. Protože potom se ve vašich rukách mění právo jen na propagandistický klacek.

Všechno přece začalo už v roce 2004 neúspěšnou oranžovou revolucí, kdy byla nastolena garnitura přijatelná pro EU, ale ne pro ukrajinský lid. Pokud české vlády dlouhodobě tolerovaly dvojí standardy nejen v EU, ale také v Radě Evropy a v dalších mezinárodních institucích, musí si přiznat část viny. Je to i naše vina. A nyní se musíme ptát, které mezinárodní právo vlastně platí. To, které nám prostřednictvím pana Zaorálka vysvětluje americká administrativa, nebo obecné, které vytváří OSN? Kdo je pro nás orgán, který tvoří mezinárodní právo? Připomínám, že právo na sebeurčení je vyjádřeno v článku 1 odst. 1 jak Paktu o občanských a politických právech, tak i Paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Tedy v platných dokumentech, které spoluvytvářejí mezinárodní listinu lidských práv.

Chaos v mezinárodním právu nastartovaly takové agrese, jako bylo bombardování Jugoslávie, a pan ministr jej posiluje tím, že si vybírá pouze to, co se mu do jeho propagandy hodí. Tehdy se začaly násilím měnit hra-

nice. A nebylo to před mnoha a mnoha desetiletími. Připomínám, že letos se má konat referendum o samostatnosti Skotska. Loni Britové zorganizovali referendum na Malvinách a Falklandách a třikrát na Gibraltar, naposledy v roce 2002. Naprostá nekompetentnost ministrů nejen české vlády, ale i EU ukázala, že Evropa vytváří chaos a neuklidnění. Telefon paní ministryně zahraničních věcí EU a estonského ministra zahraničí dokládá tragédii, ve které se EU nachází.

Proč pan ministr Zaorálek nevyzve k vyšetření toho, kdo vlastně byli oni tajuplní ostřelovači na Majdanu? Proč to musí požadovat Moskva, a Brusel a Washington tiše mlčí?

Od počátku krize západní politici včetně těch českých podněcovali vývoj, jehož důsledky nedokázali dohlédnout. Tady připomínám účast některých našich poslanců na demonstracích na Majdanu. Stejných poslanců, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Kalousku, kteří tam také jezdili jako poslanci. Dokonce tam byl předseda zahraničního výboru, a zahraniční výbor mu k tomu nedal, ale vůbec žádné pověření, aby tam českou Poslaneckou sněmovnu jakkoliv reprezentoval. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místo uklidňování situace měli mnozí až dětinskou radost z eskalace demonstrací. A ani dnes to neskončilo. Přirovnávání Putina k Hitlerovi a podobné činy nepřispějí k uklidnění situace a racionálnímu řešení konfliktů. Proč se pan ministr chlubí telefonováním ukrajinskému ministroví a nezavolá tomu ruskému? Když tolik mluví o nutnosti stability, měl by oslovovat obě strany, ne podporovat jen jednu. A říci, zda podporuje federalizaci Ukrajiny, která by zajistila práva všem obyvatelům. To bychom od vás také rádi slyšeli.

S kým dnes vůbec má EU jednat? Jak mohla EU podepsat byť jen první část asociační dohody, byť se jedná o politickou část, s lidmi, kteří nebyli ukrajinským lidem jakkoli zvoleni a byli pouze dosazeni do svých funkcí možná – ptejme se – nějakými zpravodajskými službami, možná nějakou vůlí oligarchů, kteří tam dnes mají svou moc. My přece musíme zajistit bezpečnost občanů a ne demonizovat Rusko. A pomoc Ukrajině, a o to bych opravdu chtěla požádat, musíme vázat až na ukrajinskou vládu vzešlou ze svobodných voleb. Jinak totiž půjde o ztracenou investici a vlastně ani nebudeme vědět, a teď nemluví jen o České republice, ale i jako EU, komu ty peníze posíláme. Což tedy občas činíme již od roku 2004, od doby těch barevných revolucí, které EU také velmi ráda podporovala, ale teď se přece jenom bavíme o úplně jiných penězích.

A promiňte mi, pokud až nyní pan Zaorálek říká, že budeme vytvářet analýzy našich kroků, myslím finančních, ráda bych ho poprosila, aby snad ani nemluvil. Každé jeho slovo v této krizi totiž stojí Českou republiku minimálně jedno pracovní místo. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. S přednostním právem se hlásí pan ministr kultury.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dámy a pánové. Musím vyslovit kompliment paní kolegyni Konečné, že má obdivuhodný dar, i když si mnohokrát říkám, že nebudu vystupovat k určitému bodu, že nemohu nevystoupit. Myslím si, že to, co tady na půdě tohoto úctyhodného sboru teď zaznělo, prostě musí být komentováno.

Myslím, že paní poslankyně tady prezentovala to, co jsem několikrát i v posledních dnech řekl do médií, že komunistická strana prostě není schopná reformy, že je antidemokratická. Slova, která zde zazněla, obhajují ane-xi území cizího státu, která je srovnatelná s anšlusem Rakouska z 12. března 1938, nebo s okupací Československa z 21. srpna 1968, jsou prostě nepřijatelná.

A byla to právě komunistická velmoc Sovětský svaz, která 23. srpna roku 1939 uzavřela hanebnou smlouvu s nacistickým Německem, smlouvu, která vstoupila do dějin jako pakt Ribbentrop-Molotov. Teprve potom komunistická strana nahradila nepřijatelnou filozofii jakési internacionální solidarity a postavila se po bok demokratických sil do boje proti nacismu. Na to je třeba nezapomínat.

Myslím si, že je třeba jasně pozvednout hlas a říci jednoznačně "ne!" pošlapávání demokratických tradic a obsazování cizího území. A jsem velmi rád, že mohu být hrdý na českou zahraniční politiku za její jasný postoj.

Děkuji za pozornost. (Velký potlesk střední a hlavně pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde tři faktické poznámky. S první faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Konečná. Máte slovo, dvě minuty na faktickou poznámku.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já nevím. Tohle mi trochu připomnělo, omlouvám se, pane ministře kultury, já vím, že vás poslední dobou docela provokuji, protože většinou reagujete na mě, ale vaše dnešní vystoupení mě hodně zklamalo. Takové politické školení mužstva se tomu kdysi říkalo. (Potlesk z řad komunistických poslanců.)

A já jsem prezentovala jediné, pokud jste mě poslouchal, že Komunistická strana Čech a Moravy chce respektovat mezinárodní právo, a jen jsem se slušně ptala, jaké mezinárodní právo respektujeme. Jestli to připravené a prezentované americkou administrativou, anebo to, které bylo přijato v základních listinách o lidských právech, a je prezentováno Organizací spojených národů. Já jsem pro to druhé. (Potlesk z řad komunistických poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Opálka. Takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, kdo chce psa bít, hůl si najde. Já rozumím panu ministrovi kultury, že mu je vlastní téma dědičného hříchu. Ale žádám všechny ty, kteří se zajímají o to, aby si přečetli ve steno-záznamu vystoupení paní poslankyně Konečné a vystoupení pana ministra kultury. Já o voze, on o koze se tomu říká. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku zde mám přihlášeného pana poslance Kováčíka. Takže ta se ruší. Další v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Koskuba. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Dámy a pánové, omlouvám se, projednává se zde bod Ukrajina. A jak jste se mohli dočíst i v tisku, považuje se za neslušné, aby jednotliví poslanci ČSSD vyslovovali svůj názor, neboť máme svého ministra zahraničí. Omezím se tedy jenom na jediné.

Ano, projednáváme zde Ukrajinu a já chápu, že část této Sněmovny má na svých klopách patřičné placky. Dámy a pánové, já ji nemám, ale chtěl bych vám přesto něco připomenout: Včera se zde přerušilo jednání o smlouvě se zemí, která nevznikla a neexistuje zrovna za příliš demokratických podmínek, a přiznávám se, že na věci této země, a mám na mysli Kosovo, nemám osobní zájem, jak už jsem řekl na klubu, neboť naše nemocnice z této země neodebírají orgány, které vyváží. To je první poznámka.

Druhou věc, kterou vám chci připomenout. Když jste šli do Sněmovny, všimli jste si, že na budově naproti vlaje tibetská vlajka. Chcete-li zde být tak radikální pouze v jedné jediné věci, vás s tou plackou prosím, přišijte si ještě na záda tibetský prapor a zvažte pak, jak budete jednat se zástupci Čínské lidové republiky. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou z místa se přihlásil pan poslanec Jandák. Já vás poprosím, kolegové, abyste ztlumili hladinu hluku.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, vážený pane předsedající. (Hovoří současně s poslední větou předsedajícího.) Já jsem nechtěl vystupovat, ale mám takový pocit, že je nutno si možná dát trochu studený hadr na hlavu a uvědomit si, proč tady sedíme. A uvědomit si ve-

likost a význam této republiky i velikost a význam tohoto ministra. Vy myslíte, že tímto žvaněním – s prominutím – tady, a je to žvanění, já to poslouchám už několik dnů, pomůžeme lidem téhle země? Ne, ti lidé nečekají, jak se budeme dívat na Majdan, ale jaký jsme tu za dvacet letu udělali mejdan. Na to se lidé dívají. A já myslím, že lidé od nás očekávají, abychom se začali zaobírat věcmi, které jsou pro vás zřejmě málo vznešené. Ale to je problém zdravotnictví, problém školství a toho všeho ostatního. Nezlobte se, vzpamatujte se, a uvědomte si, proč tu jste.

A Danieli prostřednictvím předsedajícího, není nám našeho ministra. To, co tady říkáš, to ho totálně zlikviduje v sociální demokracii. Děkuji vám mockrát. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde tři přihlášené s přednostním právem. První je pan ministr zahraničí Zaorálek, dále předseda klubu Mihola a...

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Tak děkuji. Dámy a pánové...(Hlasy kolem řečnické.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, já vás poprosím. Já jsem myslel, že se jedná o řádné přihlášení s přednostním právem. Faktická poznámka, ta má přednost. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom velmi stručně reakce na pana doktora Koskubu. Tibetský prapor není špatný nápad, zvážíme to. Jenom nepatří na záda, patří na srdce.

Nicméně, pane kolego, srovnání s Kosovem, byť jsem pro jeho uznání nehlasoval, zásadním způsobem kulhá. Když vzniklo Kosovo, tak se rozdělil stát, aniž by se změnila jeho vnější hranice a aniž by jakýkoliv uchvatitel získal část toho území. V případě Krymu nedochází k ničemu jinému, než že agresor získá část území na úkor jiného státu. A to je ten zásadní, naprosto zásadní rozdíl. A je to v rámci imperiální politiky do zemí bývalých sovětských satelitů. A jestli chcete být na řadě, já ne. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde další faktickou poznámku. Pan poslanec Kováčik. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedající, paní a pánové. Přeji hezký dobrý den, hezký pátek. Já bych rád reagoval na takovou tu trošku, ale u pana Kalouska jsme zvyklí, že umí doopravdy velmi dobře žonglovat s pojmy. Když vzniklo Kosovo, změnila se vnější hranice, a to

tak, že podstatně. Změnily se vnější hranice Srbska. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Novotný z ODS. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Já bych chtěl možná nás všechny vyzvat k jakémusi upuštění pod kotlem. Podobně duchaplné debaty o zahraničněpolitické orientaci našeho státu vedli naši předchůdci v této Sněmovně v dvacátých, třicátých letech. Jedni se spoléhali na jistou orientaci, druzí na jinou. Pak po té válce přijel ten slavný vlak, v jehož čele byly portréty mimo jiné i Stalina, a přišel Košický vládní program a podobné záležitosti.

Pojďme nedemonstrovat před celým světem, že máme velmi rozdílné názory na zahraničněpolitické ukotvení tohoto státu. Pro mě osobně celá tahle debata je jenom jasným zdůrazněním toho, že pragmatické poučení z toho, co ve 20. století fungovalo a co nefungovalo, je to nejdůležitější, co bychom měli mít všichni na mysli. To, že to pro mě znamená jasnou podporu euroatlantické vazby této země, o tom jsem hluboce přesvědčen. Ale nechci tu debatu dále jít. Nemyslím, že je dobré, abychom před celým světem tady demonstrovali naprostou rozdílnost, až tak fatální rozdílnost názorů na ukotvení této země. Nepomůže to především této zemi a její bezpečnosti. Přijde mi to až trapné. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka není, takže poprosím s přednostním právem pana ministra zahraničních věcí Zaorálka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych také rád apeloval na vážené kolegyně a kolegy, abychom ten bod diskutovali pokud možno bez hněvu a zuřivosti a abychom byli schopni ho projednat způsobem takovým, kterým bychom se zbytečně nerozdírali, protože si myslím, že je to zbytečné. Ale ne proto, že bychom byli představitelé příliš malé země s příliš nevýznamnými ministry, protože to si myslím, že je také chyba v uvažování, ale proto, že pouze tehdy, pokud jsme schopni se dohodnout na hodnotách, které respektujeme, a pokud jsme schopni, aby Česká republika měla jednu zahraniční politiku, můžeme mít v současném světě vůbec nějaký hlas. Takže za to bych se přimlouval.

A vzpomněl bych jednoho britského londýnského profesora, bohemisty, který mi jednou v Londýně říkal, jak ho překvapuje, že v Česku a v Československu dřívějším jsme s oblibou mluvili o své zemi jako o malé. A upozorňoval mě na to, že jsou země, které jsou menší, než bylo Českoslo-

vensko a než je dnešní Česká republika, a které by nikdy nepoužily to adjektivum malé. Protože jsou všechny přesvědčeny o tom, že malost není prostě dána tím jenom, kolik máte obyvatel a jak velké máte území, ale je dána prostě tím, jak jste schopni jednat, jak jste schopni spravovat svou zemi, jakou jste schopni mít kulturu a podobnými věcmi. Když jsou tyto věci samozřejmé v Dánsku, Holandsku a v dalších zemích, já bych si přál, abychom to jednou cítili podobně i v Česku. Abychom nemluvili o nevýznamnosti české vlády, o nevýznamnosti českých ministrů, abychom nemluvili o nevýznamnosti České republiky. Protože tu můžeme způsobit pouze my sami, pokud nebudeme schopni zaujímat názory, které budou srozumitelné, které budeme schopni argumentovat a na kterých bude zřejmé, že jsme se na nich dokázali dohodnout. Toto vám nabízím, přátelé, já, a proto tady vystupuji, abychom se toho dobrali. Vždycky jsem byl přesvědčen, že to je možné. Vždycky jsem byl přesvědčen, že v této zemi přece jsme schopni vést debatu o tom, co je zájem tohoto státu. A že toho přece, pokud jsme kultivovaní lidé, máme nějakou kulturu, tak bychom něčeho takového mohli být schopni i v této Sněmovně.

Proto na vás apeluji, podobně jako jsme apelovali na Ukrajině, odložme ty extrémní a zkusme se dobrat něčeho, na čem se můžeme shodnout. Protože kvůli společným usnesením také existuje tato Sněmovna. A kvůli společným pozicím, které jsme schopni zaujmout v Evropě, také existuje tato Sněmovna. Takže neříkejte, že tohle není téma, na kterém nezáleží. A neříkejte, že zahraniční politika je něco, co můžeme odložit a nevímat si toho. V 20. století se nám přece několikrát stalo, že se ukázalo, že nám sem právě zvenku vtrhla zahraniční politika a síly, které rozhodly o tom, že jsme vůbec o sobě rozhodovat nemuseli a nemohli. A dokonce celá desetiletí. Tak to možná stojí za to si všimnout, co se děje na Ukrajině, a kultivovaně se o tom bavit. Abychom věděli, kde v tom je zájem České republiky. Já jsem stále přesvědčen, že toho jsme schopni. Já jsem šel do funkce ministra proto, že jsem přesvědčen, že jsme schopni mít jednotnou zahraniční politiku, a jsem připraven pro to udělat všechno. A proto se tady nebudu s nikým hádat ani přit a začnu jenom tím, že opravím možná některé nepřesnosti.

Není pravda, že to byl někdo jiný, kdo v Kyjevě na Ukrajině zvedal otázku vyšetření toho, co se odehrálo na Majdanu v těch nejdramatičtějších dnech. Já vás mohu ujistit, že jsem to byl jednak já sám, který jsem se obracel na představitele Ukrajiny při každé příležitosti, že to jsou věci, které musí být vyšetřeny. A když jsem byl členem delegace ministrů V4, tj. členem delegace, ve které byl maďarský ministr, slovenský, zástupce Polska a já, tak jsme to oficiálně zvedali, když jsme jednali s premiérem země, s ministry, prakticky s předsedou sněmovny, dokonce i s představiteli opozice. Se všemi jsme zdůrazňovali stejně, že to první, co

musí být, je vyšetřit tuto kauzu. A bylo to od nás všude jasně slyšet. Nečekali jsme na to, až to bude říkat někdo jiný.

Dokonce není pravda, že jednám jenom s někým. To prosím pravda není. Já vás mohu ujistit, že komunikuji s ministrem Lavrovem, že on sám mi dal najevo, že se chce setkat, já jsem ho pozval do Prahy. Prostě není pravda, že komunikuji jenom s jednou stranou. A jsem rád, že vám to tady mohu nyní říci, abychom si to vyjasnili.

A pak co se týče té ústavnosti. To je debata dlouhá, já to zkrátím, ale řeknu vám něco, co mi připadá podstatné. Ta debata je totiž taková, že nemá konec. To setkání, které se konalo mezi panem Mustafou Džemilevem – což je, jak už jsem ho jednou tady jmenoval, velmi vážená postava. Pan Mustafa Džemilev, už jsem tady jednou zmiňoval, že seděl ve vězení kvůli tomu, že protestoval proti okupaci Československa v roce 1968. Je to postava tak vážená, že se s ním baví i pan Putin jako s představitelem krymských Tatarů. A v tom rozhovoru, který s ním vedl, podle svědectví pana Džemileva pan Putin řekl – když mu Džemilev řekl, že krymský plebiscit byl nezákonný, tak mu pan Putin odpověděl: Ale Ukrajina opuštěním svazového státu porušila také platné zákony. To znamená, on mu řekl, že v tom roce 1991, když bylo referendum na Ukrajině, tak to bylo také porušení platných zákonů.

Přátelé, toto je hodně závažný fakt a my nemáme důvod panu Džemilevovi nevěřit. Nakonec ani ruský prezident to nepopřel. Tohle je přece docela základní věc. To znamená, že pan Putin mu jasně řekl, že – můžeme si teď vyčítat referenda, ale já potom ani to vaše neberu, to znamená, neberu nezávislost Ukrajiny... Rozumíte, to znamená že já neuznávám ani ten celý rozchod států bývalého postsovětského prostoru a beru to tak, že my, jak to vyjadřuje potom ve svém projevu v Dumě, jsme byli o vás oloupeni, vy jste nám byli ukradeni. A vy jste neměli právo hlasovat v tom referendu o tom, že chcete být samostatní! No a přátelé, kde se teď tady dobereme nějakého výsledku? Co s tím tedy budeme dělat? Pan Putin neuznává referendum ukrajinské, my neuznáváme referendum krymské. Jak se z toho hodláme dostat?

Tady zaznívají často argumenty, že něco nebylo stoprocentně podle ústavy, a v téhle debatě, že podle ústavy něco nebylo pravidelně. Já sám, když nad tím přemýšlím, co bylo v mém životě podle ústavy a co ne, tak si vzpomenu na to, že jsem byl v roce 1989, na začátku roku 1990 kooptován jako poslanec do Federálního shromáždění. Chápete, já jsem byl poslancem Federálního shromáždění, který byl kooptován, který nebyl nikým zvolen. Nahradil jsem nějakého poslance, který musel odejít. Mám tušení, že tohle nebylo taky podle žádné ústavy. Ani se tím skoro nemůžu moc chlubit, že jo. Stát se poslancem federálu tím, že vás tam někdo pošle, vy si tam sednete... A tam se odhlasuje, že jste členem... To je hodně svérázné.

Takže já jsem zažil ve svém životě omezené množství převratů a sametových revolucí. Ale tu jednu jsem zažil. A vím, že jsem nebyl podle ústavy federálním poslancem. Mám proto tvrdit, že to bylo všechno neplatné? Byla neplatná volba Václava Havla? Byla neplatná ta rozhodnutí, která jsme tam činili? Chápete, všechno je na vodě, jakmile to takhle vezmeme. Na vodě je samostatná Ukrajina, na vodě je česká sametová revoluce, na vodě je Krym.

Takže já tím chci říci, že to čistě ústavní hledisko, kdybychom použili na události Ukrajiny a toho, co se děje kolem nás, tak jakoby nic neobstojí. A dá se použít úplně libovolně a můžeme se tím tlouct po hlavách tak, jak se nám hodí.

Já vám říkám, že čistě legalistické ústavní hledisko při hodnocení v podobných situacích, jako jsou politické krize, ve mně neobstojí. A proto když jsme byli na Ukrajině a jednali jsme tam v ty vzrušené dny, tak jsme se zajímali o takovou věc, aby rozhodnutí ukrajinské vlády, parlamentu – a teď se nesmějte, ale to bylo jediné, co jsme mohli říkat – byla co nejbližší ústavě, aby byla co nejbližší zákonům. Chápete, to bylo to jediné, co zbylo. Aby to bylo co nejbližší!

Stejně jako moje kooptování do toho parlamentu tehdy, aby bylo co nejbližší ústavě. Protože v situacích politických krizí, v situacích, kdy máte dokonce desítky mrtvých, si myslet, že všechno bude čisté, je trochu iluze.

Já jsem někde četl, že situace na Ukrajině se chvílemi podobá situaci v Rusku v roce 1917, kdy se vlastně veškerá státní administrativa rozpadá a k moci se může dostat skoro kdokoli. A vlastně smyslem podobných situací je zvládnout je natolik, aby se krize neprohlubovala, aby nevedla k tomu, že se situace eskaluje, že se stát hroutí a že je dokonce nedej bůh stále více mrtvých.

Takže proto se domnívám, že ta debata, která tady byla naznačena, debata o tom, co bylo nebo nebylo ústavní, je debata, která nás nedovede k žádnému výsledku. Chápete, my se v tom nedobereme žádného. Já sám vám říkám, že v případě Kosova jsem byl ten, který tvrdil, že postup, který se zvolil, je nesmírně nebezpečný a velmi sporný. Taký jsme se nedovolali žádného výsledku. A proto mám-li hledat společný jmenovatel, na kterém se v této Sněmovně dohodneme, tak jsem navrhoval nezkoumat to, do jaké míry se kdy dodržela, nedodržela přesně ústava, protože na tom se zřejmě neshodují jednotliví protagonisté podle toho, na které straně stojí, ale aby se český parlament vyjadřoval k tomu, co se ho bezprostředně týká.

A já se domnívám, že v případě toho, co se stalo na Krymu, nešlo jenom o to porušení nebo neporušení ústavy, ale šlo o to, že cizí vojska, cizí vojáci vstoupili na území suverénního státu. A ať pan Putin uznává, nebo neuznává hlasování a referendum na Ukrajině v roce 1991, tak v roce 1994 podepsalo Rusko mezinárodní usnesení, dohodu, smlouvu, podle které se

zavázalo respektovat hranice Ukrajiny také na základě toho, že se Ukrajina vzdala jaderných zbraní. Takže se dá doložit, že tady jsou mezinárodní závazky a principy mezinárodního práva, které v této věci byly porušeny. Takže se necítím kompetentní mluvit do toho, jak kdo dodržoval ústavu v té či oné zemi, ale cítím se kompetentní v České republice vyjádřit se k tomu, když někdo takovýmto způsobem překročil hranice cizího státu a rozmístil tam své vojáky a učinil z cizího území své území vlastní.

A mám dojem, že tohle je jmenovatel, na kterém bychom se mohli všichni v této Sněmovně shodnout a mít to jako stanovisko, které je pro nás zásadní, protože se domnívám, že to je něco, s čím máme hlubokou zkušenost, o které si tady můžeme dokonce dlouze vyprávět. Tohle je podle mě zájem České republiky. Zájem České republiky je říci jasně, že není možné konat referenda o hranicích. Že není možné na základě určení národních menšin se domáhat nějakého území jako svého vlastního. Pro mě prostě je hrozné to, jaké politické strany, jaké politické proudy se toho, co se stalo na Krymu, dovolávají. Pro mě je hrozné to, že takové tvrdé nacionalistické strany, jako je Jobbik v Maďarsku, a mohl bych jmenovat další v Evropě, jsou nyní nadšené tím, jak se zvedlo téma národního sebeurčení. Je to před volbami do Evropského parlamentu. A říkají: To jsou principy, ke kterým my jsme se vždy snažili přihlásit, konečně to někdo řekl jasně a konečně dokonce vidíme, že to takto lze. Že je možné na základě toho, že někde je národní menšina, to území dokonce obsadit, i když je to území cizí! Ale tyto politické strany říkají, že tohle je něco, co ony podporují. Tohle se stalo součástí debaty. A to je podle mě nebezpečné. To je nebezpečné pro Českou republiku a tohle se nás snad týká! Já si myslím. Takže je nás deset milionů, ale já tvrdím, že tak, jak tady jsme tento stát v těchto hranicích a s těmito obyvateli, že by měl být schopen jasně říci, že něco podobného je věc, kterou my musíme odsoudit. A bez ohledu na to, jestli sedíme tam, nebo tam. Bez ohledu na to, jak budeme tady vést debatu o situaci na Ukrajině bychom se k této věci měli postavit jednoznačně a jasně.

Podle mě podle tohoto stanoviska by se měla řídit i česká vláda. A proto tu debatu tady děláme. Protože já vám tady taky skládám účet z toho, jak vystupuji jako ministr na radách, na Evropské radě. Víte, že v této chvíli zasedá premiér, a tento parlament podle mě má plné právo, a dokonce to musí udělat, měl by se vyjádřit k tomu, co si o této věci myslí, a dát v tomto české vládě najevo svůj názor.

A já říkám, že debata, kterou jsme tady na začali, je debata, která může být vedena ve výborech. Jsem připraven přijít do kteréhokoli výboru a bavit se s ním o situaci na Krymu, Ukrajině a podobně, ale přál bych si, aby tady dali jasné stanovisko k tomu, co mně teď připadá podstatné a co jsem tady říkal už minule. Pro Českou republiku musí být nepřijatelné,

že někdo pořádá referenda o hranicích. Musí pro nás být nepřijatelné to, že se nerespektují principy mezinárodního práva. A to, že se nerespektují mezinárodní smlouvy. Protože jestliže tohle by začalo platit a my jsme vstoupili skutečně do prostředí, kdy se takto budou rozpouštět hranice, tak budeme žít v prostředí, ve kterém se bude uplatňovat především právo silnějšího. Kde rozhodující budou státy podle toho, kolik mají obyvatel, kolik mají vojáků, kolik mají území. A země jako Česká republika se teprve pak stane malou. Tak jako jsme jí bohužel byli v roce 1938. A to si myslím, že je něco, co by mohlo být předmětem určité dohody a shody v této Sněmovně.

Apeluji na vás, kolegové, nevedme teď spory o řadě věcí, kde se možná z různých důvodů neshodneme, ale snažme se dnes tady debatu nevést na hodiny, vedme ji ve výborech. Ale tady dejme usnesení, ve kterém jasně řekneme, že jsou věci, které jsou pro Českou republiku a český parlament nepřijatelné. A přál bych si, aby debata probíhala kultivovaně, aby měla jasný výsledek. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Mám zde dvě faktické poznámky. S první faktickou je přihlášen pan poslanec Foldyna. Ne? Takže pan poslanec Jandák v tom případě, špatně jsem si zapsal jméno.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu, pane předsedající, velmi stručný. Chtěl bych poděkovat našemu ministrovi a doufám, že i strana ANO si uvědomuje, že ministr maká. Maká velice. Ale vy jste, pane ministře, řekl takovou jednu věc – já jsem vás velice pozorně poslouchal – že všechno je na vodě. Tak pojďme k dalšímu bodu, to je ochrana ovzduší. Tam myslím, že se shodneme. O tomhle si tak jistý nejsem. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Přece jenom ještě jednou, chtěl bych reagovat na pana ministra zahraničních věcí. Rozkryl nám tu situaci v její složitosti a já nepopírám, že složitá je. Jenže tady je tolik historických precedentů, které se v minulosti udály, a my se bavíme pořád jenom o jedné straně. My jsme vyzýváni k tomu, abychom přijali nějaké politické stanovisko, ale tady je tak bohatá hra zpravodajských zájmů nejenom velkých mocností, ale i jednotlivých států v rámci Evropské unie. Tak komu budeme dělat toho slouhu? Skoro bych řekl, že výzvu, kterou zde učinil kolega Jandák, bychom měli využít. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktická poznámka, je zde přihlášen pan poslanec Kostřica. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Nechtěl bych nějakým způsobem znevažovat tuto Sněmovnu, ale představte si, jaká by byla situace, kdyby naše všechny čtyři ozbrojené transportéry vtrhly na Zakarpatskou Rus a vyhlásily zde referendum, jestli tato země má být přičtena ke Slovensku, k Česku, k Ukrajině, nebo k Rusku. Myslím si, že to jsou věci, které také bychom si měli uvědomit. Že tam došlo k prvnímu porušení celistvosti. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím slovo s faktickou poznámkou panu poslanci Grospičovi, tak od 11.45 hodin se z pracovních důvodů omlouvá vicepremiér vlády Pavel Bělobrádek. Nyní poprosím pana poslance Grospiče o faktickou poznámku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abych se, vážení kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího zeptal pana ministra zahraničních věcí na jednu věc, která mi utkvěla teď v jeho příběhu, který nám tady vyprávěl o situaci na Ukrajině a o celém ukrajinském problému. Čímž samozřejmě neříkám, že nevnímám vážnost toho problému, a chtěl bych jenom říci na adresu těch, kteří aktivně podpořili například uznání Kosova, že někdy dobře míněný úmysl a dobře míněná cesta dlážděná vede do pekel.

V druhé souvislosti bych se chtěl zeptat, jaký měl vlastně v Kyjevě mandát, on jako ministr zahraničí jedné z členských zemí Evropské unie, když se teď přiznal, že radil opozičním silám na Ukrajině, jak svrhnout nebo jak přemoci legitimní vládu, protože to je docela velice podstatný moment, který předem určuje pozici české diplomacie a české vlády bez ohledu na tomu, k čemu dospěje tato Sněmovna v tomto bodu svého jednání. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já bych hned na to, co zaznělo, zareagoval, protože to možná nebylo úplně správně pochopeno. Já jsem tady řekl, že jsem jednal s představiteli opozice, ale já jsem tím myslel Stranu regionů. Já jsem myslel opozici, která v této chvíli zůstala v opozici s panem Jefremovem, protože jsem byl přesvědčen, že je dobré, aby tato opozice byla součástí vlády. V rámci požadavku inkluzivity mi vadilo, protože původně stanovisko Evropské unie bylo dokonce takové, že

by součástí vlády měl být i pan Janukovyč, a naše role byla, že jsme chtěli vytvořit vládu pokud možno bez extrémů, ale s tím, aby tam bylo co nejširší zastoupení včetně Strany regionů. Takže ten rozhovor s panem Jefremovem jako představitelem opozice byl na téma, proč vlastně do toho nešli, a chtěl jsem zjistit, jestli mu to někdo nedovolil. On mi řekl, že ne, že jim to bylo opakovaně nabízeno. A uváděl mi důvody, proč Strana regionů do vlády nešla. A já jsem mu říkal, že si myslím, že to je špatně. On mi popisoval poměry ve straně a to, že situace byla taková, že pro ně na sebe toto vzít mělo v sobě obrovská rizika. Strana bude muset udělat sjezd, možná bude mít změny ve vedení a tak a tak dále.

Takže abychom si rozuměli, mluvil jsem s těmito představiteli opozice, protože mi dokonce vadilo, že jsou v opozici. Nemyslím si, že bych na to měl nějaký zvláštní mandát, říkat jim, jak mají sestavovat vládu. To byl normální rozhovor s lidmi, kteří byli ochotni se s námi bavit a kteří byli připraveni nám to vysvětlit. Já jsem to nikdy nechápal tak, že jezdíme na Ukrajinu Ukrajincům říkat, co mají dělat. Ale vzhledem k tomu, co se tam dělo, i oni myslím chápali, že náš zájem je legitimní.

A pokud se týká speciálně ministrů V4 a speciálně České republiky, tak bych vás chtěl ujistit, že postavení České republiky a její pověst v Kyjevě na Ukrajině je taková, že každý v celém spektru včetně představitelů Strany regionů se s námi ochotně bavil. Mohl bych vám, přátelé, jmenovat ministry Evropské unie, se kterými se nesetkali. To bych nechtěl, bylo by to nefér. Jenom tím říkám, že jsem se nikomu nenutil! Nikomu jsem tam nic neradil! (Předsedající upozorňuje na čas.) Snad je to jasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále zde mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Mackovíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem si dovilil vystoupit k této problematice s jednou zásadní věcí. Jestliže má být česká zahraniční politika politikou suverénního státu, nemůže to být kopie tiskové zprávy Bílého domu. To za prvé.

Za druhé. Jestliže posíláme naše vojáky bojovat proti terorismu, tak je potřeba si uvědomit, že na Majdanu nejradikálnější síly, které používaly opravdu silové prostředky, jsou teroristé, kteří jsou teď najednou demokraty. To chcete říct, že lidé, kteří vraždili, zabíjeli, tak na ně najednou máme jiné hledisko, jiný pohled?

Další věc, která tady zaznívá, velmi málo, jsou tam fašisté, kteří patřili také k těm nejradikálnějším. Opět. Budeme přijímat taková stanoviska a budeme případně tolerovat to, že budou do nové ukrajinské vlády zvoleni fašisté? Budeme to tolerovat? To se posouváme kam? Na úroveň 70. let,

kdy určité takzvané demokratické síly tolerovaly to, že v Chile byl fašistický diktátor a likvidoval svůj národ. Je potřeba diferencovat a diferencovaně přistupovat k jednotlivostem, a ne plošně tvrdit, že revoluce na Ukrajině je čistě demokratická.

Prosím, aby zahraniční politika České republiky nekopírovala účelovou politiku jiných států. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci říct, že od 12 hodin se z jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Pražák.

Dále je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Grospič a poté pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl vašim prostřednictvím poděkovat panu ministru zahraničních věcí a vyjádřit osobní přesvědčení, ale myslím si, že přesvědčení, které asi bude sdílet velká část z vás, vážení kolegové, že by napříště nemělo podstatu české diplomacie určovat osobní přání ministra zahraničí, ale v podstatě vláda a Parlament České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem vzhledem k posledním připomínkám událostí na Majdanu a různým názorům, kdo že to tam vlastně byl, chtěl připomenout, že náš bod je o něčem jiném – o pozici české vlády v rámci Evropské unie k tomu, že je zabírán Krym. Jeden uchvatitel prostě zabírá část suverénního území jiného státu a my se tady snažíme tuto pozici diskutovat. Chci za TOP 09 říct, že v dosavadních krocích vlády, kdy se vyjádřila k takzvanému referendu a legitimitě připojení Krymu k Rusku, má česká vláda naši důvěru, má česká vláda naši podporu a věříme, že jsme schopni dojít jednotného stanoviska napříč politickým spektrem. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě jedna faktická poznámka. Pan ministr zahraničí.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Jenom bych rád všechny ujistil, že v žádném případě dneska Evropská unie ani Česká republika své stanovisko neopisuje od vyjádření amerického prezidenta nebo americké administrativy. Já jsem možná na tohle téma podrobněji mluvil na evropském výboru. Jenom upozorňuji, že je to tak velké téma, že bych o tom mohl mluvit déle. Na evropském výboru jsem mluvil spíš úplně

opačně, že otázka je, aby se povážlivě nerozcházela naše stanoviska. Rozhodně se neopisuje, protože zájem Spojených států, když se ho dneska budeme snažit definovat, není totožný zájem Evropy, a tím pádem nedochází k nějakému apriornímu sladování nebo opisování. Americký seznam vzniká zvlášť, protože americký právní řád je jiný než evropský. Mohl bych tady vysvětlovat, proč jsou tam jiná jména. Prostě s tím nesouhlasím.

A pak ještě, co se týče toho, kdo je nebo není ve vládě. Rád bych apeloval – šetřeme trochu se slovem fašista. V této době jsme se dostali do stavu, kdy se za fašisty označují obě strany, jak jste si jistě všimli. Případá mi, že bychom měli v tomto být trochu opatrnější. Jsem připraven přijít na výbor a bavit se o složení současné ukrajinské vlády. Já sám tam mám výhrady, ale nepoužíval bych těchto slov. A pokud někdo něco takového tvrdí, tak by to měl doložit. Problémy jsou asi na delší debatu. A opakuji: Na výboru jsem připraven se o těchto věcech detailně bavit!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde další dvě přihlášky s faktickou poznámkou. První z nich je pan poslanec Benešík, druhý pan poslanec Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, myslím si, že není možné omlouvat v jednom případě porušení mezinárodního práva porušením v druhém případě mezinárodního práva. KDU-ČSL má ten luxus, že může říct, že v Kosovu došlo zřejmě k porušení mezinárodního práva, a ten luxus říct, že na Krymu taky došlo k porušení mezinárodního práva. Velmi zajímavé je, že Vladimír Putin v jednom jediném projevu říká: "V Kosovu došlo k porušení mezinárodního práva. My jsme použili úplně stejný postup na Krymu, ale na Krymu k porušení mezinárodního práva nedošlo. Všechno je v souladu." Já si myslím, že to si může dovolit Vladimír Putin v Rusku, ale ne my v demokratické zemi, která se jmenuje Česká republika. Takže prosím, nečtěme jenom informace z jedné strany, ale čtěme informace i z druhé strany. Buďme nestranní. V našem zájmu rozhodně není anexe Krymu Ruskem. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Do diskuse mám dvě přihlášky s přednostním právem. Omlouvám se, ještě je tady jedna faktická poznámka. Pan poslanec Polčák z TOP 09 a Starostové. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Pane místopředsedo, chci pouze poukázat, že ve věci Kosova rozhodoval Mezinárodní soud v Haagu a žaloba, kterou podávalo Srbsko, byla v této věci zamítnuta. To znamená, že neznám, že by

nějaká mezinárodní autorita řekla, že v této věci došlo k porušení mezinárodního práva. Tudíž bych byl rád, aby případně bylo i řečeno, že pokud byla posuzována žaloba ve věci žaloby Srbska proti právě vzniku Kosovské republiky, tak tato věc byla zamítnuta mezinárodním soudem v Haagu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde další faktickou poznámku. Pan poslanec Foldyna. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já nerad odvádím debatu od Ukrajiny, ale vidíte, že se tady probírá všechno. Pan poslanec Polčák hovořil o haagském tribunálu, hovořil o tribunálu vítězů. No, já ho nechci zpochybňovat. Tam samozřejmě každý víme, že zásadní věcí haagského tribunálu a zásadní vinou je, když vám dokážou, že jste Srb, a jste odsouzen. Všiml jste si toho, pane Polčáku? Promiňte, pane předsedající, prostřednictvím vás. (Mpř. Bartošek: Mým prostřednictvím. Přesně tak.) Jestli jste si toho všiml. Takže já o haagském tribunálu mám významné pochybnosti. Ale nemám pochybnosti o jedné věci, že platí rezoluce 1244 Rady bezpečnosti OSN, která říká, že integrální hranice Srbska je včetně Kosova, která byla porušena. Tak si myslím, že se dostáváme do nějakých relativizačních pojmů a já bych si přál, abychom to dál už nerelativizovali, protože si myslím, že veřejnost se na nás dívá, a musí být tedy významně zmatena, co tedy je právo a co už není právo.

Škoda, že tady není pan někdejší ministr zahraničních věcí, který to všechno spískal, protože to byl on, který přesvědčil českou vládu, aby v rozporu s jejím usnesením, jejího parlamentu, uznali Kosovo. Byl to pan Schwarzenberg! Nebyl to Luboš Zaorálek. Byla to TOP 09, která si ho teď vzala, a bohužel protože jste prošli stranou lidovou a teď jste třeba TOP 09, tak s tím máte trošičku také problém. Já s tím mám zásadní problém! (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku nemám, v tom případě s přednostním právem pan poslanec Mihola. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, musím říct, že poté už poměrně obsažné debatě jsem poměrně překvapen a zklamán vystoupením mnohých z vás kolegů. Ospravedlňovat ruské kroky, ruskou anexi Krymu vnitropolitickou situací či nestabilitou Ukrajiny a dalšími podobnými argumenty, považuji za velmi neuvážené a nešťastné. S takovým pohledem na dění ve světě se domnívám, že se brzy můžeme obávat toho, že se prostě mapa světa opět brzy změní. Přitom

nepatřím tedy k těm, kteří by viděli situaci na Ukrajině černobíle a vnitropolitické dění v této zemi dělili na to, že jedni jsou hodní a druzí jsou zlí. Říci si, že máme hodně vlastních problémů a starostí, což je sice pravda, a nestarejme se tedy o to, co stejně neovlivníme, nebo jen minimálně, považuji za rovněž nešťastné a hlavně, byť je to také možný postoj, podle mého názoru nehodné demokratické země, která je součástí Evropského společenství.

Jako předseda klubu bych chtěl zde konstatovat, že ve věci situace na Ukrajině klub KDU-ČSL plně podporuje stanoviska vlády ČR, odmítáme anexi Krymu jako porušení mezinárodního práva. Již v předchozích diskusích zde byly zmíněny četné historické paralely, včetně těch dobře známých našich vlastních historických zkušeností z let 1938 a 1968. Rusko v tomto týdnu připojilo Krym a ústy hlavy státu zmínilo, že další územní pohledávky nemá. Zároveň však sdělilo, že se bude tvrdě zastávat práv Rusů ve světě, což je v pořádku, až po ten ruský přístup, protože s ruským přístupem můžeme s obavou očekávat další vývoj, zejména co se týká proruské části Ukrajiny a dalších zemí. I v tisku si bylo možné povšimnout obav, a řekl bych oprávněných obav, především pobaltských republik.

Byli zde zmíněni také volynští Češi. Něco málo o té problematice vím. Shodou okolností můj kolega z fakulty je přední odborník na dějiny volyňských Čechů a já s ním pravidelně jezdívám každé léto do Nového Malína, kde se koná tryzna právě i za účasti poslanců na památku vypálení českého Malína na Volyni, a psal jsem řadu recenzí na odborné knihy s touto problematikou. Pokud vím, tak v tuto chvíli na Ukrajině žije asi 10 tisíc volyňských Čechů a nejedná se tedy o žádný masový úprk, ať už s poukazem na cokoliv. Také se obávám a velmi pečlivě se budu snažit zjistit, které argumenty volynští Češi používají. Určitě bych to nezjednodušoval jenom na nějakou nestabilní situaci na Ukrajině. Řekl bych, že minimálně stejně vážná je obava právě z toho, co se bude dít ze strany Ruska.

Velké obavy, jak jsem říkal, z vývoje mají pochopitelně pobaltské země. Tady je třeba si uvědomit, že konflikt na Ukrajině může významně také posílit separatistické tendence v Evropě a ve světě, ať už ty viditelné, anebo ty latentní. Věc se mi jeví jako natolik vážná –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče.

(K vyrušujícím poslancům:) Jestli chcete řešit věci jiné, které nesouvisí s projednávaným tématem, opusťte tuto místnost! Díky.

Pokračujte dál, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Věc se mi jeví jako natolik vážná, že bych kromě jasného stanoviska Ministerstva zahraničí a vlády ČR uvítal, kdyby se jasně

také vyjádřily příslušné výbory, zejména zahraniční a výbor pro obranu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První je přihlášen pan poslanec Zavadil, druhý pan ministr Stropnický. Než vám dám slovo, pane poslanče, ještě bych rád omluvil předsedu Poslanecké sněmovny pana Hamáčka. Teď jsem dostal omluvku. Omlouvá se z pracovních důvodů na celý den.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já na rozdíl od svého předřečníka se domnívám, že většina tohoto parlamentu odsuzuje to, co se odehrálo na Krymu. Tady se pouze nabízejí různé paralely, které se tady kdysi odehrály a ke kterým jste se tady – musím říct jste se tedy, protože jsem tady nebyl – nevyjadřovali takovým způsobem. To snad byl větší problém tohoto. Já jsem naopak hrdý, že jsem Evropan, protože se domnívám, že sankce, které se teď nastavují, vycházejí z pohádky o chytré horáky. A jsem rád, že si to Evropa přečetla, protože ani oblečená, ani nahá, ani na voze, ani na koze. Je tam sice tedy určitý seznam jmen – já to nekritizuji, já to jenom konstatuji – je tam určitý seznam jmen. Chybí mi tam Putin. Proč tam není Putin? Protože se ho tam bojí dát! Takže vzhledem k některým názorům, které se tady na naší politické scéně objevují z hlediska sankcí, tak jsem rád, že jsem Evropan a že sankce nejsou takové, jaké se ozývají z kuloárů různých politických stran. Pokud se týká různých placek na klopách, s tím já vůbec nemám problém. Já takový vkus nemám, ale tím nevyčítám kolegům tady napravo (TOP 09, pozn. stenogr.), že si tu placku tam dají. Možná že by bylo odvážnější na Krym se rozjet a vzít si tam nějaké palné zbraně. Pak bych se k tomu přihlásil také.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Stropnický. Máte slovo, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, sice mi to trvalo, ale po čase jsem i já pochopil, že v řadě případů diskusních příspěvků jsem se ocitl spíš na předvolebním mítinku do eurovoleb. Ale to jsem říct nechtěl.

Chtěl jsem říct to, že bych rád poděkoval té části opozice, která vládní politiku v tuto chvíli podporuje. Chtěl jsem říct, že jsou momenty, kdy je potřeba zapomenout na názorovou odlišnost v jiných oblastech a

zapomenout na řevnivost a dopřát této Sněmovně, aby zazněla silným většinovým hlasem, a to je přesně tento okamžik.

A jinak prostřednictvím pana místopředsedy bych jenom si dovilil malou poznámku k panu kolegovi Foldynovi, že veřejnost se na nás dívá. Já si myslím, že to je podcenění veřejnosti. Veřejnost už nás dávno vypnula!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem je do diskuse přihlášen pan poslanec Filip. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já se vrátím k tomu, co tady říkal pan ministr zahraničí. Dobře, proběhla jakási revoluce v ulicích Kyjeva a zapomeneme na chvilku na ústavnost, což se v revolucích stává. Já s tím sice nesouhlasím, mám na to nějaký názor, ale budu to respektovat s tím, že budou na Ukrajině vypsané nové volby a že tam jistě vzejde nějaká nová politická reprezentace, se kterou budeme jednat.

Co mi vadí? Že v tuto chvíli máme jednat s někým, jehož slovo neplatí ani 24 hodin. Když si vzpomenu – a pokusil jsem se to nastudovat ze stránek Rady bezpečnosti OSN – na 21. únor letošního roku, na zasedání tří ministrů zahraničních věcí s prezidentem Janukovyčem a s tehdejší politickou reprezentací Ukrajiny, tak existoval nějaký pevný základ, od něhož se měla odvíjet další ukrajinská politika, evropská politika vůči Ukrajině a ukrajinská politika vůči Evropě. Neplatilo to ani 24 hodin. Já se ptám, jak dlouho budou platit ty dohody, které dnes uzavírají.

Před chvílíkou přišla zpráva České tiskové kanceláře, že pan premiér Ukrajiny podepsal v Bruselu dohodu – asociační dohodu s Evropskou unií, její politickou část. Bude ji respektovat současná politická reprezentace Ukrajiny? A bude ji respektovat ta politická reprezentace, která nastoupí po těch volbách? Já se jenom ptám. Právě pro to, co tady řekl pan ministr zahraničních věcí. Protože smyslem naší debaty je přece jasně vyjádřit český národní zájem, zájem jedné ze členských zemí Evropské unie ve vztahu k sousedu, a promiňte mi, že to řeknu, k sousedu Ukrajině. Ano, je mezi námi ještě Slovensko, pokud by mě někdo bral za slovo – a když už jsem si odpustil jaksi úplně dodržování mezinárodního práva, úplné dodržování ústavnosti, tak si odpustím i to, že nejsme přímými sousedy, ale přesto jsme sousedy, protože tady máme velké množství ukrajinských občanů v České republice, buď na krátkodobý, nebo dlouhodobý pobyt. Jsou tady zaměstnaní a očekáváme nějaké řešení.

Čili jaký je ten zájem České republiky? Co má Poslanecká sněmovna vzkázat vládě v tom vyjednávání? Ten zájem je přece jak politický, tak ekonomický. Je to zájem nepřetržení vazeb mezi Čechy a Ukrajinci, mezi Čechy a Rusy, ať už bydlí na Ukrajině, nebo bydlí v Ruské federaci, nebo

v jakémkoli jiném státě. V tomto ohledu princip dobrého sousedství snad dále vyznáváme. Nemyslím si, že bych někdy porušil ve své poslanecké funkci to, jakým způsobem se prezentuje zahraniční politika České republiky. Ač jsem opoziční poslanec, vždy jsem respektoval zahraniční politiku a vyjadřoval jsem se k ní z pozice opozice uvnitř, nikoliv za hranicemi našeho státu. Ale já chci slyšet, jaký je ten zájem. Jestli máme pokračovat v sankcích, promiňte mi, které sestavují jakési seznamy lidí, kteří sem nemohou nebo nemohou do Evropské unie. Odpověď Ruské federace je prostá – my žádné seznamy lidí, kteří k nám nemohou, nebudeme sestavovat, ať sem přijede kdokoli. Protože, promiňte mi, to je jenom to, aby si neudělali ze sebe ti ministři zahraničí, předsedové vlád Evropské unie ze sebe blázny, protože nevědí, jak dlouho bude platit dohoda, kterou teď sepsali v tom Bruselu. To je přece podstata té věci.

A já se ptám u toho národního zájmu, jakým způsobem jedná česká vláda, její ministr zahraničí, její ministr průmyslu a obchodu o tom, jaká bude energetická bezpečnost České republiky. Jestli jsme si místo dodávek z Ruské federace zabezpečili dodávky například z arabských zemí, jakými prostředky, jestli nám stačí ropovod Adria, který mimo jiné má vyústění ve Slovenské republice, jestli máme se Slovenskou republikou nějakou dohodu, že těch cca 30 % naší spotřeby dostaneme přes Adrii do českých rafinerií a jestli je vůbec do té Adrie dostaneme v situaci, kdy jsme si dovolili katastrofální zahraniční politikou minulých vlád rozhádat se s většinou arabského světa. Ano, můžeme se bavit o tom, že se domluvíme na dodávkách ropy a plynu z kaspické oblasti. Nakonec díky tomu, jakým způsobem se řídila energetická konference v roce 2009 v červnu v Chabarovsku, se nám podařilo zvýšit dodávky alespoň z Ázerbájdžánu, protože v Kazachstánu jsme se nedohodli. Já myslím, že ti, kteří seděli ve vládách, ať už jsou dnes v opozici, nebo jsou ve vládě nyní, to velmi dobře vědí, protože jsme si dovolili ten luxus, že jsme si náš chemický průmysl prodali polskému státnímu podniku, který nemá žádné zdroje.

A v tomto ohledu já chci slyšet od vlády České republiky, jaký bude ten národní zájem, kde zajistíme energetickou bezpečnost České republiky, dodávky, aby mohly fungovat ještě dnes fungující podniky, nebo jestli je vypneme energeticky, jestli obnovíme některé uhelné elektrárny, nebo jestli opravdu vyhlásíme výsledek soutěže o tendr na jadernou elektrárnu Temelín bez vítěze, uděláme nový tendr a řekneme, že potřebujeme jiné podmínky a mnohem rychlejší stavbu, protože to je přeci zásadní věc. Jestli se o tom nechcete bavit, tak to řekněte. Dobře, budeme se o tom bavit ve výborech. Ale to přece je to, co tady chceme slyšet po tom, co se odehrálo na Ukrajině, protože všechny problémy energetické byly vždycky tím, že nebyla dohoda mezi Ruskou federací a Ukrajinou. Ruská federace řekla, že prodá jakékoli množství plynu a ropy těmi trubkami, které vedou přes naše

území dál do Evropy, protože my nejsme konečnou stanicí jak ropovodu Družba, tak tranzitního plynovodu ve všech těch částech. V tomto ohledu se tedy ptám, co jste udělali dalšího kromě toho, že zajedeme na Ukrajinu. Výborný nápad, my asi nebudeme konat cestu plánovanou na Ukrajinu výboru Poslanecké sněmovny. Dokud tam nebude po volbách, nemá to asi smysl ani, protože s kým bychom se tam vůbec bavili – s těmi, kteří odcházejí, nebo kteří tam ani nechtějí přijít? A nemělo by to žádný smysl, čili pravděpodobně v organizačním výboru uděláme drobnou změnu v našich plánech.

Ale já jsem přesvědčen, že to je otázka, na kterou by měla vláda odpovědět. Protože tady myslím předseda klubu KDU-ČSL a TOP 09 říkal o tom, že neřešíme Majdan, řešíme teď pozici české vlády ve vztahu k Ukrajině a k Ruské federaci, protože se týká Krymu. A já tady nebudu opakovat, že pro mě je zásadní otázka to, jaké hranice máme hájit. Jestli máme hájit hranice Ukrajiny v roce 1654, nebo před rokem 1917, nebo v roce 1922, tzv. leninské, nebo v roce 1939, tzv. stalinské, nebo stalinské dvě z roku 1945, nebo chruščovovské z roku 1954. Já nejsem ochoten bránit stalinské hranice Ukrajiny, a musím tedy vycházet z toho, že došlo k nějakým dohodám, jako jsem nebránil hranice Gruzie, které byly také jenom stalinské.

V tomhle ohledu chci jasně vědět, jaká bude pozice. A říkal jsem to tady ve svém prvním projevu, že jsem hluboce přesvědčen o tom, že ti, kteří stojí za tím neblahým vývojem na Ukrajině, nedbali nejen těch politických sil, které usilovaly o referendum, celostátní referendum o dalším směřování, kteří usilovali o federalizaci země, aby nedocházelo k takovým excesům, jako je odebrání vlastního mateřského jazyka těm národům, které na Ukrajině žijí, protože to není jednonárodnostní stát. Ale vývoj šel přece opačnou stranou. V tomhle ohledu se možná ani nedivím tomu, co říkal pan ministr zahraničí, že Strana regionů řekla, že do takové vlády nejde.

Naším cílem přece je, aby se stabilizovala co nejdříve. Čili jestli pan ministr zahraničí přijde a řekne – ano, po podpisu asociační dohody, kterou premiér podepsal v Bruselu, máme za 60 dnů volby a budou prezidentské volby a dojde k nějaké situaci, tak samozřejmě můžeme mít další možnosti našeho postupu. Ale teď je nemáme. Já teď nevím, co předseda vlády, ministr zahraničí a další ministři dělají na ministerských radách, aby chránili české národní zájmy v rámci Evropy. Jsem rád, že pan ministr zahraničí uznal, že zájem Evropy je jiný než Spojených států amerických, a proto není potřeba – a doufám, že neopisujeme od Spojených států amerických seznamy těch, kteří mají být těmi, kteří nedostanou víza.

Víte mimo jiné, co se stane, když Ruská federace žádá víza pro občany Ukrajiny nezavede? Že budeme mít velkou, ale opravdu velkou emigraci z Ukrajiny do Ruské federace. To se stane, protože oni budou ti,

kteří budou nabízet lidem něco lepšího, než je uvnitř toho státu. Toho jsme chtěli dosáhnout? Já myslím že ne.

Prosím bych tedy, kromě toho – ať se vyjádří vláda České republiky k situaci na Ukrajině a vůči Ruské federaci –, abychom si zejména hlídali náš národní zájem, abychom si hlídali ty vazby, které umožňují České republice se chovat jako suverénní země, jako součást Evropské unie, protože jinak u energetické bezpečnosti se z Evropy stane Evropa, které bude ekonomicky vládnout jenom Spolková republika Německo, protože ta jediná si dopředu ochránila svůj národní zájem, protože další tranzitní plynovod si přivedla na dně Baltického moře. A jsou nezávislí na tom, kolik plynu proteče přes ukrajinské, slovenské a české území do Ingolstadtu. Ano, oni jsou nezávislí na této trase. My ne. My závislí na této trase jsme.

Pořád je tedy ona otázka zásadní, jestli v našem národním zájmu je se chovat k těmto státům způsobem, který je neadekvátní té situaci.

Říkal jsem to jenom proto, že pan ministr zahraničí si dovolil malé odbočení o tom, že vlastně se na tu ústavnost a mezinárodní právo v určitých momentech nehledí. Já jsem na ně hledět chtěl. To bylo moje první vystoupení, které jsem tady přednesl. Ale v tomto případě, pokud na ně hledět nechceme, já chci vědět jenom tyto zásadní ekonomické věci. Děkuji vám. (Potlesk z levé strany.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní tady mám několik faktických přihlášek. S první tady mám pana poslance Hegera, s druhou pan poslanec Kalousek a s třetí pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Leoš Heger: Vážený členové vlády, vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já si dovoluji stručně reagovat vašim prostřednictvím na pana místopředsedu Filipa.

Není pochyb o tom, že součástí problému, o kterém tady diskutujeme, jsou naše národní zájmy a otázky toho, jak máme pokračovat v naší zahraniční politice, v našich geopolitických postojích, v naší obranné politice, v naší energetické politice. Ale to hlavní, proč o tom diskutujeme tak velmi těžce, je fakt, že ten základní problém, který nejdříve musíme prodiskutovat a na kterém bychom se měli shodnout nebo ke kterému bychom měli zaujmout stanovisko, je, jestli obsazení Krymu byl mezinárodní zločin, nebo nebyl. A jestliže se tady dozvídáme ze strany komunistů spoustu argumentů, že to nebyl mezinárodní zločin, dozvídáme se mimo jiné, že ministr zahraničí se chová téměř jako Che Guevara, dozvídáme se, že pozvání sovětské armády občany na Krym bylo velmi oprávněné, tak to už můžeme říkat, že bylo zrovna tak oprávněné jako pozvání zahraničních vojsk v roce 1968, tak v takovéto situaci, kde se říká, že naše zahraniční poli-

tika je snad ještě horší než naše politika vůči zdravotnickému systému, že nemáme vztahy s arabskými zeměmi, s Evropskou unií, tak se pak ta základní věc, jestli se jedná o mezinárodní zločin, nebo ne, diskutuje velmi špatně.

A my trváme na tom, že se jedná, protože jestliže to dneska nevyslovíme, tak se za chvíli budeme dozvídat o anexi dalších bývalých postsovětských zemí a možná časem i o pokusech anektovat zpátky středoevropské země bývalého sovětského bloku a bude jenom otázka, jestli bude dříve tohle, nebo jestli předtím ještě bude předcházet pokus o anexi Aljašky, která také kdysi byla ruským tradičním územím, které Rusko ztratilo. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dalším přihlášeným s faktickou je pan poslanec Kalousek, po něm se připraví k faktické pan poslanec Benešík a potom pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Víte, pane místopředsedo Filipe prostřednictvím paní předsedající, rozdíl mezi námi bude také v tom, že oba dva si tu okupaci pamatujeme. V obou dvou nás však ta vzpomínka zjevně vyvolává diametrálně odlišné pocity.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další faktická pana poslance Benešíka.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, já si myslím, že skutečně tato záležitost by měla být probírána, zejména ekonomické aspekty, ale pokud možno ve výborech. A v těch výborech bych doporučil zvážit, zdali by neměly být uzavřené. Rozhodně bych ty věci neřešil do detailu na plénu, protože si nemyslím, že bychom měli tyto informace poskytovat lidem napojeným na nejrůznější zpravodajské služby jiných států takhle veřejně. Pokud by některé jiné výbory, například zahraniční nebo výbor pro obranu, udělaly totéž co výbor pro evropské záležitosti, že by si pozvaly pana ministra zahraničních věcí na konzultaci a informace, které jsme získali, by dostaly, tak tato diskuse by byla zřejmě kratší a nezaznívalo by zde tolik otázek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat kolegyně a kolegy z demokratických stran, aby neztráceli čas přesvědčováním komunistů. Postoj komunistů je jasný. Komunisté se

nezměnili, jsou takoví, jako bývali, je to ztráta času. Mají na svůj názor právo, já jim ho neberu. Nepřesvědčíte je, nepřesvědčíme je. Vyrovnáme se s tím.

Otázka je jiná – čemu se vlastně divíte, když místopředseda českého parlamentu před pár týdny řekl, že na okupaci a zvací dopis jsou různé pohledy v dnešní době. Fakt se tomu divíte, těm jejich názorům? Já se jim prostě nedivím. Jenom považuji za ztrátu času, ale klidně můžeme debatovat dlouho, a není v tom žádný problém, k tomu, že se snažíte ne vést debatu k tomu, jestli podporujeme, nebo nepodporujeme kroky vlády – a my jsme už v té první části debaty jako opozice jasně řekli, že podporujeme kroky vlády, a podle toho budeme i hlasovat, až se dostaneme k hlasování. Ale chtít dostat na stejnou názorovou hladinu komunisty je prostě zbytečná práce. To se nám fakt podařit nemůže.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a s další faktickou prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom prosím o upřesnění pana předsedu poslaneckého klubu ODS. Myslíte, pane předsedo, komunisty v klubu KSČM, nebo komunisty v dalších klubech Poslanecké sněmovny? (Mírné pobavení v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S další faktickou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych vaším prostřednictvím odpověděl panu předsedovi Kalouskovi. Myslím všechny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že již nemám žádné faktické poznámky, prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Skoro bych byl rád, kdyby to mohlo být závěrečné slovo. Já tedy mám tu ambici, která vypadá teď trochu jakoby šílená nebo naivní, že se skutečně pokouším dostat všechny na jednu loď a nevylučuji nikoho z toho korábu a z té paluby, a dokonce teď bych vás rád upozornil na to, že si myslím, že to není ani tak obtížné.

Já jsem poslouchal bedlivě pana poslance Filipa a teď jde o to, co se tady vlastně věcně sděluje. Jestliže jsem mu dobře rozuměl, tak pan po-

slanec Filip řekl, že on vidí jistotu, pokud by na Ukrajině proběhly volby, pokud by na Ukrajině proběhly volby prezidentské a dokonce parlamentní. Takže nezlomte se, ale to zas pro mě není tak těžké tady budovat nějakou dohodu, protože když odmyslíme to, jak se navzájem vidíme, že každý má jiné hodnocení historických událostí, od čehož bych já nyní rád odhlédl, protože to je debata, která nekončí, tak já bych se rád soustředil na to, kdo co říká. A já vám mohu říci, že – a neříkám to proto, abych tady říkal, co já, já, já, já jsem říkal – ale protože vy zřejmě můžeme mít zájem slyšet o tom, co řekl český ministr zahraničí, a proto sděluji, že jsem opakovaně na celé řadě schůzek ministrů evropských zemí zvedal, dokonce za přítomnosti ukrajinského ministra, otázku, kdy budou volby. Garantujete nám prezidentskou volbu 25. května? Můžeme se spolehnout, že vláda bude usilovat o parlamentní volby na podzim? Ptal jsem se na to premiéra, ptal jsem se na to ministra zahraničí za přítomnosti dalších ministrů. A v usnesení, které přijala Rada zahraničních ministrů, stojí přesně, a to mohu přecíst, že se ukládá – ne ukládá, ale že stanovisko Evropské unie je vyvinout úsilí k tomu, aby se zajistily svobodné férové volby, aby se připravila ústavní reforma, aby bylo – a to by vás tady taky mohlo zajímat – všechno porušení lidských práv, akty násilí, řádně vyšetřeny a byla přijata opatření, která nepřipustí to, že by někdo zůstal nepotrestán. To je přímo součástí usnesení. To znamená tyto požadavky, které tady zaznívají – dokonce kvůli tomu má být zřízen mezinárodní panel. Tady se mluví o tom, že ukrajinská vláda má zajistit plnou ochranu práv osob náležejících k národním menšinám. Tady se dokonce vyzývá ke spolupráci Rada Evropy apod. Tohle je součástí stanoviska Evropské unie.

Já vás neviním z toho, že jste si to nečetli, protože to po vás nemohu chtít, ale uvědomte si, toto jsou požadavky – nejenom že některé věci, jako se týká voleb, jsem všude opakoval, ale je to v usnesení Rady ministrů. A to znamená, když se ptá třeba, jakou máme garanci, že ta vláda to splní, jakou máme jistotu, no, tu absolutní jistotu samozřejmě nemáme, ale já naprosto souhlasím s tím hodnocením, že jestliže děláme nějakou pomoc, jestliže nabízíme pomoc v oblasti finanční apod., tak máme taky právo mluvit o těchto podmínkách, za kterých ji budeme uvolňovat. A dokonce tady je to také napsáno. Když budeme mluvit o ekonomice, tak tady je napsáno: v oblasti boje proti korupci, opatření, která se týkají transparentnosti zacházení s veřejnými penězi, všechno je to součástí usnesení. Ale stejně tak v té obecně politické oblasti je přímo řečeno, že my jsme přesvědčeni, že nejlepší cesta ke konsolidaci Ukrajiny jsou férové svobodné volby v co nejkratším termínu.

Takže já tady zase nemám takový důvod se přit s panem Filipem, protože já to dokonce hluboce sdílím. Domnívám se, že jestli nebudou prezidentské volby, protože jsem bohužel ze strany paní Tymošenkové a da-

líších zaregistroval takové názory, které potenciálně skutečně pro mě zpochybňují tu možnost, protože jsem už viděl argumenty, které by mohly zahájit úvahy o tom, že ty prezidentské volby by se mohly odsunout, ale proto jsem o tom také na všech těch fórech mluvil, že chceme garanci, že skutečně ty volby 25. května budou, a dokonce souhlasím i s tím dalším názorem, že si myslím, že parlamentní volby na podzim by také byly velmi žádoucí na Ukrajině. A nemám tedy takový problém říct, že tohle je věc, o které se tady nemusíme zbytečně přit, protože argumenty pro to jsou a zřejmě jsme schopni si je říci. Takže já tedy skutečně necítím potřebu se tady za každou cenu hádat, a je jedno, jestli je to zprava, nebo zleva, protože možná ten společný jmenovatel není zdaleka zas tak nemožný, jak by se zdálo. A já tyhle argumenty pro volby pokládám za velmi vážné.

Otázka samozřejmě je, a to se mě můžete ptát, jakou máme jistotu, že to všechno takto skutečně půjde. A já vám mohu garantovat, že téma, že chceme road map, že chceme harmonogram, že chceme time-table, to neustále zaznívá v těch rozhovorech, že chceme mít představu, co se bude dále dít, jak dlouho tam ta vláda bude – anebo tam hodlá být celé tři roky až do pravidelných voleb? A nemáme na to úplně jasnou odpověď a cítím, že to není jednoznačné. To znamená ty pochyby a to, že my, když něco děláme, tak chceme slyšet, že je tu určitá garance postupu z druhé strany, to je to, oč usilujeme. Já vám mohu říci, že spor o to je tady v této chvíli zbytečný, protože tohle cítím podobně.

A co se týče těch dalších témat, to je ta ekonomická připravenost, připravenost v případě NATO, kdyby se skutečně věci začaly odehrávat tím horším, možná ještě horším způsobem, tak to je něco, čím se zabývá česká vláda permanentně. Chci vás ujistit, že urgentně v této chvíli České republice nehrozí žádné ohrožení bezpečnostní nebo ohrožení z důvodu nedostatku energie, přívodu energie v oblasti plynu, protože zásoby jsou tak masivní, že v této chvíli – taky řekněme i díky mírné zimě – jsme zásobeni poměrně spolehlivě. Také je faktem, že Česká republika od roku 2009 významně pokročila v diverzifikaci, co se týče přívodu plynu do České republiky. Učinili jsme, a snad je dobré říct tady něco pozitivního, učinili jsme to, co dokonce řada našich sousedů neučinila, takže v tomto smyslu Česká republika je skutečně chráněna relativně dokonce i lépe než někteří její sousedi. Takže já si nemyslím, že tady je důvod k tomu, abychom urgentně se o tom bavili jako o něčem, co nám bezprostředně hrozí.

Na druhou stranu už jsem tady dneska jednou řekl, že bude zasedat Bezpečnostní rada státu v pondělí, na které ministři podají právě inventuru toho, jak jsou připraveni v těch třech jiných oblastech reagovat v případě, že by se uskutečnily ty nepříznivé scénáře. A ten nápad, který tady zazněl před chvílí, že o konkrétních věcech v jednotlivých oblas-

tech by bylo záhodno se bavit spíš ve výborech než tady, s tím bych tedy si dovolil souhlasit.

Takže i tohle téma pokládám za legitimní pro českou Sněmovnu a myslím si, že ministři – nejen tedy já – jsme připraveni ve výborech o těchto výhledech a o těchto dnes už vlastně analýzách, které máme k dispozici, a o připravenosti české vlády a české republiky reagovat na tyto scénáře, o tom jsme připraveni ve výborech se bavit detailně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, už jsem si myslel, že s řádnou přihláškou tady člověk nemá vůbec šanci.

Já bych právě rád přikročil k těm konkrétnějším návrhům nebo úvahám o tom, jak reagovat na vzniklou situaci. Považuji podpis politické části asociace dneska v 11 hodin za výrazný krok dopředu, ale nezdá se mi, že se z té krize dostaneme ven. Myslím si, že je jasné, že je třeba vnímat, že jsme vkročili do období snížení mezinárodní bezpečnosti zejména tím, že došlo vojenskou silou k anexi cizího území, narušení hranic, při zablokování Rady bezpečnosti.

Za těchto okolností se mi zdá z naší perspektivy jako důležité, že potřebujeme posilovat kolektivní obranu a bezpečnost demokratických zemí v Evropě, a to zejména prostřednictvím Severoatlantické aliance, a z toho důvodu je důležité, aby každý členský stát zvážil své možnosti, jak v této situaci reagovat a kolektivní obranu posílit.

Já bych z toho důvodu navrhl, a při podrobné rozpravě ty návrhy načtu: "Za prvé, aby česká vláda zvážila pro příští rozpočet zvýšení výdajů na obranu pro rok 2015 alespoň na úroveň 1,3 % HDP a v následných letech pak graduálně k té úrovni, ke které jsem se při vstupu do Severoatlantické aliance zavázali, to znamená 2 % HDP. Této hladiny bychom mohli dosáhnout v roce 2017. Domnívám se, že je důležité, abychom si uvědomili, jak moc jsme schopni dostát svým závazkům vůči Severoatlantické alianci v této situaci a jak je velmi důležité pro bezpečnost Evropy, aby měla schopnost výkonné obrany vojenské. To je první věc – tedy pro rok 2015 na úroveň 1,3 % a směrem k roku 2017 k hladině 2 %.

Za druhé s ohledem na to, co jsme viděli jak na Majdanu při vývoji na Ukrajině, i s ohledem na to, že se domnívám, že Česká republika je velmi důvěryhodným partnerem ukrajinské vlády a parlamentu, pak bych doporučoval, aby – směřováno po ukrajinských volbách – česká vláda vytvořila finanční balíček pomoci pro Ukrajinu, kterým bychom pomohli po-

sílit civilní a demokratickou kontrolu ozbrojených sil, kde máme poměrně velké zkušenosti při vlastní transformaci, abychom nemohli na Ukrajině vidět ty události, které jsme viděli, to znamená využití ozbrojených sil proti vlastní populaci. Domnívám se, že by nemělo jít o velkou částku. Myslím si, že to know-how máme, a myslím si, že na rozdíl od řady dalších spojenců v regionu by naše pomoc a transfer zkušeností směrem ke zvýšení bezpečnosti ve vztazích mezi ozbrojenými silami, civilní vládou a civilním parlamentem vůči Ukrajině byly významným krokem v naší vzájemné spolupráci.

Na závěr, protože to tady padlo několikrát, jenom na vysvětlenou musím konstatovat, že se v uplynulých dnech nepodařilo svolat mimořádné sezení výboru pro obranu této Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Gabalovi a mám zde k faktické přihlášeného pana poslance Sedu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji paní místopředsedkyni. Já bych měl vašim prostřednictvím tři poznámky. První k panu kolegovi Gabalovi. Dvě procenta HDP – to je nereálné v současné ekonomické situaci. A co se týká navyšování peněz pro obranu, jsem pro. Nicméně musíme si tam udělat pořádek. Protože jestliže se nedočerpá 1,5 miliardy za loňský rok, a letos to vypadá podobně, tak jakékoli navyšování je špatné. To je první věc.

A druhá věc – k aktuální situaci na Ukrajině a postoji vlády. Víte, já doštávám desítky mailů denně od našich občanů. Prosím vás, opravdu, ukončeme tuto diskusi a vraťme se k projednávání těch záležitostí, které trápí občany České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím k mikrofonu pana poslance Laudátu, který je přihlášen do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, jenom velice stručně. Omezím se na to, že bych především poděkoval panu ministru zahraničí za jeho odvahu zejména ve vlastní straně. Klobouk dolů, výrazně přehodnocuji svůj názor na něj v pozitivním slova smyslu.

K panu Šarapatkovi, co tady říkal, víte, vzhledem k tomu, že jsme 40 let byli obětí právě globálních sfér zájmu, tak bychom měli tento přístup na planetě ve třetím tisíciletí zásadně odmítat. Prostě žádný národ, byť je velký, malý, má velké území, velkou vojenskou sílu, by si neměl osobovat právo vtahovat do svých sfér zájmů jiné národy, bez ohledu na to, jak jsou

velké. To je přežitek a pan Brzezinski měl pravdu, bezesporu, ale měl pravdu pro druhé tisíciletí, nikoli pro třetí. Dneska je jiná situace a myslím si, že tohle už skutečně na naši Zemi nepatří.

Poprosil bych vládu, aby urychleně, ve světle chování Ruské federace v posledních měsících, přehodnotila energetickou politiku z hlediska energetické bezpečnosti, výrazně zesílila pomoc našim podnikatelům v orientaci na jiné země, protože ať už to dopadne jakkoli, teď už tam ten podtón obav z Ruska, co bude dál, bude. Myslím si, že Rusové si svým chováním na Krymu výrazně uškodili, a i když ty sankce jsou skutečně symbolické, to je asi nerozviklá, tak u podnikatelů, u investorů – oni možná časem pochopí, co jim Putin vlastně vyvedl. Nebude se o tom nikde mluvit, jenom prostě svět bude hledat bezpečné přístavy pro své investice jinde, nebo si je vždy bude chránit jako investice rizikové méně výhodnými podmínkami.

Myslím si, že vláda by měla – protože já souhlasím, že jediný fenomén, který může říct, suverén, kam půjde dál Ukrajina, jsou Ukrajinci. Ale připravme se na to, že výsledek voleb může dopadnout jakkoli, a pak očekávejme poměrně rozsáhlou vlnu emigrace z Ukrajiny. Může se to stát, já bych si to nepřál, tudíž ať se vláda připraví v tichosti i na tento lidsky černý scénář. Samozřejmě přece jenom by měla zjistit a konat ve věci volyňských Čechů. Tady jsme tuhle vedli diskusi o tom, koho si sem pustíme, koho si sem nepustíme, kdo bude parazitovat na našem sociálním systému. Tady můžeme pomoci svým rodákům. Je to v den, kdy vyšla statistika, že poprvé – nevím, po kolika desítkách let, nebo letech – počet obyvatel České republiky klesl, byť zatím o nějaké 3,5 nebo 3 tisíce.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Laudátovi a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Lanka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. V první řadě chci zdůraznit, že vstup ozbrojených jednotek jednoho státu na území jiného suverénního státu je něco, s čím nesouhlasím a souhlasit nebudu. Na tom se snad shodneme napříč politickým spektrem.

Vzhledem k průběhu dosavadní diskuse tady asi není úplně od věci připomenout slova pana ministra zahraničí Zaorálka, která zazněla v této Sněmovně včera. Já si je dovoluji citovat: Rád bych upozornil na to, jak překvapivě podobné jsou rysy těch revolucí. Uvědomme si, že i na Krymu se začaly obsazovat vládní budovy, i na Krymu se začaly vyvěšovat vlajky, jenom jiné, i na Krymu se začali pohybovat ozbrojenci bez označení, bez jasné identity, bez jasné identifikace. Podobně jako byla domobrana apod.

Jste překvapeni, když zjistíte, že celá řada prvků té jakoby revoluce krymské má překvapivě analogické znaky jako to, co se odehrálo na Ukrajině. Konec citace.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nejsem expert na zahraniční politiku, přiznávám, ale v rámci jakéhosi selského rozumu bych velmi varoval před tím, abychom revoluci první bezmyšlenkovitě tleskali a tu druhou taktéž bezmyšlenkovitě odsuzovali. Já se nezastávám ani jedné, ale měřit bychom měli stejným metrem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Dříve než přistoupím k podrobné rozpravě, chci vás informovat o tom, že předsedové klubů se dohodli na ukončení dnešního jednání ve 13 hodin.

Nyní tedy přistoupíme k rozpravě podrobné, do níž mám přihlášeného pana poslance Ženíška a poté paní poslankyni Němcovou.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesl návrh usnesení, s jehož obsahem jsem vás seznámil již během obecné rozpravy ve středu tento týden.

Text návrhu usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby na všech summitech Evropské unie důrazně prosazoval důsledná opatření vůči Ruské federaci, včetně plošných ekonomických opatření, která ve svém důsledku povedou k ukončení agrese Ruské federace vůči suverénnímu státu Ukrajina. Imperiální nároky Ruské federace na ukrajinské území chápe Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky jako potenciální ohrožení suverenity České republiky, která byla desetiletí sovětským satelitem. Obrana suverénního ukrajinského území garantovaného mezinárodními smlouvami je proto i obranou bezpečnosti a suverenity České republiky."

Pokud by se náhodou stalo, že by tento návrh usnesení neprošel, tak v zájmu hledání společné cesty a kompromisu si dovoluji předložit alternativní návrh usnesení, o němž bych si přál, aby se hlasovalo ihned poté, nebo v případě, že předchozí návrh usnesení nebude přijat.

Ten text je velmi krátký a jasný a zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky podporuje vládu České republiky v důsledném postupu v rámci Evropské unie proti anexi Krymu Ruskou federací."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci.

další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem avizovala svůj návrh usnesení, takže dovolu jenom, abych vám jej přečetla. Má tři body, čtvrtý bod potom navrhoval pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Takže já přečtu i ten jeho bod, ale je to jeho návrh.

"1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí informaci ministra zahraničních věcí o aktuální situaci na Ukrajině.

2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odmítá násilnou anexi části území Ukrajiny, Krymu, ze strany Ruské federace. Tento postup je porušením mezinárodního práva.

3. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky podporuje vládu České republiky v jednáních o společném postupu v rámci Evropské unie, NATO a ostatních mezinárodních organizací při řešení situace na Ukrajině."

To jsou mé návrhy na usnesení, nyní návrh pana předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka. Ten zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby se věnovala situaci českých krajanů na Ukrajině."

To jsou zatím tyto návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Já ještě přivolám kolegy z předsálí, ale než o tom návrhu dám hlasovat, tak s faktickou poznámkou se do podrobné rozpravy přihlásil nejprve pan předseda poslaneckého klubu Úsvit přímé demokracie, pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych přednesl návrh usnesení hnutí Úsvit. "Vyzýváme Evropskou unii, Spojené státy americké, Rusko a Ukrajinu k zahájení jednání, které by odvrátilo další růst násilí na Ukrajině a umožnilo přeměnu Ukrajiny v demokratický stát, který bude respektovat práva všech národů a národností, které tam žijí. Považujeme změnu vlády v Kyjevě za neústavní a stejně tak za neústavní považujeme každou změnu hranic Ukrajiny bez souhlasu všech jejích občanů."

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. S dalším návrhem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové. Poté co hnutí Úsvit vyděsilo Obamu i Putina (pobavení v sále), dovolu mi, abych se snesl do průměrných vod našeho jednání a odvolal se na svůj protest proti tomu, aby někteří naši kolegové byli označováni za pozorovatele České republiky při takzvaném krymském referendu.

Dovoluji si předložit návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky se distancuje od účasti svých členů na takzvaném krymském referendu a rozhodně odmítá, aby byli označováni za pozorovatele z České republiky."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl navázat na pana poslance Kalouska k tomuto usnesení a jenom bych chtěl říct, že poslanci, kteří byli sledovat to dění na Krymu, jejich cestu zorganizoval exposlanec sociální demokracie, taky bývalý člen sociální demokracie, Miloslav Soušek. A chci jenom říci, že je to starosta Vysokého Mýta, čili města, kde dvacet let byla sovětská posádka. Dvacet let toto město pod tou sovětskou posádkou trpělo. A tento člověk spolu s dvěma poslanci Parlamentu České republiky pak vystoupí v ruských médiích a říkají "vsjò charašò". Já jenom, jestli si dokážete uvědomit absurditu tohoto postupu a tohoto chování.

Chtěl bych ještě říci těmto poslancům, kteří tam sledovali, zda je vše v pořádku, a hodnotili to, že nálada byla úžasná, atmosféra skvělá, usměvaví lidé – kdyby v roce 1938 navštívili s pozorovatelskou misí československé pohraničí, bezesporu by viděli také usměvavé a šťastné lidi.

A poslední poznámka. Až příště pojedete s pozorovatelskou misí na volby do Severní Korey, vsadím se, že i v těch volebních místnostech uvidíte šťastné, usměvavé lidi, kteří budou v pořádku, nikde v ulicích nebudou vojáci. To se s vámi vsadím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslancovi Junkovi. S řádnou přihláškou, prosím, pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Já načtu ty návrhy, které jsem říkal v obecné rozpravě jako návrh k usnesení k situaci na Ukrajině.

"1. V souvislosti se zhoršením bezpečnostní situace v Evropě v

důsledku ozbrojené anexe Krymu navrhujeme navýšení výdajů na obranu České republiky v rozpočtu ČR pro rok 2015 na 1,3 % HDP a v následujících letech postupně až na úroveň 2 % v rozpočtu pro rok 2017.

2. V perspektivě pomoci vnitřní stabilizaci a bezpečnosti Ukrajiny by vláda měla vytvořit balíček pomoci pro transfer poznatků a zkušeností z oblasti demokratické a civilní kontroly ozbrojených sil s cílem eliminovat pravděpodobnost zneužití ozbrojených sil proti civilnímu obyvatelstvu s politickými cíli."

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. Prosím o předání paní zpravodajce. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Kováčik. Prosím pana předsedu poslaneckého klubu KSČM. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, my jsme sice obdrželi jakési návrhy na usnesení tuším ve dvou podobách, dnes ráno jsem je viděl –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám, já vás přeruším a prosím, abyste nepokračoval do doby, než se sněmovna uklidní zcela.

Poslanec Pavel Kováčik: Tak to se už ke slovu nedostanu nikdy. (Smích a potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane předsedo, já jsem optimista. Věřte, že dostanete. (Sál se zklidňuje.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Ty návrhy jsme si přečetli, byly nám poměrně jasné. Nicméně teď v podrobné rozpravě tady byla načtena řada dalších návrhů a i ty, které jsme dostali písemně, byly načteny v jiném znění se změnami, které tam zaznamenány nebyly. Jsem tady poměrně zkušeným poslancem, ledacos dokážu sledovat, dokonce si dokážu i poznamenávat. Ale v té rychlosti nebylo možné si věci poznamenat tak, abychom s čistým svědomím věděli, o čem hlasujeme. Já žádám, aby ty návrhy byly poslancům a poslankyním předloženy písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další řádnou přihláškou s přednostním právem se přihlásil pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já jsem teď tuto věc konzultoval a pravdou je, že zde padla celá řada návrhů na usnesení. Je také pravdou, že v takto závažné věci by bylo dobré přesně vědět, jaké jsou přesné formulace, o čem budeme hlasovat a jaké budou dopady těchto usnesení. Takže já bych, pokud s tím bude souhlas, navrhl následující postup. Abychom dokončili podrobnou rozpravu, po ukončení podrobné rozpravy abychom tento bod přerušili a přerušili ho do úterý do 14 hodin tak, aby první bod v úterý mohl být hlasování o tomto bodu. Do té doby aby poslanci měli k dispozici písemné texty těchto navržených usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi za jeho návrh. S faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka, po něm pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Pane předsedající, já mám procedurální návrh, aby jednání nebylo ukončeno po podrobné rozpravě, ale v podrobné rozpravě, aby mohly být ještě využity případné pozměňující návrhy k návrhům, které budou písemně předloženy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To je procedurální návrh, pane poslanče, prosím, o kterém chcete hlasovat teď?

Poslanec Miroslav Opálka: Abychom přerušili jednání v podrobné rozpravě, ne po podrobné rozpravě. A nechám už na vaší vůli, jak se zařídíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže není to procedurální návrh, necháte to na mé vůli. Děkuji. Já nepovažuji vhodné to přerušovat v podrobné rozpravě. Velmi rád podrobnou rozpravu dokončím, a proto se ptám, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Měli jsme tu být do dvou, pak na základě dohody předsedů poslaneckých klubů, když budu velkorysý, jsme řekli ve 13. Nic proti žádosti komunistů, nicméně těch návrhů zas nebylo tolik. Šlo jenom o to porozumět textu v českém jazyce. Já chápu, že pro některé, kteří jsou dobří ve čtení, já o něco horší, v porozumění textů to může být problém. Ale je to prostě schválnost, nic jiného to není. Klidně to můžeme přerušit, ty dva návrhy, které zazněly nad rámec toho, co už se řeklo v obecné rozpravě, a nejenom dneska, ale i předchozí dny, klidně to může

být. Ten spor, jestli je, nebo není rozprava přerušena, je skoro jedno. Stačí, když vystoupí kterýkoli z ministrů příští týden a rozprava bude otevřena znovu. Tak o to se myslím přit nemusíme. Jenom jsem chtěl říct, že jsme schopni dneska hlasovat, jsme schopni porozumět textu, aspoň mnozí z nás. Ale chápu, že někdo o tom hlasovat prostě nechce, tak to chce odložit. Já myslím, že to jsme připraveni i respektovat. Zas těch návrhů tolik nezaznělo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi –

Poslanec Zbyněk Stanjura: A omlouvám se, ještě poslední věc. Jestli někdo říká – myslím že pan předseda Poslanecké sněmovny, myslím, že to spíš řekl v rámci své pověstné vstřícnosti ke všem členům Poslanecké sněmovny –, že chceme vyhodnotit dopady přijetí usnesení, no to tedy nejsme schopni vyhodnotit dopady usnesení, protože nevíme, jak na ta usnesení bude někdo reagovat. Ale chápu to tak, že někteří chtějí ještě promyslet, zda budou pro, nebo proti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi teď už opravdu. S dalším přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, poslanecký klub TOP 09 je také samozřejmě připraven, když se tak rozhodnete, hlasovat ihned. Nicméně tady přece jenom prosím svého vzácného kolegu Zbyňka Stanjuru o pochopení. Když budeme předpokládat dobrou vůli, a já bych ji předpokládat chtěl, najít co nejširší většinové stanovisko Poslanecké sněmovny, která svým způsobem dá mandát vládě České republiky, tak máme přece, pane kolego, dostatek zkušeností i z mezinárodních jednání, jak dlouho a obtížně se hledá společná pozice, třeba jenom na jednom jediném slůvku. Budeme-li hlasovat teď nebo za dvacet minut, budeme hlasovat o těch formulacích tak, jak byly předneseny, způsobem ber neber. A já bych chtěl věřit, byť jsem možná naivní, že si někdo přes víkend rozmyslí pozměňovací návrh k tomu návrhu, kde opravdu jedno nebo dvě slova, která budou pozměněna a budou přijatelná pro nás pro všechny, umožní, aby ta pozice byla co nejširší. Protože to takhle probíhá. Protože tyhle zkušenosti přece máme při formulování pozic.

Tak možná překvapivě doporučuji nejenom návrh pana předsedy Hamáčka, ale i pozměňující návrh pana poslance... (Poslanci napovídají: Opálky.) Opálky. Promiňte, pane kolego, známe se jenom dvacet let. (S úsměvem.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S dalším přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom dvě poznámky. Já bych se ohradil proti podezření, že se tady někomu nechce hlasovat. Já tady klidně na záznam otevřeně řeknu, že jsem připraven podpořit návrh usnesení tak, jak jej navrhla paní poslankyně Němcová. Kde nemám jistotu a kde je potřeba to vyhodnotit, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, jsou návrhy, které mají dopad do rozpočtu České republiky. A pokud někdo navrhuje změny rozpočtu na obranu, tak si myslím, že nejsme v situaci, abychom teď zavázali vládu nebo doporučili vládě hýbat s naším obranným rozpočtem. A pokud jste chtěl příklad, prostřednictvím předsedajícího, co je potřeba vyhodnotit, tak toto je potřeba vyhodnotit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže takový návrh není, tak tady zazněl procedurální návrh pana předsedy Jana Hamáčka, abych v tomto bodě ukončil podrobnou rozpravu, přerušili jsme jednání a pokračovali v úterý. (Nesouhlas v plénu.) Bod přerušit po ukončení podrobné rozpravy, přesně tak. (Nesouhlas zejména z řad KSČM.) Dobře, budu vstřícný a přerušuji na základě žádosti pana Opálky a pana předsedy poslaneckého klubu teď, aniž bych ukončil podrobnou rozpravu. Přerušuji tento bod do úterý, kdy v něm budeme pokračovat.

Prosím s faktickou poznámkou – nebo jako zpravodajka vystoupí paní poslankyně Němcová. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: On už je bod přerušen, takže trochu mimo. Ale v tom případě je potřeba, pane místopředsedo, abyste zařídil, aby návrhy usnesení tak, jak byly přečteny v podrobné rozpravě, aparát Poslanecké sněmovny namnožil, dodal co nejrychleji poslaneckým klubům. Je pátek jedna hodina, pravděpodobně velká část poslanců odjede během pátečního odpoledne, takže v pondělí by kluby měly příležitost si na to sednout, pokud si chtějí ta stanoviska nějak sladit. A je potřeba, aby co nejdřív aparát Sněmovny doručil tyto návrhy usnesení na jednotlivé poslanecké kluby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jménem vedení Poslanecké sněmovny slibuji paní zpravodajce, že to zařídíme.

S faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Borka? Ne, takže odmazávám.

Dle tedy všeobecné diskuse přerušuji tento bod do úterý do 14 hodin.

Přistoupíme k dalšímu bodu, který máme na programu.

59.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb.,
o ochraně ovzduší
/sněmovní tisk 77/ - druhé čtení**

Z pověření Senátu předložený návrh uvede pan senátor Jiří Bis, kterého srdečně vítám. Pane senátore, prosím, ujměte se slova. Poprosím o klid! (Krátká porada u předsednického stolku.) Pan senátor nežádá úvodní slovo.

Navrhli jsme v prvním čtení příkázání k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru nebylo doposud doručeno. Prosím, aby se ujal slova zpravodajka výboru pro životní prostředí poslankyně Kateřina Konečná a informovala nás o jednání výboru. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dostáváme se k tomu, co může opravdu reálně pomoci českým občanům i podnikatelům, a to je tento návrh zákona, byť je to malá novela. A já vás jenom velmi stručně budu informovat o tom, že výbor tento návrh zákona projednal, tuto novelu. Projednal také dva pozměňující návrhy, které předložím v podrobné rozpravě sama za sebe, protože právě proto, že bojujeme s lhůtami, jsme nemohli přijmout usnesení. Tedy v podrobné rozpravě se přihlásím ke dvěma pozměňujícím návrhům, se kterými byl výbor seznámen a souhlasil s nimi. A to je asi vše, co bych k tomu měla říct.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Není-li již nikdo přihlášen, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zdali žádáte závěrečná slova. Nežádáte. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Ano, paní zpravodajka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Jak jsem zdůvodnila, sama za sebe jsem včera vložila do systému pozměňující návrhy k senátnímu návrhu zákona o ochraně ovzduší. Máte je všichni v systému. Jedná se o nový bod 6a a za článek 1 se vkládá nový článek 1a. S těmito návrhy byli se-

známeni poslanci výboru pro životní prostředí, kteří vyslovili souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo, takže končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Protože dle dohody předsedů poslaneckých klubů dnes sněmovní jednání končí ve 13 hodin, přerušuji jednání Sněmovny do úterý do 14 hodin a přeji vám hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 13.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. března 2014 ve 14.01 hodin
Přítomno: 190 poslanců

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím žádnou informaci o náhradní kartě nemám.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Andrle Saylor – pracovní důvody, paní poslankyně Jermanová – pracovní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Štětina – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr a místopředseda vlády Bělobrádek – zahraniční cesta, pan ministr Brabec do 16 h z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec ze zdravotních důvodů, pan ministr Jurečka do 16.55 h z pracovních důvodů, pan ministr Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Prachař z pracovních důvodů a pan ministr Stropnický od 15 h z pracovních důvodů.

Já vás poprosím, abyste zaujali svá místa v sále, a také vás poprosím, abyste se ztišili, protože je velmi obtížné pokračovat v tomto hluku. (Zvoní a chvíli čeká.)

Pokud se nesníží hladina hluku v sále, buď začnu jmenovitě vyvolávat ty, co hlučí, nebo přeruším jednání.

Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme, abychom pevně zařadili bod 55, to je Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky, jak bylo dohodnuto v pátek 21. března, na dnešek jako první bod. Ten bod byl přerušen do druhé hodiny, ale formálně bychom asi měli hlasovat o jeho pevném zařazení. Pevně zařazený bod 37, což je tisk 47 ve třetím čtení, přeřadit z pátku 28. března na středu 26. března za již pevně zařazené body, to znamená jako bod 4 dopoledního jednání, a již pevně zařazené body číslo 50 a 51, což jsou tisky 89 a 95 z bodu zprávy, přeřadit ze čtvrtka 27. března na středu 26. března za již pevně zařazené body, to znamená jako bod číslo 5 a bod číslo 6 dopoledního jednání.

Mám tady celou řadu přihlášek. Nejprve vyřešíme písemné. První přihláška je od paní poslankyně Němcové, která se hlásí k zařazení nového bodu. Potom vystoupí pan poslanec Blažek. Slovo má paní poslankyně Němcová.

Pan poslanec Hašek hlasuje s kartou číslo 10. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, chtěla bych zařadit na program probíhající schůze Poslanecké sněmovny nový bod. Ten bod by nesl název Stanovisko předsedy vlády k výrokům ministryně spravedlnosti týkajícím se období druhé světové války, života v Československu v tehdejší době protektorátu. Tento bod bych uvedla citací z rozhovoru, který poskytla paní ministryně jednomu médiu. Na otázku "Co si myslíte o odsunu německého obyvatelstva?" –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, ale opravdu prosím o klid. Nezбудe mi nic jiného než opravdu jmenovitě označit ty, kteří nesledují jednání a baví se. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Němcová: Na otázku novináře, která zní "Co si myslíte o odsunu německého obyvatelstva?" paní ministryně odpovídá: "To nejhorší. Chápu, že to byla reakce na to, co se zase Čechům dělo předtím, ale ono se toho v protektorátu zas tolik nedělo."

Myslím, že toto je výrok, který si zaslouží pozornost poslanců svobodné a demokratické země, už proto, že v mnoha bodech, které projednáváme a týkají se nejrůznějších oblastí života nás, našich spoluobčanů, se do minulosti vracíme, hledáme v ní poučení, hledáme v ní názory na to, co se stalo, hledáme a tříbíme si povědomí o tom, co byly příčiny a co byly následky některých závažných dějů v naší minulosti.

Jestliže paní ministryně – a já zdůrazňuji paní ministryně spravedlnosti, jakkoli by se to mohlo zdát mnohým z vás jedno, jestli takového výroku se dopustí ministryně spravedlnosti nebo například ministr životního prostředí nebo kterýkoliv z členů vlády či kterýkoliv z reprezentantů Parlamentu – tak jestliže se paní ministryně spravedlnosti takového výroku dopouští, dopouští se relativizace výkladu našich dějin, pokouší se o to, abychom vygumovali zčásti naši paměť, naše vědomí, naše vědomosti o tom, co se ve druhé světové válce skutečně v tehdejším protektorátu Čechy a Morava dělo.

Jestliže zde slyším, že se nedělo téměř nic, tak chci vědět od pana předsedy vlády, jestli tento názor sdílí, jestli by s tímto názorem předseda vlády nebo v jeho zastoupení paní ministryně spravedlnosti se například zúčastnili řady aktů, které si během celého roku připomínáme. Například si připomínáme osudy našich židovských spoluobčanů. Kdo by měl pochybnosti o tom, že se nedělo vůbec nic, prosím, nechť navštíví Pinkasovu synagogu v Praze, kde na zdech se dočte všechna jména, která pro paní ministryni znamenají nic.

Jestliže má někdo pochybnosti o tom, že se nás to netýká, ať se prosím postaví například těm, kteří zbyli ještě jako pozůstalí po našich hrdinech z

druhé světové války, myslím tím na západní frontě i těch, kteří bojovali v jakémkoliv útvaru proti nacistické velmoci, ať se postaví proti nim a řekne jim, že tehdy se nedělo nic, ať se postaví proti všem, kteří zemřeli v koncentračních táborech, kde se koná řada pietních aktů a reprezentanti Poslanecké sněmovny a vlády se jich pravidelně zúčastňují.

Já tedy očekávám, že pokud si pan premiér myslí, že to bylo závažné, to, co se tady dělo, že šlo o vymazání tehdejších občanů z mapy světa, tehdejšího Československa z mapy světa, neboť tak zněly plány nacistického Německa, o kterých paní ministryně říká, že se toho tedy moc nedělo, tak mě by zajímal postoj předsedy vlády právě vzhledem k tomu, že on nese odpovědnost za svůj tým, on musí nést odpovědnost i za výroky jednotlivých členů, jakkoliv jsem zaznamenala v tisku reakci předsedy vlády, který na můj vkus ne dost razantně a ne dost jednoznačně tyto názory paní ministryně odmítl.

Právě tato relativizace našich dějin, kterou paní ministryně začínala a jiný ministr vlády pana předsedy Sobotky v ní pokračuje, myslím tím ministra financí Andreje Babiše, který zase relativizuje období po roce 1948 a fungování tehdejšího totalitního komunistického státu, tak mě zajímá, jak se k těmto otázkám staví předseda vlády. Proto tento bod navrhuji.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek má slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já také budu navrhopvat bod, také se týká paní ministryně Válkové, ale nevyplyvá pouze jenom z tohoto slavného rozhovoru, ono toho je více. Čili navrhuji bod, který by se mohl jmenovat Stanovisko předsedy vlády k pokusům ministryně spravedlnosti JUDr. Válkové politizovat soustavu státního zastupitelství a justici.

Dovolte mi na úvod při odůvodnění toho, co budu říkat, několik citátů z toho rozhovoru, který se včera objevil a byl trochu zjednodušen pouze na téma protektorátu. Já tam považuji za podstatnější možná ještě jiné věci a dovolím si přesně citovat:

"Jsou i mediálně velmi známé případy, kdy si myslím, že státní zastupitelství už by mělo něco dělat, a nemám účinnou páku, jak s nimi pohnout. Stejně já si tu svou kompetenci definuji šířeji. Určitě bych si promluvila i s těmi konkrétními státními zástupci, o výsledcích jejichž práce mám pochybnosti. Můžu také provádět kontrolu jejich činnosti v oblasti správy." "Co to je?" ptá se novinář. "Kontrolu, jak hospodaří se svěřenými prostředky, jestli smlouvy, které uzavřeli, jsou v pořádku, jestli dodržují interní pokyny ministerstva apod." Čili jim šlapat na paty?" říká novinář. "Ano, šlapat na paty ve smyslu, že využiji své kompetence v plném rozsahu. Ale

mně se to nelíbí, radši bych to s nimi probrala věcně, abych jim u některých kauz mohla říct: Tady byste tomu mohli dát prioritu a být aktivnější."

A myslím, že poslední citát – pardon, to už mám podtržený ten protektorát, k tomu hovořit nebudu.

Minulý týden jsem tady ještě hovořil o vystoupení Hany Marvanové v pořadu Václava Moravce, kde jsem si všiml jedné věty, kterou tam také řekla – že je potřeba podívat se na krajská státní zastupitelství, která existují. Dovolte mi říci, že tolik výroků na adresu justice v tomto smyslu, to znamená pokusu je ovlivňovat v jejich činnosti, od roku 1989 nezaznělo.

Kdybych měl přeformulovat výrok "stát jako firma", tak tady se plánuje justice jako mateřská školka. Budou tam hodné, ale současně přísné vševědoucí učitelky Hanička a Helenka, a kdo zazlobí, ten se nepotrestá přímo, že něco udělal nebo neudělal, ale tomu se zkontroluje skříňka, jestli má papučky a tričko na místě srovnané, jak to všichni mají mít.

Když vidím, jak se usmívají kolegové z ČSSD, já vám volně dopřeložím ještě, co znamená vrhnout se na krajská státní zastupitelství a co znamená mediální spravedlnost, jak ji formulovala Hana Marvanová. Ta znamená následující: Místní stranický tisk zvaný Mlada fronta Dnes, který dlouhodobě společně se staronovými aktivisty upozorňuje na různá možná nekalá jednání, která se odehrávají v tom či onom kraji, v tom či onom městě, a státní zastupitelství, protože to jsou často naprosto bezdůkazní blbosti, tak se těmi věcmi nezabývají. Ale teď přijde paní učitelka Hanička a řekne: "Jestli nebudete vyšetřovat a hlavně jestli to nesdělíte stranickému tisku Mladé frontě Dnes, abychom ty osoby mohli v krajích a ve městech diskreditovat, protože se blíží volby, tak vám odebereme hospodářské prostředky, možná sáhne na platy a naprosto klidně budeme skandalizovat i vás, protože média jsou většinou na naší straně." A zatímco kdysi, kdyby tisícinu toho, co řekla paní ministryně, řekl jakýkoliv předchůdce od roku 1989, tak se zvedne obrovská vlna protestů, co že se to děje ze strany politiky do justice, tak se tentokrát – a ani se nemusím ptát, čím to je – mediálně neděje vůbec nic a rozebírají se jiné podstatné věci, které se v těch médiích rozebírají.

Vážený pane předsedo vlády, podle naší Ústavy odpovědnost za chod justice vůči této Sněmovně nemá Ministerstvo spravedlnosti, ale má ji vláda. Já bych velmi rád znal vaše stanovisko s přihlédnutím k tomu, že vaše strana na rozdíl od stran jiných má více jak stoletou historii a hájila základní liberální práva i v období onoho pohrdavého protektorátu, abyste se vyjádřil k tomu, jak se ministryně vaší vlády vyjadřuje k justici, jaké má plány k justici a jak se vyjadřuje k tomu, jak se nám tady dobře žilo za německého protektorátu.

Dovolte mi poslední citát. Stejně jako Hana Marvanová naprosto klidně prohlásí v televizním pořadu jednoduchou větu "Nefungují krajská státní za-

stupitelství, musíme se na ně podívat," paní ministryně klidně řekne větu "Dnes orgány justice často nejsou prostory korupce." A současně říká, že chce vrátit důvěru občanů tohohle státu v justici. Tak oni tam všichni kradou, korumpují se a paní ministryně tím, že takhle paušálně, bez jediného důkazu, bez jediného dokladu je hodí do jednoho pytle, tak jim bude získávat důvěru?

Pane předsedo vlády, konejte dřív, než bude pozdě. Existovala jedna strana, která byla kdysi silná, nechávala některé věci býti a už tak silná není. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Za prvé upozorňuji, že není možné uplatňovat faktické poznámky, protože nejsme v rozpravě.

Teď tady mám tři přihlášky s přednostním právem. Je to pan předseda Faltýnek, paní ministryně Válková a pan předseda ODS Fiala. V tomto pořadí se přihlásili. Zeptám se pana předsedy Faltýnka, jestli dá prostor paní ministryni.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: (Hovoří z lavice bez mikrofonu.) Samozřejmě, mám návrh k pořadu schůze.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Takže prosím, paní ministryně, máte slovo. A pokud pan předseda Fiala chce vystoupit také k této věci, tak pan předseda Faltýnek mu dá také prostor. (Má také návrh.) Výborně, tak potom se připraví pan předseda Faltýnek, potom pan předseda Fiala.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda využívám této možnosti, abych uvedla na správnou míru některé interpretace, které zde slyším.

Nejprve ke kauze, kterou formuloval naprosto nepravdivě můj předchůdce, jak se dobře žilo za protektorátu. Samozřejmě ani v přeneseném smyslu slova jsem něco takového neřekla. Když ten výrok, který v tom opravdu krátkém provedení byl publikován, zněl, že na území – to území tam nebylo, bohužel – protektorátu se nic tak moc nedělo, tak jsem tím myslela opravdu teritorialitu. Myslím si, že kdo mě zná, tak nemůže nikdy pochybovat o tom, že nikdy by mi nebyla lhostejná a nikdy bych nezlehčila ani jednou ani jednu oběť, ať už by šlo o oběť českou, německou, čínskou, americkou, vietnamskou. Smrt je vždycky to nejhorší, co se může stát, obzvlášť když k ní dojde v průběhu válečného konfliktu. Absolutně si nedovedu představit sama sebe ani svoji rodinu, že by jakýmkoliv způsobem v minulosti, v přítomnosti a troufnu si říct i v budoucnosti zlehčovala postavení a osudy obětí nebo pozůstalých po obětech druhé světové války na území protektorátu. Když jsem to bohužel

naivně a lehkomyšlně řekla, myslela jsem, že každý pochopí, že i zde šlo o porovnání protektorátu jako teritoriálního území, přes které neprobíhala žádná válečná fronta ani zde nebyly válečné konflikty jako v Pobaltí, v bývalém Sovětském svazu nebo v Polsku.

Takže já to беру jako útok opozice, jako snahu odvést od problémů, které řešíme a které jsou dědictvím právě opozice, k problémům, které bych nazvala tedy kvazipróblémy. Měla jsem teď tiskovou konferenci a ani jeden dotaz ze strany médií nepadl už k této otázce, protože si myslím, že naše média jsou inteligentní, dlouhodobě mě znají, vědí, že jsem třeba spoluautorka zákona o obětech trestných činů, natož tedy abych já zlehčovala jakékoliv oběti.

Možná, že mě můžete vinit z toho, že nejsem ještě tak rafinovaná a zkušená a nedovedu využívat všech důmyslností, které vy tak rádi využíváte, vy opozice, která jste tady byla tak dlouhá léta a jejíž dědictví jsme teď tedy dostali, a já se snažím s ním vypořádat. To, že si mapuji určité mantinely, které tady tak vtipně pan bývalý ministr Blažek nazval zásahy, neoprávněnými zásahy do chodu nezávislé justice, to je naprosto logické, protože to jsou většinou pozůstatky toho, co jste nám nechali. Čili podezření z korupce, dlouhé trestní kauzy nebo případy, kdy sám soudce městského soudu, který odsuzuje v trestní věci Opencard viníky, řekne, že skuteční potenciální pachatelé zde bohužel nestojí, nebo nestojí – abyste mě zase nechytli za slovo.

Čili abych to shrnula ve vztahu k protektorátu, já jsem se včera omluвила – odkazuji na tiskové prohlášení – za zřejmě nešikovný výrok nebo výrok, který vytržen z kontextu souvislostí, které teď uvádím na správnou míru, mohl vyvolat v některých lidech, a zřejmě vyvolal, pochybnosti, jak to myslím. Čili myslím to tak, jak to říkám. Je mi úplně jedno, jestli jde o smrt Čecha, Němce, Vietnamce, Číňana nebo Američana. V každém případě je to vždycky smrt, vždycky je to zavrženíhodné. A dvojnásob zavrženíhodné, pokud se tak stalo za válečného konfliktu. Čili omlouvám se obětem a pozůstalým, pokud můj výrok byl takto pochopen. Nikdy už nepustím nic, co nebudu předem autorizovat, protože je jasné, že bych doplnila i to, co jsem neřekla třeba v průběhu toho rozhovoru tak, aby z toho bylo naprosto zřejmé, že se jednalo o území protektorátu a že šlo – a myslela jsem tím porovnání s územím jiných států, které opravdu utrpěly více než Česká republika válečnými operacemi, které se tam konaly, ale nemyslela jsem tím v žádném případě oběti. To k prvnímu bodu.

K druhému bodu, pokud jde o justici a o korupci. Víte, předpokládám, že když hovořím s takovým serverem, jako je Echo24, tak že si můžu dovolit být trochu lidovější, a když ještě vím, kdo ten server financuje, z jakých zdrojů, jakým způsobem a jak ten rozhovor, který mi byl prezentován a který jsem skoro měsíc odmítala, ale pak jsem si řekla, že ho přesto poskytnu

jako rozhovor, který se bude věnovat odborným věcem a prioritám resortu spravedlnosti, a pak v průběhu toho rozhovoru, který trval hodinu dvacet minut, po celodenním dni v parlamentu, hlavní těžiště spočívalo v otázkách na pana Babiše, jeho morální integritu, to, co dělal v 90. letech, konkrétní kauzy, o kterých jsem vůbec neměla ponětí, a potom na moji rodinu, na můj názor na odsun – takže i toto bylo velice nekorektní. A já jsem v rámci tohoto rozhovoru řekla obecně: korupce v justici, já dostávám různá anonymní oznámení, všeobecně víme, jak vypadá důvěra ve spravedlnost a nestrannost naší justice, že v tomto smyslu využiji všech svých zákonných nástrojů, abych to, co nám opozice předala a na co teď ukazuje a upozorňuje, abych to v co nejkratší době nejspravedlivějším a legálním způsobem odstranila.

Máme štěstí, že je nás v koalici více než vás, kteří jste zkazili, co jste mohli. (Potlesk v části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak teď tady mám jeden, dva, tři, čtyři, pět přednostních práv. Takže já je asi uplatním tak, jak ty přihlášky byly vzneseny. Takže pan poslanec Faltýnek. Pane předsedo, máte slovo, protože jste se přihlásil s přednostním právem jako první. Po vás vystoupí pan předseda Fiala, pak pan předseda klubu Stanjura, pak pan předseda Kalousek a pan ministr Herman. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové, já se nezúčastním této diskuse, předpokládám, že asi místopředseda našeho klubu kolega Vondráček se k tomu vyjádří.

Já jsem se přihlásil k prosbě o změnu programu jednání naší schůze, a sice konkrétně tak, že bych si dovolil požádat po dohodě s ministrem obrany o pevné zařazení těchto bodů našeho programu. Konkrétně bod číslo 38, třetí čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 170 o válečných veteránech, sněmovní tisk 32, potom bod číslo 50, Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014, tisk 89, a bod 51, Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery, tisk číslo 95, a to konkrétně na středu 26. března dopoledne po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, pane předsedo, ze závěrů grémia vyplývá to, že už je navrženo zařadit body 50 a 51 právě do toho časového období, kam to navrhuje vy, takže já bych z vašeho návrhu učinil takovou drobnou modifikaci toho a navrhl bych, že bod 38 bychom zařadili jako bod číslo 7 po těch dvou již navržených bodech. Dobrá.

Pan předseda Fiala, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já se musím vrátit k výročkám paní ministryně Válkové a k tomu jejímu zdůvodnění, které zde přednesla. Já opravdu nechápu, ale nechápu, jak mohl někdo po jejím vystoupení zatleskat.

Paní ministryně, já jsem vaše vysvětlení vůbec nepochopil, celé to srovnání, jaký je rozdíl mezi územím protektorátu a protektorátem, to, že se tu nic nedělo, nebo méně dělo ve srovnání s jinými zeměmi, všechno to, co jste tady vykládala, jsou opravdu ahistorické nesmysly. Já vám nabízím, že vám jako historik vysvětlím, co se na území protektorátu opravdu dělo, a pak byste se styděla, že takové věci tady vůbec říkáte a opakuje je.

A to, co považuji – omlouvám se za to slovo – to, co považuji za opravdu velmi neslušné, je to, že místo abyste vysvětlila svoje výroky, popř. se za ně omluvila, tak napadáte opozici způsobem, který je pro mě nepřijatelný. Já vám za sebe říkám, já jsem tady žádná dlouhá léta nebyl, já jsem šel do politiky v podstatě ve stejné chvíli jako vy. Nemáte právo házet špínu na jiné, když sama děláte obrovské politické chyby.

Já vás vyzývám, abyste na základě výroku o protektorátu a dalších výroků, které vám moji kolegové řekli, zvážila svoje setrvání ve funkci ministryně spravedlnosti. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem si přečetl včera až po těch mediálních odezvách ten rozhovor, přečetl jsem si tiskovou zprávu paní ministryně ze včerejšího dne, které ona říká omluva, a pečlivě jsem poslouchal její dnešní vystoupení. A fakt vám, kolegyně a kolegové, nerozumím, že jste tomu mohli tleskat.

Začneme u toho teritoria. Srovnajte teritorium Československé republiky a teritorium protektorátu Čech a Moravy a hned si odpovězte, jestli se něco stalo, nebo nestalo. To za prvé.

A za druhé, v té včerejší tiskové zprávě, které paní ministryně Válková říká omluva, stejně jako dneska říká, že toho bylo málo na území bývalé Československé republiky, na území protektorátu Čech a Moravy. Málo válečných událostí a málo obětí. Ona to relativizuje tím, že ve srovnání s jinými, ale to není omluva. To prostě není omluva.

Tři sta tisíc obětí je málo. Tak kolik je dost, abychom mohli říct, že je to srovnatelné s jinou zemí?

A nezlobte se na mě, relativizování obětí ve válečném konfliktu taky není na místě, nebo srovnávání. Někdo válku vyvolal. Někdo vedl totalitní válku a chtěl likvidovat celé národy včetně českého národa a někdo se bránil se

zbraní v ruce. A chcete srovnávat oběti na obou dvou stranách? To přece nemůžete myslet vážně! A vy tomuto tleskáte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek. Po něm pan ministr Herman.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já jsem se včera velmi ostře vyhradil jménem TOP 09 proti podle mého názoru skandálnímu výroku, který by nikdy neměl zaznít ve veřejné diskusi, tím méně od ministra české vlády. Domníval jsem se však, že něčím, co bylo alespoň prezentováno jako omluva, tato věc může být uzavřena a že se tím dnes nemusíme zabývat. Nicméně po vystoupení paní ministryně Válkové si to poslanecký klub TOP 09 opravdu nemyslí. Já teď nevím, co bylo skandálnější. Jestli to, co zaznělo v rozhovoru s Danielem Kaiserem, anebo to, co zaznělo teď. Domnívám se, že to, co teď zaznělo, nebylo vytrženo z kontextu a nebylo způsobeno nepřátelsky vedeným rozhovorem. Zaznělo něco naprosto nehorázného: "Já samozřejmě lituji všech lidských obětí, ale vztahovala jsem to z hlediska teritoriality." Ono toto teritorium tisíciletého českého státu, teritorium svobodné Československé republiky bylo okupováno tím nejagresivnějším možným způsobem, "ale ono se tady zas tak nic moc nedělo", se domnívá ministryně spravedlnosti vlády České republiky.

Protože to je ministryně spravedlnosti vlády České republiky a protože za ministry vlády odpovídá předseda vlády, tak se domnívám, že je téměř vyloučeno, aby tato Sněmovna v diskusi neslyšela jasné stanovisko předsedy vlády k těmto otázkám. Co si vlastně vláda myslí, co se dělo s tímto teritoriem a zda tady obětí bylo málo, nebo moc. Ale v žádné diskusi, ve které se budou moci vyjádřit všichni poslanci, a ne pouze ti, kteří jsou vybaveni přednostním právem. Jak známo, hrozně to třeba vadí panu kolegovi Komárkovi. Já bych si opravdu přál, aby se mohli vyjádřit všichni, proto si dovoluji podpořit návrh kolegů z ODS na to, aby to bylo zařazeno jako bod na schůzi této Sněmovny.

Netýká se to pouze výroku paní ministryně Válkové. Ono se to týká i toho, že výrok byl zaštitěn prvním místopředsedou vlády, že výrok byl zaštitěn předsedou hnutí ANO, že nikdo z hnutí ANO se od výroku paní ministryně nedistancoval. Máme plný důvod se domnívat, že to, co prezentovala a prezentuje paní ministryně, co řekla dnes tady na tomto místě, a tady se snad nikdo nemůže hájit tím, že to bylo vytrženo z kontextu a že to bylo způsobeno nepřátelsky vedeným rozhovorem, je postoj hnutí ANO, což je druhá nejsilnější frakce v této Sněmovně a vládní strana. To je závažná věc! Nejenom z hlediska dějin České a Československé republiky, je to zejména závažná věc z hlediska budoucnosti a obavy o naši budoucnost!

A netýká se to pouze výroku paní ministryně a skutečnosti, že tyto výroky zaštitil předseda hnutí ANO a v podstatě hnutí jako takové. Týká se to i zcela otevřených výhrůžek, které včera zazněly od prvního místopředsedy vlády a ministra financí. To, že v odpovědi na otázku pan předseda a ministra Babiš zaútočil na svobodné médium způsobem, které si myslím nikdo z nás nepamatuje, to je zaznamenáníhodné, ale domnívám se, že to je věcí médií, že média mají dostatečně velkou sílu, aby se uměla takovýto útokům bránit, pokud tedy chtějí a nebojí se. Útok byl veden v rámci poměrně dlouhé a známé strategie – někoho si koupím, někoho zastraším. Pokud se holt někteří novináři nechají koupit a někteří se nechají zastrašit, tak to na veřejnosti pravděpodobně panu ministru Babišovi projde. To opravdu záleží jenom na novinářích. Ale co by mu nemělo projít, a zejména by to nemělo projít i panu předsedovi vlády, byla zcela zjevná výhrůžka, že kdo nebude dostatečně servilní k panu ministrovi financí, tak může počítat s berňákem. To zaznělo zcela jasně, zcela otevřeně. A za své ministry je odpovědný pan předseda vlády.

Já si myslím, že opět v diskusi, kde se budeme moci vyjádřit všichni, by mělo zaznít, jestli se pan předseda vlády ztotožňuje s tím výrokem, vedle kterého stál a který slyšel, a jak chce zajistit, aby významné represivní a kontrolní pravomoci jeho ministrů nebyly zneužívány. Proto velmi podporuji návrh, který byl předložen paní poslankyní Němcovou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Herman má slovo. Po něm pan místopředseda Filip.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, já asi na rozdíl od vás nejsem odkázán jenom na zprávy z médií, protože jsem ten večer minulý týden s paní profesorkou Válkovou byl těsně před tím rozhovorem. Bylo to pozdě večer, když jsme tady skončili, měli jsme jednání v mé kanceláři. Víím, že to byla velmi stresová situace a paní profesorka žádala přítomného novináře, jestli by bylo možné rozhovor odložit. Z časových důvodů to nešlo. Samozřejmě jistě každý neseme odpovědnost za to, co děláme, co řekneme, ale víím také, že opravdu paní profesorka ani v nejmenším nemyslela jakoukoliv relativizaci toho, co se v době druhé světové války na našem území dělo.

Prosím vás, asi vííte historii mé rodiny. Pocházím z rodiny, která ztratila mnoho příslušníků v době takzvaného konečného řešení. Moji příbuzní jsou na stěnách zmíněné Pinkasovy synagogy. Já bych v nejmenším nikdy neschválil jakoukoliv relativizaci zločinů nacismu. A myslím si, že je třeba, a bychom se snažili na tomto poli pracovat v duchu smíření. Nezneužívejme tohoto tématu k populistickým a laciným postojům. Prosím vás o to. Paní

profesorka nic takového nemyslela a mediální zkratka, a známe to všichni, někdy může vytvořit jiný dojem, než jaký jsme mysleli. Víím o tom hodně a o pravdu vás žádám, abychom nezneužívali tohoto křehkého tématu k takovým populistickým postojům, protože to není dobré. Je třeba pracovat v duchu smíření, přátelství a tolerance a to, co tady zaznívá, v tomto duchu není.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Filip. Po něm pan předseda Kalousek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Členové vlády, paní a pánové, já jsem pro to, abychom takový bod projednali, ale to, co bylo řečeno některými kolegy, mě vede k rozšíření názvu bodu. Já totiž jako relativizaci toho, co se tady odehrávalo v období roku 1938 až 1945, беру i jednání, která tady vedou různí představitelé, včetně představitelů vlády se sudetoněmeckým landsmanšaftem. Mě přimělo k tomuto vystoupení vystoupení pana kolegy Fialy. On byl první, který v roce 1991 přijímal Bernda Posselta v Brně a oslavoval ho tady. (Potlesk z řad poslanců ANO.) Já jsem přesvědčen, že nechť ten bod je rozšířen právě o to, jakým způsobem jednají představitelé české vlády s občanským sdružením takzvaných sudetoněmeckých vyhnanců. Protože to mě uráží ze všeho nejvíce! Samozřejmě chci, aby se naše vyjádření shodovalo s tím, co napsala naše Kateřina Konečná jako stanovisko KSČM k vystoupení paní profesorky Válkové. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan předseda Kalousek. Potom pan předseda Fiala. Jenom abych měl úplně jasno, pan místopředseda Filip navrhuje rozšířit bod navrhovaný paní poslankyní Němcovou, ale s tím by asi musela souhlasit. Ptám se, jestli s tím souhlasí. Nesouhlasí, to znamená беру to jako návrh nového bodu ze strany pana místopředsedy Filipa, takže budeme hlasovat o dvou různých věcech.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nemohu nereagovat na vystoupení pana ministra Hermana. Ano, mediální zkratka, máme s tím všichni nějaké zkušenosti, to opravdu může někam posunout. Proto jsme se nedomnívali, že se tím máme na dnešní schůzi zabývat. Ale mediální zkratka nemohla posunout vystoupení, které tu učinila paní ministryně. A pokud se za něj stavíte, pane ministře, pak se s ním ztotožňujete, a pokud se s tím ztotožňujete, je mi vás hluboce líto.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, poznámka pana místopředsedy sněmovny Filipa mě pobavila, tak jen abych mu upřesnil, co se vlastně dělo. Já jsem se v roce 1991, ani nevím, jestli to bylo v roce 1991, v Brně setkal s poslancem Evropského parlamentu za CSU Otto Habsburkem, je- muž tehdy dělal asistenta nějaký Bernd Poselt. To je všechno a to je celé pozadí té historky, kterou jste tu připomněl.

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem ještě paní ministryně Jourová.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, cítím povinnost se zastat své kolegyně Heleny Válkové nejenom za klub hnutí ANO, ale i za vládu, které jsem členkou.

Mediální zkratka je něco, co může člověka zničit, něco, co nelze předvídat, něco, čemu možná nejde zabránit. Já znám Helenu Válkovou poměrně dlouho a ani na vteřinu, ani když jsem si četla výroky, které, předpokládám, byly zkráceny, bych nečekala a nepředpokládala, že zrovna ona se bude nějakým způsobem vyjadřovat s despektem k obětem jakékoli války. Takže věřím, že vy, kteří chápete, že je tu způsobena jistá hysterie v rámci politického boje, se nenecháte tímto zmást a budete k té věci přistupovat z hlediska nějakých lidských aspektů a že zvláště vy, kteří znáte Helenu Válkovou, věřím, budete stát na její straně. Já aspoň ano. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci mít jistotu, že si rozumíme, proto si dovoluji vystoupit ještě jednou. To, proč podporujeme návrh paní poslankyně Němcové, není skutečnost, že zazněl nešťastný výrok v médiích, za který padlo snad něco jako omluva. My sice ten výrok pokládáme za skandální, ale pokládali jsme tu věc za uzavřenou.

To, proč podporujeme návrh paní poslankyně Němcové, je vystoupení paní ministryně Válkové zde, kde, jak říkala, uvedla tu záležitost na pravou míru – a uvedla ji na pravou míru bez jakéhokoli mediálního tlaku, bez jakéhokoli nepřátelského rozhovoru a zcela jistě nic nebylo vytrženo z kontextu. Zaznělo to, co zaznělo, zaznělo, že z hlediska teritoriality se tady nic tak moc nedělo v protektorátu. Prosím, teď může být řečeno, že jsem to vytrhl z kontextu, ale to, co bylo řečeno, bylo řečeno na zvukovém záznamu a všichni jsme viděli ministryni vlády České republiky, jak o své svobodné vůli tady pronáší slova, která by podle mého názoru žádný ústavní činitel České republiky prostě veřejně pronést neměl, protože v opačném případě

je to skandál. A domnívám se, že prostě o tom máme vést parlamentní debatu.

A znovu opakuji, že k tomu se má vyjádřit předseda vlády, předseda vlády jako člověk odpovědný za celou vládu, abychom věděli, zda se s těmito výroky, které tady dnes zazněly, vláda ztotožňuje, či nikoliv. Abychom věděli, zda se vláda ztotožňuje s tím, že je otevřeně vyhrožováno každému, kdo není dostatečně servilní, že na něj pošlu bernák, jsem-li ministr financí a mám-li ty bernáky podřízené. I na to by měl předseda vlády umět odpovědět a Poslanecká sněmovna by měla umět na to říct svůj názor. Máte samozřejmě, kolegové, plné právo hlasovat proti zařazení tohoto bodu, ale pokud ten bod nezařadíte, je jedno jediné vysvětlení: S těmi výroky a s tím postojem se ztotožňujete a je to politika vlády České republiky a bude nezbytné s touto politikou počítat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně Válková má slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, já jsem se nenechala teď vyprovokovat, ale jen mi, myslím, minulý týden řekl pan poslanec Kalousek vaším prostřednictvím, že mně nerozumí, když jsem hovořila o novelizaci v souvislosti s náklady ve věcech bagatelních sporů na vymáhání pohledávek do 10 tisíc korun, tak teď já zase nerozumím vůbec jemu, ale absolutně mu nerozumím, protože já jsem se tu naopak snažila vysvětlit, že zlovně byl můj výrok interpretován a že se to netýkalo obětí, a to srovnání jsem tady uvedla, takže opravdu buď jsem také tak naivní, jak on tenkrát říkal, že je naivní nebo hloupý, tak buď jsem tak hloupá a naivní, že mu nerozumím, ale poprosila bych ho, aby nám to vysvětlil, co ho tak na mém vystoupení pobouřilo, protože tady on potom vyvolává atmosféru, která se do Poslanecké sněmovny vůbec nehodí. Není totiž konstruktivní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. To se stává, paní ministryně, že si lidé nerozumí. Já si vzpomínám, že jsem vás skutečně minulý týden požádal o nějaké resumé a vy jste, za to vám ještě jednou děkuji, vystoupila a ve dvou větech a naprosto precizně řekla, o co ve vašem vystoupení šlo. A já jsem tomu porozuměl. O nic jiného nežádá paní ministryně Němcová ve svém návrhu a já ve své podpoře. Pojdme si to tedy vysvětlit. Pokud si to vysvětlit nechceme a nechceme o tom debatovat, tak to není konstruktivní. Konstruktivní je slušná žádost o to, aby Poslanecká sněmovna o tom diskutovala, aby nebylo nejmenších pochyb, že jsem si

nerozuměli. Ale to musí být bod zařazen a otevřen. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední přihláška s přednostním právem. Nyní se vrátím k písemným přihláškám k pořadu schůze. Paní poslankyně Havlová má slovo. Připraví se pan poslanec Votava.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážená vláda, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych navrhla zařazení nového bodu na pořad zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny, a to jako bod první s názvem Informace vlády o přistoupení k fiskálnímu paktu.

Vláda na svém včerejším jednání rozhodla o přístupu ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodaření a měnové unii, zkráceně o přistoupení k fiskálnímu paktu.

Dnes budeme projednávat jako první bod postoj Poslanecké sněmovny k dění na Ukrajině. Nechci toto téma vůbec nějak zpochybňovat, ale téma fiskálního paktu, chci podotknout, že je pro nás i pro všechny občany České republiky velice důležité.

Zhruba před měsícem jsem podala písemnou interpelaci na pana předsedu vlády, na pana ministra zahraničí i na pana ministra financí, abych získala podrobné informace o této smlouvě, a do dnešního dne jsem nedostala žádnou odpověď. Podmínky totiž nejsou vůbec jednoduché a v mnohém velmi nejasné. Dohoda obsahuje rovněž velmi závažná ustanovení, která nejsou podle mého veřejnosti vůbec známa. Smlouva např. stanovuje, že veřejné finance všech signatářských zemí jsou vyrovnané nebo v přebytku. Velmi by mě zajímalo, které země toto primární pravidlo plní. Ve smlouvě mě překvapují velmi nejasné formulace, např. jde o to, že země se sice mohou odchýlit od vyrovnaných rozpočtů, ale jen za výjimečných okolností.

Není však jasné, co takové výjimečné okolnosti přesně znamenají a kdo bude rozhodovat, že nastaly. Bude to Brusel, nebo to budeme my? Státy mají zpravidla smlouvy implementovat do svého právního řádu. Proto by mě také zajímalo, kolik států to skutečně udělalo a které se na to, lidově, vyhodly a jaký postih proti nim Evropská unie schválila.

Ráda bych také připomněla, že na dodržování paktu má dohlížet Rada Evropské unie a Evropská komise. Jak tedy taková kontrola bude probíhat? To na Ministerstvo financí budou jezdit bruselští komisaři, úředníci a koukat našemu ministrovi pod prsty? Nebo co si můžu pod takovým usnesením představit?

Důležité také je, že Evropský soudní dvůr může udělit pokutu, pokud některý stát dohodu nedodrжуje. Stál už některý stát před tímto soudem? Byly už nějaké pokuty uděleny a v jaké výši? Nebo jsou opravdu všichni

tak vzorní? Jedná se o smlouvu formální, anebo je to opravdu důležitá smlouva?

Nastínila jsem zde několik málo otázek, které jsou s přijetím fiskálního paktu spojené. Já chápu, že pro některé z vás trochu předbílám, ale myslím, že je to tak důležité téma, že by vláda nám i české veřejnosti měla říci, co to je ten fiskální pakt za smlouvu, o čem tu vlastně budeme příště hlasovat. Informace, které by v tomto bodu měly padnout, by měly zahájit veřejnou debatu, zda tento pakt skutečně přijmeme, nebo odmítneme. Informovanost nás poslanců i veřejnosti musí být tedy naprosto maximální. Chtěla bych, aby vláda vysvětlila své eurohujerské heslo co nejrychleji nám i občanům. K přijetí paktu totiž nejsme ničím nuceni.

Ptám se: Proč a proč právě teď? Proč se schvalují tak důležité smlouvy jako dodatek jednání vlády? Dělá to na mě dojem, že se tím nesledují ekonomické zájmy České republiky, ale spíše se odehrávají body pro předvolební kampaň.

Žádám: Vysvětlete nám, co za tím vším stojí. Já rozhodně nepochybňuji, že bychom měli být fiskálně odpovědní, ale proč nám to má zase diktovat Evropská unie? Proč se zase máme dostávat do područí, proč odevzdáme svoji svrchovanost do Bruselu? Nechápu, proč bychom měli tuto smlouvu přijímat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Velebný.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedo, kolegyně, kolegové, vládo. Dovolil bych si navrhnout vyřazení bodu 32, což je tisk 123, z pořadu této schůze. Jedná se o smlouvu o zabránění dvojího zdanění mezi Českou republikou a Kosovem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, navrhuji změnu programu na zítřek dopoledne, aby bod 41, sněmovní tisk 99, energetický zákon, byl zařazen jako čtvrtý bod dopoledne. V případě, že to nebude akceptováno, tak vás prosím, aby bylo hlasováním rozhodnuto, že o tomto návrhu zákona budeme moci hlasovat i po 14. hodině zítra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: No, my tam máme navržených již sedm bodů, takže by to mohl být bod 8, pokud to akceptujete. (Poslanec Velebný kývá na souhlas.) Dobrá. A pokud by bylo potřeba, tak bychom

samozřejmě ve vhodnou dobu hlasovali o případném hlasování o třetích čteních i odpoledne. Takže budeme hlasovat jako bod 8.

Posledním přihlášeným je pan poslanec Kolovratník. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, poslankyně a poslanci, já jsem tu za volební komisi. Připomenu, že jsme se minulý týden začali věnovat ustavení vyšetřovací komise ke kauze Opencard. A pokud chceme tuto komisi stihnout ustavit včetně předsedy na této schůzi, tedy dnes a zítra, musíme provést její ustanovení a zvolit její členy.

Komise dnes ve 13 hodin projednala návrhy na členy komise. Má svoje usnesení číslo 47. Já bych vás rád v tuto chvíli požádal, aby hlasování o složení, tedy o návrhu na volbu členů vyšetřovací komise Opencard, bylo zařazeno na dnešní odpoledne jako druhý bod po bodu Ukrajina, tedy po bodu číslo 55.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A to byla poslední přihláška k pořadu schůze. Já jenom rychle přečtu omluvy. Za prvé, pan poslanec Štětina ruší svoji omluvu a je přítomen, pan poslanec Adámek se omlouvá od 15.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Tejc se omlouvá od 15 do 16.30 z pracovních důvodů. To jsou ještě omluvy.

A pokud nejsou další přihlášky k pořadu schůze, tak se hlasováním vypořádáme s jednotlivými návrhy.

V prvním hlasování bychom hlasovali o tom, co navrhlo vedení Sněmovny, tzn. začít bodem 55 a pevně zařadit body 37, 50 a 51.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 68, přihlášeno je 185, pro 168, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní se tedy budeme věnovat jednotlivým návrhům tak, jak byly předneseny.

Paní poslankyně Němcová chce zařadit nový bod, což je Stanovisko předsedy vlády k výrokům ministryně spravedlnosti o situaci v Československu v době protektorátu. Žádá jako druhý bod, tedy po bodu Ukrajina.

Zahajuji hlasování a ptám se... (Námitka z pléna.) Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili. (Děje se.)

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem paní poslankyně Němcové. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 70, přihlášeno je 174, pro 72, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Pan ministr Stropnický... Indikuje, že nemohl hlasovat. Já se zeptám, zda chcete vystoupit pro stenozáznam a oznámit to, nebo zda chcete zpochybnit hlasování, pane ministře... Ptám se, zda chcete vystoupit pro stenozáznam, nebo zda si přejete, abychom hlasovali znovu. (Ministr Stropnický odpovídá mimo mikrofon přímo předsedovi Hamáčkovi.) Takže pouze pro stenozáznam: pan ministr Stropnický, ačkoliv chtěl hlasovat, tak nemohl, protože mu nefungovalo hlasovací zařízení, a nepochybně hlasování. (K hlasovacímu zařízení ministra Stropnického přichází technik.)

Vzhledem k tomu, že to stále asi je problém, tak já vás ještě jednou odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Už to panu ministrovi funguje? Vypadá to, že je to v pořádku.

Pan předseda Kováčik chce vystoupit. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, paní a pánové, pamatuji si dobu, kdy právě to, když někdo i třeba jenom špatně na mikrofon formuloval ono zpochybnění hlasování nebo oznámení pro stenozáznam, tak z toho tady – nechci se napravo teď úplně moc dívat – byl dělán problém. Já bych poprosil, aby bylo drženo to, že jestli někdo má problém s hlasováním, tak ať to sám jde oznámit a sám řekne Sněmovně, co vlastně myslí. Neinterpretujeme jeden druhého vzájemně ani v této souvislosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nikdo se nehlásí, budeme pokračovat dalším hlasováním, což je návrh pana poslance Blažka, který chce zařadit nový bod Stanovisko předsedy vlády k pokusům ministryně spravedlnosti zpolitizovat soustavu státního zastupitelství a justice. Kam to chcete zařadit, pane poslanče? (Poslanec Blažek mimo mikrofon: Jako druhý bod.) Jako druhý bod dnes, ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Blažka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 71, přihlášeno 180, pro 63, proti 67. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Faltýnek navrhoval po mírné modifikaci, aby bod 38, tisk 32, byl zařazen na středu jako sedmý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 72. Přihlášeno 182, pro 169, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan místopředseda Filip chtěl taky nový bod, který se pokusím zformulovat: Informace předsedy vlády o jednání členů vlády s představiteli sudetoněmeckého landsmanshaftu. Kam si to přejete, pane místopředsedo, zařadit? Na zítra odpoledne, dobře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 73, přihlášeno je 181, pro 36, proti 104. Tento návrh také nebyl přijat.

Paní poslankyně Havlová, nový bod Informace vlády o přistoupení k fiskálnímu paktu na středu 26. jako první bod. Už jich tam máme sedm zařazených. Ale dobrá, tak to podrobím hlasování a uvidíme, jak to dopadne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby informace vlády o přistoupení k fiskálnímu paktu byla zítra jako první bod. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 74. Přihlášeno 181, pro 79, proti 71. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Votava, vyřadit bod 32, tisk 123, smlouva s Kosovem.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, aby tento tisk byl vyřazen, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 75, přihlášeno 182, pro 131, proti 31, tento návrh byl přijat a bod byl vyřazen.

Pan poslanec Velebný, energetický zákon, což je bod 41, jako osmý bod zítra dopoledne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 76. Přihlášeno je 183, pro 113, proti 40. Tento návrh byl přijat.

Poslední je návrh pana poslance Kolovratníka, abychom zařadili nový bod jako druhý bod po bodu 55 dnes, a to je návrh na volbu členů vyšetřovací komise k Opencard.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 77. Přihlášeno je 183, pro 170, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Ptám se, jestli bylo hlasováno o všech návrzích tak, jak byly předneseny. Nevidím žádnou námitku a vidím žádost o vystoupení od pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom pro stenozáznam bez toho, že bych zpochybňoval hlasování. V hlasování číslo 75 jsem hlasoval ne, a na sjetině mám ano. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana poslance Kádnera, jestli je to také vystoupení k hlasování? Dobrá. Tak pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, ono se to nehodí do programu jednání. Já jsem sem nechtěl zařazovat žádné mimořádné body navíc, už tady bylo toho dost. Nicméně zaznamenal jsem výroky pana ministra financí Babiše směrem...

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, omlouvám se, ale teď nevím, není rozprava. (Poslanec Laudát chce přednést technickou poznámku.) Ani technická není možná. Pokud nemáte přednostní právo nebo nechcete vystoupit k hlasování, tak vás nemůžu nechat mluvit. Omlouvám se.

Tak tím pádem budeme pokračovat bodem číslo

55.

Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Tento bod byl přerušen před ukončením podrobné rozpravy. Prosím paní navrhovatelku, paní poslankyni Němcovou, a pana ministra zahraničních věcí, ano, oba jsou zde, a ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, paní a pánové, jestli se pamatujete, tak právě z našeho podnětu došlo k onomu přerušení před koncem podrobné rozpravy. My jsme požadovali, aby byly předloženy všechny návrhy, které tady byly načteny, v písemné podobě. Dnes jsme na poslaneckém klubu velmi pečlivě jednotlivé návrhy posoudili. Nejde o žádnou legraci nebo o něco velmi lehkého. Je to doopravdy podle našeho soudu téma, které je velmi závažné. Dospěli jsme k závěru, že návrh paní poslankyně Němcové by byl pro klub KSČM hlasovatelný s pozměňovacím návrhem, který si teď dovolím načíst.

Z návrhu paní poslankyně Němcové bychom velmi akceptovali onu první větu, která zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci ministra zahraničních věcí k situaci na Ukrajině." Za tuto větu bych prosím místo tečky navrhoval umístit čárku a věta by pokračovala dál: "do které se výrazně promítly aktuální postoje Evropské unie a Severoatlantické aliance."

Ostatní odstavce návrhu paní poslankyně Němcové si dovoluji nahradit textem pod body 2, 3 a 4 tak, jak jsme jej rozdali na stoly.

S tím, že bod 2 zní: "Poslanecká sněmovna se znepokojením sleduje, že se k politické moci na Ukrajině dostaly nedemokratickou cestou i fašizující síly, které jsou mezinárodně posilovány a ohrožují demokratický vývoj nejen na Ukrajině, ale i v řadě dalších zemí."

Bod 3 potom by zněl: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby mnohem důrazněji podporovala šest univerzálních hodnot, které Organizace spojených národů prezentovala v Deklaraci pro třetí tisíciletí. Jde o svobodu, rovnost a solidaritu, toleranci, nenásilí, respekt vůči životnímu prostředí a sdílenou odpovědnost za stav světa."

A čtvrtý bod by potom zněl: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby v souvislosti se situací na Ukrajině prosazovala mírová diplomatická řešení."

Tolik návrh pozměňovacího návrhu k návrhu paní poslankyně Němcové a já vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Nechám to samozřejmě na paní navrhovatelce, ale obávám se, že to spíše než protinávrh je vlastní návrh usnesení. (Předseda Kováčik opakuje, že je to pozměňovací návrh.) Ale my se s tím nějak určitě hlasováním vypořádáme.

Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo. Podrobnou rozpravu končím.

Přistoupíme tedy k hlasování. Zeptám se ještě před hlasováním, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, není tomu tak. Výborně. V tom případě poprosím paní navrhovatelku, aby nám navrhla postup hlasování, v jakém pořadí budeme o jednotlivých usneseních hlasovat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nejprve si budeme muset vyjasnit postup k návrhu, který byl právě přednesen. Zda budeme tento návrh chápat tak, jak jej popsal pan předseda klubu KSČM, tedy jako pozměňující k návrhu mému. Pokud by tomu tak bylo, museli bychom nejprve hlasovat o něm. V případě, že by neprošel, by se potom hlasovalo o návrhu mém. Jsem přesvědčena jako zpravodaj, že to je spíše samostatný návrh než pozměňující návrh k tomu mému, proto vás žádám o návrh dalšího postupu. Jestli hlasováním roz-

hodnout o tom, že to je samostatný návrh, nebo pana poslance Kováčka požádat, zda by akceptoval to, že toto je jejich samostatný návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo Kováčku, sdělte nám svůj názor. Prosím.

Poslanec Pavel Kováček: Děkuji za slovo. Já si přesto dovolím trvat na tom, že je to pozměňovací návrh a nejrychleji se s ním Sněmovna vypořádá hlasováním. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miroslava Němcová: Tak mým zájmem je také tady nevést nějaký procedurální spor, přestože to tedy za pozměňovací návrh nechápu, ale navrhuji tedy Poslanecké sněmovně tento postup při hlasování: dostali jsme písemně rozdány všechny návrhy, které byly přečteny v rámci podrobné rozpravy v pátek, dnes jsme dostali na stůl návrh, který tedy pozměňuje návrh můj. Proto navrhuji hlasovat v tomto pořadí – nejprve – takto, ještě to uvedu takto: měla jsem navrženo pořadí – nejprve hlasovat o mém pozměňovacím návrhu, poté o návrhu pana poslance Ženíška, dále o návrhu pana předsedy Poslanecké sněmovny Hamáčka, poté o návrhu pana poslance Fialy, šestým hlasováním by bylo hlasování o návrhu pana poslance Kalouska, sedmým hlasováním oddělené hlasování v případě návrhu pana poslance Ivana Gabala nejprve o bodu číslo 1, poté o bodu číslo 2. Takto jsem s ním se domlouvala, zda by s tímto návrhem souhlasil.

Vzhledem k tomu předloženému návrhu ze strany KSČM tedy modifikuji tento návrh s tím, že nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu k mému předloženému textu, pak by zůstalo tedy pořadí, že neprojde-li tento návrh, budeme hlasovat o návrhu mém, tedy o všech bodech – 1, 2, 3 – zároveň a budeme dále pokračovat v pořadí, které jsem Sněmovně navrhla.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, aby to bylo úplně v pořádku, já tento postup nechám odhlasovat, zeptám se – zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom postupovali takto, jak navrhla paní poslankyně Němcová, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 78, přihlášeno 182, pro 160, proti 1, tento návrh byl přijat. Budeme tedy postupovat tak, jak bylo odsouhlaseno.

Prosím paní navrhovatelku, aby nám jednotlivé návrhy usnesení vždy uvedla, a pak požádám jak ji, tak pana ministra o stanovisko. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Nejprve je tady tedy návrhu k usnesení, které bylo rozdáno písemně na stoly dnes, je předložen klubem KSČM a je pozměňovacím návrhem k mému návrhu. Nebudu jej tady celý číst, před chvílí jej přečetl pan předseda poslaneckého klubu a máte jej písemně k dispozici. Stanovisko je negativní. (Ministr: Negativní).

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 79, přihlášeno 182, pro 34, proti 112. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Budeme hlasovat tedy o mém návrhu – o bodech 1, 2, 3, také je máte písemně předloženy, nebudu je tedy číst, jako o celku. Stanovisko doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Ministr: Doporučuji.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 80, přihlášeno je 179, pro 121, proti 17. Tento návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslankyně Miroslava Němcová: Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Ženíška, který má poté, pokud by nebyl tento návrh přijat, má zde ještě alternativní návrh. Nejprve ale hlasujeme o bodu číslo 1 z usnesení, z návrhu usnesení pana poslance Marka Ženíška. Stanovisko je doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr?

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ženíšek? Nesouhlasím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 81, přihlášeno 182, pro 38, proti 103. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Nyní tedy alternativa, protože nebyl přijat tento první bod u návrhu pana poslance Ženíška, navrhuje bod číslo

2, máte jej před sebou v písemné verzi. Tedy budeme hlasovat o tomto návrhu – alternativní – mé stanovisko je doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, ale je zde nějaká nejasnost, tak prosím pana předsedu Kalouska, aby nám sdělil, co se stalo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Čistě procedurálně, když bych se chtěl pýt, máme za to, že ten alternativní návrh, který přednesl pan poslanec Ženíšek, je v podstatě totožný s vaším návrhem číslo 3, který byl přednesen až potom, proto vám to dávám jako... takže myslíme, že v podstatě už byl schválen v rámci...

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ano, to znamená, že pokládáte ten návrh za nehlasovatelný?

Poslankyně Miroslava Němcová: Za nehlasovatelný. Já jsem vnímala, že tam jsou drobné odlišnosti. Děkuji za toto upřesnění. Pokud Sněmovna nebude mít námitku, můžeme tedy považovat tento návrh za již nehlasovatelný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Námitka zde nezazněla, to znamená, pokládáme ho za nehlasovatelný a můžeme pokračovat dále.

Poslankyně Miroslava Němcová: Můžeme přikročit k dalšímu hlasování, o dalším návrhu, tímto návrhem je návrh předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka. Stanovisko je doporučující. (Ministr: Také doporučuji.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 82, přihlášeno 183, pro 146, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dalším hlasováním je, dalším hlasováním tedy rozhodneme o návrhu pana poslance Radima Fialy. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Ministr: Také negativní.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 83, přihlášeno je 183, pro 11, proti 105. Tento návrh nebyl přijat.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dále se vypořádáme s návrhem, který přednesl pan kolega Miroslav Kalousek. Stanovisko zpravodaje doporučující.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já tady k tomu mám neutrální stanovisko.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 84, přihlášeno 180, pro 48, proti 81. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dalším návrhem je návrh pana poslance Ivana Gabala, má dvě části, nejprve budeme hlasovat o bodu číslo 1. Stanovisko zpravodaje doporučující. (Ministr: nesouhlasné).

Předseda PSP Jan Hamáček: Ministr nesouhlasí, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 85, přihlášeno je 183, pro 48, proti 85, tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Miroslava Němcová: A posledním hlasováním je tedy návrh pana poslance Ivana Gabala, který je uveden pod bodem číslo 2. Stanovisko zpravodaje doporučující. (Ministr: Nesouhlasím.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování, ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 86, přihlášeno 184, pro 38, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

To jsou všechna usnesení. Zeptám se paní navrhovatelky, zda pokládá za nutné hlasovat o usnesení jako celku, nebo zda tak, jak byla usnesení přijímání, tak to je dostatečné.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já se domnívám, že to není nutné,

pokud nebude námitka ze strany Poslanecké sněmovny. Byly odhlasovány návrhy, které jsem přednesla já, a návrh, který přednesl pan předseda Sněmovny Hamáček, ostatní návrhy schváleny nebyly. Zda s tímto konstatováním tedy Poslanecká sněmovna souhlasí jako s dostatečným, tak nemusíme hlasovat o závěrečném usnesení, bude-li námitka, určitě to jedno usnesení ještě stihneme a zvládneme ho.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já tedy námitky nemám. Jenom poznamenávám, že v případě, nebudeme-li hlasovat o usnesení jako celku, potom si budme vědomi, že jsme přijali dvě usnesení, nikoliv jedno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan ministr chce vystoupit? Pokud ano, má samozřejmě prostor.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, vážení kolegové, Ukrajina nebyla jednoduché téma pro rozpravu ve Sněmovně. Já jsem na vás v průběhu toho jednání apeloval, abychom dokázali zaujmout k tomu stanovisko, které bude podpořeno docela slušným počtem poslanců. Tady se podařilo nad tím základním usnesením dosáhnout vlastně více než ústavní většiny. Já to pokládám za úspěch. Děkuji vám za debatu, která byla někdy i bouřlivá, a je to pro mě další důkaz toho, že i o těžkých zahraničněpolitických tématech jsme schopni jednat tak, že máme nakonec širokou shodu. Já si toho velmi považuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že zde není již požadavek na hlasování o usnesení jako celku, tak konstatuji, že jsme v tomto bodě přijali dvě usnesení, a končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, budeme pokračovat a podle rozhodnutí, které jsme před chvílí učinili, pokračujeme bodem číslo

60.

Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, paní poslankyně a pání poslanci, otevíráme tedy návrh na ustavení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard. V rychlosti připomenu, že termín na nominace do volební komise, na členy této komise, byl vyhlášen do včerejších 12 hodin. Všechny kluby řádně své nominace doručily a volební komise dnes ve 13 hodin tyto nominace projednala přijala svoje usnesení číslo 47. Toto usnesení bylo okamžitě operativně po jednání volební komise doručeno předsedům všech poslaneckých klubů. Já vás nyní s tímto usnesením a především tedy se jmény poslanců, kteří byli nominováni do komise, seznámím.

Připomenu, že volební řád nestanovuje, jestli se má tato vyšetřovací komise hlasovat jako celek en bloc, anebo po jménech. To by tedy mělo zaznít a mělo by to být řešeno v rozpravě k tomuto volebnímu bodu.

A poslední větou ještě připomenu, že pokud dnes odpoledne tuto komisi ustavíme, tak zvládneme vyhlásit do dnešního podvečera lhůtu na nominace na předsedu komise a můžeme potom tajnou volbou po 24 hodinách, tedy zítra v podvečerních hodinách, předsedu této komise zvolit tak, aby mohla začít pracovat.

Nyní k onomu usnesení. Jak jsem řekl, je to usnesení číslo 47, které říká, že volební komise pověřuje předsedu Martina Kolovratníka, aby navrhl Poslanecké sněmovně volbu členů vyšetřovací komise v tomto složení: Adámek František za ČSSD, Gabal Ivan za KDU-ČSL, Chvojka Jan za ČSSD, Korte Daniel za TOP 09, Novotný Martin za ODS, Ondráček Zdeněk za KSČM, Schwarz Bronislav za ANO, Štětina Jiří za Úsvit a Vondráček Radek za hnutí ANO.

Tolik tedy k usnesení a nyní vás, pane předsedající, žádám, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí, protože žádnou písemnou přihlášku nemám. Nikoho nevidím... Vidím. Omlouvám se. Paní poslankyně Jana Černochová se hlásí do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Když už nestandardně byla tato vyšetřovací komise na minulých schůzích navržena, nikoliv s paritním zastoupením, ale se zvláště poměrným zastoupením tak, aby tam zástupci ANO a zástupci ČSSD měli po dvou členech, tak náš klub Občanské demokratické strany se k tomu vyjadřoval, že to skutečně v minulosti nebývalo zvykem. Nebývalo v minulosti ale ani zvykem to, že by se do těchto komisí přihlašovali bývalí policisté, kteří se mohou z nějakého důvodu dostat do střetu zájmů, a bohužel se to děje ve

dvou případech. Je mi líto, že musím jmenovat pana poslance Schwarze, který navíc i procházel touto Sněmovnou při hlasování o zbavení imunity na jeho návrh, a pana poslance Ondráčka, který také byl v minulosti policistou. A pokud tato komise má skutečně pracovat nezávisle, má, tak jak jsme si to tady říkali při té dvouhodinové diskusi, k nějakým závěrům dojít, pak by tam neměli být lidé, kteří mohou být jakýmkoliv způsobem zpochybňováni. Takže to je důvod, proč jsem se rozhodla tady vystoupit a navrhla bych v souladu s jednacím řádem volbu tajnou tak, aby každý poslanec a poslankyně měli právo se v tomto smyslu vyjádřit v té volbě.

Takže pane předsedo volebního výboru, prosím o tajnou volbu nebo o hlasování o této proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Byla navržena procedura. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych naopak chtěl vyjádřit názor, že možná bude dobře, když na rozdíl od minulých let tam někdo z bývalých policistů bude, tak aby bylo zcela jasné, že komise má cíl vyšetřit ty věci. Samozřejmě zkušenost vyšetřovat a vůbec znát způsob, jak vyšetřování vést, není dána nám, kteří jsme působili v jiných profesích. Já třeba v roli advokáta k tomu mohu mít blízko, ale rozhodně bych neřekl, že mi je ta schopnost vlastní. Proto si myslím, že pokud nejsou ti lidé ve střetu zájmů, to znamená, že by například tu věc kdykoliv předtím vyšetřovali, tak není důvod, aby nebyli členy oné komise. Jsem přesvědčen, že poslanci jsou si v této věci rovni. Není tady nikdo, kdo by byl ve střetu zájmů, tak jak to bylo naznačeno, a to, že někdo má zkušenosti s vyšetřováním, samo o sobě podle mého názoru mu nebrání v tom, aby se práce v komisi účastnil, a pokud vím, tak nikdo z těch kolegů se neuchází o pozici předsedy té komise, což by možná mohlo být na hraně, ale rozhodně si nemyslím, že by v této věci mohlo dojít, tak jak bylo naznačeno, k jakémukoliv střetu zájmů. Takže mi dovolte, abych se těchto dvou kolegů, kteří byli jmenováni, v tomto smyslu zastal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Nyní dvě přednostní práva – pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik, poté pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já jsem do nedávné chvíle byl přesvědčen, že jsme tuto komisi zřídili v počtu sedm a v paritním zastoupení. Pak mi někdo telefonoval prostřednictvím sekretariátu, že došlo k

nějakému omylu, tudíž ze dvou nominovaných případných členů navržených jsme stáhli ten počet na jednoho. Teď se dozvídám, že jsou tady nějaké ještě jinací poměry sil, a navíc se ještě navrch dozvídám, že tam nesmí kdokoli – nebo neměl by být, abych nebyl brán za slovíčko – kdokoli z členů nebo členek této Poslanecké sněmovny. Když nás voliči ve volbách do Poslanecké sněmovny volili, tak se až tak neptali, jestli někdo má minulost tu či onu, a když se zeptali, tak se sami rozhodli podle toho, jestli tedy stojím za to, aby mě zvolil, nebo nestojím za to, aby mě zvolil. A okamžikem, kdy mě volič a kohokoli z nás, kolegyně a kolegové, volič zvolil, tak v rámci této Sněmovny máme stejná práva, stejné povinnosti a rovné postavení. Jsme tedy de facto i de iure volitelní a navrhopatelní do všech orgánů Poslanecké sněmovny. Není tady žádné omezení, že jestli někdo byl dříve policistou, tak nesmí do vyšetřovací komise. Já dokonce jsem přesvědčen o tom, že byl-li někdo dříve policistou, tak je to spíše výhoda než nevýhoda a může práci té komise v ledasčem prospět, a dokonce si myslím, že pokud někdo a priori odstavuje od práce v takovéto komisi profesionály, nebo bývalé profesionály, tak možná snad ani nechce, aby se tady doopravdy k něčemu rozumnému a smysluplnému při práci té komise došlo. Takže prostě já si myslím, že jak pan Schwarz, tak pan Ondráček do té komise patří, a vůbec by mně nevadilo, kdyby kdokoli z těch dvou poslanců byl i ve funkci předsedy této komise.

Možná by konečně vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny dospěla k jinému výsledku než k tomu, že to téma, kterému se věnuje, držela alespoň v mediálním povědomí. Zatím moc jiných výsledků jsme nedosáhli, ale i to držet v mediálním povědomí je docela dobrý výsledek. Pojďme zkusit ještě lepší a nedohadovat se, jestli tam ten či onen patří, nebo nepatří.

Dokonce jsem se doslechl, že právě tento klacek bude použit na nominanta klubu KSČM a že v tajném hlasování, v tajných volbách, jste snad někteří z vás, některé kluby, domluvení, že našeho nominanta vyřadíte. Můžete to samozřejmě tak udělat. Myslím si ale, že bývalo dobrým zvykem, že jsme si vzájemně nekádřovali svoje návrhy. Já jsem vždycky odmítal, i když mně nebyl ten či onen návrh po chuti, kádřovat. Já nebudu a my nebudeme nikoho kádřovat, protože nechceme, aby někdo jiný kádřoval kohokoli nám. Možná by bylo dobře, kdybychom si tuto – pravda, nikoliv psanou v jednacím řádě – zvykovou zásadu trochu uvědomili a začali se podle toho chovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Kováčikovi. Nyní pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já možná bych měl dát přednost paní poslankyni, protože jsem chtěl vyjádřit přesvědčení, že se nikdo našich dvou kolegů proti ní nemusí zastávat, ona to nemyslela nijak osobně, ona prostě jenom chtěla vyjádřit potřebu absolutní transparentnosti komise, která je zřizována – řekněme otevřeně, proč je zřizována – pro nedůvěru k represivním složkám. Takže je-li zřizována pro nedůvěru k represivním složkám v této věci, tak bývalí příslušníci represivních složek se logicky mohou ocitnout v situaci, kdy budou osočováni, aniž by si to kdokoli z nás myslel. Já si to o nich v žádném případě nemyslím.

Nicméně ono bývalo zvykem paritní zastoupení komise, ono bývalo zvykem, že se veřejně nevyhrožovalo politickým oponentům, že na ně pošlu bernák. Bývala zvykem prostě spousta věcí, které dnes neplatí. A neplatí ani ten konflikt zájmů. Jsme-li v situaci, kdy správce 25 miliard úvěrů může být současně také ministrem financí a správcem veřejných peněz, tak mně opravdu připadá jakákoliv diskuse o konfliktu zájmů nesmírně plytká a úsměvná. Přece nebudeme řešit něco, co je o padesát pater priorit níže, když tady dnes a denně čelíme tak bezprecedentnímu konfliktu zájmů, jaký tahle země ještě nezažila.

Nicméně přesto podporuji tajnou volbu a zdůrazňuji, že netrpím nedůvěrou ani k jednomu z obou kolegů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já ještě požádám paní kolegyni Černochovou o strpení, protože mám dvě faktické poznámky. (Poslankyně Černochová se také hlásí s faktickou poznámkou.) Omlouvám se, v tom případě bych vám dal slovo ještě před panem předsedou Kalouskem. Paní Černochová, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych jenom velmi ve stručnosti řekla to, že my jsme na bezpečnostním výboru, na kterém jsme tuto záležitost vlastně z podnětu toho jednoho dneska obviněného řešili, tak tam už padlo to, že chceme paritu a že nechceme, aby tam byli pražští poslanci a lidé, kteří v minulosti mohli být s touto kauzou spojováni. A já když si přečtu na serveru Aktuálně, že bývalý policista, který má v komisi zasednout, váš kolega, prostřednictvím pana předsedajícího, pan Zdeněk Ondráček, od roku 2009 pracoval na protikorupčním útvaru, kde měl mimo jiné na starost právě případ Opencard, tak to ve mně skutečně vyvolává celou řadu pochybností. A myslím si, že je to škoda a že je to neúčta k práci těch ostatních lidí, kteří v této komisi budou pracovat a chtějí pracovat dobře. Takže velmi pěkně prosím klub Komunistické strany Čech a Moravy, aby ještě nominaci přehodnotil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s

faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc, připraví se pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Já už skutečně k této záležitosti naposledy. Ale my si skutečně dnes nerozumíme. Tím myslím možná my zástupci koalice a zástupci opozice. Já jsem měl pocit, že ve vyšetřovací komisi – byť jsem nebyl ten, který po ní volal, protože si myslím, že může přinést i negativní efekty v tom smyslu, že bychom zasáhli do probíhajícího řízení – tak jsem byl přesvědčen, že vyšetřovací komisi Sněmovna zřizuje proto, aby se vyšetřilo, jak to bylo s kauzou Opencard, kdo za ní stál, kdo z ní profitoval a jak celá tato kauza vznikla, zatímco teď nabývám dojmu, že možná kolegové z opozice, alespoň někteří, aniž bych jim cokoli chtěl vkládat do úst, mají pocit, že celá komise by měla být zřízena proto, aby vyšetřila ty vyšetřovatele, jak oni zacházeli s těmi údaji a jak vůbec došlo k obvinění třeba Rady hlavního města Prahy.

Já bych byl rád, aby ta první linie byla prioritní, abychom se skutečně dozvěděli, kdo stál za tímto obludným projektem, který stál daňové poplatníky takové peníze bez jasného výsledku. A myslím, že to, jak to dopadne, ať se rozhodne v tajné, nebo veřejné volbě, myslím, že vždy tady platilo to, že si skutečně nekádrujeme jednotlivé zástupce stran. Ale pokud zavedeme nové principy, je to samozřejmě možné, ale důležité je, aby ta komise, pokud už jsme ji tedy odsouhlasili, vznikla a začala pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Josef Hájek s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, po dojemném vystoupení paní Černochové – to je složitě reagovat na krásnou dámu, na bravurní vynikající slovník pana Kalouska je také složitě reagovat, kdy apeloval na to, že se dostáváme do situace, kdy pan ministr útočí na nezávislost různých institucí.

Já v předvolební kampani jsem studoval, měl jsem tam v televizní debatě situaci řešení odvolání policejního prezidenta Lessyho, kde jsem se najednou dozvěděl, nebo dostudoval, že byl nějaký telefonát jednoho, nebo kolegy pana Kalouska, kdy jeho hlasem milým, sympatickým, se ho dotazoval pana Lessyho: "Jak jsi to, prosím tě, kolego, udělal s tou paní Parkanovou, jak jsi to udělal?" To je reakce na pana Kalouska.

Na paní Černochovou – já jsem v listopadu byl trochu hrobníkovi na lopatě, a kdybych umřel, nedejbože, což se samozřejmě také může stát, tak bych chtěl, aby mě pitvali lékaři, nikoliv chemik, nikoliv historik, nikoliv knihovnice, aby u této komise byli lidé, kteří tomu rozumějí. To znamená,

pokud umřu a budou mě pitvat, ať mě pitvají doktoři. Jestli řešíme tady nějakou situaci spojenou s kriminalitou, ať ji řeší policajti, ať ji řeší soudci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. To je zatím poslední přihlášený do rozpravy. S faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: I jako členka výboru pro bezpečnost bych se ráda vyjádřila k tomu, co zde sdělila paní poslankyně Černochová. Kolegyně a kolegové, každý z nás máme nějakou profesi, kterou jsme si sem přinesli. Přináší nám to výhodu, kvalifikaci, při zařazení do výboru, který odpovídá našemu zaměření, a přináší nám to i povinnosti, například hlásit střet zájmů. Přiznávám, že jsem si mnohokrát nevšimla, že by komunální politici ve chvíli, kdy se projednává komunální politika, nebo lékaři, když se projednává zdravotnictví, střet zájmů hlásili.

Na druhou stranu si myslím, že je dobře, když lékaři léčí a vyšetřovatelé, kteří to umějí, vyšetřují. Od toho je komise kolektivní orgán, aby rozhodovala kolektivně, a je to politický orgán, ne orgán, který bude nahrazovat práci orgánů činných v trestním řízení. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní tu mám přihlášku pana Bohuslava Svobody. Teď se ptám, jestli je faktická. Faktická. Tak pan poslanec Svoboda, poté paní poslankyně Černochová. Musím dodržovat pořadí, i když bych měl dát dámě přednost, ale jednací řád mě v tom svažuje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Jenom faktická poznámka prostřednictvím pana předsedajícího. Odpitván nebudete ani lékařem ani nelékařem. Nový občanský zákoník už pitvu neumožňuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi krátkou větu. Prosím, nyní paní poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Jestli klub KSČM vybírá ze svých řad to nejlepší do této vyšetřovací komise, tak pak se tedy divím, proč pan Ondráček není členem bezpečnostního výboru. Kdyby platilo to, co tady říkala paní Bebarová-Rujbrová, tak by mělo smysl, aby tento jejich nejlepší odborník byl členem bezpečnostního výboru. Ale zřejmě i tam kolegové z KSČM cítí, že by mohlo docházet k nějakým konfliktům.

A nezlobte se na mě, pokud někdo ještě v roce 2009 pracoval v tom

odvětví, ve kterém se teď má tato komise seznamovat se skutečnostmi, které někde mohou zaznít, a může je pan Ondráček mít i ze svého bývalého působení, tak pokud vás to neděsí, tak mně to přijde minimálně nestandardní. A pokud by platilo to, co tady říkal kolega ze severní Moravy, tak pak by tady nemusely žádné komise tohoto typu být, protože pak by ten systém fungoval tak, jak má. To znamená, že bychom žádnou vyšetřovací komisi na něco nemuseli zřizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Pavel Kováčik, poté pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, poprosil bych, abychom se věnovali skutečně tomu, čemu máme. A velmi se ohrazuji proti tomu, aby kdokoliv – a tím říkám kdokoliv – spekuloval o motivech, proč ten či onen poslanec nebo poslankyně je zařazen nebo zařazena v tom či onom výboru. Je věcí toho klubu a je věcí toho konkrétního poslance nebo poslankyně, v jakém výboru budou pracovat.

Ale přece jenom si dovolím poznamenat, že pan kolega Ondráček je zařazen v ústavněprávním výboru. A po zralé úvaze, aniž bychom zkoumali důvody, o kterých mluvila paní kolegyně předřečnice, jsme usoudili, že v ústavněprávním výboru bude minimálně stejně platným, a tudíž převážilo zařazení do ústavněprávního výboru. A trvám na tom, že pan kolega Ondráček je dobrým členem ústavněprávního výboru. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ještě než vystoupí pan poslanec Pavel Plzák, byla mi doručena omluva paní ministryně pro místní rozvoj Věry Jourové. Takže je omluvena od 15.30 do 17 hodin.

Prosím, pan kolega Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jenom upřesním vystoupení pana docenta Svobody a uklidním jeho kolegu ze severní Moravy a možná některé jiné, kteří o ten akt nechcete přijít. I podle nového občanského zákoníku můžete být pitváni, ale za svého života už k tomu musíte dát souhlas dopředu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, dobře. Vraťme se tedy zpátky k předmětu jednání. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, a opravdu nikoho nevidím, tak eviduji a pan předseda volební komise Kolovratník mě kontroluje, že v průběhu rozpravy padla podle § 75 odst. 1 jedna jediná věc, a to je návrh na tajnou volbu. Ano?

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, já souhlasím. Je to tak. Padl jeden návrh paní poslankyně Černochové na provedení tajnou volbou. Podle výsledku tohoto hlasování já poté za volební komisi navrhuji volbu veřejnou, a to en bloc jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nejdříve musíme rozhodnout o volbě tajné, a to v hlasování, které zahájím. Nejdříve vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci.

Jakmile se ustálí počet přítomných poslanců, zahájím hlasování číslo 87. Zeptám se tedy, kdo je pro tajnou volbu.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87. Z přítomných 156 pro 41, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy rozhodovat o návrhu volební komise a to je volba veřejná a en bloc, tedy nikoliv po jménech, ale všechna jména najednou.

Rozhodneme v hlasování číslo 88, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro volbu veřejnou od všech návrhů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88. Z přítomných 162 pro 124, proti 9. Návrh byl přijat.

Další postup je potom podle pokynů předsedy volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Proceduru hlasování tedy máme schválenou. Budeme o složení vyšetřovací komise Opencard hlasovat veřejnou volbou en bloc, tedy podle onoho usnesení číslo 47, které bylo na poslanecké kluby doručeno. Já vás, pane předsedající, prosím, abyste zahájil toto hlasování právě teď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme tedy v hlasování pořadové číslo 89. Ptám se, kdo je pro schválení členů vyšetřovací komise. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89. Z přítomných 163 pro 149, proti 1. Návrh byl přijat.

Členové vyšetřovací komise byli zvoleni. Dále tedy budeme pokračovat, pane předsedo, jakým způsobem?

Poslanec Martin Kolovratník: Tak a teď informace k dalšímu postupu. Aby komise mohla začít pracovat, musíme jako plénium zvolit jejího předsedu. O předsedovi této komise hlasuje plénium, a to volbou tajnou.

Musí být ovšem dodržena 24hodinová lhůta mezi nominací a tou samotnou volbou. Proto já okamžitě v tuto chvíli, nebo chcete-li operativně, vyhlásím lhůtu pro podání návrhu na volbu předsedy této vyšetřovací komise a bude to do 17 hodin do sekretariátu volební komise. Nominace předkládají předsedové poslaneckých klubů. Není to tedy samotná komise, ale kluby podávají návrhy. Takže ještě jednou poprosím zástupce klubů, aby nám do volební komise dnes do 17 hodin podali návrh na předsedu této komise. Díky té 24hodinové lhůtě jsme schopni tuto tajnou volbu provést zítra po 17. hodině.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise. Úkol pro předsedy poslaneckých klubů je dán – do 17 hodin předložit návrhy na předsedu vyšetřovací komise, tak abychom zítra mohli tento bod dokončit.

Končím bod číslo 60, protože volba předsedy samotné komise bude mít další bod podle našeho pořadu jednání. Děkuji předsedovi volební komise a končím bod 60.

Podle schváleného pořadu schůze se budeme zabývat blokem prvních čtení. 19. 3. jsme přerušili bod, kterým je

16.

Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Daniela Kortehe, Marka Ženíška, Jiřího Skalického, Michala Kučery, Herberta Pavery, Markéty Adamové, Zdeňka Bezecného, Niny Novákové, Gabriely Peckové a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem, když jsme se jím zabývali, jsme došli do přerušené obecné rozpravy. Připomínám, že stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 107/1. Žádám tedy, aby místo u stolku zpravodajů zaujala zástupkyně návrhovatelu paní poslankyně Helena Langšádlová, vidím ji. A ptám se pana kolegy Chvojky nebo Pletichy, kdo bude vedle ní jako zpravodaj. Ano, pan kolega Pleticha. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě.

Mám nyní přihlášku pana zpravodaje pana poslance Pletichy a násle-

duje paní ministryně Helena Válková, která byla přihlášena po něm. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, dobrý den. Rád bych navázal na debatu, kterou jsme skončili minulou středu po sedmé hodině. Poté co jsme se zde bavili i o různých způsobech vymáhání pohledávek, jak se s tím obchoduje, tak já tady dávám návrh, aby tento zákon byl přikázán k projednání i do hospodářského výboru. Ono to na první pohled vypadá, že se ten zákon týká především těch zlých advokátů, ale má dalekosáhlé dopady i do hospodářské oblasti. Není třeba vůbec pravda, že v momentě, kdy se přiznají jakési paušální náhrady komukoliv, kdo žaluje, povede to k tomu, že si to banky a dopravní podniky budou vymáhat samy. Nebudou. Ty budou s těmi pohledávkami dál obchodovat jako doteď, protože prostě z ekonomických důvodů se jim to vyplatí a jsou k tomu tlačeny. Ale k tomu, myslím, nekompetentnější je právě hospodářský výbor, proto dávám návrh, aby tento návrh zákona byl projednán i v tomto výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za vystoupení v rozpravě. Paní ministryně spravedlnosti není, takže ztrácí pořadí. Nemám žádnou jinou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ano, zástupce navrhovatelů paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, paní navrhovatelko.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vím, že tento návrh zákona zde minulý týden vzbudil velikou diskusi. Ano, tuto diskusi si zaslouží a zaslouží si tuto pozornost, protože jde o 12 mld. korun pro úzkou skupinu advokátních kanceláří, ale jde i o mimořádně závažné sociální dopady a tyto závažné sociální dopady zaplatíme my všichni.

To, co se snažíme tímto návrhem zákona napravit, jsou dopady působení ještě pana ministra Pavla Němce v roce 2006, který umožnil za vyplnění formulářové žaloby inkasovat několik tisíc korun. Tyto závažné sociální dopady však mají ještě druhou stránku: on dokonce zhoršil postavení věřitele, a proto ti věřitelé, kteří jsou si vědomi této situace, kteří jsou např. zastoupení Českou bankovní asociací, podporují náš návrh zákona, protože on v konečném důsledku povede i k lepšímu vymáhání těchto dluhů. Tím cílem opravdu je snížit náklady v souvislosti s vymáháním dluhů, zvýšit počet dluhů, které budou vymoženy, a snížit počet exekucí.

Jsme si vědomi, že jsou výhrady, některé odborné výhrady k tomuto návrhu zákona. Jsme si vědomi toho, že i paní ministryně spravedlnosti

předkládá nějaký návrh, o kterém však já vím pouze z médií, a proto bych chtěla i za navrhovatele říci, že jsme připraveni k další diskusi o úpravě našeho návrhu. Přesto bych vás chtěla velmi naléhavě poprosit, abyste tento návrh zákona propustili do dalšího čtení, abyste podpořili, vy všichni, kterým záleží na vymáhání dluhů, a nikoliv na obchodu s dluhy, projednání tohoto zákona v dalších čteních. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se ještě pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo před hlasováním. Máte slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Přesně z opačných důvodů nemůžu souhlasit s jediným výrokem, které moje předřečnice řekla, ale souhlasím s tím, že je potřeba tuto problematiku řešit. Je to daleko složitější než několik milionů pro nějakou úzkou skupinu advokátů, jak říkala. Proto navrhuji, aby ten zákon prošel do druhého čtení a aby diskuse o něm byla daleko širší. V tomto jsme aspoň zajedno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Musím se ale zeptat i pana zpravodaje Chvojky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Budeme tedy hlasovat o předložených návrzích. Poprosím pány zpravodaje, aby mě kontrolovali. Padl návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Takže já zagonguji a požádám kolegy a kolegyně, aby se případně vrátili do jednacího sálu, abychom mohli rozhodnout o návrhu, který padl v obecné rozpravě. Odhlásím vás všechny, protože se skutečně početní poměry změnil. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom mohli rozhodnout o tomto návrhu. Jakmile se aspoň částečně počty ustálí, rozhodneme v následujícím hlasování. Ještě chvílku počkám, abych vás nenutil k nějakému...

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 90 a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 90 z přítomných 137 pro 2, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru, v rozpravě pan zpravodaj Pleticha navrhl hospodářskému výboru. Má ještě někdo jiný návrh na přikázání? Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích.

Nejdříve o ústavněprávním výboru v hlasování číslo 91, které jsem za-

hájil. Kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 91 z přítomných 146 pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V dalším hlasování, tedy v hlasování pořadové číslo 92, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 92 z přítomných 147 pro 73, proti 48. Návrh nebyl přijat.

V obecné rozpravě zazněly návrhy na prodloužení lhůty, a to prodloužení o 30 dnů s tím, že zástupce navrhovatelů souhlasí, a potom na zkrácení lhůty, kde nebylo třeba souhlasu navrhovatele.

Nejdříve tedy o prodloužení lhůty o 30 dnů rozhodneme v hlasování 93, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 93 z přítomných 150 pro 146, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a lhůta k projednání byla prodloužena o 30 dnů, tedy na dnů 90. Děkuji zástupkyni navrhovatelů, děkuji zpravodajům a končím bod číslo 16.

Postoupíme v jednání o zákonech v prvním čtení a jde o bod

17.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 114/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 114/1. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa zástupce navrhovatelů pan poslanec Tomio Okamura a zároveň o totéž žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Vlastimila Vozku. (V sále je silný hluk.)

Nyní žádám pana poslance Tomia Okamuru, aby uvedl tento návrh ústavního zákona.

Já vás chápu, pane poslanče, ještě tedy požádám kolegy a kolegyně o klid a případně pana ministra s panem poslancem, aby diskusi přenesli na jiné místo, než je... Pana ministra zahraničních věcí a pana poslance Jaroslava Zavadila žádám, aby svou diskusi, která se jistě netýká ústavního zákona o referendu – týká – tak aby ale nechali pult pro navrhovatele volný, aby mohl pan poslanec Tomio Okamura přednést svůj návrh a odůvodnit ho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsme před prvním projednáváním zákona o celostátním obecném referendu v této Sněmovně od loňských podzimních voleb. Tento náš návrh konečně zavádí do České republiky skutečnou demokracii a v plném znění naplňuje článek 2 Ústavy, kde je napsáno, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Dovolte mi tedy zopakovat několik základních argumentů pro přímou demokracii, k níž nedílně patří právo občanů hlasovat o zákonech a jiných důležitých věcech jejich života.

V šetření eurobarometru se respondenti z 15 států Evropské unie poměrem 71,5 % ku 8,5 % shodli, že švýcarský systém přímé demokracie funguje dobře a měl by být zaveden i v jejich domovských zemích. Také většina obyvatel USA požaduje přímou demokracii. Mezi lety 1999 a 2000 se konal nejrozsáhlejší průzkum o přímé demokracii, který se kdy uskutečnil ve Spojených státech amerických. Pouhých 13,2 % respondentů bylo proti přímé demokracii a 68 % Američanů bylo pro její zavedení. Žádný stát USA, v němž byly instituty přímé demokracie na státní úrovni jednou schváleny, se jich už nevzdal a další státy tyto instituty zavádějí. Pokud jde o poměr hlasů pro a proti v jednotlivých státech jak v USA, tak v Evropské unii, je v podstatě závislý jen na informovanosti občanů. Tam, kde už nějaká referenda v poslední době proběhla, tam, kde už nějaké prvky přímé demokracie fungují, je procento hlasů pro přímou demokracii vyšší. Zkušenost a praxe ukazují, že přímá demokracie funguje dobře. Proto občané žádají její posílení. Pokud se někdo rozhoduje proti, je to ze znalosti mýtů a nepravd, které o přímé demokracii panují. Kdo tyto mýty a nepravdy šíří? Přece politici a na ně napojené ekonomické elity. K nim patří řada intelektuálů, pro které je občan hloupá ovce, která se do vlády země nesmí plést.

Podívejme se do historie. Francouzský prezident Charles de Gaulle po zkušenostech s elitami dospěl k opačnému názoru, když prohlásil: "Došel jsem k závěru, že politika je příliš vážná věc, než aby mohla být přenechána jen politikům." Dovolte mi tedy parafrázovat Charlese de Gaulla: "Demokracie je pro mnohé politiky natolik závažná, že občanům nedovolí o ní demokraticky rozhodovat."

Ekonomické důkazy, průzkumy a statistiky ukazují, že tam, kde je více

prvků přímé demokracie, se daří ekonomice a občanům daleko lépe. Konkrétně například ve Spojených státech v roce 2004 dělala na toto téma výzkum agentura Bloomberg a zjistila, že ve státech USA, kde nefungují referenda, je promrháno v průměru o 20 % více veřejných výdajů. Stejně tak ekonomové ve Švýcarsku porovnávali kantony, tedy samosprávné celky v rámci Švýcarska, a zjistili zcela jasné statistické údaje, které říkají, že kde mají občané větší práva v oblasti přímé demokracie, tak mají lepší ekonomické výsledky, nižší daňové úniky, nižší zadlužení, nižší daně, nižší veřejné výdaje, ale paradoxně levnější a kvalitnější veřejné služby. Zastupitelé mají tendenci rozhazovat veřejné peníze a ukázalo se, že referenda jsou efektivní nástroje, jak toto neodpovědné chování korigovat. Pravda je ta, že tam, kde občané hlasují o zákonech, a mohou dokonce přehlasovat či odvolat poslance, mají často přebytkové rozpočty, a světe div se!, stát sice méně utrácí za veřejné výdaje, ale veřejné služby jsou tam kvalitnější než ve státech, kde o rozpočtech a utrácení monopolně rozhodují politici bez odpovědnosti k voličům.

Takže je nejen hloupost tvrdit, že přímá demokracie je drahá a nemůžeme si ji dovolit. Ne, milí kolegové, současná pseudodemokracie je drahá a už si ji nemůžeme dovolit. Nebo si myslíte, že by občané dovolili rozkrást republiku jako naši kolegové politici v minulých letech? Že by občané dovolili privatizovat bohaté státní firmy za symbolické drobné, a naopak, že by občané dovolili, aby stát hradil škody a dluhy za zloděje a podvodníky? Že by dovolili zrušit stíhání stovek podvodníků jako prezident Klaus? Ani největší škarohlíd nemůže tvrdit, že by občané byli natolik hloupí a tohle připustili. Ten, kdo tohle ale připustil, nebyli občané. Byly to společenské, politické a ekonomické elity.

Zastánci čistě zastupitelského systému tvrdí, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům, a ti proto mají právo rozhodovat. Ignorují ovšem skutečnost, že tento druh mandátu vytváří vnitřní rozpor. Legitimní mandát je jako legitimní dar. Je možné ho darovat pouze dobrovolně. Dobrovolnost znamená, že občan musí mít možnost mandát nedarovat, ale zvolit si možnost přímo rozhodnout prostřednictvím referenda. Mandát vynucený je falešným ukradeným mandátem. V této souvislosti píše Friedrich Nietzsche, že parlamentarismus, to znamená oficiální povolení mít možnost zvolit si z pěti politických hledisek, je populární mezi mnoha těmi, kteří by chtěli vypadat nezávisle a individualisticky v boji za prosazování svých názorů. Nakonec však není rozdíl mezi tím, zda se stádu vnutí jeden názor, nebo se mu povolí zastávat názorů pět. Naše současná zastupitelská demokracie je taková forma polodemokracie. Je to ústupek mocných tlaků zdola, ale takový ústupek, který zachovává moc pro elity jako privilegium.

Jednou z výtek proti našemu návrhu je, že politici nechťejí, aby občané

hlasovali o daních. Ale sakra – promiňte mi tento hrubší výraz –, kdo jiný by měl mít možnost rozhodnout o daních než ten, kdo je platí? Taková svévole, kdy politici proti vůli občanů zadlužují zemi, je nejhrubším pohrdáním občany této země. Politici tím říkají, že občané nejsou dostatečně svéprávní, aby mohli určit, jaké budou platit daně. Ve vyspělých demokraciích je to samozřejmě naopak. Ve Švýcarsku například vláda nemůže svévolně určit výši daní, ale musí například při jakémkoliv zvyšování daní žádat o souhlas své občany. Občané samozřejmě v této souvislosti nedovolí rozkrádání a plýtvání veřejnými penězi. Také v mnoha státech USA, vzoru naší pravice, se hlasuje o daních. Voliči si kupodivu daně nezrušili, jak se nám snaží podsunout odpůrci referenda, ale pravda, v mnoha případech je snížili. K čemu to vedlo? Ke krachu států? Ale kdepak. Stalo se jen jediné, co se dalo čekat. Státní administrativa byla a jenom se dá šetřit a být efektivnější. Celkem logické. Protože na jedné straně je sice velký tlak po co nejnižších daních a výdajích a na straně druhé je tlak, aby stát odváděl co nejlepší služby. Ovšem za co nejméně peněz. Myslím, že tohle je trend a cíl, ke kterému bychom měli směřovat i my – nízké daně a zároveň efektivní stát se špičkovými službami.

Dalším argumentem proti našemu návrhu zákona o referendu je, že politici odmítají, aby lidé hlasovali o odvolávání politiků nebo o zrušení Senátu, ale i to je princip, který je v souladu se skutečnou demokracií. Každý politik je zaměstnancem svých voličů. A pokud svoje voliče zklame, podvede je, stane se nepotřebným nebo nepracuje tak, jak má, pak občan musí mít jako každý jiný zaměstnavatel právo svého zaměstnance odvolat. I tady nehrozí nějaké masivní zneužívání. Ve všech zemích, kde je odvolatelnost politiků uzákoněná, jde spíš o preventivní opatření, které se v praxi uplatňuje jen zcela výjimečně. Institut odvolatelnosti totiž slouží jako filtr, který od politiky odrazuje bezpátevní kariéristy nebo podvodníky. Je zcela absurdní, když máme poslance ve vězení a není možnost jej jakkoliv odvolat. Samozřejmě poslanec či prezident může také upadnout do kómatu, zbláznit se a ani v těchto případech není možné poslance, senátora či prezidenta odvolat. To je přece absurdní nesmyslnost.

Jedno je jisté. Ať už dnes Sněmovna rozhodne jakkoliv, tak skutečnou demokracii, si vážení přátelé, občané stejně jednou prosadí. Je jen na nás, zda se k tomu my jako politici postavíme čelem a přijmeme fakt, že občané jsou ti, kteří mají v této zemi hlavní slovo, že oni tu jsou páni a my politici je tu pouze zastupujeme a zastupujeme zájem občana. Prosím proto ty z vás, aby alespoň ti politici, kteří zastupují občany, hlasovali pro zákony o referendu a propustili je do druhého čtení. Tam je potom můžeme upravit tak, abychom našli společný konsensus, protože v hnutí Úsvit jsme si vědomi toho, že máme pouze 14 hlasů, a můžeme je tedy společně upravit a co nejrychleji naplníme článek 2 Ústavy České republiky. Věřím, že vás bude

v případě hlasování většina. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Tomio Okamurovi. Nyní žádám, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vlastimil Vozka se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako zpravodaj tisku 114 bych vás rád seznámil s potřebnými informacemi.

Návrh zákona o celostátním referendu je předkládán Sněmovně jako iniciativa poslanců, které byl předložen 29. ledna. Návrh byl rozeslán jako tisk 114 a posoudila jej vláda v zákonném termínu a své stanovisko dne 3. března bylo zasláno poslancům jako tisk 114/1. Vláda zdůvodnila své stanovisko a vyjádřila nesouhlas s návrhem zákona a já se s těmito výhradami, které vláda zakotvila ve svém stanovisku, plně ztotožňuji.

Podrobně návrh představil, resp. vnější okolnosti tohoto zákona, pan poslanec Tomio Okamura. Nevidím v tuto chvíli potřebu jeho vyjádření jakkoli doplňovat, protože s tiskem 114 jste se všichni seznámili.

Jen obecně. Poslanecký návrh v důvodové zprávě uvádí, že se jedná historicky o 17. pokus o přijetí zákona upravujícího tuto problematiku. Nicméně se předkladatelé vydávají svou vlastní cestou. Bohužel i při snaze o maximální vstřícnost k dobrému úmyslu předkladatelů je nutno konstatovat, že návrh obsahuje řadu nedostatků. Především je referendum zaváděno v tak širokém měřítku, že by ve své podstatě změnilo dosavadní vyvážení současné zastupitelské demokracie. Při základních parametrech počtu občanů, poslanců nebo senátorů může dojít i k ovlivnění fungování státu, přičemž v takto pojatém referendu může dojít i k zásahu do ústavních zákonů. Rovněž je tak možný zásah do otázek rozpočtu, tedy financování státu nebo daní. Toto určitě není tématem pro referendum. Rovněž časté využívání referenda znamená nemalé zatížení rozpočtu.

Z dostupné koaliční smlouvy je možné vyčíst i řešení pro postup koalice ve věci referenda, kde smlouva obsahuje text: Předložíme návrh ústavního zákona o obecném referendu na základě lidové iniciativy, které umožní občanům konání referenda o zásadních otázkách fungování státu.

Jsem toho názoru, že je potřebné ústavní zákon připravit a řádně projednat vládou s řádným meziresortním připomínkovým řízením. Zejména proto, že nehrozí nebezpečí z prodlení, navrhuji proto návrh zákona dle tisku 114 zamítnout. Podrobněji ještě v rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám

obecnou rozpravu. Jako první s přednostním právem se přihlásil pan poslanec Radim Fiala, poté s dalším přednostním právem pan poslanec Tomio Okamura a potom již poslanci, kteří jsou uvedeni na seznamu řádných přihlášek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, ještě předtím, než řeknu to, co jsem původně chtěl říci, zareaguji na pana zpravodaje. On sám řekl, že je to již 17. návrh, já věřím, že jich bude možná 20, možná 30 a potom to referendum stejně jednou projde, protože to, co se děje, je naprosto neudržitelné.

Výtky proti referendu jsou pořád stejné. Nedokonale připravený návrh, široká možnost ovlivňování čehokoli apod. Ale o to přece v referendu jde, aby mohli rozhodovat nikoliv elity a elitáři, ale občané. To, zda připouštíme, či nepřipouštíme možnost referenda, je v první řadě mravní otázkou, a tedy hodnotovým soudem. Já osobně říkám, že církevní restituce neschválené v referendu jsou nemravností. Já osobně říkám, že schválení fiskálního paktu nebo případné přistoupení k euru budou nemravností. A já říkám, že zde bylo takových nemravností dost na to, abychom se poučili a předchozí chyby neopakovali.

V zásadních věcech týkajících se životů rodin a majetků mají lidé přirozené právo se rozhodovat. Kdo se bojí referenda, bojí se skutečné demokracie. Věci nejsou tak, že tady máme hloupé lidi, za které musí rozhodovat chytrí politici. Rozhodování chytrých politiků přivedlo tuto zemi do situace, kdy náš státní dluh činí 1 bilion 680 miliard korun. Jediné, co nás čeká a na co si musíme zvyknout, je lidem vysvětlovat problémy, které se jich týkají, a to je přece zásadní úlohou politiků od samotného počátku, a proto jsme to politiky také šli.

Zřejmě některé politické strany si myslí, že jejich práce spočívá ve lžích nebo planých volebních slibech. Pak je ovšem jasné, že musí být z referenda strach. A to je dobře. Kdyby se ODS a TOP 09 nebály referend, znervózněl bych a zkoumal důvod, proč jsou tyto dvě strany v klidu. Ony však nejsou. Ony dobře vědí, že až se naplní ústavní vize naší státnosti, nezbude pro plané volební sliby prostor. To je vize, se kterou jsme šli do Poslanecké sněmovny, a to je náš předvolební slib.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi za jeho vystoupení. Nyní pan poslanec Tomio Okamura v rozpravě a připraví se pan poslanec Martin Lang. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych tady ještě v obecné rozpravě podrobněji rozebral výtky vlády k našemu zákonu, protože k tomu je potřeba se samozřejmě vyjádřit.

Obdrželi jsem sedm výtek a já je vzal postupně, velice krátce.

Za prvé vláda vytýká našemu návrhu o referendu, že vede k oslabení zastupitelské demokracie. No tak to je tedy opravdu novinka! Ano, samozřejmě, protože se posiluje demokracie přímá. Tak jestli je tedy toto výtko číslo jedna, tak to už vzbuzuje úsměv hned zkraje.

Výtko číslo dvě: Nám je vytýkáno, že zákon zavádí nesourodý institut zákona přijatého v referendu, který je fakticky nadřazen ostatním zákonům, protože ho lze změnit jen referendem a nemůže ho změnit parlament. To může vést k problémům kvůli velké rigiditě. No tak vážení, samozřejmě, protože je to cena za to, že referendum má být vyjádření nejvyšší vůle lidu, takže krotím hlavou nad těmito výtkami, to si snad dělá vláda úplnou legraci.

Za třetí: Zákon není dostatečně provázaný s Ústavou. To je tedy vrcholně pokrytecké, protože my, a už jsem to říkal i na tiskových konferencích, jsme si přímo vzali do rukou předlohu ČSSD z minulých let a pouze jsme tam změnili parametry. To znamená, ČSSD sama tady navrhuje zákon o referendu, který jsme si schválně vzali takticky za základ, aby se nemohla ČSSD vymlouvat, že náš návrh je nekvalitní, což se tady vymlouvali schválně v minulosti. Změníme parametry – a oni řeknou, že není provázaný s Ústavou. No tak předtím jim to nevadilo a teď je to zase další výmluva.

Za čtvrté: Podle vlády se referendum např. o daních nemůže konat už z podstaty věci. To jsou jenom řeči, to jsem tady říkal už ve své úvodní řeči.

Za páté: Není stanoveno žádné minimální kvorum pro přijetí referenda. To je opravdu výtko krásná! Nejenže ve druhém čtení to když tak můžeme upravit, ale hlavně zajímavé je, a škoda, že tu není, protože největším kritikem našeho návrhu je tady ministr pro lidská práva pan Dienstbier, mně to připadá spíše, že začíná být ministrem menšin, a ne lidských práv většiny českých občanů, a ten říká, že o neomezené kvorum nejde, ale pan Dienstbier byl snad ve druhém kole do Senátu zvolen 15 % hlasů oprávněných voličů. To znamená teplé místočko, když ho někdo zvolí, a další senátory, 15 % oprávněných voličů, až na šest let za milion korun ročně, tak nikomu nevadí a hlas občana má, řekl bych, těžkou váhu, ale když stejný hlas občana chce vlastně rozhodnout o konkrétním zákonu, což volba politické strany je vlastně volba souboru zákonů, souboru volebního programu, tak najednou hlas občana má jinou váhu a najednou je zde potřeba kvorum. Tímto vlastně především senátoři zpochybňují sami svůj mandát, protože jestli má hlas občana dvojí váhu, to je pro mě novinka, to

jsem v Ústavě nečetl, a zároveň tím pádem by asi měli všichni odstoupit, protože 15 % hlasů je tedy zřejmě málo a hlavně u všech voleb v České republice neomezené kvorum platí. To znamená v tom smyslu, že není nějak omezeno kvorum.

To znamená, voleb do kraje před rokem se zúčastnilo 40 % voličů, senátních voleb se běžně účastní ve druhém kole 15 % voličů a problém to není. Takže nechápu, proč je to problém teď, když vlastně ti lidé, co se voleb neúčastní, dávají automaticky mandát těm, co se voleb účastní, aby rozhodli za ně. To je tady přece běžný princip.

Výtko číslo šest. Zákon se nevypořádává s případným zásahem do správního řízení a předsoudního stadia trestního řízení. Opět na to můžu říct jediné to, že náš návrh vychází z předlohy ČSSD, která to také nepovažovala za nutné řešit. Tak nechápu ten argument, co tady teď slyšíme.

A závěrem bych tedy řekl, že vzhledem k těmto konkrétním výtkám, které jsem tady všechny postupně vzal, co nám tady vláda vytýká, tak mi nezbyvá než konstatovat, že stanovisko vlády je naprosto nekonstruktivní, politicky nenávistné, očerňující za každou cenu. A my jsme tady skutečně očekávali konstruktivní debatu a ne nulovou toleranci vůči opozičním návrhům.

A jenom když krátce zrekapituluji náš návrh. Tak protože tady padlo v diskusi přede mnou u mého předřečníka, aby prý referenda nebyla častá. No tak to už je skutečně přímo populistické plácnutí pro ty, kteří nejsou informováni. A omlouvám se, není to nic osobního, co jsem teď řekl, omlouvám se. Protože my navrhujeme, aby bylo potřeba pro petici pro vyvolání referenda 100 tisíc podpisů, vážení. Sto tisíc podpisů! To znamená, že v té realitě je to podobné jako v těch mnoha západních zemích, kde to bývá 1 až 2 % oprávněných voličů. A 100 tisíc podpisů sesbírají občané možná jednou za rok, možná jednou za dva roky na nějaké téma typu církevní restituce, možná euro, možná nějaké razantní téma. To znamená, náš návrh zákona není tím, že by se měla Česká republika řídit referendy. Naopak, je to pouze kontrolní mechanismus při největších excesech nespokojenosti občanů s konkrétní věcí, viz třeba restituce nebo, řekl bych, takové masivní téma, aby tady byl kontrolní pojistný mechanismus, aby se občan mohl vyjádřit.

Dále jsem slyšel dlouhodobě výtky, že prý se může hlasovat o všem. No tak to opět jsou zlá plácnutí, která jsem slyšel, protože my jasně říkáme, že otázka pro referendum nesmí směřovat ke změně podstatných náležitostí demokratického právního řádu ani ke zrušení nebo omezení ústavně zaručených základních práv a svobod. Nesmí směřovat k rozhodnutí, které by bylo v rozporu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva. Nesmí směřovat ani k zásahu do výkonu moci soudní. To znamená, my to omezujeme, že se nemůže prohlašovat, což často slyším od

veřejnosti, třeba loupež, znásilňování, zabírání majetku. O tom se hlasovat nesmí, protože to odporuje samozřejmě i základní listině práv a svobod. Dále těch 100 tisíc podpisů už jsem vysvětlil. Potom, že návrh na vyhlášení referenda jsou oprávněni prezidentu republiky podat nejenom občané, ta občanská iniciativa, ale byli jsme tázáni, nebo byly poznámky k tomu, jak to, že i skupina nejméně 50 poslanců nebo skupina 33 senátorů. My to tam nemusíme mít. Ale měla to tam ČSSD. Proto jsme to tam schválně takticky nechali. A je vidět, že ČSSD se najednou ke svému návrhu nehlásí a ještě očeňují náš, přestože vychází z jejich. To znamená, tady vidíme, jak se tady nenávistně politikaři.

O tom kvoru jsem hovořil. A dokonce jsme ještě také vpravili do návrhu zákona, byť by to patřilo spíše do prováděcího zákona nebo by to mělo být až v prováděcím zákonu, nikoliv ústavním, to uznávám, ten určitý minimální čas ve veřejnoprávních médiích, ale to jenom z toho důvodu, abychom otlupili ty hlasy kritiků, že třeba nějaká média můžou populisticky ovlivňovat mínění veřejnosti nějakým směrem a že by třeba to referendum mohlo být ovlivněno. Proto jsme to tam schválně zakotvili. To tam také jinak být nemusí. A v případě, že by to bylo propuštěno do druhého čtení, tak vůbec by nebylo od věci to samozřejmě vyjmout a dát třeba do prováděcího zákona.

To je v kostce ten návrh o referendu. Já bych vás chtěl znovu požádat, byť vím, že je to předjednané, že to bude zamítnuto, o nás bez nás, samozřejmě. Přestože vláda má ve svém vládním prohlášení zákon o referendu, je vidět, jak se opět bude politikařit, protože předem vím, anebo čekám, že to bude zamítnuto v prvním čtení. Ale skutečně jsme se snažili vzít návrh, který by byl řekl bych konsensem mezi průřezem politických stran. Říkáme předem, netrváme na něm v tom smyslu, že když ho propustíte do druhého čtení, pojďme upravit ty parametry tak, aby to vyhovovalo dejme tomu vládě, která tady má většinu. Bohužel Úsvit má jenom 14 hlasů, jsme s tím smířeni, vážení. Takže já vám tady předem veřejně říkám, jestli to myslíte s referendem vážně, jestli nechcete politikařit, to se dneska ukáže, propustíte to do druhého čtení a pojďme to upravit tak, ať konečně po dvaceti letech naplníme článek 2 Ústavy, že lid může vykonávat moc přímo. Říkám to tady na rovinu. Netrváme na tomto návrhu. Propustíte ho do druhého čtení. Pojďme ho upravit tak, aby si klidně vláda, protože má většinu, upravila parametry podle svého, nebo pojďme o tom diskutovat. Ale hlavně, ať už to tady co nejrychleji máme a můžeme mít všichni odškrtnutý, i vláda, jeden z důležitých bodů svého programu. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktické poznámky mám dvě. Nejdřív paní poslankyně Adamová, která se přihlásila elektronicky, po-

té pan poslanec Václav Votava. Pak řádně přihlášení k rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte faktickou poznámku.

Poslankyně Markéta Adamová: Dobrý den, krásné odpoledne nebo spíš už podvečer. Já bych tady chtěla reagovat na to, co tady zaznělo od pana poslance Okamury. On mnohokrát citoval ve své úvodní řeči. Já bych citovala tentokrát jeho a dala do souvislosti s tímto návrhem a prosazováním prvků přímé demokracie i to, že hnutí Úsvit má pouze devět svých řádných členů a on se pro deník Právo 15. 3. tohoto roku vyjádřil, že – cituji: "Do Úsvitu jsem vložil svou práci, své jméno a slíbili jsme voličům prvky přímé demokracie. Ale aby mi stranu někdo rozvracel a od těchto principů ustupoval, tak to opravdu ne. To nás radši bude devět."

Takže já bych vám, prostřednictvím pana předsedajícího, chtěla jenom říci: Nejdříve tedy zkuste ty přímé prvky zavést u sebe ve straně, nejenom u devíti členů. Zkuste si, jaké to je, když těch členů je mnohem více a musíte respektovat pluralitní názor. A pak teprve tady pojdte do takovýchto návrhů. To jen takové doporučení. (Potlesk víceméně napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka poslance Votavy, potom jsou faktické poznámky pana poslance Novotného, Kádnera. A potom pana kolegy Okamury se ptám... Taky faktická poznámka? (Ano.) Dobře. Potom přednostní právo předseda klubu KDU-ČSL. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já myslím, že to, co řekla přede mnou kolegyně, naprosto souhlasí s tím, jaká demokracie asi panuje v hnutí Úsvit. Jak si představují přímou demokracii.

Pan kolega Okamura tady několikrát zmínil náš návrh, návrh sociální demokracie na ústavní zákon o celostátním referendu. Ano, pane kolego, a my se k němu hlásíme. Ale ne v té formě, v jaké vy podáváte svůj návrh. Přece nemůžeme přijímat některé otázky, které jsou naprosto nesmyslné a které jsou naprosto nepřijatelné. Vy jste teď hovořil o daních. No samozřejmě, kdo by si nepřál, aby neměl žádné daně, nebo velice malé daně. Ale ten stát musí zajišťovat určité služby a na to ty daně právě potřebuje. Takže to je třeba jeden případ, proč nemůžeme ten váš návrh, tak zešířoka podaný, vůbec podporovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou... Ale ještě předtím vlastně přečtu omluvu. Pan poslanec Ivan Pilný se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy pan poslanec Martin Novotný, připraví se pan poslanec David Kádner, oba s faktickou poznámkou. Poté faktická poznámka Tomia Okamury. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, dámy a pánové, ta poznámka je skutečně faktická. Pan kolega Okamura se ve svém vystoupení odvolával také na názory filozofa Friedricha Nietzscheho. Já ho chci upozornit, že by bylo dobré si Nietzscheho dílo nejprve přečíst. Ono je nepochybně plné kritiky parlamentní demokracie. Ale ta kritika je vznášena z pozic, které v žádném, v žádném případě nejsou podporou přímé demokracie. To je naprosto absurdní. Jestli něco o tomto filozofovi víte, tak byste tušil, že jeho názory, které zastával, neměly vůbec nic společného s takovou tendencí.

Chtěl bych vám připomenout jiného filozofa, to jest Immanuela Kanta a jeho kategorický imperativ. Ten zní: Jednej tak, jako by se maxima tvého jednání měla na základě tvé vůle stát obecným přírodním zákonem. Neboli: Jednej tak, aby se mohlo tvé jednání stát obecným pravidlem pro všechny. Proto si myslím, že poznámka kolegyně z TOP 09, to jest, že si hnutí Úsvit nejprve musí zamést před vlastním prahem a jakékoliv prvky vnitřní demokracie zavést nejprve do svých řad, je naprosto namístě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. Nyní pan poslanec David Kádner, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Pane místopředsedo, dámy a pánové, chci reagovat jenom na paní kolegyni a myslím si, že i na jiné, co mluvili o Úsvitu jako o nedemokratickém. Myslím si, že tady přece nejde o to, kolik kdo má členů. Myslím si, že naopak je velká výzva, abychom si udržovali příznivce a lidi, kteří danou stranu podporují. A myslím si, že útočit na to, jestli Úsvit má devět členů, nebo ne – sám nejsem členem Úsvitu a necítím se v nedemokratickém prostředí. A naopak musím říct, že v Ústeckém kraji jsem dokázal a měl jsem možnost nabídnout lidem, kteří by si za žádnou značku prostě nevlezli. Ale teď každým krokem, který tady uděláme, tak je musíme přesvědčit o tom, že ty kroky děláme správně, demokraticky. A tím, že nemají stranickou plácačku, legitimaci, tak je nějakým způsobem udržet do dalších voleb. A myslím si, že ti lidé naopak narůstají, aspoň v Ústeckém kraji narůstají a v tuhle chvíli od voleb máme další skoro tři tisíce příznivců. Tak kde je ta demokracie? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Davidu Kádnerovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Jiří Pospíšil, protože se

přihlásil elektronicky. (Poslanec Okamura chtěl vystoupit.) Pane předsedo, musím vás vždycky upozornit na to, že platí zákon o jednacím řádu, já ho musím dodržovat jako předsedající. Takže já jsem vás viděl s faktickou poznámkou, ale pan kolega Jiří Pospíšil se přihlásil elektronicky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane místopředsedo. Já mám také faktickou poznámku. Chci reagovat na vystoupení pana Okamury, který se tady vyjadřoval ke stanovisku vlády. Mě asi nikdo nemůže podezírat, že jsem příznivec této vlády, ale to stanovisko jsem si důkladně prostudoval a je ve svých argumentech velmi seriózní. Takže zde mohu objektivně říci, že pokud zde vláda říká jasná fakta, proč se jedná o legislativní zmetek, tak bychom se měli, pane předkladateli prostřednictvím pana předsedajícího, spíše zabývat těmi argumenty a říci, zda jsou, nebo nejsou oprávněné, a ne nazývat tím, že jsou ty argumenty krásné, úsměvné atd.

Ten návrh zákona, jak byl předložen, je opravdu legislativním zmetkem. A ten, kdo bude hlasovat pro jeho zamítnutí, tak to neznamena, že je odpůrcem přímé demokracie. Takže prosím, neříkejme zde, kdo je proti tomuto návrhu zákona, tak je odpůrcem přímé demokracie. Ten návrh, kdyby prošel, jak je připraven, tak by nevedl k zavedení přímé demokracie, ale k rozvratu státu jako takového, protože pak by zde nefungovala demokracie žádná. Ani zastupitelská ani přímá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Tomio Okamura. Připraví se pan předseda klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Už bych si přestal pamatovat předřečníky, tak jsem rád, že jsem dostal slovo včas. Takže za prvé ke kolegyni z TOP 09. Děkuji za upozornění, tak doufám, že nám také vysvětlíte, jak paní Parkanová z TOP 09 předražila letouny CASA. To je demokracie u vás – výborně. Jinak bych chtěl říci, abych vás uklidnil, že –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane poslanče, oslovujte jiné poslance pouze mým prostřednictvím.

Poslanec Tomio Okamura: Dobře. Ano. Jinak bych vás rád uklidnil, že připravujeme změnu stanov tak, abychom nabrali, abychom rozšířili strukturu. Věřte, že mě to pálí také. Nicméně vaši koaliční kolegové Starostové a nezávislí, jak mi říkal pan Gazdík, ještě téměř dva roky poté, co byli ve Sněmovně, měli jenom 15 členů. Takže přestaňte mi tady nalhávat nějaké nesmysly.

ČSSD, děkuji na upozornění na to, že není na sociální programy. To, kdo se tady podílel na rozkradení naší země, až je zadlužená až po uši, tuším, že to byla ČSSD. Děkuji.

ODS, pan poslanec Novotný, prostřednictvím pana předsedy. No tak máte pravdu, že kdyby tady byla přímá demokracie, tak Klausova amnestie, jak tady propustil grázly a podvodníky, anebo privatizace v 90. letech, tak to už by dávno občané zarazili a odvolali ho, možná pohnali i k trestní odpovědnosti. Děkuji za vaši poznámku.

A pan Pospíšil z ODS. Vy jste mluvil o paskvilech – nebo už ne z ODS prostřednictvím pana předsedy – no tak občanský zákoník pod vaším vedením, to je jeden z největších paskvilů, které udělali odborníci jako vy, prostřednictvím pana předsedy, a vaši spolupracovníci. A když už jsme u ODS, prostřednictvím pana předsedy pane Pospíšile, tak kauzu Opencard, tu jsme tady řešili ještě před chvílí. A další rozkrádačky a tunelování veřejných rozpočtů. Takže na to bych snad ani neupozorňoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. S řádnou přihláškou s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL se ve svém programovém prohlášení přihlásila k přijetí ústavního zákona o obecném referendu s tím, že předloží vlastní návrh zákona. Klub KDU-ČSL nepochybuje o dobré vůli předkladatelů ani o významu tohoto zákona. Je však v zájmu obyvatele naší země, aby tento zákon byl co nejvíce kvalitní, protože je stejně důležitý jako i zneužitelný.

Předkladatelem tady bylo poukázáno na Švýcarsko. Tato alpská země je pro nás v mnohém inspirativní, zcela nepochybně. Jen si kladu otázku, jak by asi u nás dopadla některá referenda realizovaná tam v nedávné době. V postoji k předloženému návrhu nás utvrzují nakonec i slova předsedy klubu hnutí Úsvit, a to k referendu o církevních restitucích.

Referendum je jistě potřebná záležitost. Není však všelékem. Spojovat ho s otázkou narovnávání křivd v minulosti či s otázkami morálky, považuji za nesprávné a nešťastné. Návrh zákona klub KDU-ČSL nepodpoří. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KDU-ČSL za vystoupení a nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Martin Lank a připraví se pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Vážený pane předsedající, vážený člene vlády, dámy a pánové, my nepředkládáme tento návrh proto, že by pouze hnutí Úsvit toužilo snad po institutu referenda. Já tady stojím před vámi jako obhájce tohoto návrhu ústavního zákona, protože mít možnost rozhodovat chce v první řadě velká část tohoto národa. Zkuste se ostatně zeptat svých voličů. Nicméně skoro 350 tisíc lidí svoji vůli už jasně vyjádřilo, a to tím, že ve volbách dalo hlas právě programu našeho hnutí, kde je referendum vlajkovou lodí.

Dámy a pánové, pokud skutečně chcete referendum, a řada z vás to deklarovala už před volbami, máte před sebou základní stavební kámen k jeho vybudování. Možná je pro některé z vás trochu neotesaný, ale je čistý, bez zbytečného balastu. A každopádně se na něm dá pracovat. Proto vás prosím i já o jeho propuštění do druhého čtení, kde ho můžeme opravit, případně upravit tak, aby vyhovovalo všem. Pokud ovšem tento návrh smetete ze stolu stejně jako už 16 předchozích návrhů na referendum v minulosti, je to samozřejmě vaše volba. Pak ale buďte natolik fér a přiznejte, že referendum ve skutečnosti nechcete. Přiznejte svým voličům, že jim nechcete dát možnost, aby si rozhodli sami.

Ještě se vrátím k jedné z výtek, která se týkala neomezeného kvora. Dovolte mi teď krátkou citaci. "Musím říct, že parlament ve shodě i s mými představami se shodl na tom, že není dobré do tohoto zákona žádné kvorum zakládat. Nemáme ho vůbec v žádných volebních zákonech pro žádné volby a musím říci, že všichni partneři v Evropské unii nás přímo varovali před stanovením třeba 50procentního kvora, protože s tím nejsou zatím pozitivní zkušenosti v Evropě." Možná vám tato slova jsou povědomá. Ostatně mohla by. Protože už jednou tady od tohoto pultu zazněla. A to 26. února 2002, kdy je pronesl poslanec ČSSD Pavel Rychetský při projednávání ústavního zákona o referendu o přistoupení České republiky k Evropské unii.

A skutečně ani v ústavním zákoně o referendu o přistoupení k Evropské unii není stanoveno žádné kvorum. Pamatovat by si to mohl minimálně stávající pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek, který je pod tímto zákonem podepsaný coby tehdejší předseda Sněmovny. Znamená to tedy, že když něco nebudeme chtít přijmout, kvorum bude? A když naopak něco vláda bude potřebovat schválit, kvorum stanovovat nebudeme? Nezlobte se na mě, ale takovouto účelovost – a napadají mě i jadrnější slova – já nemohu akceptovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Lankovi. Ještě před kolegou Pletichou s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče, máte faktickou poznámku.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, zaznívá tady spousta argumentů, proč nepodpořit právě tento návrh ústavního zákona o obecném referendu. Jsou to většinou výtky právního charakteru a koneckonců i Jiří Mihola, předseda klubu KDU-ČSL, se k tomuto v tomto smyslu vyjádřil. Chtěl bych ale jenom stručně doplnit, co v očích KDU-ČSL tento návrh dále diskvalifikuje.

Je to referendum na Krymu, kterého se jeden z předkladatelů zúčastnil, a který prohlásil, že referendum na Krymu bylo v pořádku. Referendum na Krymu probíhalo tak, že v některých okrscích byla účast až 120 %, lístky byly bez obálky, vhazovány do průhledné urny, no a písmena na lístcích byla tak velká, že bylo krásně přes ty skleněné urny vidět, jak kdo hlasuje, a to vše se dělo pod kuratelou ozbrojenců. Otázku na lístku nebo otázky na lístku "Chcete se k Rusku připojit teď, anebo chcete se k Rusku připojit až po nějakém čase?" ani nekomentuji.

Jinými slovy, jaksi toto taktéž, nebo resp. schvalování takového referenda a tvrzení od jednoho z předkladatelů, že bylo demokratické a bezproblémové a férové, toto referendum v našich očích také diskvalifikuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Benešíkovi, s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava, potom s faktickou poznámkou Tomio Okamura. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. No to přece není o tom, zdali referendum chceme, nebo nechceme. Sociální demokracie chce referendum. Ale samozřejmě ne v takové formě, v jaké je podáváte vy, kolegové. A jestliže tady někdo nazývá tento návrh – tento váš návrh – zmetkem, a je to zleva, zprava, v podstatě celá Sněmovna mimo vás, tak asi je zřejmé, o jaký návrh jde. Já myslím, že nad tím byste se měli zamyslet, a myslím, že to není jenom o tomto návrhu, o tomto návrhu ústavního zákona o referendu. Vy sem valíte jiné návrhy zákonů, ať to bylo DPH, já nevím, co vše, a jejich úroveň je v podstatě stejná. Také jsou to legislativní zmetky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, faktické poznámky mám, kolegu Pletichu ještě požádám o strpení, protože faktická poznámka Tomio Okamury, faktická poznámka Radima Fialy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, takže velice krátce.

Pan poslanec Benešík – já bych, přestože vás mám jinak rád

samozřejmě, tak jenom připomenu přísloví: Jednou vidět a stokrát slyšet. Vy mluvíte, jako kdyby tam někdo z KDU-ČSL také byl na tom referendu. Anebo jste to jenom slyšeli z doslechu od našich veřejnoprávních médií? Na té misi byli dva poslanci – jeden vládní z ANO, z vaší vlády, takže by bylo na čase se když tak od poslance hnutí ANO veřejně distancovat a od vašeho koaličního partnera v tom případě – a řekněte to na rovinu, že zpochybňujete svědectví zástupců hnutí ANO, pak tam byl náš poslanec a pak tam byl exposlanec dlouholetý ČSSD Miloslav Soušek, dneska starosta Vysokého Mýta, který dokonce celou akci zorganizoval a pozval ostatní na tuto misi s tím, že už byl v rámci této organizace na jiných zahraničních pozorovatelských misích. Ale neodvádějte téma jinam, to znamená, naši poslanci, resp. náš poslanec pouze řekl, co viděl. Nic víc. A jelikož Milan Šarapatka dvanáct let byl vybrán Českou republikou opakovaně jako velvyslanec České republiky v několika zahraničních zemích, tak ho těžko budeme podezírat z toho, že by podával nekorektní svědectví. To by bylo asi příliš. Má dvě vysoké školy, je dlouholetým diplomatem a umí několik jazyků.

A k panu poslanci Votavovi prostřednictvím pana předsedy – no tak to bychom se tady už zase opakovali – ten návrh je váš, ČSSD, my jsme na něm jenom upravili parametry.

A ostatní už jsem vám tady řekl, to už jsem říkal tady minulý týden, opakujete se pořád dokola, že DPH platit až po zaplacení faktury, nebo že chceme zamezit sestěhovávání nepřizpůsobivých a zastropovat tím pádem příspěvek na bydlení v rámci zákona o hmotné nouzi. No tak ten návrh samozřejmě dobrý je a stačilo na něm, kdybychom si společně našli nějaký konsensus, a už to mohli mít občané, kteří trpí po celé České republice kvůli těm nepřizpůsobivým. Tak už to mohlo být vyřešeno. Takže znova na vás apeluji (předsedající upozorňuje na čas), pusťme to do druhého čtení, upravme to a budeme mít referendum. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Fiala, pak s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík a s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, děkuji, já jsem chtěl také reagovat na pana Benešíka, ale v podstatě Tomio Okamura to řekl za mě, že pan Benešík zde mluvil, jako by tam byl. Možná byste nám mohl říct ještě některé detaily z těch volebních lístků, aby to bylo úplně celé.

Ale já už na to nechci reagovat a spíš bych zareagoval na pana kolegu Votavu, který říká, že všechny návrhy, které zde dáváme, jsou špatné. Já chápu, že je jich hodně, že je musíte číst, že je to spousta práce, ale jsou to návrhy, které prostě řeší problémy současné společnosti a které jsme

říkali, že budeme předkládat, že pro ně budeme hledat politickou podporu.

Já se obrátím na ten návrh o referendu. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, to je váš návrh, to je návrh sociálních demokratů s tím, že tam prostě není žádné kvorum. Ano, není tam žádné kvorum, možná tam ještě chybí jedna nebo dvě věci, které přece jsme schopni načíst na plénu ve druhém čtení, poslat do výborů, kde jsme schopni se o tom bavit, a ty věci, které tam podle vašeho názoru chybí, tak změnit.

Stejně tak nesdílím názor pana kolegy Jiřího Pospíšila, že je to paskvil. To je přece velmi laciný a velmi jednoduchý argument. Tak to pojďme prostě změnit. Ten zákon není žádný složitý zákon, nemá ani sto stran, nemá ani padesát stran, nemá ani dvacet stran, nemá ani deset stran, podle mého názoru má dvě strany. Tak to prostě, jestli ho chcete, tak ho pojďme změnit, nebo na rovinu řekněte, že ho nechcete, protože ta přímá demokracie a to, aby o něčem rozhodovali lidé, se vám zrovna nehodí. (Potlesk poslanců Úsvitu).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu Úsvitu. S faktickou poznámkou pan poslanec Benešík, po něm pan ministr Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, jsem moc rád, že pan poslanec Okamura nedodal, že mě má rád prostřednictvím pana předsedajícího. (Smích části poslanců.)

Nicméně teď k věci. Ti pánové, kteří tam byli, ale nepředkládají, mimo zástupce Úsvitu, nepředkládají žádný zákon o referendu. To je první věc.

Druhá věc. Podívejte se na záběry například České televize z volebních místností – prostě ty urny jsou skleněné a ti lidé nemají obálky a samozřejmě i na tu dálku je vidět, jak kdo hlasuje. Česká televize – já mám mnohdy velké výhrady k České televizi, ale pochybuji, že Česká televize byla schopna tady to zosnovat, ty záběry z volebních místností, a koneckonců mám za to, nebo myslím si, že je dost možné, že to byly převzaté záběry třeba z Russia Today. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr Lubomír Zaorálek s přednostním právem, po něm faktické poznámky pana poslance Adama, pana poslance Humla a pana poslance Holíka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, dobrý den ještě jednou. Víte, já mám trochu problém s tím, že nevím, jak se dokážeme shodnout na podobě zákona, když se nejsme schopni shodnout ani na tom, co to vlastně je referendum.

Já bych chtěl říci, že referendum je, a to je úplně triviální a měli bychom se nejdřív shodnout na tom, že referendum můžete konat jako svobodnou volbu, svobodné rozhodování nebo veřejnou debatu. Veřejná debata ve svobodné zemi, to je úplně základ. Všechno ostatní je směšné. Pokud nekonáte referendum jako veřejnou debatu ve svobodné zemi, to je součástí té debaty, a než to referendum je, tak se musí shodnout veřejnost, jakým způsobem se položí otázka, ta otázka musí mít smysl a musí být dáno, co se s výsledkem referenda bude dělat. Jestli to bude referendum konzultativní, pro koho bude závazné apod. To znamená, tahle pravidla jsou strašně důležitá. Každému referendu musí předcházet jakási skutečně veřejná debata, ve které se názory nějak krystalizují a ujasňují.

To, co jsme viděli, přátelé, na Krymu, to byl blitzkrieg. Rozumíte, to byl blitzkrieg! To referendum se konalo v rekordním čase. Když se podíváte na to, jak zněly otázky, tak to prostě bylo naprosto kuriózní a komické, a to referendum se konalo pod puškami, protože tam vnikli vojáci, takže se ruší ten základní princip... Vnikli tam vojáci, o kterých se dlouho lhalo, že je to nějaká domobrana, až nakonec pan Putin ve svém projevu v Dumě přiznal, že to jsou ruští vojáci. Tam to řekl jednoznačně. Tam se přihlásil k tomu, že to jsou ruští vojáci. Takže dneska víme, že to byli celou dobu ruští vojáci, kteří vnikli do cizí země v počtu desítek tisíc, a pod těmito bodáky se v rekordní rychlosti uspořádalo během několika dní referendum s naprosto komickými otázkami, chápete, bez jakékoliv veřejné debaty a se slibem, že kdo bude hlasovat pro, tak že se zvýší důchody více než dvakrát, a několik podobných prohlášení, která samozřejmě vyvolala nadšení obyvatel. Tohle je opravdu mockery! To je směšné! To je komedie, a ne referendum!

Chápete? Tak se můžeme tady bavit o zákoně o referendu, když vy tady frašku tady pokládáte za něco, co si zaslouží, aby tam člověk jel jako pozorovatel a aby vážně se tvářil, že zkoumá, jestli to splňuje nějaké nároky. Tam se to ježí vojáky, ono je to pod hlavními puškami, ale my klidně posuzujeme, jestli je to regulérní referendum. A opakují, nesplňuje to to základní, že to je veřejná debata ve svobodné zemi. To je to samé, jako kdybyste konali volby, tam bylo všude plno vojska a vy jste se tvářili, že to jsou svobodné volby. To prostě nelze.

A jestliže na tomhle se nedokážeme dohodnout, tak pak tady vidím problém. Chápete, problém je v tom, že jak se pak můžeme shodnout na rozumné podobě zákona, když tady nemáme ani shodu na tom, že na to, abychom někde konali referendum, musí být splněny nějaké elementární požadavky. Pokud nejsou splněny, tak je to prostě celosvětově k smíchu! Podívejte se na stanovisko, které přijala Rada Evropy, a kdyby Rusko nevetovalo Radu bezpečnosti, tak se podívejte na stanovisko Rady bezpečnosti, kde pouze Rusko použilo veta a zabránilo tomu, že se přijalo usnesení, ve kterém byl článek, kterým se tohle referendum odmítlo. Na

úrovni Rady bezpečnosti Organizace spojených národů! Všichni se na tom shodli, že to je nesmysl! Rozumíte? To, že Rusko použilo právo veta, je něco naprosto výjimečného. Každý stát, i když je členem Rady bezpečnosti, se prostě nechce dostat do situace, že je jedinou zemí, která zhatí usnesení. Kdybyste se podívali, kolikrát toto se stalo, tak je to výjimečné. Stát to nestaví do dobrého světla. Tohle Rusové neudělali rádi, ale nic jiného jim nezbylo, protože by bylo přijato usnesení, kterým by se na úrovni Rady bezpečnosti všemi členy s celou řadou kosponzorů řeklo veřejně, že tohle referendum je k smíchu. Tak co na tom chcete ještě pozorovat? Co na tom chcete zkoumat?

Takže mně připadá, že chceme-li probírat zákon o referendu, tak si v této Sněmovně musíme nejdřív ujasnit, co to referendum je, a tohle se nám bohužel, jak vidím nedaří! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a pak tu máme smršť faktických poznámek. Nejprve s faktickou poznámkou... Pokud panu navrhovateli chce pan poslanec dát přednost, má možnost. (Poslanec Adam dává přednost poslanci Okamurovi.) Prosím, pane navrhovateli.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, projev pana ministra byl totiž tak dlouhý, že bych už zapomněl, na co vlastně reagovat. Takže já vlastně poděkuji panu ministrovi, že podpořil náš zákon o referendu. Vždyť vy jste vlastně na naší straně, protože my právě tady určujeme, že referendum lze vyhlásit od překontrolování Ústavním soudem nejdříve šest měsíců a nejpozději dvanáct měsíců od realizace petice a od toho překontrolování, aby byl čas právě na diskusi. Takže děkuji, pane ministře, že jste konečně viděl za ČSSD jeden z velice pozitivních bodů našeho programu, takže to není, jako tady říkají vaši straničtí kolegové a vládní kolegové, že by to byl paskvil. Děkuji. To splňuje. A dokonce říkáme, že v době začínající 60 dnů a končící 48 hodin před zahájením hlasování se vyhradí ve veřejnoprávních médiích minimálně pět hodin času jak v televizi, tak v rozhlasu, byť jsem upozorňoval, že to by mělo být v prováděcím zákoně, a dali jsme to tam, abychom otupili diskusi, že by občané snad mohli být ovlivňováni.

A k tomu Krymu jenom krátce. Ti pozorovatelé, co tam byli, jak už jsem je jmenoval, ti nehodnotili žádné lhůty. Říkali jenom, že na tom místě daný způsob ve volebních místnostech, jestli probíhal podle jejich názoru v nějakém souladu, či nikoliv. Takže jenom abych to upřesnil a případně, kdyby někdo chtěl mít faktické poznámky na toto téma, abychom to vyřešili hnedka zkraje. A děkuji, pane ministře, za vaši podporu, protože to tam

přesně máme. Tak to je neočekávaná podpora! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Petr Adam. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Adam: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího pouze chtěl vzkázat panu Votavovi: My neustále a dokola slýcháme, že ČSSD chce zákon o referendu. Ne o o-becném referendu, ale o referendu. Ale já to slýchám už možná deset let, já to možná slýchám ještě déle. Mám takový pocit, že tady předkládáme nějaký zákon, a trochu parafrázuji český film Slunce, seno, erotika. My chceme založit nudapláž, ale vy ji chcete založit tak, že ženy budou nahatě pouze od krku nahoru a muži od pytlíku dolů. A tak to my nechceme! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Huml. (Vzdává se slova.) Ano, ruší. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík. A připraví se pan poslanec Karel Fiedler. Konečně. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Já mám jeden dotaz. Potřebujeme tady to referendum, nebo ne? Mlčení je souhlas, znamená to ano. Teď se malinko odtrhnu od řady některých předřečníků, kteří začali se vracet k tématu, které už bylo probíráno. Všichni, kteří jsme tady, jsme nějaká elita národa. Nás si vybrali lidé, abychom je reprezentovali. Tam napravo, může být chvilku klid? (Směrem k lavicím ODS a TOP 09.) A z toho důvodu sice řídíme tento stát nebo pomáháme ho řídit, ale nikdo není neomylný. A my potřebujeme tady nějakou kontrolu.

Když se vrátím tady prostřednictvím pana předsedajícího k panu Votavovi, kdy říkáte, my jsme ten návrh několikrát prosazovali. Ano, byli jste tady 22 let! A proč jste to neudělali, mně řekněte? Proč za těch 22 jsme tady stačili rozkrást nebo rozprodat v této republice za tři biliony korun a za další téměř dva biliony jsme udělali dluh? Zamysleme se! Zvažme všechno! Potřebujeme referendum? Potřebujeme. Dejme mu šanci do druhého čtení! (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler, připraví se pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, pane předsedající, dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl zareagovat na předřečníky pana Benešika a pana ministra Zaorálka. Já mám také výhrady k tomu, jak probíhalo referendum na Krymu, že tam urny byly průhledné, že bylo vidět, jak ti lidé hlasovali. Na tom se určitě shodneme. Ale my tady přece neřešíme referendum na Krymu. My tady řešíme referendum pro občany ČR! Prostřednictvím pana předsedajícího, pane ministře, už je odpoledne, už neřešíme Ukrajinu, už řešíme problémy České republiky! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem chtěl jenom zareagovat na předřečníka minus jedna, který si tady tak sugestivně položil řečnickou otázku a pak zkonstatoval, že když mu na něj nikdo neodpověděl, tak že s tím všichni souhlasí. Já bych ho rád upozornil, že v tomto sále je možné odpovídat jenom prostřednictvím přihlášení se u pana předsedajícího, to znamená, že mu nikdo odpovědět nemohl a neznámá to, že s ním všichni souhlasí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi za toto praktické poučení, a pokud se nikdo další nehlásí s faktickou poznámkou, tak se konečně dostává na řádně přihlášeného pana poslance Lukáše Pletichu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já si dovoluji říct, že mě nikdo nemůže označit za to, že jsem odpůrce referenda, a prostřednictvím pana předsedajícího toto sděluji i panu Tomio Okamurovi a nechť se, vašim prostřednictvím tedy, zeptá u svých členů ve svém domovském Jablonci. Za to referendum jsem bojoval i u Ústavního soudu s ústavní stížností.

Můžu vám říct, že ta problematika vůbec není jednoduchá. Jestli to chceme tady začít nějak řešit, je potřeba vůbec, než to sem dojde, začít se bavit, jaké otázky vlastně mají být v tom referendu řešeny. To, co vy tady navrhuje, tady klidně je možná otázka do referenda, jestli chceme, jestli občané chtějí, aby tady byl v čele republiky král a království, a zároveň tady budeme mít prezidenta. Nepůjde s tím nic dělat, protože to vlastně když občané budou chtít krále a království, tak to bude nadřazeno Ústavě. A co s tím teď?

Čili já si vás dovoluji vyzvat, aby nejdřív byla uspořádána jakási deba-

ta, jaké otázky by vůbec v tomto celostátním referendu byly přípustné, čeho by se to mělo týkat. Rozhodně nejsem příznivcem toho, aby se to týkalo daní, protože existují také mandatorní a kvazimandatorní výdaje a ty se musejí z něčeho hradit a jediné, z čeho se platí, jsou daně.

Takže to jsou takové důvody, pro které já navrhuji tento návrh zamítnout. Ale říkám, rozhodně nejsem nepřitelem referenda, bojoval jsem za ně, zeptejte se u svých, mám v tom celkem bohatou historii. Ale takhle ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pletichovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za tyto poznámky, nicméně bych asi doporučil přečíst si článek 5 našeho návrhu, kdy my jasně říkáme, že prezident republiky do měsíce od doručení petice k referendu navrhne Ústavnímu soudu, aby posoudil, zda je položená otázka v souladu s těmi podmínkami. To znamená těžko může být král a prezident dohromady. Takže to jenom říkám předem, že toto rozhodně obsahem našeho referenda fakt není. A bylo by dobré používat, prosím, argumenty, které – vím, že tady ten přenos půjde ve tři ráno na ČT 24 a možná někdo přepne, předtím než jsem se vyjádřil, a pomluví nás to, ale prosím vás, to ne, to tady mám jasně řečeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, platná Ústava České republiky v článku 15 hovoří o tom, že zákonodárná moc náleží Parlamentu. Ústava v článku 2 odst. 2 říká, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává moc přímo. Právě tyto dva články Ústavy stanovují hranice, kudy by se zákon o celostátním referendu měl pohybovat. Zejména by neměl být v rozporu s principem zastupitelské demokracie, na níž je náš ústavní systém postaven. Proto by zákon o celostátním referendu měl mít své limity, a to prosím nehovořím pouze o právech daných Listinou základních práv a svobod. A pokud takto analyzujeme předkládaný návrh zákona, pak je nutné objektivně říci, že se pohybuje mimo vytčené mantinely Ústavy České republiky.

Argumenty o tom, že pokud takto pojatá demokracie funguje ve Švýcarsku, pak by měla fungovat i v naší zemi, jsou liché. Připomenu, že Švýcar-

sko je od roku 1848 federací složenou z kantonů, které mohou mít vlastní ústavu. Ústavu, která nesmí být v kolizi s ústavou federace. Dále Federální shromáždění, chcete-li parlament, je složen z Komory lidu a z Komory států, které jsou voleny v kantonech. Tudiž problémem je, že ve Švýcarsku prakticky neexistuje žádná celostátní politická strana. Vláda, Federální rada, je sice jmenována parlamentem, ale nemůže být parlamentem odvolána. Tak jako neodstupuje, pokud referendum nepotvrdí její návrhy. Naproti tomu vláda nemůže rozpustit parlament. Takto pojatou vyváženost, vzájemnou kooperaci a federalizaci zdola nahoru rozhodně nelze aplikovat do naší země.

Osobně jsem vždy podporoval a podporuji obecné referendum, které by mělo dotvářet, nikoliv tvořit ústavní pořádek naší země. Tak jako vláda jsem přesvědčen, že zákon přijatý v referendu nemůže být nadřazen jiným zákonům, zejména těm ústavním.

Předložený návrh zároveň není provázán se současnou Ústavou a svou konstrukcí by přispěl k právní nejistotě, k destabilizaci politického systému v zemi a mohl by dokonce ohrozit práva menšin.

Chci také upozornit, že významnou částí politiky každé demokraticky zvolené vlády je mimo jiné její fiskální politika, která by neměla být předmětem referenda.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, podívejte se, tak už tady skutečně téměř hodinu nebo déle diskutujeme o nechuti všech vlastně přijmout zákon o referendu. Znovu vás prosím a vyzývám – pusťme to do druhého čtení, dejme tomu klidně prodlouženou lhůtu k projednání, udělejme ve výborech vzájemně konsensus a přijmeme zákon o referendu. Pojďme to upravit na parametry, víme, že je nás v tom (?)čtrnáct, pojďme a přestaňme se vymlouvat.

A k tomu druhému, co tady říkal pan poslanec, prostřednictvím pana předsedajícího, ano, to je bohužel zásadní rozpor hnutí Úsvit a rozdíl mezi Úsvitem a téměř všemi ostatními stranami tady v parlamentu. My si myslíme, že hlas občana je tím nejvyšším v České republice, ale vy si to nemyslíte a to je skutečně ten rozdíl. My si myslíme, že když občané se masivně v referendu vyjádří, že by podle toho politici měli postupovat, protože tato země patří občanům, nikoliv ekonomicko-politické mafii nebo politickým elitám. Ano, správně jste pojmenoval rozdíl mezi názorem hnutí Úsvit a ČSSD a třeba i jinými stranami, ale věřím, že ne všichni ve vašich

řadách si to myslí, a jsem si tím jistý, protože znám osobně mnohé z vás a vím, že pro mnohé z vás napříč politickým spektrem je hlas občana skutečně tím nejvyšším a rádi byste to referendum prohlasovali a nemáte s tím problém. Proto vás prosím, přestaňme politikařit, projevme osobní odvahu a pojďme přijmout zákon o referendu, propusťme ho do druhého čtení a pojďme ho upravit. To všechno, co vy říkáte, ty výtky, pojďme to udělat ve druhém čtení. My jsme pro, my tomu nebráníme. Tak se ukažme, že opravdu to referendum chceme.

Myslím, že jsem to tady řekl úplně jasně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se moc omlouvám panu poslanci Sedovi, ale teď jsem se dozvěděl od legislativy, že jsme měli zařazený bod 49, a to pevně na 17. hodinu. Já proto přerušuji bod, který právě projednáváme, to je návrh zákona o celostátním referendu, a zahájíme bod 49.

Dovolte mi, abych zahájil bod

49.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 /sněmovní tisk 64/

Návrh rozpočtu jsme projednávali na 6. schůzi Poslanecké sněmovny dne 14. února 2014, kdy jsme přerušili všeobecnou rozpravu a další projednávání jsme odročili do doby příchodu ministra zemědělství. Prosím pana ministra zemědělství a prosím zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Pavla Kováčka, aby zaujali místo u stolku zpravodajů.

Budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. Jako první se do rozpravy hlásí pan ministr zemědělství. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý den. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych zde přednesl materiál Státního zemědělského intervenčního fondu, tedy rozpočtu tohoto fondu na rok 2014.

Předložený materiál byl zpracován na základě § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu v platném znění.

Základní příjmy v návrhu rozpočtu SZIF na rok 2014 představují dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství na rok 2014 ve výši 40 019 856 tis. Kč, z toho dotace ze státního rozpočtu ve výši 5 347 072 tis. Kč a dotace z rozpočtu Evropské unie ve výši 34 672 784 tis. Kč.

Dále dotace z Ministerstva práce a sociálních věcí na projekt OP Lidské zdroje a zaměstnanost ve výši 3 000 tis. Kč.

Ostatní příjmy, které byly použity k sestavení návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014, činí celkem 190 559 tis. Kč, z toho finanční dávka z výroby cukru včetně příjmu z výběru dávek z cukru do správních výdajů SZIF 145 259 tis. Kč, příjmy na technickou pomoc v Programu rozvoje venkova 43 740 tis. Kč a další příjmy včetně příjmů z úroků a ostatních příjmů z vlastní činnosti v částce 1 560 tis. Kč.

V návrhu rozpočtu je dále zahrnuta půjčka na intervenční nákupy ve výši 188 999 tis. Kč.

Celkové zdroje a jejich využití v roce 2014 představují finanční prostředky ve výši 40 402 414 tis. Kč. Na zabezpečení společné zemědělské politiky připadá objem finančních prostředků ve výši 38 351 590 tis. Kč. Z toho na přímé platby jde 23 650 000 tis. Kč, na Program rozvoje venkova 13 884 639 tis. Kč a opatření společné organizace trhu 816 951 tis. Kč. Návrh rozpočtu na marketingovou činnost činí 250 milionů korun a na správné výdaje celkem 1 800 824 tis. Kč s tím, že nedochází k navýšení mzdových prostředků. Mzdy zůstávají na stejné úrovni jako v roce 2013.

Dámy a pánové, jen bych stručně okomentoval to, proč vlastně tento materiál nebyl již před měsícem schválen. Tehdy především pan poslanec Kalousek se dotazoval na věci okolo marketingové podpory značky Klasa a značky Regionální potravina. Mrzí mě, že teď tady není a že tedy o toto sdělení přijde.

Pokud jde o tu letošní alokaci, chtěl bych říci, že v minulých letech, včetně působení minulé vlády, se pohyboval náklad na marketingovou činnost i v částce 250 milionů. Následně byl snížen na 200 milionů. Na letošní rok byl navržen v této alokaci 250 milionů. Tady bych chtěl jasně garantovat, že si osobně pohlídám, budu klást velký důraz na to, aby tyto prostředky na marketingovou činnost byly opravdu smysluplně využívány, a s vysokou pravděpodobností také očekávám to, že je ani v celé výši nevyčerpáme.

Děkuji tímto, že pan poslanec Kalousek přišel na závěr tohoto, co jsem říkal.

Děkuji vám za pozornost a jsem připraven na případné dotazy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Mám tady žádost pana zpravodaje Pavla Kováčka, který prosí o změnu zpravodaje. Žádá, aby zpravodajem pro tento tisk byl určen pan poslanec Tureček. O této změně dám hlasovat Sněmovnu, jestli s tím Sněmovna bude souhlasit.

Zahajuji hlasování o změně zpravodaje tohoto tisku, kterým by se měl stát pan poslanec Karel Tureček.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 94. Přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 113, proti žádný. Zpravodajem byl určen pan poslanec Tureček.

Prosím pana zpravodaje, aby se ujal místa u stolku zpravodajů. Děkuji.

Ptám se, zdali se někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, cítím se odpovědný, že tento bod byl kvůli mému vystoupení přerušen. Bylo to za doby nepřítomnosti pana ministra. Zdůrazňuji, že to není proto, že by poslanecký klub TOP 09 chtěl zdržovat, nebo snad dokonce znemožnit schválit rozpočet Státního zemědělského a intervenčního fondu. My si uvědomujeme, že to je v podstatě platební agentura pro dotace z Evropské unie, a přejeme si, aby ten rozpočet byl dnes schválen.

To, co se domnívám, že je závažný problém, je 250 milionů, které jsou v souboru ostatní výdaje Státního zemědělského a intervenčního fondu, položka marketingová činnost. V zásadě se týká tří rozpočtových podpoložek. Je to marketing na Klasu, marketing na Regionální klasu a marketing na Regionální potravinu. 250 milionů korun jsou obrovské peníze a já se tady hlásím k tomu, že jsem s tím měl velké boje již ve vládě, kde jsem byl ministr financí a kde jsem se vždy marně snažil o to, aby tyto položky byly redukovány.

Za prvé jsem měl vždy velmi vážné pochybnosti o efektivitě těchto veřejných výdajů. Někdy to na mne dělalo dojem, že to prospívá mnohem víc těm marketingovým PR agenturám, daleko méně českým zemědělcům.

Za druhé, vždycky jsem se domníval, že za 35 miliard dotací, které jsou směřovány ročně do agropotravinářského komplexu, je-li tedy nezbytně nutná nějaká marketingová činnost, tak to je možné z toho zisku, který je díky těmto dotacím pořízen, a není potřeba to ještě dorovnávat z veřejných rozpočtů.

Za třetí chci upozornit na mimořádné korupční riziko, a skutečně mimořádné, které je doprovázeno každým aktem, kdy z veřejných rozpočtů je placena nějaká propagační marketingová činnost. Pak se můžeme domnívat s pravděpodobností blížící se jistotě, že firmy angažované v takovéto kampani vždycky najdou způsob, jak to nějakým způsobem vrátit v jiných kampaních, například volebních, ať už výraznými slevami, nebo nějakým jiným způsobem.

To jsou tři důvody, proč jsem vždycky pokládal tuto položku za velmi

diskutabilní, její nárůst za nebezpečný. A pokud bychom vůbec měli diskutovat o nějaké existenci této položky, tak mnohem menší než v tom objemu, v kterém je navrhována v rozpočtu. Velmi oceňuji vystoupení pana ministra, kde říká, že předpokládá, že to neutratí. Tedy i on říká zcela otevřeně: nejsem přesvědčen o efektivitě navržených projektů v rámci této – promiňte – ale již výrazné sumy. Čtvrt miliardy je hodně peněz všude na světě.

Uvědomuji si potřebu schválit rozpočet Státního zemědělského intervenčního fondu a my budeme hlasovat pro schválení tohoto rozpočtu. Nicméně se domnívám, že Poslanecká sněmovna jako správce veřejných prostředků by se k této položce vyjádřit měla, a v tomto smyslu v podrobné rozpravě navrhuji doprovodné usnesení k usnesení o schválení rozpočtu.

(Při odchodu od řečniště se obrací na předsedajícího se slovy: Bude podrobná?)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě bude podrobná rozprava. Děkuji panu poslanci Kalouskovi.

S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. (Mluví z lavice.) Aha, pan poslanec Bendl má řádnou. V takovém případě nejprve s řádnou přihláškou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Bendl a po něm pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, to, co bývalo rutinou a zvykem, tak se tady rozproudila diskuse právě o té částce 250 milionů. Asi bych si toho nepovšiml, pokud by pan ministr financí Babiš několik bodů předtím tady nebrojil a právě nezmínil Klasu. Však víte, ako to tam chodí. Já nevím, ako to tam chodí a docela rád bych to věděl.

Druhá věc jsou priority. My jsme slýchali ve volební kampani, a vás to vyneslo do Sněmovny, nebo vám to vyneslo řadu mandátů u voličů, jak se plýtvá penězi. A teď si skutečně vezměte efektivitu a že tady dáváme čtvrt miliardy korun na projekt nebo služby, o kterých ani já nejsem přesvědčený, že jsou efektivní. Naproti tomu nám chybí peníze na zdravotnictví, školství. Vy jste prohlašovali rozpočet, který výrazně ořezával a mění trendy, co se týká výdajů na vědu a vzdělání. Takže se přiznám, že jako s celkem s tím mám problém.

Nicméně samozřejmě nechci blokovat jiné bohužel aktivy Státního zemědělského intervenčního fondu. Tak alespoň se omezím na to, že vyvolu poslance, kteří jsou členy kontrolního výboru, aby iniciovali kontrolu nakládání s finančními prostředky ve Státním zemědělském intervenčním fondu. Já skutečně chci mít jistotu do budoucna, že se, s prominutím, za

stávající ekonomické situace veřejných rozpočtů, a zejména státního rozpočtu, nebudou zbytečně vyhazovat peníze.

A pana ministra bych poprosil, aby pohlídal, aby náhodou se neprotáčely v tiskovinách vydavatelství MAFRA inzeráty rozsáhlé inzerce právě například na značky Klasa a jiné značky, protože tam už já potom vidím naprosto tvrdý střet zájmů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, abychom neotočili debatu na téma rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu jenom na debatu o Klasě a o podpoře produkce českých potravin obecně. Myslím, že to by bylo strašně málo. Tohle je rozpočet, který je klíčový pro české zemědělství, jsou to desítky miliard korun, tak jak zde bylo řečeno, které jdou na podporu českého zemědělství a dorovnávání jeho konkurenceschopnosti uvnitř evropského prostoru jako takového.

Já musím říct, že jsem rád, že v tom rozpočtu je např. vidět, že se podařilo transformovat zemědělské agentury do Státního zemědělského intervenčního fondu, aniž by narostla byrokracie v České republice, aniž by byly přijímány další desítky nebo stovky úředníků, že se zvládlo poskytování služby zemědělcům. To, co dříve poskytovaly zemědělské agentury, dnes poskytuje platební agentura, resp. Státní zemědělský a intervenční fond, a ušetřené finanční prostředky jsou vidět ve výdajích na priority, které v minulosti byly stanoveny, a těmi prioritami je podpora živočišné výroby v České republice i větší podpora produkce ovoce a zeleniny a řady dalších komodit, citlivých sektorů a podobně tak, aby bylo jasné, kudy do budoucna bude chtít Česká republika podporovat české zemědělství.

Rozpočet SZIF v téhle podobě už tady mnoho let neuvidíme, od roku 2015 budou finanční prostředky z Evropy už řešeny jiným způsobem. V podstatě dojíždíme finanční období 2007 až 2013 a já myslím, že jsou tam naznačeny trendy, byť neříkám, ten státní rozpočet není bez chyb, ale jsou tam naznačeny trendy, které do budoucna musí Česká republika dělat, chce-li, aby české zemědělství bylo konkurenceschopné. O těch prioritách jsem tady mluvil.

Takže já jsem podpořil rozpočet na jednání zemědělského výboru, byť po poměrně živé debatě o tom, jestli více podporovat investice do technologií nebo jinam a jak to bude s jinými výdaji, nicméně potřebujeme rozpočet mít schválený, a na co se musíme soustředit, je platební agentu-

ra a její fungování v následujících letech a v novém finančním období. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi a ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podobné. Do ní mám avizovanou přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jak už jsem avizoval, přestože to je samozřejmě částka řádově někde jinde, než jsou hlavní výdaje, tak to neznamená, že je to částka marginální, protože pro každého je nějaký objem částky zásadní. Řekněme si, že v kritické situaci 2 mld. české zemědělství nezachráním. A 250 milionů pro marketingové agentury, to je obrovská částka. Ta na tom reklamním trhu dokáže udělat neuvěřitelný průvan, a dokonce i politicky. Takže to je závažná, skutečně závažná a významná částka, pokud je určena na marketingovou činnost ve spolupráci s marketingovými agenturami. A tady na to chci upozornit. Prosím vás, to je výsostně politikum. Prosím, to není 250 milionů na podporu českých zemědělců, to je 250 milionů na motivaci plárových a marketingových agentur. A snad je nás dost politiků v této Sněmovně, abychom si uvědomili, co teď tady říkám.

Druhá věc je skutečně efektivita těchto výdajů. Jak jsem znovu řekl, je to do tří oblastí – je to program Klasa, je to program Regionální klasa a Regionální potravina. Já si umím představit, že Regionální klasa a Regionální potravina ještě bude podporována z veřejných zdrojů, ale Klasa samotná, to už je trochu sranda vzhledem k těm 35 miliardám dotací do agropotravinářského komplexu a vzhledem k efektivitě této kampaně.

Pro férovost říkám, že nevedu tuto diskusi poprvé, vedl jsem ji i ve vládě, jíž jsem byl členem, a i tam byl můj názor menšinový. Ale s vědomím, že oslovuji Poslaneckou sněmovnu, kde mnozí se velmi demonstrativně hlásí k šetření i v drobných, tak tady říkám, že to není v drobných, a pevně doufám, že můj návrh bude mít podporu. Není pochyb o tom, že rozpočet Státního zemědělského a intervenčního fondu musí být schválen. Kdybychom tak neučinili, tak bychom poškodili české zemědělství. Poslanecký klub TOP 09 podpoří rozpočet Státního zemědělského a intervenčního fondu, ale po jeho schválení prosím, abychom hlasovali o doprovodném usnesení, o jehož podporu si dovoluji požádat. Je velmi prosté, vychází i ze slov pana ministra Jurečky, že se bude snažit neutratit všechno, ale všechno je číslovka neurčitá a já jsem přesvědčen, že suverén, kterým Poslanecká sněmovna je, by měl mluvit v číslovkách určitých, a proto si dovolím navrhnout usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České

republiky žádá ministra zemědělství, aby z výdajů určených na marketingovou činnost bylo vyčerpáno maximálně 100 milionů."

Věřím, kolegové, zejména z ANO, že úspora 150 milionů, pokud trváte na tom, že budete šetřit, už vám nebude připadat zcela marginální. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zaznamenal jsem to usnesení. S další řádnou přihláškou pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dámy a pánové, já budu velmi stručný, jen krátkou repliku či spíš poznámku na vystoupení pana bývalého ministra financí Kalouska. Já si vážím toho, že v některých věcech je opravdu konzistentní, protože tento jeho názor zněl dlouhodobě, když jsme i mimo poslanecké lavice tehdy z podnikatelského prostředí lobbovali za to, aby byli podporováni čeští zemědělci a potravináři, malovýrobci, regionální výrobci právě touto formou. Takže to je opravdu pravda a vážím si tedy toho, že je v tomto názoru konzistentní. Nicméně my dlouhodobě víme, že kolega Kalousek je nepřítelem potravinové soběstačnosti České republiky, nepřítelem podpory českých zemědělců a i v tomto názoru je konzistentní. Takže tolik jenom moje kratičká poznámka.

Nechci hodnotit, kolik peněz a kam ty peníze v minulosti přes marketingové agentury šly a do kterých konkrétních politických stran, to v žádném případě nechci hodnotit, ale většina z nás to ví, kam tyto peníze šly.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Další s řádnou přihláškou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když bylo použito tak expresivní slovo jako nepřítel, tak bych ho rád vysvětlil. Nejsem nepřítel potravinové soběstačnosti, pokud je konkurenceschopná a efektivní. Jsem nepřítel zneužívání tohoto hesla pro to, abychom veřejnými zdroji sanovali nekonkurenceschopnost a neefektivitu českých výrobců, kteří se prostřednictvím Faltýnků – a to teď nemyslím nějak pejorativně, oni za to byli léta placeni a také byli konzistentní – snaží tuto konkurenceschopnost získat prostřednictvím dotací z veřejných rozpočtů. Já neumím být konkurenceschopný, zajisti mi to, daňový poplatníku, chceš-li být potravinově soběstačný. Tak toho jsem nepřítel. Jinak jsem velký přítel potravinové soběstačnosti. To za prvé.

I já bych rád ocenil pana předsedu Faltýnka, že je ve svém lobbismu velmi konzistentní. Jenom bych chtěl zdůraznit, že já jsem ve svém dlouhodobém konzistentním názoru nikdy neměl konflikt zájmů. Od vás jsem to,

pane předsedo, neslyšel. Mohl byste teď na tenhle mikrofon říct, že nemáte konflikt zájmů?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, nechci zdržovat jednání této úctyhodné Poslanecké sněmovny nějakými plánnými projevy. Proto se snažím vystupovat co nejméně a pouze, když to z mého pohledu má smysl, ale kolegové na to samozřejmě můžou mít jiný názor. Za to se moc omlouvám.

Je pravda, že já jsem ve svých názorech konzistentní už třicet roků, které jsem pracoval v rámci českého zemědělství a potravinářství, a je velká škoda, že pan kolega Miroslav Kalousek, a on ta čísla velmi dobře zná, akorát je tady neříká záměrně, ale zase to jenom potvrzuje jeho konzistentnost v tom, je, a znovu použiji to expresivní slovo, nepřitelem potravinové soběstačnosti České republiky, která s sebou samozřejmě přináší pracovní místa, což všichni víme, a za těch deset let, co jsme vstoupili do Unie, tak okolní státy, Rakousko, Polsko, Německo významně zvyšovaly svoji výrobu a zvyšovaly ji nejenom z unijních prostředků, které měly podstatně vyšší než čeští zemědělci a potravináři, ale i z národních rozpočtů, a možná proto, že tyto rozpočty na to měly. A možná proto na to měly, že měly kvalifikované ministry financí. Já nevím. Možná jenom spekuluji. Omlouvám se, pane kolego, je to opravdu z mé strany pouze čirá spekulace. Ale je neřád tady říkat, že čeští zemědělci jsou nekonkurenceschopní na jednotném trhu Evropské unie, když mají úplně jiné podmínky, nesrovnatelné z hlediska příjmů v dotační oblasti ve srovnání se svými kolegy, když se udělá suma, a vláda Petra Nečase ten materiál měla, měla ho k dispozici, a my ho taky máme, kde je přesný rozbor, jak jednotliví zemědělci v členských zemích Evropské unie dostávají a kolik konkrétně peněz z rozpočtu Unie a ze svých národních i zemských rozpočtů. A já teď nelobuji a nebojuji za nějakých 250, 200 nebo 100 mil. korun na podporu spotřeby českých potravin v rámci Klasy, Regionální potraviny a tak dále. Ale když se podíváme na analýzu, kterou máme k dispozici, a jsme schopni ji komukoliv ukázat, jak okolní státy kolem nás i v těchto dotačních titulech ze svých národních rozpočtů podporují dokonce exporty, netarifně, neformálně, skrytě, tak jak chcete konkurenčně bojovat s těmito konkurenty v rámci Evropské unie?

Já si osobně myslím, že máme jako české zemědělství i potravinářství do určité míry velkou výhodu, že české zemědělství je relativně koncentrováno. A víme všichni, a vy jako ekonom to musíte potvrdit, že když něco

dělám ve větším, tak to můžu vyrábět teoreticky laciněji. Máme i výhodu relativně lacinější pracovní síly ve srovnání s Rakouskem, Německem a tak dále. Ale bohužel těžce bojujeme s nerovně nastavenými podmínkami v rámci dotační politiky. Tak to prostě je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Faktická, pane poslanče? Nebo řádná. Řádná. Tak nejprve faktická poznámka pana předsedy Stanjury, pardon, pane poslanče Bendle. On se přihlásil. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Aby to nebylo tak nezáživné. Ten dialog jsme tu slyšeli asi čtyřikrát. Nic proti. Až zase budete říkat, že největším přínosem je to, že patříme do hlavního proudu Evropské unie, jak jste se včera pochválili, tak to jsou přesně tihle ti, kteří rozhodli o nerovných podmínkách dotací. Myslím, že se nemusíme přesvědčovat, jestli je to pravda, nebo není. Všichni víme, že to pravda je, že ve starých členských zemích dostávají více než v nových členských zemích a v České republice. Jenom abyste nezapomněli, že to rozhodl ten, jak jste tím fascinováni, hlavní evropský proud – a hurá, už jsme tam. Zkuste to změnit. Nám se to nepovedlo, bohužel. Nebudu říkat, že to je jednoduchá úloha. My jsme si vyhrazovali a vyhrazujeme právo mít i kritický pohled na to, co přichází z Bruselu. Tato vláda v zásadě říká, že jí stačí, když bude v houfu. Radši nebude moc vyskakovat. Možná to bude efektivnější. Pokud se vám podaří vyjednat lepší podmínky, klobouk dolů. Nám se to skutečně nepovedlo. A je pravda to, co jste říkal o nerovných podmínkách. Jenom abychom věděli, kdo nerovné podmínky postavil a kdo nechce slyšet na oprávněné argumenty České republiky a mnoha jiných členských zemí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S řádnou přihláškou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych rád, abychom si uvědomili, že se skutečně nebavíme o ničem jiném než o 150 milionech marketingovým agenturám v rámci marketingové činnosti, které se budou vyplácet z peněz, které budou vydávány za podporu českých zemědělců. To je totiž ten velký problém. Tady se nebavíme o penězích v rámci společné zemědělské politiky. Já se hlásím za TOP 09 k hlavnímu integračnímu proudu, hlásím se ke snaze reformovat společnou zemědělskou politiku, ale také se hlásím k tomu ji zásadním způsobem nekritizovat. Kdybych ji kritizoval, tak bych musel říct, že ji dojednal Telička, a musel bych se ptát pana předsedy Faltýnka, když si stěžuje na nerovné podmínky, proč si Teličku teď staví jako svého hlavního kandidáta do evropských voleb. Když nic

jiného, tak je to logický nonsens. Nechci kritizovat, kdo co dojednal. V tom jsem od pana předsedy Faltýnka dalek, byť je to jejich evropský lídr, kdo to zvorál, pokud to je zvoraný. Znovu zdůrazňuji, že to kritizovat nechci. Mluvíme o 150 milionech pro marketingové agentury. Pro nic jiného.

Ale chtěl jsem panu předsedovi Faltýnkovi poděkovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím děkujte mým prostřednictvím, pane poslanče. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chtěl jsem prostřednictvím pana předsedajícího Gazdíka poděkovat panu předsedovi Faltýnkovi, že v té dlouhé řeči utekl od té zásadní otázky, jestli je, nebo není v konfliktu zájmu. Já jsem tady prohlásil: Já nejsem v konfliktu zájmu, prosím, pane předsedo, kdybyste řekl – jste, nebo nejste? On se nevyjádřil. On začal mluvit o něčem jiném. To je samozřejmě jeho právo.

Já si to mezitím rozmyslel a chci říct, že z určitého pohledu jsem v konfliktu zájmu. Při přednáškách na fakultách ekonomických či veřejné správy se často snažím říkat studentům, že z určitého úhlu pohledu nejsou veřejné rozpočty ničím jiným než věčnou bitvou dobře organizovaných menšin, které si z rozpočtů chtějí ukousnout víc, než jim přísluší, proti neorganizované většině, které se říká daňoví poplatníci. Z pohledu politika, který by měl být odměněn volebním hlasem, je celkem logické, na jaké straně by politik měl stát. Tam, kde je většina, je víc volebních hlasů. Nicméně dobře organizovaná menšina má i jiné nástroje poděkování, než je volební hlas, takže to potom v auditoriích, kde se rozhoduje o veřejných rozpočtech, jako je Poslanecká sněmovna, není tak jednoznačné. Z tohoto úhlu pohledu se hlásím k tomu, že mám konflikt zájmu, že v tomto vystoupení zastupuji a vždy budu zastupovat daňového poplatníka.

Dovolil bych se zeptat pana předsedy Faltýnka, zda on zastupuje, či nezastupuje dobře organizovanou menšinu a má také konflikt zájmu. Nic víc, nic méně. Samozřejmě na odpovědi netrvám, protože skutečný stav všichni známe.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. A teď s faktickou poznámkou. Pane poslanče Bendle, vy máte faktickou, nebo jste řádně přihlášen? Jestli máte faktickou, tak s faktickou, po ní faktická pan poslanec Novotný. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, já už jsem se hlásil předtím, ale pochopil jsem, že dáte přednost nejdříve svému guru a pak teprve dostanu přednost já. Mně to nevadí, to je v pořádku.

Chtěl bych reagovat na to, co říkal pan předseda Faltýnek, že je potřeba

si uvědomit, že parametry evropské podpory byly opravdu nastaveny v roce 2005 a 2006 a že jsme v minulosti společně i s ním jako zástupcem potravinářské komory se snažili promítnout některé priority, které ve stávajícím finančním období Česká republika nemá, a považovali jsme je – nebo považovali, zemědělský sektor považoval za špatné. To je to, co jsem tu teď zmiňoval, že je skutečností, že v návrhu rozpočtu už jsou reflektovány priority, jako je podpora ovoce, zeleniny, podpora potravin obecně, živočišné výroby atd., a odchází se od nepotravin. Nechceme, zjednodušeně řečeno, krmit bioplynové stanice, chceme, aby zemědělec krmil dobytek.

V tomto ohledu je rozpočet umění možného, protože se jeho základní parametry nastavovaly v roce 2005 a 2006, a zároveň v rozpočtu je ještě zakomponován jeden fakt: V minulém volebním období na návrh české vlády prošel zákon o státním podniku, který umožnil sanovat řadu věcí, že v rámci zemědělského sektoru je dnes v rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu možno využít finance, které byly ziskem státních podniků, chcete-li Budvaru nebo Lesů České republiky, což dříve nebylo možné. To jenom připomínám, že i proto je rozpočet ZIFu takový, jaký je.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Novotný, po něm pan předseda poslaneckého klubu ANO pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, nechci se tu pouštět do debaty, zda za to může Evropská komise, zlá Evropská komise, nebo špatní vyjednávači za český stát, kteří vyjednávali podmínky pro naše zemědělce. Chtěl bych se ale vrátit k svému pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil, když se schvaloval rozpočet pro rok 2014, kdy právě z tohoto fondu na doporučení pana náměstka Gregora jsem navrhoval, aby do kapitoly Ministerstva kultury na opravu regionálních památek, v této kapitole je pro celou republiku, jestli si to dobře pamatují, asi 16 milionů, bylo převedeno zhruba 200 milionů korun. Takže pokud by prošel návrh pana Kalouska, dávám návrh, aby tyto peníze byly převedeny do kapitoly Ministerstva kultury na opravu regionálních památek.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si to s dovolením zapíšu. Prosím pana poslance Faltýnka s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vzhledem k tomu, že se debata smrškla vlastně na 250 milionů na podporu značek Klasa, Regionální potraviny atd., tak odpovím na otázku kolegy Kalouska: Nejsem ani veřejným ani skrytým vlastníkem žádné reklamní agentury, čili nemám konflikt zájmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Věřu naposledy. Chci poděkovat za odpověď i za to, že byla tak ohraničená, protože tam ta upřímnost v porovnání s ostatními miliardami, o kterých byla také řeč, zazněla naprosto otevřeně.

Ještě jednou si vás dovoluji upozornit na to, že verbální vystupování většiny z nás hovoří o šetření, verbální vystupování většiny z nás hovoří o omezení korupčního prostředí, a já si dovolím říci, že o efektivitě těchto prostředků lze s velkým úspěchem pochybovat, že jsou ve spojení s politikou penězi s mimořádným korupčním rizikem, kde realizace tohoto rizika se téměř limitně blíží jistotě, a především jsou to prostředky, které jsou vydávány za podporu českým zemědělcům. A zkuste se zeptat jakéhokoli zemědělce, kdyby je dostal na něco jiného než na plakáty se značkou Klasa, jestli by náhodou nebyl raději. Děkuji.

Prosím o podporu mého doprovodného usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Vážené dámy a vážení pánové, já bych zareagoval na několik věcí, které tu byly vyřčeny.

Na úvod řeknu, že tento bod už budeme projednávat skoro hodinu, jednání této ctěné Sněmovny stojí daňové poplatníky zhruba 600 tisíc korun, takže ta efektivita je opravdu obdivuhodná.

Nicméně pokud jde o debatu okolo nerovných podmínek v rámci Evropské unie, tak bych chtěl říci, že na příští období, resp. 2014 plus, se rozdíly mohou pohybovat mezi členskými státy v rámci společné zemědělské politiky maximálně plus minus 10 %. Je úplně jiná debata o tom, jaké jsou daňové podmínky daňového systému, sociálního systému atd. A to tady nechci rozvádět.

Když se ptáme, proč investovat do marketingové podpory, je potřeba si uvědomit několik faktů. První je, že od roku 2001 jsme v celém agrárním

sektoru, především v potravinářství, ztratili 110 tisíc pracovních míst. Z celé armády dnes 625 tisíc nezaměstnaných to není zanedbatelné číslo. Druhé důležité číslo je saldo zahraničního obchodu v oblasti potravin, a to je minus 23 miliard korun. Daří se toto číslo postupně snižovat. Takže když dám tato dvě čísla dohromady, tak je potřeba se zamyslet, proč tomu tak je. Myslím si, že naši zemědělci a potravináři umějí vyrobit kvalitu, ale někdy jim docela vážným způsobem vážne otázka marketingu a to, aby výrobek uměli zabalit, atraktivní formou prodat zákazníkovi. V tom jsou někteří zahraniční výrobci daleko daleko před námi. Krásný příklad toho, že někdy marketingová podpora i ze strany státu po určité období s určitou efektivitou je otázka, když se podíváte na vinařský sektor, kam se dostal vinařský sektor za posledních deset patnáct let u nás, především na Moravě.

Potom bych chtěl říci jednu věc. Já budu ve funkci bez čtyř dnů dva měsíce. K dnešnímu dni máme na Ministerstvu zemědělství ušetřeno 217 milionů. Přišel jsem a vyškrtal jsem takové věci, jako byla podpora ryby sladkovodní, prostě věci, které opravdu nedávají žádnou logiku a nemají smysl, s efektivním marketingem nemají nic společného. Totéž mohu garantovat u Klasu a u Regionální potraviny, že si opravdu pohlídám, že těch 250 milionů, které jsou tam dnes alokovány, tak to, co z toho využijeme, bude efektivní využití. U značky, jako je Klasa, kterou zná 92 % populace, dávat tuto značku Klasa na billboardy, to považuji za zbytečnost.

Úplně závěrem bych chtěl uvést jednu ukázkou toho, že pokud máte kvalitní produkt, a já si myslím, že naši potravináři ho mají, tak když se podíváte na Škodovku, která udělala obrovský krok kupředu, tak dokázala zlepšit kvalitu, mít kvalitní výrobky a dokázala zapracovat na špičkovém marketingu. A co si myslím, že dnešní naši zemědělci a potravináři potřebují v konkurenci s tím, co tu máme u našich sousedů, především Rakousko a Německo, je podpora marketingu. Já chci garantovat to, že podpora bude smysluplná. Pokud tu máme návrhy snížit rozpočet o 150 milionů korun, tak to opravdu jsou návrhy proti našim potravinářům a zemědělcům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přestože je rozprava uzavřena, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, že využívám přednostní právo, ale pan ministr reagoval až po uzavření rozpravy, takže mi nic jiného nezbylo.

Škodovka, pane ministře, na marketing nikdy nechtěla peníze daňových poplatníků. Ta na něj dávala ze svého zisku. A podívejme se, jaký má zemědělský sektor zisk za minulý rok. Myslím, že se pohybuje kolem 12 až

14 miliard a je způsoben také díky 35 miliardovým dotacím. Tak já opravdu nechápu, proč ze zisku, který zemědělský sektor vytvořil, nemůže také financovat marketingovou činnost a proč ještě na tu marketingovou činnost musí dávat daňoví poplatníci, zatímco v jiných sektorech se tak neděje, tam si prostě všichni nezbytný marketing musí zaplatit sami.

Ale kvůli tomu, přiznám se, jsem se nepřihlásil. Myslím si, že jsme se vyjádřili dostatečně jasně, a Sněmovna se vyjádří k tomu – o tom doprovozním usnesení hlasováním. Já nebudu nijak dotčen, pokud nezíská většinovou podporu. Chtěl jsem říct naprosto jasně stanovisko poslaneckého klubu TOP 09 k této věci.

Proč jsem se přihlásil, je, abych vám řekl, že za těch dvacet let ve vysoké politice a před dvaceti lety tuším, protože jste o hodně mladší, tak jste ještě v politice nebyl, tak za těch dvacet let jsem se nesetkal s takovou mírou arogance, jaká spočívala ve vašem vyjádření, co si to Sněmovna dovoluje k tomuto bodu diskutovat již hodinu, když 600 tisíc stojí hodina toho projednávání, jinými slovy bylo by lepší zhasnout, zavřít a nechat Jurečku rozhodovat podle jeho vlastního osvětleného vědomí.

Pane ministře, volám vás k odpovědnosti! Vy se zpovídáte Poslanecké sněmovně jako suverénu! Kdybychom tady o tom jednali čtyři hodiny, tak prostě tady budete čtyři hodiny šoupat nohama a mluvit uctivě, protože vy se zodpovídáte vůči suverénu, který vám ty prostředky schvaluje, nebo neschvaluje! Dopustil jste se, já jsem připraven vám to vzhledem k vašemu mládí a nezkušenosti odpustit, ale dopustil jste se něčeho, co si tady nedovolil ani Miloš Zeman blahé paměti! Co si tady nedovolil nikdy nikdo! Račte se, mládenče, chovat slušně! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přestože... Pane ministře, s přednostním právem, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já opravdu...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A teď jste znovu tímto otevřel rozpravu, podotýkám pro ostatní. Prosím, pane ministře. (Hlasitý smích a potlesk z celého sálu.)

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobře, chybama se člověk učí. Opravdu to nebyla z mé strany arogance, já si, v uvozovkách, otcovské rady v tomto slova smyslu vážím, беру si ji k srdci. To bylo pouze konstatování z mé strany. Takže neberte to prosím, že bych pohrdal touto Sněmovnou. Naopak velice si jí vážím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a ptám se,

jestli ještě někdo se dál hlásí do podrobné rozpravy, protože ji pan ministr otevřel. Pokud ne, tak končím... Pardon, pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já bych chtěl, protože kolem té ryby domácí je takových fám, že už se to nedá poslouchat. Rybu domácí – prostě i ministr Bendl nevěděl, jestli ji vůbec má pustit. Proto také nebyla odsouhlasena v minulosti. Jestliže říkáme, že ušetříme peníze za něco, co jsme měli v plánu utratit, ale nakonec jsme to neutratili, tak to je zvláštní šetření. Šetříme peníze systémově. To znamená, zmenšujeme aparáty, zmenšujeme počty úředníků tak, abychom méně zatěžovali daňového poplatníka a chovali se ekonomicky rozumně.

Provozní výdaje Ministerstva zemědělství za Fuksy a Bendla klesly o 2,1 nebo 2,16 miliardy korun a taky jsme to neopakovali při každé hlouposti. Byli jsme tak nuceni situací, nuceni ministrem financí, který prostě říkal: šetřit musí všechny resorty, musíme hledat úspory. A my jsme je hledali mimo jiné třeba tím, že se sloučil Pozemkový fond a pozemkový úřad, a z 1 800 zaměstnanců, úředníků, najednou byl tisíc. Problém je, že dneska už jich je tam zase 1 200. Takže ušetřené peníze na podporu třeba prodeje sladkovodní ryby dáme na to, abychom měli více úředníků na Státním pozemkovém úřadě. To je to šetření.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak děkuji panu poslanci Bendlovi, ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak kdybych chtěl být stejně ironický jako pan ministr, tak řeknu, že délka projednávání odpovídá kvalitě úvodního slova předkladatele. To se dá úplně jednoduše říct, ale takhle vystupovat nechci.

Jednáme o 40 miliardách, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, a tohle, co jste tady řekl licoměrně, že si vážíte Poslanecké sněmovny, vy jste řekl, že už jsme si dovolili hodinu o tom jednat. Pokud jsem si všiml, tak jste se do té debaty nezapojil. A stálo to 600 tisíc. A kdybychom projednávali bod referendum, referendum, zákon o soudech, podpora financování 2012, pojištění vývozu 2012, tak to budeme u každého bodu říkat, kolik stojí provoz Sněmovny? Já tomu nerozumím. Místo abyste dal nějaký faktický argument pro to, abyste přesvědčil většinu Poslanecké sněmovny, aby hlasovala pro tento rozpočet, i když z těch diskuzních vystoupení jsem nabyl dojmu, že ta většina tady existuje, že není třeba se obávat o výsledek, maximálně projde doprovodné usnesení či změna v

řádu, teď abych to rychle spočítal, prostě méně než jedno procento toho navrženého, tak tady volíte tak silná slova a říkáte, co tady hloupě žvaníte, už jsme mohli být dávno někde jinde.

Já musím říct za sebe, že těm vašim slovům o tom, jak věříte, jak si vážíte té Poslanecké sněmovny, prostě nevěřím, po tom, co jste řekl dvě minuty předtím. Radši kdybyste mlčel, bylo by to možná lepší. Ta první věta byla aspoň upřímná, ta druhá byla už jenom politicky vykalkulovaná.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nevidím v současné chvíli žádnou další přihlášku do podrobné rozpravy, a proto podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo pana zpravodaje, případně pana ministra. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jenom pro upřesnění: Zemědělský výbor návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 projednal na své 3. schůzi dne 15. ledna 2014 a přijal k němu usnesení, kdy zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 schválit bez připomínek.

Dále konstatuji, že v podrobné rozpravě zazněly návrhy na doprovodné usnesení, jednak návrh doprovodného usnesení pana poslance Kalouska a návrh doprovodného usnesení pana poslance Novotného.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji, a o těchto návrzích budeme hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí. Nejprve je to návrh pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslava Kalouska – prosím o kontrolu: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky... (Ozývají se hlasy ze sálu týkající se doprovodného usnesení.)

Prosím pana poslance Kováčíka. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Doprovodné usnesení je možno schvalovat až k něčemu, co je přijato. To znamená, prvně musíme hlasovat o tom meritu, o tom rozpočtu, a teprve bude-li přijat rozpočet Státního zemědělského intervenčního fondu, můžeme hlasovat o doprovodných usneseních. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčíkovi.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení na schválení návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 95, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro 149, proti žádný, usnesení bylo přijato.

A pak tu máme dva návrhy na doprovodné usnesení. Jeden návrh pana poslance Kalouska: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá ministra zemědělství, aby z výdajů na marketingovou činnost rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 bylo vyčerpáno maximálně 100 milionů."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 96, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro 42, proti 59, návrh byl zamítnut.

Tím pádem nebudeme hlasovat ani o usnesení pana poslance Novotného, protože ten návrh je nehlasovatelný. Děkuji, končím projednávání tohoto bodu a děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Vrátíme k přerušenému bodu

17.

**Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andriehe Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky
/sněmovní tisk 114/ - první čtení**

Nacházíme se v prvním čtení přerušené rozpravy. Poprosím pana navrhovatele i pana zpravodaje, aby zaujali místo u stolku zpravodajů.

Přerušil jsem rozpravu v bodě, kdy o faktickou poznámku žádal pan poslanec Sed'a. Ptám se pana poslance, jestli ještě žádá o faktickou poznámku. (Žádá.) Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. (Šum v sále, někteří poslanci odcházejí mimo sál.) Ctěnou Sněmovnu poprosím o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom okomentovat třemi krátkými poznámkami vůči panu kolegovi poslanci Okamurovi, vaším prostřednictvím.

První poznámka. Zvykněte si, pane kolego, na to, že odlišný názor je v každé demokratické diskusi běžný. A je to také běžné v každém demokratickém parlamentu, ať se vám to líbí, či nelíbí.

Druhá poznámka. Rozdíl mezi Úsvitem přímé demokracie Tomia Okamury a ostatními politickými stranami zastoupenými v této Poslanecké sněmovně je v tom, že my chceme respektovat, respektujeme a budeme respektovat ústavní pořádek České republiky.

A třetí poznámka. Prosím nevkládejte ani do mých úst ani do úst žádného sociálního demokrata to, že jsme proti referendu. Prostě my máme odlišný názor na vámi předkládanou novelu. Smířte se s tím, ale prosím, neútočte na nás.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se chtěl pouze vyjádřit na margo toho, co zde bylo předloženo, neboť pan předseda Okamura říká, a říká to otevřeně, že se jedná o návrh, který je kopií návrhu, který prosazovala sociální demokracie. Za té situace je třeba říci, že to je do jisté míry zajímavá alternativa, neboť v této logice by samozřejmě kolegové poslanci ze sociální demokracie měli takový návrh podpořit. Já si pamatuji, když jsem byl zpravodajem dokonce té normy, o které zde hovoříme, tzn. ústavního zákona o celostátním referendu, jak ze stejných pozic kolegové ze sociální demokracie podporovali tento návrh. A v zásadě, pokud je skutečně opsán, ve středověku platilo, že opsáním určité znalosti jste jenom prokázal, že tu znalost máte. Dneska už je to v zásadě neblahá činnost.

Ale v tomto smyslu se jedná o docela dobrý politický trik pana předsedy Okamury. Já ho za to chválím a skutečně mě zajímá, jak se v této věci bude chovat klub sociální demokracie, protože jako zpravodaj si pamatuji, že ten návrh zákona, který tehdy předkládali, je skutečně totožný s tím, co předložili teď zástupci hnutí Úsvit. Tak mě zajímá, kolegové ze sociální demokracie, jak se s tímto vypořádáte. Je to docela dobrý nápad ze strany hnutí Úsvit, ale já pro referendum v této podobě ani tehdy ani dnes hlasovat nebudu. Děkuji. (Potlesk zejména z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další řádnou přihláškou pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážený

pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, dlouho jsem přemýšlel o referendu. Referendum je podle mě geniální myšlenka, o které stojí za to přemýšlet. Už asi před rokem jsem o tom mluvil s bývalým švýcarským velvyslancem, neboť zde se často obracíme na Švýcarsko, jak je tam dobré referendum. Švýcarský velvyslanec mě tehdy varoval. Říkal: "Ano, my máme zde demokracii od roku 1848," jak již řekl tady kolega přede mnou. To znamená 1848, teď máme 2014, to je asi kolik... 170 let. Za tu dobu tam veškeré zákony vyzrály a již se nemusí moc měnit. Na pořad přicházejí jenom takové zásadní otázky: Chcete delší dovolenou – kratší dovolenou, chcete zde cizince – nechcete cizince a takové věci. To jsou velice jednoduché otázky, na které lidé můžou odpovědět. Čili geniální nápad. Geniální nápad je vždycky problém, kterému dlouho nikdo nerozumí, protože když je něco geniálního, tak většinou tomu málokdo rozumí.

Myslím, že u nás bychom měli též zavést referendum. Ale tážu se – jsme na to již zralí? Švýcarsko má demokracii, jak jsem říkal, 170 let. U nás máme trvalou demokracii – protože byla válka, bylo všechno možné, kdy demokracie nebyla – řekněme od roku 1990, tj. teprve 24 let. Nechci čekat 160 let jako Švýcaři, protože dnes jde čas rychleji. A kdybychom řekli, že zákon začne platit až řekněme v roce 2060, 2070, tak by to asi bylo v pořádku. Do té doby lidé dospějí a myslím, že si budou i vážit referenda.

Takže to jsem chtěl k tomu asi říct. A jestli dojde k podrobné rozpravě, tak na návrh platného zákona od roku 2070. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Lank. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. Po ní pan navrhovatel.

Poslanec Martin Lank: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Já musím poděkovat svému předřečníkovi, protože řekl to, s čím já v podstatě souhlasím. Faktem je, že švýcarská společnost je opravdu někde trochu jinde, než je česká společnost. Ale já to vnímám trošičku jinak. To referendum беру jako nástroj, který je svým způsobem pro občany i výchovný, protože mají najednou důvod se zajímat o politiku. Doteď těch důvodů příliš mnoho neměli, protože něco si navolili, nějak se pak rozhodlo a jim nezbylo nic jiného, než se s tím smířit. To znamená, pokud chceme jednou dosáhnout kvalit švýcarské společnosti, tak jednou s tím musíme začít! I ti Švýcaři s tím jednou museli začít. Tam to nebylo tak najednou – teď máme referendum. To znamená, berme to jako jeden z nástrojů, abychom jednou tu společnost mohli mít. A čím dřív začneme, tím dřív ji opravdu mít budeme. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Okamura. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jenom velice krátce.

Nejprve prostřednictvím pana předsedy k panu poslanci Lobkowiczovi. Děkuji za podporu referenda. A jenom bych rád zdůraznil, že za posledních dvacet let jsme měli v Poslanecké sněmovně nejvíce inženýrů, právníků a lékařů, jestli mám správné informace. A tato v uvozovkách elita, o které tady odpůrci referenda říkají, že je inteligentnější než běžný občan, ze země s vyrovnaným rozpočtem před dvaceti lety či dokonce s přebytkovým udělala zemi, která je zadlužená až úplně po uši. A naopak ti to vzdělanci rozkradli zemi tak sofistikovaně, že ty miliardy v tom Švýcarsku nemůžeme ani dohledat! Je to přesně naopak, vážení! Kdyby tady rozhodovali obyčejní lidé a nějaký zlodějíček nám tady vytáhl peněženku z kapsy, tak to nebudeme dohledávat někde ve Švýcarsku, ale takhle ho chytíme za límec a odvedeme ho na policii. Tak to je. To znamená, stav poté, jak říkáte, že vy jste elita a občan je podle vás hloupý, ono to tak, vážení, není. Musím říci, že po dvaceti letech ten stav za prvé nikdy už nemůže být horší, může být jenom stejný, potažmo lepší.

A druhá věc, vaším prostřednictvím, pane předsedo, k panu poslanci Polčákovi. No tak těší mě, že bývalý předseda ústavněprávního výboru, kterého jste si v minulém období vy sami ve Sněmovně zvolili jako předsedu ústavněprávního výboru, se vyjádřil kladně k našemu návrhu referenda. A je tedy skutečně namístě na jeho otázku, aby ČSSD odpovědělo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Jeho řeč spustila dvě faktické poznámky. S faktickou poznámkou se nejprve přihlásil pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Polčák a pak do rozpravy pan ministr Dienstbier. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, já vaším prostřednictvím chci zareagovat na vyjádření pana kolegy Okamury, že před dvaceti lety v této zemi nebyly žádné dluhy. Já jsem nejprve chtěl začít větou, že to vypadá, že jsme každý v té době žili v jiné zemi. Ale to by mohlo být pokládáno za osobní invektivu. Takže to říkám jenom mentálně.

Já jsem před dvaceti lety v době, kdy začínal tento nový demokratický režim v této zemi, žil ve městě, jehož historické jádro bylo naprosto na

spadnutí, vnitřní zadluženost veškeré infrastruktury a spousty dalších věcí byla obrovská – jenom to nebylo nikde v ekonomických výkazech. Já bych poprosil, abychom skutečně neužívali populismus toho typu, že zadluženost tohoto státu tehdy byla nulová. Vnitřní zadluženost, která možná nebyla v ekonomických výkazech a která byla vidět všude kolem nás, byla obrovská a v tom smyslu, kdo má trochu historickou paměť, tak si je toho vědom.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Polčák, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Černoch. Po něm pan ministr Dienstbier a po něm pan předkladatel. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k rozsahu faktických poznámek se budu snažit být stručný.

Ne, pane předsedo Okamuro prostřednictvím pana místopředsedy, já ten váš návrh nepodporuji. Leč považuju za docela dobrý politický trik, který jste použil, a nekritizuji jej. Naopak, myslím si, že to je docela zajímavá metoda, jak usvědčit sociální demokracii z toho, že se již před několika lety mýlila. Protože pokud dnes ten návrh zamítne, tak prokáže to, že my jsme se nemýlili před těmi několika lety, když jsme ze stejných důvodů ten návrh zamítali, před asi třemi lety. Takže vás v tomto smyslu prostřednictvím pana místopředsedy oceňuji za to, že jste postavil sociální demokracii bezesporu do svízelné role a prokázal jste minimálně to, že my jsme tehdy měli pravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych jenom chtěl říci vaším prostřednictvím na slova pana Polčáka a pana Lobkowicze, že si vážím názorů, které řekli. Že řekli to, co si oni sami myslí. Ale několikrát tady zaznělo před chvílí, že Úsvit předkládá samé paskvily a tak dále. A protože tady také zaznělo to, že tento návrh už předkládala sociální demokracie, tak bych se jenom rád zeptal, jestli i sociální demokracie tedy předkládá paskvily, o kterých ví, že neprojdou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou – je to faktická poznámka, nebo řádná? Faktická, pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a

pánové, já skutečně krátce, protože už je to druhá invektiva na můj původ. Považuji to za skutečně otravné a trapné! Byla to minulý týden prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně Rujbrová z KSČM a nyní pan poslanec Novotný z ODS. Ta úroveň je skutečně otravná. Vaše úroveň, vážení! Takže já definitivně vyjasním svůj původ na další tři čtyři roky.

Já jsem v Japonsku prožil pouhých necelých deset let. Celou základní školu i střední školu jsem absolvoval v České republice. A dokonce, jelikož můj tatínek byl napůl Korejec a napůl Japonec, tak jsem většinový po mamince, poloviční, Moravák z Bystřice pod Hostýnem. A české občanství mám tím pádem téměř úplně od narození. Takže je mi 41, 32 let v České republice, po mamince Moravák, to ještě pokrevně většinový, takže doufám, že to tady definitivně vyřešíme. A ty odporné rasistické a xenofobní nářky poslance pana Novotného a paní Rujbrové, jestli už jsem prý Čech anebo takové řečičky, to si laskavě odpusťte. Děkuju. (Potlesk některých poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Pane ministře (Dienstbiere), na vás se hned tak nedostane, ještě tu mám tři faktické poznámky. Takže pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl reagovat a zeptat se prostřednictvím pana místopředsedy stran určitých invektiv vůči zamětnání nebo převažujícímu povolání současných nebo minulých poslanců. Neříkám to jenom z toho důvodu, že jsem lékař, ale spíš jsem se chtěl zeptat, co vedlo tudíž pana poslance Okamuru k tomu, aby v předvolebním období tak vehementně lanořil, v uvozovkách, bývalého poslance TOP 09 pana profesora Aleše Roztočila, aby se stal členem Úsvitu. Jedná se o lékaře. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kostřicovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Chci pouze upřesnit – děkuji, pane místopředsedo, za udělení slova –, že sociální demokracie těch návrhů předkládala celou řadu. Takže když jsem viděl, že kolegové, mám pocit, že srovnávali asi ty dvě úpravy od kolegů hnutí Úsvit s těmi svými, takže předložila v minulém volebním období minimálně dva návrhy. Tudíž je třeba prozkoumat i sněmovní tisk číslo 8 z minulého volebního období. A pak to byl sněmovní tisk tuším číslo 512. To znamená, vy jste tu snahu minili

vážně? Předkládali jste několik návrhů té úpravy. Já pouze pro upřesnění uvádím, že těch návrhů tedy bylo několik.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Polčákovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný. A to by měl být konec této smršti faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, dámy a pánové, já bych poprosil prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Okamuru, aby si přečetl stenozáznam toho mého vystoupení a zkusil pochopit obsah mé úvodní věty. Protože ta byla přesně opačného typu, než jak on si ji vyložil. A zazněl tam přímo ten názor, že takové věty by mohly být vykládány jako nějaký osobní útok. A že bych nerad, aby to takhle vyznělo.

Já jsem mluvil jenom o tom, že jsme asi každý žili v jiné zemi, v tom smyslu, jak jsme tu zemi vnímali. Jestli jsme tu zemi vnímali po roce 1989 těsně jako zemi, která nemá žádné dluhy, která je naprosto v pohodě a kterou tato demokratická reprezentace přivedla do katastrofální situace. Já jsem v tomto směru asi žil v jiné zemi než vy, protože nemám žádný sentiment a potřebu se vracet k této době. Myslím si, že její vnitřní zadluženost faktická, nejenom ta, která je v nějakých papírových číslech, byla nekonečně větší, než je vnitřní zadluženost této země v roce 2014.

K tomu stenozáznamu – stačí, když se podíváte, tak pochopíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. A teď s přednostním právem pan ministr Dienstbier. Prosím, pane ministře, je to konečně vaše.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, tvrzení, že předložený a projednávaný návrh zákona je totožný se zákonem, který v minulém volebním období předkládala sociální demokracie, je lež! To, co je totožné, je určitá kostra členění toho zákona, ale samozřejmě obsah je naprosto zásadně odlišný. Tento návrh ústavního zákona, který je právě projednáván, umožňuje například v referendu měnit Ústavu. To návrh sociální demokracie vylučoval. Tento návrh zákona umožňuje hlasovat v referendu o odvolání kohokoliv v jakékoliv funkci, o jeho odvolání. To návrh sociální demokracie výslovně vylučoval. Návrh sociální demokracie výslovně vylučoval, aby se referendum konalo ve věcech, které by znamenaly úpravu daňových, poplatkových nebo jiných platebních povinností. Pokud pan Okamura tvrdí, že opsal návrh sociální demokracie, tak ať se probíhá naučí alespoň opisovat! Protože jinak všechny návrhy, které jsou jím

předkládány, jsou z legislativně technického hlediska naprosto tragické.

Tento návrh ústavního zákona je zásadním ohrožením ústavnosti a troufám si říct, že demokracie v České republice, protože klidně v případě, že by byl schválen, je možno okamžitě vyvolat hlasování například o zrušení Poslanecké sněmovny. O zrušení vlády jako ústavní instituce. Tento návrh zákona umožňuje přenést zákonodárnou anebo exekutivní pravomoc na kterýkoliv jiný orgán. Jediný limit je to tzv. ústavní jádro, které je nezrušitelné. Otázka, co to je, to může být velmi volný výklad. To znamená, že stejně jako některé jiné návrhy, které jsou předkládány panem Okamurou a spol., tak tady se jedná o zásadní ohrožení demokratického právního státu v České republice. A prosil bych, aby nikdo netvrdil, že to je totéž, co tady kdy v minulosti předkládala sociální demokracie.

A v tomto smyslu bych rád uklidnil i pana poslance Polčáka. Kvalitativně je to zásadně odlišný návrh. Toto je doopravdy velmi nebezpečný jednak zmetek a jednak nebezpečná hrozba demokracii v této republice. A jinak bych chtěl ujistit, že nejenom sociální demokracie, která opakovaně v každém období předkládá návrh na schválení ústavního zákona o obecném referendu, ale v tomto případě i vláda ČR v koaliční smlouvě a v programovém prohlášení se zavázala, že po mnoha letech prosadí – ale kvalitní – návrh ústavního zákona o obecném referendu. Ten poměrně v krátké době předložíme a samozřejmě budeme hledat širší shodu než jenom na úrovni koalice. Ale prosil bych, aby takovéto nebezpečné zmetky nebyly vykládány za totožné s návrhy, které tady předkládala v minulosti sociální demokracie. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak je tedy prima, prostřednictvím pana předsedy, že se pan ministr probral a vložil mi do úst něco, co jsem vůbec neřekl, což tady lidé, kteří byli ve sněmovně, na rozdíl od vás, pane ministře, tak vědí, že já jsem vůbec neřekl, že jsme to opsali od vás. Já jsem jenom řekl, že vycházíme z vašeho návrhu a upravili jsme parametry. To znamená, to tady řekl podle mě tady pan poslanec Polčák, ale já ne. To znamená, bylo by dobré přijít včas a nekládat mi do úst výrazy, které jsem já osobně neřekl. To je jedna věc.

A ty ostatní špinavé sliny, vy když, prostřednictvím pana předsedy, sám o sobě si myslíte, jaký jste skvělý advokát, tak už jste měli téměř dvacet let, nebo jak dlouho jste členem ČSSD, příležitost to předložit tak, aby to bylo prohlasovatelné. To znamená, k tomu už nemám prakticky, co dodat. Předvedte se, předvedte do roka svůj návrh, nebo ještě dříve, a uvidíme.

A já vám slibuji zase, protože my budeme pozitivně postupovat. Předložte svůj návrh na referendum, Úsvit o to usiluje, my politikařit nebudeme a určitě ho také rádi podpoříme a budeme o něm pozitivně diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Tak já jsem také rád, že pan ministr Dienstbier přiznal, že jsme vycházeli z návrhů sociální demokracie. Samozřejmě že jsme změnili parametry, ale to ze stenozáznamu si můžete přečíst, že jsme to tady řekli, že jsme změnili parametry a že právě ty parametry by měly být součástí pléna ve druhém čtení, kde bychom je chtěli opravit. Ale o tom to referendum je. A samozřejmě i když to neprojde, jako že cítím, že za slovy zmetek, paskvil, která se neustále opakují v každé chvíli, je snaha o to nepřijmout jakýkoliv zákon o referendu a spíš setrvávat v zastupitelské demokracii pro vliv politických stran. Já tomu rozumím, já to chápu, ale my, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, ten návrh se budeme snažit zlepšit a samozřejmě podat znovu a podáme ho po osmnácté a podvacáté. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Než předám slovo panu poslanci Tejcovi, ještě omluvím pana poslance Jiřího Koskubu a pana poslance Martina Komárka ze zdravotních a pracovních důvodů od 18.15.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych rád také uvedl některé věci na pravou míru. Sociální demokracie tady vždy pro referendum hlasovala a vždy jsme byli pro to, aby ten návrh byl přijat, a koneckonců jsme to byli my, kteří předložili návrh ústavního zákona o referendu mezi prvními třemi zákony v minulém volebním období. Jeden z nich byl o zrušení zdravotnických poplatků, jeden byl o zavedení přímé volby a ten třetí byl právě zákon, který měl zavést referendum.

Ten návrh skutečně není, tak jak říkal pan poslanec Polčák, totožný, to znamená, nehlasujeme o stejném návrhu, který jsme v minulosti prosazovali, ten má jinou podobu. A já jsem rád, že ať už tady zaznívají názory na kvalitu nebo na konkrétní návrh jakékoliv, že tady existuje v Poslanecké sněmovně podle mého názoru dostatečná většina pro to, aby takový návrh zákona v tom principu byl schválen, a doufám, že po volbách do Senátu, tedy pravděpodobně až po příštích volbách, se dostane tento návrh do

Senátu, bude třípětinová většina i tam. Jsem přesvědčen, že tak zásadní věc, jako je referendum ve chvíli, kdy je zde vůle na rozdíl od minulé Sněmovny přijmout takový zákon, by měla vzejít z vlády, měla by být garantována vládní legislativou, pokud samozřejmě nebude ta věc odkládána, a já věřím, že budeme schopni během několika měsíců takový návrh připravit, a věřím, že i kolegové z Úsvitu budou mít možnost do toho zasáhnout, a pokud vláda takový návrh zákona připraví, já jsem pro to, a bychom jej přijali. A pokud by samozřejmě vláda během roku nebo dvou žádnou činnost v této věci nevyvinula, tak budu sám ten, který bude hlasovat pro jakýkoliv návrh, který by postoupil do druhého čtení. (Předsedající: Čas!) Ale promiňte mi, že teď tedy s ohledem na to, že se neztotožňuji se všemi parametry toho zákona, takový návrh nepodpořím, ale v principu jej podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. A teď s řádnou přihláškou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Takže teď už, vážení kolegové a kolegyně, dobrý večer. Já jsem si dělal poznámky od předřečníků, takže to budu mít trochu komplikované. Doufám, že se v tom budu orientovat. Nedělal jsem si žádnou přípravu k tomuto vystoupení. Budu to brát bod po bodu a doufám, že se do toho moc nezamotám.

Zaznělo už tady, nevím od kterého to bylo předřečníka, že ve Švýcarsku mají přímou demokracii už 170 let a že už jsou trochu dále, než jsme my. Takže mám tomu rozumět tak, že za 10 let tady budeme stát a budeme říkat "ve Švýcarsku už přímou demokracii mají 180 let"? A za 30 let budeme říkat "ve Švýcarsku už přímou demokracii mají 200 let a my na to nejsme připraveni pro to, abychom to mohli přijmout"? To je ta taktika? Budeme to pořád odsouvat? Já myslím, že čím dříve tento zákon přijmeme, tento návrh, tím lépe to bude pro tuto společnost a tuto zemi.

Když se začal projednávat tento návrh zákona, tak tato sněmovna byla doslova poloprázdná. Mělo to být vyjádřením toho, jak poslanci, kteří tady nebyli, se stavějí k tomuto poměrně zásadnímu návrhu zákona, poslanci vládní koalice, kteří to mají ve svém vládním prohlášení, že budou tento návrh prosazovat?

Zpravodaj tohoto zákona tady mluvil o tom, že dojde ke změně vyvážené zastupitelské demokracie. Já nevím, jak je ta demokracie vyvážená. Ta demokracie je vyvážená jednostranně, že o všem rozhoduje Sněmovna, o všem rozhodují zastupitelé, a lid, voliči, ti si mohou pouze jednou za čtyři roky o něčem rozhodnout. Jinak jim toto právo je upíráno. A přímá demokracie má být nadstavbou zastupitelské demokracie. To jste,

kolegové, ještě nepochopili, že to není prvotní článek demokracie, že to má být nadstavba zastupitelské demokracie? Aby ji občané mohli použít v okamžiku, kdy nebudou spokojeni s fungováním zastupitelské demokracie. Je to úplně jednoduché! Takže nestrašte občany tím, že tady budou neustále nějaká referenda, že se bude neustále o něčem hlasovat. Aby tady ta referenda neustále nebyla, proti tomu je jednoduchá, v uvozovkách tedy jednoduchá, obrana. Konejme v této Sněmovně tak, jak si přejí naši voliči! Konejme tak, aby byli spokojeni, aby této zemi nerostly dluhy, aby nerostla nespokojenost občanů. Nebudou potom referenda, nebude hrozit vaše odvolání!

Dále tady zazněl návrh, bylo to myslím ze strany někoho z vlády, už nevím, že návrh není dostatečně svázán s Ústavou. Tak s tím také nemohu souhlasit. Místo abych tady uváděl argumenty a přesvědčoval, že to tak je a že to tak není, tak si udělejte sami názor. Ústava ČR, hlava první článek 2 – to už zde zaznělo: Lid je zdrojem veškeré státní moci. Zdůrazňuji veškeré státní moci. Článek 2 říká: Ano, ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Článek 3 říká: Státní moc slouží všem občanům, nikoliv 200 poslancům. A lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.

Několik z vás předřečníků tady vzpomenu Ústavu České republiky. Součástí Ústavy České republiky je i Listina základních práv a svobod. Takže podívejme se, co říká Listina základních práv a svobod. Hlava první článek 1: Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcižitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné. Článek 3 Listiny základních práv a svobod říká: Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu. (V sále je silný hluk.)

Kde berete to právo ubírat těm občanům rozhodovat si o těch věcech přímo? Kde berete to právo se nad nimi nadřazovat, že těch 200 poslanců je vyvolenějších, je si rovnějších než těch poslanců? Vážení kolegové, je to v rozporu s textem Listiny základních práv a svobod.

Článek 21 Listiny základních práv a svobod: Občané mají právo podílet se na správě věcí veřejných přímo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče. Poprosil bych o snížení hladiny hluku. Děkuji vám, kolegové. Prosím, pokračujte.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Takže jestliže jsme tady fungovali několik let, dvacet let, máme to uzákoněno v Ústavě a nemáme to, dobře, nemáme to. No tak pojďme to konečně napravit.

Obracím se teď ke kolegům ze sociální demokracie. Vy jste tady několikrát uvedli, že jste ty zákony předkládali, že jste na tom pracovali, ta-

kže já si myslím, že tuto problematiku máte dobře zpracovanou, a nevidím žádný důvod, který by měl bránit tomu, abychom případně návrh poslaneckého klubu Úsvit, nebo abyste k němu předložili pozměňující návrhy, protože podle toho, co jste tvrdili, to máte dobře a dlouho již zpracované. Já tedy opravdu nechápu důvod, proč zase máme odkládat propuštění tohoto zákona do druhého čtení a jeho schválení.

To, že přímá demokracie je nadstavbou té zastupitelské demokracie, to už jsem tady řekl. Občané – byla předvolební kampaň. Hnutí úsvit, si dovolím, bylo tím lídrem, tím prvním politickým subjektem, který v této volební kampani přišel s myšlenkou přímé demokracie a referend. Ostatní strany se k tomu přidaly, byť ano, sociální demokraté již tento zákon několikrát předkládali. V předvolební kampani jste voličům slibovali tu přímou demokracii, takže jste jistě věděli, měli jste představu o tom, jak by měla vypadat, jaké by měla mít parametry. A já se obávám, že v té předvolební kampani jste těm voličům slibovali šunku od kosti, a teď mám obavy, že jim chcete pouze hodit tu ohlodanou kost, že tu přímou demokracii, ta jejich práva vyjadřovat se k dění v tomto státě, chcete notně a pěkně okleštit, což si myslím, jak jsem zde uváděl již dříve, je v řadě věcí v rozporu nejen s Ústavou, ale zejména s Listinou základních práv a svobod.

Dále zde zaznělo, že stát potřebuje daně, že zajišťuje služby. S tím nelze než souhlasit. Ale v tom, jak funguje ten stát v současné době, kdy ti politici nenesou za to zodpovědnost, musím říci, že bohužel také zajišťuje zadlužování těch občanů v současnosti i v budoucnosti. A ti občané si myslím, že by nepřipustili to, aby byli stále více zadluženi.

A na závěr poslední věc, která souvisí ne úplně s tímto přímo, neříkám to zde rád, ale přece jen, přímá demokracie a její použití, a teď si sami odpovězte, přeneste se do Kyjeva na náměstí, jak by dnes vypadala situace v Kyjevě, kdyby občané Ukrajiny měli možnost sáhnout po přímé demokracii a vyřešit si tyto věci demokraticky přímo, třeba tak, jak chtěli, zřejmě odvolat prezidenta, by si ho odvolali bez krveprolití. To je krásná, myslím, možnost použití přímé demokracie.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále do řádné rozpravy je přihlášen pan poslanec Laudát. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu zdržovat příliš dlouho. Ono se to tady nese trochu jako takový to, no, jaksi něco ve vzduchu. Pan předkladatel Okamura o tom mluvil na začátku, nebo mám pocit, že pan Fiala z ODS, že vlastně byla provedena analýza zemí, kde už mají referendum, že tam je větší prosperita,

větší demokracie. Já bych prosil, protože předpokládám, že dneska skutečně v prvním čtení návrh poslanců Úsvitu bude zamítnut, nicméně koalice slibuje, že přijde v nějakém časovém horizontu s novým návrhem, já bych je moc poprosil, aby si dali veliký pozor a velkou práci nechat si zpracovat důkladné analýzy, co to bude obnášet v praxi.

Nemám pocit, když jsem si nechal sehnat jakousi analýzu poměrně dlouhého časového úseku v řadě zemí, jednalo se asi o třicet let, v letech 1971 až 2003, kde jsou možná referenda, kolik jich tam probíhalo, že je tam přímá vazba mezi politickou stabilitou, mezi prosperitou té společnosti, mezi kvalitou demokracie.

Já možná na rozdíl od jiných nejsem tak nadšen ze švýcarské demokracie. Mě skutečně fascinovalo, nečetl jsem, neznám detaily, ale pokud mladá soudkyně v poměrně krátkém časovém horizontu rychle stihne odsoudit nějakou finanční obrovskou kauzu, a když tam někde lítá 12–14 miliard, tak tam pro jistotu nasadí 16 a řekne "všechno případně švýcarskému státu, protože on takovou újmu utrpěl", tak tam už mi něco neseď. Takže já si nejsem tak jistý. Je to úplně specifická společnost.

Nicméně když projdeme ty státy, kde je hodně referend a zda tam je, nebo není prosperita. Tak Švýcarsko v tom období těch třiceti let, 1971 až 2003, v tomto intervalu mělo celkem 292 referend. Je tam obrovská tradice, zřejmě největší na světě. Z té analýzy, kde je nějakých možná skoro padesát států, tak je to zdaleka nejvíc, zcela se to vymyká. A myslím si, že v tom tempu švýcarská federace nepolevila. Mají se dobře, ale nemyslím si, že je to z důvodu referend. Teď se možná dostanu do vlastních pastí, protože musím i v jistých nepopulárních věcech vycházet vstříc zemím Evropské unie.

To Spojené státy, ty s nimi nakládaly podstatně drsněji, a s jejich finančními metodami, viz banka UBS a role jejích poboček, rezidentur ve Spojených státech, obrovité pokuty, které dostala, další řízení.

Proti tomu například Itálie, ta také patří mezi ty špičkové země, ta měla v tom období 57 referend. Sami víme, že kvalita demokracie tam není dobrá, že se tam v jednu chvíli doslova rozsykala politická scéna pod vlivem mafií, korupce gigantických rozměrů, že tam je problém rozevírání nůžek mezi severem a jihem, že dnešní generace, předloni to bylo 38 % lidí po vyučení a po studiích, je bez práce, je na ulici, celá mladá generace si už dneska dokáže spočítat, že nedosáhne životní úrovně svých otců, takže zcela diametrálně odlišná situace. Přitom tam mají velice hojná referenda taktéž.

Lichtenštejnsko je další, které má obrovský počet referend, ale není mi jasné a poprosil bych ty, kteří budou předkládat další návrhy, proč – a je to řada dalších vyspělých zemí, které v tom posledním intervalu, ze kterého já tu analýzu mám, tak vlastně začaly referendy šetřit.

A není mi jasné, proč, zda se dostali do problémů, protože jedna věc je vůle národa, druhá věc je prosazování zájmů, protože v globalizovaném světě fungujete v nějakém společenství a musíte občas přijímat i hodně nepopulární opatření. My to tady zažíváme z transpozicí některých liberálních evropských směrnic a zákonů téměř denně. (V sále je rušivá zábava.)

Ale hodně referendum je například v Mexiku, které je sužováno mafiemi, doslova v některých regionech téměř občanskou nebo ekonomickou válkou. Na Ukrajině také mají institut referenda. Moc jich tam neměli v tom období, pouhých šest. Většinou to bylo v 90. letech. Jaká je tam situace dneska, víme. A rozhodně občané se potom neptají, jestliže dojde k nějakému rozstřelu, totální vzpourě proti nějakému postoji vlády či parlamentu, tak se neptají, zda mají, či nemají referendum, a prostě vyjdou do ulic. A tím podstatnějším fenoménem jsou dnes sociální sítě.

No ale referenda mají ve stejném rozsahu také v Sýrii a tam je občanská válka. Zmínil bych Španělsko sužované krizí. Přitom, řekl bych, kdysi kultivovaná země. Dneska mají dokonce 56 nebo 58 % lidí po vyučení a po vystudování bez práce. Sociální průšvih neskutečných rozměrů, zadluženost země gigantická. Padl tady i argument, že to je brzda proti zadlužování.

Referendy na druhé straně šetří Rumuni a proti tomu Rakousko, ti měli v tom období tři a tři referenda. Rakousko je diametrálně někde na úplně jiném spektru politické kultury, životní úrovně než Rumuni, takže zase si myslím, že ten argument referenda tam nefunguje, který tady zazněl.

Já bych se spíš přidržel norských zkušeností. Konzervativní, usedlí, pracovní lidé s téměř nulovou korupcí. Tam v tom sledovaném období měli pouhá dvě referenda.

Co tím chci říci – že z těchto tvrdých dat minimálně za těch 30 a více let, a chtělo by to dopracovat, a já nebudu nikdy předkládat žádný zákon o referendu, skutečně analýzu, zda tohle je ten podstatný fenomén v těch zemích. Myslím si, že prosperita, férovost a víra v demokracii v těch zemích vede přes úplně jiné zóny. Dokonce dneska čím dál více se ukazují jasná data, že například čára evropských krizí vede na rozhraní katolické země – protestantské země, snad s výjimkou Rakouska. To si lze vysledovat celkem jasně, že prosperující společnosti fungují tam, kde není vysoká míra šmírování, kde je vysoká míra důvěry v občany. To znamená, že jsou přesné věci, které jdou dneska proti koaliční smlouvě a programovému prohlášení vlády, protože tam máme instituty, a ono to sem doputuje, zejména od sociálních demokratů, institut majetkových příznání. A ono se nakonec ukázalo, také jsem si pořídil analýzu, že ve všech zemích to bylo pořízeno z důvodu zavedení majetkové daně z bohatství. To ukazuje na úplně jiné věci – sledování bankovních účtů. Zase – tam, kde je prosperita, tak to příliš nefunguje.

Takže bych poprosil, než sem přijde zákon, který předloží asi koalice, abyste velice důkladně vážili, co tam bude. Já se nebráním v nějaké omezené míře nebo přesně taxativně vymezení, jakým způsobem budou ta referenda probíhat, zda budou před, nebo po, jestli se občané budou moci na základě nějaké petice, podpisu občanů vyjádřit ke chválenému zákonu a de facto ho smést, nebo zda budou moct fungovat dopředu ta referenda. Ale to, co tady máme dneska, považuji za minu pod stabilitou naší republiky.

Děkuji vám za pozornost – těm, co poslouchali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku. Je přihlášená paní poslankyně Hnyková. Poté je do řádné rozpravy přihlášen pan poslanec Vozka. Máte slovo, paní poslankyně – vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane předsedající, já to ještě jednou zopakuji. Vyslovuji se tvrdě – Hnyková se prosím jmenuji. Teď bych se vyjádřila k tomu.

Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, my jsme tady předložili návrh obecného referenda. Vidím, že zde není vůle k jeho prosazení. Já vám chci jenom říci z tohoto místa: Voliči nám dali tolik hlasů, abychom se do této Poslanecké sněmovny dostali, abychom tento zákon tady prosadili. Vidím, že – znovu opakuji – není zde vůle, ale my se nevzdáme. A já vynaložím, a věřím tomu, že i moji kolegové, všechny síly pro to, abychom tento zákon jednou prosadili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně Hnyková. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Fiedler. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom velmi krátce zareaguji na mého předřečníka kolegu Františka Laudátu. Chtěl bych mu tímto poděkovat. Já nevím, jestli on bude souhlasit s mým prohlášením, nebo ne. Ale zmínil tady Norsko. Zmínil tady to, že v Norsku mají téměř nulovou korupci, že ta země prosperuje a že tam byla pouze dvě referenda. No to je přece nádherný důkaz o tom, jak ta přímá demokracie funguje. Tam, kde ta země funguje tak, jak si občané představují, tak nemají zájem vyvolávat žádná referenda, protože ti politici fungují tak, jak si přejí občané té země. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám přihlášenou ještě jednu faktickou poznámku. Já vás poprosím – nejdříve faktická poznámka,

potom přednostní právo. Mám tady přihlášeného pana poslance Stupčuka z ČSSD. Máte slovo, pane poslanče, s faktickou poznámkou.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, jenom pár poznámek k danému tématu. Já už tu diskusi nechci příliš prodlužovat, zatěžovat, ale nicméně chci říci, že já podporuji referendum, ale ne v podobě, která je navrhovaná. To znamená referendum, které by bylo nějak neomezené. V podobě, kdy všichni by rozhodovali o všem bez jakýchkoli hraničících mantinelů, mám za to, že to je situace, která by tuto zemi dovedla velice rychle do chaosu. A to si asi nikdo z nás nepřeje.

Podíváme-li se na to z hlediska té proveditelnosti praktické, tak problém je zejména s účastí v referendu. Jaká je pak legitimita toho rozhodnutí, když by velice často paradoxně menšina rozhodovala o osudu většiny? A kdo bude potom formulovat tu otázku, která bude předmětem posuzování? To je další, řekl bych, kardinální problém té věci.

A panu Okamurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Podívejte se do historie. Historie je plná okamžiků, kdy právě prvky přímé demokracie nejčastěji formou plebiscitu dovedly společnost právě do tyranie a do stavu, kdy jim vládl diktátor.

Myslím také, že tomu referendu příliš neprospívá ta paralela říkat, že přímá demokracie ve Švýcarsku rovná se přímá demokracie v Česku, a budeme se mít stejně jako v tom Švýcarsku. To je prostě populismus a na prostá neznalost toho, na jakých ekonomických základech a historicko-ekonomických, a merkantelismus a podobně. To jsou všechno jaksi historie ekonomie, která je tam zřetelná. Švýcarsko prostě staletí bohatne z určitých typů obchodních transakcí apod. Není to zásluhou přímé demokracie.

To, co já bych považoval za důležité ale zmínit v souvislosti s přímou demokracií, když už se o tom bavíme, je otázka decentralizace výkonu státní správy, byť to je určitá legitimní alternativa, jak řešit tady problém a rozvíjet princip subsidiarity a přiblížit občanům České republiky to, aby ve stále větší míře měli možnost přece rozhodovat prostřednictvím volených orgánů samosprávy o tom (upozornění na čas), co je důležité v daném jejich regionu či vsi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dále s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Volný. Takže s faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Je tady? (Gestem z místa dává najevo, že není přihlášen.) Mám vás přihlášeného. Takže v tom případě vás odmazávám.

S přednostním právem je přihlášen pan poslanec Okamura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážení pánové, úplně na závěr. Teď jsem nestačil sledovat, kam si pan poslanec Stupčuk sedl, ale jestli to je ČSSD, jestli vidím dobře, tak teď nevím, když máte ve vládním prohlášení referendum, což je prvek přímé demokracie, tak s tím nesouhlasíte. Tak to je opravdu zářezující zjištění.

A jinak bych vás chtěl jenom poučit s dovolením, prostřednictvím pana předsedajícího, že my nenavrhujeme neomezené referendum. Já už jsem to tady četl, ale jestli jste byl na pauze nebo na káféčku, promiňte, nechci zdržovat, ale je tady celá řada omezení, že to nesmí jít proti Listině základních práv a svobod, nesmí dojít k zásahu do výkonné moci soudní, nesmí to být v rozporu se závazky, s mezinárodním právem atd.

A zcela závěrem. Vážení, ještě před rokem bylo slovo referendum a přímá demokracie v České republice sprostým slovem, média nás označovala za populisty a vysmívali se nám. Po roce práce Úsvitu, po roce propagace přímé demokracie v médiích a v české společnosti jsme přinutili tuto vládu, aby dala referendum, snad poprvé v historii, do vládního prohlášení, což je myslím úplně perfektní. To znamená, i když to teď smetete, vůbec to nevádí v tom smyslu, že stejně přijdete se svým vlastním návrhem referenda, o kterém se taky rádi budeme bavit, a určitě budeme nakloněni podpoře. Takže myslím, že určitá záležitost i to, že o tom diskutujeme takto dlouho, je důkazem toho, že to tématem je, a jsem jenom rád, že konečně tyto prvky přímé demokracie dřív nebo později tady, doufám, zavedeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Teď mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom velmi prosím pana poslance Okamuru, aby nepoužíval historické paralely v této věci. Například v roce 1923 byl rozprášen mnichovský puč a Hitler byl uvězněn. V roce 1933 se potom stal říšským kancléřem a o deset let později Evropa hořela v plamenech.

Pane poslanče Okamuro, já vám přeji hodně politických úspěchů, ale velmi prosím, abyste historické paralely na téma své ideologie nepoužíval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a řádně přihlášený do diskuse je pan poslanec Vozka.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jenom z formálních důvodů se přihlašuji k svému návrhu v úvodním slově na zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tento moment nemám nikoho přihlášeného do diskuse ani žádnou faktickou poznámku. V tom případě končím obecnou rozpravu. Máme zde jeden návrh a to je návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Přivolám naše kolegy z venku. Ještě vás odhlásím, takže vás poprosím, abyste se opět přihlásili do systému. A nyní zahajuji hlasování... Ještě ne? Takže můžeme pokračovat, děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu? Zahajuji hlasování číslo 97. Zmáčknete tlačítko a zvednete ruku, kdo je pro zamítnutí daného návrhu. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji.

Končím hlasování číslo 97. (Na světelné tabuli: ze 152 přihlášených bylo 102 pro, 33 proti.) Návrh na zamítnutí daného zákona byl přijat.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, že zneužívám přednostního slova, nevím, kdy pan předsedající ukončí schůzi. Chci vás poprosit o pochopení, že díky našemu rozhodnutí zítra začneme v 9.20 hodin, neboť teď žádám o dvacetiminutovou přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09, a poslaneckému klubu oznamuji, že se sejdeme v 9 hodin v prostorách klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Končím projednávání bodu číslo 17. A ještě zde mám jednu faktickou poznámku pana poslance Černého, takže vás poprosím, pane poslanče... Ne? Takže faktickou poznámku odmazávám.

Protože máme posledních šest minut a další bod, který následuje, je návrh ústavního zákona, to myslím, že by nebylo ani vhodné začínat tento bod ústavního zákona. To znamená přerušuji jednání Poslanecké sněmovny, přerušuji dnešní jednání do zítřejších 9.20 hodin, kdy budeme pokračovat v jednání.

Přeji vám příjemný zbytek dnešního večera.

(Jednání skončilo v 18.55 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. března 2014 v 9.20 hodin
Přítomno: 195 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovou informaci nemám.

Sdělují vám, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci. Pan poslanec Jan Hamáček od 15.45 hodin – pracovní důvody, pan poslanec František Adámek odpolední jednání do 15.30 hodin – pracovní důvody, pan poslanec David Kádner od 13 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Jana Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Pavlína Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Ivan Pilný do 12 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Lukáš Pleticha – osobní důvody, paní poslankyně Markéta Wernerová – zdravotní důvody, paní poslankyně Kristýna Zelienková do 12 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají pan premiér Bohuslav Sobotka od 11 hodin – pracovní důvody, pan ministr Pavel Bělobrádek dopolední jednání – pracovní jednání, pan ministr Marcel Chládek od 10.30 hodin – pracovní důvody, paní ministryně Věra Jourová – pracovní důvody, pan ministr Marian Jurečka dopolední jednání – osobní důvody, pan ministr Svatopluk Němeček – pracovní důvody, pan ministr Antonín Prachař – pracovní důvody, pan ministr Lubomír Zaorálek do 11 hodin – pracovní důvody.

Viděl jsem přihlášku pana poslance Stanislava Polčáka, dám mu slovo. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Nechci zpochybňovat hlasování, pouze chci na stenozáznam prohlásit, že v hlasování číslo 96, které se týkalo bodu Státní zemědělský intervenční fond a jeho rozpočet na rok 2014, mám na sjetině křížek, jak jsem zjistil zpětně, leč jsem hlasoval zuřivě pro. Nezpochybňuji hlasování, pouze pro stenozáznam upřesňuji své hlasování. Děkuji, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. A mám zde přihlášku paní poslankyně Kateřiny Konečné k pořadu schůze. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dobrý den. Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, tak jak jsem avizovala již minulý pátek při druhém čtení novely zákona o ovzduší, sněmovního tisku č. 77, dovolím si

vás požádat o zařazení nového bodu tisku č. 77 ve třetím čtení, a to dnes po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Lobkowicz hlasuje s náhradní kartou č. 3 a omlouvá se dnes po 12.30.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pan poslanec Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Chtěl bych jenom ve stručnosti říci, že se vzdávám kandidatury na funkci předsedy vyšetřovací komise k Opencard ve prospěch kolegy Bronislava Schwarze. Myslím si, že čím více předsedů, tím horší volba, a domnívám se, že právě on je právě tou kompetentní osobou, která bude vhodná ke zvolení do této funkce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jakkoliv toto asi mělo zaznít v bodě volba předsedy vyšetřovací komise, ale bereme to na vědomí.

Hlásí se pan poslanec Kolovratník. Pan poslanec Kolovratník hlasuje s kartou č. 2.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Rád bych požádal Sněmovnu o pevné zařazení bodu volba předsedy vyšetřovací komise ke kauze Opencard. Bude to tajná volba a prosím o zařazení této volby dnes na 17.hodinu. Jedná se o ono dodržení lhůty 24 hodin od včerejších nominací na tohoto předsedu. Ještě jednou: Tajná volba předsedy vyšetřovací komise k Opencard dnes v 17 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, jedná se o nový bod, který chcete pevně zařadit dnes na 17. hodinu.

Zeptám se, kdo dále se hlásí k pořadu schůze. Nikdo, budeme tedy hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Konečné, která navrhuje, aby tisk č. 77 byl zařazen na dnešek po pevně zařazených bodech dopoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 98, přihlášeno je 150, pro 140, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kolovratník navrhuje nový bod volba předsedy vyšetřovací

komise k Opencard a chce ho pevně zařadit na dnešek na 17. hodinu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 99, přihlášeno je 156, pro 150, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Chtěl bych vás informovat, že budeme pokračovat tak, jak jsme se rozhodli v rámci pořadu schůze, a to pevně zařazenými body 11, 35, 40, 37, 50, 51, 38 a 41. Potom bychom pokračovali body 36 a 39, což jsou návrhy zákonů ve třetím čtení, u nichž byly splněny lhůty, a poté bychom pokračovali podle schváleného pořadu schůze. A jenom připomínám, že ve 12.30 máme zařazeny volební body 42 až 48.

Otevírám bod

11.

Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - první čtení

Prosím, aby z pověření vlády tento tisk uvedla paní ministryně práce a sociálních věcí. Paní ministryně, prosím, máte slovo. (V sále je rušno.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych zde uvedla vládní návrh zákona o poskytování péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se. Prosím o klid. (Stále velký hluk v sále.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Tento navrhovaný zákon zavádí vlastně nový typ služby, který spočívá v hlídání a péči o dítě v tzv. dětské skupině. Cílem je rozšířit stávající spektrum služeb péče o děti o další možnosti. Není to žádná konkurence mateřským školám, je to jakási alternativa, jakýsi doplněk v současné situaci, kdy každý rok... (Odmilka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se opravdu omlouvám a prosím všechny, kteří nechtějí sledovat projednávání tohoto bodu, aby svou debatu přenesli do předsálí.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: ... tady máme mezi padesáti, šedesáti tisíci odmítnutých žádostí o přijetí do mateřských školek. Tato úprava má umožnit zapojení zaměstnavatelů, obcí, krajů a nestátních neziskových organizací do oblasti péče o děti a nějakým způsobem definovat právní rámec těchto aktivit. Protože v současné době již takováto forma péče o děti je na řadě míst provozována, jedním z těchto míst je dokonce samotné Ministerstvo práce a sociálních věcí, druhým tímto místem je např. Ministerstvo zahraničních věcí, ale pořád nám chybí jakýsi správní rámec.

Služba péče o dítě v dětské skupině spočívá v jakési péči mimo domácnost dítěte v kolektivu dětí, je to od jednoho roku až do zahájení povinné školní docházky.

Tady bych připomněla, že nejenže chybí místa v mateřských školkách, ale dlouhodobě – za což jsme kritizováni i mezinárodními organizacemi – téměř naprosto chybí místa v jeslích, tzn. péče o děti do tří let věku. Takže tento návrh nějakým způsobem vymezuje konkrétní podmínky.

Co se týče výše úhrady za tuto péči, za tuto službu, výše bude stanovena poskytovatelem, ale maximálně to může být do výše zřizovacích a provozních nákladů. To znamená, že tato služba musí být provozována nekomerčně, což je také velice důležité. A počítá se s tím, že bude hrazena rodiči.

Dále tento zákon doprovázejí daňová opatření, kde za prvé se do zákona o daních z příjmů zavede sleva na dani z příjmů fyzických osob pro poplatníka, který využije služeb péče o dítě předškolního věku, ať už se bude jednat o mateřskou školu, nebo se bude jednat třeba o tuto dětskou skupinu. Druhé daňové opatření se týká toho, kdo toto zařízení zřizuje, tzn. že si bude moci uznat náklady na provoz tohoto zařízení.

Jinak historie tohoto návrhu zákona je už poměrně dlouhá. Po několika letech byl vlastně před rokem v květnu 2013 konečně předložen do Poslanecké sněmovny, ale protože potom byla Poslanecká sněmovna rozpuštěna, nebyl onen legislativní proces dokončen. Oproti loňskému tisíku tam ještě byly doplněny nejružnější legislativně technické úpravy.

Navrhovaná právní úprava má nabýt účinnosti 1. září 2014. Ještě bych ráda podotkla, že nedílnou součástí toho je vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, která se týká hygienických požadavků na prostory a provoz dětské skupiny do počtu dvanácti dětí.

Děkuji za pozornost, byť omezenou, a doufám, že pustíte tento návrh do druhého čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, snažil jsem se, ale lépe to nešlo.

Prosím paní zpravodajku pro prvé čtení, paní poslankyni Hanu Aulickou-Jírovcovou, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již uvedla paní ministryně ve své důvodové zprávě, předkládaný návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině, sněmovní tisk číslo 82, byl zpracován na základě usnesení vlády České republiky č. 607 ze dne 22. srpna 2012. Návrh zákona vychází z programového prohlášení vlády, ve kterém se vláda zavázala vytvořit podmínky k dalšímu rozvoji rodinné politiky a péče o děti s cílem zvýšit společenskou prestiž rodiny, posílit zapojení obou rodičů do péče a podpořit rozvoj služeb péče o děti, vytvářet podmínky pro rychlejší návrat pečujících rodičů k výdělečné činnosti a mimo jiné podpořit rozvoj alternativ rodinné péče ve fázi preprimárního vzdělávání.

Návrh zákona zavádí službu péče o dítě v dětské skupině. Cílem této úpravy je dle předloženého návrhu rozšířit škálu služeb péče o předškolní děti a jiné možnosti a zvýšit místní a cenovou dostupnost služeb péče o děti. Dalším cílem je usnadnění udržení kontaktu rodiče se zaměstnáváním v době péče o dítě a postupný návrat na trh práce s ohledem na jejich strategii v oblasti sladování profesního a rodinného života bez nutnosti rezignace na rodičovskou roli. Věková kategorie, jak už uvedla paní ministryně, je od jednoho roku dítěte do zahájení povinné školní docházky dítěte.

Pečující osoby musí splňovat odbornou způsobilost a vzdělání v oboru všeobecné sestry, zdravotní asistent, ošetřovatel, porodní asistent nebo zdravotnický záchranář, dále sociální pracovník, pracovník v sociálních službách, učitel v mateřské škole, profesní kvalifikace chůvy pro děti do zahájení povinné školní docházky, lékař, psycholog ve zdravotnictví, klinický psycholog a vychovatel. Dětskou skupinu může provozovat zaměstnavatel, a to fyzická i právnická osoba, obce, kraje, nestátní neziskové organizace.

Jako související daňová opatření je novela zákona o daních z příjmů, kde se zavádí možnost daňově uznat náklady na zajištění těchto služeb ze strany zaměstnavatelů a slevu na dani z příjmů pro výdělečně činné rodiče při zajištění služeb péče o děti.

Já vám děkuji za vyslechnutí mé zpravodajské zprávy a dovoluji se tímto přihlásit do rozpravy. (Tleskají poslanci KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než otevřu rozpravu, tak zde mám tři omluvy. Pan poslanec Urban se omlouvá po zbytek jednacích dní této schůze ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Koskuba se omlouvá do 10. hodiny z osobních důvodů a pan poslanec Vyzula se omlouvá od 10. do 11.30 hodin. Tolik tedy omluvy.

Otevírám rozpravu. Ještě než dám slovo paní zpravodajce, tak zde mám faktickou poznámku pana poslance Chalupy. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, prosím vás, mám jistý námět tady k tomu zákonu. Navrhuji předkladateli zákona zvážit jistou okolnost, se kterou jsem se setkal v praxi. Tahle republika má vybudováno x školek a těchto předškolních zařízení. Když jsem řešil se starostou v místě bydliště využití těchto objektů po 17. hodině, tak mi starosta řekl, že legislativa neumožňuje využití těchto objektů po této době.

Chtěl bych tady při té diskusi potom, aby to někdo nějakým způsobem vysvětlil, a pokud to nikdo neřeší, aby se to nějakým způsobem řešilo, aby tyto objekty mohly být využívány i po této době, protože matky na sídlištích potřebují do divadla, občas nějakou kulturu, nákupy a nemají ty děti kam dávat a tyto objekty zůstávají nevyužité a je tam v tom prostě spousta ekonomických prostředků. Zdá se mi to neefektivní využití. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji za faktickou poznámku. Slovo má paní zpravodajka.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, zákon o dětské skupině zavádí zcela novou službu péče o dítě v dětské skupině. Cílem tohoto zákona, jak je uvedeno v důvodové zprávě, není vzdělávání dětí, jak je tomu v rámci mateřských škol, ale zaměřuje se na hlídání a pravidelnou péči mimo domácnost dítěte v kolektivu dětí se zaměřením na zajištění potřeb dítěte, výchovu, rozvoj schopností, kulturních a hygienických návyků. Také určuje provozní požadavky na základě velikosti, kterou si zřizovatel zvolí, určuje i zřizovatele, možnost získání financí a možnost odečtu z daní. Ale nikde v tomto návrhu zákona není řešen pohled na dítě a na jeho práva.

Východiskem pro stanovení cílů předškolního vzdělávání se stal osobnostně orientovaný model, který respektuje přirozené potřeby dětí a vytváří optimální podmínky pro jejich rozvoj. Jako základní koncepční materiál byl úspěšně implementován rámcově vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Česká republika má na rozdíl od okolních, i vysoce vyspělých, států vzdělávací systém na vysoké úrovni. Proč tedy uvažujeme o velkém kroku zpět? Při vzdělávání dětí jsou samozřejmostí prvky obsažené v péči o dítě v dětské skupině, což neplatí naopak. Péče o dítě v dětské skupině nezajišťuje právo dítěte na vzdělávání. Evropská unie zdůraznila směrem k České republice potřebu alternativ péče o dítě v předškolním věku. Rozhodně ale při tom nenabádá k útěku od vzdělávání. Zajištění potřeb rodičů by mělo komunikovat s potřebami dětí. Evropská unie na základě uplatnění práv všech zúčastněných – rodičů, zaměstnavatelů i dětí – požaduje řešení. Navrhuje volbu alternativ.

Nenabádá však ke snížení dosažených standardů ve vzdělávání, a tak vlastně omezování práv dítěte.

Zákon snižuje standard úrovně péče o děti, neposkytuje vzdělávání, nezajišťuje úroveň stravování, uvolňuje odbornost pedagogického působení na dítě a kontrolní systém se opírá o nepedagogické instituce. Kam se ztratila práva dítěte? Neměli bychom dopustit, aby se dítě stalo rukojmím současné doby. Proč má mít nedostatek financí dopad na vzdělávání našich dětí? Bohužel ekonomické a organizační problémy naší společnosti útočí na potřeby, zájmy vyspělé pedagogiky a na přirozené potřeby dětí.

Řešením by měla být snaha rozšířit kapacitu veřejných předškolních zařízení péče o děti a navázat na dlouholetou tradici a vysokou úroveň této péče z předchozích let. Pokud by byl přijat zákon o dětských skupinách v tomto znění, jdeme vstříc postupné likvidaci sítě mateřských školek a celé vysoké úrovně předškolního vzdělávání v České republice.

Proto v souladu se zákonem o jednacím řádu čísla 90/1995 Sb., v platném znění § 90 odst. 7, navrhuji vrátit návrh zákona navrhovateli k dopracování. Já vám děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se paní poslankyně Maxová.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Zákon o dětských skupinách by mohl mít podtitul: Děti rostou, není na co čekat. A to z následujícího důvodu: Co trápí 50 tisíc rodičů? Možná 100 tisíc, protože 50 tisíc dětí bylo odmítnuto k přijetí do mateřských škol. Tato záležitost trápí nejen rodiče, ale následně i obce, které trpí nedostatečnou kapacitou a v posledních letech vynakládaly významné finanční prostředky na výstavbu a rozšíření jejich kapacit. Musí však myslet na udržitelnou kapacitu, nikoli na populační vlnu, a právě zákon o dětských skupinách by mohl vyřešit tento problém, protože na řadu obcí čeká problém další a to je výstavba základních škol. Také pro obce do 500 obyvatel by tento zákon mohl pomoci. Kromě obcí se již osvědčila tato záležitost ve firmách, které zprostředkovávají kontakt maminkám s pracovním prostředím a zároveň se snaží udržet si osvědčené a zkušené zaměstnankyně. Kombinují to též se zkráceným pracovním úvazkem či s prací z domova. Nesmíme zapomenout ani na vysoké školy. Fungují již dětské skupiny při vysokých školách, kde mají možnost studující maminky dokončit studium, a samozřejmě je zde prostor i pro vyučující.

Druhý bod, který je velmi důležitý, je to, že zde bude možnost volby pro rodiče a pro jejich děti, které mají specifické potřeby a prostředí mateřských škol není zcela vhodné. Třetím bodem, který je velmi důležitý a pomohl by rovným příležitostí pro ženy s malými dětmi. Kariéra mužů a

žen se totiž vyvíjí stejně až do okamžiku odchodu matky na rodičovskou dovolenou. Nesmíme zapomenout také na příznivé dopady na českou ekonomiku, a to zvýšení počtu plátců pojištění a daní.

Zaslechla jsem zde v projevu paní zpravodajky, že jde o zájmy dítěte. Ano. V rodině totiž dochází často k velkým hádkám v momentě, kdy rodina nemá dostatečné množství finančních prostředků. Jestliže bude moci maminka nastoupit do zaměstnání, mohl by se tento problém vyřešit. Protože víme, bude-li spokojená maminka, bude spokojené i dítě a samozřejmě tatínek a celá rodina.

Z výše uvedených důvodů klub TOP 09 a Starostové tento návrh v prvním čtení podpoří, ale budeme navrhopvat pozměňovací návrhy, které vyplynuly z diskuse na semináři, který jsme uspořádali společně s paní poslankyní Putnovou za účasti některých poslankyň a pod záštitou paní ministryně. Budeme navrhopvat, aby poskytovateli byly také spolky, a to z toho důvodu, že řada mateřských center, která, v uvozovkách, vytrhla obcím trn z paty a sanovala péči a nedostatečnou kapacitu v mateřských školách. Dále budeme navrhopvat vyjmout daňové odpočty rodičů a vyjmout lesní školky ze skupiny, která by spadala do tohoto zákona, a to z toho důvodu, že lesní školky fungují v režimu mateřských škol.

Dámy a pánové, doufám, že i vy podpoříte tento zákon v prvním čtení, a to z toho důvodu, že rodina je základ života. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď zde jsou dvě faktické poznámky. První je paní poslankyně Putnová a potom pan poslanec Opálka. Prosím, paní poslankyně, máte dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, dámy a pánové. Chtěla bych reagovat na poznámku paní zpravodajky, která sdělila, že dětské skupiny jsou náhradou mateřských škol. Nikoli, není tomu tak. Je to doplňkové zařízení a nebavíme se o nějakém virtuálním řešení, protože jak už řekla paní poslankyně Kovářová, máme už zkušenosti a dobrou praxi.

Dovolte, abych uvedla příklad brněnské Edisonky. Je to dětská skupina, která funguje při Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií v Brně. Možná je to náhoda, že děkankou této fakulty je žena. Každopádně chci sdělit několik základních statistik, které vám pomohou při rozhodování. Je to dětská skupina, která disponuje 8 místy, které sdílí 67 dětí. Probíhá elektronická registrace, která umožňuje, aby si rodiče předem objednali hlídání v době, kdy budou potřebovat. Využívají to jak studentky, tak to využívají učitelé naší univerzity a musím říct, že jsou s tím jenom nejlepší zkušenosti.

Pojďme se podívat na to, co se osvědčilo, a umožňme, aby v rámci

nabídky předškolního vzdělání, předškolní péče se vytvářely i nové, moderní, progresivní formy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka je pro pana poslance Opálku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jen abychom nežili v nějaké idealistické představě, že to bude řešit zaměstnanost matek. Víte, tady je 3/4 milionu lidí, kteří hledají nebo méně hledají práci, a určitě na každou maminku nečeká zaměstnavatel. Řeší spíše svoji situaci tím, že jsou na rodičovské dovolené.

Problém chápou tak, že je výhodný pro ty zaměstnavatele, kteří kvalifikovanou pracovní sílu potřebují, a to je odvětví velmi úzce vymezené. Nemysleme si, že budeme řešit ekonomickou situaci rodin plošně. Jedná se opravdu o užší skupinu kvalifikovaných či nedostatečných pracovníků a to rozhodně neřeší problém všech. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Nyní má slovo řádně přihlášená paní poslankyně Maxová. Po ní vystoupí paní poslankyně Hnyková. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Dobré dopoledne, kolegové a kolegyně, pane předsedo. Musím nejprve reagovat na pana poslance Opálku, protože si myslím, že i byt by to řešilo jenom malé množství pracovních míst, každá myšlenka by měla být přijímaná kladně.

Dnes nám vláda předkládá návrh o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. Zmíněný zákon si klade za cíl rozšířit dosud existující škálu služeb péče o předškolní děti a současně i vytvořit podmínky pro možný dřívější návrat rodičů malých dětí do pracovního procesu a na trh práce. Dle mého názoru se jedná o pozitivní krok, který byl rovněž vzhledem k současné situaci nezbytný a nevyhnutelný. Nezbytnost a nevyhnutelnost spatřuji především v nedostatečných kapacitách v zařízeních péče o dítě, zejména v jeslích a mateřských školách, jak už bylo zmíněno. To potvrzují i údaje za rok 2012/2013, kdy mateřské školy odmítly necelých 59 tisíc žádostí rodičů o umístění jejich dítěte do školky.

Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině ve své důvodové zprávě představuje množství důvodů, proč podpořit dětské skupiny. Mou ambicí proto není tyto důvody zde opakovat, nýbrž bych ráda vyzdvihla a dále podrobněji analyzovala ty nejstěžejnější argumenty, které mě přiměly k vyjádření podpory tomuto zákonu.

Za prvé. Návrh zákona dokáže pružně a rychle reagovat na aktuální si-

tuaci, kdy se rodiče dětí po celé republice potýkají s nedostatkem míst ve školkách, popř. jeslích. Podle názoru některých kolegů by mohla být východiskem ze situace podpora výstavby mateřských škol, avšak toto nepokládám za vhodné řešení do budoucna, obzvláště s ohledem na proměnný stav porodnosti. Mateřské školy by rovněž nevyřešily problém s dětmi mladšími tří let, jejichž rodiče by se rádi znovu zařadili do pracovního procesu. Školský zákon totiž hovoří o předškolním vzdělávání u dětí zpravidla od tří let. Osobně podporuji tyto dětské skupiny jako alternativní a poměrně rychle realizovatelný způsob řešení nastalého nepříznivého stavu. Ke zřízení dětských skupin přispějí především nižší náklady na jejich vznik. Další pozitivum lze spatřovat v možnosti umisťovat do dětských skupin děti již od jednoho roku věku.

Odpůrci dětských skupin argumentují především tím, že cílem dětských skupin je pouze hlídání a péče o dítě oproti cíli mateřských škol, který spočívá v poskytnutí předškolního vzdělávání, kterým se rozumí vytváření základních předpokladů pro pokračování vzdělávání, zejména rozvoj osobnosti dítěte, zdravý citový, rozumový a tělesný rozvoj, osvojení si základních pravidel chování, základních životních hodnot a mezilidských vztahů. Mají za to, že dětskými skupinami rezignujeme na vzdělávání našich dětí, které poté mohou mít značné problémy s nástupem do prvních ročníků základních škol. Tyto představy jsou však dle mého názoru liché, jelikož i dětským skupinám je uložena povinnost vypracovat a dodržovat plán výchovy a péče, jenž upravuje základní obsah aktivit v dětské skupině. Uvedený plán výchovy a péče se má soustředit na rozvoj schopností kulturních a hygienických návyků dítěte a dále na formování jeho osobnosti, na jeho fyzický a psychický vývoj.

Po stále opakujících se výtkách některých kolegů na téma chybějícího plánu vzdělávání v dětských skupinách jsem navštívila dětskou skupinu při Ministerstvu práce a sociálních věcí a požádala o předložení dvou plánů dětských skupin zapojených do projektu Sladění práce a rodiny, inspirované příklady dobré praxe v Evropě, který probíhá ve spolupráci s ministerstvem. V rámci projektu v současné době probíhá spolupráce se Základní školou Praha 3, Havlíčkovo náměstí, a Kanceláří veřejného ochránce práv, které pilotně ověřují zařízení péče o děti dětskou skupinou. Plánovaná je spolupráce například s ČSOB, s Ministerstvem zdravotnictví, městy Dobříš, Svitavy, sítí mateřských center, Gender Studies, Národním institutem pro děti a rodinu, Prostorem pro rodinu a dalšími.

Jedním z nich je Žižkovská školička v Praze 3. Její plán má název Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Tento plán vychází z rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání, bere v úvahu také specifika dětí, které obvykle tuto školičku navštěvují, a v neposlední řadě několikaleté zkušenosti z práce v přípravné třídě. Ve skupině je sta-

noven maximální počet 12 dětí ve věku tři až pět let, protože jediné tak, dle zkušeností, je možné rozvíjení a následné upevnění vědomostí, propojení jednotlivých dovedností a schopností v kontextu s reálnými situacemi. Plán je rozdělen do pěti tematických bloků: já a moje okolí, svět kolem nás, starám se o své zdraví, co slavíme a zpíváme, tančíme, cvičíme. Každý tematický blok má svůj cíl, tematické celky. Já a moje okolí má celky: já a moje rodina, moje tělo, seznámení se školou a lidmi v ní, co mě obklopuje, můj vztah k druhým, k sobě samému. Vzdělávací nabídka, aktivity zaměřené na pravidla komunikace, hry, aktivity zaměřené na zdravé sociální klima třídy a v neposlední řadě očekávané výstupy. To znamená, že dítě by mělo zvládat základní sociální návyky, pozdravit, poděkovat, zda dítě zná své spolužáky, dokáže je oslovit jménem, je ohleduplné, vytváří si přátelské vztahy. Během školního roku – na začátku, v pololetí a na konci – probíhá hodnocení žáků.

Druhá dětská skupina, která funguje při Ministerstvu práce a sociálních věcí, má také plán péče a výchovy rovněž rozdělen do tematických celků po dobu roku leden až prosinec. Pro příklad uvedu názvy některých celků: zima, barvy a doprava, film, divadlo, knihy, povolání. A rovněž zde je popis činností, které by mělo dítě po ukončení celku znát. To znamená, jestliže mám celek zimu, dítě by mělo znát druhy zimních sportů, co nosím v zimě za oblečení, jaké je v zimě počasí atd.

Z toho tedy pro mě jednoznačně vyplývá, že rodiče tak budou vědět již před umístěním dítěte do skupiny, jak bude dítě alespoň rámcově trávit čas ve skupině, a bude záležet pouze na nich, zda budou takový program považovat za vhodný a umístí dítě do skupiny, či nikoli a vyhledají si skupinu jinou, jež bude lépe odpovídat jejich představám. Toto považuji za velice důležité – svobodu volby.

O děti se v dětských skupinách budou starat tzv. odborně způsobilé pečující osoby, kupř. učitel mateřské školy či sociální pracovník, které se budou s dětmi věnovat nejrůznějším pohybovým či např. výtvarným aktivitám. Dítěti rovněž prospěje, že bude již od útlého věku v neustálém kontaktu se svými vrstevníky, tudíž se rychleji začlení do kolektivu a socializuje. Je možné, že se výjimečně může stát, že dětská skupina dítěti v určitém směru přípravu k dalšímu vzdělání neposkytne. V takovém případě však nelze opomíjet významnou úlohu rodiny v předškolním vzdělávání, jelikož by i rodina měla na dítě pozitivně výchovně působit a nespolehat pouze na předškolní zařízení.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v loňském roce vydalo příručku s názvem Desatero pro rodiče, která shrnuje základní dovednosti, které by dítě mělo zvládat před vstupem do základní školy. Rodiče si tak tedy mohou zkontrolovat, zda dovednosti jejich dětí odpovídají předpokladům pro vstup do prvních tříd, a případně jejich nedostatky odstranit.

V souvislosti s tímto problémem je zapotřebí rovněž zmínit fakt, že Česká republika legislativně nezavádí povinnou školní docházku do mateřských škol, a to ani na poslední rok před nástupem do základních škol. Existuje tedy řada rodičů, kteří své děti do mateřských škol neumísťují ani na jeden rok, a přesto se u takových dětí neobjevují výraznější problémy u zápisu na základní školu. Nevidím důvod, proč by poté měly mít obtíže s nástupem do školy děti, které navštěvují dětské skupiny. Jsou zvyklé na kontakt s ostatními dětmi, zvládají odloučení od rodičů, jsou v základních úkonech samostatné atd., jak to plyne z vyjádření odpůrců tohoto zákona. Nelze opomenout ani skutečnost, že se k předškolnímu vzdělávání přednostně přijímají děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky.

Druhým důvodem, který chci podpořit, je možnost, nikoli povinnost, možnost umístit dítě do dětské skupiny. Usnadní rodiči návrat na trh práce a významně přispěje ke sladění rodinného a pracovního života. Dětské skupiny se dle návrhu zákona v žádném případě nesnaží konkurovat mateřským školám. Jejich smyslem je spíše vyhovět rodičům v tom, aby mohli nastoupit zpět do práce i v případě, kdy jejich dítě nebude z kapacitních důvodů přijato či mají-li dítě mladších tří let. U některých rodičů doposud neexistovala možnost volby, zda bude s dítětem doma v plné délce rodičovské dovolené, tedy do tří let věku, či zda jej umístí do zařízení péče o dítě pro předškolní děti a vrátí se do zaměstnání dříve. Za touto nemožností výběru stál již zmiňovaný nedostatek volných míst pro děti v jeslích a mateřských školách, kdy rodiče neměli finanční prostředky na zaplacení soukromých mateřských škol či chův. Dětské skupiny tak rodičům umožní vrátit se do zaměstnání dříve, samozřejmě budou-li mít zájem. Častější návrat na trh práce pak přinese rodiči, resp. celé rodině, nejen lepší finanční situaci, ale mimo jiné také odstraní překážky, které se po dlouhé absenci v pracovním procesu objevují. Například lze uvést ztrátu kvalifikace, pracovních dovedností či kontaktu se spolupracovníky.

Mám za to, že uzákonění dětských skupin výrazně přispěje k harmonizaci rodinného a profesního života rodičů malých dětí. Odpadne tak nutnost volit mezi kariérou či rodičovstvím a rodiče tak při péči o dítě a jeho výchově lépe udrží kontakt se zaměstnáním. V neposlední řadě nelze opomenout ani skutečnost, že zákon jako takový podporuje množství nestátních neziskových organizací. Zmínit mohu např. Unii zaměstnavatelů dětských svazů, Fórum žen či Moravskou unii žen a síť mateřských center.

Další argumenty pro podporu zákona jsou: Účelem zřizování dětských skupin není dosažení zisku. Zřízení dětských skupin vytvoří nová pracovní místa pro pečující osoby. Dětské skupiny budou zajišťovat stravování, pouze dohodnou-li se na tom s rodiči. V ostatních případech budou dětem zabezpečovat stravu rodiče. Odpadne tudíž možný a v současné době

poměrně častý problém s nemožností přípravy jídel pro alergiky a jinak hendikepované děti. Pracující rodiče, jejichž děti budou dětské skupiny navštěvovat, budou moci uplatnit daňové úlevy ve formě slevy na dani z příjmů. Zaměstnavatelé si budou moci nechat daňově uznat náklady spojené s poskytováním služby o děti. Stát novou úpravou rovněž neprodělá, jelikož návratem zaměstnanců do zaměstnání porostou také příjmy státního rozpočtu zejména z daní z příjmů.

Pro lepší skloubení profesního a rodinného života by rovněž mohly sloužit nejrůznější instituty a benefity ze strany zaměstnavatelů, zejména práce na zkrácený úvazek, pružná pracovní doba, práce z domova či podniková zařízení pro malé děti. Toto je však jiná otázka, která se dotýká sladování profesního a rodinného života, nikoliv bezprostředně dětských skupin.

Na závěr bych se také ráda zmínila o faktu, že na přelomu roku 2012 a 2013 a na jaře minulého roku bylo 38 subjektů, které žádaly o podporu přímo na zřízení dětské skupiny z FKSP. Na základě vlastní zkušenosti s problémem najít zařízení k umístění dítěte mladšího tří let, pokud se rozhodnete jít do práce dříve, a nemusí to být zrovna minulá doba, ale i současná, chci tento návrh podpořit, požádala jsem o to i kolegy našeho klubu, a budu hlasovat jednoznačně pro. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maxové. Ještě než přistoupíme k další debatě, vážené paní kolegyně, páni kolegové, z dnešního dne se od 10 do 11.30 omlouvá pan poslanec Rom Kostřica a od 12.30 do 14.30 pan poslanec Jaroslav Lobkowicz.

Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní se slova ujme paní poslankyně Jana Hnyková, připraví se paní poslankyně Zuzana Kailová. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi vyjádřit se k vládnímu návrhu zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině, sněmovní tisk číslo 82. V úvodu bych chtěla říct, že poslanci hnutí Úsvit propustí tento návrh do druhého čtení, ale dovolte mi sdělit názor i z jiného pohledu na tento návrh zákona a poukázat na některé věci v něm.

V návrhu zákona je, že službou péče o dítě v dětské skupině se pro účely tohoto zákona rozumí činnost spočívající v hlídání a pravidelné péči o dítě od jednoho roku věku do zahájení povinné školní docházky, která je poskytovaná mimo domácnost dítěte v kolektivu dětí a která je zaměřená na zajištění potřeb dítěte a na výchovu, rozvoj schopností, kulturních a hygienických návyků dítěte. V paragrafu 21 tohoto zákona, o kontrole, se píše, že kontrolu plnění podmínek provádí Státní úřad inspekce práce a ob-

lastní inspektoráty práce a hygienické požadavky na prostory a na provoz kontroluje hygienická stanice. Ale já se ptám, kdo bude kontrolovat plán výchovy, rozvoj schopností se zaměřením na formování osobnosti dítěte? Je to přece vysoce odborná činnost a zvláště u dětí do šesti let věku.

Návrh zákona zavádí nový typ služby v hlídání dětí a cílem nové právní úpravy je rozšířit škálu služeb péče o předškolní děti o jiné možnosti – zvýšit místní i cenovou dostupnost služeb péče o děti a stanovit podmínky pro právní oblast služeb péče o děti od jednoho roku věku do zahájení povinné školní docházky, dosud právně neregulovanou. Konkrétní podmínky jsou navrženy tak, aby zajišťovaly kvalitu péče a zároveň byly dosažitelné pro široký okruh poskytovatelů. Tímto se umožní i zapojení zejména zaměstnavatelů jakožto poskytovatelů služby péče o dítě v dětské skupině do poskytování péče o děti zaměstnanců, dále obcí, krajů a rodinných, nestátních, neziskových organizací.

Vše by bylo v pořádku, kdyby tyto alternativy vznikaly především tam, kde je nedostatek míst v mateřských školkách, ale to zákon neomezuje. A zde vyslovuji svoji obavu – zdůrazňuji obavu – se zavedením alternativní péče o děti, kterou chtějí předkladatelé řešit nedostatečnou kapacitu současných služeb péče o děti, to je nedostatek míst v mateřských školkách. Všichni víme, jak přísná kritéria musí splňovat mateřské školky. Je jasné, že splňovat všechny podmínky je náročné nejen finančně, ale i po odborné stránce. Ale je to tak správné. Pedagogičtí pracovníci mají v rukou osobnosti, které formují a vychovávají. A znovu vyslovuji obavu, aby alternativní péče o děti se nestala péčí stálou a převažující v České republice i na místech, kde je dostatek míst v mateřských školkách. Nemám nic proti tomu, aby se vraceli rodiče dříve do pracovního procesu a snížilo se tak riziko ohrožení chudobou pro nedostatek příjmů, aby měli postaráno o děti. A věřím, že to předkladatelé myslí opravdu vážně, že je to jen přechodná alternativa péče o dítě, protože sami víme, jak se bude vyvíjet demografie v naší zemi. My všichni bychom se měli zasadit, aby byl dostatek míst v mateřských školkách a věnovat na vzdělání našich dětí dostatek finančních prostředků. Dokonce by se mi líbil i návrh, aby poslední rok před vstupem do základní školy byla docházka do mateřských školek povinná a v rámci základní školy.

Proč vyslovuji svoji obavu zde? Po zkušenostech v práci v sociálních službách a některých směrech řešení mám opravdu obavu, aby alternativní péčí nebylo nahrazeno to, co se tady po léta budovalo, a tím mám na mysli mateřské školky, které připravují děti na vstup do školy a učí je mnohému důležitému. Nebudu tady ani připomínat, jak důležitý je vývoj dítěte do šesti let věku a jak je potřebné důsledné pedagogické vedení těchto dětí. Mnozí z nich dostávají kvalitní základy právě v mateřských školkách. Není žád-

ným tajemstvím, kolik dětí má různé vývojové poruchy, vady řeči, které se vyskytují u dětí v posledních letech čím dál častěji. A zde hrají roli nezasupitelnou úlohu především rodiče a pak pedagogičtí pracovníci v mateřských školkách, kteří dítěti pomáhají v odbourání těchto poruch.

Hnutí Úsvit přímé demokracie prosazuje a bude prosazovat tradiční rodinu. Musíme si říci, že poslední články v tisku o tom, že by ženy měly zůstat na mateřské pouze jeden rok a pak výchovu a péči o dítě předat do cizích rukou, se mi zdá v našich poměrech naprosto scestné.

V závěru bych chtěla dodat, že bych nerada, kdybychom si po čase připomínali jednu známou repliku paní Stely Zázvorkové z filmu Pelíšky o tom, že skláři nebudou mít co žrát. V našem případě by těmi skláři byli pedagogičtí pracovníci v mateřských školkách.

Děkuji vám za pozornost, vážené dámy a vážení pánové.

Dovoluji si ještě z tohoto místa reagovat na výtku pana poslance Kalouska z minulého týdne a prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěla vyřídit panu Kalouskovi, že jsem si tento příspěvek připravovala sama. Dále bych mu chtěla vzkázat, že asi nikdy nebudu dosahovat jeho řečnických kvalit, ale budu usilovně na tom pracovat. A jako člověk přiznávám, že mám někdy i trému z toho postu, který tady zastupuji. A v úplném závěru bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěla vzkázat panu Kalouskovi, že jsem velmi ráda, že tady je. O to více si vážím lidí milých, příjemných a slušných, s kterými se zde setkávám.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Než budeme pokračovat, ještě s faktickou poznámkou paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Mám tři faktické poznámky.

Kontrola vzdělávání. Mě by docela zajímalo, kdo v současné době kontroluje matky, které neposílají děti vůbec do školy, předškolního vzdělávání, a nejedná se pouze o rodiny sociálně slabé.

Druhá poznámka. Proč bychom měli tento návrh vztahovat pouze na oblasti, města, obce nebo kraje, které mají problém s nedostatkem míst? Naopak, otevřeme to široké veřejnosti, celé republice, je to alternativa a svoboda volby.

A za třetí. Povinnost zavést poslední rok ve školce jako povinný nepodporuje žádná studie, která by jednoznačně prokázala, že návštěva posledního ročníku mateřské školy má příznivý vývoj na další vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat. Nyní paní poslankyně Zuzana Kailová. Připraví se pan poslanec František Vácha. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh zákona o dětské skupině reaguje na těžkosti, které se vyskytly při praktické realizaci prorodinné politiky v praxi. Předně mi dovoluji v krátkosti reagovat na některé argumenty odpůrců tohoto návrhu, nebo zkrátka těch, kteří pouze pochybují o potřebě tento návrh uvést do praxe.

Nečinit odpovědná rozhodnutí s omluvou argumentace vyplývající z dlouhodobých statistických projekcí považuji za velmi nešťastné. Jednak i proto, že dlouhodobé prognózy například v oblasti demografického vývoje plodnosti neumějí logicky zakomponovat do svých výstupů účinky efektivních opatření prorodinné politiky. Proto nemůžeme považovat tyto prognózy za relevantní pro argumentaci v hledání odpovědi, proč něco neudělat. Najdeme spíše důvody pro řešení, kterým čelíme nyní.

Omezenou dostupnost předškolních zařízení můžeme datovat již od roku 2005. Jestliže při porodnosti nad 100 tisíc dětí ročně je zřejmá nedostatečná kapacita předškolních zařízení, pak v oblasti péče o děti mladší tří let je o to více tristní. V souvislosti s péčí o děti mladší tří let budou možná oponenti vycházet z poznatků některých dětských psychologů, kteří služby péče o děti do tří let věku nepovažují za zcela nejvhodnější. Ovšem tuto nevhodnost je nutné poměřovat s jinými, minimálně stejně závažnými stavy, jako je například prohlubující se absence žen s dětmi na trhu práce, ve které jsme hluboce pod průměrem Evropské unie. Dále s nevyužitím prorůstových ekonomických zdrojů, na které bychom dosáhli v případě aktivního zapojení rodičů do pracovního prostředí. Dále s podstatnými změnami v přirozené výchově dětí v rodinách, kde již nelze hovořit o výchově, která byla za našich dob jiná. A v neposlední řadě též se zvyšující se neschopností sociálních kompetencí dětí.

Jak vyplývá z obsahu odborných publikací, vydaných například MŠMT či Národní ekonomickou radou vlády nebo neziskovým sektorem či OECD, je účinnost předškolní péče úměrná její kvalitě, době a intenzitě. Je úměrná schopnosti vyrovnávat nerovnosti ve vzdělávání, ale též s úspěšností na trhu práce. Nyní řešíme situace, kdy děti, které mají plné právo na předškolní vzdělávání a kolektiv dětí k rozvoji svých sociálních dovedností a komunikace, jsou o toto předškolní vzdělávání ochuzovány. Mluvíme o tom, že aktuálně ani tří- až tříapůlleté děti se nyní do školek nedostanou. Vedle toho jsou to právě rodiny s malými dětmi, které ač vychovávají a pečují o další generaci, jsou vystaveny ekonomickým nejistotám, které jen zesiluje fakt, že jeden z rodičů nemá reálnou možnost vrátit se na trh práce.

Sociální demokracie vnímá dětské skupiny jako nutnou reakci na dlouhodobou nečinnost předchozích pravicových vlád, cynicky sledujících problémy mladých rodin s nadějí, že jejich děti zestárnou. Žádným způsobem podpora dětských skupin v tuto chvíli neznamená, že sociální demokracie rezignuje na základní řešení podpory mateřských škol a jejich financování. V případě, že tak neuděláme, vystavujeme se riziku, které lze přirovnat k neposkytnutí pomoci například důchodci pro domněnku, že dle statistických prognóz stejně zemře.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě uvedených skutečností vás žádám o podporu při projednávání návrhu zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině v prvním čtení, neboť jsem přesvědčena, že přispěje nejen ke kultivaci současného napětí předškolní výchovy, ale bude také ku prospěchu dětem samotným, tedy naší budoucí generaci. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Zuzaně Kailové. Požádám pana kolegu Váchu, aby ještě posečkal, protože ho s faktickou poznámkou předběhla jeho stranická kolegyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Děkuji paní poslankyni Kailové za její projev a řeč. Souhlasím s tím, co řekla, až na jednu věc, a to je nečinnost pravicových vlád v oblasti dětských skupin. Jen připomínám, že tento zákon připravila již vláda Petra Nečase. Trvalo to poměrně dlouho. Je zřejmé z toho, kolik se zde přihlásilo diskutujících, z toho, kolik lidí se přihlásilo na seminář a jaká tam byla diskuse, že je to opravdu horké téma. Pravicové vlády konaly a doufám, že bude konat i Poslanecká sněmovna ve prospěch tohoto zákona. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové za faktickou poznámku a za dodržení času.

Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec František Vácha. Připraví se pan poslanec Zdeněk Soukup. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Pane předsedajícím, kolegyně, kolegové, chtěl bych z tohoto místa podpořit navrhovaný zákon o poskytování služby péče o dítě v dětských skupinách, a to především z pozice zaměstnavatele, který má praktické zkušenosti s organizací a využitím institutu dětské skupiny, zaměstnavatele muže. Mohu vás ubezpečit, že většina negativních postojů, které k těmto zařízením slyšíme, je dána prostou neznalostí problému. Dětské skupiny nemají konkurovat jeslím nebo mateřským školkám, stávají se v rukách zaměstnavatele účinným a flexibil-

ním nástrojem zaměstnanosti. O to víc mě překvapuje postoj komunistické strany. Je to nástroj především v odvětvích, kde potřebují mladé maminky z různých důvodů nastoupit do zaměstnání co nejdříve.

Takovým odvětvím je i věda a výzkum. V listopadu 2013 otevřelo Biologické centrum Akademie věd ve spolupráci s Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích dětskou skupinu Motýl. Jedná se o zařízení určené dětem zaměstnanců obou institucí, do kterého je možno umístit celkem 12 dětí ve věku od půl roku do začátku školní docházky. Pro tyto účely jsme zrekonstruovali prostory v kampusu, takže dětská skupina je dobře přístupná všem rodičům během pracovní doby. Část dětí dochází pouze několik dní v týdnu, část dětí třeba jenom na půl dne, takže celkem je naše dětská skupina schopna pojmout až 19 dětí. Hlavní důvody, které nás vedly k založení dětské skupiny, byly udržení kontaktu kvalifikovaných zaměstnanců s vývojem v dané profesi, rychlejší návrat výzkumných pracovníků maminek do pracovního procesu po narození dítěte a samozřejmě i nedostatek jeslí a mateřských školek v Českých Budějovicích.

Nevím, jestli si to uvědomujete, ale cena jednoho měsíce v soukromé mateřské školce se pohybuje minimálně v našem městě někde od šesti až sedmi tisíc měsíčně, soukromé hlídání dítěte ve věku kolem šesti měsíců stojí měsíčně maminku až osmnáct tisíc korun měsíčně. To znamená, že maminka dá celou výplatu jenom za hlídání svého šestiměsíčního dítěte. A to je skutečný případ, se kterým jsem se já jako děkan ve své instituci setkal. Tato maminka má teď svoje dítě v naší dětské skupině, je spokojená, může se tam za ním kdykoliv, když je nějaký problém, dojít podívat.

V naší skupině máme děti od sedmi měsíců až do tří let. Nejpočetnější skupinou jsou děti ve věku jedenapůl až dvaapůl roku, nejmladšímu bylo v době nástupu sedm měsíců – to byl ten případ, o kterém jsem mluvil. Stravování je samozřejmě u dětí do jednoho roku vlastní, děti nad jeden rok mohou dostávat stravu přímo z menzy Jihočeské univerzity. Máme tam tři děti od rodičů, kde oba jsou cizinci, další tři děti mají jednoho rodiče cizince. Naše vychovatelky mají praxi a vzdělání v požadovaném oboru a máme u nich povinnou znalost anglického jazyka.

Podmínky a parametry jsme nastavili už předem podle tohoto zákona. To znamená, pokud máte zájem a pochybnosti, můžete zajet k nám, přijít se podívat, jak to funguje právě už podle tohoto navrhovaného zákona.

Mezi našimi zaměstnanci je zařízení dětské skupiny vnímáno nesmírně pozitivně a jako významný benefit. Proto je o služby obrovský zájem. Kapacita zařízení je plně obsazena. Máme dokonce pořadníky, do kterých se hlásí už těhotné maminky. Mezi maminkami jsou i vědeckou komunitou oceněné vědecké pracovnice, které se právě díky našemu zařízení mohou věnovat jak své rodině a dětem, tak právě své náročné práci a rozvoji české vědy.

Největší odměnou pro nás, pro zaměstnavatele, ale možná hlavně argumentem pro vás poslance při hlasování by měly být ty šťastné děti a spokojené maminky, které se mohou věnovat práci v doslova blízkosti svých dětí. Proto bych vás chtěl poprosit o podporu tohoto zákona. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi. Mám tady ještě dvě faktické poznámky, takže požádám kolegu Soukupa ještě o strpení. Nejdřív paní poslankyně Zuzana Kailová, poté pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, paní poslankyně, máte faktickou poznámku.

Poslankyně Zuzana Kailová: Děkuji, pane předsedo. Já bych vaším prostřednictvím chtěla reagovat na paní poslankyni Kovářovou, která zde hovořila o tom, že tento návrh připravil již ministr Nečas. Ano, připravil, v trochu jiné podobě. Tam bylo zakomponováno i tzv. sousedské hlídání, se kterým byl veliký problém. Nakonec byl z tohoto zákona vypuštěn.

Ale já bych chtěla říct ke straně TOP 09, že až paní ministryně Müllerová dostala odvahu tento návrh zákona předložit vládě. Do té doby pravicové vlády neudělaly vůbec nic pro rozvoj předškolní výchovy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom aby poslancům za KSČM nebyla nasazována psí hlava, že je proti špatnému návrhu. Víte, my jsme nebyli ti, kteří rušili podnikové jesle a podnikové školky, a dneska kdo ví, co z nich všechno je. Tím vznikl nedostatek mateřských škol a jesle skoro vůbec nemáme.

Já bych byl dokonce i ochoten diskutovat o těchto skupinách na přechodnou dobu, než nám přejde ten baby boom, který našťěstí aspoň na chvíli Českou republiku zasáhl, žel už je zase pryč. Problém je v tom, co tady bylo a možná i bude nastíněno mými kolegyněmi, ale především v tom, že se mají nahrazovat v budoucnu mateřské školy těmito dětskými skupinami, že se oslabí školská soustava. Jestliže bude návrh, aby tyto dětské skupiny zřizovaly i obce, řekněte mi, jaký budou mít důvod držet mateřské školy, když tato dětská skupina pro ně bude daleko levnější a z pohledu hygienických a kvalifikačních parametrů podstatně jednodušší. Takže jenom tolik. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka, a to paní poslankyně Věry

Kovářové... Mám už dvě, paní kolegyně Putnová také. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Já bych zareagovala na výrok předřečníka v tom smyslu, že pro obce nebude výhodné stavět mateřské školy. Obce dostávají z rozpočtového určení daní na žáky v mateřských školách příspěvky. To se dětských skupin netýká. Takže obec má možnost se rozhodnout, zda postaví školu, bude tam mít děti, na které dostane příspěvek, či zřídí dětskou skupinu, na který příspěvek dostávat nebude. Je to možnost volby stejná, jako mají rodiče v tomto případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně. Nyní paní poslankyně Anna Putnová, také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Ještě jednou dobré dopoledne. Já bych jenom chtěla připomenout, že tento návrh zákona skutečně vznikl v dílně poslanců a především pravicové vlády a 27. května loňského roku jsme to dostali elektronicky k projednávání. Byl to tisk myslím 1084. Takže to jen poznámka k historii.

A potom bych chtěla okomentovat poznámky, které se neustále opakují, totiž že chceme dětskou skupinou nahrazovat mateřské školy. Tak to není. Je to další alternativa, možnost formy péče o děti v předškolním věku. My bychom přece neměli zavírat oči před tím, jak se proměňuje společnost. S pozdějším odchodem lidí do důchodu ubývá babiček, seniorů, kteří se mohou postarat o děti. Ubývá všech těch forem, na které jsme ještě my jako naše generace byli zvyklí. Ta proměna společnosti je výrazná. My chceme, aby se ženy, především ženy v tvůrčích rolích, více zapojovaly do pracovního života. Chceme, aby se nám rodilo více dětí. A co pro ty ženy děláme? Co děláme pro rodiny, které by chtěly mít více dětí a potřebují také nějaké nástroje, které by umožnily péči o předškolní děti? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně, i za dodržení času. Nyní ještě další dvě faktické poznámky, ještě pan kolega Soukup počká. Nyní paní kolegyně Černochová, připraví se k faktické poznámce pan kolega Kořenek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne. Víte, dámy a pánové, kdybych nebyla ročník 1973, tak bych možná kolegům na levici věřila to, že to s naším školstvím a naší předškolní výchovou myslí vážně. Ale protože jsem ročník tzv. Husákových dětí, tak vím, kolik zla napáchali

na našem školství. Na tom, že nás v jedné třídě bylo 40. V jedné třídě nás bylo 40! A to se táhlo od jeslí přes mateřské školky po střední školy až po vysoké školy!

Tady skutečně, jak říkaly mé předřečnice, byl návrh, který pocházel ještě od pana Nečase, když byl ministrem práce a sociálních věcí. ODS za tímto návrhem stojí, protože tento návrh umožňuje i daňové zvýhodnění rodičů, kteří se rozhodnou do těchto alternativních předškolních výchovných zařízení své děti dát. A jako starostka na Praze 2 – a Michaela Marksová je moje kolegyně ze zastupitelstva – vám opravdu mohu potvrdit, že pravicová radnice na Praze 2, která má svého starostu dvacet let, zřídila jesle, několik mateřských školek, a dokonce teď máme největší poptávku po "mateřských školkách" pro důchodce. Protože prosím nezapomínejme na to, že nám generace lidí, kteří se dnes dostávají do důchodového věku, skutečně stárne a i pro tyto seniory je zapotřebí najít nějaké zařízení, kde budou moci smysluplně trávit svůj volný čas. (Hluk v sále.)

Takže prosím přestaňte urážet pravicovou vládu, která tento návrh zákona podpořila. My za tím návrhem stojíme. Návrh je dobrý a vyřeší problém, který neuměla vyřešit bohužel levice v minulých letech a – (Předsedající vstupuje do řeči.) Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Kolegu Soukupa opravdu žádám ještě o posečkání, protože faktické poznámky se rozmnožily. Nyní pan poslanec Kořenek, poté paní poslankyně Marta Semelová, pak pan poslanec Seda. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Já jenom krátce. Dětská skupina, tak jak je navržena, je pro mě problémem, protože pracuji ve školství, nebo pracoval jsem, a znám tu problematiku. A pracoval jsem i na radnici. Ten problém umístění dětí je problém především satelitů velkých měst a velkých měst samotných. U nás tento problém díky tomu, že jsme si dokázali spočítat demografickou křivku, nemáme. Nicméně když se podíváte na podmínky, tak kopíruje přesně mateřskou školu nebo třídu mateřské školy, ale daleko více změkčuje podmínky pro vzdělávací program a zároveň hygienické. My jsme měli teď kontrolu na mateřských školách a můžu vám říct, že jedna správná pokuta v podstatě za nesmysly střídá druhou. To znamená, že odstranění nedostatku v nás minulém roce – drobných, kdy se dotýkaly ručičky, kdy jsme neměli postele tak, jak máme mít uložené, takže v podstatě nás odstranění těchto nedostatků stálo v minulém roce dva miliony. Teď chystáme další rozpočtové opatření v obci. Řekněte mně, proč by starostové riskovali do budoucna tato opatření,

tyto pokuty, tuto konfrontaci se státem a s kontrolními orgány, když budou mít jinou, daleko levnější cestu.

Naopak. Klidně dětské skupiny, ale bavme se o omezení do čtyř let věku. Klidně uvolnit mateřské školy třeba tím, že povolíme přípravné třídy a budeme se pohybovat v systému. Ale nedělejme nesystémová opatření. V této republice nesystémová opatření nebo vlomení do systému stávajícího znamenalo v budoucnosti vždy jeho zneužití. Kdyby tady všechno fungovalo tak, jak má, a my bychom měli být garantem, bylo by to v pořádku. Ale jak se říká, cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly. Děkuju. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, zejména za dodržení času. Nyní další faktická poznámka paní poslankyně Marty Semelové, připraví se pan kolega Antonín Sedá. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Ano, děkuji, já dodržím čas. Jenom jsem chtěla připomenout kolegům na pravici, že před listopadem 1989 tady bylo přes tisíc jeslí, teď jich je tady pouhých 40. Mateřské školky jste zrušili, takže teď není kam dávat děti. Počet dětí ve třídě, pokud tady zmiňovala paní Černochová, ano, byl přes 30. Teď je jich taky přes 30, protože jsou ředitelé nuceni slučovat třídy, aby uživili kantory a vůbec provoz školy, takže teď je jich s výjimkou až 34 ve třídě. A chování se tenkrát a dnes nedá srovnat.

Pokud jde o populační vlnu Husákových dětí, tenkrát prostě byla propopulační politika, takže mladé rodiny měly zájem na tom, aby měly dost dětí. No a to, co udělala pro rodinu pravicová koalice, to jsme opravdu všichni zažili na vlastní kůži. Nezaměstnanost, krácení porodného, resp. rušení porodného, snižování přídavků, snižování dávek, privatizace služeb. No a pokud jde o kvalitu školství, o tom svědčí mezinárodní průzkumy. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně. Zatím poslední faktická poznámka pan kolega Sedá a pak už se snad kolega Soukup dostane ke slovu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vaším prostřednictvím kolegyni Černochové řekl, že možná v Praze mají takové zkušenosti. Já jako občan a dlouholetý zastupitel města Uherské Hradiště musím říct, že to byla pravicová koalice, která v letech 1998 až 2000 zrušila bez náhrady dvě mateřské školy a jednu jesle! (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sedovi. Nyní pan poslanec Zdeněk Soukup k řádné přihlášce. A poté se připraví paní... (Z prostoru u řečniště upozorňuje poslankyně Černochová, že se hlásí.) Dobře, já jsem vás přehlédl. Prosím tedy, paní poslankyně, příště přihlášku elektronickou, protože už jsem měl radost, že faktické poznámky uplynuly. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Nemusím, pane předsedající. Podle jednacího řádu se mohu hlásit i zdvižením ruky z místa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, omlouvám se, že jsem vás přehlédl.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem jenom chtěla reagovat na paní Semelovou a na kolegu Sedu. Skutečně si myslím, že to není v tuto chvíli o těch počtech, ale je to o budovách. My jsme třeba řešili problém na Praze 2 tím, že jsme poslední ročník školek dávali do základních škol, protože jsme naopak měli nedostatek dětí na základních školách, museli jsme některé základní školy poslučovat. A pro rodiče tím tvoříme i servis v tom, že oni toho svého prcka budou do té školy vodit už o rok dřív a dítě si zvykne na to prostředí. I z hlediska psychologů je tenhle postup hodnocen velmi kladně. Takže já si myslím, že kde je vůle, tam je cesta. A tento návrh zákona je přesně o té cestě, kterou můžeme jít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zdeněk Soukup. A už mu dám slovo, už mu to nikdo nepřekazí. Připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k řádné přihlášce.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, nemohu si odpustit poznámku, že si připadám jak ten velitel hasičů v Hoří, má panenka. Jak vždycky vyrazil pro to významné a nikdy se na něj nedostalo. (Smích v sále.)

Když jsem si jako garant klubu ANO prošel předlohu zákona o péči v dětských skupinách, předpokládal jsem poměrně hladké projednání a schválení. Doufám, že jsem se nemýlil, ale spíš asi ano.

Paní zpravodajko, prostřednictvím pana předsedajícího, vy zastáváte názor, že pro děti už v batolecím věku je nejlepší výchova a vzdělávání v kolektivu. Já zase patřím mezi ty, kteří si myslí, že malým dětem přinejmenším do čtyř let je nejlépe s mámou nebo s tátou – abychom byli genderově vyvážení. A jestli jsem četl dobře, tak dětské skupiny lépe než

mateřské školy modelují rodinné prostředí, když už doba nutí oba rodiče spěchat do práce.

Ale k věcným argumentům. Poslední dvě desetiletí byla ve znamení citelného poklesu porodnosti. O místa v dosavadních jeslích a mateřských školách byl menší zájem. Radnice v případě jeslí úplně a u školek zčásti se jich zbavily. Teď se nám populační křivka vychýlila směrem nahoru. Jesle nejsou, v mateřských školách chybí 60 tis. míst. Ono to číslo nebude asi přesné, protože do některých mateřských škol se hlásí více lidí, ale pochopitelně citelný úbytek tam asi je.

Máme stavět nová zařízení? Zdá se mi, že by to byla investice dost nejistá. Myslím opravdu, že na demografický vývoj a vrtkavou populační křivku nejlépe reaguje právě projekt výchovy v dětských skupinách. Pochopili to v Rakousku, Holandsku i Německu. Stát nemusí stavět a dotovat nové jesle a školky. Vybavení a provoz dětských skupin umožní zákon daňovým zvýhodněním zřizovatelů, zaměstnavatelů a rodičů.

Teď k dalším námitkám proti dětským skupinám. Nebyl bych pro ně, kdybych si pečlivě neprostudoval podmínky pro jejich zřizování. Podle mě jsou nastaveny podobně jako u mateřských škol. To se týká požadavků na prostor, hygienu i personál. V návrhu zákona se požaduje třeba vzdělání učitele základní nebo mateřské školy, vzdělání středního nebo vyššího zdravotnického personálu, vzdělání pracovníka v sociálních službách. Myslím, že je to dostatečné.

Oponenti dětských skupin útočí na to, co autoři zákonné předlohy přiznávají. Citují: Služba nezajišťuje vzdělávání dítěte, ale dítěti se poskytuje výchovná péče zaměřená na rozvoj jeho schopností a kulturních a hygienických návyků přiměřených věku dítěte. V tom smyslu návrh zákona předpokládá, že rodiče s vedením dětské skupiny uzavřou konkrétní ujednání o plánu péče a výchovy. Nepochybuji o tom, že rodiče si kvalitu péče ohlížejí.

Dětské skupiny nemají nahradit stávající mateřské školy. To tady bylo zdůrazněno několikrát. Mají jenom doplnit nabídku předškolní péče o děti. Doporučuji pustit předlohu do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Soukupovi. Nyní s řádnou přihláškou paní poslankyně Marta Semelová, připraví se paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, zákon o dětské skupině má několik rovin. Jednou z nich je pohled rodiče, který potřebuje nastoupit do práce. Další lze vnímat v souvislosti s ekonomickou situací České republiky, v souvis-

losti s podporou rodin a zaměstnanosti. Významná je pochopitelně rovina vzdělanostní a sociální. Úhlů pohledu na předložený návrh zákona by mohlo být určitě víc. Ovšem v každém případě by na prvním místě toho, co bychom při diskusi měli mít na zřeteli, měl být zájem a práva dítěte. Právo na zdravý vývoj, na stejnou startovací čáru v rámci celoživotní dráhy vzdělávání, na vyrovnání případných sociokulturních rozdílů.

Klíčovou roli při tom hraje mateřská škola, která nejen že plní funkci výchovnou a sociální, ale především poskytuje předškolní vzdělávání v době, kdy se formují základy osobnosti dítěte a předpoklady pro jeho další vzdělávací dráhu.

Jde o ucelený systém předškolního vzdělávání, který se opírá o vědecké poznatky, zkušenosti a potřeby dítěte. Vychází ze vzdělávacích programů, jež přiměřeně věku rozvíjejí osobnost každého jedince, jeho složku rozumovou i citovou, tělesný vývoj, komunikační schopnosti, základy jazykové a matematické, grafomotoriku, poznávání okolního prostředí, hudební a výtvarné schopnosti. Prostřednictvím této přípravy si děti osvojují i základní pravidla chování, životních hodnot a mezilidských vztahů. Vytváří předpoklady pro pokračování ve vzdělávání, napomáhá, jak už jsem řekla, vyrovnávat nerovnoměrnosti vývoje dětí před vstupem do základní školy a poskytuje speciálněpedagogickou péči dětem se specifickými vzdělávacími potřebami či zdravotním stavem. Mateřské školy dávají také velmi potřebnou podporu dětem, které přicházejí ze sociokulturně znevýhodněného prostředí.

Nezastupitelnost a význam předškolního vzdělávání – a potvrzuji vzdělávání, ne hlídání, o němž je předložený návrh zákona – potvrzují nejen učitelky elementaristky na základních školách, ale i mezinárodní výzkumy, z nichž vyplývá, že žáci, kteří navštěvovali mateřskou školu, dosahují lepších výsledků například v testech PISA a častěji vstupují do terciárního vzdělávání. Vytvoření dobrých základů v průběhu předškolního vzdělávání tedy může významným způsobem zvýšit šanci jedince na úspěch v životě. Vytvoření takových předpokladů pro všechny děti by mělo být prioritou každé vlády. Naopak rezignace na předškolní vzdělávání ze strany státu uzákoněním dětských skupin nás vrací do 19. století k opatrovnám či k tzv. pěstovněm. Hlídací a odkládací služba pod názvem dětská skupina namísto mateřských škol povede ke zhoršení znalostních a sociálních návyků dětí a ponížení práva dítěte na rovné šance v přístupu ke vzdělání. Přitom ve vztahu k požadavku ministra školství na zavedení povinného posledního ročníku pro předškoláky před vstupem do základní školy, což považuji za návrh zcela oprávněný, je předložený návrh ministryně práce a sociálních věcí na hlídací služby v rozporu.

Souhlasit nemohu ani s degradací povolání učitelky mateřské školy v souvislosti s dětskými skupinami, ke které dojde. Na jedné straně chceme,

aby měly co nejvyšší odborné pedagogické a psychologické vzdělání, nutíme je, aby prošly různými školeními a kurzy, zahlcujeme je papírováním, pověřujeme je tak mimořádně zodpovědným úkolem, jako je zpracování školních vzdělávacích programů a všemožných projektů, které musí zohledňovat nejen rozvoj všech stránek osobnosti dítěte, ale také zdraví, životní styl, stanovenou dobu pobytu venku, prevenci, upevňování hygienických návyků a další podmínky, a na druhou stranu jim říkáme, že pro předškolní výchovu stačí chůva či sociální pracovníce. Nemělo by to být obráceně? Neměli bychom usilovat o co nejvyšší zvýšení prestiže pedagogů a pochopitelně i platů? Přitom výkon povolání pedagogů na všech stupních škol je stále náročnější.

Nejde jen o to, jak se k nim chovají mnozí rodiče, či o chování dětí, které je odrazem stylu chování a života dospělých, potažmo celé společnosti. Jde také o to, že konkrétně mateřské školy stále častěji suplují rodinu při vytváření základních návyků, včetně rozvoje řečových schopností. Právě logopedické vady předškoláků se řadí mezi hlavní příčiny odkladů školní docházky. Jde o plných 33,6 % dětí z celkového počtu odkladů. Za posledních deset let stoupl počet dětí s vadami řeči a s narušenou komunikačními schopnostmi téměř o polovinu. Každé třetí až čtvrté dítě má menší či větší poruchu komunikačních schopností, od jednoduché fyziologické patlavosti až po těžké vady. Logopedické vady pochopitelně nejsou jediným důvodem odložené školní docházky. Mezi další patří nedostatečná adaptace a potíže se soustředěním – tj. 31,1 %, potíže v grafomotorické oblasti – 15,7 % a častá je kumulace uvedených potíží. Pokud ustoupíme od odborného vedení předškolního vzdělávání a posuneme se k pouhému hlídání předškolních dětí v dětských skupinách, tato situace se ještě dál zhorší.

Riziko vidím i v ustanovení počtu hlídáných dětí. Zákon hovoří o tom, že v jedné dětské skupině nesmí být víc než 24 dětí. Poskytovatel je povinen při stanovení počtu pečujících osob v jedné dětské skupině zohlednit zdravotní stav dětí, dobu pobytu dětí v dětské skupině a věk, zejména počet dětí ve věku do dvou let. Nejnižší počet pečujících osob, který je poskytovatel povinen zajistit v jedné dětské skupině, činí jednu pečující osobu pro dětskou skupinu do počtu šesti dětí. Formulace jako taková je příliš obecná, ať už jde o zdravotní stav, dobu pobytu či konkretizaci, co konkrétně bude znamenat zohlednění počtu do věku dvou let. Připomínám, že v dětské skupině mohou být podle předloženého návrhu děti od jednoho roku do zahájení povinné školní docházky. Jak bude zajištěna výchova a péče, pokud zde bude zdravotně postižené dítě, k tomu jednoroké batole, šestiletý předškolák, případně další hyperaktivní děčko nebo ještě ze sociokulturně znevýhodněného prostředí? Přičemž každé bude mít jiné potřeby, jiné požadavky a to vše s jednou paní na hlídání.

Za další – problém stravování. V zákoně je uvedeno, že poskytovatel není povinen dítěti poskytnout stravovací služby, není-li dohodnuto jinak. Způsob stravování a úhradu nákladů s ním spojených si poskytovatel a rodič dohodnou ve smlouvě o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. Takže rodič předá dítě do dětské skupiny a spolu s ním i doma připravené jídlo. Nikdo nebude kontrolovat, jaká je to strava, jakou má kvalitu, jestli dítě dostává to, co potřebuje ke svému zdravému vývoji. První salmonela ukáže, jaké problémy mohou nastat. Mimochodem, tento přístup předkladatelů je opět v rozporu s oprávněným požadavkem ministra školství Marcela Chládky na zkvalitnění školního stravování, na návrat vaření do škol a na zrušení automatů na školách, v nichž si děti kupují sladkosti, brambůrky a koka-kolu, prostě s požadavkem na zdravé stravování dětí.

Ale to není jediný rozpor. Vrátime-li se k prohlášení současné vládní koalice, dočteme se, že – cituji: "Vzdělání je základním pilířem vládní politiky. Všechny kroky v této oblasti budou doprovázeny důrazem na zvyšování kvality –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás na chvilku přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Hladina hluku se zvýšila natolik, že je zbytečné abychom se tady překřikovali. Pokud někdo chce diskutovat o něčem jiném, než je předložený návrh zákona, tak prosím převedte své diskuse do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marta Semelová: – Všechny kroky v této oblasti budou provázeny důrazem na zvyšování kvality vzdělávání na všech stupních. Vláda zajistí systémovou podporu předškolního vzdělávání." A já se ptám: Opravdu si myslíte, že zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině je to, co zvýší kvalitu vzdělávání a co zajistí systémovou podporu předškolního vzdělávání?

Abych byla správně pochopena. Rozumím tomu, že mnohé matky s malými dětmi, případně otcové, potřebují nastoupit do práce. Někdo z důvodu seberealizace, jiný kvůli tomu, aby neztratil kontakt s lidmi či s profesí, další kvůli nutnosti příjmu, aby rodina přežila. Víím, že víc jak dvě třetiny lidí u nás nedosáhnou na průměrnou mzdu, milion šest set tisíc je na hranici chudoby. Do velkých problémů se dostávají matky či otcové samoživitelé. Mimochodem, 81 % všech tzv. sólo rodičů tvoří ženy.

Podotýkám v té souvislosti, že 22 % dětí vyrůstá v rodinách pouze s jedním rodičem. Alarmující je, že až 50 % žen se po rozvodu ocitá na hranici chudoby, tedy pod 1,5násobkem životního minima. Nezaměstnanost sólo matek je 13,6 %, matek žijících s partnerem 7,7 %. 94 % zaměstnaných matek kombinuje péči o děti s prací na plný úvazek, proto-

že zkrácený příjem by je neužil. Touto statistikou chci podtrhnout to, že si uvědomuji mnohdy zoufalou nutnost rodiče nastoupit do práce, že vzhledem k tomu, že v 90. letech byly masivně rušeny jesle a mateřské školy, hledají spásu v hlídacích skupinách, jen aby si mohli vydělat pár korun. Jenže do budoucna to přinese jen problémy.

Vláda by měla namísto vytváření dětských skupin dát výraznější podporu obcím k znovuoobnovení jeslí a rozšiřování kapacit mateřských škol. Zabývat se musí systémovou pomocí rodinám s dětmi, možnostmi sladění rodinného a pracovního života. Je třeba finančně podpořit rodiny při narození dítěte i při jeho výchově. Motivovat zaměstnavatele k nabídce alternativních úvazků, na flexibilní pracovní dobu, práci doma, zkrácené úvazky a na vytváření nových pracovních míst, na aktivní politiku zaměstnanosti vůbec a také uzákonit náhradní výživné.

Na závěr dovoluji připomenout jedno datum. Pozítří, 28. března, si připomínáme 422. výročí narození jednoho z nejvýznamnějších pedagogů všech dob Jana Amose Komenského. Při této příležitosti bych chtěla jednak popřát všem pedagogům k nadcházejícímu Dni učitelů a jednak bych chtěla připomenout, že to byl právě Komenský, který se jako první zabýval obsahem výchovy v předškolním období ve svém Informatoriu školy mateřské, v němž podal ucelený systém vědomostí, dovedností a návyků, které mají být dětem vštěpovány do šesti let věku.

A úplně na závěr. V Učitelských novinách z 28. května 2013 tehdy ještě stínový ministr školství Marcel Chládek zmínil zprávu OECD, která jasně deklarovala, že kvalita předškolního vzdělávání je důležitá pro následný rozvoj vzdělanosti. V té souvislosti prohlásil, že "sociální demokracie proto vládní návrh týkající se péče o dítě v dětské skupině v Parlamentu nepodpoří. Chceme místo toho systémově prosazovat větší podporu mateřských škol a rozšíření jejich kapacit."

Tento požadavek plně podporuji, na rozdíl od předloženého návrhu na péči v dětských skupinách, a ztotožňuji se s návrhem zpravodajky, aby byl tento návrh zákona vrácen k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové a paní kolegyni Nohavovou požádám o posečkání, protože mám nejméně dvě faktické poznámky. První faktická poznámka je pana poslance Michala Kučery a další faktická poznámka od paní poslankyně Radky Maxové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Dámy a pánové, vážený pane předsedající. Chtěl bych reagovat na slova své předřečnice paní poslankyně Semelové.

Víte, paní poslankyně Semelová prostřednictvím pana předsedajícího, já si myslím, že klíčovou roli ve výchově dítěte nehraje mateřská škola. Klíčovou roli ve výchově dítěte hraje především rodina. A já jsem rodina s malým dítětem, mám doma malé dítě a velmi bych nechtěl, aby stát prostřednictvím vás či kohokoliv jiného říkal mně, jakým způsobem a jak mám vychovávat své vlastní dítě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Jsem ráda, že tady kolega přede mnou, pan poslanec Kučera, zmínil nezastupitelnou roli rodičů, protože si myslím, že svoboda volby rodiče, když nemá jinou možnost, umístit dítě do dětské skupiny, která má vzdělávací plán a plán činnosti, je nezastupitelná. Zároveň by mě zajímalo, jestli kolegyně ví, zřejmě asi ano, jaký je počet dětí na jednu učitelku v mateřské škole a jaký je tedy v tomto novém předpisu stanoven počet dětí na jednoho pečovatele.

A další věc je stravování. Dala jsem si práci a objela jsem pár, v uvozovkách, dětských skupin a mohu říci, že mi nepřijde úplně špatná volba sama vybavit dítě jídlem, které chci, aby jedlo, protože já jsem rodič a já pro dítě chci jen to nejlepší.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Radima Holečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Dámy a pánové, jenom ještě krátká reakce na vystoupení paní poslankyně Semelové. Tam se trochu otřela o ztrátu prestiže učitelů. Chtěl bych říct také příběh z vlastní rodiny. Jsme dva kantoři, gymnaziální profesorka a vysokoškolský kantor. Když jedeme do západního Německa do Baden-Württembergu, tak vždycky mi říkají: Vy se asi musíte mít pěkně dobře, co? To je prostě prestižní – učitelka na gymnázium, učitel na vysoké škole.

S tou prestiží jste něco udělali vy, komunisté, za těch čtyřicet let, to, že takhle poklesla. To byla málo placená záležitost, a to, jak jsme vnímání, a to, že div ne žijí dva vysokoškolští kantoři, je vlastně pozůstatek vaší vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě další dvě faktické poznámky – paní poslankyně Marta Semelová a poté pan poslanec

Miroslav Opálka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Pokud jde o podmínky práce učitelů, v minulém volebním období jsem tady x-krát interpelovala právě kvůli tomu, že se na mě obracely odbory, obraceli se na mě učitelé, obraceli se nepedagogičtí pracovníci, kterým se výrazně zhoršily pracovní podmínky díky předchozí vládě.

A jinak to, o čem vy jste tady, prostřednictvím pana předsedajícího, mluvil – škoda, že jste to nešel říct těm demonstrujícím kantorům tenkrát na náměstí. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni i za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych reagovat na svého kolegu předřečníka. Víte, je málo chvil, kdy se ve Sněmovně člověk upřímně zasměje. Ale vymlouvat se na něco, co bylo před 25 lety, a nemít schopnost to za 25 let, když to bylo tak špatné, změnit, tak to opravdu vyžaduje už jenom úsměv.

Včera jsem si tu vyslechl od bývalého primátora, tuším, Olomouce něco o vnitřní zadluženosti a neúčelné zadluženosti republiky. Ano, samozřejmě, ale vnitřní dluh daleko větší se vytváří dneska. Tehdy se s vnitřním dluhem vypořádávala republika po druhé světové válce, rušila třetí a čtvrté kategorie bydlení, kde měli lidé záchod někde na chodbě, a stavěla ty králíkárnny atd. atd. Nevymlouvejme se pořád na to, co bylo před 25 lety. Podívejme se, jakým tempem jste zlepšovali činnost za posledních 25 let a jaká byla v minulosti po druhé světové válce. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně Nohavová ještě počká. Nyní pan poslanec Gabal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já tady sedím a snažím se poslouchat tu diskusi, protože to téma je důležité. Jenom jsem chtěl upozornit, že ročně neumísťujeme v Praze zhruba 10 tisíc dětí, ve středních Čechách asi 12 tisíc a v ostatních regionech s velkými městy to bude velmi podobné. Takže bych doporučil, abychom se vrátili k tomuto tématu, potřebujeme to vyřešit, a ty ostatní související věci, jako je demografický rytmus a dlouhodobé trendy a dopady apod., nechali na jiné téma. Jestliže se nám podaří s tou situací pohnout, tak

uděláme něco, co pomůže. Jestliže budeme nadále pěstovat tu politickou debatu, tak si myslím, že toho moc nevyřešíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci. A nyní tedy s řádnou přihláškou paní poslankyně Alena Nohavová. Připraví se pan kolega Beznoska. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, máme před sebou návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. Tento zákon má řešit nedostatek míst v mateřských školách, a tím umožnit rodičům zapojit se do pracovního procesu. Já si dovoluji k vám jako učitelka mateřské školy s 32letou praxí sdělit, proč takto navržený zákon nemohu podpořit.

Vznik dětské skupiny, tak jak je navrhováno, považuji za nedobré řešení. Rodičům sice umožníme nastoupit do zaměstnání, ale nedokonalým návrhem zákona utrpí ti nejmenší, děti. Ideálním řešením by bylo rozšíření kapacit stávajících mateřských škol. Předškolní vzdělávání má v České republice nejen dlouhou tradici, ale je především detailně propracované a nemá ve světě konkurenci. Poskytuje nejen vzdělávání, ale i další služby, jako je stravování s dodržováním velice přísných hygienických pravidel. Předškolní vzdělávání má nesmírný význam, všestranně rozvíjí děti ve věku od tří do šesti let a vytváří předpoklad pro budoucí úspěšnost žáka. Chyby, kterých se na dětech dopustíme v tomto věkovém období, si ponesou po celý život. Mateřské školy jsou součástí vzdělávací soustavy České republiky s kvalifikovanými pedagogy. Dětská skupina vzdělávání poskytovat nemá a omezuje se pouze na hlídání. Jde tedy proti současnému trendu, kdy na jedné straně prosazujeme nutnost posledního ročníku mateřské školy jako povinného, jako jediné cesty ke zkvalitnění předškolního vzdělávání a zejména pro děti ze znevýhodněného prostředí, a na druhé straně dětskými skupinami bychom tento cíl negovali.

Podle § 2 návrhu je cílová skupina definovaná od jednoho roku do začátku školní docházky. Z toho tedy vyplývá, že se rozšiřuje počet dětí v dětské skupině o další dva věkové ročníky, které původně patřily do jeslí. Na jedné straně se návrh tváří jako nouzové řešení nedostatku míst v mateřských školách, a hned v úvodních paragrafech rozšiřuje působnost oproti mateřským školám o dalších 200 tisíc míst. Tedy vytváří převahu nabídky nad poptávkou, která v dobách poklesu potřeby povede k rušení nejpropracovanější formy péče o děti, tedy rušení mateřských škol. Je otázka, zda by dětské skupiny nemohly být omezeny pouze na věk dětí do tří let.

Do dětské skupiny mají být podle návrhu umísťovány i děti v posledním ročníku před nástupem do školy, tedy ty v takovém případě budou

nedostatečně připravené na vstup do školy. Zde tedy půjdou proti sobě dva zákony – zákon o dětských skupinách a školský zákon, což povede k vytváření dvou kast, takže děti, které absolvovaly mateřskou školu, budou mít výhodu na startovací čáře ve škole a děti, které projdou pouze hlídací službou, budou znevýhodněny.

V návrhu se uvádí, že je neuspokojeno necelých 60 tisíc žádostí. Já bych se nad tímto číslem pozastavila. Jsou to, prosím vás, žádosti. Není to skutečný počet neumístěných dětí, což je tedy rozdíl. Většina rodičů si podává více žádostí o přijetí svého dítěte do mateřské školy a není ani výjimka osmi žádostí. Zároveň tento nedostatek míst není plošně rozprostřený, ale týká se některých lokalit, zejména příměstských satelitů. Já jsem z Jihočeského kraje, tak jsem si tam trochu udělala průzkum. V krajském městě České Budějovice je situace rovněž neuspokojivá. Bylo neuspokojeno 500 žádostí, a to i žádostí o přijetí v květnu až v červnu, tzn. vlastně další rok, kde žádosti byly rovněž dublované. A skutečný odhad byl, nebo je, kolem 200 dětí neumístěných v Českých Budějovicích. Další okresní města a trojkové obce problém nemají, až na některé výjimky. V některých okresních městech už byly umístěny pro tento školní rok i děti mladší tří let. A jsou regiony v Jihočeském kraji, které jsou takzvaně v propadu, to znamená, že nemají naplněnou kapacitu.

Dětské skupiny jistým způsobem existují, tak jak tady bylo již řečeno. Jsou to různá mateřská centra, školičky, Klubíčka apod. Proč tedy, když to funguje, proč tedy zřizovat nový zákon? Podle mého soudu je tedy nadbytečný. Za péči o děti je maskován hlavní cíl, a to vpuštění byznysu do další, dosud výhradně neziskové oblasti. Podle § 6 se ustanovuje absolutní variabilita v úhradách od bezúplatného po maximální plnou úhradu nákladů. Z uvedeného tedy vyplývá, že tuto činnost lze provozovat i pro zisk. Z výchovy dětí tedy uděláme výdělečnou činnost, neboť co se může, se dříve či později stane normou. A nebudou-li v budoucnu zřizovatelé mít dostatek financí na provoz mateřské školy, mohou je převést na dětské skupiny, a to zejména v případech, kdy současné mateřské školy budou takzvaně na hraně s některými platnými předpisy, jako jsou doživající školní kuchyně, nedostatek prostoru či nesplnění kvalifikace.

Návrh zákona rovněž neřeší stravování. Děti zaměstnaných rodičů pobývají v mateřských školách osm a více hodin. Předpokládám, že i takovou dobu budou pobývat v dětské skupině. Nezaručení stravy ze strany poskytovatele je přímo tristní. Na přípravu stravy jsou v mateřských školách kladeny nejen vysoké hygienické požadavky, ale sleduje se i výživová hodnota jídla, sleduje se způsob úpravy jídel, tak aby byly zachovány co nejvyšší hodnoty.

Jak si představují tvůrci zákona způsob stravování, a to pro děti v období vývoje a růstu od jednoho roku, kdy děti potřebují pestrou a hodnot-

nou stravu, to mi opravdu není jasné. Neumím si představit, že je ročnímu dítěti v mikrovlnce ohříván oběd, a to ještě vařený předcházející den, protože nepředpokládám, že bude maminka ráno vařit. V mateřské škole je ohřev jídla zakázán. Nesmí se vařit z polotovarů a vždy jídlo musí být čerstvé. Zde se vracíme minimálně o 60 let zpět, kdy se zakládaly žňové útulky a děti si nosily v kastrůlcích oběd. Ano, doba sice pokročila – máme krabičky a mikrovlnky.

Dětské skupiny mají údajně umožnit rodičům, převážně matkám, zapojit se do pracovního procesu. Já si kladu otázku, kolik jich práci sežene a proč má stát těmto rodičům snížit daně. Jak na druhé straně k tomu přijdou ti, kteří dávají děti do mateřské školy? Ti si z daní nemohou odečíst nic a určité školné se platí také. Otázka je, zda takto vzniklá nerovnost soutěžících subjektů není zároveň porušením zákonných norem.

Co říci na závěr? Jsem si vědoma sociální situace mladých rodin, kterým se nepodaří umístit své děti do mateřských škol a samy potřebují či chtějí pracovat. Řešit vzniklou situaci pomocí dětských skupin považuji pouze za náhradní a nejméně vhodné řešení, a to na dobu dvou, maximálně tří let. Skutečné řešení je rozšíření kapacit mateřských škol, které zajišťují vzdělávání, a opětovné zřízení jeslových tříd. A na to nám postačí pouze vyhláška, která by upravovala počet těchto dětí ve třídách. Takže není třeba nový zákon.

Zřízení dětských skupin by stálo nemálo peněz, takže by mohly být použity právě na zřizování jeslových tříd. Rozšíření sítě mateřských škol je i ve vládním programu. O dětské skupině jsem se zde nic nedozvěděla.

Ze všeho, co jsem zde uvedla, jsem přesvědčena, že tento návrh, tak jak je navrhován, nelze přijmout. Doporučuji tedy k přepracování. V návrhu jsou opomenuti ti nejmenší a bezbranní, naše děti. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aleně Nohavové. Ještě před kolegou Beznoskou s faktickou poznámkou paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Radka Maxová: Dobrý den. Musím opět reagovat, neboť jsem bojovnice za návrh tohoto zákona, a to tělem i duší. Musím říci, že o víkendu jsem sledovala historický film z doby rozkvetu Římské říše a říkala jsem si v duchu: Zaplaťpánbůh, že doba jde tak dopředu. Držme se toho. A teď se nám tady zástupci KSČM snaží vnutit, že se vrátíme o 60 let nazpět, nebo ještě do 19. století. Prosím vás, probůh, ne!

Mám zde dva fyzické návrhy vzdělávacího plánu, podle kterého se řídí dvě skupiny, které jsem citovala ve své zprávě. Pokud máte zájem, dám vám je k nahlédnutí nebo vám je půjčím, to je jedno. Ale koukněte se o-

pravdu, tam jde o vzdělávání dětí a rozvoj duše, fyzická a všeho, co se týká dětí.

My bychom to tady na návrh KSČM chtěli snížit na čtyři roky, ale uvědomme si, že možná bychom měli uvažovat o druhé variantě, to znamená o zvednutí věkové hranice. Myšlenka, za chvíli se nám ten boom přesune do družin, a jak to budou školy řešit. V současné době to školy řeší tím, že snižují počet ročníků dětí, které mohou být v družinách umístěny. To si nemyslím, že je dobře.

Nemyslím si, že se z toho stane výdělečná činnost, protože v zákoně je návrh, že se nejedná o výdělečnou činnost, že to nemá vést k zisku, a je třeba se také podívat na firmy a společnosti oceněné v soutěži Obec prospěšná rodinám, kde jsou opravdu dobré příklady z praxe, a myslím si, že ministerstvo by v této praxi mělo pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Adolf Beznoska, připraví se paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Vážený pane předsedající, vážené koegyně, vážení kolegové, asi po dvou a čtvrt hodině jsem se dostal ke slovu, a tak to vezmu opravdu hopem, prakticky. Nebudu řešit ani pohled levicový a pravicový, já osobně považuji návrh tohoto zákona za smysluplný.

Klíčovým faktorem a rozhodujícím prvkem při výchově dítěte je, bude, byl rodič. Jedině rodič může rozhodnout o tom, jakým způsobem chce své dítě nechat vzdělávat, případně o něj v tom preprimárním období pečovat.

Myslím si, že tento návrh zákona celkem logicky a jasně definuje, kdo může poskytovat tuto službu. Jsou tam řešeny otázky personální, materiální, technické, to znamená, že celkem ten návrh nemá chybu. Je v pořádku. Jediným, kdo rozhodne, jestli chce své dítě svěřit někomu do péče v dětské skupině, je opravdu rodič. Ti rodiče, kteří si chtějí zkrátit tu dobu se svým dítětem, mají možnost, mají možnost se vrátit rychle do pracovního procesu. Je to tedy šance i pro zaměstnavatele.

Byl bych rád, abychom tento návrh neporovnávali. On neohrožuje ani mateřské školy ani jesle, je to návrh, další alternativa, a nechť si každý z rodičů vybere. A protože ten návrh má hlavu a patu, tak si myslím, že bychom ho měli podpořit.

A když už jsem se dočkal, řeknu vám alespoň jednu praktickou věc, protože tady se často oháníme tím, jak bychom měli rozšiřovat mateřské školky. 208 míst v mateřských školkách v Mladé Boleslavi za posledních 4,5 roku znamenalo 21 milionů korun investičních. 21 milionů korun nás stálo, abychom 208 míst nově v mateřských školách vytvořili. Není to úplně jednoduché a každý se starostů se s tím potýká a ten potenciál tady není.

Takže ono to má i ekonomický aspekt. Pojdme pomoci možná i těm rodičům, kteří nemají možnost umístit své dítě, protože v Boleslavi pořád tu kapacitu nemáme dostatečnou, tak ať má možnost do té dětské skupiny. A je úplně jedno, jestli se na to bude někdo dívat zleva, nebo zprava, prostě je to smysluplné a je to alternativa. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Slova se ujme paní poslankyně Gabriela Hubáčková, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, zákon má zcela jistě své klady, svá pozitiva, ale myslím si, že byl vytvořen zbytečně rychle, a teď zbytečně dlouze o něm jednáme s emocemi.

Víte, mám k němu spoustu výhrad, spousta tady zazněla, spousta tady ještě nezazněla. Měli jsme zde analýzu, proč ano. Pokusím se zde udělat ještě jednou analýzu, proč ne.

§ 2 – cituji: Činnost spočívající v hlídání a pravidelné péči o dítě od jednoho roku. Ani slovo o výchově.

§ 5 – Odbornost, a tu považuji za velmi důležitou, kvalifikace pro děti do tří let je vhodná. Jak je definováno postavení profesní kvalifikace chůvy? Bude mít pravděpodobně jen rekvalifikační kurs? Kolik hodin?

§ 7 – V jedné skupině ne více než 24 dětí. Jakého věkového rozpětí? Je rozdíl pečovat o 24 jednoletých, nebo šestiletých dětí, i když, přiznávám, od 7 do 24 dětí jsou to dvě pečující osoby.

Další: Poskytovatel je povinen věk a zdravotní stav dětí zohlednit. Nic neřeší, pokud nebude jasně dán nejvyšší počet nejmladších dětí v jedné skupině, počet dětí zdravotně oslabených a také nejvyšší počet dětí v nejmladší skupině a počet osob pečujících o dětskou skupinu.

Nevím, jak Ministerstvo práce a sociálních věcí pojme tuto péči a zda se na dětské skupiny budou vztahovat standardy sociální péče. A co se týká také hygieny a prostorových podmínek a vybavení, jsou to podmínky, při kterých pochybuji, že státní úřad inspekce bude mít dostatek kompetencí k posouzení klimatu.

Další nejasný a nepřilíš propracovaný paragraf, a to už tady zaznělo, je § 8 týkající se stravování. Je pěkné, že poskytovatel není povinen zajistit stravování, ale měl by zajistit, aby nedošlo k jakékoli kontaminaci při manipulaci. Mohu to tedy chápat tak, že nebudou dodržována hygienická pravidla pro školní stravování. A další – kdo bude pečovat o jídlo? Bude to učitelka? Bude to chůva? Nebo to bude další pomocník? Myslím si, že to je velmi nejasné a ohrožující zdraví dětí.

§ 10 odst. 2 – Povinnost zajistit a dodržovat plán výchovy a péče o dítě.

Podle jakého základního dokumentu? Jen tak, jak někoho něco napadne nebo navrhne? Jak bude ošetřena logopedie? Jak bude zakomponována péče o děti s různými hendikepy? Všechny moje připomínky nemají vůbec nic společného s dobrovolností nebo nedobrovolností rodičů. Netuším, proč je v tomto návrhu opomíjena výchova a vzdělávání, když má pro děti v tomto období nejvíce formující význam.

Také si myslím, jak zde již několikrát zaznělo, že mnohem efektivnější by bylo oprášit kapacitu mateřských škol a povolit možná i péči o děti mladší než tři roky.

Navrhovaný zákon je něco, co je sice nouzovým řešením pro současnost, ale obávám se, že výhledově se může stát trojským koněm. Je namístě obava ze salámové metody, jak kousek po kousku přeměnit ucelený systém vzdělávání na segmenty vhodné k privatizaci, na ryze komerční službu. Dlouhodobý vývoj v oblasti středního nebo vysokoškolského školství dává této obavě více než dostatečné opodstatnění.

Předškolní a základní vzdělávání považujeme za klíčový prvek vzdělání jednotlivce, a proto prosazujeme a budeme prosazovat, aby předškolní výchova a vzdělávání byly všeobecně dostupné a bezplatné. Navrhovaný zákon vnímám jako objektivní krok opačným směrem. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gabriele Hubáčkové. A nyní se slova ujme paní poslankyně Jitka Chalánková, připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych pohovořila k tomuto návrhu zákona z pohledu konzervativní politiky. Sleduji tento návrh již několik let, vím i o tom, že tam byl záměr poskytování vzájemné rodičovské výpomoci, ten tam obsažen v současnosti není. Možná jsem také trošku ve střetu zájmů, protože jsem dětskou lékařkou a pracovala jsem dokonce jako lékařka, která provozovala dohled nad jeslovou péčí. V roce 1989 a 1990 se v podstatě dětským lékařům ulevilo, že péče v jeslových zařízeních skončila, protože jsme sami velmi dobře věděli, co to pro děti znamená, jaké nemoci, jaké komplikace zdravotního stavu a nedoléčené děti, které se do těchto kolektivů dostávaly. Ale to už je dávná minulost. Kromě toho jsem také maminka čtyř dětí, takže mohu porovnat způsoby péče v dobách dřívějších i v dobách méně dřívějších.

Slyšeli jsme tady něco o analýze OECD a doporučení, kolik by znamenal návrat maminek na trh práce pro příjem do státního rozpočtu. Dá se to vyčíslit asi na těch 5–7 mld. korun, pokud by nastoupily hned nebo co

nejdříve a děti daly do péče. Zde je nutné se zastavit také nad tím, co vlastně a jakým způsobem se dá zohlednit, spočítat a ocenit péče maminek, které pečují o své děti doma, protože péče o děti doma, zejména péče do tří let, za pediatrii snad až do čtyř, je určitě pro děti úplně nejlepší.

Já tento návrh podpořím s tou výhradou, že jednak je to doplnění těch základních služeb péče o předškolní děti, tak jak jsme slyšeli v konkrétních příspěvcích, které jsou jistě vhodné, a to se týká těch žen, které potřebují dítě pohlídat na kratší dobu v týdnu, které se věnují např. vědecké práci a pod. Tam si myslím, že je to vhodné. Viděli jsme i takové velmi pěkné prezentace ze zemí kolem nás, kde takto tyto skupiny péče o děti v dětské skupině fungují. Zde je důležité také vytvořit prostředí pro to, aby maminky mohly být zaměstnány na zkrácené úvazky. Za klub TOP 09 mohu říci, že na tomto legislativním návrhu již pracujeme.

Ale znovu se vracím k doporučení OECD, aby se ženy, jak jsme v posledních dnech četli a slyšeli, vracely rychle do práce. Toto určitě není úplně správný pohled pro rodinnou politiku. Je to politika zaměstnanosti. Na některá doporučení OECD reagujeme, některá odkládáme, pokud se nám nehodí, a nereagujeme. To je jiná kapitola, kterou otevírá až někdy jindy.

Jsem ráda, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí, podobně jako někteří velcí zaměstnavatelé, vrátilo k velmi úspěšnému projektu Audit rodina a zaměstnání. Domnívám se, že tento projekt není drahý, ale může ukázat, jakým způsobem se dá sladit rodina a zaměstnanost.

Ale vracím se k tomu, co jsem řekla, že chci vystoupit také z pozice konzervativní politiky. Zcela zde opomíjíme přínos rodiny pro péči o děti, péči maminek doma, která se dokonce dá i nějakým způsobem finančně spočítat. Tyto částky jsou velmi, velmi vysoké a je potřeba umět v tomto kontextu zohlednit péči maminek o své děti a uvědomit si, že rodina je tím základním kamenem a základním místem výchovy dětí. Samozřejmě, že taková věc se nezohlední nějakým konkrétním okamžitým přínosem do státního rozpočtu, ta se ukáže, až nám ty generace dětí dorostou, jaké vlastně jsme vychovali lidi – jestli lidi statečné, odvážné, nebojácné, anebo frustrované z toho, že museli velmi rychle od maminek pryč.

Z tohoto důvodu jsem se domluvila i s kolegyněmi za TOP 09, aby nedocházelo k znerovnoprávnění péče o děti v domácím prostředí a skutečně měly maminky možnost volby a nebyla ta finanční záležitost výhodnější, když dají děti do zařízení, ať už péče ve skupině, nebo v kolektivním předškolním zařízení. Nesouhlasím s tím, aby byla uplatňována sleva pro rodiče v případě umístění dětí do služeb péče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL

Jiří Mihola. Poté paní poslankyně Nováková. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak je to téma důležité, palčivé a pro některé z vás i kontroverzní, ukazuje diskuse nebo ta hojnost příspěvků k tomuto tématu. Já bych chtěl avizovat, že klub KDU-ČSL návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině podpoří. Ještě pár slov k tomu s dovolením ale dodám. (V sále je rušno.)

My jsme měli otázku předškolního vzdělávání jako významnou součást předvolebního programu, nebo obecně programu KDU-ČSL. Vítáme také skutečnost, že řešení dlouhodobého nedostatku míst v mateřských školách patří k prioritám současného ministra školství. Přesto je však zřejmé, že problém přes 50 tisíc chybějících míst v mateřských školách, a to především ve velkých městech, se nepodaří vyřešit ihned. Rozumíme argumentu, že řešení není v nějaké překotné výstavbě kamenných školek. Je tady ale možnost mnohem rychlejší, ke které se hlásíme a měli jsme také v programu, to je výstavba tzv. modulárních školek. Tady bychom určitě našli shodu i napříč dalšími politickými kluby. Podporujeme rovněž firemní školky a další alternativy, ale ani to všechno dohromady ještě neznamená, že problém rychle a uspokojivě dokážeme vyřešit. Bohužel si s tím nedovedeme poradit tak jako třeba sousedé v Německu, kde na toto téma mají právní nárok na školku pro dítě od tří let a nyní také právní nárok na jesle. My jsme se k tomu hlásili, ale bohužel toto v programovém prohlášení vlády takto doslovně není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás přeruším a požádám znovu o klid. Prosím, pokud diskutujete o něčem jiném, než je vládní návrh zákona, diskusi převedte do předsálí a nechte pana předsedu klubu KDU-ČSL říct nejen své stanovisko, ale i stanovisko celého klubu. Děkuji.

Prosím, pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Poskytování služby péče o dítě v dětské skupině vnímáme jako alternativu, která je odpovědí na poptávku, tedy zájem občanů. I přes určité sporné body, k nimž patří skutečnost, že nová služba není začleněna do působení školských zákonů, se domnívám, že převažují klady. Zmíněnou konkurenci mateřským školám jako problém nevidím. Pokud je mateřská škola kvalitní, vždycky bych ji jako rodič osobně upřednostnil. Pokud některá mateřská škola nefunguje tak, jak má, a neposkytuje takové zázemí, jaké se od ní očekává, pak je vcelku logické, že si rodič zvolí lepší alternativu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KDU-ČSL a nyní s řádnou přihláškou paní poslankyně Nina Nováková, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, patřím k poslancům, kteří podpoří to, aby návrh zákona o dětských skupinách postoupil do druhého čtení. Přesto si myslím, že by tady mělo zaznít několik věcí.

Stále tady mluvíme o tom, že dětská skupina je alternativa, že je alternativou, dokonce snad nějakou konkurenční alternativou k mateřským školám. Jsem přesvědčena, že toto pravda není. Měli bychom však také vyslovit, že dětská skupina je alternativou k něčemu, co považuji já osobně, a protože jsem já osobně velmi konzervativně založená, tak za alternativu k péči v rodině, protože to je ta skupina, primární sociální skupina, která má za povinnost a také ale za právo uvést dítě na samém počátku do života.

Tento návrh zákona vyplývá z určité nedobré reality. Žijeme ve společnosti, která dosud nenašla způsob, jak opravdu dostatečným způsobem podpořit matku či otce tak, aby mohli zůstat doma s dítětem po dobu, která je dostatečná pro osobnost právě toho konkrétního dítěte. Žijeme také ve společnosti, dámy a pánové, která vnímá péči o výchovu malého dítěte zejména dvou až tří let věku jako dovolenou, máme to také v terminologii, nikoli za činnost, která v podstatě podstatně určuje šance pro budoucnost naší společnosti. Jinak spějeme do stavu, že základem společnosti budou dospělí v produktivním věku a malé děti a seniory takzvaně umístíme někam.

Při rozhodování o tom, zda své dítě dám do dětské skupiny či do mateřské školky, je to už jedno, právě ve velmi nízkém věku, by měly matky vzít v úvahu, že toto umístění opravdu malého dítěte obnáší také jeden velmi důležitý jev. Dámy a pánové, u dítěte kolem druhého roku věku se podle vývojové psychologie teprve utváří sebeuvědomění, uvědomění sebe sama. A je-li v zařízení celé dny a třeba i denně po celý týden, tak vlastně ty základní postoje související se sebeuvědoměním lidské bytosti určuje někdo jiný než jeho rodina.

TOP 09 je přesvědčena, že právě rodiče jsou garanty výchovy především v prvních fázích vývoje jejich života. Protože je ale TOP 09 přesvědčena také o tom, že každý nese odpovědnost za svá rozhodnutí, věříme, že služeb smysluplného zařízení, kterým jsou dětské skupiny, využijí rodiče a rodiny opravdu po důkladném zvážení. Proto jsem jedna z těch, která tento návrh zákona podpoří v tom, aby postoupil do druhého čtení, ovšem v rámci toho uvažování, které jsem teď řekla. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Ještě požádám kolegu Zahradníka, aby chvíličku posečkal, mám tady dvě věci. První omluvy. Z dnešního odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Pavel Havíř z pracovních důvodů a pan poslanec Marek Ženíšek.

Nyní faktická poznámka pana poslance Vítězslava Jandáka. Prosím, pane poslanče, máte čas na faktickou poznámku.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem chtěl jenom v té obrovské euforii a v těch projevech – zastavme se malinko, já myslím, že přesvědčujeme přesvědčené. Z velké většiny jsme všichni pro to, aby tento bod šel do druhého čtení. Máme před sebou ještě mnoho dalších bodů. A chceme-li to minimálně skončit tento týden, tak budme tak hodní a zamysleme se, a jestli nemá třeba kolega Zahradník, Zlatuška či paní kolegyně Nováková tak zásadní připomínku, tak ji neříkejme. Posuňme to do druhého čtení a pak budeme mít čas vyříkat si všechno. Berte to prosím jako laskavou připomínku. Děkuji vám moc.(Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítězslavu Jandákovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený poslanec Jan Zahradník. Připraví se pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, pane předsedající, abych vás požádal, abyste panu poslanci Jandákovi vzkázal, že takový podraz bych od něj věru nečekal. Já jsem samozřejmě přesvědčený o tom, že to, co chci říct, je navýsost důležité a svrchované významné a že tahle Sněmovna to musí pokud možno v plné sestavě vyslechnout. Že tomu tak nebude, že mnozí kolegové chybějí, s tím se smírím. Ale milý pane kolego a příteli Jandáku prostřednictvím pana předsedajícího, tu svoji poznámku si tedy s promnutím neodpustím.

Já bych se chtěl nejprve podělit s vámi i s milým kolegou o zkušenosti, které si odnáším z této Sněmovny. Jedna z nich je ta, že komunisté se nás tady snaží stále přesvědčovat o tom, jak krásný a dokonalý život byl v oněch čtyřiceti letech, kdy tady jako strana nadaná vedoucí úlohou vládli. Já si myslím, že si musíme všichni připomínat, a všem, kdo to chtějí slyšet také zdůrazňovat, že ta doba krásná nebyla a že jejich režim byl nedemokratický a zavrženíhodný. To za prvé.

Za druhé bych se chtěl připojit k těm kolegyním a kolegům, kteří zmiňovali význam rodiny pro výchovu dětí, tedy zejména dětí v

předškolním věku. Připojuji se k tomuto názoru. Myslím, že naše hektická doba přináší problémy k tomu, aby rodiče mohli přenášet své názory na své děti, aby i prarodiče mohli přenášet názory na své děti, a každý návrh, který trochu zvolní tu institucionální polohu předškolního vzdělávání, je jenom a jenom vítaný, jako tedy je i návrh tento.

A konečně za třetí. Chtěl bych zmínit jednu významnou věc. Já se v poslední době často setkávám se zastupiteli a starosty na jihočeských obcích a jeden z problémů, který oni zmiňují, je ten problém, že samozřejmě je v tuhle chvíli aktuální nedostatek míst v mateřských školkách. Chtějí-li oni ten nedostatek napravit a počet míst zvýšit, narážejí na celou řadu problémů, mimo jiné také na to, že každé místo v mateřské školce je vázáno na přísné hygienické podmínky. A když tedy se má vybudovat nová kapacita v mateřské školce, tak to přináší kolegou Beznoskou zmíněné obrovské finanční náklady, tak aby všechny hygienické podmínky byly naplněny. Myslím si, že tento návrh, který je zde předložen, tak veliké investice nevyžaduje, a proto si dovoluji připojit se k těm, kteří tento návrh budou podporovat.

Děkuji za pozornost a kolegovi Jandákovi – vašim prostřednictvím – za trpělivost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Myslím si, že kolega Jandák v pokoji vyslechl připomínky včetně osobního vzkazu.

Nyní pan poslanec Jiří Zlatuška, ale já ho tady mezi kolegy nevidím, takže ztrácí pořadí. V tuto chvíli konstatuji – už je tady. Protože jste, pane poslanče, poslední přihlášený, tak nikoho nepředřadím před vás a udělím vám slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, děkuji. Debata o tomto zákonu mi přijde špatně položená z toho důvodu, že se domnívám, že problém, který máme řešit, se netýká sociální péče, ale systému vzdělávání. A upřímně řečeno, to, co mi na tom návrhu nejvíc vadí, je, že se pod zástěrkou péče o děti motivovanou sociálními ohledy vytváří struktura, která může výrazným způsobem poškozovat další vývoj v té části, která se týká vzdělání jako takového.

Předškolní výchova je velmi důležitá z hlediska kvality školského systému a chtěl bych zdůraznit, že toto je to hlavní, co bychom měli mít na paměti v okamžiku, kdy se o systém, který podporujeme v péči o děti, staráme. (V sále je velice rušno.)

Tady zazněla celá řada názorů na to, jestli máme dobré školky, špatné školky, jestli dítě má být vychováváno v rodině, nebo jestli to má být v kolektivním zařízení, jestli jsme zde někdy měli dobrý systém,

neměli dobrý systém. Většina těchto úvah byla založena na výběrových osobních zkušenostech, které neměly charakter tvrzení, která by byla –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a opět požádám Sněmovnu o klid! Konstatuji pro kolegy poslance a poslankyně, že je poslední přihlášený do rozpravy, a rád bych, abychom tuto rozpravu ještě včas ukončili. Prosím tedy pány kolegy, kolegyně... Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Jiří Zlatuška: – neměly charakter tvrzení, která by byla jakýmsi způsobem verifikovatelná nebo ověřitelná.

Základní přístup, který bych zdůraznil a který bychom měli zaujímat i v takovýchto věcech v okamžiku, kdy děláme opatření, která mohou výrazně ovlivnit systém jako takový, tak to klíčové se nazývá anglicky evidence based, založeno na průkazných zkušenostech. Lékaři tohle dobře znají. V okamžiku, kdy za nimi přijde pacient, který se uzdravil, a sdělí, že se zrovna uzdravil navzdory tomu, že neměl čas zajít do nemocnice nebo za lékařem, ale že na něj někdo hodil pár seschlých drubežích kůstek, tak je nenapadne, aby řekli, že házení kůstek je metoda, kterou se příslušná choroba dá vyléčit, ale věnují se experimentu, který odliší náhodné jevy, placebo, a stanoví průkaznost vlivů, které se dávají. Musí být průkazné, že v okamžiku, kdy podávám jistou medicínu, má příslušný efekt. (Velký hluk v sále. Špatná slyšitelnost.)

Ve vzdělávání se velice často odkazujeme na vlastní zkušenosti. Věci typu toho, že jsem něco zažil ve škole a z toho důvodu generalizuji, co je dobré, nebo špatné, jsou velice časté a není na tom nic divného. Každý máme podvědomě snahu tímto způsobem své vlastní jednotlivé, singulární, zkušenosti generalizovat. Ale je dobré vědět, že tímto způsobem můžeme celý systém výrazně poškodit.

Vzal jsem si k téhle debatě jako podklad reprezentativní longitudinální studii, která byla publikována v nedávné době, je to z uplynulého desetiletí, výzkumníky z univerzity v Londýně, univerzity v Oxfordu, Birkbeck College a univerzity v Nottinghamu, což jsou vesměs respektované školy. Bylo to první evropská longitudinální studie založená na vzorcích tří tisíc dětí v rozmezí tří až sedmi let, čili velký vzorek, už se na tom dá něco prokazovat. Podstatné je, že je to longitudinální studie, čili se děti sledují, jak vypadaly předtím, než vstupovaly do vzdělávání, jak vypadal jejich prospěch během této doby, a byla to studie v rozmezí tří až sedmi let. Výsledky studie jsou naprosto jednoznačné. Předškolní zkušenost v předškolním vzdělávání v okamžiku, kdy to vztáhneme k dětem, které předškolním vzděláváním neprošly, zesiluje rozvoj ve všech oblastech dítěte. Je důležitá délka trvání předškolního vzdělávání. Je dokonce velmi

důležitý i včasný počátek vzdělávání. A říkají, že včasný počátek dříve než ve třech letech věku je vztažen k lepšímu intelektuálnímu rozvoji. Najdou se tam věci, které odpovídají tomu, že máme zkušenosti s tím, že předškolní péče nemusí mít charakter nějaké továrny, nějakého jednoduchého návodu, který platí stejně ve všech případech. Výzkumníci například našli, že v okamžiku, kdy se porovnává, jestli děti chodily do školky na plnou dobu, pět dní v týdnu, celou vyučovací dobu, anebo jenom částečně, tak nebyl lepší výsledek v okamžiku, kdy to bylo full time versus částečně.

Jsou prokázány významné přínosy pro rozvoj znevýhodněných dětí. A zde zase rodiče, kteří jsou lépe situovaní, jsou na tom lépe než, řekněme, znevýhodněné menšiny, tak si mohou říct, proč mě nutí mé děti dávat do zařízení, která jsou lepší pro sociálně znevýhodněné. Ale výsledek studie mimo jiné ukázal, že i když to vztáhneme k tomu, jaké prostředí mají děti doma, tak je velmi důležitá kvalita prostředí, nikoliv zaměstnání rodičů, vzdělání rodičů nebo jejich příjem. To se říká v této studii. Co rodiče dělají, je mnohem důležitější, než kým rodiče jsou. Vysoká kvalita předškolního vzdělávání je vztažena k lepšímu intelektuálnímu i sociálně behaviorálnímu rozvoji pro děti. Je zde důraz na to, že prostředí musí být kvalitní. Nejde jenom o to, abychom najali někoho, kdo pečuje o děti v čase, kdy jsou rodiče v zaměstnání, ale jedná se opravdu o vzdělávací činnost, které musejí být děti podrobeny.

Co se týče efektů, které má předškolní vzdělávání, studie – a zdůrazňuji její rozsah a trvání, jedná se o první evropskou studii, která byla takhle široce koncipovaná a realizovaná respektovanými institucemi – uvádí, že počet měsíců, po které dítě navštěvovalo předškolní vzdělávání, měl efekt i na další léta, na začátek školní docházky. Tento efekt byl silnější pro akademické dovednosti než pro sociální chování. Toto bych zdůraznil. Obvykle se říká, že zapojení dětí do kolektivu podporuje sociální soudržnost, sociální chování a podobně. Tady se ukazuje, že krátkodobý efekt to má, ale to, co je naprosto základní a určující, je startovací můstek pro další intelektuální rozvoj v části, kterou dítě prochází školou, a tedy ke kvalitě školského systému a školního vzdělávání jako takového. Kvalita školek byla významně vztažena k výsledkům dětí na standardizovaných testech čtení a matematiky ve věku šesti let, ve věku sedmi byl vztah poněkud slabší, ale pořád prokazatelný. Efekt na kvalitu sociálních interakcí už významný nebyl. Nelišily se děti z prostředí, které procházely předškolním vzděláváním a které neprocházely.

Co se týká srovnávání toho, jak vypadají děti, které prošly vzděláváním ve školce a s domácím prostředím, tak z analýz je vidět, že navštěvování předškolního vzdělávání zlepšuje vývoj u všech typů dětí. Děti, které neměly předškolní vzdělávání, tedy ty, které se řadí do té domácí skupiny, měly horší kognitivní předpoklady, sociabilní vztahy a koncentraci v oka-

mžiku, kdy začaly se základní školou. V okamžiku, kdy mluvíme o prostředí na základních školách, mluvíme o tom, jaké šance dává náš školní systém, a díváme se na vady školního systému, tak je naprosto základní, aby péče o děti předtím, než začínají povinnou školní docházku, měla charakter předškolního vzdělávání, nikoliv jen péče o děti rodičů, kteří pracují. Mohou tam být různé modely. Zmiňoval jsem, že není rozdíl mezi full time a částečným navštěvováním. Je tedy možné tyto věci kombinovat, ale základní investice bychom měli napřít do oblasti, aby o děti bylo pečováno systémem předškolního vzdělání, nikoliv sociální péče.

Proto si dovoluji navrhnout zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Zlatuškoví. Byl poslední přihlášený do rozpravy a první, který navrhl nejrazantnější vypořádání se s návrhem. Zpravodajka mě jistě sleduje. (Kývá na souhlas.)

Ptám se, jestli se ještě někdo z místa hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně? Ano. Prosím, závěrečné slovo předkladatelky, paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci. Já budu velice stručná a nebudu se vyjadřovat ke všemu, co tady padlo, protože si myslím, že jste si to svým způsobem jako diskutující vysvětlili navzájem. Jenom řeknu, že jsem stále pevně přesvědčená, že pro naprostou většinu dětí v naší zemi bychom měli zajistit místo ve veřejném zařízení, ať už se jedná o jesle, nebo mateřskou školkou. Nicméně v tuto chvíli tady dáváme návrh pro děti, které toto místo nemají. Je moc hezké hovořit o právu dítěte na vzdělání v předškolním zařízení, když tyto děti to místo prostě nemají, a i při velké snaze této vlády dobudovat místa ve veřejných zařízeních předškolní péče o děti toto bude trvat nejméně dva roky. To je prostě dlouhodobá záležitost a my teď tady předkládáme návrh zákona, který to může řešit v krátkodobém horizontu.

Já se v žádném případě nedomnívám, že dětské skupiny nějakým způsobem ohrozí veřejné mateřské školky. Je to prostě věc, která je flexibilnější. To, že má méně přísná pravidla, souvisí také s tím, že nedostává žádný příspěvek z veřejných zdrojů. A domnívám se, že dětské skupiny budou mít místo i po demografickém poklesu, protože je budou využívat pořád jak zaměstnavatelé, kdy – nezapomeňte, že do mateřských školek dostanete místo na základě toho, kde máte bydliště. A jestliže někdo dojíždí třeba z okraje Prahy do centra, když mluvím o našem ministerstvu, tak potom je mnohem výhodnější pro tyto zaměstnance a zaměstnankyně,

že si dítě vezmou s sebou do dětské skupiny v tom zaměstnání. Nedovedu si představit, jak by řešili, kdyby dítě bylo ve školce v okrajové části Prahy. Také to budou moci využívat třeba malé obce, které si tu kamennou školkou prostě nevybudují – třeba ji budou potřebovat jenom pro pět dětí.

Takže já opakuji, že doufám, že tento zákon bude posunut do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. A nyní paní zpravodajka se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych k tomuto zákonu řekla závěrečné slovo. Musím říct na začátek, že jste mě nezklamali a podle očekávání bylo projednávání tohoto návrhu spojeno s velkým množstvím diskutujících. Musím říct, že celkem bylo 24 poslanců a poslankyň, kteří se zapojili do diskuse, někteří opakovaně.

Chtěla bych jenom říct za sebe pár poznámek. Chtěla bych, abyste si uvědomili, nebo my všichni, že zde hovoříme o dětech v předškolním věku od jednoho roku do začátku školní docházky. Jde tedy o nejzranitelnější období dítěte.

Dále mi dovoluji poznámky, které tady byly v rámci diskuse. Vyspělé státy, jak zde byly jmenovány, se právě od nás učí. Požadují od nás náš plán předškolního vzdělávání a samy pláčou po přijetí podobných alternativ, jako jsou dětské skupiny. Právě proto, že došlo ke snížení standardů v předškolním vzdělávání.

A ještě jedna malá poznámka. Ne vždy platí, že pokud je šťastná matka, je šťastné i dítě.

Padly zde dva návrhy, jeden opakovaně. Poslední návrh k tomuto zákonu byl návrh zamítnout tento zákon a druhý návrh byl vrátit k dopracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. Ano, máme tedy návrh na zamítnutí a třikrát návrh na vrácení. O tomto budeme rozhodovat. Tedy nejdříve budeme postupovat podle § 63, tj. návrh na zamítnutí návrhu. Já vás nejdříve všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistili přesný počet přítomných.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na zamítnutí v hlasování pořadové číslo 100.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 175 pro 36, proti 133. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh, o kterém rozhodneme v hlasování pořadové číslo 101, je na vrácení předkladatelům k dopracování.

Zahájil jsem hlasování číslo 101 a ptám se, kdo je pro vrácení předloženého návrhu zákona k dopracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 101 z přítomných 176 pro 38, proti 132. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. V rozpravě jiný nepadl. Ano, paní kolegyně Maxová a pan kolega Zlatuška. Paní poslankyně Radka Maxová první návrh.

Poslankyně Radka Maxová: Dobrý den. Já bych navrhla tento zákon dát stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stálá komise pro rodinu. Ano. Pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, váš návrh.

Poslanec Jiří Zlatuška: Navrhuji školský výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Školský výbor. Ano. Další návrhy? Nevidím, budeme tedy hlasovat. Nejdříve návrh na přikázání výboru... Ještě paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já se omlouvám. Já bych dala ještě návrh výboru zdravotnímu. Děkuji. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Podle jednacího řádu samozřejmě zpravodaj může vystoupit kdykoliv. Já jsem neuzavřel ty návrhy a v rozpravě nepadl žádný návrh na přikázání. Ale od toho je tato pasáž po rozhodnutí o nezamítnutí nebo nevrácení, abychom se tím zabývali. Takže nejsnazší bude procedurální problém vyřešit hlasováním.

Nejdříve tedy rozhodneme v hlasování pořadové číslo 102, přikázat návrh k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 102 z přítomných 178 pro 175, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na přikázání stálé komisi pro rodinu a pro rovné příležitosti.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103 a ptám se, kdo je pro přikázání této stálé komisi Poslanecké sněmovny. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 103 z přítomných 178 pro 159, proti 14. I tento návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat přikázáním výboru školskému.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 104. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro školství, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104. Z přítomných 178 pro 114, proti 40. I tento návrh byl přijat.

A poslední návrh – na přikázání výboru pro zdravotnictví.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105 a ptám se, kdo je pro zdravotní výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105. Z přítomných 178 pro 45, proti 105. Tento návrh nebyl přijat.

Návrh na prodloužení lhůty k projednání nebyl podán, takže můžu konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru sociálnímu, stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti, výboru pro školství, mládež a tělovýchovu. Lhůta k projednání zůstává 60 dní. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím tento bod. Zároveň předám řízení schůze – ale ještě předtím pan předseda klubu sociální demokracie. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že právě skončený bod nám zabral celé dopoledne oproti předpokladům, tak si dovolím přijít s procedurálními návrhy. Jednak abychom všechny body, které byly pevně zařazeny na dnešní dopoledne, zařadili ve stejném pořadí na dnešní odpoledne po bloku voleb. A současně abychom podle § 95a jednacího řádu vyslovili souhlas s tím, že budeme dnes jednat o návrzích zákonů ve třetím čtení i po 14. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Já to беру jako dva procedurální návrhy pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Sklenáka, o kterých dám bez rozpravy hlasovat.

Takže první návrh je – jednací řád umožňuje, že ve zvláště odůvodněných případech můžeme přesunout blok pevně zařazených

bodů dnes po 14. hodině 30. minutě. Ty pevně zařazené body, které byly zařazené na dnešek dopoledne.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Pardon. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Mám tu technickou poznámku pana poslance Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se, pane předsedající, nechci to komplikovat. Ale nejprve se musí hlasovat o tom, že se jedná o zvlášť odůvodněný případ, a pak můžeme hlasovat o zařazení. Protože se jedná o jiné zařazení než ráno během první půlhodiny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Beru to jako připomínku, se kterou se pan navrhovatel ztotožňuje. Takže nejprve budeme hlasovat, abychom o třetích čteních návrhů zákonů hlasovali i po 14. hodině podle § 95a jednacího řádu.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, prosím, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 107. Přihlášeno je 177 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o druhém procedurálním návrhu, a to je, abychom pevně zařazené body z dnešního dopoledne přesunuli jako pevně zařazené body dnes po 14.30. (Připomínky ze sálu.) Tak zněl návrh pana předsedy Sklenáka. Domluvte se, hoši. Prosím, technická poznámka pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Teď musím prosím proběhnout dvě hlasování. První hlasování je to, že se jedná o zvlášť odůvodněný důvod, kterým je zřejmě to, že jsme čtyři hodiny mluvili o dětské skupině. A druhý teprve, že se tyto body zařazují na odpoledne. Nejprve se musí odhlasovat, že jde o zvlášť závažný důvod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře. Ptal jsem se pana navrhovatele, jestli jsou hlasování dvě, ona jsou tedy tři. Přikročíme tedy k druhému.

Je tedy návrh na to, pokud si to pan předkladatel osvojuje, abychom hlasovali o tom, že přesunutí pevně zařazených bodů je ze zvlášť závažného důvodu.

O tomto zahajuji hlasování. Kdo je pro, prosím ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 108. Přihlášeno je 178, pro 126, proti 1. Ten návrh byl přijat.

Přikročíme ke třetímu procedurálnímu návrhu a to je to, aby pevně zařazené body, které byly zařazené pevně na dnešní dopoledne, byly přesunuty. Pokud nebudou projednány do 12.30, budeme o nich pokračovat po 14.30. (Poslanec Sklenák připomíná, že po bloku voleb.) Po bloku voleb. Ten je ale v půl jedné. Děkuji.

Takže o tomto zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 109. Přihlášeno 178 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 1. Tím jsme se vyrovnali s procedurálními návrhy.

Budeme pokračovat bodem číslo

35.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Ten ale není přítomen, takže se ho ujme pan ministr životního prostředí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, asi vás překvapuje, že mě vidíte u tohoto pultíku v této souvislosti. Ono vás za chvíli bude překvapovat, že mě uvidíte i v jiné souvislosti. Mě požádal pan ministr školství Chládek, abych uvedl tento bod, takže rád tímto činím.

Vláda České republiky svým usnesením č. 784 ze dne 16. října 2013 vyslovila souhlas se sjednáním Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice. Tato smlouva byla podepsána v Praze dne 28. listopadu minulého roku a nyní se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s její ratifikací.

Smlouva upravuje zejména uznávání rovnocennosti dokladů o vysokoškolském vzdělání, dokladů o vědeckých hodnostech a titulech včetně práva užívat tento titul na území státu druhé smluvní strany. Ve smlouvě je upraveno rovněž uznávání rovnocennosti dokladů o ukončení vzdělání na

základních, středních a vyšších odborných školách, které jejich držitele opravňují k přístupu k vyššímu stupni vzdělání ve státě druhé smluvní strany. Smlouva zároveň umožňuje držitelům dokladů o vzdělání s titulem používat příslušný titul i ve státě druhé smluvní strany.

Smlouva má nahradit Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, která byla publikována ve Sbírce mezinárodních smluv pod číslem 33/2001 Sb. a je stále platná. Důvodem pro sjednání smlouvy je zejména neaktuálnost stávající dohody vzhledem k odlišnému vývoji vzdělávacích systémů a změnám v legislativě v zemích smluvních stran. Návrhy na uzavírání ekvivalenčních mezinárodních smluv směřují k ulehčení situace jednotlivých žadatelů i k odstranění významné překážky dalšího rozvoje akademické mobility, která v kontextu Evropské unie představuje významnou vzdělávací prioritu.

Předkládaná mezinárodní smlouva je v souladu s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Neporušuje práva a závazky států smluvních stran vyplývající z uzavřených mezinárodních smluv. Předloženou smlouvu je proto třeba na české straně klasifikovat a vnitrostátně projednat jako mezinárodní smlouvu prezidentského charakteru. S ohledem na článek 49 písm. a) Ústavy České republiky je k ratifikaci smlouvy třeba souhlasu obou komor Parlamentu České republiky.

Provádění smlouvy bude na české straně zabezpečovat především Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Dotčena bude i působnost Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany a Ministerstva zdravotnictví. Provádění smlouvy nevyvolá další nároky na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Brabčovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vlastně poslankyně, poslanci, já se domnívám, že pan ministr zde vysvětlil velmi podrobně zásady tohoto bodu, a za svoji osobu mohu jenom říct, že doporučuji toto projednání ve výboru zahraničním. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli eviduji přihlášku pana poslance Zlatušky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Dámy a pánové, pane předsedající, návrh této mezistátní smlouvy vypadá vcelku nevinně a i v těch bodech, ve kterých ve skutečnosti bude měnit stávající stav, může působit dojmem, že jsou to změny příznivé. To, co bych návrhu té smlouvy vytýkal, je, že bude mít ve svých dopadech účinek, který je srovnatelný se změnou zákona, zatímco tam nemusí být předkládány příslušné analýzy, které by byly se zákonem.

Ten jeden bod, ve kterém se bude lišit právní stav od současného, se bude týkat uznávání habilitací a jmenovacích řízení jmenování profesorem, které je z toho nového do budoucna vypuštěno zrušením mezistátní smlouvy z roku 2001 a v nové mezistátní smlouvě se nepředpokládá. Je to logické, protože docenti a profesori v současném vysokoškolském zákoně nejsou ani jako titul ani jako hodnost, čili svým způsobem bylo protisystémové, že to v mezistátní smlouvě z roku 2001 bylo zahrnuto, a má to také logiku, že to není výsledkem vzdělávání, čili v okamžiku, kdy je to dohoda o uznávání dokladů o získaném vzdělání, tak skutečně z formálního hlediska se není o čem přít.

Na druhou stranu docenti a profesori jsou zákonem vyžadováni z hlediska garance akreditací studijních programů nebo studijních oborů. V zákoně jsou vyžadováni v okamžiku, kdy se obsazují komise pro státní zkoušky na vysokých školách, a jsou disciplíny, které mají u nás buď víceméně monopol, což jsou školy, které neexistují na Slovensku, nebo školy, které vznikly v minulosti rozdělením škol, dokonce škol, které byly dislokovány pouze na Slovensku. Mám tím na mysli třeba obor dopravy. V takovýchto oblastech ratifikací této smlouvy přestane možnost těch, kteří neprošli tuzemskou habilitací nebo tuzemským jmenovacím řízením, tady v těchto rolích vystupovat.

Bohužel zde není ministr školství, abych se ho na to zeptal, a ptát se jeho kolegy není úplně košer, protože tyhle dopady samozřejmě znát nebude. Neznám to ani já, přestože se pohybuji ve vysokoškolském prostředí, ale dopad tohoto druhu a hodnocení toho dopadu, jak se budou muset měnit akreditace, jak se bude muset změnit obsazení zkušebních komisí, do jaké míry to bude mít dopad vůbec na fungování, které je předepsáno normativně v zákoně o vysokých školách, toto zde postrádám. Budu proto požadovat příkázání tohoto tisku také školskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. Další přihlášenou s přednostním právem je paní ministryně Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se jenom připojím k to-

mu varujícímu hlasu svého předřečníka pana poslance Zlatušky, protože si myslím, že ty dopady jsou mnohem větší, než si teď uvědomujeme, a i z tohoto důvodu je třeba, aby se tím pečlivě zabývaly výbory, protože i já osobně nejsem v tuto chvíli schopna dohlédnout všech důsledků, které to bude mít v případě ratifikace, nebo by mohlo mít pro určité obory, kde jsme i závislí na odbornících s akreditací na Slovensku, resp. kteří získali docentury a profesury na Slovensku.

Víte, že v minulosti zde již byl jeden problém se školou, která se jmenovala UNINOVA, nyní je to Panevropská univerzita. Ten problém bohužel není do současné doby vyřešen. V kostce spočívá v tom, že jde o školu, která nabízí studijní program právo, a na této škole učí vesměs profesori z pražské Právnické fakulty a přitom studentům, absolventům je v současné době upírána možnost přihlásit se jako koncipient a po úspěšně složených zkouškách působit jako advokát v ČR, právě už s odvoláním na to, že jde o akreditaci, která byla udělena na Slovensku. Nechci teď míchat tyto dvě oblasti, ale v případě ratifikace této smlouvy si dovedu velmi dobře představit, že vznikne ještě více problémů, než máme nyní, a chtěla jsem to ilustrovat jenom tímto jedním příkladem, který bohužel je velmi výmluvný, a budeme se jím možná v budoucnu i tady v Poslanecké sněmovně zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni Válkové. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže žádná přihláška není, končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má prosím někdo jiný návrh? Není tady takový.

Kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán k projednání zahraničnímu výboru, prosím ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Já zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 110, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tím končím...

(Námítky ministryně Válkové i posl. Zlatušky, že byla žádost i o přikázání školskému výboru.) Pardon, ano, omlouvám se. V tom případě prosím příště pana profesora Zlatušku, aby to navrhl nejenom v obecné rozpravě, ale ještě tehdy, kdy se ptám na výbory.

Dám tedy hlasovat o tom, aby tento návrh byl přikázán ještě školskému výboru k projednání.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 111, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 6.

Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán výboru zahraničnímu a výboru školskému k projednání, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

**40.
Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu
na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů
a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014
/sněmovní tisk 78/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy k tomuto návrhu zákona o státním dluhopisovém programu nebyly předneseny.

Otevírám tedy obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nevedu tedy žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, je-li zájem o závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje. Není zájem, přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014, podle sněmovního tisku 78."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 112, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 117, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dále budeme pokračovat bodem číslo

37.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb.,
o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění
pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 47/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr dopravy Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Václav Snopek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 47/3.

Otevírám obecnou rozpravu o tomto návrhu. Vidím, že pan ministr dopravy také není přítomen a dnes velmi oblíbený pan ministr životního prostředí se ujme i tohoto návrhu zákona.

Ptám se tedy, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Pokud se nikdo nehlásí ani teď, rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova navrhovatele, případně zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pozměňující návrhy k zákonu byly rozdány pod číslem sněmovního tisku 47/3 a mým úkolem je navrhnout proceduru hlasování o tomto zákoně. Navrhuji, abychom pozměňující návrhy schválili v jednom kroku, neboť všechny pozměňující návrhy mají na sebe návaznost a žádný nevylučuje druhý. To by byl první krok, kdy bychom schválili pozměňující návrhy, a v druhém kroku bychom schválili zákon jako celek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za návrh tohoto postupu. Ptám se, má-li někdo nějaký jiný návrh. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Omlouvám se, pane předsedající. V roli širokospektrálního ministra dnes bych chtěl jenom říct a doplnit pana zpravodaje, že všechny uplatněné pozměňovací návrhy byly přesvědčivě odůvodněny unijními hledisky a byly konzultovány s Ministerstvem dopravy, které se všemi souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Má prosím někdo nějaké námítky k předložené proceduře? Jestliže nemá, přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích jako celku.

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích k zákonu jako celku. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 113, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro 151, proti nikdo. Pozměňovací návrhy tedy byly přijaty a o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony podle sněmovního tisku 47."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 114, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro 153, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

50.

**Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil
jiných států přes území České republiky v roce 2014
/sněmovní tisk 89/**

Tento materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, materiál je předkládán v souladu s ustanovením článku 43 odst. 5 písm. a) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/200 Sb., podle něhož vláda rozhoduje o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad územím České republiky.

Rozhodnutí vlády umožňuje realizovat bez zbytečných průtahů požadavky na přelety a průjezdy ozbrojených sil jiných států uvedených v usnesení vlády č. 988 ze dne 18. prosince 2013. Zároveň umožňuje ozbrojeným silám České republiky žádat na principu reciprocity o povolení přeletů přes území států uvedených ve zmíněném usnesení vlády.

Část materiálu, předkládací zpráva pro Parlament ČR, obsahuje zhodnocení dosavadní praxe při schvalování přeletů a průjezdů ozbrojených sil

jiných států přes území České republiky a podrobné odůvodnění řešení navrhované pro rok 2014, a to zejména s ohledem na závazky vyplývající pro Českou republiku z členství v NATO. Obdobným způsobem byla problematika přeletů a průjezdů ozbrojených sil jiných států přes území České republiky řešena i v minulých letech.

Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 89/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pan poslanec Karel Černý a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro obranu se tímto tiskem zabýval na své 4. schůzi dne 5. března 2014, a jak vyplývá z úvodního slova pana ministra obrany, Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014 je předkládáno na základě usnesení vlády č. 988 ze dne 18. prosince 2013. Přelety a průjezdy jsou realizovány zejména z důvodu účasti na vojenských cvičeních, nácvičích a jednáních a k zabezpečení vojenských operací. Jedná se o standardní rozhodnutí o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky, kterou Ministerstvo obrany předkládá Poslanecké sněmovně pravidelně.

Pokud mohu přednést návrh na usnesení?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Jakuba Kulhánka a zpravodajské zprávě poslance Karla Černého výbor pro obranu

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2014, sněmovní tisk 89,

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku.

Ještě oznamuji, že pan ministr Zaorálek má náhradní kartu číslo 12.

Jestliže není žádná přihláška do všeobecné rozpravy, končím všeo-

becnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo pana ministra. Není. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Pokud pan ministr nežádá závěrečné slovo, návrh usnesení byl přednesen panem zpravodajem a já o tomto návrhu usnesení dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 115. Přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 31. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu ministrovi. To jsme ty přelety hezky přeletěli.

A protože je 12. hodina 30. minuta, na kterou máme pevně zařazeny volební body, zahájíme bodem číslo

42.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Sněmovnu prosím o klid, abychom věděli, o čem budeme hlasovat a co budeme volit.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové. Panu předsedajícímu chci poděkovat za časově precizní vedení schůze a naplánování těchto volebních bodů na tuto chvíli.

Milí kolegové, prosím vás opravdu o velký pozor, protože dnes toho bude hodně dohromady a je poměrně velké riziko chybovosti. Kromě onoho formálního seznámení vás s jednotlivými usneseními a návrhy kandidátů a kandidátek se pokusím i polopaticky a stručně vysvětlit ten proces především tajných voleb, kde ve Státních aktech každý z vás obdrží šest hlasovacích lístků různých barev a s různými kandidátkami. Na každém lístku budete označovat různé počty. Já se vám to v závěru tady toho vystoupení pokusím všechno zopakovat.

Nejdřív ale začneme bod 42, kterým je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. To nebude tajná volba. Dovolím si glosovat, bude to trochu volební rozcvička.

Budu tedy konstatovat, že volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od poslaneckých klubů následující návrhy ke změnám v orgánech

Poslanecké sněmovny a přijala k nim na své 8. schůzi 19. března usnesení číslo 46, které vám teď přečtu.

Co se týká rezignací, z organizačního výboru Radim Fiala za Úsvit, z ústavněprávního výboru Jiří Pospíšil – nezařazený poslanec, z výboru pro obranu Jiří Koskuba – ČSSD, výbor pro vědu, vzdělávání, mládež a tělovýchovu – nezařazený poslanec pan Jiří Pospíšil, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj – ODS, Pavel Blažek a výbor pro zdravotnictví Igor Jakubčík.

Co se týká nových nominací za tato jména, do organizačního výboru Tomio Okamura za hnutí Úsvit, do ústavněprávního výboru Pavel Blažek – ODS, výbor pro obranu Igor Jakubčík – ČSSD, výbor pro vědu, vzdělávání, mládež a tělovýchovu Bohuslav Svoboda – ODS a výbor pro zdravotnictví Pavel Havří z ČSSD.

Toto usnesení číslo 46, které jsem vám přečetl, bylo také e-mailem zasláno předsedům poslaneckých klubů.

V rychlosti připomenu, že zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny. Volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob volby, ale protože volba výborů, komisí a delegací vždy probíhala veřejným hlasováním, navrhuji i v tomto bodu hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení. Doporučuji vám tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala rezignace poslanců a poté aby Sněmovna provedla volbu nových členů výborů Poslanecké sněmovny, tak jak je navrhly kluby, druhým hlasováním. I zde navrhuji veřejnou volbu pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otvírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím a budeme postupovat podle pokynu pana předsedy volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Prosím o vyhlášení dalšího hlasování. Bude to hlasování o rezignaci poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji tedy hlasování o rezignaci poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny. Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro přijetí rezignace, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 116. Přihlášeno 182 poslankyň a poslanců, pro 163, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní bychom měli hlasováním nově zvolit navržené poslance do orgánů Poslanecké sněmovny. Prosím o hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto návrhu zahajují hlasování, o volbě poslanců dle předneseného návrhu do orgánů Poslanecké sněmovny. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 117. Přihlášeno 183 poslankyň a poslanců, pro 164, proti žádný. Konstatuji, že volba řádně proběhla, a končím bod číslo 42.

Dostáváme se k bodu

43.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE

Prosím, aby se slova ujal pan předseda volební komise. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a konstatuji, že volební komise vyhlásila lhůtu na podání nominací na místo uvolněné poslancem Martinem Stropnickým jeho jmenováním členem vlády. Je to tedy místo na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE.

Ve lhůtě do 14. února do 14 hodin doručily poslanecké kluby sekretariátu volební komise tyto návrhy. Poslanecký klub ANO nominoval paní poslankyni Ivanu Dobešovou a poslanecký klub Úsvit nominoval pana poslance Milana Šarapatku. Volební komise na své 8. schůzi dne 18. března projednala tyto návrhy poslaneckých klubů a přijala své usnesení číslo 39, které bylo také rozesláno e-mailem na všechny kluby. Následně poslanecký klub Úsvit svou nominaci pana poslance Milana Šarapatky dne 20. března stáhl. Znamená to tedy, že na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE je pouze jedna nominace a je tam nominována paní poslankyně Ivana Dobešová.

Usnesení vám na lavice nebylo rozdáno, protože se tedy jedná pouze o jedno jméno. Volební komise konstatovala, že můžeme v souladu s volebním řádem přistoupit k volbě tajně.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otvírám obecnou rozpravu, do

kteře neeviduji řádnou přihlářku. Jestliže se nikdo nehlašř, rozpravu končřm.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Konstatuji, že zde se o způsob volby nehlasuje. A protože se jedná o volbu tajnou, tak prosřm, abychom tento bod zatím přerušili a přistoupili k otevřenř volebnřho bodu číslo 44.

Mřstopředseda PSP Petr Gazdřk: Přerušuji tedy bod číslo 43, Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentnřho shromáždění OBSE a zahajuji bod číslo

44.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státnřho fondu rozvoje bydlení

Prosřm pana předsedu volebnř komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Je to bod číslo 44. V Dozorčí radě SFRB je aktuálně neobsazeno jedno místo. Volebnř komise vyhlásila lhůtu na podání nominací do 14. února do 14 hodin. Kluby své návrhy doručily a ty byly probrány na 8. schůzi dne 18. března. Bylo přijato usnesení číslo 40, které vám nyní přečtu.

Návrhy kandidátů na člena Dozorčí rady SFRB jsou následující: Marek Černoch za hnutí Úsvit, Milan Grmela za hnutí ANO 2011 a Miroslav Kalous za ODS s tím, že zvláštnř zákon způsob volby nestanovř. Volebnř komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou. U tohoto způsobu volby připomenu, že v prvnřm kole může postoupit kandidát, který získá nadpolovičnř většinu hlasů. Pokud by se tak nestalo, pokud by nikdo takový nebyl, otvřř se kolo druhé, kam postupuje maximálně dvojnásobek počtu neobsazených míst, tedy dva kandidáti, a z nich se poté vybřřř. Usnesení vám bylo zasláno na všechny poslanecké kluby, bylo také rozdáno na lavice.

Nynř prosřm, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak k navrženým kandidátům na volbu člena dozorčí rady Státnřho fondu rozvoje bydlení, tak i ke způsobu volby, protože Sněmovna by o tajnř volbě měla rozhodnout hlasováním, že chce, aby byla takto provedena.

Mřstopředseda PSP Petr Gazdřk: Otvřřřm obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji řádnou přihlářku. Pokud se dále nikdo nehlašř, obecnou rozpravu končřm.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a prosřm tedy o hlasování o tom, jestli Sněmovna souhlasř, že volba člena Dozorčí rady SFRB bude provedena tajnřm hlasováním.

Mřstopředseda PSP Petr Gazdřk: Zahajuji hlasování o tom, aby tato volba byla provedena tajnřm hlasováním. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačřtko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 118, přihlářeno 183 poslankyň a poslanců, pro 155, proti řádnř. Konstatuji, že Sněmovna schválila tajnou volbu.

Prosřm, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Protože jsme rozhodli o tajnř volbě, prosřm také o přerušění tohoto bodu a otevřenř bodu číslo 45.

Mřstopředseda PSP Petr Gazdřk: Přerušuji bod číslo 44 a zahajuji projednávání bodu

45.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televiznř vysřlání

Prosřm pana předsedu volebnř komise, aby se vyjádřil i k tomuto bodu.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Zde je situace podobná. Opět se rozhodneme o tajnř volbě. Je to nominace nebo volba člena Rady pro rozhlasové a televiznř vysřlání, tzv. velké rady pod čarou. Lhůta na podání nominací na volbu kandidáta na jmenování členem rady byla vyhlášena také ke 14. února do 14 hodin a volebnř komise tyto nominace probrala opět na své schůzi dne 18. března. Přijala usnesení číslo 41, které vám nyní přečtu, a ještě připomenu, že i do Rady pro rozhlasové a televiznř vysřlání budeme volit jednoho kandidáta.

Poslanecké kluby navrhly následující kandidáty: KDU-ČSL Petra Adamce, ANO 2011 Janu Kasalovou, ODS Václava Mencla a KSČM Daniela Nováka. I toto usnesení bylo pro informaci e-mailem zasláno všem předsedům poslaneckých klubů.

Situace u tohoto bodu je stejná jako u předchozího, proto prosřm o otevřenř rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu hlasování.

Mřstopředseda PSP Petr Gazdřk: Otvřřřm obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji řádnou přihlářku. Pokud se dále nikdo nehlašř,

rozpravu končím a předávám slovo panu předsedovi. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Jde nám to jako po másle, já za to děkuji. A teď prosím hlasovat o tom, že Sněmovna souhlasí s tím, že i volba člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání bude provedena tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto návrhu usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko, abychom volili i v tomto případě do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání tajně. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 119, přihlášeno 183 poslankyň a poslanců, pro 156, proti žádný. Konstatuji, že volba do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání bude provedena tajným způsobem.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak a já doplním, že v tomto případě budeme vybírat jednoho kandidáta ze čtyř jmen, a prosím v tuto chvíli o přerušení tohoto bodu a otevření bodu číslo 46.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji bod číslo 45 a zahajuji projednávání bodu

46.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Předávám slovo panu předsedovi volební komise. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Kolegové a kolegyně, tady je situace jiná. Připomenu, že členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů volí Senát na návrh Sněmovny, a připomenu, že na únorové schůzi jsme se ve volbách shodli na jednom kandidátovi Sněmovny, byl to pan Zdeněk Bárta. Mohu připomenout, že jsme byli úspěšní. Senát našeho kandidáta pana Bártu v tajné volbě zvolil dne 19. března tohoto roku. Každopádně jedno místo zůstává neobsazené, a my tedy dnes budeme rozhodovat o nominacích na toto místo. Mohu také připomenout, že přišly tři návrhy, a v tomto případě je situace jiná v tom smyslu, že vy můžete označit všechny tři kandidáty, a teoreticky i Sněmovna může Senátu doručit tři jména, ze kterých potom Senát bude vybírat.

Teď rychlé konstatování. Poslanecké kluby předložily zmíněné návrhy ve stanovené lhůtě. Volební komise přijala své usnesení číslo 42. Také vám ho přečtu a pochopitelně také bylo zasláno předsedům poslaneckých klubů.

Návrhy kandidátů pro druhou volbu členů Rady Ústavu pro studium totalitních režimů tedy jsou: Milena Bártlová za ČSSD, Jaroslava Janderová za ODS a pan Eduard Stehlík za KDU-ČSL. S tím, že zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou jednokolovou, s tím že postoupení budou všichni kandidáti, kteří získali nadpoloviční počet hlasů. Na lístku, který dostanete, v tomto případě můžete označit kroužkem číslo před jménem teoreticky u všech tří kandidátů. Jenom zopakují, postupují ti kandidáti, kteří získají nadpoloviční většinu hlasů poslanců, kteří půjdou volit.

I v tomto případě musíme souhlasit s tajnou formou, to znamená, o tajném hlasování se hlasuje. Prosím, abychom otevřeli rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu, do které neevduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: A já prosím o hlasování o tom, že budeme hlasovat tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto usnesení, abychom i pro volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů hlasovali tajně, zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 120, přihlášeno 182 poslankyň a poslanců, pro 159, proti žádný. Návrh na tajnou volbu byl přijat.

Přerušuji tento bod jednání. Dále se budeme zabývat bodem číslo

47.

Návrh na volbu členů Rady České televize

K tomuto bodu vám na lavice byla rozdána usnesení volební komise číslo 45 ze dne 19. března a usnesení volebního výboru číslo 31 ze dne 19. března. Prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážené kolegyně, vážení kolegové, k dnešnímu dni je neobsazeno šest míst členů této rady. Jedná se tedy o

volbu šesti členů Rady České televize, která je jinak patnáctičlenná.

A teď rychlé konstatování. Volební výbor v souladu s § 46a zákona číslo 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů Rady, kteří mají být zvoleni. Je to již zmíněné usnesení číslo 28 ze dne 5. března. Protože množství jmen je opravdu velké, tak si dovolím vás nezdržovat, nebudu všechna jména číst, usnesení byla zaslána na kluby a i vám všem rozdána.

Přesto pro jistotu zopakují, že z volebního výboru přichází sem na plénum návrh trojnásobku kandidátů, které budeme volit. Budete tedy vybírat z osmnácti jmen a vaším úkolem bude označit nebo vybrat šest kandidátů.

Nyní vás prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům a také ke způsobu volby. I v tomto případě o tajné volbě musíme hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Budeme nyní dle návrhu pana předsedy hlasovat o způsobu volby. Pan předseda volební komise navrhuje tajnou volbu.

Zahajuji hlasování o tajné volbě na volbu členů Rady České televize. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 121, přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro 149, proti 2. Konstatuji, že jsme přijali návrh na způsob volby tajnou.

Prosím pana předsedu volební komise o další postup.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. I tady prosím o přerušení tohoto bodu a otevření posledního volebního bodu – číslo 48.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji tedy bod číslo 47 a zahajuji projednávání bodu číslo

48.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

K tomuto bodu vám bylo na lavice rozdáno usnesení volební komise číslo 44 ze dne 18. března. Prosím pana předsedu volební komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Přátelé, prosím vás ještě chvíli o klid a

strpení, již je to poslední z volebních bodů. Ale i tady je důležitá stručná rekapitulace.

K dnešnímu dni jsou neobsazena tři místa členů Rady Českého rozhlasu, to znamená že se jedná o volbu tří členů. Všichni budou zvoleni na celé šestileté funkční období.

Volební výbor v souladu se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny provedl výběr kandidátů. Situace je zde stejná, jako u České televize, pouze s jiným počtem. Návrh volebního výboru odpovídá trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být zvoleni. Je to tedy kandidátka devíti nominovaných a je to usnesení číslo 29 volebního výboru. Následně volební komise přijala své usnesení číslo 44, které tento návrh stvrzuje.

Volební výbor navrhuje volbu tajnou, volební komise navrhuje také volbu tajnou, a to dvoukolovou.

Stejně jako u předchozího bodu prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům a také ke způsobu volby. I tady bychom o způsobu volby měli hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já ke způsobu volby a navrženým kandidátům otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Rozpravu tedy končím a budeme hlasovat o navrženém způsobu volby, to je tajnou volbou.

Zahajuji hlasování o tajné volbě na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Kdo je pro způsob tajné volby, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 122. Přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 158, proti žádný.

Konstatuji, že jsme přijali způsob volby i tady jako tajnou volbu. Předávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, i v tomto případě prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já tento bod tedy přerušuji a poprosím pana předsedu volební komise o pokyny k volbě a k organizaci hlasování.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní tedy vyhlásím tajnou volbu. A teď vás, přátelé, prosím opravdu o minutu pozornosti, protože ta chybovost tentokrát by mohla být velká a je to škoda, kdybychom měli hodně neplatných lístků. Než vyhlásím organizaci voleb, tak jsem si pro vás

připravil takový malý zlepšovák, nebo snad návod, jak ty lístky budou vypadat, a je to rekapitulace k tomu označování. Prosím, dávejte dobrý pozor.

U OBSE bude mít lístek barvu bílou. Označujete jedno jméno buď kroužkem, nebo křížkem.

U SFRB bude mít lístek barvu bledě modrou. Vybíráte jednoho kandidáta ze tří, u jeho jména, resp. čísla, dáte kroužek, u zbývajících dvou byste měli dát křížek.

U velké rady, RRTV, je barva lístku světle žlutá. Ze čtyř návrhů vybíráte jednoho kandidáta, jehož číslo označíte kroužkem, zbytek křížkem.

U Rady Ústavu pro studium totalitních režimů je situace jiná. Můžete teoreticky dát kroužek všem třem navrženým kandidátům. Pokud si nevyberete žádného, nebo jednoho, nebo dva, u těch zbylých opět prosíme o křížek.

U České televize barva oranžová. Vybíráte až šest kandidátů, které označíte kroužkem. U všech ostatních jmen musíte dát křížek.

A u Českého rozhlasu barva červená, vybíráte až tři kandidáty, které označíte kroužkem, zbytek, všechna jména, musíte označit křížkem.

A ještě jednou zopakuji: Kroužky nebo křížky dáváte na pořadové číslo kandidáta před jeho jménem. Všechny ostatní lístky budou považovány za neplatné.

A poslední informace k České televizi a k Českému rozhlasu – jména jsou na volebních lístcích v abecedním pořadí, aby nikdo z kandidátů nebyl zvýhodněn. Tedy v abecedním pořadí.

Nyní tedy vyhláším tajnou volbu ve Státních aktech. Na rozdávání lístků si bereme třicet minut, budeme je tedy vydávat do 13.25 hodin. S výsledky voleb vás seznámím odpoledne, na začátku odpolední části schůze, tedy ve 14.30 hodin. Děkuji a mějte šťastnou ruku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V tuto chvíli přerušuji jednání této schůze Sněmovny do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat. Ve 13.05 se sejde organizační výbor a já prosím, abyste u voleb členy organizačního výboru upřednostnili a oni aby se předběhli. Ve 13.05 se sejde organizační výbor.

Děkuji, přeji vám dobrou volbu a dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.34 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji vám pěkné

odpoledne. Budeme pokračovat v jednání Poslanecké sněmovny. Na začátek dovoluji, abych přečetl dvě omluvenky. Z odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Jan Zahradník, má osobní důvody. Druhá omluvenka je pana ministra Lubomíra Zaorálka z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Než začneme projednávat pevně zařazené body, prosím předsedu volební komise pana poslance Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem voleb. Ostatní kolegy a kolegyně poprosím, aby snížili hladinu hluku v sále tak, abychom se navzájem slyšeli. Děkuji vám. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Vážený členové vlády, vážení kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Rád bych vás informoval, že volební komise pilně počítala do poslední chvíle a poslední výsledek sečetla skutečně ve 14.29 hodin. Bylo to velmi těsné. V těch volbách jsme my coby Poslanecká sněmovna zčásti byli a zčásti nebyli úspěšní. Já vás teď seznámím s výsledky jednotlivých voleb v tom pořadí, jak ty volební body šly za sebou.

Bod č. 43

Prvním volebním bodem, nebo první volbou, byl bod č. 43, vedoucí stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE.

Volili jsme, nebo vyjadřovali jsme se k návrhu jedné kandidátky – Ivany Dobešové z hnutí ANO a já konstatuji, že v této volbě bylo vydáno 176 hlasovacích lístků, stejný počet lístků byl odevzdán a pro Ivanu Dobešovou hlasovalo 110 poslanců. Paní kolegyně Dobešová byla zvolena. Já jí tímto blahopřeji. (Potlesk.) Těším se, jak bude naší důstojnou zástupkyní na tomto ctěném plénu.

Bod č. 44

Další byl bod č. 44, Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. Vybírali jsme ze tří kandidátů. Bylo vydáno i odevzdáno 176 hlasovacích lístků. Pro Marka Černocho hlasovalo 29 poslanců a poslankyň, pro Milana Grmela 80 poslanců a poslankyň, Miroslav Kalous získal 39 hlasů. Protože kvorum v této volbě, vlastně ve všech volbách bylo 89, to je polovina, tak v prvním kole nebyl zvolen nikdo. Do druhého kola postupuje Milan Grmela a Miroslav Kalous.

Bod č. 45

Další volba – volební bod č. 45. Je to Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. I v tomto případě bylo vydáno a odevzdáno 176 hlasovacích lístků, kvorum tedy bylo 89. Pro Petra Adamce hlasovalo 14, Jana Kasalová získala 75 hlasů, Václav Menci

38 hlasů, Daniel Novák 33. Nadpoloviční počet hlasů tedy nezískal nikdo z kandidátů, v prvním kole nebyl zvolen nikdo a do druhého kola postoupí Jana Kasalová se 75 hlasy a Václav Mencl s 38 hlasy.

Bod č. 46

Bod č. 46, Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady ÚSTR – Ústavu pro studium totalitních režimů. Tady připomínám, že to byla ona volba ze tří kandidátů, která byla pouze jednokolová. Sněmovna tato jména navrhuje do Senátu. Postoupili – nebo postoupili by ti kandidáti, kteří získali také nadpoloviční počet hlasů ze 176. Pro Milenu Bártlovou hlasovalo 79 poslanců a poslankyň, pro Jaroslavu Janderovou 25 a pro Eduarda Stehlíka 73. Tady bohužel musím konstatovat, že jsme ve volbě nebyli úspěšní a do Senátu nepostupujeme žádnou nominaci. Tato volba je tímto ukončena, končí, druhé kolo se již nekoná a bude muset být vyhlášena nová lhůta a nová výzva k podávání nominací.

Bod č. 47

Bod č. 47, Rada České televize. Vybírali jsme z 18 nominovaných, nebo doporučených kandidátů, které doporučil mediální správně volební výbor, a měli jsme obsadit šest pozic. Tady bych asi pro formu měl přechíst všechna jména a jejich počty hlasů, samozřejmě pak to bude v zápise, takže se budu snažit být rychlý.

Jan Bednář získal 148, já možná tu informaci sloučím – a postoupil, stal se členem rady. Luboš Beniak 90 hlasů, také se stal členem rady, Vratislav Dostál 123 hlasů, také se stal členem rady, Ivan Douda 10 hlasů, Václav Dvořák 15 hlasů, Michael Hauser 133 hlasů, stává se členem rady, Richard Hindls 124 hlasů, stává se členem rady, Zdeňka Hůlová 11 hlasů, Jakub Končelík 11, Vladimír Kuba 4 hlasy, Dušan Kukal 2 hlasy, Ivana Levá 89 hlasů, dosáhla tedy kvora a stává se členkou rady, Milena Macková 0 hlasů, Hana Moučková 9 hlasů, Petr Oslzlý 20 hlasů, Petra Procházková 82 hlasů, Roman Prorok 1 hlas, Karel Zýka 13 hlasů. Přátelé, musím říct, že se asi stáváme svědkem historického momentu, protože Sněmovna vybírala ze šesti, nebo měla zvolit šest kandidátů. Pokud si historicky pamatují, málokdy se v prvním kole povedlo, a nyní jsme obsadili všech šest pozic. Takže blahopřeji. (Potlesk.)

Protože to možná nebylo přehledné, tak ještě jednou vyjmenuji nové radní České televize, a budu je číst v pořadí podle počtu získaných hlasů. Novými radními jsou Jan Bednář, Michael Hauser, Richard Hindls, Vratislav Dostál, Luboš Beniak a Ivana Levá.

Bod č. 48

A konečně poslední volební bod, č. 48. Je to volba členů Rady Českého

rozhlasu, kde naším úkolem bylo z 9 vybrat 3 nové členy této rady. Vydáno i odevzdáno bylo opět 176 hlasovacích lístků, kvorum pro tuto volbu bylo také 89.

Hana Dohnálková získala 117 hlasů a stala se členkou Rady Českého rozhlasu. Pavel Hekela obdržel 4 hlasy, Mikoláš Chadima 5 hlasů, Václav Chalupa 73 hlasů, Jan Krůta 24 hlasů, Lenka Procházková 37 hlasů, Miloš Rejchrt 46 hlasů, Oldřich Šesták 22 hlasů a Jiří Vejvoda 105 a také se stává členem rady.

A nyní rekapitulace. V prvním kole této volby jsme zvolili dva nové členy Rady Českého rozhlasu. Jsou to Hana Dohnálková se 117 hlasy a Jiří Vejvoda se 105 hlasy. Do druhého kola postupují Václav Chalupa a Miloš Rejchrt. Tolik zhodnocení těchto voleb.

Nyní po dohodě s panem předsedajícím vyhlásíme zmíněná druhá kola. Bude to – ještě jednou zopakuji – druhé kolo volby Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení, druhé kolo volby do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a druhé kolo volby do Rady Českého rozhlasu. Všechna tato tři druhá kola proběhnou společně s volbou předsedy vyšetřovací komise Opencard dnes v 17 hodin. Pro tuto chvíli děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji předsedovi volební komise panu poslanci Kolovratníkovvi. A u těch bodů, kde bude potřeba, aby se uskutečnilo druhé kolo, v tento moment tyto body přerušuji až do 17 hodiny, kdy proběhne volba společně s pevně zařazeným volebním bodem 62, což je volba předsedy vyšetřovací komise Opencard.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

51.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 95/

Tuto informaci uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím vás, pane ministře, ujměte se slova. (Velký hluk v jednacím sále.)

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedajícím. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, předkládám materiál s názvem Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014, který byl schválen usnesením vlády č. 32 ze dne 8. ledna 2014.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane ministře. Poprosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili, abychom se nemuseli navzájem překřikovat. Děkuji vám.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Tento materiál obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně plánovaných v roce 2014.

Vojenská cvičení plánovaná Ministerstvem obrany na období roku 2014 vycházejí z našeho členství v NATO a Evropské unii. Účast jednotek a štábů Armády České republiky na plánovaných cvičeních je naplněním základních požadavků řídicích orgánů NATO a EU k dosažení nezbytné míry jejich interoperability s jednotkami dalších členských států NATO a EU při plnění společných úkolů. Plánovaná účast Armády České republiky na cvičeních se zahraničními partnery je hrazena z rozpočtu resortu Ministerstva obrany.

Prioritní pozornost je věnována jednotkám a útvarům předurčeným pro působení v zahraničních misích, NRF – Síly rychlé reakce NATO, a BG EU – Bojové uskupení EU.

Ministerstvo obrany, operační velitelství, svazky a útvary Armády České republiky se v roce 2014 zúčastní celkem 106 cvičení a společných výcviků mimo území České republiky a 33 cvičení na našem území. Finanční objem prostředků vyčleněných na zabezpečení účasti na těchto cvičeních je 66,7 mil. Kč. Zvláštním případem jsou pak cvičení vzdušných sil, u kterých dojde k využití vzdušného prostoru partnerských států bez přistání na leteckých základnách v cizině, přičemž náklady na taková cvičení jdou na vrub výcviku v České republice.

Mezi nejdůležitější vojenská cvičení plánovaná mimo území ČR patří například cvičení Air-To-Air Refueling zaměřené na zdokonalení, případně obnovení dovednosti doplňování paliva za letu a taktické řízení aktivit v vzdušném prostoru ČR, dále pak cvičení BALT 2014, jehož cílem je prověřit bojeschopnost protiletadlové raketové brigády a připravit útvar k posílení tzv. NATINAMDS v rámci skutečných bojových střeleb uskutečněných na střílnici v zahraničí, nebo cvičení Visegrad Storm pořádané ve spolupráci se štáby útvarů Polska, Slovenska a Maďarska ke sladění operačních postupů štábu kombinovaného svazku v rámci přípravy EU Battle Group 2016, kterou vytvoří ozbrojené síly zemí Visegrádské čtyřky.

Na našem území lze pak mezi nejdůležitější výcvikové aktivity zařadit zejména výcvikové lety letounů členských států NATO ve vzdušném prostoru ČR. Účelem těchto výcvikových letů je praktické ověřování připravenosti pilotů členských států NATO, vyčleněných pro úkoly NATI-

NAMDS, plnit zmíněné úkoly ve vzdušném prostoru a na území jiných členských států NATO.

Zvláštními výcvikovými aktivitami na území ČR bude pobyt jednotek ozbrojených sil Nizozemí a Belgie ve vojenských výcvikových prostorech Boletice a Hradiště za účelem výcviku. Jedná se o komerční využití výcvikových prostorů bez účasti naší armády.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozornost a žádám o projednání tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 95/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Bohuslav Chalupa a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Dovolím si ještě předtím, než vás seznámím s usnesením výboru pro obranu a návrhem usnesení Poslanecké sněmovny, několik málo vět k tomu, co tato ctihodná instituce projednávala v souvislosti s událostmi na Ukrajině v minulých dnech. (Velký hluk v sále.)

V zásadě chci z tohoto místa vyjádřit svůj souhlas s postojem kolegy pana poslance Gabala, který se vyjádřil k návrhu usnesení v podrobné rozpravě v pátek 21. března k bodu 55, tedy k navýšení výdajů na obranu, s tím, že konkrétní výše nárůstu výdajů by měla být předmětem další odborné diskuse.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu. Opět vás musím, vážené kolegyně a kolegové, požádat o to, abyste nehlučeli, protože jsou poslanci, kteří neslyší. Jestli se chcete bavit a projednávat jiné věci, jděte prosím vás do předsálí a nerušte projednávání bod. Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Je úsměvné, že v průběhu minulých dnů se zde reprezentanti tzv. tradičních politických stran s ironickým podtextem dotazovali, proč by armáda měla obdržet více finančních prostředků, když má za sebou takové kauzy, jako je nákup pandurů, tater, cas, padáků apod. Úsměvné je, že se tak ptají ti, kteří nejenže se na těchto podivných kauzách podíleli, ale nesli a stále za ně nesou především politickou odpovědnost a v době, kdy zastávali své funkce, měli možnost těmto

věcem bránit a zabránit. Bohužel marně čekám na to, kdy někdo z těchto našich kolegů poslanců vystoupí a k této odpovědnosti se z tohoto místa přihlásí.

V sobotu proběhlo v tisku mnoho článků a vyjádření zase zástupců politických stran s jistým odmítavým stanoviskem ke zvýšení nákladů na obranyschopnost. A bohužel mám pocit, že se tak k tomu staví celá řada z nás. Dovolím si upozornit, že tato Sněmovna, my všichni máme nejen politickou, ale i morální a možná i trestněprávní odpovědnost za bezpečnost našich občanů a že armáda je nikoliv levnou, ale přece jen zásadní pojistkou proti ozbrojenému nepříteli, ale i pro krizové situace vyvolané civilizačními nebo přírodními vlivy. Mír totiž není zadarmo, a jak říkal kdysi pan Werich, morálka, která není futrovaná klackem, je k smíchu.

Stalo se jistým folklórem, že se s velkou pompou vyhlašují národní a mezinárodní závazky, které se poté bez jakýchkoliv následků a sankcí nerespektují. Namátkou mohu jmenovat například, co se týká Evropské unie, nedodržování maastrichtských kritérií. Bohužel na úrovni NATO je to závazek jednotlivých členských států přispívat přesně definovaným procentem z HDP národních ekonomik. Za celou dobu našeho závazku, to je 2 % z HDP, jsme jej ani jednou nesplnili. Pokud nechceme dodržovat smlouvy a dohody, pak je zrušme, nebo ještě lépe, neuzavírejme je. Pokud ale byly uzavřeny, bylo by čestné je dodržet. (V sále je velmi nepříjemně rušno.)

Nyní k obranyschopnosti a k výdajům na obranyschopnost. Chápat výdaje na obranu jen z pozice finanční, čistě ekonomické, není dle mého názoru správné. Naše obranyschopnost může být chápána a měřena, aniž bych se chtěl jakkoliv dotknout vojáků ve výkonu služby, i v kontextu s tím, že jsme měli, jak již bylo řečeno, za deset let devět ministrů obrany, x miliard rozkradených nekonceptními nebo předraženými nákupy. Nyní máme prázdné výstrojní sklady. Armáda –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se. Já vás přeruším. Poprosím vás, abyste se držel jednacího řádu a přednesl pouze informaci o jednání výboru, tak jak na něm projednal výbor tento bod, abyste nerozbíhal. Tohle jsou věci, které patří do diskuse. Takže pak se přihlaste do diskuse. Teď nás poinformujte o tom, jak jednal výbor. Děkuji vám.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za upozornění.

Takže si dovoluji Sněmovnu seznámit s usnesením výboru pro obranu, který se konal 5. března. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodní informace ministra obrany Mgr. Martina Stropnického, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálporučíka Ing. Petra Pavla a po zpravodajské

zprávě místopředsedy výboru Ing. Bohuslava Chalupy a prvé doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014, sněmovní tisk 95, vzala na vědomí; za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, čímž se tak stalo.

A nyní mi dovolu, abych přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky z dnešní schůze k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014." Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji, a poprosím vás, abyste zaujal místo zpravodaje.

Chtěl bych oznámit, že pan poslanec Adam si vyzvedl náhradní kartu číslo 14.

Zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní chce přihlásit. Mám zde přihlášku pana poslance Chalupy, řádně přihlášeného. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji. Omlouvám se, že jsem možná porušil nějakým způsobem jednací řád, nicméně reakce některých z vás mě skutečně přesvědčuje o tom, že obrana a obranyschopnost této země je mnohým zcela jedno.

Budu pokračovat tam, kde jsem přestal.

Pokud se tady řešily i věci týkající se našeho nadzvukového letectva, gripeny, tak bylo řečeno, že gripeny jsou v podstatě výrazem státnosti. To, co tady říkám, je samozřejmě jistým způsobem zkratka, ale jsem si zcela jist, že toto není ta hrozba, které by se případný útočník zalekl. Podle mého názoru je obranyschopnost země dána především vnitřním nastavením nás občanů k ochotě bránit svou vlast i se zbraní v ruce. Je to dáno výchovou k vlastenectví a morálním hodnotám.

Dalším rozměrem obranyschopnosti je praktická schopnost se bránit, tedy schopnost obsluhovat zbraně, zbraňové systémy, podřizovat se velení, být fyzicky zdatný, mít určité návyky a znalosti, které jsou v základu nutné k vedení jakékoliv efektivní obrany a boje. (Hluk v sále nepříjemně slí.)

Pokud říkáme, že gripeny jsou výrazem státnosti v hodnotě desítek miliard korun, pak stejným, ne-li výraznějším výrazem naší státnosti je i

dostatečný počet vycvičených záloh ochotných a připravených bránit svou zemi a obyvatelstvo a kvalitně připravené do krizových situací. To vše za zlomek ceny již zmíněných gripů.

K situaci na Ukrajině chci ještě podotknout, že jsem poněkud zděšen rozhodováním nejen prezidenta Putina a jeho administrativy, ale i uvažováním paní Tymošenkové, která zcela bez zábran navrhuje provedení atomových úderů na cca osm milionů Rusů žijících ve vnitrozemí Ukrajiny. Jasně to odhaluje myšlení nejen politiků, kteří dnes řídí Ruskou federaci, ale i ukrajinských politiků.

Apeluji na to, aby v rámci summitu NATO naši vyslanci velmi vážně zdůraznili potřebu vytvoření jasné evropské politicko-bezpečnostní koncepce a byly konečně přijaty nejen verbální, ale konkrétní kroky k vytvoření ozbrojených sil Evropské unie včetně projednání článku pět smlouvy ve vztahu k jeho uplatnění i pro kybernetické útoky vedené proti členským státům NATO.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Opět vás poprosím, protože míra hluku je skutečně vysoká v tomto sále.

Táži se, zda se někdo přihlásil do řádné rozpravy, do všeobecné rozpravy nebo faktickou poznámku. Není tomu tak, takže končím všeobecnou rozpravu. Táži se, zda chcete mít závěrečné slovo, pane ministře, případně pane zpravodaji. Oba dva se zříkají závěrečného slova. Žádné návrhy nebyly předneseny.

V tom případě dávám hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zmáčknete tlačítko, zvedněte ruku. Zahajuji hlasování číslo 123. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 123. – Teď mi zde vyskočila faktická poznámka paní poslankyně Pěnčíkové. Ne, takže není faktická poznámka. – Tedy bylo to hlasování číslo 123. Přítomno v sále je 180, pro bylo 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Návrh byl schválen.

Tímto končím projednávání bodu číslo 51. Děkuji vám, pánové.

Přistoupíme k projednání bodu číslo

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr obrany pan Martin Stropnický a zpravodaj výboru pro obranu pan poslanec Václav Klučka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 32/2.

Tedy otvíráme rozpravu a táži se, zda se do ní chce někdo přihlásit. Nevidím. Takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda chtějí mít závěrečná slova. Pane ministře? Ne. Ani jeden z pánů nechce mít závěrečné slovo. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Určitě se vyjádří i pan ministr před jednotlivými návrhy.

V souladu s § 95 zákona o jednacím řádu mi dovoluji vás provést pozměňujícími návrhy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu druhého čtení vládního návrhu zákona v podrobné rozpravě vystoupil poslanec Antonín Seda, který nás seznámil s vložením pozměňovacího návrhu pod číslem v systému 494 do agendy pozměňovacích návrhů Poslanecké sněmovny. V podstatě jde o 9 dílčích návrhů, které můžeme rozdělit do dvou základních skupin, a já vám jako proceduru navrhuji, abychom o těchto skupinách hlasovali jako o celcích. První skupinu pozměňujících návrhů tvoří čísla 1, 2, 3, 4, 8, 9, druhou skupinu čísla návrhů 5, 6, 7. Žádné návrhy se navzájem nevyklučují. Poté bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Pane předsedající, to je můj návrh procedury hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Přistoupíme k hlasování. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Já bych tedy poprosil, abychom pro jistotu tu proceduru schválili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dávám hlasovat o takto navrženém způsobu hlasování, tak jak byl přednesen.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Děkuji vám. Je to hlasování 124. Kdo je proti? Děkuji.

Končím hlasování číslo 124. Přítomno je 181, pro 141, proti nikdo, odsouhlasili jsme navržený způsob hlasování o pozměňovacích návrzích.

Můžeme pokračovat v hlasování. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. Přistoupili bychom k prvnímu hlasování z této procedury a to je hlasování o pozměňovacích návrzích 1, 2, 3, 4, 8, 9 jako celku. Mé stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr. (Ministr vstává od stolu zpravodajů. Poznámka zpravodaje: Na mikrofon.)

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Omlouvám se, pane předsedající, i kolegyně a kolegům. Slibuji, že se to naučím. Já bych rád dodal k pozměňovacím návrhům tolik, že jdou proti jedné z podstat novel a nemohu s nimi vyjádřit souhlas. Novela, jak jsem říkal v druhém čtení, tak – prosím? (Poznámka zpravodaje k panu ministroví.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze stanovisko, zda doporučujete, nebo nedoporučujete ke schválení. Prosím.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Nedoporučuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tom případě můžeme přistoupit k hlasování a dávám hlasovat o tom, kdo je pro přijetí těchto pozměňovacích návrhů. Zahajuji hlasování číslo 125. Kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Končím hlasování číslo 125, přítomno v sále je 183, pro 38, proti 96. Tyto pozměňovací návrhy byly zamítnuty. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. Druhá skupina hlasování jsou čísla návrhů 5, 6, 7. Jako společné hlasování. Mé stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr? (Negativní.) Děkuji vám.

Zahajuji hlasování o těchto pozměňovacích návrzích. Je to hlasování 126. Kdo je pro přijetí těchto pozměňovacích návrhů, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Končím hlasování číslo 126. Přítomno je 182, pro 36, proti 102. Pozměňovací návrhy nebyly přijaty.

Poslanec Václav Klučka: Teď můžeme, pane předsedající, přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh na usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas... (Odmika kvůli hluku v sále. Hluk postupně utichá.) Děkuji vám.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 32."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Je to hlasování 127. Děkuji. Kdo je proti?

Končím hlasování 127. Přítomno je 184, pro bylo 120, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji vám a končím projednávání bodu číslo 38.

Zahajuji projednávání bodu číslo

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v nergetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban. Děkuji. Mám informaci, že pan poslanec Urban je nemocný a úlohy zpravodaje se ujal pan poslanec Birke. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 99/2.

Otevírám rozpravu, do které mám v tento moment dvě přihlášky. Každopádně s přednostním právem se přihlásil ministr zemědělství Marian Jurečka a jako druhý s přednostním právem jste se přihlásil vy, pane ministře Mládku.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý den, pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl využít jednacího řádu Poslanecké sněmovny a zpřesnit technicky návrh, který jsem zde

načetl ve druhém čtení v minulém týdnu, a tedy v tomto znění:

Bod B1 zní: B1, část druhá, čl. 3 v § 4 se doplňuje odst. 12, který zní: Ustanovení odst. 6 písm. c) se nevztahuje na výrobce, který vyrábí elektřinu z bioplynu a jehož hlavním předmětem činnosti je zemědělská výroba. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším s přednostním právem je pan ministr Mládek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v návaznosti na své vystoupení v předchozích čteních bych chtěl pouze připomenout, že důvodem předložení projednávané novely zákona je nejasnost, která se objevila při aplikaci zákona číslo 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, týkajících se postupu účtování a hrazení ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů energie mezi jednotlivými účastníky trhu s elektřinou.

Chtěl bych jako dobrou zprávu vzít to, že tento základní záměr nebyl zpochybňován a že předpokládám, že bude podpořen. Nicméně k tomuto návrhu byla připojena celá řada jiných pozměňovacích návrhů, z nichž některé, jako třeba ty týkající se ERÚ nebo bioplynových stanic, budou přesunuty k diskusi do tzv. velké novely téhož zákona, která bude probíhat v druhém pololetí tohoto roku.

Nicméně k finálním návrhům hospodářského výboru, které přijal tento výbor, jsou návrhy, se kterými souhlasím, protože věcně souvisejí s předmětem navrhované právní úpravy.

Dále byl panem poslancem Novotným uplatněn pozměňovací návrh, který zajišťuje akciovým společnostem, jejichž akcie v souhrnné jmenovité hodnotě 100 % základního kapitálu jsou ve vlastnictví obce, výjimku z podmínek zaknihování akcií. V takovém případě je transparentnost vlastnictví nezpochybnitelná a o takové výjimce lze uvažovat. Je tady návrh ministra zemědělství, aby něco podobného bylo učiněno i pro akciové společnosti, bývalá zemědělská družstva. I tento návrh podpořím, byť s větším váháním než návrh první.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Chtěla bych ubezpečit od legislativy, že skutečně to, co tady popsala pan ministr zemědělství, je legislativně technická úprava. Protože pokud jsme ve třetím čtení, tak tam mohou být

prováděny pouze jazykové korektury a legislativně technické úpravy. A já nevím, jestli jsem to slyšela úplně správně, ale na mě to dojem legislativně technické úpravy nedělalo. Takže prosím, aby nám to bylo skutečně vysvětleno, ať neuděláme chybu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu, paní poslankyně. Je to § 95 odst. 2 jednacího řádu. A já ho přečtu pro všechny, abychom věděli, že ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení. Takže to pouze pro pořádek, abychom si zopakovali jednací řád.

Mám zde faktickou poznámku, pan Chalupa. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Jenom do stenozáznamu: v hlasování 126 jsem hlasoval proti a mám tam, že jsem nehlasoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se zeptat, zpochybňujete hlasování?

Poslanec Bohuslav Chalupa: Nezpochybňuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nezpochybňujete hlasování. Dobře, děkuji.

Mám zde řádně přihlášené do diskuse. Pan Ivan Adamec. Tak pojďte, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pane ministře, já se pokusím tady uvést věci na pravou míru, protože posledně při rozpravě ve druhém čtení jsem se tady ptal na vlastnictví Centrálního depozitáře cenných papírů. Jak to s tím vlastně je, když se to týká víceméně už novely zákona někdy dříve, já se za to omlouvám. Jsem tady chvílku. Zjistil jsem si to a stejně si myslím, že samozřejmě lze k tomu mít výhrady, nicméně je pravda, že každý členský stát Evropské unie má jeden centrální depozitář. A také je pravda, že centrální depozitáře mají soukromé vlastníky, ale také vlastníkem může být stát v rámci Evropské unie.

Když jsem se podíval, kdo vlastní depozitář, tak jsem nenašel ani slovo česky. Největší vlastníkem UniCredit Bank Austria AG 13,3 %. Erste Group Bank AG 10,8 % atd., atd., ani slovo česky, všechno je to rakouská němčina.

Vlastníkem je vídeňská burza. Jen tak mimochodem, má 931 036 kusových akcií napsaných na jméno v listinné podobě. Takže nevím, jestli by se to za knihování nemělo vztahovat i na ni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se. Zopakuji to, že jsme ve třetím čtení zákona.

Poslanec Ivan Adamec: Ale já to říkám kvůli pozměňovacím návrhům, o kterých tady budeme hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To znamená, bude pozměňovací návrh?

Poslanec Ivan Adamec: Já nemůžu podávat pozměňovací návrh. Chci právě dojít k tomu, že některé pozměňovací návrhy by se neměly schválit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Znovu opakuji: Lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, písemných nebo tiskových atd. podle jednacího řádu. V případě, že nesouhlasíte s pozměňovacími návrhy, můžete hlasovat proti nim, ale tentokrát skutečně se jedná o rozpravu ve třetím čtení a ta je v jiném režimu.

Poslanec Ivan Adamec: Dobře, chtěl jsem vysvětlit to, co tady padlo posledně. Čas, prostor na to nebyl, já to tak vnímám. Myslím si, že zaknihovat zemědělská družstva je potřeba, aspoň si dají do pořádku akcie. Podporuji výjimku u obcí, kde stoprocentní vlastnictví je jasný transparentní signál. Děkuji a omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde faktické poznámky. První faktickou poznámku má pan poslanec Birke. Máte slovo. (Poslanec Tejc se chce ujmut slova.) Ne, ne, nejdřív pan poslanec Birke, potom pan poslanec Jeroným Tejc, poté paní poslankyně Černochová.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych na základě pokynů legislativního odboru načelil legislativně technický pozměňovací návrh, a to k pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru. K bodu A4 se za slova nový bod 5, který zní, vkládají slova: v § 28 odst. 5 se doplňuje písmeno d), které zní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s technickou poznámkou je pan poslanec Jeroným Tejc. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já se omlouvám, že vstupuji do té debaty nikoliv věcně, ale po procesní stránce. My jsme tady vedli v minulém a předminulém období velmi složité debaty o tom, co je možné a co není možné říkat ve třetím čtení. A ten úzus, který tady zvítězil, alespoň v minulém období, byl v tom, že je možné se vyjadřovat, byť dikce toho řádu může být sporná, tak je možné se vyjadřovat věcně k tomu, jak například zní jednotlivé pozměňovací návrhy a zda je, nebo není možné o nich hlasovat a proč. Právě proto, že pokud jsou návrhy podány ve druhém čtení, tak v zásadě v prvním čtení se o nich hovořit nemůže a není možné namítat nikdy jindy než ve třetím čtení na plénu Sněmovny například proti jejich schválení.

Takže proto mi dovoluji, abych požádal o shovívavost nejen v tomto smyslu, ale celé vedení Sněmovny, aby jakýkoli poslanec, jestli je opoziční, nebo koaliční, měl možnost se vyjádřit i věcně ve třetím čtení k pozměňovacím návrhům. Logicky nikoliv třeba k jiným věcem. Protože podle mého názoru i ta dikce, tak jak je, to umožňuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Každopádně já ještě promluvím. V tom případě po mně chcete, abych porušoval jednací řád, protože jednací řád mám zde očitován tak, jak je. Takže případně ještě vás poprosím o doplnění.

Poslanec Jeroným Tejc: Velice se omlouvám. Nechci tady teď vést přednášku na téma jednací řád ani určitě nejsem ten povoláný. Ale jednací řád hovoří o tom, co lze navrhnout. Určitě nikdo z nás nemůže navrhnout nic jiného, co je řečeno. To neznamená, že nelze o ničem jiném hovořit. To je myslím ten rozdíl, v čem asi spočívá rozdíl výkladu podle mě a podle toho, jak to teď bylo citováno. Ale to prosím neberte jako výtku vůči vám. Je to věc, o které jsme se tady přeli už v minulém období, a já jsem přesvědčen, že by měla být vyložena spíše extenzivně než intenzivně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: On už toho kolega Tejc řekl hodně za mne. Myslím si, že skutečně by popíralo logiku, kdybychom neměli možnost jako poslanci se k těm návrhům, které byly do systému zaneseny, které byly předloženy v rámci druhého čtení, vyjádřit a měl by tu možnost jenom zpravodaj a navrhovatel. V minulosti s tím problémy nebyly. Myslím si, že to je zrovna ta dobrá praxe, ve které tato Sněmovna může dál pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Jestli tedy tomu rozumím dobře, znamená to, že se budeme vyjadřovat pouze k předloženým pozměňovacím návrhům. Nebudeme podávat další jakékoli úpravy. Pro upřesnění to znamená.

Dále do diskuse řádně je přihlášen pan poslanec Martin Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, moje vystoupení je přesně oním naplněním jednatého řádu v souvislosti s otázkou legislativně technických úprav. Připomínám, že jsem předložil pozměňovací návrh, který se týká společností stoprocentně vlastněných obcemi. Koneckonců i pan ministr průmyslu a obchodu se vyjádřil o tomto návrhu ve smyslu jeho bezproblémovosti a právě s legislativním odborem tohoto ministerstva a s legislativci Poslanecké sněmovny jsem dostal doporučení na následující legislativně technickou úpravu, jde skutečně jenom o úpravu odkazového aparátu, nikoliv meritorní úpravu obsahu mého pozměňovacího návrhu.

Tedy ji tedy načtu. Bod D1 zní: D1 část druhá článek 3 v § 4 se doplňuje odst. 11, který zní: "Odst. 11. Ustanovení odst. 6 písm. c) se nepoužije pro výrobce elektřiny z obnovitelného zdroje, jehož akcie v souhrnné jmenovité hodnotě sto procent základního kapitálu jsou ve vlastnictví obce, dle zákona o obcích."

Bod D4 zní: D4 část druhá článek 3 v § 24 se doplňuje odst. 9, který zní: "Ustanovení odst. 6 písm. e) se nepoužije pro výrobce tepla z obnovitelného zdroje, jehož akcie v souhrnné jmenovité hodnotě sto procent základního kapitálu jsou ve vlastnictví obce, dle zákona o obcích."

Související legislativně technické úpravy. Hlava III. § 12 odst. 4 se slova "odst. 8" nahrazují slovy "odst. 9" a slova "odst. 6" se nahrazují slovy "odst. 7".

A konečně článek 4 zní: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení článku 3 bodů 2, 3, 4, 7, 8 a 14, které nabývají účinnosti dnem 1. července 2014.

Tolik tedy legislativně technická úprava mého původního pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Adamec, druhý potom pan ministr zemědělství Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Jenom velmi krátce. Mě mrzí, že jsem nemohl vysvětlit, co to je centrální depozit, protože ono to souvisí s pozměňovacím návrhem právě pana ministra zemědělství. Já jsem vám chtěl vysvětlit, proč si myslím, že tam

zemědělské podniky mají být. Děkuji. Kdo máte zájem, mám to u sebe. Rád vám osvětu udělám osobně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktická poznámka, pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych opravdu jenom stručně chtěl zcela jasně říci, že to, co jsem předtím přednesl, je legislativně technická drobná změna, kdy se doplňovalo číslo odstavce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Faktická, nebo řádně přihlášení? Faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se jenom vyjádřím k načtení údajné legislativně technické, co se týkalo pana kolegy Novotného, protože jestli jsem se dobře díval do tisku 99/2, tak už se nemůže jednat o legislativně technické dopravení textu. Za prvé tam přibývá úplně nová věta, nová část, která hovoří o účinnosti. A co se týká změn textu, jsou tak rozsáhlé, že v podstatě to nelze považovat jenom za úpravu textu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde řádně přihlášeného poslance Bendla. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já bych se chtěl vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana ministra zemědělství, který vede k tomu, že se bude zvýhodňovat ekonomická situace bioplynových stanic, řeknu, v zemědělství a na trhu obecně. Tahle situace se paradoxně postaví proti chovatelům dobytka, a to proto, že v okamžiku, kdy pomůžu ekonomice bioplynových stanic, pak tím zvětším ekonomickou šanci na to, abych zlepšoval a zvyšoval ekonomické parametry k výkupu materiálu, chcete-li, kterým krmím bioplynové stanice, místo toho, abych zlepšoval situaci a snižoval cenu krmiva pro dobytek na trhu. V okamžiku, kdy pomůžu ekonomice bioplynových stanic, jdu přesně proti tomu, co měla napříč politickým spektrem každá politická strana, která kandidovala do Poslanecké sněmovny – že bude podporovat živočišnou výrobu a bude dělat všechno pro to, aby živočišná výroba byla prioritou. Tento návrh jde přímo proti tomu. Slyšel jsem ministra zemědělství několikrát říkat, že podpora živočišné výroby je klíč k českému zemědělství a že udělá maximum pro to, aby to tak bylo. Návrh zlepšující ekonomické

parametry a zlepšující život bioplynových stanic jde přímo proti tomuto směru. Chci to tady říct, abyste to věděli, a až budete říkat voličům, že jste chtěli udělat něco pro živočišnou výrobu a pro českého zemědělce, abyste si to pamatovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S další faktickou je přihlášen pan poslanec Stanjura, poté ministr zemědělství a poté pan ministr průmyslu a obchodu. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nám to vyšlo pěkně, protože mám dotaz na ministra zemědělství. Už jsem se na to ptal, když načítal pozměňovací návrh ve druhém čtení. Mě by zajímalo, jak zjistím z veřejných zdrojů, která firma má hlavní činnost zemědělskou a která nemá. Když se podívám do obchodního rejstříku, tak to nejsem schopen zjistit. Návrh tam používá tento pojem a já se chci zeptat: Pokud bude mít vlastník bioplynové stanice, který si rozšíří předmět podnikání o zemědělství, nebo něco v zemědělství během dubna, května, června, bude pro něj, když se schválí tento pozměňovací návrh, platit tato výjimka? A podle čeho se to posuzuje? Podle výše obratu, podle jednotlivých živností nebo jak? Mně to prostě není jasné, takže bych poprosil o vysvětlení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou je pan ministr zemědělství Jurečka. Máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl opravdu stručně zareagovat na to, co říkal pan poslanec Bendl. Tady nejde o žádné podpory, které by se týkaly, řekněme, času budoucího. Tady jde o stav, který doteď nebo do konce loňského roku proběhl, to znamená zemědělské akciové společnosti, které se rozhodly investovat a pořídít si bioplynovou stanici za podmínek, které zde v minulosti nastavilo Ministerstvo zemědělství, a tedy i pan ministr Bendl, když byl tehdy ministrem, tak tyto akciové společnosti zažádaly o investiční dotaci přes Státní zemědělský intervenční fond, kde v rámci podmínek žádostí o tyto dotace musely doložit celou vlastnickou strukturu. Mám ji k dispozici. Pokud by Ministerstvo financí, Ministerstvo průmyslu a obchodu nebo jiné ministerstvo potřebovalo znát tuto strukturu, není problém tady tyto informace poskytnout. Jako Státní zemědělský intervenční fond je máme. Chci tady jasně deklarovat, že to není věc, která by nějakým způsobem rozvíjela debatu o tom, zdali zvyšujeme nějakou podporu bioplynových stanic. Bavíme se jenom o tom, co zde již bylo, a nechceme komplikovat občanům a stovkám vlastníků akciových společností situaci, aby v rámci celé repub-

liky museli sjíždět a zaknihovávat akcie, protože jejich strukturu na rozdíl od jiných obnovitelných zdrojů jasně známe.

Pokud jde o dotaz pana poslance Stanjury, i v rámci podmínek, které zemědělské podniky, když žádaly o investiční dotace na podporu výstavby bioplynů, je tam definováno, že jejich hlavní zdroj zemědělské činnosti, jejich příjmy musí být ze zemědělské činnosti jako hlavní zdroj příjmů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan ministr Mládek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych chtěl panu poslanci Bendlovi prostřednictvím pana předsedajícího sdělit, že tento zákon skutečně není o tom, zda budeme více, nebo méně, přímo, či nepřímo podporovat živočišnou výrobu. Ten je o jediném. Je o transparentnosti subjektů, které provozují bioplynové stanice. A samozřejmě to, co je na váze, je zhruba 730 akciových společností bývalých zemědělských družstev, které mají spoustu vlastníků a pro které, jak správně říkal pan poslanec Adamec, by bylo docela drahé a obtížné to zaknihování provést a poskytovat zisky pražské burze, která je dcerou vídeňské burzy a která má vlastníky, kteří tady byli ocitováni. Samozřejmě i já sdílím určitou obavu o to, jestli množina zde definovaná není o něco větší než oněch 730 akciových společností bývalých zemědělských družstev, a proto moje stanovisko bude neutrální až lehce pozitivní.

Na druhé straně je možnost se na to podívat při velké novele stejného zákona v druhé polovině roku, pokud by tam vznikl nějaký větší problém. Ale znovu podotýkám, teď neřešíme podporu či nepodporu živočišné výroby, ale řešíme transparentnost subjektů, které dostávají nějaké podpory. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pochopil jsem tedy, nejsem jako odborník z oblasti, že vlastně neexistují provozovatelé bioplynových stanic, kteří nepožádali o dotaci investiční, protože pokud platí to, co říkal pan ministr zemědělství, že ti, kteří žádali o dotaci, museli doložit majetkovou strukturu, to nijak nezpochybňuji, tak – a teď říkáme, že musíme je vyjmout z té povinnosti, kterou jsme jim uložili my sami, v této Poslanecké sněmovně jsme o tom hlasovali, v této Poslanecké sněmovně jsme o tom hlasovali, byl to ještě návrh Rusnokovy vlády. My to novelizujeme po třech měsících. Jenom abychom si vzpomněli, že to je první zákon, který jsme

přijali v tomto složení, a už ho novelizujeme, to je poprvé a podle mě se můžeme shodnout, že to je historicky krátká doba, že se k tomu tak rychle vracíme. Tak to je první dotaz – jestli existuje někdo, kdo to postavil bez investiční dotace. Jinak tomu samozřejmě nasvědčuje i to množství bioplynových stanic, všichni máme statistiky, jak rostly, i to zvýšení výkonu. Tak prostě ty dotace fungují úplně špatně, že pak to platíme my všichni na těch složenkách. To není vůči těm, kteří dotační tituly využili, to je vůči těm, kteří ty dotační tituly nastavili, abychom si byli vědomi. Není to kritika těch, kteří využijí příliš velkorysou nabídku ze strany státu.

Ale já jsem chtěl spíš jako poznamenat tu skutečnost, že jsme to zavedli, teď nevím, jestli jsme o tom hlasovali v listopadu, nebo v prosinci, říkám, předkládala to Rusnokova vláda. Kdyby tam neudělali tu chybu nebo nejasnost ohledně toho, kdo či zda má právo nebo nemá právo vybírat poplatky za obnovitelné zdroje apod., tak se tím přece vůbec nezabýváme. A teď tady vedeme jakoby obrovsky souboj o něco, co jsme v tichosti, bez problémů, já si to pamatuji, ale bylo to, řekl bych, skoro jednomyslně, schválili před několika měsíci. Myslím, že to bylo někdy v tom listopadu nebo prosinci, ještě tady byl pan ministr průmyslu Cíenciala. Tak jenom abychom si byli vědomi (poznámka předsedajícího o čase), jak rychle musíme měnit zákon, který jsme schválili v tomto volebním období.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde dvě omluvky, z odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Jiří Pospíšil a dále z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan ministr obrany Martin Stropnický.

A mám zde další faktickou poznámku a je to pan poslanec Laudát. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nemám faktickou poznámku, spíš mě děsí způsob projednávání tohoto zákona, nebo novely. Pan ministr sem s tím přišel, že je potřeba udělat jisté technické opatření, novelu, pak si na to tady začneme zavěšovat pozměňovací návrhy a ve třetím čtení na místě se začneme dohadovat o tom, co tím kdo chtěl říci, zda to tak je, jak to bude řešit konkrétní situace. Mně přijde, že se dostáváme s tímto bodem do naprosto hrozivého stavu, a opravdu to prostě je něco, co by se nemělo opakovat. Takže já teď v tuto chvíli – samozřejmě logické by bylo navrhnout vrácení do druhého čtení a podrobně skutečně analyzovat, co některé z těch pozměňováků, které tady přistály mimo hospodářský výbor, znamenají. Nicméně asi tam existuje nějaký časový stres, takže spíš se zamyslete, jak moc měnit nebo schvalovat ty pozměňovány, které jsou mimo hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky – první je pan poslanec Pilný, jako druhý pan poslanec Mládek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové a kolegyně, já bych chtěl jenom být faktický a připomenout historii. Díru do energetického zákona, kde byla malá novela, která se týkala jenom vybírání toho příspěvku, učinily dva poslanecké kluby, ODS a TOP 09, které zavetovaly projednávání v prvním čtení. Jen pro připomenutí.

Druhá věc. Novela energetického zákona je nutná a připravuje se, takže na tom není nic zvláštního, protože jsme přijali vlastně zákon předchozí vlády.

Třetí věc je. Hospodářský výbor se dohodl, že pozměňovací návrhy, které nebudou řádně projednány hospodářským výborem, prostě přijímat nebude. Na druhou stranu ty pozměňovací návrhy, které tady zbyly, ostatní byly vyřazeny, mně připomínají to, jak tady byl přijímán zákon o veřejných zakázkách, to znamená, s vaničkou vyléváme i dítě. Nemůžeme přece trestat jasně definované subjekty, jako jsou města a obce, kde je stoprocentní vlastnictví, a nemůžeme trestat jasně definované subjekty, které přešly ze zemědělských družstev, protože dohledat jejich vlastníky úplně do mrtě, tedy ty strýčky a babičky, kteří vlastní jednotlivé akcie, tak, aby si je zaknihovali, je prostě nemožné.

Myslím si, že tyhle dva pozměňovací návrhy, a bylo to projednáno i s Ministerstvem průmyslu a obchodu, jsou velmi rozumné a měl by být bychom na oba přistoupit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, mám zde ještě další dvě faktické poznámky, první je pan poslanec Bendl, další pan poslanec Laudát. Takže máte slovo, pane poslanče. (Ze svého místa se hlásí ministr průmyslu a obchodu o slovo s tím, že už se hlásil.)

Poslanec Petr Bendl: Já klidně dám přednost panu ministrovi a můžu i po něm, jestli si to přeje. (Ministr nechává slovo panu poslanci Bendlovi.) Dobře, pan ministr průmyslu samozřejmě nemusí vědět detaily fungování bioplynových stanic a řečnu ve vazbě na živočišnou výrobu, to je věc ministra zemědělství, který tady navrhuje, že není potřeba znát vlastníky bioplynových stanic.

Já jenom bych připomněl, že jsou tady nějaké problémy se soláry, a jestli tedy někdo nechce znovu říct, komu patří bioplynová stanice, to si myslím, že snad je úplně směšné. Nechápu, proč tohle to chceme ze systému vymout. A jinak, obával bych se toho do budoucna, že se někdo na tu babičku

s tím dědečkem bude pouze vymlouvat a bude říkat, víte, já nejsem schopen ty akcie tý babičky a dědečka sehnat do mrtě. Ale ve finále tím vytvoříme prostor pro věci, které tady třeba za pár let někdo bude řešit, a bude se ptát, jak je to možné, proč si Poslanecká sněmovna neřekla, že tady jsou nějakí vlastníci, kteří chtějí sahat na evropské nebo státní peníze. To jenom podotýkám. Nejde o tu babičku, jde o tu výmluvu na tu babičku, která nás může čekat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, jako další pan poslanec Laudát a po něm pan ministr Mládek. Vypadá to, že pan poslanec vám dává přednost, tak pojdte.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Už jenom proto, že chci reagovat na pana poslance Laudátu a sdělit jasné priority. Pokud by to stálo tak, jestli má být schválen zákon pouze s pozměňovací hospodářského výboru, anebo má dojít k návratu do druhého čtení, tak preferuji variantu číslo 1, protože je tady nějaký důvod pro tento zákon, který je úplně jiný než to, co tady teď diskutujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, já jsem jenom chtěl zareagovat na pana předsedu hospodářského výboru. Já se skutečně obávám, že takhle ze zákona – a kór v tak citlivé oblasti, kde naši předchůdci v roce 2004 nebo 2005, nevím, způsobili obrovský malér a prověřili peněženky milionů obyvatel téhle země a udělali obrovský zářez do rozpočtu státního, tak prostě my se tady budeme k tomuto zákonu chovat takto diletantsky? A myslím si, že ta devadesátka byla nejenom namístě, ale ukazuje se, že ani to asi nestačí. A já se jenom bojím, protože takhle na místě tady střílet od boku a říkat, my jsme si jisti tím, samozřejmě to může ještě vrátit Senát, ale to zase je kontraproduktivní pro ten časový stres, o který tady... nebo o ten časový prostor, o který bojuje pan ministr. Takže já jenom varuji před nějakou ukvapeností. A potom mám pocit, že někdy na podzim pan ministr chce přijít s velkou novelou. Tak tam, kde to chcete opravdu upravit na aktuální podmínky a odstranit některé věci, tak tam já vidím potom prostor na to, aby se ty věci napravily. Ale takhle ad hoc je to velice riskantní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Putnová. Máte slovo, paní poslankyně.)

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Chtěla bych se také vyjádřit ke způsobu projed-

návání tohoto zákona, protože my všichni, kteří jsme přišli do Poslanecké sněmovny, jsme se většinou zaklínali tím, že chceme, aby se zlepšila kvalita legislativy, a že pro to uděláme maximum. Všimněme si, jak se nakládá s touto novelou. Vždyť my děláme výčet výjimek, které by měly být vztaženy pro určitou skupinu, a je jasné, že ten výčet nemůže být nikdy úplný. Zákon by měl být přece univerzální. Takže z tohoto pohledu si myslím, že si zakládáme na další problémy v budoucnu, protože nepochybně je potřeba počítat s tím, že se k tomuto zákonu, pokud takhle novela projde, budeme muset vracet právě z důvodů, o kterých jsem mluvila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment nemám nikoho přihlášeného, tak bych poprosil pana poslance Šidla, protože on přednesl námitku o hlasovatelnosti pozměňovacího návrhu v souvislosti se změnou účinnosti zákona a dalších. Poprosím ho, aby přednesl tuto námitku. O té budeme poté hlasovat.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo i za možnost to upřesnit. Ano, pane předsedající, já si dovoluji nyní na mikrofon říci, že podávám námitku proti načteným legislativně technickým úpravám pana poslance Novotného k jeho pozměňovacímu návrhu pod písmenem D, protože tím pádem podle mého názoru se ten pozměňovací návrh D stává nehlasovatelným z hlediska úprav. Proto bych požádal Sněmovnu a vás, abychom podrobili hlasování tuto moji námitku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. V tom případě dám hlasovat bezprostředně. Poprosím vás, všechny vás odhlásím, přihlaste se znovu do systému. (Děje se, někteří poslanci se vracejí do sálu.) Ještě zde mám faktickou poznámku pana poslance Votavy. Jest tomu tak? (Nemá zájem.) Ne.

Takže dávám hlasovat o námitce pana poslance Šidla, že pozměňovací návrh pana poslance Novotného je nehlasovatelný, protože se jedná o pozměňovací návrh, který zásadním způsobem mění zákon tak, jak je předložen. Dávám hlasovat, kdo je pro tuto námitku.

Zahajuji hlasování číslo 128. Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčknete tlačítko. Kdo je proti? Končím hlasování číslo 128.

Přítomných je 157, pro se vyjádřilo 44, proti 69. Tato námitka byla zamítnuta.

Mám zde faktické poznámky. (Šum v sále. Poslanec Laudát ukazuje, že to byla chyba přihlašování.) Já jsem ještě neskončil rozpravu. Dal jsem pouze hlasovat o námitce. Neukončil jsem rozpravu. Je zde faktická poznámka

poslance Velebného. (Nemá zájem.) Není tomu tak. I pan poslanec Laudát – není tomu tak. Děkuji. V tom případě nemám nikoho přihlášeného do rozpravy a rozpravu v tento moment končím.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás nejprve seznámil s celou procedurou hlasování, kterou bychom schválili, a potom přistoupili k hlasování o vlastních návrzích. Jedná se tedy o třetí čtení návrhu zákona, kterým se mění zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, energetický zákon, sněmovní tisk 99. Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí. Proto můžeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Jako první by bylo hlasováno o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 99/2 pod písmenem A. Jako druhé by bylo hlasováno o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 99/2 pod písmenem B. Za třetí by bylo hlasováno o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 99/2 pod písmenem C. Za čtvrté by bylo hlasováno o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 99/2 pod písmenem D. Za další by bylo hlasováno o načených legislativně technických úpravách ve třetím čtení. Registrujeme tři legislativně technické návrhy, tj. pana ministra Jurečky, pana poslance Novotného a pana poslance Birkeho, tzn. mé osoby. A naposledy by bylo konečné hlasování o zákonu jako celku. (Konzultace mimo mikrofon s poslancem Laudátem.) Já požádám, pane předsedající, jestli by Sněmovna schválila proceduru hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mám zde faktickou poznámku pana poslance Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že musíme nejdříve hlasovat o legislativně technických připomínkách, to je logické, a pak budeme hlasovat o těch meritorních pozměňovacích návrzích. Tak jak jsme to dělali vždycky. V okamžiku, kdy třeba zamítneme některý z těch pozměňováků, nemá cenu pak hlasovat o legislativně technické připomínce. Jinak je to v pořádku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Ještě někdo? Není tomu tak. V tom případě, pane poslanče, řekněte, jakým způsobem bude probíhat hlasování.

Poslanec Jan Birke: Dobře, děkuji. Myslím, že není potřeba číst text celých legislativních návrhů, ale budu na základě požadavku kolegy Laudáta číst vždycky aspoň navrhovatele legislativně technické, ano?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě dám hlasovat, že nejdříve odhlasujeme legislativně technické návrhy a poté pozměňovací návrhy 1 až 4 tak, jak jste je představil.

Takže dávám hlasovat, kdo je pro takto navržený způsob hlasování ve třetím čtení. Zahajuji hlasování teď. Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Je to hlasování 129. Kdo je proti? Děkuji vám. Končím hlasování číslo 129.

Přítomných je 162, proti nebyl nikdo, usnesení bylo přijato. (Pro bylo 159.)

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. První legislativně technický návrh předložen panem ministrem Jurečkou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se na stanovisko pana ministra průmyslu a obchodu. (Odpovídá mimo mikrofon. Šum v sále, že není slyšet.) Není slyšet, poprosím vás. (Opět pan ministr odpovídá mimo mikrofon. Opět šum v sále, že není slyšet.) Teď jsme zapnuli mikrofon, bude slyšet. (Ministr již přes mikrofon: Neutrální, až mírně pozitivní.) Děkuji vám. Poprosím pana zpravodaje. (Zpravodaj: Neutrální, mírně pozitivní.) Dobře, děkuji.

V tom případě zahajuji hlasování. Kdo je pro tento technický legislativní návrh pana ministra Mariana Jurečky, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Je to hlasování 130. Děkuji. Kdo je proti? Končím hlasování číslo 130.

Přítomno 161, pro 118, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Jdeme k návrhu pana poslance Novotného.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Takže dávám hlasovat o legislativně technickém návrhu pana poslance Novotného. Prosím, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana ministra průmyslu a obchodu o stanovisko. (Ministr: Souhlasné.) Děkuji. Poprosím pana zpravodaje. (Zpravodaj: Souhlasné.) Děkuji.

V tom případě zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, je to hlasování

číslo 131, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Končím hlasování číslo 131. Přítomno 164, pro 120, proti 3, takže i tento návrh byl přijat. Pojďme dál.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Další a třetí načený legislativně technický návrh byl mou osobou, to znamená panem poslancem Birkem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím o stanovisko pana ministra. (Ministr: Souhlasné.) Děkuji. Pan zpravodaj? (Zpravodaj: Souhlas.) Dobře, děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 132. Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti? Děkuji.

Končím hlasování číslo 132, přítomno 167, pro 154, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme postupovat v pořadí tak, jak zde bylo načteno, to znamená jedna až čtyři. Poprosím pana zpravodaje.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Tím jsme se vypořádali s legislativně technickými návrhy. Přistoupíme tedy k návrhům jednotlivých pozměňovacích návrhů. Dávám tedy hlasovat o prvním pozměňovacím návrhu pod písmenem A a to je pozměňovací návrh hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím o stanovisko pana ministra. (Ministr: Souhlasné.) Děkuji. Pan zpravodaj? (Zpravodaj: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento pozměňovací návrh, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Je to hlasování číslo 133. Děkuji. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 133, přítomno 167, pro bylo 160, proti 1. Pozměňovací návrh byl přijat.

Poslanec Jan Birke: Dalším je pozměňovací návrh pod písmenem B, to znamená návrh pozměňovací návrh předložený panem ministrem Marianem Jurečkou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím o stanovisko pana ministra. (Ministr: Neutrální až mírně pozitivní.) Děkuji. Pan zpravodaj? (Zpravodaj: Neutrální, mírně pozitivní.) Děkuji.

Dávám hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu. Je to hlasování číslo 134. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji.

Končím hlasování číslo 134, přítomno lidí 167, pro 99, proti 43. Tento pozměňovací návrh byl přijat.

Poslanec Jan Birke: Další pozměňovací návrh je pod písmenem C – předložený panem poslancem Jaroslavem Foldynou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím o stanovisko pana ministra. (Ministr: Nesouhlas.) Děkuji. Pan zpravodaj? (Zpravodaj: Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Je to hlasování číslo 135. Kdo je pro návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti návrhu, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Děkuji vám.

Končím hlasování číslo 135. Přítomno poslanců a poslankyň 168, pro 2, proti 112. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Birke: Dalším a posledním pozměňovacím návrhem je pod písmenem D pana poslance Martina Novotného – předložený panem poslancem Martinem Novotným. Omlouvám se, pane předsedajícím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a poprosím o stanovisko pana ministra průmyslu a obchodu. (Ministr: Souhlasné stanovisko.) Děkuji. Poprosím pana zpravodaje. (Zpravodaj: Souhlas.) Děkuji. Mám zde faktickou poznámku – pan poslanec Bezecný? (Omyl.) Ne, takže odmazávám.

V tom případě zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Je to hlasování číslo 136. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji vám.

Končím hlasování číslo 136, přítomno 168 poslankyň a poslanců, pro bylo 125, proti nikdo. Tento pozměňovací návrh byl přijat.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, i legislativně technické, a dovoluji si požádat Sněmovnu o hlasování zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás poprosím, než přednesu návrh usnesení jako celku, tak zde máme drobný technologický otazník, tak vás poprosím o půlminutové strpení, než přečtu konečné znění. Děkuji vám za trpělivost. (Po chvílce legislativa sděluje předsedajícím, že vše je

v pořádku.) Vše proběhlo v pořádku, mohu tedy přednést návrh usnesení jako celku.

Dovolte, abych přednesl návrh: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 99, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro takto navržené usnesení, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Je to hlasování číslo 137. Děkuji. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 137, pro přijetí bylo 115, proti 6, přítomno poslanců a poslankyň 169. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji vám. Končím projednávání bodu číslo 41.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat v projednávání bodu číslo

61.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele senátor Jiří Bis, kterého mezi námi vítám, a zpravodajka výboru pro životní prostředí poslankyně Kateřina Konečná. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 77/2.

Otevíráám rozpravu, do které je přihlášen za navrhovatele pan senátor Jiří Bis.

Senátor Jiří Bis: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych ještě krátce představil navrhovanou malou novelu zákona o ochraně ovzduší, která zjednodušuje postupy, odstraňuje zbytečné vícenáklady a zajišťuje rovný přístup k malým provozovatelům menších stacionárních zdrojů, a to vše, aniž by se snižovaly environmentální požadavky v oblasti ochrany ovzduší.

Dále se rozšiřuje výjimka z povinnosti provést kompenzační opatření na výstavbu –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane senátore, já se moc omlouvám, že vás přerušuji, a poprosím svoje kolegy a kolegyně, aby se trochu ztišili. Děkuji.

Senátor Jiří Bis: Dále se návrhem rozšiřuje výjimka z povinnosti provést kompenzační opatření i na výstavbu pozemních komunikací, u nichž plánovaný provoz nepřekročí přípustnou úroveň znečištění. Změna také odstraňuje některé nadbytečné povinnosti ohledně poplatků nepřesahujících 50 tis. korun. Dále tato novela stanovuje reálné emisní hodnoty pro malé kogenerační jednotky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu senátorovi. Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, rozpravu končím. Táži se, zda pan navrhovatel či paní zpravodajka mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasování se k nim vyjádřila.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi seznámit vás s velmi jednoduchou procedurou hlasování. Byly načteny pouze mé pozměňující návrhy, které, pokud nebude námitka, podle mého názoru můžeme hlasovat jako celek. Takže bychom hlasovali o těchto pozměňujících návrzích a potom o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Táži se, zda je tady námitka proti tomu, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích jako celku. Není tomu tak. Prosím tedy, přikročme k hlasování.

Poslankyně Kateřina Konečná: Takže nyní bychom hlasovali o pozměňujících návrzích přednesených ve druhém čtení mnou osobně, tedy poslankyní Kateřinou Konečnou, jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 138. Přítomno je 167 poslanců, pro 114. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Nyní nás čeká závěrečné hlasování o návrhu zákona jako celku v souladu s přijatými pozměňujícími návrhy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 139, přítomno 167, pro 126, proti nula. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolte mi jenom, kolegyně a kolegové, poděkovat vám za rychlé projednání tohoto poměrně dobrého návrhu zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní přednesu návrh usnesení, o kterém následně budeme hlasovat: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle sněmovního tisku 77. (Poznámky z pléna.)

Dobrá, takže hlasování považuji za zmatečné a konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu č. 36, což je

36.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 30/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Václav Klučka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 30/6.

Otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, rozpravu končím. Táhá se, zda je zájem o závěrečné slovo navrhovatele a zpravodajů. Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Pěkně vám děkuji, paní předsedající. Dámy

a pánové, opět v souladu s § 95 zákona o jednacím řádu mi dovolte vás provést s pozměňujícími návrhy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

V průběhu druhého čtení vládního návrhu zákona a v podrobné rozpravě vystoupili jednotliví zpravodajové určených výborů a poslanci Václav Klučka a Jiří Koubek, kteří nás seznámili s vložem pozměňujících návrhů do systému agend pozměňujících návrhů Poslanecké sněmovny. V podstatě jde o dva pozměňující návrhy výboru pro sociální politiku pod písmenem A, čtyři pozměňující návrhy Václava Klučky pod písmenem B a dva pozměňující návrhy pod písmenem C.

Jako proceduru hlasování vám navrhuji, abychom o jednotlivých písmenech hlasovali jako o celcích. Poté bychom hlasovali o zákoně jako o celku. Paní předsedající, to je můj návrh procedury hlasování, o kterém bych poprosil, abychom hlasovali.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže já zahajuji hlasování o předneseném procedurálním návrhu postupu hlasování. Táhá se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 140, přítomno 167 poslanců, z toho pro 133, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. V tom případě bychom měli nechat hlasovat o písmenu A, což jsou dva pozměňovací návrhy výboru pro sociální politiku. Před tímto hlasováním bych poprosil o odhlášení. (Ministr: Stanovisko kladné. Zpravodaj: Mé stanovisko je také kladné.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili. Děkuji. Můžeme zahájit hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Táhá se, kdo je pro. (Požadavek z pléna na stanoviska.) My jsme říkali stanoviska.

Já ještě jednou poprosím – toto hlasování považujte za zmatečné a znovu poprosím navrhovatele i zpravodaje, aby k přednesenému pozměňovacímu návrhu přednesli svá stanoviska. Prosím, pane ministře. (Stanovisko kladné. Zpravodaj: Za zpravodaje – stanovisko kladné.)

Děkuji.

Takže zahajuji hlasování a táhá se, kdo je pro předložený pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 142, přihlášeno 143 poslanců, pro 110, proti 29. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. Jako druhé hlasování o pozměňujících návrzích navrhuji hlasovat o písmenu B jako o celku. (Ministr: Stanovisko kladné.) Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobře, zahajují hlasování. Kdo je pro přijetí předloženého pozměňovacího návrhu? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 143, přihlášeno 151 poslanců, pro 106, proti 30. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Další hlasování je hlasování o písmenu C, o dvou pozměňovacích návrzích poslance Jiřího Koubka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o stanoviska. (Ministr i zpravodaj – kladné.)

Zahajují hlasování o tomto pozměňovacím návrhu a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 144, přihlášeno 152 poslanců, pro 118, proti 30. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. Toť vše, co se týká pozměňujících návrhů. A teď vás prosím, abyste nás seznámila s usnesením k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: A já tak učiním. Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme posléze hlasovat: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 30, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 145, přihlášeno 155 poslanců, pro 141, proti 9. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Dalším bodem, který budeme projednávat je

39.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Jana Hnyková. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 76/2.

Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím paní zpravodajku, aby přednesla pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřila.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jediný pozměňovací návrh, který byl předložen ve druhém čtení, je, jak řekla paní předsedající, obsažen ve sněmovním tisku 76/2. Je to návrh, který vzešel z jednání výboru pro sociální politiku. Jako zpravodajka navrhuji tento pozměňovací návrh schválit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Žádám také navrhovatele zákona o vyjádření. (Ministr – souhlasné stanovisko.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro předložený pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 146, do kterého je přihlášeno 155 poslanců, pro 129, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní přikročíme k hlasování o návrhu usnesení, který zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 76, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahajují hlasování o tomto návrhu usnesení a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 147, do kterého je přihlášeno 155 poslanců, pro 137, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

18.

**Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové,
Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona o referendu
/sněmovní tisk 116/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 116/1. Předložený návrh přednese místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové. Včera jsme konstatovali, že návrhů na obecné referendum v této Sněmovně bylo projednáno 18, včera to byl 18. návrh, tohle je 19. návrh. Osobně jsem se podílel na vypracování cca sedmi návrhů v různých podobách.

Největší naději Česká republika od roku 1993 na schválení obecného referenda měla v letech 2002 až 2006, kdy prošel Poslaneckou sněmovnou návrh zákona o obecném referendu a skončil, žel, v Senátu, protože jde o ústavní návrh a v té době Senát nebyl nakloněn v takové míře přímé demokracii.

Dovolím si být velmi úsporný při uvedení tohoto návrhu. Zákon, který předkládáme, realizuje článek 2 odst. 2 Ústavy České republiky a článek 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky.

Na rozdíl od jiných návrhů, které tady prošly, je v článku 2 odst. 2 zcela jasně vymezeno, čeho se v České republice všeobecné referendum nebude týkat. Ten výčet je, myslím, zcela jasný, zřejmý, nepřekročitelný. Není to něco, co by bylo zaměnitelné. A spolu s odstavcem 3 článku 2 jde o to, a bychom nerozhodovali v referendu závazky vyplývající pro Českou republiku z mezinárodního práva.

Tady si dovolím malou odbočku v odůvodnění. Samozřejmě že je možné v referendu uvažovat o rozhodnutích, která se týkají mezinárodněprávních závazků z bilaterálních smluv, případně z vícestranných smluv. Uvedu jeden příklad, který možná bude pro někoho úsměvný, pro jiného bude inspirativní. Víte, že se tady několikrát pokusili buď hlavní město Praha, nebo někteří poslanci předložit návrh zákona, kterým bychom legalizovali v České republice prostituci. To samozřejmě není možné, protože Česká republika je z padesátých let vázána mezinárodní smlouvou o potírání prostituce. A pokud bychom chtěli takový zákon tady přijmout, tak bychom se dostali do ústavního konfliktu, protože podle článku 10 naší Ústavy jsou mezinárodní smlouvy vyšší právní normou, kterými je Česká republika vázána, než zákony. Hierarchie je tedy jasná – ústavní zákony, mezinárodní závazky, zákony a potom nařízení vlády, vyhlášky atd. Čili když jsem to v té sestupné tendenci říkal, tak také uvádím, že pokud by

například znovu padl takový návrh, tak by Česká republika musela nejdříve vypovědět tuto mezinárodní smlouvu, kterou je vázána, a musela by nějakým způsobem také říct, jak se s tím vypořádá. A protože by jistě vznikla petiční akce proti něčemu takovému, tak by pravděpodobně došlo k tomu, že bychom museli nejdříve ten postup, který by tady byl zvolen, řešit i vnitrostátní cestou.

Pokud jde o články 3 následující, ty jsou zcela standardní, to znamená, aby byla jasná otázka, což bývá jeden z největších sporů, a znovu se opakuje to, že není možné, a bychom se dotkli podstatných záležitostí demokratického právního státu.

Samozřejmě debata o rozsahu toho referenda je věcí klasicky druhého čtení, protože i tenkrát, když jsme dospěli v ústavní většině 120 hlasů v tom volebním období k tomu, že v Senátu jsme předložili takový návrh zákona o všeobecném referendu, ta debata se nejvíce soustředila na meze ústavnosti, meze toho referenda.

Pokud jde o samotné vyhlášení lhůty, to jsme podřídili tomu, co se tady jako referendum osvědčilo, to znamená, že jej vyhláší prezident republiky. Učiní tak nejpozději 30 dnů od podání návrhu na vyhlášení, a pokud ho vyhlásí, tak samozřejmě potom se koná to referendum ve lhůtě, kterou stanoví tento ústavní zákon.

Pokud jde o samotné procedury, tzn. počty, které znamenají tu povinnost, nebo chcete-li, aktivuje ten zákon o referendu, tak samozřejmě když ho vyhlásí určitým způsobem kvorum poslanců nebo senátorů, to znamená zákonodárského sboru jako zástupců občanů, anebo tedy společná petice, nebo chcete-li, kvorum občanů samotných, protože jde o přímou demokracii, tak jsme ty prvky přímé a nepřímé zastupitelské demokracie zkombinovali v článku 3. Drželi jsme se ale ryze ústavních čísel, to znamená, nevybočili jsme z mezí, které Ústava České republiky zná. To znamená, ta kvora jsou buď 101, případně 41, tzn. nadpoloviční většina Poslanecké sněmovny. A pokud jde o minoritní kvora, drželi jsme se dvou pětín, tzn. 80 poslanců. To znamená, kvora odpovídají všem konstrukcím, které Ústava České republiky zná. Mohu připomenout kvorum 40 poslanců na svolání schůze, 41 poslanců nebo 17 senátorů na ústavní stížnost, 50 poslanců na jednání o tom, jakým způsobem se hlasuje o důvěře, resp. vyslovení nedůvěry vládě, a samozřejmě oněch 80 poslanců, které jsme měli už v návrzích, které tady byly. A víte, že i ve výborech – promiňte mi, že teď snižuji samotný význam tak důležitého zákona, jako je ústavní zákon o referendu, ale i například jednání o tom, že menšinové stanovisko výboru je podřízeno určitému minimálnímu kvoru konkrétních poslanců. To je tedy asi to podstatné, co tvoří jádro.

Pokud jde o část procesní, tzn. jakým způsobem se to vyřeší, pak se obracíme na standardní postup, který se týká zavedených volebních kroků,

kteře jsou tady. A samozřejmě k tomu náleží i otázka vyhlášení výsledku referenda, resp. nevyhlášení referenda za určitých okolností, protože jde o významný ústavní krok, tzn. vyhlášení stavu ohrožení území státu, nouzový stav, válečný stav, a i lhůty, pokud by se něco takového v mezidobí stalo, se přerušují.

Pokud jde o návrhy, které by mohly být postoupeny prezidentu republiky na vyhlášení referenda, samozřejmě jsme drželi pořadí, v jakém jsou podány, protože může být – já teď zase řeknu, takový klasický příklad, který se může objevit, znám ze sousedního Rakouska. To znamená, já nevím, "Spěchejte s dokončením Jaderné elektrárny Temelín" a druhá petice může být "Prosím vás, nestavte dál žádnou jadernou elektrárnu". A teď by šlo o to, kdo rychleji sežene těch sto tisíc podpisů, protože by se k tomu Poslanecká sněmovna ani Senát neodhodlaly. A abych uvedl příklad, tak tento příklad svědčí o tom, že bychom museli tedy vyhlásit referendum to, kde se těch sto tisíc podpisů sebere dříve.

Pokud jde o komplikaci s nesouhlasem s výsledkem, tak samozřejmě je tam otázka řešení před Ústavním soudem a ta známá konstrukce, která byla použita v tom jediném referendu po roce 1993, tzn. při vstupu do Evropské unie.

Ostatní myslím, že je standardní věc, která řeší, řekl bych, jednotlivé postupy, které by v případě přijetí té myšlenky bylo potřeba řešit. Zákon je úsporný, jako musí být každý ústavní zákon, aby nebyl příliš podrobný. A to samotné provedení by potom odpovídalo tomu jednotlivému návrhu, který by byl takto podán.

Na závěr mi dovolu říct, že jsme svým způsobem řešili otázku toho, co bylo včera předmětem diskuse, tzn. neomezené kvorum. Prosím vás, samozřejmě omezení nebo neomezení kvora je velký diskusní předmět v ústavní rovině. Je zřejmé, že žádné kvorum nemůže být například dáno pro volby do Poslanecké sněmovny, protože bychom tím, že by to kvorum, pokud by nebyly volby povinné, svým způsobem mohli odstranit ty podstatné podmínky demokratického právního státu a nebyl by žádný zákonodárny sbor. Čili to není možné. Něco jiného by bylo, kdybychom si řekli kvorum, a to tady včera bylo diskutováno, nikdo na to nereagoval, a já jsem si říkal, že to nechám až na svoje dnešní úvodní slovo, například do Senátu. Jestli se má zpochybňovat legitimita nějakého rozhodnutí, tak to můžete udělat jenom u toho orgánu, který neohrožuje základní podmínku fungování demokratického právního státu. Takže máte dvoukomorový parlament a ten může působit samostatně v některých věcech, nebo v těch zásadních věcech, například rozpočtu, tak samozřejmě můžete říct pro zvýšení úrovně legitimacy to, že platí do jedné z těch komor, nikoliv to základní, to omezené nějakým způsobem kvorum.

Pokud jde o debatu, která se tady promítala, prosím vás, samozřejmě

že Česká republika nemá nějak málo zkušeností s referendem. Jsou tady místní referenda, jsou tady možná krajská referenda a samozřejmě celostátní referendum je završení procesu, který se týká přímé demokracie.

Varoval bych před tím, srovnávat to s jinými ústavními systémy, anebo např. upozorňovat na nebezpečí referenda, které proběhlo v autonomní republice Krym. Prostě já jsem si po těch debatách nastudoval ústavní systém jednotného ukrajinského státu, ale ta autonomní republika měla právo vyhlásit referendum. Prostě měla. A ty orgány, které ho vyhlášovaly, ztratily legitimitu až ve chvíli, kdy vláda v Kyjevě zjistila, že referendum nedopadne v její prospěch. Něco takového není možné dělat.

V teorii státu, teď nemyslím v teorii práva, ale v teorii státu konkrétně samozřejmě územní plebiscity jsou běžnou součástí od teorií dělby moci, od pana Montesquieua a dalších teoretiků státu. Prosím tedy nezaměřovat. Prosím tedy o to, abychom se pokusili jeden z posledních nedostatků našeho ústavního systému napravit.

Nedostatky ústavního systému, který předpokládá Ústava České republiky, už jsou jenom dva, a to je zákon o styku obou komor, který tady pořád nemáme, a všeobecné referendum. To jsou dva kroky, které nám chybí k tomu, abychom naplnili to, co tady ústavodárce v roce 1992 zamýšlel a předpokládal, přestože se tomu kladly kdykoli po roce 1993 určité překážky, dokonce se snižovala úroveň některých právních norem.

Tolik tedy na úvod mého vystoupení a snad na závěr jenom tolik: Přál bych si, aby po 22 letech se do České republiky referendum vrátilo, tak jak tady do roku 1992 bylo. Děkuji vám. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A nyní mám s faktickou přihlášeného předsedu klubu KSČM pana poslance Kováčka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající, paní a pánové, dovolu mi v této chvíli, abych požádal na přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání do 17 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Tedy já vaši žádosti vyhovím a vzhledem k tomu, že na 17. hodinu máme pevně zařazené body k projednávání, tento bod v tuto chvíli přerušuji.

Poslanec Pavel Kováčik: Svolávám klub KSČM teď hned v prostorách klubu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, sejdeme se zde v 17 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, je 17 hodin a budeme pokračovat v našem jednání. Na 17. hodinu máme pevně zařazený bod číslo

62.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Paní předsedající, děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové a členové vlády, dobrý podvečer vám přeji a odstartujeme podvečerní část programu dnešního jednání dalším volebním bodem, který již byl avizován, plus již zmiřovanými druhými koly dalších voleb, které jsme provedli nebo které jsme zahájili dnes odpoledne. Dovolím si rekapitulaci. Za malou chvíli vás požádám a vyzvu k tajné volbě, a to hned ke čtyřem tajným volbám. Za prvé to bude ona vyšetřovací komise Opencard, resp. její předseda, dále budeme v druhém kole nominovat jednoho člena Rady Státního fondu rozvoje bydlení, poté jednoho člena chybějícího Rady Českého rozhlasu a konečně jednoho člena té tzv. velké Rady pro rozhlasové televizní vysílání.

A nyní detailně informace k bodu číslo 62, pevně zařazenému návrhu na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke kauze Opencard.

Ve stanovené lhůtě byly volební komisi poslaneckými kluby předloženy tyto návrhy na volbu předsedy: za ČSSD Jan Chvojka, za TOP 09 Daniel Korte, za ANO 2011 Bronislav Schwarz a za Hnutí Úsvit pan poslanec Jiří Štětina. U pana poslance Štětiny připomenu, že dnes ráno na začátku schůze se vzdal kandidatury a ve svém proslovu informoval, že se jí vzdává ve prospěch pana Bronislava Švarce.

Co se týká onoho usnesení, je to usnesení číslo 49 z 9. schůze volební komise ze dne 25. března, které bylo předáno předsedům poslaneckých klubů. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání návrhu na předsedu byla včerejší do 17 hodin, můžeme, mohu já tuto volbu zahájit až dnes v tuto chvíli, tedy 24 hodiny po doručení návrhu poslaneckými kluby volební ko-

misí. A ještě připomenu, že podle § 75 jednacího řádu Poslanecké sněmovny se předsedové komisí Sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním a volba se koná nejvýše ve dvou kolech. V prvním kole tedy bude předsedou komise zvolen kandidát, který získá nadpoloviční většinu přítomných poslanců. Nezáská-li žádný z kandidátů nadpoloviční většinu, koná se kolo druhé, kam postupují v tomto případě dva kandidáti, kteří získali v tom kole prvním nejvíce hlasů. Je to obvyklý postup, jaký už znáte z těch ostatních voleb.

Teď vás poprosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům, a ještě připomenu, že o návrhu na tajné hlasování se nehlasuje, neboť tak stanoví zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, já tak učiním a otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihláшено, tudíž rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já děkuji, budu pokračovat. Ještě jednou vás, dámy a pánové, nejen požádám o klid, ale také připomenu, že bude probíhat současně druhé kolo volby členů Rady Českého rozhlasu, dále Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a Státního fondu rozvoje bydlení, budeme vám tedy rozdávat tři volební lístky a opět pro jistotu opakuji – na každém volebním lístku byste měli označit maximálně jednoho kandidáta zakroužkováním čísla před jeho jménem a zbývajících kandidátů nebo kandidáty označit křížkem na onom čísle před jejich jménem. Na vydávání budeme potřebovat 20 minut, tedy do 17.25 hodin budeme vydávat lístky, výsledky tajných voleb vyhlásím ihned po sečtení a Sněmovna nemusí po tuto dobu přerušovat své jednání.

Nyní vás, paní předsedající, prosím, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a vyhlásila tajné volby.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane předsedo, vzhledem k tomu, že jste hlásil, že budeme dělat druhé kolo i ostatních voleb, tak jednotlivé body musíme uvést, zahájit a pak přerušit. Takže vás poprosím, vnímáme ten váš požadavek, že budeme volit v tajné volbě najednou, pojďme tedy otevřít i ty zbývající body, abychom nemuseli běhat k těm volbám jednotlivě, po jednotlivých bodech, ale najednou.

Takže prosím, zahajme projednávání bodu

44.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

druhé kolo, a prosím, ujměte se slova. Zopakujte prosím kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak do druhého kola u bodu číslo 44, Státní fond rozvoje bydlení, postupují kandidáti – pánové Grmela a Kalous. Jak jsem řekl, z těchto dvou kandidátů budeme vybírat jednoho.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vzhledem k tomu, že rozprava se v tomto bodě již nevede, byla ukončena, přerušuji jednání tohoto bodu na tajnou volbu a přistupujeme k projednání bodu

45.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

druhé kolo. Prosím vás, pane poslanče Kolovratníku, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. U tohoto bodu konstatuji, že do druhého kola postoupila kandidátka Jana Kasalová a kandidát pan Mencl. Opět tedy z těchto dvou postupujících kandidátů budeme vybírat jednoho.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ani v tomto případě se již rozprava nevede, protože byla ukončena, a já přerušuji jednání na tajnou volbu.

Další bod, který otevírám, je bod

48.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

druhé kolo, a znovu vás prosím, abyste se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Je to již poslední konstatování v této volbě. Do druhého kola postoupili pánové Václav Chalupa a Miloš Rejchrt, i tady tedy budeme v tajné volbě vybírat ze dvou kandidátů a opět vybíráme jednoho.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ani v tomto bodě se již rozprava nevede, protože byla ukončena, a já přerušuji jednání na tajnou volbu a ještě jednou vás poprosím, abyste nám zopakoval časové limity.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já jsem řekl, že na vydávání lístků potřebujeme 20 minut, já si dovolím ten čas zaokrouhlit a lhůta na vydávání lístků bude do 17.25 hodin, poté může Sněmovna okamžitě pokračovat, a ihned po sečtení výsledků voleb je oznámím tady na plénu na mikrofon. Děkuji, to je vše.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy, přerušuji jednání do 17.20 hodin a v 17.20 hodin se zde sejdem a budeme pokračovat v projednávání pořadu. Omlouvám se, v 17.25 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.25 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Je 17.25 hodin, prosím své kolegyně a kolegy, aby zaujali svá místa, abychom mohli pokračovat v našem jednání.

Dříve než budeme pokračovat v projednávání přerušeného bodu 18, mám zde dvě technické záležitosti. První je žádost, prosba předsedy Sněmovny Jana Hamáčka, zda by předsedové klubů byli schopni a ochotni sejít se v 17.30 v místnosti u klavíru.

A druhá technická jsou omluvy. Mám zde zrušenou omluvu pana poslance Havíře, který se účastní dnešního jednání až do konce. Dále zde mám z pracovních důvodů omluvu z jednání pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, z dnešního jednání od 16.30 hodin se omlouvá pan poslanec Šrámek, od 17 hodin se z jednání z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Kovářová. Dále zde mám omluvu z pracovních důvodů mezi 18.30 a 19.00 pana poslance Herberta Pavery. Dále zde mám omluvu neúčasti pana poslance Haška od 16.30 dnešního dne z pracovních důvodů.

Tolik k technikám a pojďme pokračovat v projednávání přerušeného bodu 18.

18.

Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 116/ - první čtení

Tento bod byl přerušen po úvodním slově zástupce navrhovatelů. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. (Poslanec Marek Benda nepřítomen – účast na jednání volební komise.) Takže vyhláším pětiminutovou přestávku, než se pan poslanec Benda vrátí, až odvolí.

(Jednání přerušeno v 17.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.29 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Do sálu se již dostavil pan poslanec Marek Benda a zeptám se ho, jestli již může zaujmout místo u mikrofonu. Je tomu tak. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, omlouvám se, že jsem všechny zdržel, ale je to snaha tady hnát všechno rychle, takže jsem současně členem volební komise a měl jsem pocit, že mám být ve volební komisi, a ne že musím být tady v sále. Ale nedá se nic dělat, jdu do sálu a náš klub při počítání výsledků těchto voleb nemá zastoupení, ale to se snad nezblázní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: My děkujeme.

Poslanec Marek Benda: Chtěl bych vás jenom seznámit s tím, že vláda k tomuto návrhu zákona přijala stanovisko, ve kterém vyslovila svůj nesouhlas, a to z důvodů, které jsou v tomto stanovisku uvedeny pod č. 116/1. Jinak myslím, že zbytek můžeme nechat na obecnou rozpravu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Lukáše Pletichy, který je nepřítomen pro nemoc, tudíž jeho přihláška propadá. Nikdo jiný se do rozpravy nehlásí... Do obecné rozpravy se ještě hlásí pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Hlásím se, s dovolením, do obecné rozpravy alespoň s návrhem na to, abychom tento návrh zákona zamítli již v prvním

čtení. Pana předsedu Filipa tím nijak nepřekvapím. Já vykládám Ústavu jinak než on. Jsem přesvědčen, že Ústava České republiky nestanoví povinnost přijmout obecný zákon o referendu a stanoví pouze povinnost ústavním zákonem upravit podmínky případného výkonu moci všemi občany a že mají být přijímány, tak jak jsme to říkali mnohokrát v minulosti, jenom speciální ústavní zákony k provedení referenda, tak jak se to stalo při přistoupení k Evropské unii a jak by třeba bylo rozumné postupovat dále v případě, že bychom chtěli přijmout například euro. Myslím si, že to jsou otázky, které mají být rozhodovány v referendu. K otázkám národní suverenity pokládám sám za sebe za zbytečné – a teď to neříkám jako zpravodaj, ale jako poslanec Benda – mít obecný zákon o referendu. A nebudu vypočítávat případné chyby a problémy, které tento zákon způsobuje, protože vy je všichni máte ve stanovisku vlády, ale já ze svého hlubokého přesvědčení myslím, že žádný obecný zákon o referendu mít nemáme. Proto navrhuji, abychom tento návrh zákona odmítli a případná referenda řešili vždy jednorázovým ústavním zákonem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a eviduji jeho návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Mám tady faktickou připomínku poslance Radima Fialy.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, jen velmi krátce mi dovolu, abych vyjádřil názor hnutí Úsvit.

Vy víte, že referendum je pro nás prvek přímé demokracie, který prosazujeme a budeme prosazovat. Platí v tomto smyslu to stejné, což jsme už říkali, když se projednával náš zákon o referendu. Hnutí Úsvit i v tomto případě bude hlasovat pro a vyzýváme vás, abyste se připojili, s tím, že ve druhém čtení můžeme parametry i tohoto návrhu zákona měnit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě jednou se utvrdím, zda navrhuje vrátit předložený návrh k přepracování? Není tomu tak. Táhne se, jestli se ještě někdo hlásí. Není tomu tak, obecnou rozpravu proto končím.

Ještě je zde zájem o závěrečné slovo pana navrhovatele. Prosím, pane navrhovatelé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já samozřejmě vnímám, že každý se díváme na Ústavu, ústavní systém, jiným způsobem. Já to nezpochybňuji. Přesto jsem přesvědčen, že existují dobré důvody, aby ústavní zákon o obecném referendu existoval. To, že se to může řešit jednotlivými ústavními zákony, je

také pravda. Ale je také pravda, a zažili jsme to právě v uplynulém roce, kdy po rozpuštění Sněmovny existoval pouze Senát, ale i v té době se mohlo stát, že by tady byla zásadní otázka, která by byla k rozhodnutí, tak jak ji například nabízel v jednorázovém referendu pan poslanec Marek Benda.

Dal jsem tady příklad, vrátím se k němu. Například otázka dostavby – nedostavby Jaderné elektrárny Temelín. A to není věc, která by samozřejmě byla součástí programu jednotlivých politických stran, které kandidovaly do Poslanecké sněmovny, resp. do Senátu. A ve chvíli, kdy by Poslanecká sněmovna nefungovala delší dobu, protože existují i ústavní možnosti, aby neexistovala Poslanecká sněmovna delší dobu, než je 60 dnů, mohlo by se samozřejmě stát, že by taková věc měla být k rozhodnutí. A ona komplikace, která by existovala, kdyby nebyl obecný zákon o referendu, by se tady projevila v plné nahotě. Nemám rád, když se potom říká a píše v různých tiskovinách a přednáší se ve veřejných sdělovacích prostředcích, že zákony jsou drahé, ústavní systém je nekompletní a podobně.

Upozornil jsem na dvě věci, které si myslím, že jsou důležité pro dobudování ústavního systému v České republice, a proto vás také prosím, abyste zákon propustili do druhého čtení s tím, že jde jak o parametry, tak o samotnou diskusi nad ústavním zákonem o referendu. Můžeme dospět k tomu, protože na to neexistuje u ústavních zákonů žádná lhůta ani pro Sněmovnu, ani pro Senát, protože nad ústavními zákony se samozřejmě nediskutuje v klasickém systému jednacího řádu, i když se tomu přibližuje, ale lhůty jsou tam mnohem volnější. A bude věc, která v diskusi může ukázat, nakolik jsou odlišná stanoviska jednotlivých politických stran zastoupených ve Sněmovně a nakolik jsou shodná. To, že budeme mít 200 různých názorů na to, jakým způsobem to učinit, je pravda, ale podle mého soudu můžeme dojít k tomu, že na určitém minimálním nebo širším návrhu se můžeme nakonec ve 120 členech Poslanecké sněmovny shodnout a znovu předložit Senátu tento ústavní zákon k posouzení, pokud bychom se na něm dohodli. A je lhostejné, jestli to bude do senátních voleb, nemyslím si ani, že bychom to stihli, a pokud bychom to i stihli a v září by pak prošel takový ústavní zákon do Senátu, tak bych očekával klasický krok Senátu, to znamená, že by odložil projednávání ústavního zákona až po říjnových senátních volbách, to znamená, že by na něj přišel čas někdy v prosinci letošního roku. A zase by to posuzovala další skupina zákonodárců, která nebude tak jednotná, jako byla například v roce 2005, 2006 nebo jako je v roce 2014. A to si myslím, že je poctivé, aby debata dospěla k tomu, že máme šanci nad konkrétním textem diskutovat nikoli v obecné rovině, ale nad konkrétními ustanoveními, která zpřesňují článek 2 odst. 2 Ústavy ČR.

Prosím vás všechny, abyste zvážili, že propustíte tento návrh zákona do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli. Mám přihlášeného poslance Polčáka s faktickou připomínkou, ale obecnou rozpravu jsem již ukončila.

Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že zde zazněl návrh na zamítnutí předloženého návrhu, zahájím o tomto návrhu hlasování. Prosím, abyste se všichni odhlásili a znovu se přihlásili.)

Tímto zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Kdo je pro? (Hlasitě reakce z lavic.) Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 148. Přihlášeno je 146 poslanců, pro 91, proti 44. Návrh byl přijat. Tímto konstatuji, že návrh byl zamítnut do dalšího projednávání.

S přednostním právem prosím k mikrofonu předsedu klubu ČSSD pana Romana Sklenáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovoluji si jménem dvou poslaneckých klubů, sociální demokracie a KDU-ČSL, navrhnout, aby Sněmovna dnes jednala a hlasovala meritorně i procedurálně o všech návrzích i po 19. hodině.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dám o tomto návrhu hlasovat. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování končím.

Je to hlasování číslo 149. Přihlášeno je 147 poslanců, pro 121, proti 5. Konstatuji, že návrh byl přijat a budeme jednat i po 19. hodině.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb.,
o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně
některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 117/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že po delší době budeme projednávat návrh zákona, novely zákona, kterým se mění zákon číslo 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, zkráceně zákon o soudech a soudcích, který není kontroverzní a který přispěje k určité stabilitě, řekněme, soudních funkcionářů. Ten zákon je velice přehledný, návrh té novely.

V podstatě jde jenom o to nově stanovit délku funkčního období předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu. Navrhovaná doba je na dobu pěti let. U ostatních funkcionářů, předsedů a místopředsedů soudů již funkční dobu stanovenou v zákoně máme. U předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu a předsedy a místopředsedy Nejvyššího správního soudu jsou jmenováni tito funkcionáři na dobu deseti let. Odpovídající tomu je i kratší funkční období předsedů a místopředsedů vrchních, krajských a okresních soudů, a to na sedm let. (V sále je nepříjemně rušivá atmosféra.)

Nyní tedy návrh novely spočívá v tom, že bude stanovena délka funkčního období i u předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu. Stanovení funkčního období by mělo přispět k personální obměně těchto funkcí a k určité stabilizaci a k výběru optimálních osob, které by uvedené funkce měly zastávat. Návrh obsahuje i přechodná ustanovení. V závislosti na datu, kdy došlo ke jmenování, končí funkční období příslušných funkcionářů. To odstupňování je od jednoho roku do pěti let. Takže i v tomto směru, myslím, ten návrh nevzbuzuje žádnou kontroverzi. Pro úplnost, když byl předseda kolegia Nejvyššího soudu, teď je to civilní, obchodní, trestní, a Nejvyššího správního soudu jmenován do funkce v roce 2013 nebo 2014, čili přede dnem nabytí účinnosti, pokud schválíme novelu tohoto zákona, tak mu funkční období logicky bude končit až za pět let, zatímco v případě, že byl jmenován v roce 2009 a dříve, tak by mu funkční období skončilo za rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Čili shrnu to: Navrhujeme nově u těchto funkcionářů, předsedů kolegií

Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu stanovit funkční období na dobu pěti let.

Děkuji za pozornost a doporučuji, aby byl tento návrh v prvním čtení schválen a přikázán k dalšímu projednání výborům.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní ministryni. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Marie Benešová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Dobrý večer, dámy a pánové. Máme před sebou sněmovní tisk 117 a jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících atd. Tento vládní návrh, jak už paní ministryně zde sdělila, v podstatě precizuje původní princip o stanovení délky funkčního období jednotlivých funkcionářů Nejvyššího soudu a vrchních soudů a nebyla původně stanovena u předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu rovněž tedy délka funkčního období.

Jenom bych doplnila, že s tímto návrhem přišel v roce 2013 sám Nejvyšší soud, vedení Nejvyššího soudu, a shodli se na tom v podstatě jednomyslně a iniciovali tuto změnu sami. Rusnokova vláda projednala na svém posledním zasedání tento návrh rovněž tedy bez rozporu a propustila ho dál. Mezitím se vlády vyměnily a současná vláda s důvěrou tento návrh v podstatě adoptovala.

Domnívám se, že tento návrh je skutečně smysluplný. Vhodně doplňuje ten princip stanovení funkčního období soudů a přispívá k tomu zejména, aby se na Nejvyšším soudu a Nejvyšším správním soudu v budoucnu i omladil kolektiv předsedů jednotlivých kolegií. S návrhem se proto ztotožňuji a podporuji jej a doporučuji hlasovat, aby byl schválen v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám nikoho přihlášeného, tudíž obecnou rozpravu končím. Táhne se paní navrhovatelky či zpravodajky, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Já se tážím, zda má někdo ještě jiný návrh. Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování číslo 150. Přihlášeno 150, pro 133. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Dalším bodem k projednání je bod číslo

52.

Informace o podpořeném financování za rok 2012 /sněmovní tisk 90/

Informace byla předložena, hospodářský výbor a rozpočtový výbor ji projednaly a usnesení byla doručena jako sněmovní tisk 90/1 a 90/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Petr Adam, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Petr Adam: Dobrý večer, děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl bych vás seznámit s tím, že hospodářský výbor tisk 90 projednal na své 4. schůzi 26. února 2014 a přijal konečné usnesení, které zní: Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2012, sněmovní tisk 90/1. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Zbyřka Stanjuru, aby se ujal slova a informoval nás o jednání výboru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Rozpočtový výbor přijal totožné usnesení, takže si myslím, že můžeme pak hlasovat pouze o usnesení hospodářského výboru. Stejně doporučení pro Poslaneckou sněmovnu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní zahajuji všeobecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku, tudíž končím všeobecnou rozpravu a táži se, zda je zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích. První návrh usnesení bych poprosila pana poslance Petra Adama, aby nám zopakoval na mikrofon, a poté ho budeme hlasovat.

Poslanec Petr Adam: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2012, sněmovní tisk 90/1.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Zahajuji hlasování k přednesenému návrhu usnesení. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování číslo 151, do kterého je přihlášeno 156 poslanců, pro 136, proti nikdo, návrh byl přijat.

A nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Zbyřka Stanjuru, zda by mohl znovu přednést návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tento bod rozpočtový výbor na své řádné schůzi projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2012. Ale já už jsem říkal, že to je totožné, že nemá cenu hlasovat o návrhu rozpočtového výboru, protože dva výbory projednaly jeden materiál a oba dva přijaly stejná doporučení pro Poslaneckou sněmovnu. Podle mě jsme se s tím bodem už vypořádali předchozím hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já zde mám hlasování o jednotlivých návrzích, proto takto postupuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, paní místopředsedkyně, nevím, kdo vám to chystal, to určitě není chyba na vaší straně, ale když jsou dvě stejná doporučení, tak přece nebudeme hlasovat dvakrát. To je podle mě chyba úřadu nebo toho, kdo chystal ty podklady. Kdyby byla usnesení různá, tak tomu rozumím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já tomu také tak rozumím, ale pojďme to dokončit, a tím pádem budeme hlasovat o vašem návrhu teď. (Hluk a smích v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Nechci dělat problémy. Podle mě nemáme o čem hlasovat. Je tady předseda rozpočtového výboru, na dálku se mnou souhlasí. Rozpočtový výbor nebere nijak útrpně, že se hlasovalo usnesení hospodářského výboru, které bylo stejné jako v rozpočtovém výboru. Fakt nemá cenu, abychom přijali pod různými čísly dvě stejná usnesení. Děkuji. Není to žádný odpor nebo něco.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobře, v pořádku. Dobrá, pokud je s tím obecný souhlas, přistoupíme k podrobné rozpravě, do které nemám nikoho přihlášeného, tudíž podrobnou rozpravu končím. (Krátká porada u předsednického stolu.)

Vzhledem k tomu, že jsme vzali na vědomí, odsouhlasili jsme návrh usnesení, tento bod je ukončen. Děkuji.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

53.

Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012 /sněmovní tisk 91/

Informace byla předložena, hospodářský výbor a rozpočtový výbor ji projednaly a usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 91/1 a 91/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru poslanec Petr Adam, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Petr Adam: Děkuji, paní místopředsedkyně. Po bouřlivé diskusi s předchozím bodem jsem zde opět. Jedná se o Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012, neboli o exportní garanční pojišťovnu EGAP.

Hospodářský výbor tento tisk projednal na své 4. schůzi, konané dne 26. února 2014, a přijal usnesení, které zní: Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012, sněmovní tisk 91. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Zbyňka Stanjuru, aby se ujal slova a informoval nás o jednání výboru. (Smích v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vás rád budu informovat o jednání našeho výboru, zejména o tomto bodu. Jednání bylo poměrně rychlé, nekonfliktní, protože je to formální usnesení, že bereme na vědomí. Je to za období 2012, určitě, když do dneska odhlasujeme, budeme to mít z krku, tak se nic nestane.

Spíš v té rozpravě bylo zajímavé, že jsme požádali představitele jak České exportní banky, tak EGAP, o bližší jednání a informaci o tom, v jakém stavu se ty instituce nacházejí dnes. Na tom byla shoda, řekl bych, všech členů rozpočtového výboru. Ta informace a ta jednání se připravují, a myslím si, že to je pak i zajímavější pro debatu v Poslanecké sněmovně. Navržené usnesení je totožné jako usnesení navržené v hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Táži se, zda je zájem ze strany zpravodajů o závěrečná slova. Není tomu tak. Tudíž všeobecnou rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné, v níž poprosím pana zpravodaje, aby přečetl návrh usnesení.

Poslanec Petr Adam: Děkuji. Návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2012, sněmovní tisk 91. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nemám nikoho přihlášeného do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím a zahajuji hlasování o předneseném návrhu usnesení. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování číslo 152, do kterého je přihlášeno 162 poslanců, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tímto tento bod končím. Dříve než přejdeme k projednávání dalšího bodu, tj. bod číslo 57, prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky prvního kola volby návrhu na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard. Prosím, máte slovo. (Domluva mimo mikrofon.)

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se za malou pauzu způsobenou domluvou k dalšímu postupu. A mám tu připravené výsledky nejenom tajné volby předsedy komise k vyšetřování kauzy Opencard, ale i oněch druhých kol volby SFRB, Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a Rady Českého rozhlasu.

Bod. č. 62

Nejdříve tedy výsledek volby předsedy vyšetřovací komise Sněmovny ke kauze Opencard. Bylo vydáno 171 hlasovacích lístků. Počet odevzdávaných platných i neplatných je 170. Jeden lístek odevzdán nebyl. Kворum z tohoto počtu činí 86. Pro Jana Chvojku bylo odevzdáno 47 hlasů, pro Daniela Kortehe byly odevzdány 32 hlasy a pro Bronislava Schwarze 64 hlasy. Znamená to, že v prvním kole kvora nebylo dosaženo a nebyl zvolen nikdo. Proběhne tedy druhé kolo této volby a do druhého kola postupuje Bronislav Schwarz se 64 hlasy a Jan Chvojka se 47 hlasy. Za malou chvíli po domluvě s vedením Sněmovny vám oznámím termín druhého kola. Chceme ho provést v dnešním dni.

Nyní ještě výsledky dalších voleb.

Bod č. 44

Co se týká jednoho člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení, bylo vydáno i odevzdáno 171 hlasovacích lístků. Kворum opět 86. Pro Milana Grmela hlasovalo 94 poslanců a poslankyň, pro Miroslava Kalouse 43. Ve druhém kole byl zvolen Milan Grmela. Tato volba je tedy úspěšná a jeden člen dozorčí rady SFRB je Sněmovnou zvolen.

Bod č. 45

Druhé kolo volby na jmenování jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Opět 171 lístků, kворum 86. Pro Janu Kasalovou hlasovalo 78 z nás, pro Václava Mencla 80. Kvora tedy nebylo dosaženo a ve druhém kole nebyl zvolen nikdo. Tato volba končí, již nebude pokračovat a Sněmovna bude muset vyhlásit žádost o nové nominace.

Bod č. 48

A do třetice volba jednoho člena Rady Českého rozhlasu. Opět 171 vydaných i odevzdaných lístků, kворum 86. Pro Václava Chalupu bylo odevzdáno 74 hlasů, pro Miloše Rejchrtu 81. Bohužel ani v tomto kole nebyl nikdo zvolen, bylo to těsné o pět hlasů a já musím konstatovat, že ve druhém kole nebyl zvolen nikdo. I tato volba končí a Sněmovna opět bude vyhlašovat novou nominaci, novou výzvu k podávání nominací. Za sebe coby člena volebního výboru i předsedu volební komise avizuji, že naší snahou bude, aby volba proběhla na nejbližší, tedy na další schůzi na přelomu dubna a května. Tedy na nejbližší schůzi Sněmovny. Tolik k volbám.

Bod č. 62

Nyní ke druhému kolu volby předsedy komise Opencard. Navrhují, abychom volbu, pokud je souhlas vedení Sněmovny, udělali hned. Takže než se pustíme do dalšího bodu, tak vás, dámy a pánové, vyzývám, abyste se opět provětrali a trochu rozhýbali. Prosím, pojdte se odebrat do Státních aktů. Lístky jsou připraveny. Teď to bude rychlé, i sčítání bude velmi rychlé. Takže na vydávání lístků dáváme lhůtu pouze 10 minut do 18.15 hodin. Poté může sněmovna pokračovat a my hned po sečtení vás seznámíme s výsledkem voleb. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Přerušuji jednání do 18.15 hodin a poté budeme pokračovat v programu.

(Jednání přerušeno v 18.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.15 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, je 18.15 hodin. Prosím, abyste zaujali svá místa, abychom mohli pokračovat projednáním bodu číslo

57.

Problematika průzkumných prací a těžby zlata v České republice /sněmovní dokument 357/

K tomuto bodu vám byl rozdán sněmovní dokument 357, který obsahuje usnesení výboru pro životní prostředí č. 21 z jeho 5. schůze ze dne 20. února 2014. Prosím předsedu výboru pro životní prostředí poslance Robina Böhnsche, aby se ujal slova. (V sále je hluk.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnsch: Děkuji. Dobrý večer. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já se cítím trochu provinile.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se. Přeruším vás a poprosím kolegy o klid.

Poslanec Robin Böhnsch: Bylo tu mnohem hůř. Já jsem naprosto spokojen. Děkuji.

Cítím se trochu provinile, protože jde o jeden z posledních bodů dnešní schůze, každopádně je to téma, které naši veřejnost zajímá. Dotýká se především některých vybraných regionů, a tak jistě zasluhuje podrobnější projednání na plénu Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych poděkovat organizačnímu výboru, že zařadil tento bod na pořad 7. schůze Sněmovny, a vám všem, že jste schválením programu schůze tento bod akceptovali.

Možná si mnozí z vás vzpomenou na 90. léta, kdy tehdejší ministerstvo hospodářství vydalo řadu povolení k prospekci zlata v mnoha částech České republiky. Těžit, respektive zkoumat se nakonec začalo v Kašperských Horách. Tato zkušenost, jistě si vzpomenete, byla jak pro místní, tak pro stát velmi hořká a nezapomenutelná a firmě, která se tehdy průzkumu ujala, nakonec byla licence odebrána. Nicméně ještě několik let potom byl tehdejší starosta Kašperských Hor mediálně vláčen najatými PR a reklamními agenturami. Potom přišla, řekněme, vynucená pauza. Veřejnost se bránila průzkumu a těžbě. V rumunském Baia Mare došlo k neuvěřitelné katastrofě jako následku skladování kalu z kyanidového loužení. Potom jsme v Čechách horním zákonem zakázali kyanidové loužení, nicméně tahle doba je zapomenuta a v posledních třech letech celkem 13 společností požádalo o prospekci na území České republiky, respektive na

13 místech. Největší zájem je opět o Mokrsko u Slapské přehrady, pak je to také Vacíkov, Petráčkova hora na úpatí Brd, Kašperské Hory na Šumavě a Zlaté hory v Jeseníkách. Tyhle žádosti, které se objevily, samozřejmě vyvolaly zájem veřejnosti, dotčených obcí a jejich představitelů, starostové, se začali obracet na poslance, na Sněmovnu a především na výbor pro životní prostředí.

Tady ve Sněmovně proběhly v nedávné době v minulých týdnech dva velmi hojně navštívené semináře a z iniciativy kolegy Miloše Babiše se problematikou zabýval i výbor pro životní prostředí. Ten přijal usnesení, které se obrací na Poslaneckou sněmovnu, respektive na vládu, a já si dovoluji v podrobné rozpravě vás s usnesením seznámit s tím, že ještě předtím načtu jednu legislativně technickou poznámku a opravu. Usnesení připomíná vládě usnesení z května 1999, podle něhož není těžba zlata v České republice žádoucí, a také vyzývá vládu zapracovat do legislativy závazek z programového prohlášení, který se otázky těžby zlata v České republice týká. Jak už říkala paní místopředsedkyně, sněmovní dokument má č. 357 a já vás s ním ještě seznámím v podrobné rozpravě. Prozatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní se táži, zda se chce k tomuto dokumentu vyjádřit zpravodaj výboru poslanec Miloš Babiš. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, vážená kolegyně, dovoluji mi, abych vás krátce seznámil s motivy, které mě vedly k předložení návrhu usnesení, které vám je nyní předkládáno výborem pro životní prostředí. Jedná se o usnesení, které v souladu s programovým prohlášením vlády mělo iniciovat proces, na základě kterého by v konečném důsledku měl být do budoucna zcela znemožněn další průzkum a následná těžba zlata na celém území České republiky. Nejde mi o vytváření politických bodů, jde mi ve skutečnosti o pomoc občanům a v neposlední míře i našim hrdinným starostům.

Již dlouho předtím, než byla zvolena tato Sněmovna, se na mě ve Středočeském kraji obraceli občané s tím, že se opět po téměř dvaceti letech cítí ohrožení zamýšlenými aktivitami zahraničních těžbařů zlata, hlavně v lokalitě Mokrsko a Chotilsko.

Mezi občany nejhlasitější odpůrci této těžby byli starostové Středočeského kraje, ale i starostové jiných obcí. Toto téma se totiž může týkat jakékoli obce, kde je evidováno potenciální naleziště zlata na našem území. (Hluk v sále, je špatně rozumět.) Takových lokalit je přibližně 45.

Starostové se v zastoupení svých občanů průzkumu a těžbě zlata brání dlouhodobě. (Hluk v sále. Zároveň úprava mikrofonu, byl špatně nastavený

a bylo hůře rozumět.) Stojí je to stovky hodin obětavé práce, které by jinak mohli věnovat správě svých obcí. Přes desítky jednání s představiteli veřejné správy a zákonodárné moci se v konečném důsledku cítí stále opuštěni. Jsou často v bezvýhodné situaci, plní skutečných obav o své obce a životní prostředí.

Navrhované usnesení není nijak dramatické. Mělo by pouze naplnit obecnou deklaraci zákona průzkumu a těžby zlata z vládního programového prohlášení závazkem ke konkrétním krokům, tedy k promítnutí zákazu těžby zlata do surovinové politiky státu, a podnítit novelizaci horního zákona a souvisejících právních předpisů.

Věřím, že návrh bude schválen napříč politickým spektrem, stejně jako tomu bylo na výboru pro životní prostředí. Děkuji vám za podporu a za pozornost. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl trochu zlidštit a přiblížit i těm kolegům, kteří nejsou z oboru, aby si udělali představu, o čem tady dnes budeme hlasovat.

Musíme si připustit, že těžba nerostných surovin patří k životu člověka, co svět světem stojí. Těžba rudných i nerudných ložisek, těžba uhlí a rozvoj těžby šely vždy ruku v ruce s rozvojem naší společnosti. Na tom se myslím shodneme všichni. Proti čemu však musím jednoznačně vystoupit, je devastující způsob těžby, který je právě s těžbou zlata spojen např. v lokalitě Mokrsko, ale i v jiných lokalitách samozřejmě. A já bych vám chtěl, kolegyně a kolegové, na konkrétním případě přiblížit, jak by jedna z těchto navržených těžebních metod vypadala právě na té dané lokalitě Mokrsko.

Byl by zřízen jámový lom o rozměrech 400 krát 600 metrů a hloubce 200 metrů v prostoru vrchu Veselý, což je v těsné blízkosti Slapské přehrady. Vytěžilo by se zhruba 50 mil. tun horniny s následky v podobě lomu, odvalu hlušiny a odkališť. Z tohoto ložiska by se získalo zhruba 40 tun zlata. Na těch 40 tun zlata připadá zhruba 9 tisíc tun arzénu, který by na úpravně rud byl použit na získání právě tohoto daného množství zlata. Takže 9 tis. tun arzénu. Jaké riziko by zmiňovaný způsob těžby přinesl krajíně v okolí Mokrska? Samozřejmě byl by to nepřijatelný zásah do vodohospodářsky a rekreačně využívané krajiny. Je tady neúměrně vysoké riziko znečištění vod Slapské přehrady. Samozřejmě můžeme se bavit i o jistém ohrožení obcí, které budou v okolí lomu a odkališť a úpravny rud. Vybudovalo by se odkaliště s hrází zhruba 70 metrů vysokou. A proti tomu tady teď vystupují a proto tady je i toto navrhované usnesení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusil jsem se velmi stručně shrnout důvody, proč hlasovat pro přijetí tohoto usnesení, které doporučuje Sněmovně výbor pro životní prostředí. Důrazně odmítám hrozbu, kterou by tento devastující způsob těžby znamenal pro naše obce i pro naše životní prostředí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Stanislav Berkovec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení kolegové poslanci, přeji příjemný podvečer. Dovolte, abych i já podpořil tento návrh kolegy Miloše Babiše. Tam jde v podstatě o tři části. V první části potvrdit stávající platformu, která byla uzákoněna v roce 1999, tedy surovinovou politiku státu. V druhé části jde o to zpracovat zákaz těžby zlata do této budoucí surovinové politiky. A ve třetí části je vlastně ve hře novelizace horního zákona.

Já tam spatřuji několik problémů. Ten jeden je v tom, že geologický průzkum plynně může přejít do těžby. A pokud to nebude naplněno, tak ty společnosti si mohou stěžovat třeba u soudu. Já jsem přesvědčen o tom, že v posledním případě u Mokrska šlo o tu licenci, která by následně potom měla být asi prodána. Ale nechci spekulovat. A myslím si, že také je ve hře provize státu, která tam byla. Ono tam původně bylo 15 % pro stát, potom 10 % a pak se tam ještě objevilo slovíčko do 10 %.

Takže abych to shrnul. Já v každém případě doporučuji také podpořit tento návrh. Byl bych rád, abychom se v tomto případě k tomu opravdu chovali zodpovědně jako k rodinnému stříbru – v tomto případě tedy k rodinnému zlatu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu poslanci. Dále zde mám faktickou pana poslance Holíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Paní předsedající, dámy a pánové, dobrý večer. Já jenom doplním své dva předřečníky. Jenom abyste si udělali představu. Z tuny horniny je výtěžnost zhruba 1,3 až 1,9 gramu.

Prostřednictvím paní předsedající tady trošku okřiknu pana Stanjuru. (Poslanec Stanjura hovoří u stolku zpravodajů a na poznámku poslance Holíka nereaguje.)

Takže pokročím dále. Rušíte mě, pane kolego prostřednictvím paní předsedající.

Tuto horninu, která tam je potřeba, je třeba rozemlít na absolutně jemný

prášek, který se dostane všude. Ten kopec obsahuje obrovské množství arzenu. Arzén sám o sobě není jedovatý, ale jakmile se dostane do styku se vzduchem, vznikají jeho oxidy a může se stát, že vytrávíme tady to až po Hamburk.

Další věc, kterou bych ještě rád řekl. Tento proces prochází loužením a buď se k tomu dá použít kyanid, který je jedovatý, nebo můžeme použít močovinu, které je potřeba třikrát tolik.

A nakonec otázka. Potřebujeme zlato? Já si myslím, že ne, vždyť jsme 40 tun za pár korun prodali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do všeobecné rozpravy, všeobecnou rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Poprosím pana poslance Robina Böhnische, aby přednesl návrh usnesení v podrobné rozpravě.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nepůjde...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, ještě poprosím kolegy, abychom vydrželi, už chybí jenom pár minut do skončení schůze, abychom věděli, o čem budeme hlasovat. Děkuji.

Poslanec Robin Böhnisch: Můj první návrh není ono usnesení, ale legislativně technická oprava, která se týká druhého odstavce, tedy bodu b) onoho sněmovního dokumentu 357, to je nahrazení slova "ukládá" slovem "uložit". K této chybě došlo při přepisu usnesení.

A pokud mohu, nyní bych přečetl ono usnesení. (Předsedající souhlasí.)

Výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby přijala toto usnesení:

Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR

a) nerušit ani nijak měnit usnesení vlády ČR č. 516 ze dne 26. května 1999, kterým vláda konstatovala, že vzhledem k tuzemské potřebě zlata, situaci na světových trzích zlata a vzhledem k negativnímu vlivu těžby a zpracování zlata na životní prostředí není těžba zlata na území České republiky žádoucí, a usnesení vlády č. 1311 ze dne 13. prosince 1999, kterým vláda schválila surovinovou politiku v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů, a to do doby schválení nové surovinové politiky státu,

b) ukládá – po schválení legislativně technické – uložit ministři průmyslu a obchodu ve spolupráci s ministrem životního prostředí zpracovat návrh surovinové politiky státu, která bude v otázce těžby zlata uvedena do souladu s programovým prohlášením vlády,

c) zařadit do legislativního plánu vlády zákon, kterým do příslušných právních předpisů (především zákona č. 44/1988 Sb., horní zákon, a zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích) bude zapracován závazek programového prohlášení vlády týkající se otázky těžby zlata v České republice.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (K poslanci, který se hlásí:) Podrobná rozprava, nebo faktická? Přednostní právo. Prosím, pane poslanče, vaše přednostní právo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pouze poznámka k návrhu usnesení, paní místopředsedkyně. Vláda České republiky, byť si to řada jejích členů neuvědomuje, je v subalterním postavení vůči Poslanecké sněmovně. Proto si dovoluji navrhnout předkladateli usnesení, s jehož návrhem souhlasím, zda v té první větě – vyzývá, vyzýváme rovnocenné partnery v rámci třeba mezinárodní politiky. Vládu České republiky bychom jako suverén měli žádat. Prosím tedy o změnu slova "vyzývá" na "žádá". Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Já se tážím, zda navrhovatel souhlasí s touto úpravou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Já si tenhle návrh pana předsedy Kalouska osvojuji, tedy bylo by to Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Dále zde mám s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se chci zeptat předkladatelů, jestli vláda takovou nějakou nekalou činnost plánuje, že musíme požádat vládu, aby tak nečinila. Pochopil bych to, kdyby to byl třeba opoziční poslanec. Ale za prvé vládní poslanci žádají vládu, aby něco nečinila. To byste mohli možná zvládnout na koaličním jednání. Za druhé mi přijde poměrně zvláštní chtít po opozičních poslancích, abychom hlasovali pro to, aby vláda pracovala v souladu s programovým prohlášením. To se dá docela předpokládat.

Já to nechci zlehčovat, ale je vidět, že to usnesení je jenom proto, aby někdo mohl říct někde mimo stěny Poslanecké sněmovny "já jsem prosadil něco zásadního v souboji s těžaři". Nic takového se samozřejmě nestane. To usnesení je v zásadě úplně k ničemu, ale pokud vládní poslanci nedůvěřují vládě a obávají se, že vláda by mohla něco zrušit, dokonce z roku 1999, tak proč ne.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další – s faktickou, nebo s přednostním? Prosím, s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl velmi poprosit pana kolegu Stanjuru, aby nebyl tak příkrý. Samozřejmě že vládní poslanci nedůvěřují své vládě. To jste si ještě nevšimli? (Smích zprava.) Nicméně pokud to usnesení směřuje k tomu, co si skutečně přejeme a co tento suverén by chtěl své vládě sdělit, tak bychom to měli podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že již nikoho nemám přihlášeného do podrobné rozpravy, rozpravu končím a tážím se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Navrhovatel: Děkuji, nemám.) Není tomu tak, přistoupíme tudíž k hlasování o návrhu usnesení. Já se tážím, zda můžeme hlasovat o návrhu jako o celku. Nejsou proti tomu námitky? Pan navrhovatel s tím souhlasí? (Souhlas.) Je tomu tak.

Zahajuji tudíž hlasování o předneseném návrhu. Mám tady přihlášku – omyl, takže ruším. Zahajuji hlasování a tážím se, kdo je pro předložené usnesení. – Ještě je tu požadavek na odhlášení, omlouvám se, takže všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Nyní přistoupíme k hlasování o předneseném návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 154, do kterého je přihlášeno 142 poslanců, pro 122. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní poprosím předsedu volební komise, aby nás seznámil s výsledky voleb.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, paní předsedající. Ode mě dnes již naposledy dobrý večer. Je to poslední výsledek dnešního volebního maratonu.

Bod č. 62

Tentokrát vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, tedy seznámím s výsledkem druhého kola tajné volby předsedy vyšetřovací komise Sněmovny ke kauze Opencard.

Konstatuji, že bylo vydáno 164 hlasovacích lístků, bylo odevzdáno 162 platných i neplatných hlasovacích lístků. Neodevzdané lístky byly 2. Pro Jana Chvojku bylo odevzdáno 44 hlasů, pro Bronislava Schwarze bylo odevzdáno 95 hlasů.

Ve druhém kole tedy byl předsedou vyšetřovací komise Opencard zvolen pan poslanec Bronislav Schwarz, kterému tímto blahopřeji a přeji úspěchy v jeho práci. (Potlesk.)

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Také děkuji. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali celý program jednání schůze, tímto schůzi končím a těším se na setkání na příští schůzi. Děkuji vám.

(Schůze skončila v 18.41 hodin.)